உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுத்தசைவராகிய பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

மொழிபெயர்த்தருளிய

# திருவிளையாடற்புராணம்

இஃதுடன்

திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவாலவாய்த்தேவாரப்

பதிகங்கள், மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருவாலவாய்த்

திருப்புகழ் முதலியனவுஞ் சேர்க்கப்பட்டவை,

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ

## ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

மாணாக்கரின் மாணாக்கருமாகிய,

யாழ்ப்பாணம்,

## நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால்

பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க,

இதன் விலை ரூபா—2½.

சென்னை:

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1913.

சிவமயம்.

# படலவகராதி.

படலவகராதி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூலாசிரியராகிய

# பரஞ்சோதிமாமுனிவர் வரலாறு.

திருமறைக்காடு என்னுஞ் சைவக்ஷேத்திரத்தி லேறக்குறைய 800 வருஷங்களுக்கு முன்னர் சைவவேளாளர் மரபிலவதரித்தருளிய பரஞ்சோதிமுனிவா என்பவரொருவரிருந்தனர். இவ ரிளம் பருவத்திலேயே சிவநேசம் வளரப்பெற்றுக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிற்சிறந்து விளங்குவாராயினர். இவருக்கு உலக வின்பத்திலிச்சையொழிந்து துறவறத்தில் விருப்ப முண்டாயி னமையால் சைவப்பெரியோர்களையடைந்து, அவர்களுக்குச் சுசுரூஷைசெய்து ஞானநூல்களை யோதிவந்தனர். இவரது தவமுயற்சிக்கு க்ஷேத்திரயாத்திரை முக்கியமாக விருந்தது. பல தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு ஆங்காங்குப் பெரியோர்களது அநுக்கிரகத்தைப் பெற்றுவருகையில் எல்லாக கலைகளையும் யதாவத்தாக வுணர்ந்து ஞாநதேசிகராய்த் திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருந்தருளினர். அப்போது ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையார் ஒருநாள் அவரது கனவின்கட்டோன்றி, ஓ குழந்தாய்! “எம்மோடு கூடிய அழகரது திருவிளையாடலைப்பாடு” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். உடனே விழித்து அத்திருவருளைச சிந்தித்துத் தமக்குத் தரிசனந் தந்தருளிய சிவசத்தியையே “சத்தியாய்” என்று முதல்தொடங்கிக் காப்புச் செய்யுள்கூறி, முறையே மற்றைவிஷயங்களைத் தொடங்கி, (உமையோடுகூடிய அழகன் என்னும் பொருளைத்தரும்) சோமசுந்தரக் கடவுளது திருவிளையாடல்களைப் பகுளமாகப் பாடி முடித்துத் “திருவிளையாடற்புராணம்” என்று பேரிட்டு யாவரும் வியக்கும்படி ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசுவரர்களது திவ்யாநுக்ரகத்தால் சுவாமி சந்நிதானத்தில் அரங்கேற்றி வெளிப்படுத்தியருளினர்; அன்றியும், இச்சைவப்பெரியோர் “திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா, மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி” முதலிய பிரபந்தங்களுஞ் செய்து

வெளிப்படுத்தினரென்க. இச் சிவஞானச் செல்வரது திருவிளையாடற்புராணம் ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகளது பெரிய புராணத்துடன் இனமாய்ச் சேர்ந்துவிளங்கும் பெருமை பெற்றிருக்கின்றது. இவ் விருபுராணங்களும் சைவத்துக்கு இரண்டுகண்ணுயுள்ளன. ஆசாரிய பக்தியையும், நாயன்மார்களது பக்தியையும், பெரியபுராணம் அடியார்களுக்கு விளைவித்தல்போல ஸ்ரீ சிவபெருமானிடத்து அன்பை விளைவிக்குநூல் இத் திருவிளையாடலேயாம். இவ்வரியநூலைச் சைவர்களது தவப்பயனுய்த்தோன்றி யருளிச செய்த பெரியோனது திருவடிகளைச்சிந்தித்து யாம் உய்வோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

உ

கணபதி துணை.

# பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரை யறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற்

# போற்றிக்கலிவெண்பா.

காப்பு.

நாற்றிக்கும் போர்று நதிமதுரைச் சொக்கரையாம்
போற்றிக் கலிவெண்பாப் போற்றிசெயச—சீற்றமதன்
றைககுஞ் சரமுகத்தான் சாயவிழித் தோனுதவு
கைக்குஞ் சரமுகததான காப்பு.

நூல்.

பூமேவு கற்பகநா டாளும் புரந்தரனார்
தீமை விருத்திரனைச செற்றபழி போமாறு
பொறகமலந் தோய்ந்து விமானமிசைப் பூசிப்ப
நற்கருணை செய்த நலம்போற்றி—நற்றவத்தோ
ரீசனார்ச் சாத்து மெழின்மலரைக் கால்சிதைத்த
வாசவனார் வெள்ளானை மண்ணிழிந்து—பூசனைசெய்
தல்லற் படுசாபந் தீர வருள்சுரந்த
மல்லற் கருணை வளம்போற்றி—நல்வணிகன்
கணடுவந்து கூறக் கனவினருட் சித்துருவங்
கொண்டுவந்து காடெறிந்து கோநகரங்—கண்டிடெனக்
கொததரு நிம்பக் குலசேகரனையெதிர்
சித்தரா யாட்கொணட சீர்போற்றி—பத்தி
மலையத் துவசன் மகந்தன்னின் மூன்று
முலையுத் தமியாய் முளைத்துக்—கலைமுழுதுங்
கற்றுமுடி சூடிக் கயற்கணணி வெஙகலியைச்
செற்றுலகை யாண்டிருந்த சீர்போற்றி—கொற்றமணித்
தேரேறி யெட்டுத் திசைவென்று நந்திகணப்
போரேறி வென்றெதிர்க்கும் போதிலொரு—வாரேறு
கொஙகை மறைந்தமதிக் கொம்பைமணஞ் செய்துமுடி
மஙகலஞ் செய்த வளம்போற்றி—யஙகனக
மன்றாடல் வேட்டவிரு மாதவர்க்கும் வெள்ளிமன்று
ணின்றாடிக் காட்டு நிலைபோற்றி—குன்றமென
முன்ன மலைபசித்தீ மூளுங குறள்வீரற்
கன்னமலை யீந்த வருள்போற்றி—பின்னுமவன்
வெய்யபசிக் கன்னக் குழியுநீர் வேட்கைக்கு
வையையுந் தந்த வரம்போற்றி—வையைதனை

# போற்றிக் கலிவெண்பா.

யீன்றாள் கடலாட வேண்ட வெழுகடலுஞ்
சான்றா வரநிறுத்துந் தாள்போற்றி—வான்றாழ
வாழுமலை யத்துவச மன்னனைக்கூஉய்த் தேவியொடு
மாழி படிவித்த வருள்போற்றி—வேள்விவரு
வில்வளைக்கை நங்கை விரலுக் கிரகுமரச
செல்வனைப் பெற்ற திறம்போற்றி—செல்வனுக்கு
மன்றன் முடித்து வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
வென்றிமுடி சூட்டும் விறல்போற்றி—வன்றிறல்வேல்
வேலை சுவற விடுத்துக் கிரகுமரன்
ஞாலம் புரந்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கைச
சேயனைய வுக்ரன் றிகிரியெறிந் திந்திரன்போர்
சாயமுடி சிந்து சயம்போற்றி—யாயவரி
வண்டலம்பு தார்க்குமரன் மேரு மணிமுடிமேற்
செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்தச சீர்போற்றி—பண்டொருநா
ளாறறிய வந்தணருக் காதி மறைப்பொருளைத்
தேற விரித்த திறம்போற்றி—யீறடைந்த
தென்னன் குமரன் றிருமுடிக்கு வாணிபராய்
நன்மணிகள் விற்ற நலம்போற்றி—நன்னகர்மேல்
வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
துன்றுமுகி ஞன்மேவுஞ் சூள்போற்றி—கன்றியவன்
வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்கும்போய்
நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிதழி
வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரெங்கெங்குஞ்
சித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய்
மன்னவன் கைக்கரும்பை வாங்கிக்கல் யானைக்குத்
தின்ன வளித்த திறம்போற்றி—தென்னவன்மேல்
வெங்கை ணமணர் விடுத்த களிற்றைநர
சிங்கசரந் தொட்டெய்த சீர்போற்றி—தொங்குதிரை
மூப்பிளைய காளை முலையுண் குழவியெனக்
கோப்பருவங் கொண்ட குணம்போற்றி—மாப்பெரியோர்
தேறு நடந் தன்னையொரு தென்னன் றனக்கிரங்கி
மாறிநடஞ் செய்த மலர்போற்றி—யாறடைந்தோர்
வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
யஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்
தாயைப் புணர்ந்தமகன் றந்தை தனைவதைத்த
தீப்பழி தீர்த்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய
வாசான் மனைவிதன்மே லாசைவைத்த மாணவனைக்
கூசாமற் கொன்ற கொலைபோற்றி—மாசமணர்
வல்வித்தை செய்துவிடு வன்னஞ்ச வாளரவைக்
கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்
கூரியகோட் டானை யேவுவிப்பக் கொல்லேற்றால்
வீரியஞ் சாய்த்த விறல்போற்றி—தாரணியில்
வெந்திறல்வேன் மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய

## போற்றிக் கலிவெண்பா.

மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—நொந்திரந்த
கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையிரப்பச் சித்தராய்ப்
பொற்குவை தந்த புகழ்போற்றி—நற்குவளை
மையேற்ற வாட்கண் வணிகமட வார்க்குவளை
கையேற்றி மாலேற்றுங் கைபோற்றி—மைதீரப்
பட்டமங்கைப் பாலறையுறு நீத்தாறு பைந்தொடியார்க்
கட்டசித்தி யீந்த வருள்போற்றி—கட்டவிழார்த்
தாரார்க் கரையிரவிற் றாழ்திறந்து காப்படைத்துச்
சீரார் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—யாரானை
யூணுபொருந் தென்னன் முனைப்போர்க்குத் தண்ணீர்தந்
தாண்ட கருணை யரம்போற்றி—யீண்டயன்மால்
உன்மனத்துக கெட்டான வடிவெடுத்துப் பொன்னனையா
ணன்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—தென்னனெதி
ராயிர வாம்பரிக்கோ ராடவனை யோடையினில்
வீய வலந்திரித்த வேலபோற்றி—தூயவள
மொலகு மடியாக குலவாத தனிககோட்டை
நல்குங கருணை நலம்போறறி—நல்வணிகன்
மாமனென வந்து வழககுரைதது ஞாதியாபாற்
சேமநிதி வாஙகியருள சீரபோறறி—கோமகனை
யாட்டிய வன்பழிதீரத தாணடச சிவலோகங
காட்டி யருள்கருணைக் கணபோற்றி—பாட்டிசைக்குப்
பாண னடிமையெனப் பாடி விறகெடுத்த
நாண மிலாத நடைபோறறி—பாணனுக்குச
செந்தமிழாற் றீட்டுந் திருமுகத்தைச சேரனிடைத
தந்தருளிசசெய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
யற்பொழியு மாரிவெள்ளத தாழ்ந்திசைக்கும் பாணனுக்குப்
பொற்பலகை யிட்டபுகழ்போற்றி—கற்றதனுன்
மாட்சிபெறு பாடினியை வாதுக்குத் தோற்றுடன்
றோட்சுமையாத தாஙகுவித்த சூள்போற்றி—காட்சிபெற
மாயாமல் வெஞ்சுரதது வல்லேனக் குட்டிகட்குத்
தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வீயாத
வேணமிரண் டாறனையு மீராறு மந்திரியா
மீனவனுக் கீந்த விறல்போற்றி—மானவலி
யெய்த்தெளிய ஞான விரும்புட் குபதேசம்
வைத்துவலி தந்த வரம்போற்றி—சித்தநெகிழ்
பத்தியினுற் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்யு நாரைக்கு
முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தரணி
கோளரவு நான்மாடக் கூடலை யாலவாய்
வாளகிரி போல்வளைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
சுந்தரப்பே ரம்பெய்து சோழன் கடற்சேனைக்
கந்தரா டீந்த வருள்போற்றி—செந்தமிழ்நூ
லாய்ந்தவர் கல்வி யளந்தறியும் பொற்பலகை
யீந்த கருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனிடைச

# போற்றிக் கலிவெண்பா.

சொற்சுவையாற் பாட
பொற்கிழி தந்த புகழ்போற்றி—நக்கீரன்
மெய்வெந் தழற்கண்ணால் வெந்தோடை வீழ்ந்தோனைக்
கைதந்தே றிட்ட கரைபோற்றி—மைதவிர
வேதமுறுங் கீரற் கியற்றமிழைத் தென்மலய
மாதவனாற் றேற்றுவித்த மாண்போற்றி—போதணிந்த
மங்கல மண்டபத்து வந்தூமன் சங்கத்தார்
சங்கையறத் தேற்றுந் தமிழ்போற்றி—சங்கையாய்ப்
போனவிடைக் காடன்பின் போய்ப்பாடல் கேட்டரசன்
மானநிதி நல்குவிக்கு மாண்போற்றி—மீன்மகளாய்ச்
செங்கையொரு நான்குடைய திண்மீன் பிடித்துவலை
மங்கையை வேட்ட மணம்போற்றி—துங்கமறை
யான்றதிரு வாதவூ ரந்தணருக் கைந்தெழுத்தின்
மூன்றுபொரு டேற்று முறைபோற்றி—தேன்றதும்பும்
வேம்புநறுந் தாரான்முன் வெவ்வாய நரித்திரளை
வாம்பரியாத் தந்த வரம்போற்றி—வாம்பரிக
ணின்ற பரிக ணிணம்பிடுங்கி யூளையிட்டுத்
தின்று நரியாகுஞ் செயல்போற்றி—யன்றொருத்திக்
காளாய் முதுகி லடிபட்டு மண்சுமந்து
தாளாண்மை செய்த சயம்போற்றி—கோளமணர்
வீறுகெடக் கூனிமிர்த்து வெப்பொழித்துப் பாண்டியனை
நீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சீறமண
ரங்கனமும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
லெங்கழுவி லேற்றும் விறல்போற்றி—யங்கொருத்தி
மன்றற்குச் சான்றாக வன்னி கிணறிலிங்க
மன்றழைத்துக் காட்டு மருள்போற்றி—யன்றிறைவ
னாற்றிய வாட லறுபத்து நான்கனையுஞ்
சாற்றிய தென்முனிவன் றாள்போற்றி—சாற்றிய
வண்ணங்கேட் டர்ச்சித்த மாமுனிவர் தாள்போற்றி
தண்ணங் கயற்கண்ணி தாள்போற்றி—யண்ணலருள்
போற்றி மதுரைநகர் விண்ணிழிந்த பொற்கோயில்
போற்றி கருணைமுகப் போது.

திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# திருவாலவாய் என்கிற மதுரையில்

எழுந்தருளியிருக்கும்

கடவுளது

# திருவிளையாடற்புராணம்.

காப்பு.

சத்தி யாயச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசெயச்
சுத்தி யாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தி யானைதன் செய்யபொற் பாதமே.

(இ-ள்.) சத்தியாய்-சத்தியாகியும், சிவமாகி-சிவமாகியும், தனிப்பரமுத்தியான - ஒப்பற்ற பரமுத்திசொரூபமாகியும் விளங்கும், முதலை - முதற்பொருளை, துதிசெய - துதிசெய்வதற்கு, சித்தியானைதன் - யானைமுகங் கொண்டிருக்குஞ் சித்தி விநாயகருடைய, செய்யபொற்பாதம் - செவ்வியபொன்போன்ற திருவடிகள், சுத்தியாகிய-பரிசுத்தமாகிய, சொற்பொருள் - சொல்லையும் பொருளையும், நல்குவ-பிரஸாதிப்பன். எ-று.

(விநாயகர் துதிக்குக்காரண முணர்த்துவது.)

நூலாசிரியர் தாம்தொடங்கிய விந்நூல் முட்டின்றி யினிது முடியும்பொருட்டு, மேற்செய்யுளைக் கூறினாரென்க. விநாயகக்கடவுளை யொருகாரியந்தொடங்குவோர், முதற்கண்வழிபடவேண்டியதெனவும் அங்ஙனம் வழிபடாதபோது அவர் தொடக்குங் காரியந் தடைபடத்தக்கதெனவும், அவ்விநாயகக்கடவுளுக்கு, ஸ்ரீசிவபெருமான் பூர்வம் வரமருளிச்செய்தனரென்க. அவ்வரம் தம்மையிருகவுந் தொடருமாற்றலுடைய வாய்மைப் பரிடையதென்பதைத் தா

மியற்றிய திரிபுரசங்காரகாலத்தில் வெளியாக்கின ரப்பெரியபெருமானென்றறிக. திரிபுர சங்காரகாரியம் தாம் தொடங்குவதன்முன்னர், விநாயகக்கடவுளைசசிவபிரான்வழிபடாமையால், அது விநாயகமூர்த்தியால் விக்கினஞ்செய்யப்பட்டதென்க. இதனை "மூப்புரமெரிசெய்தவச்சிவனுறைரத மச்சதுபொடிசெய்த வதிதீரன்" என்றுஅமுதவுரை வெளிப்படுத்தியவாறறிக. தம்மைநினையாதவர்களுக்குவிக்கினங்களையுண்டுபண்ணுகின்றவர் என்பதுவிளங்கவே விக்கினேசுவரர்என்னுந் திவ்யநாமந்தாங்கினர் மூத்தபிள்ளையாரென்க. தம்மைநினைத்தவர்களுக்கு விக்கினங்களைப் போக்குபவரென்பதும் அதற்குப்பொருளாம். எங்ஙனமெனின், மாதாவினது கர்ப்பவாசஞ்செய்து பிறத்தலாகிய துர்வாசமின்றி அநசூயையென்னுந் தாயினதுபுஷ்பாஞ்சலியினின்றுஞ் சிசுவாகக் கீழேகுதித்து விளையாடிய (சிவனாரது அமிசாவதார மூர்த்தியாகிய) முனிவரைத் துர்வாசர் என்று உண்மை நூலகள் கூறுமுறைமை கண்டறிக. துர்வாசஞ்செய்யாதவரைத் துர்வாசரென்றதுபோல, விக்கினங்களைத்தடுப்பவரை விக்கினேசுவரரென்றிடுதலமைந்தவாறறிக. சிவனார்பிதாவும், விநாயகர் புத்திரருமாயிடுதல் நூல்வழக்காகவும், பிதாவுக்கிடர் விளைத்தல் பிள்ளைக்கியையுமா றெங்ஙனமெனின், நன்றுகடாயினாய். பிதாபிள்ளையென்றது அருளுடகமென்றறிக. விநாயகர்என்ற திவ்யநாமத்தானே தனக்கொரு நாயகரில்லாதவரென்று பெறப்படும் அர்த்தவைபவ முணர்ந்தார்க்குச சிவனுக்குப் பிள்ளையுண்டென்பதும், விநாயகருக்குப் பிதாவுண்டெனபதுமாகியஇரகசியம் வெளிப்படுமென்க. "மைந்தர்மனைவியில்லா னெவனவன் சஞ்சலமிலான் முத்திதரும் பரசிவனெனத்தகுமே" என்ற மேலோர் திருவாக்கினை யீண்டுய்த்துணர்க. பூவும்-பூவினது நிறமும், பூவினது மணமும்போலச் சிவமும், சிவபத்தினியும், சிவகுருவுமெண்ணப்படுதல் சைவநூற்றுணிவாகையால், அவர்மாட்டுயர்வு தாழ்வுகள் கற்பித்தல் கூடாதென்க. பூ-பூவின்வண்ணம், பூவின்மணம் என்பவற்றின் சம்பந்த முணர்ந்தார்க்குப் பிதா-மாதா-புத்திரன் என்று சிவசக்தி கணபதிகளைக் கூறுமுறைமை யொரு விரோதத்தையும் பயவாதென்க. ஒரு பொருளே மூன்றாகப் பிரஸ்தாபிக்கப் படுதலுயிர்கண்மாட்டுண்டாகத் தக்கபயனை யுத்தேசித்தே யாகையால் அதுபரப்பிரயோசனங் குறித்ததென்றாயிற்று. தன் பொருட்டொன்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்படுமேதுவில்லாதது அப் பரம்பொருளென்னுந் துணிபினையதென் றுணர்வார்க்குப் பிதாவுக்குப் பிள்ளையிடர் விளைத்தல் யாங்ஙனமென்றெழு மாசங்கைக்கெளிதினிறையுண்டாகலர்தருமென்க. "இமைப்பொழுது முபகார மல்லாலொன்றை

யியக்காசிர்க்குணக்கடலே" என்றதுமீண்டு பிரமாணமாயதென்க. இதனால், பிதாவாயிருந்ததும் பிள்ளையாயிருந்ததும்இரண்டுதனித்தபொருள்களல்லவென்று துணிவது மரபாயினவாறறிக. உலகில் மாதா, பிதா, பிள்ளையென்று விகார முண்டாயிருத்தல் மூன்று சரீரங்களிலுங் கன்மத்துக் கீடாக மூன்றுயிர்களுலாவு மிருப்பு நோக்கியாம். சிவசத்திகணபதிகள் தனித்தனி மூன்றுயிர்களல்ல. நின்மலசேதனமாகிய வொன்றுதானே மூன்றாயிருத்தலே மேலே பூ-அதன்வண்ணம் - அதன்மணமென்பவற்றால் விளக்கியதே போதும், சசசிதாநந்தமென்பதும் இதுவேயாம். பிதாவாயிருந்ததுக்கிரசித்ததும், பிள்ளையாயிருந் திடர்விளைத்ததும், உயிர்களது பிரயோசனங்கருதியென்று வெளிப்பட்டமையால், பிதாவாகிய சிவன் பிள்ளையாகிய கணபதிக்கு அருளியதும், பிள்ளையாகிய கணபதி பிதாவாகிய சிவனுக்கிடாவிளைத்ததும் நாடகமென்பதேசித்தம். கணபதியை வழிபட்டோர்க்கு இன்பமும், வழிபடாதோர்க்குத் துன்பமும் பிராப்தமாயிடுதலைத் தெரிவித்தலே யிதன்முடிவாயிற் றென்றறிக.

என்னை? கணபதியையே முதலில் வழிபட வேண்டியதற்காவசியகமெனின்? கூறுதும். வேதம் பிரமாணம். அதிற்போந்த பிரமேயம் சிவம். இசசிவததை முதலிடைகடைகளி லவ்வேதம் பிரகாசப்படுததுகின்றது உபககிரமத்தில் ஓம் என்று தொடங்கியது. ஓம் என்பது பிரணவம் என்று பெயர்பெறும். இதன்சொரூபமே விநாயககடவுளென்பதாம. வேதத்தின் முதலெழுத்து விநாயகரது சொரூபமாதலை அவரது திருமுகமணடலந்தானேயுணர்த்தும். அதனையே யானைமுகமென்று கூறுவர் பெரியோரென்க பிரணவத்தின் வரிவடிவை முதற்கணணறிந்திடல் மரபாதலால், வாசகமாகிய வதன்வாசசியப்பொருள் கஜாநநமூர்த்தியென்பது சித்தித்தது. இதுபற்றியே கணபதியை முதலில் வணஙக வேண்டியது என்னும் மரபை யுலகங கைக்கொண் டநுட்டித்துவருகின்றது. இதனையே கணபதியாகிய வவருக்குச சிவபிரான் அருளினரென்று உண்மை நூல்கள் கூறியபடியாம். சிவ குருவாகிய விவர் பிரணவமுதல்வராயினரெனின், அப்பிரணவம்சிவனையுணர்த்துமாறின்றேவெனின், கஜமுகக் கடவுளைத் தம்மில் வேறாக வுடையராகிய சிவபரஞ்சுடர் அப்பிரணவத்துக்கு வேறு பொருளாயிடுதல் சாலுமென்க. இசசிவபரஞ்சுடரையே ஓங்காரப்பொருளென்று வேதங் கூறியதென்க. "அஸ்து ஸதாசிவோம்" என்றதே அதுவாம். இச் சிவத்தோடபேதமாயச் சத்தியென்று விளங்கும் (விநாயகரது) தாயைஉம என்று வேதங்கூறி "உமாஸஹாயம்" என்றுசிவத்தைத்துதிக்கும். அ-உ-ம்

என்னும் பிரணவம் உம என்றபோது உ-ம்-அ என்றுதிரிந்துவிளங்கும். இதனால் விநாயகரும், சிவமும், சத்தியும் பிரணவமாகியபிரம சொரூபிகளாயிடுதலமையும். அப்பிரமம், இம்மூவரோடுமபேதமாய் விளங்குஞ் சுப்பிரமணியம என்னுந்தெய்வநாமந்தாங்கி "ஸுப்ரஹ்மணயோம்" என்று மூனறுதரம வேதங்கூற விளங்காநிறகும். பிரமம் என்று வேதங்களகூறும பொருள் சுப்பிரமணியக் கடவுளென்றே துணியப்பட்டமையால், தந்தையாகவும்,தாயாகவும், மக்களிருவராகவுஞ் சிவபரஞ்சுடரொன்றே நாடகமியற்றி யுயிர்களைக்காத்தருளு மியல்பினதாயிற்றென்க. இதனால், விநாயகரை வழிபடுதல் சிவபரஞ்சுடர் முதலிய யாவரையும் வழிபடுதலாகவுங கொள்ளப்படுமென்க. இவ்வுணமை வெளிப்படவே "சிததியானை" என்றுவிநாயகக்கடவுளை வழிபட்டா ரிந்நூலாசிரியரென்க. யானை யென்றமையால், பிரணவ சொரூபியென்பது சித்தித்தது. சிததிவிநாயகர் என்பதுதலவிநாயகரது, திருநாமமாகிய வாறறிக எடுததகாரியம் இனிது சித்திக்கசசெய்யும் விநாயகரென லு மொன்று.—விரிக்கிற் பெருகும்.

திருசசிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

# மதுரைக்காண்டம்.

## பாயிரம்.

### வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்குகவேதவேள்வி வழங்குகசுரந்துவானம்
பல்குகவளங்களெங்கும் பரவுகவறங்களின்ப
நல்குகவுயிர்கட்கெல்லா நான்மறைசைவமோங்கிப்
புல்குகவுலகமெல்லாம் புரவலன்செங்கோல்வாழ்க. (க)

### நூற்பயன்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திங்களணிதிருவால வாயெம்மண்ண
 றிருவிளையாட்டிவையன்பு செய்துகேட்போர்
சங்கநிதிபதுமநிதிச செல்வமோங்கித்
 தகைமைதருமகப்பெறுவர் பகையைவெல்வர்
மங்கலநன்மணம்பெறுவர் பிணிவந்தெய்தார்
 வாழ்நாளுநனிபெறுவா வானாடெய்திப்
புங்கவராயங்குள்ள போகமூழ்கிப்
 புண்ணியராய்ச்சிவனடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வார். (உ)

## கடவுள்வணக்கம்.

### சிவபெருமான்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வென்றுளேபுலன்களைந்தார் மெய்யுணருள்ளந்தோறுஞ்
சென்றுளேயமுதமூற்றுந் திருவருள்போற்றியேற்றுக்

(க) நான்மறைசைவம் என்றது, வேதம் - உடலும், ஆகமம் - உயிருமாதலின். இதனை "வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்த" மென்னுஞ் சிவப்பிரகாசச் செய்யுளானுணர்க..

(உ) திருவிளையாட்டு - இப்பெயர் தன்னை யுணர்த்துதற்குத் தானமாகிய நூல்மேனிற்றலால். தானியாகுபெயர். சங்கநிதி - சங்கவடிவாகவும், பதுமநிதி - தாமரைவடிவாகவு முள்ள நிதிகள். இவை எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாத் தன்மையன. வந்து - செய வெனெச்சத்திரிபு.

குன்றுளேயிருந் துகாட்சி கொடுத்தருள் கோலம்போற்றி
மன்றுளேமாறியாடு மறைசசிலம்படிகள்போற்றி. (௩)

சிவசத்தி.

மேற்படி - வேறு.

சுரும்புமுரல்கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றியுத்தரியத் தொடித்தோள்போற்றி, கரும்புருவச்சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப்பால்சுரந்த கலசம்போற்றி, யிரும்புமனங் குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்டவங்கயற்க ணெம்பிராட்டி, யரும்புமிளநகைபோற்றி யாரணநூபுரஞ்சிலம்புமடிகள்போற்றி. (௪)

பரசிவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணறன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்றன்விளையாட்டின்வினையைவெல்வாம். (௫)

சிற்சத்தி.

அண்டங்களெல்லாமணுவாகவணுக்களெல்லா
மண்டங்களாகப்பெரிதாய்ச்சிறிதாயினானு
மண்டங்களுள்ளும்புறம்புங்கரியாயினானு
மண்டங்களின்றுடுணையெனபரநிந்தநல்லோ. (௬)

(௩) மன்று - வெள்ளியம்பலம.

(௫) மெய் - போதம் - இன்பம் - உண்மை, அறிவு, ஆனந்தம். எனவே, சச்சிதாநந்தம் என்பது பொருள். வலியாணை - சத்தி வல்லமை. மூவண்ணல் - மூன்று அண்ணல், பிரமன் - விட்டுணு - உருத்திரன். சந்நிதி - சத்திசங்கற்பரூபம். முத்தொழில் - சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம். வாளாமேவண்ணல் - தத்துவங்களையும், தத்துவக் கர்த்தாக்களையுங் கடந்துநின்ற பரசிவம். வாளா - இடைச்சொல். இது, சும்மாவென்னும் பொருள்மேல் நின்றது. வெல்வாம் - உளப்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. என்னைபடிப்போரையுங் கேட்போரையுந் தன்னொடுபடுத்திக்கூறலின்.

(௬) பெரிது, சிறிது - என்பவற்றிற்கு அளவையை, தோன்றா வினைமுதலாகக்கொள்க. உள், புறம்பு - இவை உயிர்களின்மேல் நிற்றலால், இடவாகுபெயர்கள். துணை - பண்பாகு பெயராய்ப் பண்பின்மேல் நின்றது.

## பாயிரம்.

### சொக்கலிங்கமூர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

பூவிநாயகன் பூமகநாயகன்
காவிநாயக னாதிக்கடவுளர்க்
காவிநாயக னங்கயற்கண்ணிமா
தேவிநாயகன் சேவடியேத்துவாம். (எ)

### அங்கயற்கண்ணம்மை.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பங்கயற்கணரியபரம் பரனுருவேதனக்குரிய படிவமாகி, யிங்கயற்கணகனுலக மெணணிறந்தசராசரஙகளீன்றுந்தாழாக், கொங்கயற்கண்மலர்க்கூந்தற் குமரிபாணடியன்மகள்போற் கோலங்கொணட, வஙகயற்கணம்மையிரு பாதப்போதெப்போது மகத்துள் வைபபாம். (அ)

### சபாநாதர்.

உண்மையறிவானந்த வுருவாகியெவ்வுயிர்க்கு முயிராய்நீரின், றணமையனல் வெமமையெனத் தனையகலாதிருந்துசரா சரஙகளீன்ற, பெணமையுருவாகியதன் னானந்தக்கொடிமகிழ்ச்சி பெருக யார்க்கு, மணமையதாயம்பலத்து ளாடியருள்பேரொளியை யகத்துள்வைப்பாம். (க)

---

(எ) ஆவிநாயகன் என்றது—பிரமன்முதலிய தேவர்கட்கெல்லாஞ் சுதந்தரமின்மையும், தனது சுதந்தரசத்தியால் குண்டலிசத்தியின் வழியாய்ப் பிராணனாய் நின்று, அக்கரங்களைக்கொணடெழுத்திகளைச் செலுததுந் தன்மையுந் தோன்றற்கு. ஆவிநாயகன், தேவிநாயகன் என்பனவை, ஒருபொருணமேல் வந்த பலபெயர்கள். தேவி-விளையாட்டுடையவள்.

(அ) பஙகயன் - என்பத னிறுதியில் தொக்குநின்ற வும்மை திருமால்மேனிற்றலால், இறந்ததுதழீஇய எச்சம். கொங்கை என்பது - கொஙகய் எனப்போலியாயிற்று. அகம் - உள்ளிடம். இது மனத்தின்மேனிற்றலால் இடவாகுபெயர்.

(க) ஆகி, ஆய், என வேறு பலவடுக்கிய வினையெச்சங்கள், பெருகவென்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய, ஆடியென்னும் எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன. தன்னானந்தக்கொடி - சிவகாமவல்லி. தான் - சிவம். ஆனந்தம் - காமம். கொடி - வல்லி. யார்க்கும் என்றது—விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்னும் மூவகையனுக்கட்கும் என்றபடி.

### சோமசுந்தரக்கடவுள்.

சடைமறைத்துக்கதிர்மகுடந் தரித்துநறுங் கொன்றையந்தார் தணந்துவேப்பந், தொடைமுடித்துவிடநாகக் கலனகற்றிமாணிக்கச் சுடர்ப்பூணேந்தி, விடைநிறுத்திக்கயலெடுத்து வழுதிமருமகனாகி மீனநோக்கின், மடவரலைமணந்துலக முழுதாண்ட சுந்தரனை வணக்கஞ்செய்வாம். (௧௦)

### தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான்றிருமகளாய்க் கலைபயின்றுமுடிபுனைந்து செங்கோலோச்சி, முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டு திறைகொண்டெந்திகணமுனைப்போர்சாய்த்துத, தொழுகணவற்கணிமணமா லிகைசூட்டித் தன்மகுடஞ் சூட்டிச்செல்வந், தழைவுறுதன்னரசளித்த பெண்ணரசியடிக்கமலந் தலைமேல்வைப்பாம். (௧௧)

### வெள்ளியம்பலவாணர்.

பொருமாறிற்கிளர்தடந்தோ ளொருமாறன்மனங்கிடந்தபுழுக்கமாற வருமாறிற்கணணருவிமாறாதுகளிப்படையமணனுமவிணனு முருமாறிப்பவக்கடல்வீழ்ந்தாசலெனத்தமொறியுழலுமாக்கள் [ம. கருமாறிக்கதியடையக் கான்மாறிநடித்தவரைக் கருத்துள்வைப்பா

### தக்ஷிணாமூர்த்தி

கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையாறங்கமுதற் கற்றகேள்வி, வல்லார்களுல்வருக்கும் வாக்கிறந்தபூரணமாய் மறைக்கப்பாலா, யெல்லாமாயல்லதுமா யிருந்ததனையிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச், சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாமனினைந்துபவத் தொடக்கைவெல்வாம். (௧௩)

### சித்திவிநாயகக்கடவுள்.

உள்ளமெனுங்கூடத்திலூக்கமெனுந்தறிநிறுவியுறுதியாகத்
தள்ளரியவன்பெனுந்தொடர்பூட்டியிடைபடுத்தித்தறுகட்பாசக்

---

(௧௦) மீனநோக்கின்மடவரல—மீனாட்சி. மீனம் - மீன். நோக்கு - கண்.

(௧௨) புழுக்கமாற என்றது-பரதநூற்றுறைபிற் சென்ற பாண்டியன், அதனாற்றன்கால்கள் வருந்தியபோலச், சிவபெருமான்றிருவடியும் வேசற்று வருந்துமேயென்று மனம் புழுங்கினமையை.

(௧௩) நான்மறை-இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம். ஆறங்கம்-சந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சிக்ஷை, சோதிஷம், நிருத்தியம். நால்வரானவர்-சனகர், சனந்தரர், சனாதரர், சனற்குமாரர்.

(௧௪) ஊக்கம் - மனவெழுச்சி. அன்பென்றது - சிவபுண்ணியமேலீட்டால் நாளுக்குநாள் முறுகிவளரும் பேரன்பை.

கள்ளவினைப்பசுபோதக் கவளமிடக்களித்துண்டு கருணையென்னும்
வெள்ளமதம்பொழிசித்தி வேழத்தைநினைந்துவருவினைகடீர்ப்பாம்.

## சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங் காரவுணப்பெருங்கடலுங் கலங்கக்காாவுங், துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சூ ருரப்பொருப்பும்பிளப்ப மறையுணர்ந்தோரார்த்து, மறங்குலவுமகத்தழலு மவுணமடவார்வயி றறினழலுமூள, மறங்குலவுவேலெடுத்த குமரவேள் சேவடிகள் வணக்கஞ்செய்வாம். (கரு)

## சரஸ்வதியம்மை.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன் மலரெடுத்துப்பத்திபடப் பரப்பிநதிக்கு. முழுதகன்றுமணந்துசுவை பொழுகியணிபெற முக்கண் மூாதநிதாளிற், றொழுதகன்றவன்பெனுநா றொடுத்தலங்கல் சூட்டவரிச சுரும்புந்தேனுங். கொழுதகன்றவெண்டோட்டு முண்டகத்தாளடிமுடிமேற கொண்டுவாழ்வாம். (கசு)

## திருநந்திதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றாழும வானவர்மகுடகோடி
பந்தியின்மணிகள்சிந்த வேத்திரப்படையாற்றாக்கி
யந்தியுமபகலுந்தொண்ட ரலகிடுகுப்பையாக்கு
நந்தியெம்பெருமான்பாத நகைமலர்முடிமேல்வைப்பாம். (கஎ)

## திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கடியவிழ்கடுக்கைவேணித தாதைபோற்கனற்கண்மீனக்
கொடியனைவேவநோக்கிக் குறையிரந்தனையான்கற்பிற்
பிடியனநடையாள்வேண்டப் பின்னுயிரளிததுக்காத்த
முடியணிமாடக்காழி முனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம். (கஅ)

## திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத் தண்ணலைநதெழுத்தாலஞ்சா
மறப்பெருஞ்செய்கைமாறு வஞ்சகரிட்டநீல

---

(கசு) நால்வகைச்சொல்-பெயர், வினை, இடை, உரி. நால்வகைமலர்-கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ. மலர் - என்பதினிறுதி முற்றும்மையும், முழுது என்பதினிறுதி முற்றும்மையும், தொக்கன. சுவை எட்டு - வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை. தொடுத்த - இதில் அகரவீறு தொகுத்தல். (கஅ) முனிவன் - மௌனநிலையுடையவன் என்னும் வடசொற்றிரிபு.

(கக) அறப்பெருஞ்செல்வி என்றது-சிவபிரானருளிய இருநாழிநெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்தமையின்.

நிறப்பெருங்கடலும்யார்க்கு நீந்துதற்கரியவேழு
பிறப்பெனுங்கடலுநீத்த பிரானடிவணக்கஞ்செய்வாம். (கக)

## சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவகலல்குலார்பா லாசைநீத்தவர்க்கேவீடு
தருவமென்றளவில்வேதஞ் சாற்றியதலைவன்றன்னைப்
பரவைதன்புலவிதீர்ப்பான் கழுதுகண்படுக்கும்பானு
ளிரவினிற்றூதுகொண்டோ னிணையடிமுடிமேல்வைப்பாம். (உ௦)

## திருவாதவூரடிகள்.

எழுதருமறைகடேறா விறைவனையெல்லிற்கங்குற்
பொழுதறுகாலத்தென்றும் பூசனைவிடாதுசெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத் துளும்புகணணீருண்மூழ்கி
யழுதடியடைந்தவன்ப னடியவாக்கடிமைசெய்வாம். (உக)

## தண்டியடிகள்-மற்றைநாயன்மார்.

வேறு.

தந்தைதா ளொடும்பிறவித் தாளெறிந்துதிருத்தரிரு தாளைச் சேர்ந்த, மைந்தர்தாள்வேதநெறிசைவநெறி பத்திநெறிவழாதுவாய் மெய், சிந்தைதானரனடிகளே செலுத்தினராயசிவானுபவசசெல் வராகிப், பந்தமாந் தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டர்தாள் பரவிப் பணிதல்செய்வாம். (உஉ)

## முதநூல்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தநந்தி யடிகள்பாற்சனற்குமார
னுண்ணிறையன்பினுய்ந்து வியாதனுக்குணர்த்தவந்தப்
புண்ணியமுனிவன்சூதற கோதியபுராணமூவா
றெண்ணியவிவற்றுட்காந்தத சீசசங்கிதையின்மாதோ. (உ௩)

## நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைந்திடப்பட்டதாகு மாலவாய்ப்புகழ்மையந்தச
சிறந்திடும்வடநூறன்னைத் தென்சொலாற்செய்திடியென்றிங

---

(உ௦) வீடு - இசையை விடுதல். ஈங்கு மோட்சத்தையுணர்த் திநின்றது. வேதம் - தானியாகுபெயர். கழுதும் - என்பதிலுள்ள வுயர்வுப்பொரு ளும்மைதொகுத்தல்.

(உக) அறுகாலங்களாவன - விடியல், உச்சி, எற்பாடு, மாலை, யாமம், வைகறை.

(உஉ) தாள் - வேர். ஈண்டு பிறவிக்கேதுவான வினையின்மே னின்றது. சிவானுபவசசெல்வம் என்றது - சோகம் பாவனையை. பந்தமாந்தொடக்கு - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(உ௩) புகழ்மை - புகழ்ச்சி. இஃது, குணியைக்குணமாகக்கூறு வதோர் மரபுவழுவமைதி.

குறைந்திடும்பெரியோர்கூறக் கடைப்பிடித்துறுதியிந்தப்
பிறந்திடும்பிறப்பிலெய்தப் பெறுதுமென் றுள்ளந்தேறு. (உச)

## மொழிபெயர்த்தவிதம்.

திருநகாதீர்த்தமூர்த்திச் சிறப்புமூன் றந்தமூர்த்தி
யருள்விளையாடலெட்டெட் டருசசவிளை விளையொன்றாக
வரன்முறையறுபத்தெட்டா மற்றவைபடலமாக
விரிமுறைவிருத்தசசெய்யுள் வகைமையால்விளம்பலுற்றேன். (உரு)

## அவையடக்கம்.

நாயகன்கவிக்குநகுறற நாட்டியகழகமாநதர்
மேயவத்தலத்திரேனார்க்கென் வெள்ளறிவுரைபிற்குற்ற
மாயுமாறரிதன்றேனு நீர்பிரித்தன்னமுண்ணுந்
தூயநீம்பால்போறகொள்க சுந்தரன்சரிதங்கனளே. (உசு)

## கவிநிலைத்துறை.

கவைக்கொழுந்தழ ருச்சுவைகணடவு னிமையோர்
சுவைககவினனமு தாயின துளக்கமில் சான்றோ
ரவைக்களம்புகுந் தினிபவாயாலவா யுடையா
செவிக்களமபுகுந் தேறுவசிறியனேன் பனுவல். (உஎ)

பாயவாரியுண வெர்கெடுத்துலகெலாம் பருகத்
தூயவாக்கிய காரெனசசொறபொரு டெளிநதோ
ராயகேள்வியர் துகளறுததாலவா யுடைய
நாயனார்க்கினி தாக்குபநலமிலேன் புன்சொல். (உஅ)

அல்லையீதல்ல யீதெனமறைகளு மன்மைச
சொல்லினாற்றுதித் திளைக்குமிசசுந்தர னாடற்
கெல்லையாகுமோ வென்னுரையென்செய்கோ விதனைச்
சொல்லுவேனெனு மாசையென்சொல்வழி கேளா. (உகூ)

(உச) உறுதி - ஆன்மலாபம்.

(உரு) விரிமுறை - இது நூலயாப்புளொன்று, என்னை. வட நூலிற் றொடுத்ததை வகுத்துக்கூறலின்.

(உஎ) அவைக்களம் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. செவிக்களம் - இதில் களம் ஏழனுருபு. பனுவல் - இது செய்யுண் மேல் முதலாகுபெயராய் நிற்றலின், இனியவாய், ஏறு, எனப்பன் மைமுடிபுதந்தார்.

### அரங்கேற்றிடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந் தமுதையரங்கேற்றுமாபோ
லறுகாற்பேடிசைபாடுங்கூடன் மான்மியத்தையருந்தமிழாற்பாடி
யறுகாற்பீடுயர்முடியார்சொக்கேசர் சந்நிதியிலமரர்குழு
மறுகாற்பீடதிருந்துபரஞ்சோதி முனிவனரங்கேற்றினனே. ()

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

---

## பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

கறைநிறுத்திய கந்தரசசுந்தரக் கடவு
ளுறைநிறுத்திய வாளினாற்பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநிறுத்திய வழியினாலவழுதியாய செங்கோன்
முறைநிறுத்திய பாண்டிநாட்டணியது மொழிவாம். (௧)

தெய்வநாயக னீறணிமேனிபோற் சென்று
வெளவமேய்ந்துமை மேனிபோற்பசந்துபல் லுயிர்க்கு
மெவ்வமாற்றுவான் சுரந்திடுமின்னரு ளென்னக்
கெளவைநீர்சுரந் தெழுந்தனகனைகுரன் மேகம் (௨)

இடித்துவாய்திறந் தொல்லெனவெல்லொளி மழுங்கத்
தடித்துவாள்புடை விதிர்த்துநின் றிந்திர சாபம்
பிடித்துநீளம்பு கோடைமேற்பெய்துவெம் பெரும்போர்
முடித்துநாமென வருதல்போன்மொய்த்தன கொண்மூ. (௩)

---

(௩௦) அறுகால் என்பது - அற்ற கால்களையுடையவெனவினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப் பாம்பின்மேனின்று, பீடம் என்னுமிடத்தா லாதிசேடன் மேற்றதாயிற்று; பாம்பினங்கள், பாதமின்றிச் சரிக்குந் தன்மையனவென்பதை, அவற்றிற்குரியபன்னகமென்னும்பரியாயப்பெயரானுணர்க.

(௨) நீறணிந்தது - சர்வசங்காரகாலத்துத்திருமால்முதலியோரை நுதல்விழியாற்பொடித்துநீறாக்கி, அந்நீறனைத்தனதுதிருமேனியிலணிந்து, தானே ஏனையகடவுளர்க்கெல்லாம் நாதனெனக் காட்டவும், யாவரும் தன்னையே சரணடைந்துய்யவும் குறித்தகுறிப்பாடு.

(௩) வாள் - வாளாயுதம், ஒளி. இந்திரசாபம் - இந்திரதனுசு, பசைவில் - அன்பு - நீர், பாணம். இவ்விருபதங்களுஞ் செம்மொழிச்சிலேடைகள்.

முனிதனீள்வரை யுச்சிமேன் முழங்கிவா னிவர்ந்து
தனிதநீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலையிராமன்
கனிதநீர்மையா லாலவாய்க்கண் ணுதன் முடிமேற்
புனிதநீர்த்திரு மஞ்சனமாட்டுவான் போலும். (௪)

சுந்தரன்றிரு முடிமிசைத்தூயநீ ராட்டு
மிந்திரன்றனை யொத்தகாரெழிலிதென் மலைமேல்
வந்துபெய்வவத் தனிமுதன்மௌலிமேல் வலாரி
சிந்துகின்றகைப் போதெனப்பன்மணி தெறிப்ப. (௫)

உடுத்ததெண்கடன் மேகலையுடையபார் மகட
னிடத்துதித்தபல் லுயிர்களெலாமிரங்கித்தன் கொங்கைத்
தடத்துநின்றிழி பாலெனத்தடவரை முகடு
தொடுத்துவீழ்வன விழுமெனத்துங்கவெள் ளருவி. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருநிறமேகமென்னுங் கச்சணிசிகரக்கொங்கை
பருவியாற்றீம்பால்சோர வகன்சுனையென்னுங்கொப்பூழ்ப்
பொருவிலவேயென்னுமென்றோட் பொதியமாஞ்சைலப்பாவை
பெருகுதண்பொருனையென்னும் பெண்மகப்பெற்றாளன்றே. (௭)

கலலெனக்கரைந்துவீழுங் கடும்புனற்குழவிகானத்
தொல்லெனத்தவழ்ந்துதீம்பா லுண்டொரீஇத்திணறோண்மள்ளர்
செல்லெனத்தெழிகருப்பமலைத் திங்குரல்செவிவாய்த்தேக்கி
மெல்லெனக்காலிற்போகிப் பணைதொறும்விளையாட்டெய்தி. (௮)

அரம்பையென்குறங்காமாவி னவிர்தளிர்நிறமாத்தெங்கின்
குரும்பைவெம்முலையாவஞ்சிக் கொடியிறுநுசுப்பாக்கூந்தல்

(௪) முனி - அகத்தியர். தனிதம் - மேககர்ச்சனை. இதுதன் னைத்தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத்தின்மேனிற்றலால், காரியவா குபெயர். கனிதல் - அகங்குழைதல். வான் - தொழிற்பெயர்விகுதி.

(௫) இந்திரன்றனையொத்தகார் என்றது - இந்திரனுங் கரிய நிறமுடையவனாதலின்.

(௬) மேகலை - சேலை, மாதரணி எனப் பலபொருளொருசொ ல். ஈண்டு உடுத்தவென்னும் வினையால். சேலைமேல் நின்றது.

(௭) பொருனை - தாம்பிரபர்ணி.

(௮) செவிவாய்த்தேக்கி என்பதை - அழகுவாய்த்தலைப் பொ ருந்தி என்றும், பணை என்பதை மகளிர் விளையாட்டு என்றுஞ் சிலேடைப்பொருள் கொள்ளுங்கால், செவ்வி, பண்ணை என இடை யேயொற்று மிகுத்துக்கொள்க. கால் - கால், கால்வாய்.

சுரும்பவிழ்குழலாக்கஞ்சஞ் சுடர்மதிமுகமாக்கொண்டு
நிரம்பிநீள்கைதைவேலி செய்தல்சூழ்காவில்லைகி. (௯)

பன்மலர்மாலைவேய்ந்து பானுரைப்போர்வைபோர்த்துத்
தென்மலைத்தேய்ந்தசாந்த மான்மதச்சேறுபூசிப்
பொன்மணியாரந்தாங்கிப் பொருனையாங்கன்னிமுந்நீர்த்
தன்மகிழ்கிழவனாகந் தழீஇக்கொடுகலந்ததன்றே. (௧௦)

வல்லைதாயிருபால்வைகுஞ் சிவாலயமருங்குமீண்டி
முல்லையானைந்துந்தேனுந் திரைக்கையான்முகந்துவீசி
நல்லமான்மதஞ்சாந்தப்பி நறுவிரைமலர்தூய்நீத்தஞ்
செல்லலாற்பூசைத்தொண்டின் செயல்வினைமாககள்போலும். (௧௧)

அரும்பவிழனங்கவாளி யலைதரவாகம்பொன்போர்த்
திரங்கிவாலன்னமேந்தி யிருகையுஞ்சங்கஞ்சிந்தி
மருங்குசூழ்காஞ்சிதள்ளி வரம்பிறவொழுகும்வாரி
பரம்பரற்கையம்பெய்யும் பார்ப்பனமகளிர்போலும். (௧௨)

வரைபடுமணியும்பொன்னும வைரமுங்குழையும்பூட்டி
யரைபடுமகிலுஞ்சாந்து மப்பியின்னமுதமூட்டிக்
கரைபடுமருதமென்னுங் கன்னியைப்பருவநோக்கித்
திரைபடுபொருனைநீத்தஞ் செவிலிபோல்வளாக்குமாதோ. (௧௩)

மறைமுதற்கலைகளெல்லா மணிமிடற்றவனேயெங்கு
நிறைபரமென்றும்பூதி சாதனநெறிவீடென்று
மறைகுவதறிந்துந்தேறு றிவெனக்கலங்கிபாத
முறையின்வீடுணர்ந்தோர்போலத் தெளிந்ததுமாரிவெள்ளம். (௧௪)

மறைவழிகிளைத்தவெண்ணெண் கலைகள்போல்வருநீர்வெள்ளத்
துறைவழியொழுகும்பல்கால் சோலைதண்பழனஞ்செய்கே

(௧௦) கன்னி - இது பொருளாலுயர்திணையேனுஞ்சொல்லால அஃறிணையாதலால் கலந்ததென அஃறிணை முடிபுதந்தார்.

(௧௧) ஆனைந்து - பஞ்சகவ்வியம். பால், தயிர், நெய், கோமயம்-கோசலம். செயலென்னுந் தொழிற்பெயர். பெயரெச்சத்தின்மேனின்றது.

(௧௨) காஞ்சி - ஓர்விருட்சம், எழுகோவைமணி. பார்ப்பனமகளிர் - தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினிகள்.

(௧௩) அமுதம் - நீர், பால்.

(௧௪) பூதிசாதனம் - உம்மைத்தொகைநிலைக் களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. சாதனம் - பஞ்சாட்சரத்தியானம்.

னுறைவழியோடையெங்கு மோடிமன்றுடையார்க்கன்பர்
நிறைவழியாதவுள்ளத் தன்புபோனிரம்பிற்றன்றே. (கரு)

கலிநிலைத்துறை.

இழிந்தமாந்தர்கைப் பொருள்களுமிகபரத் தாசை
கழிந்தயோகியர் கைப்படிற்றூயவாய்க் களங்க
மொழிந்தவாறுபோ லுவரியுண்டுவர்கெடுத் தெழிலி
பொழிந்தநீரமு தாயினபுவிக்கும்வா னவர்க்கும். (கசு)

ஈறிலாதவ ளொருதனியேயைந்தொழி லியற்ற
வேறுவேறுபேர் பெற்றெனவேலைநீ ரொன்றே
யாறுகால்குளங் கூவல்குண்டகழ்கிடங் கெனப்பேர்
மாறிநீறில்வான் பயிரெலாம்வளர்ப்பது மாதோ. (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

களமர்கள்பொன்னேர்பூட்டித் தாயர்வாய்கனிந்தபாடற்
குளமகிழ்சிறுநீனேறு மொருத்தலுமுவகைதூங்க
வளமலிமருதம்பாடி மனவலிகடந்தோர்வென்ற
அளமருபொறிபோலேவ லாற்றவாள்வினையின்மூண்டார். (கஅ)

பலநிறமணிகோத்தென்னப் பன்னிறவேறுபூட்டி
யலமுகவிரும்புதேய வாள்வினைக்கருங்கான்மள்ளர்
நிலமகளுடலங்கீண்ட சால்வழிநிமிர்ந்தசோரிச
சலமெனநிவந்தசெங்கேழ்த் தழன்மணியிமைக்குமன்றே. (ககூ)

ஊறுசெய்படைவாய்தேய வுழுநருநீர்கால்யாத்துச
சேறுசெய்குநருந்தெய்வந் தொழுதுநீஞ்செந்நெல்வீசி
யாறுசெய்குநரும்பேர்த்து நடவுசெய்குநருந்தெவ்வின்
மாறுசெய்களைகட்டோம்பி வளம்படுக்குநருமானார். (உ0)

பழிபடுநறவந்தன்னைக் கடைசியர்பருகிசெவ்வாய்
மொழிதடுமாறவேர்வை முகத்தெழமுறுவற்றோன்ற

---

(கசு) உவரி - உவர்ப்பினையுடையது, கடல. எழிலி - மேலெழுதலையுடையது, மேகம்.

(கஎ) ஐந்தொழில் - சிருஷ்டி, திதி. சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம். வேறுவேறுபேர் - பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி.

(கஅ) பொன்னேர் - தலைஏர். அளமரு - அலமரு-லளவொற்றுமை.

(ககூ) கோத்தது - என்பதில் தகரம் தொகுத்தல். கருங்கால் என்றது - சேற்றால் நிறந்திரிந்து நிற்றலின்.

விழிசிவந் துழலக்கூந்தன் மென்றுகில்சோரவுள்ளக்
கழிபெருங்களிப்புகல்கிக் கலந்தவரொத்தாரன்றே. (உக)

பட்பகையாகுந்தீஞ்சொற் கடைசியர்பவளசெவ்வாய்க்
குட்பகையாம்பலென்று மொண்ணறுங்குவளைநீலங்
கட்பகையாகுமென்றுங் கமலநன்முகத்துக்கென்றுந்
திட்பகையாகுமென்றுஞ் செறுதலபோற்களைதல்செய்வார். (உஉ)

கடைசியர்முகமுங்காலுங் கைகளுங்கமலமென்னார்
படைவிழிகுவளையென்னார் பவளவாய்குமுதமென்னா
ரடையவுங்களைந்தார்மள்ளர் பகைஞராயடுத்தவெல்லை
யுடையவனுணையாற்றா லொறுப்பவர்க்குறவுண்டாமோ. (உ௩)

புரையறவுணர்ந்தோர்நூலின் பொருளினுள்ளடங்கியநூல
வுரையறைகருததுமான வளர்கருப்புறமபுதோன்றிக்
கரையமைகல்விசாலாக் கவிஞர்போலிறுமாந்தந்நூ
லுரையெனவிரிந்துகற்பின் மகளிர்போலொசிந்ததன்றே. (உ௪)

ரடாக

இன்புருவானவீச னின்னருள்விளையுமாபோல்
வன்புறுகருங்கான்மள்ளர் வைகலுஞ்செவ்விநோக்கி
நன்புலமுயன்றுகாக்க விளைந்தனநறுந்தணசாலி. (உ௫)

அகனிலவேறுபாட்டி னியல்செவ்வியறிந்துமள்ளர்
தகவினைமுயறசிசெய்யக் காமநூல்சாற்றுநான்கு
வகைநலார்பணபுசெவ்வி யறிந்துசேர்மைந்தர்க்கின்ப
மிகவிளைபோகம்போன்று விளைந்தனபைங்கூழெல்லாம். (உ௬)

கொடும்பிறைவடிவிற்செய்த கூனிரும்பங்கைவாங்கி
முடங்குகால்வரிவண்டார்ப்ப முள்ளரைககமலநீல
மடங்கவெண்சாலிசெந்நெல் வேறுவேறரிந்தீடாக்கி
நெடுங்களத்தம்பொற்குன்ற நிரையெனப்பெரும்போர்செய்தார்.

சுற்றைவைகளைந்துதூற்றிக் கூப்பியூர்க்காணித்தெய்வ
மற்றவர்க்கற்றவாறீந் தளவைகண்டாறிலொன்று
கொற்றவர்கடமைகொளளப் பணடியிற்கொடுபோய்தந்தென்று
மூற்றவர்சுற்றந்தெய்வம் விருந்தினர்க்கூட்டியுண்பார். (உ௮)

---

(உ௪) உரை - பொருளின்மேனிற்றலால் சொல்லாகுபெயர்.

(உ௫) பத்திவேறு ஆர்வம்வேறு என்பதை - "அன்பீனுமார்வ முடைமை" என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

(உ௬) நான்குவகைநலார் - பத்மினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி.

(உ௮) சுற்றம் - இதுசூழ்ந்தோர்மேனிற்றலின், வினைமுதற் பொருட்டொழிபெயர்.

# திருநாட்டுப்படலம்.

சாறடுகட்டிவெள்ளுச் சாமைகொள்ளிறுங்குதோரை
யாறிடுமெதமால்யானைப் பழுக்குலையவரையேனல்
வேறுபல்பயறேடின்ன புன்னிலவிளைவுமற்று
மேலெருபெண்டியேற்றி யிருநிலங்கிழியவுய்ப்பார். (௨௯)

துறவினரீசனேசத் தொண்டினர்பசிக்குநல்லூண்
டிறவினைப்பிணிக்குத்தீர்க்கு மருந்துடற்பனிப்புக்காடை
யுறைவிடம்பிறிதுநல்கி யவரவரொழுகிச்செய்யு
மறவினையிடுக்கணீக்கி யருஙகதியுய்ககவல்லார். (௩௦)

நிசசலுமீசனன்பா னெறிப்படிற்சிறூர்மேல்வைத்த
பொசசமிலன்புமன்னர் புதலவரைக்கண்டாலன்ன
வசசமுஙகொணடுகூசி யடிபணிந்தினியகூறி
யிசசையாலொழுகியுள்ளக் குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார். (௩௧)

நறைபடுகனிதேன்பெய்த பாலொடுநறுநெய்வெள்ள
நிறைபடுசெம்பொன்வண்ணப் புழுக்கலாணிமிர்ந்தசோறு
குறைவறவுணடுவேணடும் பொருள்களுஙகொணமினென்ன
மறைமுதலடியார்தமமை வழிமறித்தருத்துவார்கள். (௩௨)

பின்னெவனுரைப்பதந்தப் பெருந்தமிழ்நாடாஙகன்னி
தன்னிடையூர்களென்னு மவயவந்தாஙகசெய்த

---

(௨௯) சாறடுகட்டி - வெல்லம் இறுஙகு - சோளம். ஏனல்-தினை. யானைப்பழுககுலை - யானை விலாப்புடைபோற் பருத்த வாழைக்குலை.

(௩௦) பனிப்பு-நடுக்கம். உறைவிடம்-உறையுள். இது, உறை-இடம்-இ ஈ ஐ வழியென்னுஞ் சூத்திரப்படி யகரவுடம்படுமெய்பெறாது எதுகைநோக்கி, வகரவுடம்படுமெய் பெற்று நின்றது.

(௩௧) நிசசல்-நித்தல என்பதன் மரூஉ. பொசசம்-பொய். இது திசைச்சொல்.

(௩௨) செம்பொன்வணணப் புழுக்கலாணிமிர்ந்தசோறு என்றது-பருப்புசசோற்றை. செம்பொன்வணணம்-இது செவந்தபொன்போலுஞ் செந்நிறத்தையுடையது, என உவமைத்தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய்ப் பருப்பின்மேலும், புழுக்கல்-தொழிலாகுபெயராய் அரிசியின்மேலும் நின்றது. இதை சிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், நீம்பாலடிசில் என்னுஞ் செய்யுட்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையாலுமுணர்க.

பொன்னியற்கலனேகோயின் மடமறப்புறநீர்ச்சாலை
பின்னமுதருத்துசாலை யெனவுருத்திரிந்ததம்மா. (௩௩)

* திணைமயக்கம் - கலிநிலைத்துறை.

இன்றடம்புனல் வேலிசூழ்ந்நில வரைப்பிற்
குன்றமுல்லைதண பணைநெய்தல்குலத்திணை நான்கு
மன்றவுள்ளமற் றவைநிற்கமயங்கிய மரபி
ஞென்றொடொன்றுபோய் மயங்கியதிணைவகை யுரைப்பாம். (௩௪)

கொல்லையானிரை மேய்ப்பவர்கோழிணர்க் குருந்தி
ஞெல்லைதாயதிற் படர்கறிக்கருந்துணை ருகுப்ப
முல்லைசோறெனத் தேன்விராய்முத்திழை சிற்றி
லெல்லையாயமோ டாடுபவெயின்சிறு மகளிர். (௩௫)

கன்றொடுகளி வணடுவாய்நககவீர்ங கருமபு
மென்றுபொன்சொறி வேஙகைவாயுறஙகுவ பேதி
குன்றிளந்தினை மேய்ந்துபூஙகொழுநிழன் மருதஞ்
சென்றுறஙகுவ சேவகமெனமுறச செவிமா (௩௬)

எற்றுதெணடிரை யெறிவளையெயிற்றிய ரிழைதத
சிற்றில்வாய்நுழைந் தழிப்பவசிறுமியா வெகுணடு
பற்றிலாரெனச சிதறியமனவணி பரதர்
முற்றிலாமுலைச சிறுமியர்முத்தொடுங கோப்ப (௩௭)

(௩௩) கலன் - ஆபரணம இது சாதியொருமை

(௩௪) குலத்திணை என்றது - குறிஞ்சி, முலலை, மருதம், நெய தலெனத் தேற்றமாயுள்ள நாற்றிணைகளை. பாலையோவெனின், "முல்லையுங்குறிஞ்சியு முறைமையிற்றிரிந்து, நல்லியல்பழிந்து நடுஙகு துயருறுத்துப், பாலையென்பதோர் படிவஙகொள்ளும்" என்னும் ஆசிரியர் வசனப்படி இயற்கைத்திணையலலவாதலின், அது அந்நான்கினுளடஙகும். மயஙகியமரபின் என்றதறகு-அனுலோமன் பிரதிலோமன் முதலிய மரபறியக்கூடாதார் போலெனப் பொருள்கொள்க.

(௩௫) தாய்-தாவி என்பது தாய் எனத் திரிந்துநின்றது.

(௩௬) ஈர்ங-இது ஈறுதொகுத்தல். பொன் - உவமையாகுபெயர். தினை - முதலாகுபெயர்

(௩௭) மனவு - அக்குமணி. கோப்ப - இது பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.

* திணைமயக்கமாவது - ஒருநிலக் கருப்பொருளோடு மற்றொருநிலக்கருப்பொருள்வந்து கூடல்.

முல்லைவண்டுபோய் முல்லையாழ்முரளிவாய் மருதம்
வல்லவண்டினைப் பயிற்றிப்பின்பயில்வன மருதங்
கொல்லையான்மடி யெறிந்திளங்குழவியென் றிரங்கி
யொல்லையூற்றுபால் வெள்ளத்துளுகள்வன வாளை. (௩௮)

கரும்பொற்கோட்டிளம் புன்னைவாய்க்கள்ளுண்டு காளைச
சுரும்புசெவ்வழிப் பாணசெயக்கொன்றைபொன் சொரிவ
வருந்தடங்கடல வளையெடுத்தாழியான்கையி
லிருந்தசங்கென விறைகொளப்பூவைமே லெறிவ. (௩௯)

கழிந்ததெங்கின்னுண பழம்பரீஇமுட்பலாக் கனிகீண்
டழிந்ததேனுவர்க கேணிபாய்ந்தகற்றுவ வுவரை
வழிந்ததேன்மடற் கேதகைமலர்நிழல குருகென்
றெழிந்ததாமரைப் போதுபுக்கொளிப்பன கெணடை. (௪0)

ஆறுசூழ்கழிப் புலாலபொரு தசைந்துகூன் கைதை
சோறுகாலவன வாமபல்வாய்திறப்பன துணிந்து
கூறுவாரெனக குவளைகணகாட்டிடக் கூடித
தூறுவாரெனச சிரித்தலர்தூற்றுவ முல்லை. (௪௧)

துளளுசேலவிழி நுளைசசியர்சுறவொடு மருந்தக்
கள்ளுமாறவுங கூனலங்காய்த்தினை யவரைக்
கொள்ளுமாறவுங கிழங்குதேன்கொழுஞ்சுவைக் கன்ன
லெள்ளுமாறவு மளப்பனவிடைககிடை முத்தம் (௪௨)

அவமிகும்புலப் பகைகடந்துயிாக்கெலா மன்பா
நவமிகுங்குடை நிழற்றிமெய்சசெய்யகோனடாத்திச்

(௩௮) யாழ் - பணமேனிறறலாற கருவியாகுபெயர்.

(௩௮) குழவி-கன்று. கன்றைக்குழவியென்றது, தொல்காப்பியம் மரபியலுள - "குஞ்சரம்பெறுமே குழவிப்பெயர்க்கொடை" என்ற சூத்திரத்தின்பாறபடுதெதி "ஆவுமெருமையுமதுசொலப்படுமே" எனக்கூறுதலால்.

(௪0) பரீஇ-பரிவியென்னும் வினையெசசஞ்சொல்லிசைநிறைக்க வளபெடுத்து நின்றது. பரிவி-விழுந்து.

(௪௧) சோறு - சாதம், மகரந்தம். அலர் - புட்பம், பழி.

(௪௨) கூனலங்காய் - புளியங்காய்.

(௪௩) அவமிகும்புலப்பகைகடந்தென்றது-தவமேற்கொண்டோர், உண்டிசுருக்கன் முதலியசெயல்களான், மனம் புலன்வழிச் செல்லாது நிறுத்தவேணடுதலை. புலம்-சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம். பரஞானம்-அமங்கலமுடையோரைப்பொருளெனக்காட்டும் போதம்போலாது, மங்கலசொரூபமாம் பரசிவத்தைமேற்படுத்திக் காட்டுந் திருவடிஞானத்தை. பரம்-மேன்மை. தண்டமிழ்ப்பொதியமென்றது-தமிழாசிரியரான அகத்தியர்க்குரிய தானமாதலின்.

சிவமிகும்பர ஞானமெய்த்திருவொடும் பொலிந்து
தவமிருந்தர சாள்வதுதண்டமிழ்ப் பொதியம். (௪௩)

வானயாறுதோய்ந் துயரியமலயமே முக்கண்
ஞானநாயக னம்மலைபோர்த்தகார் நால்வா
யானையீருரி யம்மழையசும்பதன் புண்ணீர்
கூனல்வான்சிலை குருதிதோய்கோடுபோன் றன்றே. (௪௪)

சுனையகன்கரைச சூழல்வாய்ச்சுரும்புசூழ் கிடப்ப
நனையவிழ்ந்தசெங் காந்தணமேனாகிள வேங்கை
சினையவிழ்ந்தவீ கிடப்பபொன்றோய்கலத் தெண்ணீ
ரனையபொன்சுடு நெருப்பொடுகரியிருந் தனைய. (௪௫)

குண்டுநீர்ப்படு குவளைவாய்க்கொழுஞ்சினை மரவம்
வண்டுகூப்பிடச் செம்மறாய்ப்புதுமது வார்ப்ப
வணடர்வாய்ப்பட மறைவழிபொரிசொரிந் தானெய
மொண்டுவாக்கிமுத தீவினைமுடிப்பவ ரனைய. (௪௬)

அகிலுமாரமுந் தழன்மடுத்தகழ்ந்தெறிந் தழல்கா
றுகிருமாரமுந் தொட்டெறிந்தைவனந் தூவிப்
புகரின்மால்கரி மருப்பினால்வேலிகள் போககி
யிகலில்வான்பயி ரோம்புவவெயினர்தஞ் சீறூர். (௪௭)

அண்டவாணருக் கின்னமுதருத்துவோர் வேள்விக்
குண்டவாரழற் கொழும்புகைகோலுமக் குன்றிற்
புண்டவாதவே லிறவுளர்புனத்தெரி மடுப்ப
வுண்டகாரகிற் றூமமுமொக்கவே மயங்கும். (௪௮)

கருவிவான்சொரி மணிகளுங்கழைசொரி மணியு
மருவிகான்றபன் மணிகளுமகன்றலை நாகத்

(௪௪) அசும்பு - துளி. கூனலவான்சிலை - இந்திரதனுசு.

(௪௫) சூழல்வாய், நாகிள, இவைஇன்னோசை பயந்து நிற்கும் ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலின் வழாநிலைகள்.

(௪௬) செம்மல் - பழயமலர், முத்தீயாவன - ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம். அவை சதுரமும், முக்கோணமும், விலவடிவமுமாயுள்ளன.

(௪௭) அகில் - கள்ளிவிருட்சத்திலுண்டாவது. "கள்ளிவயிற்றி லகில்பிறக்கும்" என்பதனாலுணர்க. ஐவனம் - மலைநெல். சீறூர்-குறிஞ்சிநிலத்தூர். எயினர்-வேடர் ஓம்புவ என்றது-"விட்டில்கிளிநா வாய் வேற்றரசுதன்னரசு, கட்டம்பெரும்பெயல் காலெட்டு." என்னுமிவற்றால் பயிர்களுக்குக் கேடுண்டாவகைக்காத்தலை.

(௪௮) இறவுளர் - குறவர்.

ரவிகான்றசெம் மணிகளும்புனக்கவ ரினமான்
ருவிவீழ்ந்திடக் கொடிச்சியர்கோத்தெறி கவண்கல். (௪௯)

யவன்வடி வாயதுவையமா லுந்திச்
சயபங்கய மாயதுதென்னனு டலர்மேற்
பாயமென்பொகுட் டாயதுபொதியமப் பொகுட்டின்
மேயநான்முக னகத்தியன்முத்தமிழ் வேதம். (௫௦)

கமாகிய மேருவும்பொதியமே யிரும்பொ
ருகுமேருவைச சூழ்ந்தசாம்பூநத யாறு
நாகராடுதண பொருனையேநாவலா றுடுத்த
போகபூமியும் பொருனைசூழ்பூமியே போலும். (௫௧)

சிறந்ததணடமி ழாலவாய்சிவனுல காறும்
புறந்தயங்கிய நகரெலாமபுரந்தரன் பிரமன்
மறந்தயங்கிய நேமியோனுதிய வானோ
றந்தயங்கிய வுலகுருவானதே யாகும் (௫௨)

வளைந்தநுணணிடை மடந்தையாவனமுலை மெழுகிக்
களைந்தகுஙகுமக் கலவையுஙகாசறைச சாந்து
மளைந்ததெணடிரைப் பொருனையோவங்கதி ஞாஙகா
விளைந்தசெந்நெலுங கன்னலும்வீசுமவ் வாசம். (௫௩)

பொதியிலேவிளை கின்றனசந்தனம் பொதியி
னதியிலேவிளை கின்றனமுத்தமந் நதிசூழ்
பதியிலேவிளை கின்றனதருமமப் பதியோர்
மதியிலேவிளை கின்றனமறைமுதற் பத்தி. (௫௪)

(௫௦) அகத்தியன்-அகமாகிய விந்தமலையையடக்கினவன். முத்தமிழ்-இயலிசைநாடகம். முத்தமிழ்வேதம் என்றது-வேதந்தரும் புருடார்த்தஙகளை, நிகமாகமசாரங்களாகிய திருமுறைகளை யுள்ளடககின்ற தமிழுந்தருதலின்.

(௫௧) சாம்பூநதம் - வெண்ணுவல்.

(௫௨) சிவனுலகென்றது - திருவாலவாய்க்குச் சிவலோக மென்பது ஓர் பரியாயநாமமாதலின்.

(௫௩) காசறை - கஸ்தூரி.

(௫௪) பொதியினதியிலே விளைகின்றனமுத்தம் என்றதை, "தென்னுடுமுத்துடைத்"தென்னும் ஔவை திருவாக்கானு முணர்க. மறைமுதல் - இது சிவபெருமானுக்குப் பரியாயப்பெயராதலால், வருமொழி வல்லெழுத்தின்முன் சுறுதிரியாது நின்றது.

கடுக்கவின்பெறு கண்டனுந்தென்றிசை நோக்கி
யடுக்கவந்துவந் தாடுவானுடலி னிளைப்பு
விடுக்கவாரமென் காற்றிருமுகத்திடை வீசி
மடுக்கவுந்தமிழ் திருச்செவிமாந்தவு மன்றோ. (௫௫)

விடையுகைத்தவன் பாணினிக்கிலக்கண மேனாள்
வடமொழிக்குரைத் தாங்கியன்மலயமா முனிக்குத்
திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதிராக்கிய தென்சொன்
மடமகட்கரங் கென்பதுவழுதிநா டன்றோ. (௫௬)

கண்ணுதற்பெருங் கடவுளுங்கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணுறத்தெரிந் தாய்ந்தவிப்பசுந்தமி ழேனை
மண்ணிடைச்சில விலக்கணவரம்பிலா மொழிபோ
லெண்ணிடைப்படக் கிடந்ததாவெண்ணவும் படுமோ. (௫௭)

தொண்டர்நாதனைத் தூதிடைவிடுத்தது முதலை
யுண்டபாலனை யழைத்ததுமெலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்டதும்மறைக் கதவினைத்திறந்ததுங் கன்னித்
தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலச்சொற்களோ சாற்றீர். (௫௮)

வெம்மையால்விளை வஃகினும்வேந்தர்கோல் கோடிச்
செம்மைமாறினும் வறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ் சிவன்பாற்
பொய்ம்மைமாறிய பத்தியுட்பொலிவுகுன் றாவாத்
தம்மைமாறியும் புரிவதுதருமமந் நாடு. (௫௯)

---

(௫௫) தமிழ் - இனிமை. இப்பண்பு. தேன்மொழிமேனிற்றலால், பண்பாகுபெயர்.

(௫௬) அரங்கு - நாடகசாலை.

(௫௭) கழகமோடமர்ந்தென்றது-முதலூழி யிறுதிக்கண்ணிருந்த, தலைச்சங்கமுதல் மூன்று சங்கத்தினுந் தலைமைப்புலவராயிருந்தமையை. பசுந்தமிழ் - சிறந்ததமிழ், பசுமையென்னும் பண்பு, அருமைமேனின்றது.

(௫௭) இலக்கணவரம்பிலாமொழி என்றது-தமிழொழிந்த, மற்றைப் பதினேழுநிலங்களில், இலக்கண வரம்பில்லாத சிலநிலத்து மொழிகளை.

(௫௯) பொலிவு - சைவவிளக்கம். அதாவது - விபூதி, உருத்திராட்சம், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமுதலியன.

உலகம்யாவையு மீன்றவளும்பரு ளுயர்ந்த
திலகநாயகி பரஞ்சுடர்சேயென மூன்று
தலைவரான்முறை செய்நாடிஃதன்றிச் சலதி
சுலவுபாரினுண் டாகுமோதுறக்கத்து மஃதே. (௩௦)

பாண்டிதத் திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் உ-க்கு திருவிருத்தம்-௩௦.

# மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

மஙகலம்புனை பாணடிநாடாகிய மகட்குச
சஙகலம்புகை தோளிணைதடமுலை யாதி
யஙகமாம்புறந் தழுவியநகரெலா மனைய
நஙகைமாமுக மாகியநகர்வளம் பகர்வாம். (க)

கொஙகையேபரங குன்றமுஙகொடுஙகுன்றுங கொப்பூ
ழுஙகமேதிருச சுழியலவ்வயிறுகுற் ருலஞ்
செஙகையேடக மேனியே பூவணந்திரடோள்
பொஙகர்வேய்வனந் திருமுகமதுரையாம் புரமே. (உ)

வடுவின்மாநில மடந்தைமார்பிடைக்கிடந் திமைக்கப்
படுவிலாரமே பாணடிநாடாரமேற் பக்கத்
திடுவின்மாமணி யதன்புறநகரெலா மிவற்று
னடுவிளுயக மாமணிமதுரைமா நகரம். (௩)

(௩௦) திலகநாயகி என்றது - முகத்திற்குப்பொலிவுசெய்யுந்தி லகம்போல, வாணிமுதலிய சததிமார்களைததத்தமக்குரியதொழில் களால் விளக்கம்பெறச செய்பவளாதலின். இஃதன்றிசசலதிசுலவு பாரினுண்டாகுமோவென்றது - ஏனைச் சேரசோழநாடுகளில். சிவ பெருமான் அரசுபுரியினும், பிராட்டியாரும் அவரது திருமகனும் அரசுபுரியாமையின். இதனைத் "தென்னவன்சேரலன்சோழன் சீர்ப்புயஙகன்வரக்கூவாய்" என்னும் திருவாசகப்பாசுரத்தானுமுணர்க.

(க) மஙகலம்புனைபாண்டிநாடென்றது- "மிக்கபெயலொடுபெ யலின்மையெலிவிட்டில்கிளி, யக்கண்ணரசணமையோடாறு"என் றகுறைபாடுகணீங்கி,"பிணியின்மைசெல்வம் விளைவின்பமேமம்,அணியென்பநாட்டிற்கிவ்வைந்து" என்னுமஙகலஙகணிலவிநிற்றலை.

(உ) ஏடகம் - இதழைத் தனதிடத்துடைய தாமரைமலர், திருவேடகமென்னுந் தலம்.

திருமகட்கொரு தாமரைக்கூடமே திருமான்
மருமகட்குவெண் டாமரைமாடமே ஞானந்
தருமகட்கியோ கத்தனிப்பீடமே தரையாம்
பெருமகட்கணி திலகமேயானதிப் பேரூர். (௫)

திக்கும்வானமும் புதைபிருடின்றுவெண் சோதி
கக்குமாளிகை சிவப்புறுகாட்சியந் நகருண
மிக்கவாலிதழ்த் தாமரைவெண்மக ளிருக்கை
யொக்குமல்லது புகழ்மகளிருக்கையு மொக்கும். (௬)

நெற்கரும்பெனக் கரும்பெலாநெடுங்கமு கென்ன
வர்க்கவான்கமு கொலிகலிதெங்கென வளர்ந்த
பொற்கவின்குலைத் தெங்குகார்ப்பந்தரைப் பொறுதது
நிற்கநாட்டிய காலெனநிவந்ததண் பணையே.

சிவந்தவாய்க்கருங் கயற்கணாள்வலாரியைச சீறிக்
கவர்ந்தவான்றருக் குலங்களேகடிமணம் வீசி
யுவந்தவேறுபல் பலங்களும்வேண்டினர்க் குதவி
நிவந்தகாட்சியே போன்றதுநிழன்மலர்ச சோலை (எ)

ஒல்லொலிக்கதிர்ச சாலிகள்புறந்தழீஇ யோங்க
மெல்லிலைப்பசுங் கொடியினல்லீக்குறு பூக
மல்லெனுங்களத் தண்ணுறனணிவிழாத தருப்பைப்
புல்லொடும்பிணிப் புண்டபொற்கொடிமரம் போலும். (அ)

சீதவேரியுண் டளிமுரல்கமலமேற் செருந்தி
போதவேரியு மலர்களுஞ்சொரிவன புத்தேள்
வேதவேதியர் செங்கரம்விரித்துவாய் மனுக்க
ளோதவேமமு முதகமுமுதவுவா ரனைய. (௯)

(௬) வெண்சோதி என்றது - முத்தாலுஞ் சுணணத்தாலு மாகிய ஒளியை. புகழ்மகளிருக்கை என்றது - புகழ் வெண்மைநிறமாதலின்.

(௯) வர்க்கம் - வரிசை.

(எ) வலாரி - வலாசுரனைக்கொன்றவனாகிய இந்திரன். தருக்குலங்களென்றது - சந்தானம், அரிச்சந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம், முதலிய பஞ்சதருக்களை.

(அ) தழுவி - இது தழீஇ என மருவியது.

விரைசெய்பங்கயச் சேக்கைமேற்பெடையொடு மேவி
யரசவன்னநன் மணஞ்செயவம்புயப் பொய்கை
திரைவளைக்கையா னுண்டுளிசெறிந்தபா சடையா
மரகதக்கலத் தாளநீராஞ்சனம் வளைப்ப. (௧௦)

இரும்பினன்னதோள் வினைஞரார்த்தெறிந்துவாய் மடுக்கும
கரும்புதின்றிடி யேற்றொலிகாட்டியின் சாறு
சுரும்புசூழ்கிடங் கரற்றிடச்சொரிந்துவெஞ் சினத்தீ
யரும்புகட்களி றொத்தனவாலையெந் திரங்கள். (௧௧)

பள்ளநீர்குடைந் தஞ்சிறைப்பாசிபோர்த் தெழுந்த
வெள்ளையன்னத்தைக் காரன்னமெனப்பெடை வீழ்ந்த
வள்ளமீட்டல மரசசிறகுதறியுள் ளன்பு
கொள்ளவாசையிற் றழீஇக்கொடுகுடமலைபசென் றணையும். (௧௨)

இரவியாழியொன் றுடையதேரீர்த்தெழு மிமையாப்
புரவிநாசியிர்த் தயில்வனபொங்காவாய்த் தளிர்கள்
கரவிலாமகத் தெழுபுகைகற்பக நாட்டிற்
பரவிவாட்டுவ பனியெனப்பங்கயப் பொய்கை. (௧௩)

பிறங்குமாலவா யகத்துளெம்பிரானரு ளால்வந்
தறங்கொடாததமா யெழுகடலமாந்தவா நோக்கிக்
கறங்குதெண்டிரைப் பெரும்புறக்கடலும்வந் திவ்வூர்ப்
புறங்கிடந்ததே போன்றதுபுரிசைசூழ் கிடங்கு. (௧௪)

எறியும்வாளையு மடிக்கடியெழுந்துடல் ப ப்பிப்
பறியுமாமையும் வாளொடுகேடகம் பற்றிச்
செறியுநாணமல ரகழியுஞ்சேணொடு புரிசைப்
பொறியுமேயொன்றி யுடன்றுபோர்புரிவன போலும். (௧௫)

(௧௦) சேக்கை - படுக்கை. இது செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். சே - படுத்தல். முதனிலை. பாசடை-பசியவிலை. தாள நீராஞ்சனம் - முத்தாலாத்தி.

(௧௧) இரும்பினன்னதோள்வினைஞர் - யானைப்பாகர், ஏவல் செய்வோர். வாய் - ஆனையின்வாய், ஆலையின்வாய். தின்னல்-தின்னுதல், நெரித்தல். சொரிதல் - கடைவாயின் வழியொழுகல்,புறத்தில் வெளிப்படுத்தல்.

(௧௪) எழுகடல்-உப்பு, பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, கள், சுத்தசலம். இவற்றிற்கப்புறஞ் சக்ரவாளகிரியைச் சூழ்ந்து நிற்பது பெரும்புறக்கடல்.

கண்ணிலாதவெய கூற்றெனக்கராக்கிடக் தலைப்ப
மண்ணினுரெவ ரேனுமிம்மவிலிடை வீழ்ந்தோர்
தெண்ணிலாமதி மிலைந்தவர்கொப்பெனச சிலரை
யெண்ணினிரு ணரகதீத்தேறினு மேரூர். (கசு

குமிழலர்ந்தசெந் தாமரைக்கொடிமுகிழ் கோங்கி
னுமிழ்தரும்பர ஞானமுணடுமிழந்தவாய் வேதத்
தமிழறிந்துவை திகமுடன்சைவமு நிறுத்து
மமிழ்தவெணடிரை வையையுமொருபுறத தகழாம். (கஎ)

பிள்ளையும்பெடை யன்னமுஞ்சேவலும் பிரியாக்
கள்ளமுண்டகச செவ்வியாறகணடவர் கணணு
முள்ளமுந்திரும் பாவைகைசசிறைபடுத் தோஙகும்
புள்ளலம்புதண கிடஙகிதுபுரிசையைப் புகலவாம் (கஅ)

மாகமுந்திய கடிமதின்மதுரைநா யகர்கைந்
நாகமென்பதே தேறமந்நகர்மதில் விழுஙகி
மேகநின்றசை கின்றதவவெஞசினப் பணித
ஞகமொன்றுதோ லுரிபடநெளிவதே யாகும. (கக)

புரங்கடந்தபொற் குன்றுகோபுரமெனச் சுருதிச்
சிரஙகடந்தவா தென்னராயிருந்தனர் திருநதா
ருரஙகடந்திட வேணடினுமுதவிசெய தவரால
வரஙகடந்திடப் பெறவெதிராநிறபது மானும (உ0)

சண்டபானுவுந் திஙகளுந்தடைபடத் திசையு
மணடகோளமும பரந்துநீணடகன்றகோ புரஙகள
விணடவாயிலால் வழஙகுவவிடவரா வஙகாந்
துணடபோல்பவு முமிழ்வனபோல்பவு முழலா. (உக)

மகரவேலையென் றியானைபோன்மழையருந் தகழி
சிகரமாலைசூ ழும்மதிற்றிரைககரந துழாவி
யகழவோஙகுநீர் வையையாலல்லது வேற்றுப்
பகைவர்சேனையாற் பொரப்படும்பாலதோ வன்றே. (உஉ)

---

(கசு) கண - தாக்ஷணியம். கராகதிடக்தென்பதும் பாடம்.

(கஎ) குமிழ், கோஙகு முதலியவைகள், நாசி, திருமுகம், திருமேனி, திருத்தனம்இவற்றைக்குறிக்க நின்றது. பரஞானமுணடென்றது-அத்திருத்தனஞ்சொறிந்ததிருவமுதம், பரஞானமாதலின்.

(கஅ) கள்ள - உடைமைப்பொருளில்வந்த பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம். தண்கிடங்கு - நீரரண். புரிசை மதிலரண்.

நல்லதேர்வழித் தடைசெயுமிம்மதிற் புறஞ்சூழ்
தொல்லைமேவலர் வளைந்துழியுடன்றுபோ ராற்றி
வெல்லமன்னரும் வேண்டுமோபொறிகளே வெல்ல
வல்லதம்மதிற் பொறிசெயுமறஞ் சிறிதுரைப்பாம். (உ௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழுக்கள்வீசுவன நஞ்சுபூசுமுனை வாள்கள்வீசுவன முத்தலைக்
கழுக்கள்வீசுவன குந்தநேமியெரி காலவீசுவன காலனே
ரொழுக்கள்வீசுவன கப்பணங்கள்விட மென்னவீசுவனவன்னெடுங்
கொழுக்கள்வீசுவன தந்தவணகயிறு கோத்துவீசுவனவார்த்தரோ.

நஞ்சுபில்குதுளை வாளெயிற்றரவு நாகிமிர்ந்தெரியு மலையரா,வெ
ஞ்சினங்கொண்முழை வாய்திறந்துபொரு வாரைவிக்கிட விழுங்கு
மாற, குஞ்சரங்கொடிய முசலமவீசியெதிர் குறுகுவார்தலைகள் சித
றுமா, லஞ்சுவெம்பொறி விசைப்பினுவகமெகி யடுபுலிப்பொறியமுக்
குமால். (உ௪)

எள்ளியேறுநரை யிவுளிமார்பிற வெறிந்துகுண்டகழி யிடைவிழத்
தள்ளிமீளுமுருள் கலவிருப்புமுனை கந்துவீசியுடல் சிந்துமாற்
கொள்ளிவாயலகை வாயதிரந்துகனலகொப்புளிப்பவுடல்குப்புறத்
துள்ளியாடுவன கைகள்கொட்டுவன தோள்புடைப்பசில கூளியே.

துவக்குசங்கிலி யெறிந்திழுக்குமரி தொடர்பிடித்தகை யறுக்கவி
ட்டு, வெகுமொன்னலர்க டலைகளைத்திருகி யுடனெருக்குமட நிலைக
ளாற, கவைக்கொழுந்தழல்கொ ளுத்திவீசுமெதிர் கல்லுருட்டியடு
மொல்லெனக், குவைக்கடுங்கன்மழை பெயயுமட்டமணல் கொட்டு
மேவலர்கள் கிட்டவே. (உ௭)

உருக்கியமழை பெய்யுமாலயவுருக்குவட்டுருகு செம்பினீர், பெ
ருக்கிவீசும்விடு படையெலாமெதிர் பிடித்துவிட்டவர்தமைத்தெற
ச், செருக்கிவீசுநடை கற்றமாடமொடு சென்றுசென்றுதுடி முர
சொடும், பெருக்கிமீளுநடை வையமேனடவி யெய்யும்வாளிமழை
பெய்யுமால். (உ௮)

---

(உ௪) முத்தலைக்கழு - சூலம் எழு - வளைதடி. கப்பணம்-நெ
ருஞ்சிலென்னு மோராயுதம்.

(உ௬) தந்து - அரிகயிறு. இதை சீவகசிந்தாமணி நாமகளிலம்
பகம், நகர்வளம் உ௭-வது செய்யுளில், "கூர்ந்தறிவநுண்ணூல்" எ
ன்பதற்கு, அரிகயிறு என நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையானு
முணர்க. கூளி - பேய்.

(உ௭) அரிதொடர் – இது துவக்கு சங்கிலிகளுள் ஒருவகை.

வெறிகொளைம்பொறியைவெல்லினும்பொருது வெல்லுதற்கரிய காலனை, முறியவெல்லினும் வெலற்கருங்கொடிய முரணவாயமரரரணலா, மறிவிஞானிறுவு கம்மியன்செயவு மரியவாயவனர்புரியுமிப், பொறிகள்செய்யும்வினை யின்னபொன்னணிபுரத்துவீதிக ளுரைத்துமால். (௨௯)

கழையுந்தாமமுஞ் சுண்ணமுமணிங்கழற கலனுங்
குழையுந்தூபமுந் தீபமுங்கும்பமுந் தாங்கித்
தழையுங்காதலர் வரவுபார்த்தன்பகந் ததும்பி
விழையுங்கற்பினா ரொத்தனவிழாவறா வீதி. (௩௦)

ஆலநின்றமா மணிமிடற்றணணலா னந்தக்
கோலநின்றசே வடிநிழலகுறுகினார் குணம்போல்
வேலைநின்றெழு மதியெதிர்வெண்ணிலாத் தெண்ணீர்
காலநின்றன சந்திரகாந்த மாளிகையே. (௩௧)

குன்றநேர்பளிக் குபரிகைநிரைதொறுங் குழுமி
நின்றபல்சரா சரமும்நீழலவாய் வெள்ளி
மன்றகம்பொலிந் தாடியமலரடி நிழலபுக்
கொன்றியொன்றறக் கலந்தபல்லுயிர்நிலை யனைய. (௩௨)

கருத்தருந்துபுற் குவைகழீஇக்காறறொடர் பரியத
தெரித்தகன்றயன் மரகதசித்திரத தெற்றி
யெறித்தபைங்கதிர்க் கொழுந்தையுமெட்டிநா வளைத்துப்
பறித்துமென்றுவா யசைப்பனபசலையான் கன்று. (௩௩)

சிறுகுகணணவாய்க் காற்றெறிசெவியவாய்ப் பாச
மிறுகுகாலவாய்க் கோட்டுமானினம்வழங் காறுங்
குறுகுநுணமருங் கிறுதெழுகோட்டுமா னினம்போ
மறுகும்வணடுசூழ்ந் திறைகொளமான்மத நாறும். (௩௪)

மாடமாலையு மேடையுமாளிகை நிரையு
மாடரங்கமு மன்றிவேளன்னவர் முடியு
மேடவிழ்ந்ததா ரகலமுமிணைத்தடந்தோளுஞ்
சூடுமோதரார் சீறடிப்பஞ்சுதோய் சுவடு. (௩௫)

---

(௨௯) கம்மியன் - தேவதச்சன. யவனர் - சிற்பர்.

(௩௦) குழை - மாந்தளிர்.

(௩௪) கோட்டுமானினம்-கொம்புகளையுடையயானைக்கூட்டம், மலைச்சிகரம்போன்ற ஸ்தனஙகளும், மான்போன்ற பார்வைகளையுமுடைய பெண்கூட்டம். மான்மதம் - பெரியமதம், கஸ்தூரி.

(௩௫) சீறடி - சிற்றடி.

மருமச்செம்புன லாறிட மாறடுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால் யானையின் பனைக்கையுமறைநூ
லருமைச்செம்பொரு ளாய்ந்தவர்க் கரும்பொருளீவோர்
தருமச்செங்கையு மொழுகுவ தானநீராறு. (௩௬)

பரியமாமணி பத்தியிற் பதித்திருட்படலம்
பொரியவில்லிடக் குயிற்றிய பொன்னரமியமுந்
தெரியமாமுர சொலிகெழு செம்பொனுடரங்கு
மரியமின்பயோ தரஞ்சுமந்தாடுவ கொடிகள். (௩௭)

வலமபடும்புயத தாடவர் மார்பமேற்புலவிக்
கலம்படர்ந்தபூண முலையினர் காலெடுத்தோசசச
சிலம்பலம்பிசை மழுஙகமுன் னெழுமவாதேந்தார்ப்
புலம்புவணடு தொந்தரற்றிய பொஙகுபேரொலியே. (௩௮)

தையலார்மதி முகஙகளுந் தடஙகளுஙகுழைய
மையளாவிய விழிகளு மாடமுஙகொடிய
கையுநாணமலர்ப் பொதும்பருங கறஙகிசைவண்ட
செயயவோதியும வீதியு நீளறனெறிய. (௩௯)

மலருந்திங்கடோய மாடமுஞ் செய்வனமணங்க
ளலருநதணடுறை யுஙகுடைந் தாடுவதும்பி
சுலவுஞ்சோலையு மாதருந தூறறுவவலர்கள்
குலவும்பொய்கையு மனைகளுங குறைபடாவன்னம். (௬௦)

ஊடினுரெறி கலன்களு மாமனையுடன்பந
தாடினர் பரியாரமு மடியினுற்சிற்றில்
சாடினரொடு வெகுணடுகண டதும்புமுத்திறைப்ப
வாடினாபரி நித்தில மாலையுஙகுப்பை. (௬௧)

ஐயவென்னுரை வரம்பின தாகுமோவடிய
ருய்யமாமணி வரிவளை விறகுவிற்றுழன்றோன்

---

(௩௬) பருமம் - கவசம். செம்பொருள் - உண்மைப்பொருள். தானநீர் - மதநீர் - தததஞ்செய்யுநீர்.

(௩௭) அரியமின்பயோதரம - மேகத்தைக்குறிக்குங்கால் - அரிய - பசுமை, மின் - மின்னல், பயோதரம் - மேகம். எனவும், பெணகளைக்குறிக்குஙகால் - அரிய - இல்லாத, மின் - இடை, பயோதரம் - கொஙகை. எனவும், பொருள்கொள்க. முரசு - ஈண்டு மத்தளம். கொடிகள் - துவசங்கள் - கொடிபோன்றபெண்கள்.

(௬௨) ஐய - வியப்பிடைச்சொல்.

பொய்யில்வேதமுஞ் சுமந்திடப் பொருதகன்றரற்றுஞ்
செய்யதாண்மலர் சுமந்திடத் தவஞ்செய்ததெருக்கள். (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தோரணநிரை மென்காஞ்சி சூழ்நிலைநெடுங்தேரல்குற்
பூரணகும்பக் கொஙகைப்பொருவின்மஙகலமாமங்கை
தாரணிந் தாரந்தூக்கிச் சந்தகிரியிர்ந்துபாலிச
சீரணிமுளை வெண்மூரல் செய்துவீற்றிருக்குமன்றே (சங)

திங்களைச் சுண்ணஞ்செய்து சேறுசெய்தாட்டியன்ன
பொஙகுவெண் மாடப்பந்தி புண்ணியம்பூசுந்தொண்டர்
தங்கண்மெய் வேடந்தன்னைத் தரித்தனசாலக்கணகொண
டஙகணன் விழவுகாணபா னடைந்தெனமிடைந்தவன்றே. (சச)

தேரொலி கலினப்பாய்மான் சிரிப்பொலிபுரவிபூணட
தாரொலி கருவியைந்துந் தழஙகொலிமுழஙகுகைம்மான்
பேரொலி யெல்லாமொன்றிப் பெருகொலியன்றியென்றுங்
காரொலி செவிமடாது கடிமணிமாடக்கூடல். (சரு)

பரத்தையர்வீதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்மூததோ ரிளையவர்கழியாநோயாற
கழிபவர்யாவரேனுங கண்வலைப்பட்டுநெஞ்ச [ப்
மழிபவர்பொருள்கொணடெள்ளுங்கெணணெய்போலளந்துகாட்டி
பழிபடுபோகமவிற்பா ராவணப்பணபுசொல்வாம. (சசு)

மெய்படுமென்பிஞர்போல் விரும்பிஞர்க்கருததுந்தஙகள்
பொய்படுமின்பம்யார்க்கும் புலப்படததேறறுவார்போன்
மைபடுகண்ணர்காமன் மறைப்பொருள்விளங்கத்தீட்டிக்
கைபடசுவராய்த்தோன்றச சித்திரஙகாணசசெய்வார். (சஎ)

திருவிற்கான்மணிப்பூணுகம் பலகையாததெணமுத்தார
வருவிக்கால்வரைமென்கொஙகைச சூதொட்டியாடியென்று
மருவிக்காமுகரைத்தஙகள் வடிக்கணவேன்மார்பந்தைப்பக்
கருவிசசூதாடிவென்றுங கைப்பொருள்கவர்தலசெய்வார். (சஅ)

---

(சச) புண்ணியம்-விபூதி. (சரு) கருவியைந்தாவன-தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சககருவி, மிடற்றுக்கருவி.

(சசு) பழிபடுபோகம்-என்றதை, பொதுநலத்தார் புன்னலந்தோயார் மதிநலத்தின், மாணடவறிவினவர். என்னுஞ்செய்யுளானுணர்க.

(சஅ) வடிக்கண்-மாவடுவின்பிளவையொத்தகண். திருக்கோவையார்-"வடிக்கணிவைவஞ்சி, யஞ்ச மிடையிது" என்னும் பாக

தணபனிநீரிற்றோய்த்த மல்லிகைத்தாமமாற்றி
விண்படுமெதியந்தீண்டும் வெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கணபடையணைமேற்கொண்டு காமனுங்காமுற்றெய்தப்
பணபலபாடிமைந்த ராவினைப்பரிசில்கொள்வார். (சக)

குரும்பைவெம்முலையிற்சிந்து சாந்தமுங்குழலிற்சிந்து
மரும்பவிழ்மாலைத்தாது மளிநுகர்ந்தெச்சிலாகிப்
பொரும்பரிக்காலிற்றூளாய்ப் போயரமாதர்மெய்யு
மிருங்குழற்காடுஞ்சூழ்போ யியன்மணம்விழுங்குமன்றே. (ருo)

ஆலவாயுடையானென்று மங்கையற்கணணியென்றுஞ்
சோலைவாழ்குயிலினல்லார் சொல்லியாங்கொருங்குசொல்லும்
பாலவாங்கிளிகள்பூவை பன்முறைகுரவனோது
நூலவாய்சசந்தைகூட்டி நுவன்மறைசசிறாரையொத்த. (ருக)

ஒளவியமதர்வேற்கண்ணா ரந்தளிர்விரனடத்துந்
திவ்வியநரம்புஞ்செவ்வாய்த திததிக்குமெழாலுந்தம்மிற்
கௌவியநீரவாகிக் காளையர்செவிக்காலோடி
வெவ்வியகாமப்பைங்கூழ் விளைதரவளர்க்குமன்றே. (ருஉ)

கட்புலனுதியைந்து முவப்புறககனிந்தகாமம்
விட்புலத்தவரேயன்றி வீடுபெற்றவரும்வீழ்ந்து

ரத்தில், வடி-என்பது வடுவின்வகிருக்கோரபெயரென, நச்சினார்க்கினியரெழுதிய வுரையானுமுணர்க.

(ருo) இயனமணம் - என்றது, தெய்வப்பெணகள் சரீரங்களும், கூந்தல்களும், இயல்பாகவே மணமுடைமையின். அதுபோலவே இந்நிலமாதர், சரீரமுங்கூந்தலும், இயல்பாகவே மணமுடையனவென்றதை "கொங்குதேர்வாழ்க்கை" யென்னுந் திருமுகப் பாசுரததானுமுணர்க.

(ருக) நூல் அவாய் - வேதத்தைவிரும்பி. சந்தைகூட்டல்-ஆசிரியர் கூறிய வேதவாக்கியங்களை ஒருசேரசசொல்லுதல்.

(ருஉ) திவ்ய-திவ்-சொர்க்கத்தில், ய-பிறப்பது. எனவே, தெய்வத்தன்மையுடைய தென்பதுபொருள். நரம்பென்றது, இணை, கிளை, பகை, நட்பு என்னும், யாழிற்குரியநால்வகை நரம்பினை; குரல், துத்தம் முதலிய ஏழிசையினையும், வீணைகளி னரம்புகளென்பதுமொன்று. எழால் - கண்டத்தொனி.

பெட்பமுற்றமு துகைப்பப் பெருநகுலக்கற்பினார்போ
னட்பிடைப்படுத்திவிற்கு நல்லவரிருக்கையீதால். (௩௫)

வேளாளர்வீதி.

வழுக்கறுவாய்மைமாணபுக கைதன்மரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்புமூவ ரேவியவினைகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமமைசசாய்வேந்தர்க் குறுதிசூழ்வினையுநகுன்று
விழுக்கறுமேழிசசெல்வர் வளமறுகியமபலுற்றும். (௩௪)

வருவிருந்தெதிர்கொணடேற்று நயனுரைவழஙகுமோதை
யருகிருந்தடிசிலூட்டி முகமனன்கறையுமோதை
யுரைபெறுதமிழ்பாராட்டு மோதைகேட்டுவகைதுள்ள
விருநிதியளிக்குமோதை யெழுகடலடைககுமோதை. (௩௫)

அருந்தினரருந்திசசெல்ல வருந்துகின்றருமாநகே
யிருந்தினிதருந்தாநிற்க வின்னமுதட்டுப்பின்னும
விருந்தினர்வரவுநோககி விதகெலாமவயலிலவீசி
வருந்திவிண்ணோக்குமோரே ருழவர்போல்வாடிநிற்பார். (௩௬)

வானமுந்திசையும்பொஙகும புகழ்மையும்வானமபேறு
ஞானமும்பொறையுஙகுன்ற நன்றியுமூக்கப்பாடுந்
தானமுநகொடையுமன்பும் வரிசையுந்தகைசானணபு
மானமுந்தவஞ்செய்தீன்ற மகவுபோல்வளர்க்கவல்லார். (௩௭)

வணிகர்வீதி.

புல்லியோர்பண்டஙகொள்வார் வினவினப்பொருடம்பகக
மில்லெனினினமாயுள்ள பொருளுரைதகெதிர்மறுத்து
மல்லதப்பொருளுணடென்னின் விலைசுட்டியறுததுநேர்ந்துஞ்
சொல்லிலுமிலாபஙகொள்வார் தொன்மரபிருக்கைசொல்வாம. ()

கலிநிலைத்துறை.

நீலவேதிமேற்பளிஙகினு னிழற்சுவர்நிறீஇமின்
காலவாலியவைரவாட் கானிரைதகும்பர்க்

(௩௫) அமுது-தேவருணவு - மோட்சம். ஆதலால விண்ணுல கத்தவர் அமுதுகைப்பஎனவும், வீடுபெற்றவர் மோட்சங்கைப்ப எனவும், பொருள்கொள்க. நல்லவர் - கணிகையர்.

(௩௪) மூவர் - அந்தணர், அரசர், வைசியர். சேர சோழபாண் டியரென்றுங் கூறுவர்.

(௩௭) வரிசை - தத்தமக்குற்றநிலையிற்றவராமை.

(௩௯) உம்பர் - மேலிடம். இயற்றின, பலவின்பாற்படர்க்கை வினை முற்று.

கோலவாணிலாச்சொரிமணி குயிற்றிவெண்மாட
மாலைபோல்வகுத்தியற்றின பீடிகைமறுகு. (௪௯)

(௧) சிரையளிப்பவுந்திரைபடு தீம்புனல்வேலிக்
(௨) கரையளிப்பவுங்கரையிலா னிரைபடுகானத்
(௩) தரையளிப்பவுங்கரைகிழித் தூன்றிவிண்டாங்கும்
(௪) வரையளிப்பவுமவாங்கிவாய் மடுப்பனமாடம். (௫௦)

கரியகம்பலக்கிடுகின்மேற் கதிர்விடுபவளத்
தெரியலபொன்னரிமாலிகை தெணணிலாசசொரியும்
பரியநித்திலமணிவட மரகதப்பசுந்தார்
விரியவிட்டனவிந்திர வின்னிரையனைய. (௫௧)

நாள்களுங்குளிர்திங்களு ஞாயிறுமனைக
கோள்களுங்குளிர்விசும்பொரீஇக் குடிபுகுந்தாங்கு
வாளகிடந்திராப்பகலொளி மழுக்கலால்வணிக
ராள்கலமபகர்பீடிகை துறக்கநாடனைய. (௫௨)

பன்னிறத்தபல்பெருவிலைப் பட்டெலாமவண
வனனபட்டின்மேற்படுவிலைப் பருத்தியுமவண
வெங்கிலத்தரும்பொருள பதினெழுபுலவணிகர்
மன்னிருக்கையுமருடபெறல வளனெலாமவண. (௫௩)

மரகதத்திரளமமிகள் வைரவாளுலக்கை
யுரல்கள்வெள்ளியா லடுப்பகில்விறகுலைபணிநீ
ரரிசிமுத்தழல்செம்மணி யடுகலன்பிறவு
மெரிபொனலிழைத்தாடுபவிவர்சிறுமகளிர். (௫௪)

செயிரிற்றீர்ந்தசெம் பொன்னினாற்றிண்ணிலைக்கதவம்
வயிரத்தாழுடைத் தவர்கடைவாயிலுமென்று

(௫௦) ௧. உப்பு, முத்து, பவளம், சங்கு, ஒக்கோலை-ஆக-௫
௨. செந்நெல், சிறுபயறு, கரும்பு, வாழை, செவ்விளநீர்-ஆக-௫.
௩. தேனடை, தேன், மயிற்பீலி, அரக்கு, நாவி-ஆக-௫.
௪. மிளகு, கோட்டம், அகில், தக்கோலம், இலவங்கம்-ஆக-௫.

(௫௧) கரியகம்பலம்-கறுப்புக்கம்பளம். இடுகு-சட்டம்.

(௫௨) பீடிகை-கடைவீதி. (௫௩) பட்டு, பருத்தி, இவை ஆடையாகிய காரியத்தின்மேல் நிற்றலால் காரியவாகுபெயர்கள்.

(௫௫) செயிரிற்றீர்ந்த செம்பொன் என்றது - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புநதம் என்னு நால்வகைப் பொன்னுளுயர்ந்தசாம்புநதத்தை. அயிர்-குற்றம். இசைப்பதை-இதில்-ஐ-சாரியை.

லயிறிற்றீர்ந்தபேரறிஞரு மனையர்தஞ்செல்வத்
தியலிற்றுமெனவரையறுத் திசைப்பதையெவனோ. (சு௫)

எரிக்குறும்பொறியனையசெம் மணிசுடரெறிபொன்
வரிச்சுரும்புநேர்மரகத முத்துவாள்வைரந்
தெரிப்பருந் துகிர்சிந்தின செல்லுநாளொன்றுக்
கரிப்பர்கையகப்படுவன வாயிரத்திரட்டி. (சுசு)

பாயதொன்மரப்பறவைபோற் பயன்கொள்வான்பதினெண்
டேயமார்தருநகிளர்ந்த சொறற்றிரட்சிதான்றூய
மாயைகாரியவொலியன்றி வான்முதற்கருவி
ஞயகாரியவோசையே யாய்க்கிடந்தன்றே. (சுஎ)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமே ழுலோகமுமபிறவும்
வழுவில்வேறுபல்கலைகளு மரபுளிவகுததுத
தழுவிவேண்டினா தாஙகொளத்தககவாபகரா
வழிவிலாமறை போன்றனவாவணவீதி. (சுஅ)

திக்கெலாம்புகழ் மதுரையைசசிவபுரமாக்கி
முக்கணுயகனரசுசெய் முறைமினுக்கேற்பத
தக்கதோழனே ளைகைமாநகருறைதயக்க
மொக்குமந்நகா வாணிகருறையுள்சூழ்நியமம். (சுகூ)

(சுசு) குறுமை - சிறுமை. சிந்தின, அகப்படுவன, வினையா லணையும் பெயர்கள், எரிக்குறும்பொறி, சிறியதீப்பொறி. அரிப் பர்—அரித்துப்பொருள தேடுவோர்.

(சுஎ) தூயமாயை-சுததமாயை. தூயமாயைகாரியவொலி-அக் கரங்களின்வடிவாய்ப் பொருள்பயப்பது. இதை, "மொழிக்காரண மாநாதகாரியவொலி, எழுதது" என்பதனுலுமுணர்க. வான்முதற் கருவிஞய காரியவோசை. பொருள்பயக்கும்அககரவடிவைப்பெறு து, பஞ்ச பூதங்களின் காரியப்பாட்டா லெழும், அநுகரணவோ சை. தொன்மரம் — ஆலமரம்.

(சுஅ) பல்பொருள் - பலபணடஙகள் - அறமுதலிய வுறுதிப் பொருள்கள். எழுலோகம்-பொன் வெள்ளிமுதலியன-பூலோகம். புவலோகமுதலிய ஏழுலகம். பல்கலைகள் - பலஆடைகள் — அறு பத்துநான்குகலைகள். பகர்தல் - விற்றல் - அறிவித்தல்.

(சுகூ) தயக்கம் - தோற்றம். நியமம் - கடைவீதி.

௰௬

ஒற்றையாழியானுலகிரு ளொதுக்குமாபோலச
செற்றநேமியாற் கலியிருடின் றுகோ லோச்சி
மற்றடம்புய வலியினுன்மாறடுசீற்றக்
கொற்றமன்னவர் விழுக்குடிக்கோமறுகுளைப்பாம். (௭௦)

தரங்கவேலைகடம்மையே தாளுறப்பிணித்துத்
துரங்கமாவெனத்தொகுத்தமந்திரம்பலவருவி
யிரங்குமோரறிவுயிர்வரை யாவையும்பெயர்த்து
மரஙகொல்யானைபோற் பிணித்தகூடம்பலமன்னோ. (௭௧)

மழுக்கள்வசசிரஙகார்முகம் வாளிமுக்குடுமிந
கழுக்கள்சக்கரமுடம்பிடி கப்பணநாஞ்சி
லெழுக்கணுந்தகம்பலகைதண டிவைமுதற்படையின்
குழுக்களோடிகலவிந்தைவாழ் கூடமும்பலவால. (௭௨)

துளையகல்லேமாலெனக்கொண்டு சுழற்றியுஞ்செந்தா
ளளையும்யானைபோற்பாய்ந்துமல லாற்றியுமாற்றல்
விளையவாளொடுகேடகம் வீசியும்வென்றி
யிளையராடமர்பயில்வன வெண்ணிலாக்கூடம். (௭௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசவிர்நீலமாடஞ் செம்மணிசசென்னிமாடங
காசறுகனகமாடஞ் சந்திரகாந்தமாட
மாசறவிளங்குமின்ன மாடநீணமாலேகூடற
பாசிழைமடந்தைபூணட பன்மணிக்கோவையன்ன. (௭௪)

விரையகல்கதுப்பினல்லார வீஙகிளஙகொஙகைபோழ்ந்த
வரையகன்மார்பமன்றி வடுப்படார்கமகன்பில்லா
ருரையகன்மாணவாற்ற லொழுகுவார்பலகையொள்வாட்
கரையகல்விஞ்சைவீரா கணம்பயிலகாட்சித்தெங்கும். (௭௫)

மின்னைவாளென்னவீசி வீஙகுகார்தம்மிற்போர்மூன்
டென்னவான்மருப்புநீட்டி யெதிரெதிர்புதையக்குத்தி
யன்னவாளென்னவாய்விட் டதுவெனசசெந்நீர்சோரப்
பொன்னவாமகன்றமார்பர் பொருகளிறுட்டுவார்கள். (௭௬)

(௭௦) கோல்-நீதிமேனிற்றலா லுவமையாகுபெயர்.

(௭௧) மந்துரை - குதிரைலாயம். கூடம்-யானைக்கட்டுமிடம்.

(௭௨) விந்தைவாழிடம்-துர்க்காதேவிவாழுமிடம், அதாவது-சண்டு, ஆயுதசாலை.

தூண்டுவாருளமுந்தங்கள் பின்னிடத்துவக்குண்டீர்த்துத்
தாண்டுமொன்றொற்றையாழித் தேரினுந்தள்ளித்துள்ளப்
பாண்டில்வாய்ப்பசும்பொன்றேயப் பார்மகணமுதுகுகீண்டு
சேண்டிசைபோய்மடங்கச் செல்வத்தேர்நடத்துவார்கள். (எஎ)

மைந்தர்தந்நெருக்கிற்சிந்து கலவையுமகளிர்கொங்கைச்
சந்தமுங்கூந்தல்சோர்ந்த தாமமுஞ்சிவிறிவீசு
சிந்துரப்பொடியுநாறத் தேனொடுமெழுந்துசெந்தா
ளந்தரவயிறுதூர்ப்ப வடுப்பிடநடத்துவார்கள். (எஅ)

தம்முயிர்க்கிரங்காராகித் தருக்கொடுமானமீர்ப்பத்
தெம்முனையெதிர்ந்தாராற்றுஞ் செருவெனக்குருதிசெங்கேழ்க்
கொய்ம்மலர்குடுமிச்சேவல் கோழிளந்தகர்போர்மூட்டி
வெம்முனைநோக்கிநிற்பார் வேறுவேறாறுநோக்கார். (எகூ)

பெண்முத்தமனையபேதைச் சிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிற்றில் சிதைபடவெகுண்டுநோக்கிக்
கண்முத்தஞ்சிதறச்சிந்துங் கதிர்முத்தமாலைதட்பத்
தெண்முத்தினகைத்துச்செல்வச் சிறார்கடேருருட்டுவார்கள். (அ0)

கொடிமுகிறுழாவுமிஞ்சிக் கோனகர்வடகீழ்ஞாங்கர்
முடிமிசைவேம்புநாற முருகவிழாரும்போந்து
மடிமிசைநாறத்தென்னர் வழிவழியரசுசெய்யு
மிடிமுரசுறங்காவாயி லெழுநிலைமாடக்கோயில். (அக)

## மறையவர்வீதி.

ஆத்திகருண்டென்றோது மறமுதற்பொருள்கணான்கு
நாத்திகம்பேசும்வஞ்சர் நாவரிகருவியாக
வாத்தனூலுரைத்தவேத வளவுகண்டுள்ளந்தேறித்
தீர்த்தராய்முத்திவேட்குஞ் செல்வர்தம்மிருக்கைசொல்வாம். (அஉ)

முஞ்சிநாண்மருங்கின்மின்னப் பொன்செய்தமுளரிவேய்ந்த
குஞ்சிநான்றசையத்தானைச் செருக்குமுன்கொய்துதூங்கப்

---

(எகூ) தருக்கு - வீரசெருக்கு. முனை - யுத்தம்.

(அக) முடிமிசைவேம்புநாற, என்றது, பாண்டியர்க்கு வேப்பமலர்மாலை உரியதாதலின். ஆர்-ஆத்திமாலை, போந்து-பனைமாலை.

(அஉ) ஆத்திகர்-கடவுளுண்டென்பவர். நாத்திகர் - அறமுதலிய வுறுதிப்பொருள்களில்லையென்றும், மகளிரின்பமே முத்தியென்றுங்கூறும் உலோகாயதன்முதலியோர். அளவு - அனுமானாதிப் பிரமாணங்கள். தீர்த்தர்-பரிசுத்தமுடையவர்.

பஞ்சிநாண்கலைத்தோணமார்பும் பலாசக்கோல்கையுந்தாஙகி
யெஞ்சிநான்மறைநூல்கற்போர் கிடைகளேயில்லமெல்லாம். (அ௩)

தீவினையந்தணாளர் சிறுர்பயிறெய்வவேத
நாவுருவேற்றக்கேட்டுக் கிளிகளோநவிலும்வேற்றுப்
பூவையும்பயின்றுபுத்தே ளுலகுறைபுதுமந்தாரக்
காவுறைகிளிகட்கெல்லாங கசடறப்பயிற்றுமன்றே (அ௪)

வேதமுமஙகமாறு மிருதியும்புராணநூலின்
பேதமுந்தெரிந்தோராலும பிறமதஙகளையவல்ல
வாதமுமதமேற்கொண்டு மறுத்தலுநிறுத்தவல்ல
போதமுமுடையோராலும் பொலிந்தனகழகமெல்லாம். (அ௫)

உறிபொதிகரகக்கைய ரொளிவிடுசெஙகறறோயதத
வறுவையருயிர்க்கூறஞ்சு நடையினரவிச்சைமாள
வெறிசுடாமழுவாளெனனக கோவணமார்ததகோலர்
மறைமுடிவன்றிதேறு மாதவர்மடஙகளெஙகும். (அ௬)

அட்டில்வாய்ப்புகையுமாடத் தகிலபடுபுகையும்வேள்வி
விட்டெழுபுகையுமொன்றி விரிசுடாவிழுஙகக்கஙகுல
பட்டதுபலருந்ததம் பயில்வினையிழககநஙகை
மட்டவிழ்கடுகையான்கண புதைத்ததநாணமானுமனறே. (அஎ)

சைவர்வீதி-கலிநிலைத்துறை.

தெய்வநீறுமைந்தெழுத்துமே சிதைக்கலனாக
வெவ்வமாசிருவினையுடம் பெடுத்துழல்பிறவிப்

(அ௩) பஞ்சிநாண - உபவீதம. கலைததோல-கிருஷ்ணசினம. கிருஷ்ணம-மான், அசினம-தோல. எனவே கிருஷ்ணசாரமென் னு மொருவிதமானின்தோல், எனபதுபொருள. பலாசம் - முண முருக்கு. கிடைகள் - வேதாத்தியயன பாடசாலைகள்.

(அ௫) அஙகம் ஆறுவன-மந்திரம், வியாகரணம, நிகணடு, சந் தோபிசிதம், நிருததம், சோதிடம் மதமேறகொணடு மறுததலாவ து - அவ்வவர்மதததிறகூறும் பநதமுததியிலக்கணஙகளைமேற்கொ ணடு, பிரமாணம், பிரமேயம், பிரமாதா, பிரமதிஎன்னும் நால்வகை இலக்கணஙகளுள் ஒன்றோடொன்று வழுப்படக்கூறும் விகற்பங களை யெடுத்துக்காட்டி விலக்குதல். நிறுத்தவல்லபோதமாவது- பிறர்தம்மதமேற்கொணடு களைந்து சித்தாந்தத்தை நிறுத்தல்.

(அ௬) அறுவை - வஸ்திரம். அவிச்சை - மாயை.

(அஅ) . சிதை-பாய்மரம். சிதைக்கலன்-சிதை-பாய்-கலன், மரக்கலம். பிறவிப்பெளவமேழென்றது-தேவர்,மானிடர்,விலங்குகள், பறவைகள், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, தாபரங்கண்முதலிய எழு பிறப்பினை.

பௌவமேழையுங்கடந்தரன்பதமலர்க்கரைசேர்
சைவமாதவருறைமடத்தனிமறுகுரைப்பாம். (௮௮)

எங்குமீசனைப்பூசைசெய்திகபரமடைவா
ரெங்குமன்பரைப்பூசைசெய்தெழுபிறப்பறுப்பா
ரெங்குமாகமஞ்செவிமடுத்தெதிர்வினைதடுப்பா
ரெங்குநாயகன்வடிவுணர்ந்திருணமலங்களைவார். (௮௯)

அழிவிலானுரையாகமமிலக்கமாய்ந்தவற்றுள்
விழுமிதாகியவிதியிலும்விலக்கிலுமடியைத்
தழுவுதொண்டாகணமைந்தர்கள்சாதகர்பாசங்
கழுவிவீடருள்போதகக்காட்சியர்பலரால். (௯௦)

மறைகளாகமம்பொதுசிறப்பெனச்சிவன்வகுத்து
முறையினேதியவிதிவிலக்குறைகளுமுடிவி
லறையும்வீடுமொன்றிரண்டெனும்பிணக்கறவமைந்த
குறைவிலாச்சிவயோகியாகுழாங்களும்பலவால். (௯௧)

குழலுந்தும்புருநாரதர்பாடலுங்குனித்துச்
சுழலுங்கொம்பனாராடலுமூவர்வாய்த்துதியும்
விழவின்செல்வமுஞ்சுருதியுந்திசையெலாம்விழுங்கு
முழவுங்கண்டுயிலாததுமுனைவன்கோயில். (௯௨)

மடங்கலின்றிவிண்பிளந்துமேல்வளர்ந்துவெள்ளேற்று
விடங்கர்வெள்ளிமன்றிமைத்தெழுவெண்சுடர்நீட்ட
முடங்கல்வெண்பிறைக்கண்ணியான்கயிலைமூவுலகு
மொடுங்குகின்றநாளோங்கியவோக்கமேயொக்கும். (௯௩)

சுரந்துதேன்றுளித்தலர்களுஞ்சொரிந்துவண்டரற்ற
நிரந்துசுந்தரற்கொருசிறைநின்றலர்கடம்பு
பரந்துகட்புனலுகப்பலமலர்கடேய்ப்பழிச்சி
யிரந்துநின்றருச்சனைசெயுமிந்திரனிகரும. (௯௪)

உழல்செய்தீவினையுருப்பறவுயிர்க்கெலாமடியி
னிழல்செய்வார்க்குநீணிழல்செயாநின்றபூங்கடம்பின்

---

(௯௦) அடியைத்தழுவுதொண்டர் - சரியைவழிநிற்போர். மைந்தர் - கிரியைவழிநிற்போர். சாதகர் - யோகவழிநிற்போர். பாசம்- ஆணவாதி ஐந்து மலங்கள். பச - பந்தித்தல். அ - கருவிப்பொருள் விகுதி.

(௯௩) கைலைமூவுலகு மொடுங்குகின்றநா ளோங்கியவோக்கம் என்றது, ஊழிதோறோங்குமவ்வோங்கல் என்றபடி எல்லாவுலகங் களும் நிலைகெட்டழியும் பேரூழிக்காலத்துத் திருக்கைலைமலை நிற்

குழல்செய்வண்டுகெற் பகமதுக்கொணர்ந்துவந்தூட்டித்
தழல்செய்காமமென் பேடையினூடலோய்த்தணிக்கும். (௯௫)

ஆருநீர்க்கடலன்றது வெனநிறையகழ்கா
ரூருமாழியன் றதுவெனவோங்கெயிலெட்டாய்ச்
சாருநேமியன்றதுவெனச சமைந்தகோபுரம்பொன்
மேருவன்றதுவெனசசுடர் விசும்பிழிவிமானம். (௯௬)

வேதவந்தமுந் துளக்கற மெய்ப்பொருள்விளங்கு
நாதவந்தமுங்கடந்ததோர் நடுநிலைப்பொருளின்
பாதவநதனைப்பத்தியின் பாலராய்ப்பயில்வோர்
மாதவந்தருபயனெனத தழைத்தபல்வளனும். (௯௭)

பொறிகளைந்தினுக்கூட்டுபல் போகமுமிதப்பச
செறிகொணீரவாலுவப்பவத் திருநகர்மாக்க
ணெறிகொள்செஞ்சடைப்பிறைமுடி நிருமலக்கொழுந்தின்
வெறிகொளுணமலரடிதழீஇ வீடுபெற்றாபோல். (௯௮)

முன்னவன்னரசிருக்கையா லந்நகர்முளரிப்
பொன்னையீன்றதாலதுபல பொருணிறைசெல்வந்
தன்னையீன்றதாலதுபல தருமமென்றுரைககு
மின்னையீன்றதஃதீன்றதால விழுக்தகுபுகழே. (௯௯)

எழுக்கடந்ததோளுருத்திர லுலகமென்றியாரும்
வழுத்தநின்றவிந்நகர்வயி னும்பரின்மாணட
விழுத்தகுமபலசெல்வமும் வியர்ந்துபார்த்துள்ளத்
தழுக்கறாமையாலினமு மமரர்கண ணுறங்கார். (௧௦௦)

விரையவிழ்ந்ததாமீனவர் வாகைவேலவிடுததுத்
திரையைவென்றதுமுடிதகாத் திநதிரன்செருக்குக
கரையவென்றதுவகார்தனை யிட்டதுங்கனக
வரையைவென்றதுமிந்நகா வலியினாலன்றோ. (௧௦௧)

எங்குநாவுமாயெங் கணுங் கணணுமாயெங்குந்
தங்குபேரொளியல்லதித் தனிநகர்சசெல்வஞ்

---

(௯௬) காரூருமாழியென்றது - மேகங்கள்தவழுஞ் சக்ரவாளகிரியை. ஆழி - சக்கரம். எட்டாய்சசாருநேமி-அஷ்டகுலபர்வதங்களிலொன்றாயுள்ள ஒருபர்வதமெனப்பொருள்தந்துநிற்றலால், பன்மையினொருமைவந்த பால்வழு வமைதியன்று.

(௯௭) வேத அந்தம்-உபநிடதங்கள் - நாத அந்தம் - நாதத்தத்துவக்கின் முடிவு.

செங்கணுமிரநாவினன் செப்பவுமெதிர்கண்
டங்கணுயிரமுடையவ னளக்கவும்படுமோ. (௧0௨)

புண்ணியம்புரி பூமிபாரதில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமிவானுடென்பநாளும்
புண்ணியம்புரி பூமியுமதில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமியுமதுவைமாநகரம். (௧0௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்களிந்தனையசொலலார் நரப்பிசைப்பாணிதேவ
ருண்கனியமுதுநகைப்பச செவிதுளைதனுட்டவுணடும
பெணகளினமுதமன்னுர் பெருமிதநடனமுணணக்
கணகளைவிடுததுஙகாலங கழிப்பவரளவிலாதார். (௧0௪)

கலவிவிததாகவூடிக கட்புனலகுளிககுநலலார
புலவிதீர்செவ்விநோககி புணாமுலைப்போகநுய்நது
நிலைநிலையாமைநோககி நெறிபடுகருமதானங
கலைஞர்கைப்பெயதுஙகாலங கழிப்பவரெணணிலாதார (௧0௫)

சந்தித்துமீனநோக்கி தலைவனைமூனறுபோதும
வந்தித்துமீசன்பூசை மரபுளிமுடிததும்வேத
மந்தித்துமறியான்செயத திருவிளையாடல்கேட்டுஞ்
சிந்திததுமன்பர்பூசை செயதுநாளகழிபபாரபல்லோர். (௧0௬)

கற்பவைகற்றுநகேட்டுங கேட்டவைகருததுளூறச
சொற்பொருணினைந்துங கேட்போர்கருணாததியுட்டுளக்கந்தீர்தது
மெற்பகலிரவுநீங்கு மிடததுமெயயறிவானந்த
வற்புதவெள்ளததாழா தாழ்ந்துநாள்கழிப்பாரசில்லோர். (௧0௭)

தன்னிகருயாசசியிலலான காப்பியத்தலைவனாக
முனனவர்மொழிந்ததேனோ தமக்கெலாமுகமனன்றே

---

(௧0௨) ஆயிரமநாவினன் - ஆதிசேடன். கணணுயிரமுடையவன் - இந்திரன்.

(௧0௩) போகம் என்றது-பெண-ஆடை. அணிகலம், போசனம். தாம்பூலம், பரிமளம, பாட்டு, பூமவளி என்னும், அஷ்ட போகஙகளை.

(௧0௫) புலவி - ஊடல. நிலை நிலையாமை என்றது – தோற்றக் கேடுகளை.

(௧0௬) மூன்றுபோது-காலை. மாலை, உசசி. அந்தித்தல் - சமீபித்தல்.

(௧0௭) பகலிரவு என்றது - சகலகேவலஙகளை.

(௧0௮) காப்பியம் – கவியாற்புனையப்படுவது. - கவி, தன்னாற் புனையப்படுங் காப்பியத்தின் மேனிற்றலிற் கருவியாகுபெயர்.

ஒன்னதுதனதேயாகு மண்ணலேபாண்டிவேந்தா
யிந்நகர்க்கரசனுவா னிக்கவிக்கிறைவனுவான். (௧௦௪)

என்னெனவுரைப்பேனிந்த விறைமகன்பணைபையேனை
மன்னவர்வானேனுபோல மதித்துரைவிரிக்கற்பாற்றே
வன்னவனுணையாற்று னடப்பதிவ்வகிலமென்றான்
முன்னவன்செய்தவாடல் வரவினைமுறையிற்சொல்வேன். (௧௦௫)

மதுரைத்திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம ௩-க்கு-திருவிருத்தம்-௧௧௧.

---

## திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி.

கலிநிலைத்துறை.

வரங்கடந்தருளொனமுதுவானவர்முனிவோர்
கரங்கடந்தலைமுகிழ்த்திடககருணைசெய்தவிசசை
யுரங்கடந்துரையுணர்வெலாங்கடந்தருமறையின்
சிரங்கடந்தவனிருப்பதுதிருநகயிலாயம் (௧)

புரந்தராதிவானவர்பதம்போதுறைபுத்தேள்
பரந்தவான்பதஞ்சக்கரப்படையுடைப்பகவன்
வரந்தவாதுவாழ்பதமெலாநிலைகெடவருநா
ளூரந்தவாதுநின்றூழிதோறேங்குமவ்வோங்கல். (௨)

அரமபைமாதராராடலினரவமும்பாட
னரம்பினேசையுமுழவதிாசும்மையுநாலவாய
வரம்பிலோதையுமருவிவீழொலியுமாறாது
நிரம்பிவானமுந்திசைகளுநிமிர்வனமாதோ. (௩)

---

(௧௦௫) வரவு - என்னுந் தொழிற்பெயர், பன்மைப்பொருண் மேனின்றது.

(௧) அவிசசை-பாசம்.

(௨) ஊழிஎன்பதன்முதலில் அகரசசுட்டுதொகுத்தல்.

(௩) நால்வாய் - யானை. இது தொங்கியசையும் வாயையுடையதெனப், பொருண்மே னிற்றலால், வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். நரம்பு - வீணை மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்.

வெந்தநீற்றொளிவெண்மையும்விமலனையகங்கொண்
டந்தமின்றியேயசைவறவிருக்கையுமருவி
வந்தகணகளுங்கொணடவணிருக்குமாதவர்க்குத்
தந்ததாலரன்கையிலையுந்தனதுசாரூபம். (௪)

ஆங்குவெண்டுகில்விரித்தெனக்கல்லெனவாரத்து
வீங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றி
யோங்குநான்மறைக்குடுமியினுள்ளொளிநோக்கித்
தூங்குமாதவர்கண்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம். (௫)

கோட்டுமாமலர்நிலமலர்குண்டுநீரெடுத்துக்
காட்டுமாமலர்கொடிமலர்கொணடுமுட்கரைந்த
பாட்டுமாமலர்கொணடுநம்பரஞ்சுடரடியிற்
சூட்டுமாதவர்தொகுதியுஞ்சூழ்வனவொருபால். (௬)

கையநாகமுங்காய்சினவுழுவையுங்கடுவாய்ப்
பையநாகமுந்தவகிளைபரவியமுக்க
ணையனாகமெய்யருந்தவர்தமைபடைந்தன்பு
செய்யநாகமும்வையமும்புகழ்வதச்சிலம்பு. (௭)

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௰௬.

---

## புராணவரலாறு.

கலிவிருத்தம்.

அளந்திடற்கரிதாயவக்குன்றின்மேற்
களங்கறுத்துவிண்காத்தவன்கோயின்முன்
விளம்பருஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கதாய்
வளம்பெறுஞ்சிவதீர்த்தததின்மாடது. (௧)

(௪) அந்தம் - முடிவு. அகம் - மனம் - இடம். கண் - கண கள் - இடம். அவண - அவ்விடம். சாரூபம - சமானமானரூபம்.

(௫) தூங்கல் - நேயத்தழுந்தல். சொரிவன, என்னும் வினை முற்று, பெயரெச்சமாய் நின்றது. வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு- ஆநந்தபாஷ்பம்.

(௬) கரைந்த, முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினைப் பெய ரெச்சம்-இதுகரைக்குமென எதிர்காலப்பொருண் மேனின்றது.

(௧) சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கது - சிவனுடைய தீர்த்தங்களிலே யுயர்ந்தது மாடு-பக்கம்.

தண்டருங்கதிர்ச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டயஙகநவமணிபத்திசெய்
தண்டர்தசசனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரக்கான்மண்டபமரோ. (௨)

ஆனபான்மையினலந்தமண்டப
ஞானநாயகனுணமலர்த்தாடொழ
மானமீனெறவேந்துபதஙகுறித்
தானமின்மதிவைகுவதொத்ததே. (௩)

அன்னமணடபந்தன்னுளருந்தவ
ரன
னணபுராணமுஞ்
சொன்னமாதவசசூதமுனிவனே. (௪)

அந்தவேலையிலசிவதீர்த்ததில்
வந்துமூழ்கியம்மணடபததேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்தீறிலா
ரந்தேத்தியே. (௫)

சம்புபத்தன்சதானந்தனுத்தம
னம்புயத்தனனயமகோதர
னுமபரஞ்சியவுககிரவீரிய
னம்புகேள்விப்பிரசணடநற்றவன். (௬)

ஆதிமாதவர்யாவருமன்புமை
பாதியாய்முற்றுமாகும்பராபரச
சோதிபால்வைத்தசூதனைத்தோத்திர
மோதியஞ்சலிதரொன்றுவினுவினர். (௭)

(௨) பதஙகுறிதது - காலம் பார்த்து. மதி-மதுவையுடையது.

(௪) வேஙகையதள் - புலித்தோலாசனம்.

(௫) சந்தியாதிதவம் என்றது, சந்தியாகாலத்திற் செய்யும் பிராணுயாமம், மார்ஜனமுதலிய நித்தியகருமஙகளை. சந்தி - பக லிராக்களின் கூட்டககாலம், இதுவாசசியார்த்தம். அக்காலத்தில் உபாசிக்கும் தேவதையைக் குறிப்பது இலக்கியார்த்தம்.

(௭) ஆதிமாதவர்—யாவரும்உமைபூதியாய் முற்றுமாகும்பரா பரச்சோதிபால் அன்புவைத்த சூதனைத் தோத்திர மோதியெனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

கலிநிலைத்துறை.

வேதவாகமபுராணமேமிருதியேமுதலா
வோதுநூல்களின்றுணிபொருளுலகெலாம்பயந்த
பேதைபாகனேபரமெனத்தேர்ந்துணர்பெரிய
போதமாதவவுனக்கியாம்புகல்வதொன்றுளதால். (அ)

மேருமந்தரங்கைலைபர்ப்பதமுதல்விடைமே
லூருமந்தரநாடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமில்போகம்வீட்டைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோரெனத்தலைகருத்தினுக்கிசைய. (௯)

ஐயமாதிமுக்குற்றமுமகலநீயருளிச
செய்யவுந்தெளிந்திலேங்கள்யாஞ்சிற்றறிவுடையே
மையநெஞ்சினேமாகையான்மயக்கறவின்ன
மூய்யுமாறருள்செய்தியென்றுரைத்தனர்மன்னோ. (௧0)

தலங்கடம்மின்மிக்குள்ளதாய்த்தகுதிசாற்றீர்த்தக
குலங்கடம்மின்மிகவுடையதாய்க்குறையிரந்தோர்கரு
தலங்கடந்தருணமூர்த்தியாய்நாதவேதாந்தப்
புலங்கடந்தபேரொளிபுறைதலமொன்றுபுகலாய். (௧௧)

என்றபோதெதிர்முகமலர்ந்திருணமலவலியை
வென்றகுருதனுந்தலங்களின்விசேடமாய்ந்தம்பொற்
குன்றவார்சிலையானிடங்கொண்டுறைபதியு
மொன்றுகேட்கவீடளிப்பதாயுளமற்றதுதான். (௧௨)

(அ) தேர்தல் - ஐயந்திரிபறத்தெளிதல். போதம் - ஞானம். உமக்கு, உயர்வுபற்றி ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி.

(௯) பருப்பதம் - ஸ்ரீபர்வதம். அந்தரநாடு - சிவலோகம.

(௧0) ஐயமாதிமுக்குற்றம் - ஐயம், திரிபு, அறியாமை. இவற்றுள் ஐயமாவது, ஒன்றில் துணிவுபெறாது நிற்றல். திரிபாவது- ஒன்றை, மற்றொன்றாகத்துணிதல். அறியாமையாவது - குற்றியை மகனே எனவும், இப்பியை, வெள்ளியே எனவுந்துணிதல். தெளிந்திலேங்கள் - இதில் கள்விகுதி, விகுதிமேல் விகுதியாகவந்த இடவழுவமைதி.

(௧௧) நாதவேதாந்தப் புலங்கடந்த பேரொளி என்றது, கலைஞானங்களை விளக்குமறிவையும், வைகரியாதி வாக்குகள் நான்கின் மேற்றதாம் தற்போதத்தையும், கடந்து நிற்றலை.

(௧௨) இருண்மலம் - ஆணவமலம்.

முற்றவோதியபுராணமூவாறினுட்காந்தம்
பெற்றதாறுசங்கிதையவையாறுந்தம்பெயராற்
சொற்றபேர்சனற்குமாரமாமுனிவரன்சூதன்
கற்றவார்சடைச்சங்கரன்மாலயன்கதிரோன். (கங)

இன்னவாறனுட்சாங்கரசங்கிதையென்று
சொன்னநூலினையுணர்த்தினன்சங்கரன்றுணைவிக்
கன்னபோதவண்மடியினிலிருந்துகேட்டதனை
மின்னுவேல்பணிகொண்டவேள்வெளிப்படவுணர்ந்தான். (கச)

குன்றெறிந்தவேள்வழிபடுகுறுமுனிக்குரைக்கா
னன்றுதொட்டஃதகத்தியசங்கிதையாகி
நின்றதன்னதுகேட்பவர்க்கரனடிக்கீழ்
லொன்றுமின்பவீடளிப்பதாவொருதலனுரைக்கும். (கரு)

அதிகவப்பதியாதெனினுலவாய்நேட்க
கதியளிப்பதென்றோதியசூதனைக்கதியின்
மதியைவைத்தவரனைத்தைப்பகரெனவந்த
விதியினிற்புகல்கின்றனன்வியாதன்மாணாக்கன். (கசு)

புதியதாமரைமேவியபழமறைப்புத்தேள்
விதியினாற்கடுநடைப்பரிமகஞ்செய்வான்வேண்டிக்
கதியையமாய்ந்தவர்க்குதவுதண்டுறைகெழுகாசிப்
பதியின்மைந்தரோடெய்தினன்பண்டொருவைகல். (கஎ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அகத்தியன்வியாத னாரதன்சனகனாதிநான் முனிவர்கோதம னாற், சிகைத்தெளிவுணர்ந்தபராசரன்வாமதேவன்வான்மீகியேவசி ட்டன், சகத்தியல்கடந்தசுகன்முதன்முனிவர் தம்மொடும்பத்து வெம்பரிமா, மகத்தொழின்முடித்துமற்றவர்க்குள்ள மகிழ்வுறவழங் குநவழங்கா. (கஅ)

---

(கங) பேர் - பன்மைப்பொருளில்வந்த வோரிடைச்சொல்.

(கரு) குன்று - கிரவுஞ்சமலை.

(கசு) கதி - மோட்சம்.

(கஎ) பழமறை - படைப்புக்காலந் தொட்டுள்ள வேதங்கள். பரிமகம் - பரி - அஸ்வம் - மகம் - யாகம். அஸ்வமேதயாகம்.

(கஅ) சனகனாதிநால்முனிவர்—சனகர், சனாதனர், சனந்தனர், சனற்குமாரர். சகம் - தோன்றியழிவது - உலகம்.

சத்தியவுலகிற்சரோருகக்கிழவன்சார்ந்தபின்புலப்பகைசாய்த்த
வத்திருமுனிவரனைவருங்காசியடிகளையடைந்தனர்பணிந்து [யிற்
முத்திமண்டபத்தினறமுதனான்கு மொழிந்தருண்மூர்த்திசன்னிதி
பத்தியாயிருந்துநாரதமுனியைப்பார்த்தொருவினாவுரைபகர்வார்.

தலமுதன்மூன்றுஞ் சிறந்ததோர்சைவத் தலமுரையென்ன
நாரதன்றான், கலைமுழுதுணர்ந்த சனற்குமாரன்பாற் கற்றவன்வி
யாதனுமவன்பா, லலமுறக்கேணமினென வவன்கதிர்வேனம்பி
பான்மறைமுதலனைத்து, மலமறவுணர்ந்தோன் குறுமுனியாகும
வனிடைக்கேணமெனவிடுத்தான். (௨௦)

மலயமாதவனை யடைந்துகைதொழுது வாழ்த்திவாதாவிவில்
வலனைக், கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிந்தக்குன்றடக்கியதவக்குன்
றே, யலைகடல்குடித்த வருட்பெருங்கடலே யருந்தமிழ்கொண்ட
லேயென்பா, றுலைபெறநிறுத்தகளைகணேயென்று சுருதியாயிரமெ
னத்துதித்தார். (௨௧)

மூவகைச்சிறப்பு முள்ளதோர்தான மொழிகென முகமலர்ந்த
ருள்கூர்ந், தியாவையுமுணர்ந்தோன முத்திமண்டபத்தி லீரிருதொ
கையினவந்திறகருஞ், சேவலகடமையுமைங்கரன்றனையுஞ் சேவ
லங்கொடியுடைவடிவேற, காவலன்றனையும்வடசிழலமர்ந்த கண
ணுதற்பரனையும்பணியா (௨௨)

அங்கயற்கணணிதன்னையுமெந்தை யாலவாயானையுமிதய, பங்
கயத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்துபரவசமடைந்துபார்ப்பதிகுச, சங்
கரனருளிச்செய்தசங்கிதையைத் தாருகனுடலிரண்டாகச், செங்
கைவேல்விடுத்த சேவகனெனக்குத்தெருட்டிற னனையசங்கிதை
யில். (௨௩)

(௧௯) அறமுதல் நான்காவன - அறம், பொருள், இன்பம்,
வீடு. அலம் - சுழற்சி.

(௨௧) துலை - துலாககோல, நிறுத்த - நிறுத்திய. களைகண-
பற்றுக்கோடு. ஆயிரம் - அனந்தம்.

(௨௨) சேவல்களென்றது - மாகனந்தனென்னு மறையவனும்,
அவன்மனைவியும் மக்களிருவரும், மூன்றும் யுகத்திற் பாவத்தாற்
கோழிகளாய்ப்பிறந்து முத்திமண்டபத்தில்வந்து முத்தியடைவரெ
ன்று காசிகாண்டத்திற் சொல்லப்பட்ட அக்கோழிகளாம்.

(௨௩) சமாதி - சுகத்துக்கு முதன்மையா யுள்ளது - அசைவ
றவிருத்தல். பரவசமடைதல் - நேயத்தழுந்தல்.

பெறற்கருந்தவஞ் செய்தகந்தெளிந்தரிதிற் பெறுங்கதிகேட் பவர்க்கெளிதா, யுறப்பபடுந்தலநீர்விருயமுசசிறப்பு முள்ளதெத்தல த்தினுங்கழிந்த, சிறப்பினுஙகெண்ணெணடிருவிளையாடல் செய்த ருள்வடிவெடுத்தென்று, மறைப்பொருள்விளஙகு மாலவாயதனை மணணின்மேற்சிவனுலகென்னும். (உச)

அததலத்தனையமூவகைசசிறப்பு மளவிலாவுயிர்க்கெலாஙகருணை வைத்தவன்செய்ததிருவிளையாட்டுமெ வரையுரஙகிழியவேலெடுதத விததகனெனக்குவிளம்பியவாறே விளம்புவனுமகனெவந்த [ன். வுத்தமமுனிவாயாவருஙகேட்க வுணாதருவானகடலெலாமுண்டா

புராணவரலாறு முற்றிறறு.

ஆ படலம ரு - கரு திருவிருததம - உ௩க.

---

## தலவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

நாட்டமொருமூனறுடைய நாயகனுக்கன்புடையீா நயந்துநீவீ ர் கேட்டதலமீணடுரைத்த திருவாலவாயதனுட்கிளைத்துப்பொன் னாக, தோட்டலாதாமரைமூளைத்த தொருதடமுஞ் சுந்தரச்செஞ் சோதிஞான, வீட்டமெனமுளைத்தசிவ லிஙகமுமொன்றுளதின்னு மிசைப்பக்கேணமின். (க)

திருவாலவாய்க்கிணையாமொருதலமுந்தெயவமணஞ்செய்யப்பூத்த மருவார்பொற்கமலகர்தீர்த்தமுமத்தீாதத்தின்மருஙகின்ஞான வுருவாகியுறைசோமசுந்தரன்போலிகபரநதருலவாவீடு தருவானுமுபபுவனதநிலுமிலலையுணமைமிதுசாற்றின்மன்னே. ()

அவ்வகையமூன்றின்முதற் றலப்பெருமைதனைசசுருக்கி யறையக் [கேணமி னெவ்வகையவுலகத்துந்தருமதலமதிகமவற்றிறிலாத சைவதலமதிகமவற்றறுபததெட்டதிகமவைதமிலீரெட்டுத் தெய்வதலமதிகமவறறதிகதலநான்கவற்றைசசெப்பக்கேணமின். ()

(உச) கழிந்த - மேன்மைப்பட்ட.

(உரு) மூவகைசசிறப்பு - மூர்த்திசசிறப்பு. தலசசிறப்பு, தீர்த் தசசிறப்பு.

(க) தோடு - இதழ்.

(உ) முப்புவனம் - சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம்.

(௩) தருமதலம் - புண்ணியக்ஷேத்திரம். சைவதலம் - சிவஸ் தலம்.

அன்னமலிவயற்புலியூர்காசிநகர்காளத்தியாலவாயா
மின்னவளம்பதிநான்கிற்றிருவாலவாயதிகமெவ்வாறென்னின்
மின்னவிரம்பலங்காணக்காசிநகர்வதிந்திறக்கவியன்காளத்திப்
பொன்னகரம்பததிபிறால்வழிபாடுசெயவளிக்கும்போகம்வீடு. (௪)

அறந்தழையுந்திருவால வாய்கேட்டவுடன்போகமளிக்குமீண்டு. பிறந்திறவாப்பேரின்பக் கதியளிக்குமிதுவன்றிப்பிறழாதெங்கு, நிறைந்தபரனெத்தலமும் படைப்பானித் தலத்தைமுத னிருமித்தங்க, ணுறைந்தருளினனன்றி யின்னமுளததன்பெருமையுரைப்பக்கேண்மின். (௫)

திருவாலவாயென்றுகேட்டவரேயறமபெறுவாசெல்வமோங்குந்
திருவாலவாயெனறுநினைத்தவரேபொருளுடைவர்தேவதேவைத்
திருவாலவாயிடததுககண்டவரேயின்பநலஞ்சேரவரென்றுந
திருவாலவாயிடத்துவதிநதவரேவீட்டுநெறிசேர்வாரனறே. (௬)

சுரநதிசூழ்காசிமுதற்பதிமறுமைக்கதியளிக்குந்தூநீரவையை
வரநதிசூழ்திருவாலவாய்சீவன்முத்திதருமவதிவோர்ககீது
திரனதிகம்பரகதியும்பினகொடுககுமாதலினிசசீவன்முத்தி
புரனதிகமென்பதெவனதற்கதுவேயொப்பாமெப்புவனத்துள்ளும்.

ஆதலினிப்பதிவிட்டுப்பிறபதியிற்போய்நோற்போரங்கைகொண்ட
சீதளவானமுதேய்ப்பததிதிகததேம்பெய்துசெய்ததீம்பா
லோதனத்தைக்கைவிட்டுப்புறங்கையைநககுவாரொப்பாரந்த
மாதலத்தின்பெருமைதனையாவரேயளவிட்டுவழுத்தறபாலார் (௮)

மேற்படி - வேறு.

மற்றையதலங்கடம்மிற்பரிமகம்வாசபேய
மற்றமில்சோடசாகமக்கினிட்டோமம்யார்க்கு
முற்றருமிராசசூயமுதன்மகமுடிததபேறுஞ்
செற்றமிறெரிசபூர்ணமுதலிட்டிசெய்தபேறும். (௯)

(௬) வீடு - விடுதல் - எனவே எல்லாப்பற்றையு மற்றவரடையுமிடம் என்பதுபொருள்.

(௭) சுரநதி - தேவநதியாகிய கங்கை.

(௯) வாசபேயமாவது - அந்தணர்கள், பன்னிரண்டுதினத்தில், இருபத்துமூன்றுமேடங்களால் சிவபெருமானுக்குப்பிரீதியுண்டாகச்செய்யும்யாகம். சோடசாகமாவது, ஐந்துதினத்தில், இரணடுமேடங்களால்செய்யும்யாகம். அக்கினிட்டோயம் என்பதும் அதுவே. இராஜசூயமாவது - எல்லா அரசர்களையும்வென்று ஐந்துதினத்தில் அல்லது ௭-௧-௧௨-தினங்களில்-௪-மேடங்களால் க்ஷத்திரியர்களால் செய்யப்படும்யாகம். தரிசபூரணமாவது - அமாவாசை, பௌரணைகளில் சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டுபண்ணசசெய்யும் ஸ்தாலிபாகக்கிரியை. இஷ்டி - யாகமுதலியகிரியை.

எள்ளிழுதன்னங்கன்னியிவுளிதேரியானையில்லம்
வெள்ளியான்பொன்பூணுடைவிளைவொடுபழனமுன்னாத்
தள்ளருமடிமையாதிதானங்கள்செய்தபேறும்
உள்ளறன்காசியாதிபதிகளில்வதிந்தபேறும். (௧௦)

கங்கைகாளிந்திவாணிக
துங்கபத்திரிதீம்பாலிதூயகண்ணபொருனைமுன்னாச்
சங்கையினதிகணமுற்றுமாடியதவத்தின்பேறு
மங்கலமதுரைதன்னில்வைகலும்வதிந்தோர்க்கெய்தும் (௧௧)

அன்னியதலங்கடம்மிலாற்றியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தல்கள்ளுண்டல்புனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்தலின்னபாதகமைந்துமென்றுந்
தன்னிகராலவாயில்வதிபவர்க்கமைவிட்டேகும். (௧௨)

மற்றையதலத்திற்சாந்திராயணமதியங்கோறு
முற்றபேறிங்குகங்குலுண்டியாலடைபேறாகு
மற்றையதலத்தின்மாதப்பட்டினிப்பலத்தின்பேறிங்
குற்றொருவைகலுண்டியொழிந்தவாபெறும்பேறாகும். (௧௩)

அயனகரடைந்துநான்குதிங்கணோன்பாற்றும்பேறிவ்
வியனகரடைந்துநோற்குமட்டமிவிரதநல்கு
மயனகரெய்தியாறுதிங்கணோன்பாற்றும்பேறிவ்
வியனகர்சோமவாரவிரதமேயளிக்குமன்றே. (௧௪)

ஏனையதலத்திலோராண்டுணவொழிந்தியற்றுநோன்பா
லானபேறிங்குநோற்குஞ்சிவனிராவளிக்குமிங்கே
யூனவைம்பொறியுமவென்றோன்முப்பொழுதுண்டுவைகித்
தானமர்ந்தாலுங்காலுண்டியற்றுமாதவத்தோனாகும். (௧௫)

---

(௧௦) எள்இழுது - எண்ணெய்.

(௧௧) காளிந்தி - கரியநிறத்தை யுடையதோர்நதி. கண்ணவேணி - சையகிரியிலுற்பத்தியாகி இரகரநீலபாவதத்தினருகிலோடும் நதி. ஆடியதவம் - தீர்த்தயாத்திரைப்பலன்.

(௧௩) சாந்திராயணம - சந்திரசம்பந்தமுள்ள தோர்விரதம். என்னை - சந்திரன்கலையுயரும் பூர்வபட்சப்பிரதமைமுதல், பௌர்ணமிவரையில் நாளுக்குநாள் ஒவ்வொருகவளம் உயர்த்தியும், அக்கலை குறையப்பெறும கிருஷ்ணபட்சப் பிரதமைமுதல் அமாவாசை வரையி லொவ்வொரு கவளமாகக்குறைத்தும் புசித்துசசெய்யும் விரதம்.

(௧௫) காலுண்டென்றது - வாயுபஞ்சணஞ் செய்தலை கால்-காற்று.

இந்தநான்மாடமோஙகுமாலவாயிடத்தியாரேனு
மந்தணர்தமக்கோர்முட்டியருந்தவர்தமக்கோர்பிச்சை
தந்தவர்புறம்புசெய்தசோடசதானந்தம்மால்
வந்தபேறடைவர்பல்வேறுரைப்பதென்மதியான்மிக்கீர். (கசு)

பல்வகைத்தலஙகளெல்லாம்வைகியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லாமாடியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானமெல்லாநல்கியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானபூசைபண்ணியதவத்தின்பேறும். (கள)

பல்வகைத்தவஙகளெல்லாமுற்றியபயனுந்தூய
பல்வகைமந்திரத்திலெய்தியபயனுநூலின்
பல்வகைக்கேள்வியெல்லாமாய்ந்துணர்பயனும்யோகம்
பல்வகைஞானமெல்லாம்பயின்றுணர்ந்தடஙகும்பேறும். (கஅ)

அனையதொல்பதியிலென்றுமவைகுவோரடைவரென்று
வினையதொல்பதிக்குநேர்வேறில்லைபிப்பதியின்மேன்மை
தனையறிபவராரீசனென்றறியாதலாலே
வினையைவெல்பவனாஙகெய்திவதிவதேவேணடுமோகோ. (கக)

மேற்படி - வேறு.

கைத்தலநான்கிரணடுடைய மலர்க்கடவுணமே லொருநாட்கயிலையாதி. யெத்தலமுமொருதுலைபிட்டித்தலமு மொருதுலைபிட்டிரணடுந்தூக்கி, வத்தமமாந் திருவாலவாய்மிகவுங கனத்ததுகணடுலகின்மேலா, வைத்ததலமிதுவென்று விதன்பெருமையாவரேவழுத்தற்பாலார். (உ0)

(கசு) சோடசதானமாவன - அன்னதானம், வஸ்திரதானம், பூதானம், கன்னிகாதானம், இரணியதானம், கோதானம், உபயமுகி கோதானம், மகிஷதானம், வருடைதானம், அஸவதானம, சுவேதாஸ்வதானம், கஜதானம், காளாமுகிதானம், மகாமேருதானம், கற்பகவிருட்சதானம், வித்யாதானம், என்பன. முட்டி - ஓர் கைப்பிடி. இதுமுஷ்டி என்பதன் திரிபு.

(கக) அறிபின் எனனுமுன்னிலைப்பன்மை ஏவல் வினைமுற்று ஈறுதொக்கு அறியெனநின்றது. தனையறிபவராரீசன்றானன்றி, எனவும்பாடம்.

(உ0) துலை - துலாக்கோல், இது சினையாகுபெயராய்த்துலாத்தட்டை யுணர்த்திநின்றது.

வத்திருமாநகரின்பேர்சிவநகரநகடம்பவனமமர்ந்தோர்சீவன்
முத்திபுரநகன்னிபுரந்திருவாலவாய்மதுரைமுடியாஞானம்
த்திதரும்பூவுலகிற்சிவலோகஞ்சமட்டிவிச்சாபுரந்தென்கூடல்
த்திதருதுவாதசாந்தத்தலமென்றேதுவிஞற்பகர்வர்நல்லோர். ()

என்றுதலச் சிறப்புரைதத குறுமுனிவ னெதிரறவோ ரிறும்பூ
தெய்தி, நன்றுதலப்பெருமையருள் செய்தனைகேட்டெலெடுத்த நய
பாடெல்லா, மின்றடைந்தேமினிசசுவணபுண்டரிகச் சிறப்பதனை
சைத்தியென்னக், குன்றமடக்கிய கருணைக்குன்றனை யான்வரன்
முறையாற கூறுகின்ருன். (உஉ)

மேற்படி - வேறு.

ரதமாதவத்தீர்காணின்வெவ்விஃனயெல்லாம்வீட்டிச்
சரதமாப்போகநல்குந்தமனியமுளரிவந்த
ரவுமக்கனகக்கஞசப்பெருமையும்வளனுநன்கா
ரைசெய்துநகேண்மினென்றுமுனிவரனுரைக்குமன்றே. (உங)

தலவிசேடம் முற்றிறறு.

ஆ படலம் சு-க்கு - திருவிருத்தம - உடுச.

---

(உக) சீவன்முத்தியாவது - யான் எனதென்னும்விகற்பம்பற் றிப் பசுகரணமாய்ப் பயில்வதின்றி, சிவகரணமாய், உடையானு டைமைப்பொருளுமாய்ததற் செயலற்றுச சாக்கிரத்தேயதீதத்தை ப்புரிந்துநிற்றல. பரஞானமென்றது - அபரஞானம்போ லழிவதி ன்றி, நித்தியசுகத்தை விளைவிப்பதாகிய சிவஞானம்பற்றி நிகழும் மோனநிலையை. புத்தி - சிவபோகம். சமட்டிவிசசாபுரம் சிவஞான முதலியநால்வகைஞானஙகளையுந் தரும்நகரம். சமஷ்டி - நிறைவு. விச்சை - ஞானம். துவாதசாந்தததலம் - பிரமரந்திரத்துக்குமேல் உன்மனி சத்திக்கதீதமாய் விளஙகும் நிராமயஸ்தானம்.

(உஉ) சுவணம் - பொன்.

(உங) சந்தம் - உண்மை. தமனியமுளரி - பொற்ருமரை.

## தீர்த்தவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடுமிமாடக்கடிபொழிலாலவாயி
னண்ணலம்பெருமையாரேயளப்பவரவிர்ந்தமுத்த
வெண்ணகையுமையாளன்புவிளைமுகச்செவ்விபோலத
தண்ணறுங்கமலம்பூத்ததடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம். (க)

யாற்றினுங்கரசாங்கங்கைகாவிரியாதியாறும்
வேற்றுருவாயமுந்நீர்வேலையும்பிறவுந்தாருந்
தோற்றுமுன்றன்னையாட்டசுந்தரமூர்த்திசெங்க
ணேற்றினன்கண்டதீர்த்தமாகுமீதெவ்வாறென்னின். (உ)

அகளமாயுலகமெல்லாமொடுக்கிடந்நெறியேயார்கரு
நிகளமாமவிருத்திதோன்றநினைவறநினைந்துநிற்குந்
துகளிலாவறிவானந்தசுந்தரசசோதிமேனுட்
சகளமாமுருவங்கொண்டதொன்றுருவிளையாட்டாலே. (ந)

முக்கணனரவப்பூணநூலினன்முகிழ்வெண்டிங்கட்
செக்கரஞ்சடையான்சூலகபாலத்தனசெங்கணேற்றன்
மைக்கருங்கயலுண்கண்ணிவாமத்தன்முன்னுமபின்னும்
பக்கமுநந்தியாதிகணதிபர்பரவிசூழ. (ச)

சென்றுதன்மேனித்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கசசெங்கண
வென்றிகொளுரகவேந்தனகரமுமவிபுதாவேந்தன்
பொன்றிகழ்நகரும்வேதன்புரமுமால்புரமுமேலைத
தன்றிருநகருஞ்சென்று சஞ்சரித்தாடிமீள்வான். (ரு)

அன்னபோதயனுந்தேவர்க்கரசனுமாழிவேந்து
முன்னர்வந்திறைஞ்சியேததமுனிவரும்பேறுநல்கித்
தன்னகரடைந்துநீங்காத்தனிப்பெருங்கணததிறைரை
யின்னருள்சுரந்துநோக்கியிலிங்கத்திற்புகுதுமெல்லை. (சு)

---

(க) கண அகல் - என்றதற்கு, இடமகன்ற என்பதுபொருள, யார், வினைக்குறிப்புமுற்று. இதில் யாவினு இன்மைப்பொருளது.

(ந) அகளம், நிட்களம். நிகளம் - பந்தம்.

(ச) செங்கண்ஏறு - சிவந்தகணகளையுடைய தருமவிடை.

(ரு) உரகவேந்தன் - ஆதிசேடன். உரகம்-சர்ப்பம். விபுதர் - தேவர். பொன்திகழ்நகர் - தெய்வலோகம். தன்திருநகர் - சிவலோகம்.

(சு) இலிங்கம் - பிரகாசகம் - முன்னர் என்பதில் அற்பகுதிப் பொருள்விகுதி.

வேத்திரப்படையோனுதிகணுதிபர்வீழ்ந்துபால
நேத்திரவன்பர்க்கன்பநிரஞ்சனநிருத்தானந்த
சாத்திரமுடிவுந்தேறுந்தனிமுதலொருவனென்றுத்
தோத்திரவகையாலேத்தித்தொழுதொன்றுவினைசெய்வார். (எ)

பவிவ்விலிங்கமூர்த்திக்காட்டவுமடியேமுழ்கி
யுய்யவுங்கங்கையாதிநதிகளுமுலகத்துள்ளோர்
மையறுதடாகநீருமற்றிலைபிருமைப்பேறுஞ்
செய்யவோர்தீர்த்தமிங்குண்டாக்கெனச்செப்பலோடும். (அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திக்கதெற்கின்கீழ்சாராக
முத்தலைவேலவாங்கிநாட்டினன்முதுபார்கீண்டு
பைத்தலைப்பாந்தள்வேந்தன்பாதலங்கீண்டுபோயண
டைத்தலப்பிரமனண்டகடாகமுங்கீண்டதவ்வேல் (கூ)

அவ்வழிப்புறம்புசூழ்ந்துகிடந்தபேராழியூழிப்
பௌவநீரென்னவோங்கப்பாணியாலமைத்துவேணித
தெய்வநன்னீரைத்தூவிக்கலந்துமாதீர்த்தமாக்கிக்
கைவரைகபாலிநந்திகணத்திலோர்நோக்கிக்கூறும். (௧௦)

இன்னமாதீர்த்தந்தனையெனைப்பலதீர்த்தங்கட்கு
முன்னம்யாமிங்குக்கண்டமுதன்மையாலாதிதீர்த்த
மென்னலாமினியுண்டாகுந்தீர்த்தங்களெவைக்குமேலாய்
மன்னலாற்பரமதீர்த்தமெனப்பெயர்வழங்கலாகும். (௧௧)

மருட்கெடமூழ்கினோர்நன்மங்கலம்பெறலானும
மருட்சிவதீர்த்தமாகுமபுன்னெறிபகற்றியுள்ளத்
திருட்கெடஞானந்தன்னையீதலானஞானதீர்த்த
தெருட்கிதாலான்முதற்றீர்த்தமென்றிதற்குநாமம். (௧௨)

(எ) வேத்திரம் - பிரம்பு. வேத்திரப்படையோன் - திருநந்தி தேவர். பாலம் - நெற்றி. நிரஞ்சனம்-நிர - அஞ்சனம். களங்கமில்லாதது. அஞ்சனம் - களங்கம்.

(அ) மை - குற்றம் இருமைப்பேறு - இம்மைமறுமைப்பயன்.

(கூ) சார் - பக்கம். முத்தலைவேல - சூலம். அண்டகடாகம்-பாதலம்.

(௧௦) புறம்புசூழ்கிடந்தபேராழி-பெரும்புறக்கடல். பௌவம்-கடல். கைவரைகபாலி - கரத்திலேந்திய கபாலத்தையுடைய சிவபெருமான்.

(௧௧) கண்ட - உண்டாக்கிய. பரமம் - மேன்மை.

(௧௨) மருள் - அஞ்ஞானம்.

குடைந்துதர்ப்பணமுஞ்செய்துதானமுங்கொடுத்தம்மாடே
யடைந்தெழுத்தைந்துமெண்ணியுச்சரித்தன்பாலெம்மைத்
தொடர்ந்துவந்திறைஞ்சிசூழ்ந்துதுதித்தெமையுவப்பசெய்தோ
ருடம்பெடுத்ததனாலெந்தவுறுதியுண்டதனைச்சேர்வார். (கங)

இந்தநீரெம்மையாட்டினேழிரண்டுலகின்மிக்க
வந்தமிநீர்த்தமெல்லாமாட்டியபயன்வந்தெய்தும்
வந்திதின்மூழ்கியிஙகுவைகுநஙகுறியையுஙகள்
சிந்தையிலார்வம்பொஙகப்பூசனைசெய்மினென்றே. (கச)

விண்ணவர்தம்மின்மேலாம்வேதியனாகிநின்ற
பண்ணவன்றானந்நீரிற்படிந்துதன்னனுஞைபாலே
யணணலங்கணத்திரோரைமூழ்குவித்தனாதியாய
புண்ணியவிலிஙகந்தன்னுட்புகுந்தினிதிருந்தான்மன்றோ. (கரு)

அந்தமாநீரானந்தியாதியோர்விதியாற்சோம
சுந்தரன்முடிமேலாட்டித்துகளறப்பூசையாற்றிச
சிந்தையில்விழைந்தவெல்லாமடைந்தனர்செம்பொற்கஞ்சம்
வந்தவாறிதுவத்தீர்த்தமகிமையுமுரைப்பக்கேண்மின். (கசு)

வளையெறிதரங்கஞானவாவியைநோக்கிற்பாவத்
தளையறுமூழ்கின்வேணடுஙகாமியமெலலாஞ்சாரு
மூளமுறமூழ்குமெல்லைமுழுக்கொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதீர்ததமெல்லாமாடியபயன்வந்தெய்தும. (கஎ)

மெய்யைமணணாதிகொணடுவிதிவழிசுத்திசெயது
மையறுவருணசூக்கமந்திரஙவினறுமூழ்கிற்
றுய்யமாதீர்த்தமெல்லாந்தோய்ந்துநான்மறையுமாய்ந்தோர்
கையிலெப்பொருளுமீந்தகாசறுபேறுநல்கும். (கஅ)

---

(கச) குறி, திருவருட்குறியாகிய சிவலிஙகம.

(கரு) அனுஞை - கட்டளை. அநாதி - தனக்கோர்முதலில்லது.

(கஎ) பாவத்தளை - பாவததொடக்கு, காமியம. இசசைபற்றி நிகழ்வது.

(கஅ) மண்ணாதிகொணடு, என்றது - அரசடிமண, வில்வமரத தடிமண. துழாயடிமண, புளியமரத்தடிமண், ஆலமரததடிமண், நாவல்மரத்தடிமண், யானைக்கட்டுமிடத்துமண், குதிரைக்கட்டுமிடத்துமணமுதலிய ஒன்பதுவகைமணகளும்,துளசித்தளிர். புளியந்தளிர், நாவற்றளிர், வில்வத்தளிர், ஆலந்தளிர,அரசந்தளிர், அறுகந்தளிர்முதலிய எழுவகைத்தளிர்களும், பால், தயிர்,நெய்,கோசலம்,கோமயமுதலிய பஞ்சகெளவியஙகளுமாகியவற்றை. வருணசூக்கமந்திரம் வருணதேவ னனுக்கிரகத்துக்குரிய தோத்திரரூபமானமந்திரம்

தெய்வவித்தீர்த்தந்தன்னைநினைவின்றித்தீண்டினாலு
மவ்வியவினையினீந்தியரும்பெறல்வீடுசேர்வ
ரிவ்வுரைமெய்யேயாகுமென்னெனின்மனத்தாறன்றி
வெவ்வழநீணடினாலுஞ்சுமென்றிவிடுமோவம்மா. (கக)

ஆருமந்நீரிலென்றுமாடினார்சீவன்முத்தி
சேருவரந்நீராடுஞ்சிறப்புறுபயனுக்கொவ்வா
வாருணவாக்கினேயமந்திரமிவைமுன்னான
பேருணர்வளிகருநானஞ்செய்தவர்பெறும்பேறெல்லாம். (உ0)

அன்னநீர்தனையுமாடியாலவாயுடையநாதன்
றனையும்பணிவோன்மேலைப்பரகதிதன்னைச்சாரு
மென்னநன்னூலிற்சொன்னபவித்திரமெவைக்குமேலாய்ப்
பன்னரும்புனிதமானபவித்திரமாகிநிற்கும். (உக)

ஆதரவிலனுயந்நீராடினோன்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதரவுளனுய்மூழ்கிவானவராதியானோர்க
காதரவிரிசியெள்ளுத்தருப்பணமமையச்செய்தோ
னாதரவேள்விமுற்றுமாற்றியபயனைசசேரும். (உஉ)

எனைமாதலங்கடம்மிலிருந்துசெயவிரதம்பூசை
தானமாதருமமோமந்தவஞ்செபந்தியானந்தமமா
லானமாபயனிற்கோடியதிகமாமடைநதுமூழ்கி
ஞானமாதீரததஞாஙகரிருந்தவைநயந்துசெய்யின். (உங)

பிறநதநாளந்நீர்மூழ்கின்மேலைவெம்பிறவிப்பௌவ
மறிநதிடுமெறிதேளகும்பமதிகளின்மூழ்கிததென்பா
லுறைந்தவர்பொருட்டுப்பிணடமுதவினலவர்தாமாழ்ந்து
நிறைந்திடுபிறவிப்பௌவநின்றுமேலெழுவரன்றே (உச)

(கக) ஔவியவினை - பொறாமைமுதலிய தீக்குணங்கள்.

(உ0) வாருணமாக்கினேயமந்திரம், என்றது-வருணமந்திரஸ்நானம், ஆக்னேயமந்திரஸ் நானஙகளை.

(உக) என்ன - எப்படிப்பட்ட. பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி மோட்சதனைத்தருவது.

(உஉ) ஆதரம் - விருப்பம்.

(உங) ஞாங்கர் - கரை.

(உச) மறி - சித்திரைமாதம், தேள் - கார்த்திகைமாதம் - கும்பம் - பங்குனிமாதம். தென்பாலுறைந்தவர் - பிதிரர்.

அத்தடமருங்கின்யாவர்தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச்செய்கடன்முடிக்கின்ன்றோ
ரெத்தனையெண்ணேர்ந்தாலுமெள்ளுக்காயிரமாணடாக
வத்தனையாண்டுமேட்டுமேவரைவிணுளைவைப்பார். (உரு)

மூவகையுலகிலுள்ளதீர்த்தமுமுறையாலென்றுஞ்
சேவகஞ்செய்யுமிந்தத்தீர்த்தமெந்நாளுமூழ்கி
யேவரந்நீராலென்றுமீசனைப்பூசைசெய்வோ
ராவரிப்பிறவிதன்னிலவர்கதிக்கரையைசசார்வார். (உசு)

விடுத்திடலரியசித்தவேள்விமாவிரதம்வேதந்
தடுத்திடலரியதானந்தவமிவைதருமபேறெல்லா
மடுத்ததன்கரையில்வைகியீசனையருச்சிப்போர்க்குக்
கொடுத்திடுபுண்ணியத்திற்கோடியிலொன்றுக்கொவ்வா. (உஎ)

உம்மையிற்பிறவிதோறுஞ்செய்மநல்லொழுக்கம்பூண்டு
பொய்ம்மையில்விரதந்தானந்தவஞ்செய்துபுனிதராகிச
செம்மைநன்னெறியினின்றசிததருக்கலதித்தீர்த்த
மிம்மையிலடைந்துநித்தமாடுதற்கெய்தாதன்றே (உஅ)

மேற்படி - வேறு.

(க) மதிகதிரோனிடததொடுங்குதினந (உ) திங்கட்பிறப் (ங) பரவம்வாயங்காந்து, கதிர்கடமை விழுங்குதினம (ச) விதிபாதமிந்நாளிற்கருதிமூழ்கித், துதிகடருப்பணந்தானம் புரிதன்மனுவோதுதலத் தொகையொன்றற்கொன், றதிகபலனமமுறைநூறுபிரநூறுயிரமோரனந்தமாகும். (உகூ)

பொருவரியதகர்த்திங்கடுலாத்திங்களிவையுதிக்கும்போதுமூழ்கி
ஞெருபதினுயிரமடங்காஞ்சுறவுகவைததாளலவனுதிப்பின்மூழ்கி
ணிருபதினுயிரமடங்காமிந்திரவியிடததொடுங்குமிந்துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமனுவோதன்முதற்செபினனந்தமடங்குண்டாகும்.

(உசு) சேவகம் - ஏவறபணிவிடை.
(உஅ) உம்மை - முற்சனனம்
(உகூ) க. அமாவாஸ்யை, உ. மாசப்ரவேசம், ங. கிரகணபுணயகாலம், ச. மாதங்கடோறும் வரப்பட்ட இருபத்தேழு யோகங்களில் ஒன்ருய்ப், பிதிர்கர்ம விசேடங்களுக்குரிய சிரார்த்தவகை தொண்ணூற்ருறிலொன்ருய் வருவது.
(௩௦) தகர்-மேஷம்-சித்திரை. துலாத்திங்கள்-ஐப்பசிமாதம். சுறவு-மகரம்-தைமாதம். அலவன்-கடகம்-ஆடிமாதம். இந்திரவியிடத்தொடுங்குமிந்துவாரமென்றது. சோமவார அமாவாசையை மநு-ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம், சடாக்ஷரமுதலிய மகாமந்திரங்கள்.

பிரயாகைதனின்மகர மதிநாண்முப்பதுங்குடைந்து பெறும்பே றிர்தத், திரையார்பைந்தடத்தொருநாண் மூழ்குவோன் பெறும்வீ ரத சிலம்பூண்டு, வரையாமலொருவருடம் படிந்துமையாயமரர்சி கா மணியாம்வேத. வுரையானைவழிபடுமேன் மலடிக்குநன்மகப்பே றுணடாமன்றே. (௩௧)

எண்டிசையாதிவாவி வடிவானமாதீர்தத மெல்லாமிப்பொற், பு ணடரிகதடத்திலொரு கோடியிலோர்கூறுங்கர் போதாவீது, கண் டதனு லறந்தீண்டப் பெற்றதனுனற்பொருளாய கையாலள்ளிக், கொணடதனுலின்பாலாய குடைந்ததனுற்பேரின்பாய கொடுக்கு ம ன்றே. (௩௨)

மேற்படி - வேறு.

முன்னவனருளிசசெயதகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதவாவிக்கேதுவாலெய்துநாம
மின்னவிர்சடையான்சென்னிமேவியகஙகைநீரிற்
பின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகஙகையென்றும். (௩௩)

அலகிலாதநீர்த்தந்தம்முளதிகவுத்தமமாயத்தோன்றி
யிலகலாலிதனைத்தீர்த்தவுத்தமமென்பாராயந்தோர்
பலவிதழ்விரித்துசசெம்பொற்பஙகயமலர்ந்தநீரா
லுலகவாயாரும்பொற்றாமரையெனவுரைப்பரன்றே. (௩௪)

தருமமுன்னுகுநான்குந்தருதலாற்றருமதீர்தத
மருமைசாலருததீர்த்தமரும்பெறற்காமதீர்த்த
மிருமைசேர்முததிதீர்த்தமென்பதாமினையதீர்ததம்
வெருவருபாவமென்னும்விறகினுக்கெரியாமன்றே. (௩௫)

இவ்வருந்தலத்தினுன்றபெருமையுமெரிகால்செம்பொற்
றெய்வதபதுமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செப்பக்கேட்டோ
ரெவ்வமில்போகம்வீடுபெறுவரென்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பெளவமுணடமரர்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்தோன். (௩௬)

தீாத்தவிசேடம் முற்றிற்று

ஆ படலம் எ - க்கு - திருவிருத்தம - ௨௩௦

(௩௬) பரிபவம் - துன்பம்.

## மூர்த்திவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆலவாயமர்ந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரெவரேயாங
ணீலமாமிடற்றுமுக்கணிராமயனநிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினுலறையலுற்றும். (௧)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தரங்கேதார
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப்
பன்னருந்தலங்கடம்மிற்பராபரவிலிங்கந்தோன்று
முன்னரிக்கடம்பின்மாடேமுளைத்ததிசைவலிங்கம். (௨)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருட்கூறியிதனிற்பின்பு
கப்புவிட்டெழுந்தவிந்தக்கார . . ரமிரணடினுலு
மொப்பரிதானஞானவொளிதி. . ண்டானவிந்தத்
திப்பியவிலிங்கமூலவிலிங்கமாய்சிறைகுமன்றே. (௩)

இந்தமாவிலிங்கத்தெண்ணூன்கிலக்கணவிச்சைமேனி
யந்தமிலழகன்பாகத்துமையொடுமெழுருசெய்து
சந்ததம்விளக்கஞ்செய்யுந்தகைமையைநோக்கிச்சோம
சுந்தரனென்றுநாமஞ்சாத்தினர்துறக்கவாணர் (௪)

திறப்படுமுலகமெங்கும்வியாபியாய்சிறந்துநிற்கு
மறப்பெருங்கடவுள்சோமசுந்தரனதனலன்றே
கறைக்கதிர்வடிவேற்றென்னன்கைபிற்பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழும்புமூன்றுபுவனமும்பட்டதன்றே. (௫)

சொற்றவிச்சமட்டியானசோமசுந்தரனைக்காணப்
பெற்றவர்வியட்டியானபிறபதியிலிங்கங்காண
லுற்றவராவரென்னென்றுரைக்கின்வேருட்டுசீர்போய்
மற்றையவினைகளெல்லாந்தழைவிக்குமரத்தின்மாதோ. (௬)

---

(௧) நிராமயன் - நோயில்லாதவன். நீலம், மா, என்பன, ஒரு பொருட் கிளவிகள்.

(௨) வாரணவாசி - கோழிவசிப்பது, வாரணம் - கோழி. இது காரணம்பற்றியே,காசிக்குக்குக்குடநகரம்என்னும்பெயரும்வந்தது.

(௪) சோமசுந்தரன்-சஹ-உமா-சுந்தரன்-எனவே, உமையோடு கூடியவழகன். என்பதுபொருள்.

(௫) வியாபி - வியாபகத்தையுடையவன்.

எத்தலத்தியாவனெண்ணெண்டிருவிளையாடல்செய்தா
னத்தலத்தவனுக்கொப்புமதிகமாஞ்சிறப்புப்பெற்ற
வுத்தமனென்றுமெந்தவுலகிலுமில்லையந்த
வித்தகனதிகத்தன்மையெனைத்தெனின்விளம்பக்கேண்மின். (௭)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெடுங்குடுமிமேரு
தருக்களிற்றலைமைசாருந்தண்ணறுந்தெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முண்மேம்படும்புரவிமேத
மருட்படுதானந்தம்முள்விழுமிதாமன்னதானம். (௮)

மனிதரிலுயர்ந்தோராதிமறையவர்தேவர்தம்மிற்
பனிதருதிங்கள்வேணிப்பகவனேயுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க்
கினிதருள்விரதந்தம்முளதிகமாமிந்துவாரம
புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைந்தெழுத்துமேலாம். (௯)

மின்மைசான்மணியிரசிந்தாமணிவரமவிழுப்பநல்குந்
தன்மைசாலறங்கடம்மின்மிகுஞ்சிவதருமமெனப
வின்மைசானெறிநின்றோருக்கேற்குநற்கலங்கடம்மி
னன்மைசான்றவரேமுக்கணுதனுக்கன்புபூண்டோர். (௧௦)

தீயவாஞ்சுவைப்பாலாவிற்றேவராவதிகம்பல்வே
றாயமாதீர்த்தந்தம்முளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாசறுக்கவெல்லாத்தலத்திலும்வதிந்துமன்னுந்
தூயவானவரிற்சோமசுந்தரன்சிறந்தோனாகும். (௧௧)

அந்தமுமுதலுமில்லாவகண்டபூரணமாயாக்கும்
பந்தமும்வீடுநல்கும்பராபரசோதிதானே
வந்தனைபுரிவோர்க்கிம்மைமறுமைவீடளிப்பானந்தச
சுந்தரலிங்கத்தென்றும்விளங்குவான்சுருதியேத்த. (௧௨)

இத்தகுசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
நித்தமுந்தெரிசித்தேகுநிருமலவொளியாமிந்த
வுத்தமலிங்கங்கண்டோருரையுணர்வொடுங்கவுள்ளே
சித்தமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடரைக்கண்டோர். (௧௩)

(௭) வித்தகன - ஞானசொரூபன. வித்தகம் – ஞானம்.

(௧௦) மின்மை-மின்-ஒளி-மை பகுதிப்பொருள் விகுதி. கலம்-னபாத்திரம்.

(௧௧) தீயவாஞ்சுவைப்பால் - இனிமை விரும்புஞ் சுவையையுடைப்பால். தீ - இனிமை. அவா - விருப்பம்.

(௧௩) சயம்பு-ஸ்வயம்பு என்பதன்றிரிபு தானே யுண்டானது என்பது பொருள். ஸ்வயம்-தானே, பு - உண்டானது.

மெல்லாம
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சுபோற்கோபமூள
மெய்த்தவஞ்சிதையுமாபோன்மருந்தினால்வீயுநோய்போ
லுத்தமகுணங்களெல்லாமுலோபத்தாலழியுமாபோல். (௧௪)

கலிகடலிரவிதோன்றக்கருகிருளுடையுமாபோ
லொலிகெழுபெருங்காறள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமால்யானைபோலக
குலிசவல்லேறுதாக்கப்பொடிபடுங்குன்றம்போல. (௧௫)

மருட்சிசெய்காமநோயான்மதிகெடுமாறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமவிச்சைபோலத்
தருக்குறமுவணஞ்சீறத்தழலராவிளியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிதையுமன்றே. (௧௬)

புலரியிற்சீவன்முத்திபுரேசனைக்காணப்பெற்றா
லலைகடனான்குபட்டவவனிமாதானஞ்செயக
பலனுறுங்கதிர்காலுச்சிவைகலிற்பணியப்பெற்றார்
கலைஞர்பானூற்றுப்பததுக்கபிலைமாதானப்பேறாம். (௧௭)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேண்மேலைநீர்குளிக்குமெல்லை
யண்ணலைவணங்கிற்கோடியானினத்தானப்பேறாம்
பண்ணவர்பரவும்பாதியிருள்வயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேறெய்தும். (௧௮)

இன்னனவதிகமாம்பேறறிந்துபோயெத்தேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்றன்னைச்
சொன்னவிக்காலந்தோறுமிறைஞ்சியுந்தொழுதுஞ்சூழ்ந்தும்
பொன்னடிக்கன்பராகிவழிபடும்புனிதசீலர். (௧௯)

(௧௫) மடங்கல்-சிங்கம். குலிசம் - வச்சிராயுதம். ஏறு - இடி. தோன்ற, தள்ள, சீற, தாக்க, என்பன காரணப்பொருளில் வந்த வினையெச்சங்கள்.

(௧௬) செருக்கு - அகங்காரம்.

(௧௭) புலரி - விடியற்காலம், கடல்நான்கென்றது, நாற்றிசைக்கடல்களை. உச்சிவைகல் - உச்சிக்காலம்.

(௧௮) புரவிமேதமகம் - அஸ்வமேதயாகம்.

உம்மையில்வினைகளென்னும்பிணியவிழ்ந்தொருவித்தூய
செம்மையராகியானுத்திருவொடுசெல்வமோங்க
வெம்மையில்போகமூழ்கிமலவிருள்வீக்கநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தெங்கோன்மலரடிநீழல்வாழ்வார். (உ0)

மேற்படி - வேறு.

அறவுருவனுலவாயானுமஞ்செவிமடுத்தாலடைந்தபத்துப், பிற விவினையறுகினைந்தானூறுபெரும் பவப்பாவப்பிணிபோங்கூட, வி றைவனையின் றிறைஞ்சுதுமென றெழுந்துமனைப் புறம்போந்தாலீ ரைஞ்ஞூறு, மறமுறுவெம்பவத்திழைதத பாதகவல்வினையனைத்து மாயுமன்றே (உக)

புழைக்கைவரை தொலைததானைத் தெரிசித்தோராயிரவாம்பு ரவிவேள்வி, தழைத்தபெரும் பயன்பெறுவ ருருததிரசூக்கம் மத னுற்றவவானோர்க, டொழற்கரியான்றனைத்துதிததோர்கணத்துக் காயிரராசசூயயாக, மிழைத்தபெரும் பயன்பெறுவர் சமட்டிவடிவா கியவவ்விலிங்கந்தன்னை. (உஉ)

அங்கையடளவாகியநன் னீராட்டிப்பூசித்தோ ரளவிலேனைத, துங்கதலததுறையிலிங்கமூர்த்திகளைச சிவாகமநூல்சொன்னவாற் றுன், மங்கலமாகியமுகமனீரெட்டும வழுவாதுவாசந்தோய்ந்த, செங்கனகமணிக்கலசப்புனலாட்டிமாபூசைசெய்தோராவார். (உ௩)

(உ0) செமமை - நடுநிலைமை. ஆனுத்திரு - நீங்காதசெலவம.

(உக) மறம் - தீமை.

(உஉ) சூக்கம் - சூக்தமென்னும வடமொழித்திரிபு.

(உஉ) புழைக்கை-துவாரததையுடைய கையையுடையது,என உருபும்பயனுந் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத தொகைநிலைக்க ளததுப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய், யானைக்குக் காரணப் பெயராய்வந்தது. வாம்புரவி-தாவுங்குதிரை.

(உ௩) முகமன் - உபசாரம. இது சோடசோபசாரம, தசோப சாரம், பஞ்சோபசாரம், என மூனறுவகைப்படும். அவற்றுள்சோ டசோபசாரமாவன—ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சந்நிதானம், சந்நி ரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீ யம், அர்க்கியம், புட்பதானம், தூபம, தீபம், நைவேததியம், பானீ யம், ஆராத்திரிகை, ஜபசமர்ப்பணை என்பன. தசோபசாரமாவன— மேற்காட்டிய சோடசோபசாரத்துள், ஆவாகனமுதல் புட்பதானம் வரையிலுள்ளபத்தும். பஞ்சோபசாரங்களாவன—பிரிதிவீசம்பந்த மான, கந்தமூலபலாதிகள், கந்தகுசுமாதிகள், அன்னாதிகளும்; அப் புசம்பந்தமான, வாரி, பால், தயிர, வஸ்திரமுதலியவைகளும்; தே சசம்பந்தமான உலோகாதியாபரணங்களும், தீபங்களும்; வாயுசம் பந்தமான தூபம், சாமரம், மயில்விசிறியாதிகளும்; ஆகாயசம்பந்த மான, மணியோசை, தோத்திரத்தொனி முதலியவைகளுமாம்.

அவ்வண்ணஞ்சுந்தரனை யைந்தமுதமாலுதவு மைந்துநீந்தேன், செவ்வண்ணக்கனிசாந்தச சேறுமுதன்மட்டித்துத் தேவர்தேரு, மெய்வ்வண்ணங்குளிரவிரைப்புனலாட்டி மாபூசைவிதியாற்செய்தோர், மைவ்வண்ணவினைநீந்தியறமுதனாற் பொருளடைந்துமன்னிவாழ்வார். (௨௪)

நல்லவகைமுகமணிரெட்டுள்ளும்வடித்தவிரைநன்னீராட்ட
வல்லவர்நூறுயிரமாமேதமகப்பயன்பெறுவர்வாசநான [வ
மெல்லவிர்குஙகுமஞ்சாந்த மிலவபலவுமட்டித்தோரெழிலாற்தெய்
முல்லைநகையாரோடும்விரைக்கலவைகுளித்தின்பமூழ்கிவாழ்வார்.

நன்மலரோன் றலவாயான்முடிமேற்சாற்றி னையந்துநூறு, பொன்மலர்கொண டயற்பதியிற் பூசித்தபயனெய்தும் புனிதபோகத், தன்மைதருசுந்தரற்குத் தூபமொருகாற்கொடுப்போர் தமக்குத்தாங்கள், சொன்மனமெய்யுறசசெய்த றறமாயிரம்பொறுப் பன்சுருதிநாதன். (௨௬)

திருவமுதுநிவேதிப்போ ரவிழொன்றற் குகமொன்றுச சிவலோகத்தின், மருவிநிறைபோகமுடன் வைகுவர்தாம்பூலமுக வாசமீந்தோர், பொருவரியகடவுளராணடொருநூறுகோடிசிவ புரத்துவாழ்வா, ரொருபளிதவிளக்கிடுவோர் வெண்ணிறமுஙகணனுதலுமுடையராவார். (௨௭)

---

(௨௪) ஐந்தமுதம், என்றது-பஞ்சாமிர்தம். அவை-பால், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம். இவற்றுள், பால்நீக்கித் தேஙகாய்த்திருகல்கூட்டி ஐந்துவகையாகக்கொள்ளுதலும; தேஙகாயத திருகலநீக்கி, நீர்கூட்டி யைந்தென்றுகொள்ளுதலும்; பழவர்க்கஙகளெல்லாம் ஒன்றாகவும்; நெய், தயிர், பால், இம்மூன்றையும் இனம்பற்றியொன்றாகவுஙகொணடு, இவ்விரணடோடுதேன், சாக்கரை, நீர்இவற்றைக்கூட்டி ஐந்தென்றுகொள்ளுதலும் உணடு. ஆனுதவுமைந்தென்றது-பஞ்சகௌவியம்-அவை-பால்,தயிர்,நெய், கோமயம், கோசலம். இவற்றோடு கோரோசனமுங்கூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங கூறுதலுமுண்டு. கவ்வியம்-கோசம்பந்தமாயுள்ளன. கோ - பசு. மட்டித்தல்-பூசுதல். விரைபுனல் - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம் விரை-வாசனை. மஞ்சனம்-நீர்.

(௨௬) சுருதி, காதாற்கேட்கப்படுவது - வேதம்.

(௨௭) முகவாசம்-தக்கோலம் ஏலம் தகைசா லிலவங்கம், கர்ப்பூரம் சாதியோடைந்து, என்னுமிவ்வைந்தும். பளிதம் - கர்ப்பூரம். பளிதவிளக்கு-கர்ப்பூரநிராஞ்சனம்.

நறுந்திருமஞ்சனமெடுக்கக் குடமாட்டமணிக்கலசநல்லவாசம், பெறுந்தகையதூபக்கா றீபக்கான்மணியின்ன பிறவுங்கங்குற், றெறுங்கதிர்கான்மணிமாடமதுரைநாயகர்க்கீந்தோர்செய்தபாவம், வெறுந்துகள்செய்தைம்பொறிக்கும் விருந்தூட்டும்பெருங்காமவெள்ளத்தாழ்வார். (உ௮)

கயலிசையுங்கண்ணுமைகோன் றிருமுன்னர்ப்பல்லியமுங்கலென்றார்ப்ப, வியலிசையபாடலினோடாடலிவைசெய்விப்போரிருமாப்பெயதிப், புயலிசையவியங்கலிப்ப மூவுலகுந்தொழவரசாய்ப் பொலங்கொம்பாடுஞ், செயலிசையவணங்கனை யாராடரங்குகண்டின்பச செல்வத்தாழ்வார். (உ௯)

ஒருகாலட்டாங்கமுடன் பஞ்சாங்கமுடனுதலொண்செங்கால்வெண, குருகாலுமலர்த்தடஞ்சூழ் கூடலுயகர்ப்பணிவோர் கோலொன்றேசசிப், பொருகாலின்வருபரித்தேர்மன்னவராயாவருந் தம்புடைவந்தெய்தி, யிருகாலுந்தலைவருட வெககாலுந் தமைவணங்க விருப்பரன்றே. (௩0)

இத்தகையதிருவாலவாயுடையான்றிருமுன்னரியற்றுமோமமெய்த்தவமந்திரந்தானமின்னவனுவளவெனினுமேருவாகுமுத்தமமாமிவ்விலிங்கப்பெருமையெலாம்யாவரளந்துரைப்பர்வேதவித்தகரேசிறிதறிந்தவாருரைததேமினிப்பலகால்விளம்புமாறென்.

இத்தலத்துக்கொப்பாக வொருதலமும்பொற்கமல மென்னுமிந்த, வுத்தமமாதீர்த்தததுக் கொப்பதொரு தீர்த்தமுமெய்யுணர்வானந்த, விததனையவிலிங்கமிதற் கொப்பாவோரிலிங்கமும்பார்விணமேலென்னு, முததலததுமிலையந்த மூர்த்திதிருநாமங்கண்மொழியக்கேணமின். (௩உ)

(உ௯) இசைய என்பவற்றுள், இயலிசைய பாடலென்றவிடத்து இசையையுடையவெனப் பெயரெசசத்தின்மேலும், ஏனைய உவம உருபிடைச சொல்லடியாய்ப்பிறந்த வினையெசசங்களின் மேலும் நின்றன. இயம்-வாத்தியம். அணங்கு-தெய்வப்பெண.

(௩0) குருகு ஆலும்-அன்னங்கள்ஒலிக்கும். அட்டாங்கம்-தலை, இரணடுகை, இரணடுசெவி, மோவாய், இரணடுதோள்என்னுமிவ்வெட்டுறுப்பும் நிலத்திற் பொருந்தவணங்குதல். அஷ்டம் - எட்டு- அங்கம்-உறுப்பு. பஞ்சாங்கம் - தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமுழந்தாள் என்னு மிவ்வைந்துறுப்புக்களும் நிலத்திற்பொருந்த வணங்குதல். பஞ்சம்-ஐந்து.

கருப்பூரசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விருப்பூருங்கலியாணசுந்தரனல்லறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்
பொருப்பூரும்பிராமசுந்தரன்றேன்புடைகவிழப்பொன்னிற்பூத்த
மருப்பூசசணபகசுந்தரன்மகுடசுந்தரன்றான்வாழிமன்னோ. (கூ௩)

மாதன்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சுசுந்தரனோர்மருங்கின்ஞானத்
தேன்மருவியுறைசோமசுந்தரன்றேன்செவ்வழியாழ்செய்யப்பூத்த
கான்மருவுகடம்பொழில்சூழாலவாய்ச்சுந்தரன்மீன்கணங்கள்சூழப்
பான்மதிசூழ்நான்மாடக்கூடலுயகன்மதுராபதிக்குவேந்தன். (கூ௪)

சிராசேகரன்பரவரியசமட்டிவிசசாபுரநாதன்சீவன்முத்தி
புரநாதன்பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுரேசன்யார்க்கும
வரநாளுந்தருமூலவிலிங்கமெனவிவைமுதலாமாடக்கூட
லரனுமயின்னமளப்பிலவாகுமூலகுய்யவவ்விலிங்கம (கூ௫)

பாதாளமேழுருவமுளைத்தெழுந்ததவ்விலிங்கப்படிவந்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்ந்தறுபத்துநாலுவிளையாடல்செயத [ன்று
போதானந்தன்பெருமைநங் குரவன்மொழிப்படியே புகன்றேமெ
வேதாதிகலைதெரிந்தமலயமுனிகேட்டறவோராவிளுதலசெய்தார்.

அருட்கடலேயிறைவிளையாட் டறுபத்துநான்கென்று யவை
யானந்தப், பொருட்கடவுளைக்காலத்தியாவர்பொருட்டாடினனெ
ம்போதந்தேறித, தெருட்படரவரன்முறையாற் செப்புகெனக்கர
ங்குவித்தார்தென்பால்வெற்பி, லிருப்பவனுமவினுயபடிக்கிறை நிர
ம்பத்தொகுத்துவிரித் தியம்புகின்றான். (கூ௭)

மூர்த்திவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் அ - க்கு - திருவிருத்தம - ௱உஎ.

---

(கூ௩) அறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்பொருப்புஎன்றது, தரும விடையை.

(கூ௪) ஓர்மருங்கின் ஞானத்தேன் என்றது, உவம ஆகுபெய ராய் உமாதேவியை யுணர்த்திநின்றது.

(கூ௬) பாதாளமேழ் என்றது, பாதாளத்தையீறகவுடையகீழ் ஏழுலோகத்தினை, அவை. அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம், என்பன. கேட்ட, என்பதில், அக ரவீறு, தொகுத்தல். இறை-உத்தரம்.

சிவமயம்.

# திருவிளையாடற்றொகையாகிய * பதிகம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுங்கரிசாபமாய்த்தவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமீனநோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளுமீசன்
றனவளைமணஞ்செய்துமுடிதரிததுமணகாத்ததகைமைப்பாடும்.

புலிமுனியும்பணிமுனியுந் தொழவெள்ளிமன்றுணடம் புரிந்த வாறும், வலிகெழுதோட்குண்டகட்டுக் குறட்கன்னக்குன் றளித்த வகையும்பின்னு, நலிபசிநோயகெடவன்னக் குழியழைத்துக்கொடு த்துநீர் நசைக்குவைகை, யலைபுனல்கூயருத்தியதும் பொன்மாலைக் கெழுகடலு மழைத்தவாறும். (உ)

அந்தராகோனுதனத்தி லுறைமலயத்துவசனைமீண் டழைத்த வாறுஞ், சுந்தரவுககிரகுமர னவதரித்தவாறும்வளை சுடர்வேல்செ ணடு, தந்தையிடததவன்பெற்ற வாறுமவனவ்வடிவேல் சலதிவீறு, சிந்தவிடுததுமகவான் முடியைவளையெறிந்திறைவன் சிதைத்த வீறும். (ங)

பொன்னசலந்தனைச்செணடாற் புடைத்துநிதியெடுத்ததுவும் புனிதர்க்கீசன், பன்னரியமறைப்பொருளைப் பகர்ந்ததுவும்மாணி க்கம் பகர்ந்தவாறுந், தொன்னகர்மேனீர்க்கிழவன் வரவிடுத்தகடல் சுவறத் தொலைத்தவாறு. மன்னதனிததொன்மதுரை நான்மாடக் கூடனகரானவாறும். (ச)

*—"பதிகக்கிளவி பல்வகைப்பொருளைத், தொகுதியாகத் தொகுத்துரைப்பதுவே" என்னுஞ்சூததிரப்படி, இங்குப்பலவகை த்திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக் கூறியதனுல், பதிகம் என ப்பெயர் வந்தது.

(க) மீனவர்கோன், என்றது மச்சக்கொடியையுடையபாண்டி யர்களுட்சிறந்த குலசேகரபாண்டியனை.

(உ) குண்டு - ஆழம். அகடு - வயிறு. குறள் - குணடோதரன். கூவி - இது கூய் எனத் திரிந்துநின்றது.

(ங) வளை - சக்கரம். வீறு - செருக்கு.

(ச) நீர்க்கிழவன் - வருணன்.

வட்டங்கொள்சடையுடைய சித்தர்விளையாடியதோர்வனப்புங் கையிற், கட்டங்கந்தரித்தபிரான் கல்லானைக்கரும்பருந்தக் காட்டு மாறு, முட்டங்குவஞ்சனையா லமணர்விடுவாரணத்தை யொழித்த வாறு, மிட்டங்கொள் கௌரிமுனம் விருத்தனிளையோன் குழவி யானவாறும். (ரு)

செய்யதாண்மாறிநடமாடியதும்பழியஞ்சு திறனுந்தாயை, மை யலாற்புணர்ந்தமகன் பாதகத்தைமாற்றியதுமதியாதாசான், றைய லாடனைவிரும்பு மாணவனைவாளமரிற் றடிந்தவாறும், பையராவெ ய்ததுவும் படிற்றமணர்விடுத்தபசுப் படுத்தவாறும். (சு)

அறவேற்றுப்பரியுகைத்து மெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவிளையாட் டுங்காட்டுச், சுரவேற்றுக்கொடியரசன் றனக்குலவாக்கிழிகொடுத் து தொடர்புநாய்கர், நறவேற்றமலர்க்குழலார் மனங்கவர்ந்துவளைப கர்ந்தநலனுமாறு, மறவேற்கணமாதரார்க் கட்டமாசித்தியுற மதித் தவாறும். (எ)

சென்னிபொருட்டெயில்வாயி றிறந்தடைத்துவிடைபொறித் த செயலுஞ்சென்னி, மன்னிகலிட்டமர்விளைப்பு மீனவற்குநீர்ப்ப ந்தர் வைத்தவாறும், பொன்னனையாள்பொருட்டிரத வாதவினை முடித்ததுவும் புகார்க்குவேந்தன், றன்னையகன்குழிவீட்டித் தென் னவற்குமறவாகை தந்தவாறும். (அ)

மனக்கவலைகெடவுலவாக் கோட்டையடியாக்களித்த வகையு மாமம், னெனக்கருணைவடிவாகி வழக்குரைததுப்பொருள்வணிகற் கீந்தவாறுஞ், சினக்கதிர்வேல்வரகுணற்குச சிவலோகங்காட்டியது ந் திவவுக்கோலான், றனக்கடிமையெனவிறகு திருமுடிமேற்சுமந் துபகை தணித்தவாறும். (கூ)

அப்பாணற்கிருநிதியஞ் சேரனிடைத்திருமுகமீந் தளித்தவா று, மப்பாணன்பாடமழை யரையிரவிற்பொற்பலகை யளித்தவா று, மப்பாணன்மனைவியிசைப் பகைவெல்லவண்ணலவையடைந்த வாறு, மப்பாணனென்றேன் முலையருத்திப்பன்றியுயி ரளித்த வாறும். (௧0)

(ரு) கட்டங்கம்-மழு. இது கடங்கமென்பதன்றிரிபு. இதனைத் திருக்கோவையாரில் – "சுத்தியபொக்கணத் தன்பணிகட்டங்கஞ் சூழ்சடையோன்" எனவருஞ் செய்யுளுரையாற் காணக.

(சு) மாணவன் - மாணாக்கன் படிறு - வஞ்சகம்.

(எ) சுறவேற்றுக்கொடி - மீனக்கொடி. ஏறு - ஆண்.

(அ) புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது-சோழன்ராஜதானி.

(கூ) திவவுக்கோலான், என்றது-நரம்பின் கட்டமைந்த வீணை யையுடைய பாணபத்திரனை. திவவு - வீணைவலிக்கட்டு.

வயவேனக்குருளைகளை மந்திரிகளாக்கியதும் வலியுண்டாகக், கயவாய்க்குக்குருமொழிவைத் தருளியதுநாரைக்குக் கருணைநாட்டந், தயவால்வைத்தருண்முத்தி நல்கியதுங்கூடனகர் தன்னைச்சித்தர், புயநாகம்போய்வளைந்து திருவாலவாயாக்கிப் போந்தவாறும்.

சுந்தரனென்றெழுதியகூ ரம்பெய்துசெம்பியன்போர்தொலைத்தவாறுஞ், செந்தமிழோர்க்கியற்பலகை யருளியதுந்தருமிக்குச் செம்பொன்பாடித், தந்ததுவுமாறுபடு கீரற்குக்கரையேற்றந் தந்தவாறும், விந்தமடக்கியமுனியாற் கீரனியற்றமிழ்தெளிய விடுத்தவாறும். (கஉ)

ஊமனாற்புலவரிக லகற்றியதுமிடைக்காடனுடன்போய்க்கொன்றைத், தாமனார்வடவால வாயமர்ந்தபரிசும்வலை சலதிவீசிப், பூமனாய்குழலியைவேட் டருளியதும்வாதவூர்ப் புனிதர்க்கேறத், தேமனாணமலரடிகண முடிசூட்டியுபதேசஞ் செய்தவாறும். (கங)

நரிகள்பரியாக்கியதும் பரிகணரியாக்கியது நாகம்பூணடேர், னரியதிருமேனியின்மே லடிசுமந்துமண்சுமந்த வருளுந்தென்னர், னெரியடுவெஞ்சுரந்தனித்த வாறுமமணரைக்கழுவி லிட்டவாறுங், கரியதெனவன்னிகிணறிலிஙகஙகூய்வணிகமகட் காத்தவாறும். ()

எனத்தொகையா லறுபத்துநான்கிவற்றை நிறுத்தமுறையீறிலாத, வினைத்தொகையா றகன்றீரெக்காலமெவர் பொருட்டெனநீர் வினுயவாற்றான், மனத்தளவிலன்புமடை யுடைந்தொழுகத்திருவால வாயான்றனை, நினைத்தளவிலானந்தம் பெருகவிரித்துரைப்பலென நெறியாற்கூறும். (கச)

திருவிளையாடற்றொகையாகியபதிகம் முற்றிற்று

ஆ படலம் - க - க்கு - திருவிருத்தம் - ருசஉ.

(கக) வயம்-வெற்றி. எனக்குருளை - பன்றிக்குட்டி. சயவாய்-கருக்குருவி.

(கஉ) செம்பியன்-விக்கிரமசசோழன். கீரன்-நக்கீரன். கீரற்கு என்றதில், கு - உருபுமயக்கம்.

(கங) ஊமனென்றது - உருத்திரசன்மரை. புலவரென்றது-கடைச்சங்கப்புலவர்களாகிய நாற்பத்தெண்மரை. வடவாலவாயென்றது-மதுரைக்கு வடக்கிலும், வையைநதிக்குத் தெற்கிலுமுள்ள வட மதுரையை. தேம் மன் நாண் மலர் தேன்பொருந்திய, அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்.

(கச) தென்னன் - கூன்பாண்டியன், கரி - சாட்சி.

சிவமயம்.

முதலாவது,

# இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்குலிசப்புத்தேள்விருததிராசுரனைக்கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனததிலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டவிறைவனையருச்சித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேற்றினையெடுத்துசசொல்வாம். (௧)

முன்னதாமுகத்தில்வணடுமூசுமந்தாரநீழற் [ண்
பொன்னவிர்சுணங்குணகொஙகைப்புலோமிசைமணாளன்பொறபூ
மின்னவிர்ந்திமைப்பசிஙகஞ்சுமந்தமெல்லணைமேன்மேவி
யன்னமென்னடையாராடுமொடன்மேலார்வம்வைத்தான். (௨)

மூவகைமலரும்பூத்துவணடுளேமுழஙகத்தெய்வப்
பூவலர்கொடிபேர்ந்தன்னபொன்னனாகூததுமன்னார்
காவலரமுதமன்னபாடலுஙகாகநாட்டுக்
காவலன்கண்டுகேட்டுக்களிமதுககடலுளாழ்ந்தான். (௩)

பையராவணிந்தவேணிப்பசவனேயனையதஙக
ளையனும்வியாழப்புத்தேளாயிடையடைந்தானாகச
செய்யதாள்வழிபாடின்றித்தேவர்கோனிருந்தானந்தோ
தையலார்மயலிற்பட்டோர்தமக்கொருமதியுண்டாமோ. (௪)

ஒல்லெனக்குரவனேகவும்பர்கோன்றிருவினாக்கம்
புல்லெனசசிறிதுகுன்றப்புரந்தரனரிந்திக்கேடு
நல்லதொல்குரவற்பேணாநவையினால்விளைந்ததென்னா
வல்லலுற்றறிவன்றன்னைத்தேடுவானாயினானே. (௫)

---

(௧) குலிசப் புத்தேள் - வசசிராயுதத்தையுடைய இந்திரன். குலிசம் - வச்சிரம். புத்தேள் - தெய்வம்.

(௨) முன்னதாம் உகம்-கிரேதாயுகம். மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களிலொன்று. தெய்வலோகததருக்களில் வணடுமொய்க்கும் சம்ப்ரதாயமில்லாவிடினும். மரப்பொதுவகையில், வண்டு மூசு மந்தாரம் என்றார். மூசுதல் - மொய்த்தல்.

(௩) மூவகைமலர் - கோட்டுப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ.

(௪) பகவன், என்றது ஐஸ்வரிம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம். என்னும். இவ்வாறு குணங்களையுமுடையவனை.

(௫) அறிவன் - பிரகஸ்பதி.

அங்கவனிருக்கைபுக்கான்கண்டிலனவித்தபாசப்
புங்கவருலகமேனோர்பதவியும்புவனமூன்றி
லெங்கணுந்துருவிக்காணானெங்குற்றான்குரவனென்னுஞ்
சங்கைகொண்மனத்தனாகிச்சதுமுகனிருக்கைசார்ந்தான். (௬)

துருவினனங்குங்காணான்றிசைமுகற்றொழுதுதாழ்ந்து
பரவிமுன்பட்டவெல்லாம்பகர்ந்தனன்பகரக்கேட்டுக்
குரவனையிகழ்ந்தபாவங்கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிச்சூழ்ந்துமலர்மகனிதனைச்சொன்னான். (௭)

அனையதொல்குரவற்காணுமளவுநீதுவட்டாவீன்ற
தனையன்முச்சென்னியுள்ளான்றானவர்குலத்தில்வந்தும்
வினையினாலறிவான்மேலான்விச்சுவவுருவனென்னு
மினையனைக்குருவாக்கோடியென்னலுமதற்குநேர்ந்தான். (௮)

அழலவிர்ந்தனையசெங்கேழடுக்கிதழ்முளரிவாழ்க்கைத்
தொழுதகுசெம்மறன்னைத்தொழுதுமீண்டகன்றானீங்கா
விழைதருகாதல்கூரவிச்சுவவுருவன்றன்னை
வழிபடுகுருவாக்கொண்டான்மலர்மகன்சூழ்ச்சிதேறான். (௯)

கைதவக்குரவன்மாயங்கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடிகளென்னத்தேவர்கட்காக்கங்கூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பானுள்ளம்வேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முய்திறநினைந்துவேட்டான்றனக்குமேலுறுவதோரான். (௧௦)

வாக்கினான்மனத்தால்வேறாய்மகஞ்செய்வான்செயலையாக்கை
நோக்கினானோதிதன்னானோக்கினான்குலிசவேலாற்
றாக்கினான்றலைகண்மூன்றுந்தனித்தனிப்பறவையாகப்
போக்கினானலகைவாயிற்புகட்டினான்புலவுச்சோரி (௧௧)

---

(௭) செவ்வி - காலம்.

(௯) சூழ்ச்சி - ஆலோசனை.

(௧௦) கைதவம் - வஞ்சனை. செய்திடல்-என்பதில் அல்விகுதிவியங்கோட்பொருளது - "மக்கட்பதடி எனல்" என்பதுபோல.

(௧௧) யாக்கைநோக்கினான். இந்திரன். ஓதி-ஞானப்பார்வை. தனித்தனிப் பறவையாக என்றது, விச்சுவவுருவன் மூன்று சிரசுகளில், சோமபானஞ் செய்கின்றமுகம், காடையாகவும், சுராபானஞ்செய்கின்றமுகம், ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபானம் செய்கின்றமுகம் சிச்சிலிக்குருவியாகவும், பறந்தனவென்பதை. இதன் விரிவு ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற் காண்க.

தெற்றெனப்பிரமபாவஞ்சிறிவந்தமரர்வேந்தைப்
பற்றலுமதனைத்தீர்ப்பான்பண்ணவர்மரமேன்மண்மேற்
பொற்றொடியார்மேனீர்மேல்வேண்டினர்புகுத்தலோடு
மற்றவரிஃதியாந்தீர்க்கும்வண்ணம்யாதென்னவிண்ணோர். (கஉ)

அப்பிடைநுரையாய்மண்ணிலருவருப்புவராயம்பொற்
செப்பிளங்கொங்கையார்பாற்றீண்டதெற்கரியபூப்பாய்க்
கப்பிணர்மரத்திற்காலும்பயினதாய்க்கழிகவென்றா
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கட்கென்னலமென்றார்பின்னும். (கங)

மேற்படி - வேறு.

கருவின்மாதர்கருவுயிர்க்குமளவுமுறையாற்கணவர்தோண
மருவிவாழ்கமண்ணகழ்ந்தகுழியுமதனால்வடுவொழிக
பொருவினீருமிறைதோறுமூறிப்பொலிகமரங்குறைபட்
டொருவினாலுந்தழைகவெனவொழியாநலனுமுதவினார். (கச)

மாசிற்கழிந்தமணியேபோல்வந்தபழிதீர்ந்திந்திரனுந்
தேசிற்றிகழத்துவட்டாதன்செல்வன்றன்னைத்தேவர்பிரான்
வீசிக்குலிசத்துயிருண்டவிழுமங்கேட்டுவெகுண்டுயிர்த்துக்
கூசிப்பழிகோள்கருதியொருகொடியவேள்விகடிதமைத்தான். (கரு)

அந்தக்குண்டத்தெரிசிகைபோலழலுங்குஞ்சியண்டமுக
டுந்தக்கொடியதூமம்போலுயிர்த்துச்செங்கணினச்செந்தீச
சிந்தப்பிறைவாளெயிறதுக்கித்திசைவான்செவிடுபடநகைத்து
வந்தக்கொடியவிடம்போலவெழுந்தானொருவாணமறவீரன். (கசு)

கலிவிருத்தம்.

ஈங்குவன்விருத்திரனென்பவாரழற்
றாங்குவன்கணைவிடுதூரநீண்டுநீண்
டோங்குவனோங்குதற்கொப்பவைகலும்
வீங்குவன்றனிலறாவினையினென்பவே. (கஎ)

வீங்குடல்விருத்திரன்றன்னைவிண்ணவ
ரேங்குறவறுதுவட்டாவெனும்பெயர்த்
தீங்குறுமனத்தினோன்றேவர்கோனுயிர்
வாங்குதிபொருதெனவரவிட்டானரோ. (கஅ)

---

(கங) பயின் - பிசினி.

(கரு) விழுமம் - துன்பம்.

(கஎ) உவன். என்பதிலுள்ள உகரச்சுட்டு, இகரச்சுட்டின்மேலதாய் இவனென்னும் பொருள்தந்துநின்றது. வீங்குவன்றனிலறாவினையினென்பவே, என்பதும் பாடம்.

மதித்துணியெயிற்றிஞேன்வடவைபோற்சினைஇக்
கொதித்தெதிர்குறுகினுன்கொண்டலூர்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்றின்மேலிமயத்துச்சிமே
லுதித்ததோர்கருங்கதிரொக்குமென்னவே. (௧௯)

அறத்தொடுபொருவநேர்ந்தென்னவார்த்திரு
திறத்தருமூண்டமர்செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன்றருவன்மேற்குலிசவேலெடுத்
துறைத்திடவீசினுனுடன்றுகள்வனும். (௨௦)

இடித்தனன்கையிலோரிருப்புலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரையெனப்பெயர்ந்துநீயென
னடித்தனன்சசிமுலைச்சுவடுதோய்புயத்
தடித்தனனிந்திரனவசமாயினுன். (௨௧)

அண்டரேறனையவனவசமாதிப்பின்
கண்டகன்கைதவங்கினைந்திக்கள்வனோர்
மண்டமராற்றுவான்வலியிலோமெனப்
புண்டரீகததவனுலகிற்போயினுன். (௨௨)

தாழ்ந்துதான்படுதுயர்விளம்பததாமரை
வாழ்ந்தவன்வலாரியோடணைந்துமாமகள்
வீழ்ந்தமார்பினனடிவீழ்ந்துசெப்பமால்
சூழ்ந்துவானுடனேநோக்கிசசொல்லுவான். (௨௩)

ஆற்றவும்பழையதுன்னவகைவச்சிர
மாற்றவருயிருணவலியின்றுதலால்
வேற்றொருபுதியதுவேண்டுமோலினிச்
சாற்றுதுமதுபெறுந்தகைமைகேட்டியால். (௨௪)

---

(௧௯) வடவை என்றது-வடவாமுகாக்கினியை. வடவாமுகம்-பெண்குதிரை முகம்போலிருக்கும் ஊழித்தீ. அதுவடவைஎன, பின்மொழிகெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்துநின்றது. வீமசேனன், என்னும்பெயர்வீமனென வருதற்போல. இந்திரகோபம் என்பது, கோபம்என முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்துநிற்கும். இதனை வடநூலார், நாமைகதேச நாமக்கிரகணமென்பர். வடவைபெணகுதிரை. சினைஇ - சொல்லிசைய பெடை. சினவிஎன்பதுபொருள்.

தொடையகன்மார்பநாந்தூயபாற்கடல்
கடையுநாளசுரருஞ்சுரருங்கையில்வெம்
படையொடுமடையன்மின்பழுதென்றப்படை
யடையவுந்ததீசிபாலடைவித்தாமரோ. (உரு)

சேட்படுநாணனிசெல்லத்தேவரா
வாட்படையவுணராவந்துகேட்டிலர்
ஞாட்படைபடையெலாஞானநோக்கினல்
வேட்படைவென்றவன்விழுங்கினனரோ. (உசு)

விழுங்கியபடையெலாம்வேறறத்திரண
டொழுங்கியதான்முதுகந்தணடொன்றியே
யெழுங்கதிர்க்குலிசமாமிதனையெய்துமுன்
வழங்குவன்கருணையோர்வடிவமாயினன். (உஎ)

மேற்படி - வேறு.

என்றுமாதவனியம்பவும்பர்கோ
னென்றும்வானவர்தம்மொடொல்லெனச
சென்றுமாயையின்செயலைநோனபினல்
வென்றமாதவனிருக்கைமேவினன். (உஅ)

மேற்படி - வேறு.

அகமலர்ந்தருந்தவனமரர்க்கன்புகூர்
முகமலர்ந்தின்னுரைமுகமன்கூறிநீர்
மிகமெலிந்தெய்தினீர்விளைந்ததியாதது
தகமொழிந்திடலெனவலாரிசாற்றுவான். (உகூ)

அடிகணீர்மறுததொன்றதனைவேணடியிம்
முடிகொள்வானவரொடுமுந்தினேனது
செடிகொள்காரிருளுடலவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெலாம்புரப்பதோர்கொள்கைத்தாயது. (௩0)

(உரு) அசுரர் - அமுதபானஞ்செய்யாதவர். சுரர் - அமுதபானஞ்செய்தவர்.

(உசு) தேவரா, அவுணரா, என்பவற்றிலுள்ள, விகற்பப்பொருளில்வரும் ஆவது என்னு மிடைச்சொற்களீறு தொக்குகின்றன. ஞாட்பு - சண்டை.

(உஅ) மாதவன் - என்னு மிரண்டனுள், முன்னதை, மா, தவன் எனச்சொல்வகைசெய்து இலக்குமிநாயகன் எனவும், பின்னதை, பெரியதவத்தினை யுடையவ னெனவுங் கொள்க.

(௩0) செடி - முடைநாற்றம்.

யாதெனினினையதுன்யாக்கையுள்ளதென்
ரோதலும்யாவையுமுணர்ந்தமாதவ
னுதவற்கண்டதாமரையினுனனப்
போதலர்ந்தின்னனபுகல்வதாயினுன். (௩௧)

நாய்நமதெனநரிநமதெனப்பிதா
தாய்நமதெனநமன்றனதெனப்பிணி
பேய்நமதெனமனமதிக்கும்பெற்றிபோ
லாய்நமதெனப்படும்யாக்கையாரதே. (௩௨)

விடம்பயிலெயிற்றரவுரியும்வீநுழை
குடம்பையுந்தானெனுநகொள்கைத்தேகொலா
நடம்பயில்கூத்தரினடிக்குமைவர்வா
ழுடம்பையும்யானெனவுரைக்கற்பாலதோ. (௩௩)

நடுத்தயாவிலார்தமைநலியத்துன்பநோ
யடுத்தயாவருந்திருவடையயாக்கையைக்
கொடுத்தயாவறம்புகழ்கொள்வனேயெனி
னெடுத்தயாக்கையின்பயனிதனின்யாவதே. (௩௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றனன்கரணமொன்றியெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப
நின்றனன்பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலநீண்டு
சென்றனன்விமானமேறிசசேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்
நந்தானம்மா. (௩௫)

(௩௩) ஐவர் என்னுந்தொகைக் குறிப்புசசொல், உடம்பென்
னுங் குறிப்பால் மெய், வாய், கண, மூக்கு, செவி, என்னும் பஞ்

(௩௪) கொடுத்தயா என்பதை, கொடுத்து, ஐயா எனப்பிரிக்க
யாவது என்பதில், வகரமெய் தோன்றல் விகாரம்.

(௩௫) கரணமொன்றி என்றது - தேகேந்திரியப் பிராணுந்தக்
கரணங்களொருபட்ட அவதரத்தை. பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்
கீண்டு என்றது – கலாபேதரூபங்களிற்பயின்று,ஆதாரயோகத்தை
க்கடந்தும்,நிராதாரயோகத்தைக்கூடிக்கழன்றும், மீதானத்தெய்து
தலே.பிரமநாடி - பிரமரந்திரத்தின் சம்பந்தமாயுள்ளசுழுமுனைநாடி.

அம்முனிவள்ளலீந்தவடுபடைமுதுகந்தண்டைத்
தெம்முனையடுபோர்சாய்க்குந்திறல்கெழுகுலிசஞ்செய்து
கம்மியப்புலவனுக்கங்கரைந்துகைகொடுப்பவாங்கி
மைம்முகிலூர்தியேந்திமின்விடுமழைபோனின்றான். (௩௬

மறுத்தவாவஞ்சப்போரால்வஞ்சித்துவென்றுபோன
கறுத்தவாளவுணற்கொல்வான்கடுமபரிநெடுந்தேர்நீழல்
வெறுத்தமால்யானைமள்ளர்வேலைபுக்கெழுந்துகுன்ற
மறுத்தவானவர்கோனந்தவவுணர்கோமகனைச்சூழ்ந்தான். (௩௭

வானவர்சேனைமூண்டுவளைத்தலும்வடவைசெந்தீ
யானதுவரையினோங்கியழன்றுருத்தெழுந்தாலென்னத்
தானவர்கோனுமானந்தலைக்கொளவெழுந்துபொங்கிச்
சேனையுந்தானுமூண்டுசீறிநின்றடுபோர்செய்வான். (௩௮

அடுத்தனரிடியேறென்னவார்த்தனராக்கங்கூறி
யெடுத்தனர்கையிற்சாபமெறிந்தனர்சிறுநாணோசை
தொடுத்தனர்மீளிவாளிதூர்த்தனர்குந்தநேமி
விடுத்தனர்வானோர்சேனைவீரர்மேலவுணவீரர். (௩௯)

கிட்டினர்கடகக்கையாற்கிளர்வரையனையதிண்டோள்
கொட்டினர்சாரிமாறிக்குதித்தனர்பலகைநீட்டி
முட்டினரணடம்விள்ளமுழங்கினர்வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுணச்சேனைவீரரைவானவீரர். (௪0)

வீழ்ந்தனர்தோளுந்தாளும்விண்டனர்சோரிவெள்ளத்
தாழ்ந்தனர்போருந்தாருமகன்றனரகன்றமார்பம்
போழ்ந்தனர்சிரங்களெங்கும்புரண்டனர்கூற்றூர்புக்கு
வாழ்ந்தனரடுபோராற்றிவஞ்சகன்சேனைமள்ளர். (௪௧)

---

(௩௬) ஆக்கங்கரைந்தென்றது. வெற்றிதரக்கடவதென்று ஆசீர்வதித்தலை.

(௩௭) மறு - குற்றம்.

(௩௮) தானும்சேனையும் என்றது - திணைவிரவிச்சிறப்பினால் செய்வான் என உயர்திணையொருமை முடிபேற்றுநிற்றலால், திணைவழுவமைதி. அடுபோர் - கொலைத்தொழிற்குரியபோர்.

(௩௯) மீளி - வன்மை.

(௪0) சாரிமாறல் - வலசாரி இடசாரியாகச் சுற்றுதல்.

தாளொடுகழலுமற்றார்தலையொடுமுடியுமற்றார்
தோளொடுவீரமற்றார்தும்பையோடமருமற்றார்
வாளொடுகரமுமற்றார்மார்பொடுகவசமற்றார்
கோளொடுமாண்மையற்றார்குறைபடக்குறையாமெய்யர். (௪௨)

தொக்கனகழுகுசேனஞ்சொரிகுடர்பிடுங்கியீர்ப்ப
வுக்கனகுருதிமாந்தியொட்டல்வாய்நெட்டைப்பேய்க
ணக்கனபாடல்செய்யஞாட்பினுட்கவந்தமாடப்
புக்கனபிணத்தின்குன்றம்புதைத்தபார்சிதைந்ததண்டம். (௪௩)

இவ்வகைமயங்கிப்போர்செய்திறந்தவரொழியப்பின்னுங்
கைவ்வகையடுபோராற்றிக்கரையிறந்தார்கண்மாணடா
ரவ்வகையறிந்துவானத்தரசனுமவுணர்வேந்துந்
தெய்வதப்படைகள்வீசிசசீறிநின்றடுபோர்செய்வார். (௪௪)

அனற்படைவிடுத்தான்விண்ணோராண்டகையதனைக்கள்வன்
புனற்படைவிடுத்துசசிந்தத்துணித்தனன்புனிதன்காற்றின்
முனைப்படைவிடுததான்வெய்யோன்முழங்குகால்விழுங்குநாகச்
சினப்படைதொடுத்துவீசிவிலக்கினான்றேவரஞ்ச. (௪௫)

நாகமாப்படைவிட்டாாததானுகர்கோனுவணசசெல்வன்
வேகமாப்படையைவீசிவிலக்கினான்றகுவர்வேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டுமுடுக்கினான்முனைவனன்ன
தேகமாப்படிறன்ஞானப்படைவிடுதிருள்போனின்றான். (௪௬)

மட்டிடுதாரான்விட்டவானவப்படைக்குமாறு
விட்டுடன்விலக்கிவேறும்விடுத்திடக்கனன்றுவஞ்சன்
முட்டிடமானவெங்கான்மூட்டிடக்கோபச்செந்தீச்
சுட்டிடப்பொறாதுபொங்கிசசுராதிபனிதனைசசெய்தான். (௪௭)

வீங்கிருளொதுங்கமேகமின்விதிர்தெதன்னக்கையி
லோங்கிருங்குலிசவேலையொலலெனவிதிர்த்தலோடுந்
தீங்குளம்போன்றிருண்டதினியுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருங்கடலில்வீழ்ந்தான்மறைந்தமைநாகமொத்தான். (௪௮)

---

(௪௨) குறையாமெயயர் - இறத்தலில்லாதவர். இதை, அமரர் என்னும் காரணப்பெயராலு மறிக.

(௪௩) கவந்தம் - தலையிழந்தவுடல். சேனம்-பருந்து. ஞாட்பு-போர்க்களம். சிதைந்தது - வலித்தல் விகாரம்.

(௪௫) கால்விழுங்குநாகம்-காற்றையுணவாகக்கொள்ளும்நாகம்

(௪௬) உவணச செல்வன் - கருடன். முனைவன் என்றது-இந்திரனை.

ஒக்கவிந் திரனும்வீழ்ந்தா னுடல்சின வுருமேறன் றோன்
புக்கிடந்தேடிக்காணான் புண்ணியமுளரியண்ணல்
பக்கம்வந் தனையசெய்தி பகர்ந்தனன் பதகன் மாளத்
தக்கதோர் சூழ்ச்சிமுன்னிச் சராசரமீன்றதாதை. (சகூ)

விந்தவெற்படக்கினோர்க்கீ துரையெனவிடுப்பமீண்டு
சந்தவெற்படைந்தான் வானோர் தலைவனை முகமன் கூறிப்
பந்தவெற்பறுததான் வந்ததெவனெனப் பறைகளெல்லாஞ்
சிந்தவெற்பறுத்தான் வந்தசெயலெலாமுறையாற் செப்ப. (ருO)

யாவையுமுணர்ந்தவெந்தைக்கியானெடுத் துரைாத் துகின்ற
தாவதென்னமருக்காற்றா தாழிபுகக்கொளித்தானுவி
வீவதுமவனால்வந்தவிழுமநோயெல்லாமின்று
போவதுநகருதிநும்பாற்புகுந்தனமடிகளென்றான். (ருக)

என்றவனிடுக்கணடர்ப்பானிகல்புரிபுலன்களைந்தும்
வென்றவனெடியோன்றன்னை விடையவன் வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்த மெய்ம்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனூழிச்செந்தீவடிவினைமனத்துட்கொண்டான். (ருஉ)

கைதவன்கரந்துவைகுநகடலைவெற்படக்குநகையிற்
பெய்துழுந்தெல்லைத்தாக்கிப்பருகினான் பிறைசேர்சென்னி
மையனதருளைப்பெற்றார்க்கதிசயமிதென்கொன்மூன்று
வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரவரேயன்றே. (ருங)

அறந்துறந்தீட்டுவார்தமருஞ்செறற்செல்வம்போல
வறந்தனபடுநீர்ப்பௌவம்வடவைகட்புலப்பட்டாநகு
நிறைந்தசெம்மணியுமத்தீநீண்டெரிசிகைபோனீண்டு
சிறந்தெழுபவளக்காடுந் திணியிருள்விழுங்கிற்றம்மா. (ருச)

பணிகளின்மகுடகோடிப்பரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சணிகலப்பேழைபேழ்வாய்திறந்தனைத்தாகியொன்பான்
மணிகிடந்திமைக்குநீரான்மகபதிவேள்விக்காவாய்த்
திணியுடலவுணன்பட்டசெநகளமனையதன்றே. (ருரு)

(ருO) பந்தவெற்பு - பாசபந்தமாகியமலை. பறைகள்-சிறகுகள்.

(ருக) விழுமம் - துன்பம். வீவது - சாவது

(ருஉ) நெடியோன்றன்னை விடையவன் வடிவமாக்கி நின்றவ னென்றது. திருக்குற்றால நகரில் கோயில்கொண்டிருந்த திருமாலைச் சிவலிங்கமாகச்செய்த அகத்தியரை.

வறந்தநீர்தன்னின்மின்னுவாள்விதிர்த்தென்னப்பன்மீ
னெறிந்தனநெளிந்தநாகமிமைத்தனவளையுமுத்துஞ்
செறிந்தனகரந்தயாமைசேர்ந்தபல்பண்டஞ்சிந்தி
முறிந்தனவங்கங்கங்கமுக்கினசிறுமீனெல்லாம். (ருசு)

செருவினிலுடைந்துபோனசெங்கணவாளவுணனங்கோ
ரருவரைமுதுகிற்காராபோலடைந்துவானாடர்செய்த
வருகெழுபாவந்தானோருருவெடுத்திருந்துநோற்கும்
பரிசெனநோற்றானின்னம்பரிபவவிளைவுபாரான். (ருஎ)

கைதவநோன்புநோற்குங்கள்வனைக்கண்டுவானோர்
செயதவமனையான்யாணர்வசிரஞ்சீறிப்பான்போற்
பொயதவன்றலையைக்கொய்தான்புணரிவாய்நிறையசோரி
பெய்ததுவலாரிதன்னைப்பிடித்ததுபிரமசாயை. (ருஅ)

உம்மெனுமார்பைத்தட்டுமுருத்தெழுமதிர்கும்போர்க்கு
வம்மெனும்வாய்மடிக்கும்வாளெயிறதுக்கும்வீழுங்
கொம்மெனவோடுமீளுங்கொதித்தழுஞ்சிரிக்குஞ்சீறு
மிம்மெனுமளவுநீங்காதென்செய்வானஞ்சினானே. (ருகூ)

விரைந்தரன்றிசையோர்வாவிவீழ்ந்தொருகமலநூலுட்
கரந்தனன்மகவானிப்பாற்கற்பகநாடுபுல்லென்
றிருந்ததாலிருக்குமெல்லையிம்பரினகுடனென்போ
னரும்பரிமேதவேள்வியாற்றினானாற்றுமெல்லை. (சுO)

அரசிலாவறுமைநோக்கியவனைவானாடர்யாரும்
விரைசெய்தார்மகுடஞ்சூட்டிவேந்தனாக்கொண்டார்வேந்தாய்
வருபவன்சசியையீண்டுத்தருகெனமருங்குளார்போய்த்
திரைசெய்நீரமுதனாட்குச்செப்பவக்கற்பின்மிக்காள். (சுக)

---

(ருஎ) பரிபவம் - துன்பம். வரைமுதுகு - மலையினடுப்பாகம்.

(ருஅ) சீறிப்பான்போல் - பரீட்சிப்பவனைப்போல. பிரமசாயை - பிரமகத்தி.

(ருகூ) வம்மின் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்று, ஈறுதொக்கு வம்மென நின்றது.

(சுO) அரன்றிசை-ஈசான்யதிசை.

(சுக) அரசு, வேந்து, இவை, இறைவன் மேனிற்றலால் பண்பாகுபெயர்கள்.

பொன்னுயிர்த்தனைகாட்சிப்புண்ணியக்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையாணின்றுவிளம்புவாளிதென்கொல்கெட்டே
னென்னுயிர்த்துணைவனுங்கேயிருக்கமற்றொருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாக்கொள்கைதருமமோவடிகளென்றாள். (சுஉ)

மாதவரெழுவாதாஙகமாமக
போதரினவனேவானோர்புரந்தரனவனேயுன்றன்
காதலனுகுமென்றுன்கைதொழுதகற்குநேர்ந்தம்
மேதகுசிறப்பாலிஙகுவருகெனவிடுத்தாடேது. (சுங)

மனிதரின்மகவானுகிவருபவன்சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவரையெண்ணுன்புன்கணேய்விளைவும்பாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்குஙகாதலால்விரையசசெல்வா
னினிதயிராணிபாற்கொண்டேகுமின்சர்ப்பவென்றான். (சுச)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்புதாஙகிமுன்னடகருந்தென்றல்
வெற்பனுமுனிவன்சாபம்விளைத்தனன்விளைத்தலோடும்
பொற்பமாசுணமேடாகிப்போயினனறிவிலாத
வற்பரானவர்க்குசசெல்வமல்லதுபகைவேறுணடோ. (சுரு)

பொன்னகர்வேந்தனின்றிப்புலம்படைகின்றதைய
வென்னலுஙகுரவன்போயவ்விலஞ்சியுளொளித்தாற்கூவித்
தன்னுரையறிந்துபோந்தசதமகற்கொண்டுமீண்டான். (சுசு)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்றன்குரவனைவணஙகியென்னைச
சுடும்பழிகழிவதெஙஙன்சொல்லெனத்தொலைவதோர்ந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றியுறுதுநீவேட்டைக்கென்னப்
படும்பழியிதனைத்தீர்ப்பான்பார்மிசைவருதியென்றான். (சுஎ)

---

(சுஉ) கெட்டேன் - வியப்பிடைச்சொல்.

(சுங) மாதவர் எழுவர் என்றது - அகத்தியன், ஆங்கீரசன், கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கணடன், வசிட்டன்முதலிய சப்தரிஷிகள்.

(சுச) சர்ப்ப என்பதற்கு-விரைந்துநடக்க என்பதுபொருள்.

(சுரு) மாசுணம் - பெரும்பாம்பு.

(சுசு) சதமகன்-நூறுபரிமேதயாகஞ் செய்தவன் - இந்திரன்.

ஈசனுக்கிழைத்தகுற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்கு
தேசிகற்கிழைத்தகுற்றங்குரவனேதீர்ப்பதன்றிப்
பேசுவதெவனோதன்பாற்பிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்பழியைத்தீர்ப்பான்குரவனேவழியுங்கூற. (௬௮)

வாம்பரியுகைத்துத்தன்னல்வழிபடுகுரவன்வானோர்
தாம்பரிவோடுஞ்சூழத்தராதலத்திழிந்துசெம்பொற
காம்பரிதோளிபங்கன்கயிலைமால்வரையைத்தாழ்ந்து
தேம்பரியலங்கன்மார்பன்றென்றிசைநோக்கிச்செல்வான். (௬௯)

மேற்படி - வேறு.

கங்கைமுதலளவிறந்த தீர்த்தமெல்லாம் போய்ப்படிந்து காசி காஞ்சி, யங்கனககேதார முதற்பதிகள்பலபணிந்து மவுணற்கொன்ற, பொங்குபழிவிடாதழுங்கி யராவுணமாசுண்டு பொலிவுமாழ்குந், திங்களனையான்கடம்ப வனத்தெல்லையணித்தாகச் செல்லுமெல்லை. (௭௰)

தொடுத்தபழிவேறாகி விடுத்தகன்றதிந்திரன்றான் சுமந்தபாரம், விடுத்தவனொத்தளவிறந்த மகிழ்வெய்தித்தேசிகன்பால் விளம்பப்பாசங், கெடுத்தவன்மா தலம்புனிததீர்த்தமுள திவணமக்குக்கிடைத்தல்வேண்டு, மடுத்தறிகவெனச்சிலரை விடுத்தவ்வேறானிலைநினறப்பாற்செல்வான். (௭௧)

அருவிபடிந்தருவியெறி மணியெடுத்துப்பாறையிலிட் டருவிநீர்தூய்க், கருவிரல்கொய்தலர்சூட்டிக் கனியூட்டிவழிபடுவ கல்லாமந்தி, யொருதுறையில்யாளிகரி புழைக்கைமுகந்தொன்றற்கொன்றூட்டியூட்டிப், பருகுவனபுலிமுலைப்பால் புலவாய்க்கன்றருந்தியிடும் பசிநோய்தீர. (௭௨)

ளெியராக்குருளைவெயில் வெள்ளிடையிற்கிடந்துயங்கிநெளியப்புள்ளே, றொளியறாச்சிறைவிரித்து நிழல்பரப்பப்பறவைநோயுற்றதேகொ, லளியவாவச்சோவென் றோதியயன்மடமந்தி யருவியூற்றுந், துளியநீர்வளைத்தசும்பின் முகந்தெடுத்துக் கருங்கையினூற்சொரிவமாதோ. (௭௩)

(௬௮) வழி - உபாயம்.

(௬௯) காம்பரி-காம்பு, அரி-ஒருபொருட்பல்பெயர் - மூங்கில்.

(௭௧) வேறானிலை-பழிவேறுபட்ட இடம். தொடுத்தபழி-விடாதுபற்றிய பிரமகத்தி.

(௭௨) அருவி-மலையாறு புழைக்கை - துவாரம் பொருந்தியகை. விரல்கொய்து - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். புல்வாய் - மான்.

(௭௩) குருளை - குட்டி. புள்ளேறு - கருடன். வளை - சங்கு. தசும்பு - குடம்.

படவரவமணியீன்று நொச்சிப்பாசிலையன்ன பைந்தாண்மஞ்ஞை, பெடைதழுவிமணஞ்செய்ய மணவறையில்விளக்கிடுவபெருந் தண்கானத், தடர்சிறைமென் குயிலோமென் றார்ப்பமடக்கிள்ளையெழுத் தைந்துமோசைத, தொடர்புபெறவுச்சரிப்பக் குறுமொழிகேட்டாங்குவப்ப தொடிக்கட்பூவை. (௭௪)

இன்னவிலங்கொடுபுள்ளின் செயற்கரியசெயனோக்கி யிறும்பூதெய்திப், பொன்னகரான்புளகமுடல்புதைப்ப நிறைமகிழ்ச்சியுளம் புதைப்பப்போவா, னன்னபொழுதொற்றுவர்மீண டடிவணங்கியின்சுவைப்பா லருந்துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந்தாங்குவகைமேற்பேருவகை பெருகச்சொல்வார். (௭௫)

எப்புவனத்திலுமென்றுங் கண்டறியாவதிசயமு மெண்ணுக் கெய்தாத், திப்பியமுமிக்கடம்பவனத்தின்று கண்டுவகைதிளைத்தே மங்கண, வைப்பனையவொருபுனித வாவிமருங்கொருகடம்ப வனத்தினீழ, லொப்பிலொளியாய்முளைத்த சிவலிங்கமொன் றுளதென் றுரைப்பக்கேட்டான். (௭௬)

செவித்தொளையிலமுதொழுகுமுழையரோடும்வழிக்கொண்டுசென்னிமேற்கை, குவித்துளமெய்மொழிகரணங் குணமூன்று மொன்றித்தன்கொடியபாச, மவித்துளயர் வொழிக்க முளைத்தருள் குறிமேலன்பீர்ப்ப வடைவான்கானங், கவித்துளபூந்தடம்படிந்து கடம்பவனத்துழைநுழைந்தான் கவலைதீர்வான். (௭௭)

அருவாகியுருவாகியருவுருவங்கடந்துணமையறிவானந்த, வுருவாகியளவிறந்தவுயிராகியவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின், மருவா

---

(௭௪) மணிஈன்று - மாணிக்கங்களை வெளிப்படுத்தி. தொடிக்கண் வளையல்போலும் வட்டமாகியகண.

(௭௫) இறும்பூது - அதிசயம். வைப்பு - நிட்சேபம். உழையர்- ஒற்றர்.

(௭௭) குணம் மூன்ருவன, சாத்துவிதம், இராசதம், தாமதம். கரணம்-மனம், வாக்கு, காயம் என்னுந் திரிகரணங்களும், மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம்முதலிய அந்தக்கரணங்களும.

(௭௮) அருவம் என்றது—சிவம், சத்தி, நாதம், விந்துஎன அருவாகிநிற்றலை. உருவம்என்றது - மகேசுரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன், என உருவாகிநிற்றலை. அருவுருவம் என்றது-ரூபாரூபமாயுள்ளசதாசிவமாக நிற்றலை. உணமையறிவானந்த வுருவாகி என்றது. அகோசரமாய்நின்ற சிவம்,கோசரிக்குமிடத்துச்,சத்து,சித்து, ஆனந்தங்களை முறையே, தூல, சூக்கும, காரணரூபமாகக் கொண்டு விளங்கிநிற்றலை.

திச்சராசரங்களிலமுந்தன் னிடையுதித்துமடங்கநின்ற, கருவாகி முளைத்தசிவக்கொழுந்தையாயிரங்கண்ணுங்களிப்பக்கண்டான். ()

கண்டுவிழுந்தெழுந்துவிழி துளிப்பவெழுகளிப் பொன்னுங்கடலிலாழ்ந்து, விண்டுமொழிதழுதழுப்ப வுடல்பனிப்பவன் புருவாய் விண்ணோர்வேந்த, னண்டர்பிரானருச்சனைக்குவேண்டு முபகரணமெலாமகல்வாழேனய்திக், கொண்டுவரசசிலரைவிடுத்தவரேகப்பின்னுமொரு குறைவுதீர்ப்பான். (எகூ)

தமகுடிமைத்தச்சனையோர் விமானமமைந்திடவிடுத்தத் தடத்தின்பாற்போ, யங்கணனைக்கடிதருச்சித்திடநறியமலர் கிடையாதயரவானந்தச, சங்கெறிதண்டிரைத்தடத்தி லரனருளாற்பல்பரிதிசலதியொன்றிற், பொங்குகதிர்பரப்பிமுளைத் தாலென்னப்பொறகமலம்பூப்பககணடான். (அ0)

அன்புதலைசிறப்பமகிழ்ந் தாடிஞன்காரணத்தா லதற்குநாம, மென்பதுபொற்றாமரையென் றேழுலகும்பொலிகவெனவிசைத்துப்பினனு, மின்பதுமத்தடங்குடைந்து பொற்கமலங்கொய்தெடுத்துமீண்டுநீங்காத். தன்பிணிநோய்தனியமுளைத் தெழுந்தமுழுமுதன் மருந்தின்றன்பால்வந்து. (அக)

மொய்த்தபுனக்காடெறிந்து நிலந்திருத்திவருமளவின் முளைத்தஞான, வித்தனையசிவக்கொழுந்தின் றிருமுடிமேற்பரிதிகரமெல்லதீண்டச, சித்தநெகிழ்ந்திந்திரன்றன் வெண்கவிகைத்திங்கணிழல்செய்வானுள்ளம், வைததனனப்போதிரவி மண்டலம்போலிழிந்ததொருமணிவிமானம். (அஉ)

கிரியெட்டுமெனமழையைக் கிழித்தெட்டும்புழைக்கைமதிக்கீற்றுக்கோட்டுக், கரியெட்டுஞ்சின்மடங்க ளெட்டுமெட்டெட்டுக்கணமுந்தாங்க, விரியெட்டுத்திசைபரப்ப மயனிருமித்துதவியவவ்விமானஞ்சாத்தி, யரியெட்டுத்திருவுருவப் பரஞ்சுடரையருச்சிப்பானுயினனே. (அங)

(எகூ) உபகரணம் - உரிமைப்பொருள்.

(அ0) அங்கணன் - அருள்நோக்குடையவன்.

(அங) கரியெட்டென்றது-அஷ்டதிசகசங்களே. மடங்கல் - சிங்கம். எட்டெட்டுக் கணங்கள்-அறுபத்துநான்கு சிவகணங்கள். அரி-இந்திரன். எட்டுத்திருவுருவம் என்றது, பஞ்சபூதம், சந்திர சூரியர் ஆன்மா என்னுமட்ட மூர்த்திகளே.

முந்தவமருலகடைந்து பூசனைக்குவேண்டுவன முழுதுந்தேர்வார், வந்துதருவைந்தீன்ற பொன்னுடைமின்னுமிழு மணிப்பூண்வாசச், சந்தனமந்தாகினிமஞ் சனந்தூபந்திருப்பள்ளித் தாமந்தீபம்ந்தமிலானைந்துநறுங்கனிதீந்தேன் றிருவமுதமனைத்துந்தந்தார்.()

தெய்வத்தாமரைமுளைத்த தடம்படிந்துபவந்தொலைக்குந் திருநீறடிச், சைவத்தாழ்வடந்தாங்கி யன்புருவாயருளுருவந் தானய்ததோன்றும், பைவைத்தாடரவார்த்த பசுபதியையவனுரைத்தபனுவலாற்றின், மெய்வைத்தாதரம்பெருக வருச்சனைசெய்தானந்தவெள்ளத்தாழ்ந்தான். (அரு)

பாராரவட்டாஙகபஞ்சாஙக விதிமுறையாற்பணிந்துள்வாய்மெய், நேராகசசூழ்ந்துடலங கம்பிததுக்கும்பிட்டு நிருத்தஞ்செய்து, தாராருந்தொடைமிதப்ப வானந்தக்கணணருவி ததும்பநின்றன், பாராமைமீக்கொள்ளவஞ்சலித்துத்துதிககின்ற னமரர்கோமான்.

மேற்படி - வேறு.

அஙகணுபோற்றிவாய்மையாரணுபோற்றிநாக
கஙகணுபோற்றிமூலகாரணுபோற்றிநெற்றிச
செஙகணுபோற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரேபோற்றி
யெஙகணுயகனேபோற்றியீறிலாமுதலேபோற்றி. (அஎ)

யாவையும்படைப்பாய்போற்றியாவையுந்துடைப்பாயபோற்றி
யாவையுமானய்போற்றியாவையுமல்லாய்போற்றி
யாவையுமறிந்தாய்போற்றியாவையுமறந்தாய்போற்றி
யாவையும்புணர்ந்தாய்போற்றியாவையும்பிரிந்தாய்போற்றி. (அஅ)

இடருறப்பிணித்தவிந்தப்பழியினின்றென்னையீர்த்துன்
னடியிணைக்கன்பனுக்குமருட்கடல்போற்றிசேற்கண
மடவரன்மணுளபோற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றி
சுடர்விடுவிமானமேயசுந்தரவிடஙகபோற்றி. (அக)

(அச) ஈன்ற-கொடுத்த. மந்தாகினி-கஙகை. திருப்பள்ளித்தாமம்-பததிரபுஷ்பஙகள்.

(அரு) பவந்தொலைக்கும்-பிறவிநோயைத் தவிர்க்கும். பவம்-பிறப்பு. சைவத்தாழ்வடம்-சிவவேடததுக்குரிய வுருத்திராக்கமாலை. பனுவல், ஈண்டுசெ சிவாகமஙகளை யுணர்ததிநின்றது. பசுபதி-பிரமனுதிப் பசுக்களுக் கிறைவன்.

(அசு) கம்பித்தல் - நடுஙகல். அஞ்சலி - நமஸ்காரம்.

(அஎ) அங்கண்-கிருபாநேத்திரம் செஙகண்-அக்கினிக்கண்.

(அக) ஈர்த்து-விடுவித்து. விடஙகன் - உளி நீக்கமுள்ளவன். டஙகம்-உளி.

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யு
நேசனும்பூசைகொண்டுநியதியிற்பேறுநல்கு
மீசனுமாகிப்பூசையான்செய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமானமறைமுதலடிகள்போற்றி. (கo)

என்னநின்றேத்திஞனையின்னகைசிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரெண்ணமுடிப்பவனருட்கணோக்கா
லுன்னதுவேட்கையாதிநகுரையெனவிரையத்தாழ்ந்து
சென்னிமேற்செநகைகூப்பித்தேவர்கோனிதனைவேண்டும். (கக)

ஐயநின்னிருகைகையெல்லேலக்கணியனுமளவினீநகா
வெய்யவென்பழியினேடுமேலேநாளடியேன்செய்த
மையல்வல்வினையுமாய்ந்துன்மலரடிவழுத்திப்பூசை
செய்யவுமுரியனுனேன்சிறந்தபேறிதன்மேல்யாதோ. (கஉ)

இன்னநின்பாதப்போதேயிவ்வாறேயென்றும்பூசித்
துன்னடியாருள்யானுமோரடிததொணடனுவே
னன்னதேயடியேன்வேணடததக்கதென்றடியில்வீழ்ந்த
மன்னவன்றனக்குமுக்கணவரதனுநகருணைபூத்து. (கந)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருதுவிற்சிறந்தவேனி லுமதியாதிரணடினிற்சிறந்தவான்றக ரும், பொருவிருரகையிற சிறந்தசித்திரையுந்திதியினிற்சிறந்தபூர ணையு, மருவுசித்திரையிற சிததிரைதோறும் வந்துவந்தருசசியோர் வருடந், தெரியுநாணமுந்நூற்றறுபதுமைந்துஞ் செய்தவர்ச்சனைப் பயனெய்தும். (கச)

துறக்கநாடணைந்துசுத்த பல்போகந்துய்த்துமேன்மலபரிபா கம், பிறக்கநான்முகன்மான்முதற்பெருந்தேவர்பெரும்பதத்தாசை யும்பிறவு, மறககநாமவீடுவெழநகுதுமென்ன வாய்மலர்ந்தருளிவான் கருணை, சிறக்கநால்வேதசசிகையெழுமனுதி சிவபரஞ்சுடர்விட கொடுத்தான். (கரு)

---

(கக) வேட்கை - விருப்பம்.

(கஉ) அணியன் - சமீபித்தவன்.

(கந) அடிததொணடன் - தாழ்ந்ததொண்டன். அடி - தாழ் மை, இவ்வாறுவருதலே, திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில், "அ ருட்பெருந்தீயிலடியோமடிக்குடல்." என்றுஞ் செய்யுளானு மு ணர்க.

(கரு) வான்கருணை - பெருநகருணை.

மூடினான்புளகப் போர்வையால்யாக்கைமுடிமிசையஞ்சலிக்க மலஞ், சூடினான்வீழ்ந்தா னெழுந்துகண்ணருவி தூளும்பினான்பன் முறைதுதிசெய், தாடினானையனடிபிரிவாற்றாதஞ்சினானவனருளா ணை, நாடினான்பிரியா விடைகொடுதுறக்க நண்ணினான்விண்ண வர்நாதன். (கசு)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தரமங்கையர்கவரிமருங்குவீச மந்தாரகற்பகப்பூமாரிதூற்ற, வந்தாரகாட்டவர்முடிகளடிகள்சூட வயிராணிமுலைத்தடந்தோய்ந்தக லந்திணடோள், விந்தமெனசசெம்மாந்து விம்முகாமவெள்ளத்து ளுடலமுழ்ந்தவுள்ளஞ்சென்று சுந்தரநாயகன்கருணைவெள்ளத்தாழ்ந் துதொன்முறையின்முறைசெய்தான் றுறக்கநாடன். (கஎ)

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம முற்றிற்று.

ஆகூ படலம் கா - க்கு - திருவிருத்தம் - சஈகூ.

இரண்டாவது,

## வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச்சடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொடக்கறுத்தவாறோதிப்
பட்டமதவேழம்பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாபநீத்தேகியவாறோதுவாம். (க)

கருவாசனைகழிக்குங்காசிநகர்தன்னிற்
றிருவாசவேதமுனிதொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன்பெயர்விளங்கவீச
னொருவாலிலிங்கவொளியுருவங்கண்டான். (உ)

---

(கசு) புளகம்-மயிர்சசிலிர்ப்பு. துறக்கம் - சுவர்க்கம்.

(உ) கருவாசனை-கர்ப்பவாசனை, அதாவது - இருவினை. துரு வாசமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில் வந்தகாரணம்பற்றித் துருவாசரெ னப்பெயர்வந்தது.பெருவாய்மைஎன்றது-பதிவாக்கியமாயுள்ளசை வாகமங்களை.

இன்புற்றருச்சனைசெய்தேத்துவானவ்வேலை
யன்புக்கெளியனருளாற்றிருமுடிமேன்
மின்பொற்கடிக்கமலப்போதொன்றுவீழ்த்திடலுந்
தன்பொற்கரகமலப்போதலர்த்தித்தாங்கினான். (௩)

தாங்கிக்கணசென்னிதடமார்பணைத்துடலம்
வீங்கித்தலைசிறந்தமெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்தகருணைநிதியனையான்
பூங்கற்பகநாட்டிற்போகின்றானவ்வேலை. (௪)

சங்கலறசெங்களத்துத்தானவரைத்தேய்த்துவிறற்
கொங்கலர்தார்வேய்ந்தமரர்கோமான்றன்கோநகரிற்
செங்கணமரர்பெருஞ்சேனைக்கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல்லாண்டுமறைமுழங்கவந்தணைவான். (௫)

எத்திக்குங்கல்லென்றியங்கலிப்பவேந்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுகுங்கீதஞ்செவிமடுப்பப்
பத்திக்கவரிநிரைதானைப்படுகடலிற்
றத்திப்புரளிந்திரைபோற்றலைபணிப்ப (௬)

அங்கட்கடலினெடுங்கூம்பகநிமிர்ந்த
வங்கத்தலையுய்க்குமீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைநிழற்றதீந்தேமதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின்மிசைப்பவனிபோந்தணைந்தான். (௭)

அத்தலைவிண்ணாடருகணைந்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிசைந்தகையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள்கூப்பினார்கண்டார்கடவுளரி
னுத்தமனையர்ச்சித்துப்போந்தமுனியுத்தமனும். (௮)

---

(௫) சங்கு - வெற்றிச்சங்கு. விறல்தார் - வெற்றிமாலை.

(௬) நிரை - வரிசை. தித்தித்த, என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல்.

(௭) கூம்பு பாய்மரம் தீந்தேமதம் என்றதில், தீம், தேம், ஒருபொருட்பன்மொழி. வெங்கண - என்றதில் சினையடையாகியவெம்மை தாட்சணியம் இன்மையை விளக்கி நிற்றலின் அஞ்சாமை என்னும் பொருளது.

(௮) அத்தலை - அவ்விடம்.

தீங்கரியவாசிமொழிசெப்பித்தன்செங்கரத்தி

தாங்கரியசெல்வத்தருக்காலோர்கையோச்சி
வாங்கிமதயானையின்மேல்வைத்தான்மதியிலான். (௯)

கீறிக்கிடந்தமதியனையகிம்புரிக்கோட்
டேறிக்கடங்கவிழ்க்குமால்யானையூசியின்மே

(௰)

கண்டான்முனிகாமற்காய்ந்தானுதற்கண்போல்

கொண்டானமரரோதுங்கக்கொதித்தால
முண்டாயெனநின்றுருத்தானுரைக்கின்றான். (௧௧)

புள்ளியதோலாடைபுனைந்தரவப்பூணணிந்த
வெள்ளியசெங்கண்விடையானடிக்கமல
முள்ளியமெய்யன்புடையாரருவருத்துத்
தள்ளியசெல்வத்தருக்கினுமென்செய்தாய். (௧௨)

கதித்தார்முடியமரர்கையுறையேநன்கு
மதித்தாயெம்மீசன்மதிமுடிமேற்சாத்தும்
பொதித்தாதவிழ்மலரைப்போற்றாதுவாங்கி
மிதித்தானைசிந்தவதன்மேல்வைத்தாய்பேதாய். (௧௩)

வணடுளருந்தணடுழாய்மாயோனிறுமாப்பும்
புண்டரிகப்போதுறையும்புத்தேளிறுமாப்பு
மண்டர்தொழவாழுன்னிறுமாப்புமாலால
முண்டவனைப்பூசித்தபேறென்றுணர்ந்திலையால். (௧௪)

(௯) ஓச்சி - நீட்டி.

(௰) ஊறி - ஊற்றெடுத்து. உரல்சீறிக்கிடந்த என்றதற்கு, உரலோடு மாறுபட்டிருந்த என்பதுபொருள்.

(௧௨) மெய்யன்பரருவருத்துத்தள்ளியசெல்வம் என்றது - அழிவில்லாத சிவயோகம நுகரும் மெய்யன்பர்க்கு, அழிதன் மாலையவாகிய இந்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடியுமென்பதை விளக்கற்றென்க.

(௧௩) கையுறை - கையில் வரப்படுவதென்னும் பொருண்மேனிற்றலால் செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

(௧௪) இறுமாப்பு - மிகுமகிழ்ச்சி.

கேட்டானைவானவகின்சென்னிசெழியரிலோர்
வாட்டானைவீரன்வளையாற்சிதறுகநின்
கோட்டானநாற்கோட்டுவெண்ணிறத்தகுஞ்சரமுங்
காட்டானையாகவெனவிட்டான்கடுஞ்சாபம். (கரு)

சவித்தமுனிபாதந்தலைக்கொண்டுசெங்கை
குவித்தமரர்தங்கோன்குறையிரப்பாரைய
வவித்தபொறியாயெம்மரசுங்காறள்ளுஞ்
செவித்தறுகண்வேழமுந்தீங்குடையரன்றே. (கசு)

அத்தகையசீராற்சபித்தீரடிகேணமற்
றித்தகையசாபமினிவிடுமினென்றிரந்து
கைத்தலங்கள்கூப்பிககரைந்தார்ககிரங்கியருள்
வைத்தமுனிபிறிதுசாபமவருககின்றான். (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

சிந்தனைவாக்கிற்கெட்டாசசிவனருளளித்தசேட
நிந்தனைபரிகாரததானீங்காதுதலைமட்டாக
வந்ததுமுடிமட்டாகமத்தமாவனமாவாகி
யைந்திருபஃதாண்டெல்லையகன்றபின்பணடைத்தாக. (கஅ)

என்றனன்பிறிதுசாபமிந்திரன்மகுடபங்க
மொன்றியசெய்கைபின்னருரைததுமற்றஃதுநிற்க
நின்றவெள்ளானைவானநீததறிவிழந்துநீலக்
குன்றெனவனததுவேழகுழாதநொடுகுழீஇயதன்றே. (கக)

மாவொடுமயங்கிச்செங்கண்மறமபயில்காடுமுல்லைப்
பூவொடுவழங்குநீத்தப்புறவமுங்குறவர்தங்க

(கரு) கோட்ட, நிறதத, என்பனகுறிப்பு வினைப்பெயரெசசங்கள். சேட்டானை-பெரியயானை. சேடு - பெருமை.

(கசு) பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(கஎ) சீரால்-என்றது, குற்றமும் பண்புளடங்குமாதலின், குற்றத்தை விளக்கிநின்றது.

(கஅ) சிந்தனை-மனம். நிந்தனை - அவமதிப்பு. மத்தமா - மத்தம், மதத்தையுடைய, மா - வெள்ளையானை. வனமா - காட்டானை. வனம் - காடு.

(கக) மறம்-கொலை, அது அத்தொழிலையுடைய ஓர்வகுப்பினரைக்குறித்து நிற்றலால் பணபாகுபெயர்.

(உ0) குறவர்தங்கள் தேவொடும் பயிலுங்கல் என்றது, இளையபிள்ளையார் வசிக்கு மலைச்சார்பினதாகிய குறிஞ்சியை.

டேவொடுபெயிலுங்கல்லுந்திரிந்துநூறுண்டுஞ்செல்லக்
காவொடுபெயிலுந்தெய்வக்கடம்பமாவனம்புக்கன்றே. (உ0)

புக்குரல்வட்டத்திண்காற்பொருவிறேவியலிற்றீர்ந்த
மைக்கருங்களிறுமுக்கண்மாதவனருள்வந்தெய்தத்
தக்கதோரமையஞ்சாரமரகதந்தழைத்துமின்னு
நக்கபொன்முளரிபூத்தநளிர்கயந்தலைக்கண்டன்றே. (உக)

கண்டபோதறிவுதோன்றக்கயந்தலைகுடைந்தபோது
பண்டையவடிவந்தோன்றப்பரஞ்சுடரருட்கண்டோன்றக்
கொண்டதோர்பரமானந்தக்குறியெதிர்தோன்றக்கும்பிட்
டண்டர்நாயகனைப்பூசைசெய்வதற்கன்புதோன்ற. (உஉ)

தூம்புடைக்கையான்மொண்டுமஞ்சனத்தாநீராட்டித
தேம்புடையொழுகப்பள்ளித்தாமமுந்தெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப்பரனையர்ச்சிக்கவுள்ளத்
தாம்புடையறிந்தவெந்தையானையைநோக்கிக்கூறும். (உங)

வந்ததையெவனீவேண்டும்வரமெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகூர்ந்ததெய்வதவேழந்தாழ்ந்து
முந்தையில்விளைவும்வந்தமுறைமையுமுறையாற்கூறி
யெந்தையையடையப்பெற்றேற்கினியொருகுறையுண்டாமோ. ()

என்பதாமாரம்பூண்டவெந்தையிக்கரிகளெட்டோ
டொன்பதாயடியனேனுமுன்னடிபிரியாதுன்றன்
முன்பதாயிவ்விமானமுதுகுறச்சுமப்பலென்றோ
ரன்பதாயொன்றெனுள்ளத்தடுத்தலாலஃதேவேண்டும். (உரு)

இடையறாவன்பின்வேழமிங்ஙனங்கூறவிண்ணு
டையவனம்பான்மெய்யன்புடையவனவனைத்தாங்கி
யடைவதேநமக்குவேண்டுமெனமகிழ்வென்றுப்பின்னும்
விடையவன்வரங்கணல்கிவிடைகொடுத்தருளினனே. (உசு)

---

(உக) மாதவன் - உமாதேவியை யிடதுபாகத்தி லுடையவன். நளிர் - குளிர்ச்சி. கயம் - தடாகம். கயந்தலை - குளமாகிய இடம், இது ஆயன் சாத்தனென்றாற்போலநின்ற இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. கயந்தலைகண்டது, இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையாதலி னியல்பாயிற்று.

(உங) புடை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(உரு) அரா - அரவு.

(உசு) விண்ணுடையவன் - இந்திரன்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விடைகொடுவணங்கியேகும் வெள்ளானைமேற்றிசையடைந்து
தன்பெயராற், றடமுமற்றதன்பாலரனையுங்கணேசன்றன்னையுங்க
ணடருசசனைசெய், திடையறுவன்புந்தானுமங்கிருக்குமெல்லையிச்
செய்திகேட்டருள்கூர், கடவுளர்பெருமானுழையரைவிளித்தெங்க
ளிற்றினைக்கொணர்கெனவிடுத்தான். (௨௭)

வல்லைவந்தழைததார் தமமைமுன்போக்கி வருவலென்றெழுந்
துகீழ்த்திசையோ, ரெல்லைவந்தோரூர்தனதுபேராற்கண டிந்திரே
சசுரமெனவிறைவன், றொல்லைவணபெயராலொன்றுகணடரனைத்
தூயபூசனைசெய்தங்கிருப்பக், கல்லைவன்சிறகுதடிந்தவனின்னுங்க
ளிறுவந்திலதெனப்பினனும். (௨௮)

மனத்தினுங்கடியதூதரைவிடுப்பவானடைந்திறைவனைவணங்கிப்
புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்றுட்புன்கணேயுறவருசாபங
கனததினுங்கரியகணடனைககணடுகளைந்துங்கிளந்துதிககயததி
னினததினுங்கழிந்தெய்வதவேழமினிதுவீற்றிருந்ததுமாதோ. ()

குடவயினைராவதப்பெருந்தீர்த்தங்குடைந்தயிராவதகணேசக்,
கடவுளைத்தொழுதைராவதேசசுரத்துக் கடவுளைப்பணிந்தவர்சாப
த், தொடர்பினும்பாவதொடாபினுங்கழிவாசுராதிபன்களிறுசென்
னெறிபோ, யிடாகெடவையைபடிந்துதென்கரையி லிந்திரேசசுர
னடிபணிவோர். (௩௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இம்மையிலறமுனமூன்றுமெய்தியபயனையெயதி
யம்மையின்மகவானீரேழருமபதமளவும்வானில்
வெம்மையில்போகமூழ்கிவெறுபபுவந்தடையவுள்ளச
செம்மையில்வினைபேரின்பசிவகதிசசெல்வராவார். (௩௧)

வெள்ளையானைசசாபந்தீர்ததபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௧௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௪௭௦.

---

(௨௭) கணடு-பிரதிட்டைசெய்து.

(௨௮) கல்லைவன் சிறகுதடிந்தவன்என்பதில், கடவுளையடிதொ
ழுதுஎன்றாற்போல உருபுநோக்கியசொல் இரண்டுவந்தன. கல்
மலை.

(௨௯) புனம்-காடு. கடியகல்-மலை. புன்கண் - துன்பம். கனம்-
மேகம். திக்கயத்தி னினத்தினுங்கழிந்த தெய்வதவேழமென்றது-
அதுவும் திக்கசங்களிலொன்றாயினுஞ் சிவபெருமான்திருவருளால்
மேம்பட்டமையை விளக்க.

(௩௧) அறமுன் மூன்றுவன—அறம், பொருள், இன்பம். மக
வானீரேழரும்பதம் என்றது - பதினன்கு இந்திரபட்டங்களை.

சிவமயம்.

மூன்றாவது,

# திருநகரங்கண்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தானவாறிழிபுகர்முகத்தடுகெரிசாபம்
போனவாறுரைசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறினன்கடம்பமாவனமுதுநகர
மானவாறதுதனைச்சிறிதறிந்தவாறிசைப்பாம். (க)

இன்னரம்புளரேழிசையெழான்மிடற்றளிகள்
கின்னரம்பயில்கடம்பமாவனத்தினின்கீழ்சார்த்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனரசுசெய்திருப்பதுமணலூர். (உ)

குலவுமப்பெரும்பதியிளங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாநிதிபோலருசசனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சிவதருமமுந்தேடுவான்பரன்பாற்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினன்றனஞ்சயனென்பான். (௩)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளம்பதிமீள்வான்
றொல்லையேழ்பவக்கடற்கரைதோன்றுவித்தடியா
ரல்லறீர்ப்பவன்கடம்பமாவனம்புகுமளவில். (௪)

இரவிகண்மறைந்தேழ்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனனாக
விரவுநீன்மயங்கிருள்வயிற்றமியனாய்மெலியு
மரவுநீர்ச்சடையண்ணலுக்கன்பினோனங்கண். (௫)

(க) தானம் - மதம். புகர்முகம் - புள்ளிதங்கியமுகம்.

(உ) கின்னரம்-வீணை. இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகு பெயர். இருப்பது-தொழிற்பெயர், இது இடத்தின்மேனின்றது.

(௩) இளங்கோக்கள்-வைசியர். கரை - இது ஈண்டு மோட்சத்தையுணர்த்திநின்றது.

வாங்குநான்மருப்பேந்தியமதலையெருத்தந்
தாங்கியாயிரங்கரங்களாற்றடவியெண்டிசையுந்
தூங்குகாரிருளோத்துநெஞ்சுடரெனச்சூழ்போய்
வீங்குகாரிருளொதுக்கியவிமானநேர்கண்டான். (சு)

அடுத்தணைந்தனனவிர்சுடர்விமானமீதமர்ந்த
கடுத்ததும்பியகணடனைக்கண்டுதாழ்ந்துவகை
மடுத்தநெஞ்சினனநனம்வைகிருள்கழிப்பா
னெடுத்தசிந்தையினிருந்தனனிருக்குமவ்விருள்வாய். (எ)

சோமவாரமன்றுதலாற்சுரர்களநகெய்தி
வாமமேகலைமலைமகடலைமகன்மலர்ந்த
காமர்சேவடிபணிந்தவன்கங்குல்போற்கருதி
யாமநான்கிலுமருச்சனையின்புறப்புரிவார். (அ)

அண்டர்வந்ததுமருச்சனைபுரிவதுமனைத்துந்
தொணடரன்பினுக்கெளியவன்சுரர்தொழக்கறுத்த
கண்டனின்னருட்கண்ணினூற்கண்டனனுதலிற்
புண்டரம்பயிலன்புடைப்புணணியவணிகன். (கூ)

நானமென்பனிநறும்புனலுயகன்பூசைக்
கானநல்விரைவருக்கமுமமரர்கைக்கொடுத்து
ஞானவெண்மதிசசடையவன்கோயிலின்ஞாநகர்த்
தானமர்ந்தருச்சனைசெய்வான்றநகணுபகனை. (க0)

வள்ளறன்னைமெய்யன்பினலருசசிசெய்வானே
ருள்ளவல்வினையீட்டமுநகநகுலுமொதுநகக்
கள்ளமில்லவன்யாரையுநகணடிலன்கண்டான்
றள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை. (கக)

ஆழ்ந்தசிந்தையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்
தாழ்ந்தெழுந்திருகைகளுந்தலைமிசைக்கூப்பிச்
சூழ்ந்துதன்பதிக்கேகுவானொருதலைதுணிந்து
வாழ்ந்தவன்பினன்விடைகொடுவழிக்கொடுவந்தான். (கஉ)

---

(சு) எருத்தம் - பிடரி.

(அ) அவன்கங்குல் என்றது, அவனுக்குரிய கங்குலென நிற்ற லால், சிவராத்திரியை என்க. (கூ) புணடரம் - திரிபுண்டரம்.

(க0) நானம்-கஸ்தூரி. விரை-வாசனை.

(கக) அருச்சி - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அருச்சித்தலென் பதுபொருள். (கஉ) ஒருதலை-ஒருபட்சம்.

புக்கடங்கலர்சிங்கமன்றனெதிர்புகல்வான்
றிக்கடங்கலுங்கடந்தவெந்திகிரியாய்நெருங்
லக்கடம்பமாவனத்திலோரதிசயங்கண்டேன். (கங)

வல்லைவாணிகஞ்செய்துநான்வருவழிமேலைக்
கல்லடைந்ததுவெங்கதிர்கஙகுலும்பிறப்பு
மெல்லைகாணியகண்டனனிரவிமண்டலம்போ
லல்லடுஞ்சுடர்விமானமுமதிற்சிவக்குறியும். (கச)

மாவலம்புதார்மணிமுடிக்கடவுளர்வந்தத
தேவதேவனையிரவெலாமருச்சனைசெய்து
போவதாயினர்யானுமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனைவிடைகொடுமீண்டனனென்றான். (கரு)

மூளுமன்பினுன்மொழிந்திடமுக்கணெம்பெருமான்
றாளுமஞ்சலிகரங்களுந்தலையில்வைத்துள்ள
நீளுமன்புமற்புதமுமேசிரம்பநீர்ஞால
மாளுமன்னவனிருந்தனன்போயினனருககன். (கசு)

ஈட்டுவார்வினையொத்தபோதிருண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவர்சென்னிமேன்மலரடிக்கமலஞ்
சூட்டுவார்மறைகடந்தநந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினர்கனவில். (கஎ)

(கங) முக்கடம்-மூன்றுமதம், கைமதம்-ஒன்று. கபோலமதம், இரண்டு. அடங்கலர்-பகைவர்.

(கச) மேலைக்கல்-அஸ்தமனகிரி.

(கரு) மா - இது பலபொரு ளொருசொல். ஈண்டுசேசார்பால் வண்டின்மேனின்றது.

(கசு) அன்பும் அற்புதமேசிரம்ப என்றதனால், தன் அரசியற் செயலொழிந்து, அவன்கூறிய சொல்வசத்தனாய்நின்றா னென்பது தோன்றுதலின், குறிப்பெச்சம். அஞ்சலி கரம் - வினைத்தொகை.

(கஎ) தொல்லுரு என்றது, அநாதியாயுள்ள உண்மைத்திருவுருவத்தை. வினையொத்தலென்றது-ஆன்மாக்கள்தேடும் இருவினைப்போகங்களை நுகர்தற் கண்தோன்றும், இளைப்பின்மிகுதியை. இருண்மலங்கருகவாட்டுவார் என்றது, வினையொப்பு வாய்ந்தகாலத்து ஆசிரியத் திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி அவ்விருபாசங்கட்கிடையெழுந் தற்போதச்செயலில், அவற்றின்செயலின்மை. காட்டுதலை மலரடிக்கமலஞ்சூட்டுவார் என்றது-சத்திபதிவித்தலை.

வடிகொள்வேலினுய்கடம்பமாவனத்தினைத்திருந்தக்
கடிகொள்ஈாடகழ்ந்தணிநகர்காண்கெனவுணர்த்தி
யடிகளேகினர்கவுரியராண்டகைகங்குல்
விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான். (கஅ)

கனவிற்றீர்ந்தவனியதியின்கடன்முடித்தமைச்சர்
சினவிற்றீர்ந்தமாதவர்க்குந்தன்கனுத்திறஞ்செப்பி
நனவிற்கேட்டதுநகனவினிற்கண்டதுநயப்ப
வினவித்தேர்ந்துகொணடெழுந்தனன்மேற்றிசைச்செல்வான். ()

அமைச்சரோடுமந்நீபமாவனம்புகுந்தம்பொன்
சமைத்தவிழ்ந்தபொற்றாமரைததடம்படிந்தொளிவிட்
டிமைததலர்ந்தபொன்விமானமீதினிதுவீற்றிருந்தோர்
தமைச்சரண்பணிந்தஞ்சலிதலைபின்மேன்முகிழ்த்தான். (உ0)

அன்புபின்றளளமுன்புவந்தருட்கணீர்ததேநக
வென்புநெக்கிடவேகிவீழ்ந்திணையடிக்கமலம்
பொன்புனைந்ததார்மெளலியிற்புனைந்தெழுந்திறைவன்
முன்புநின்றுசொற்பதநகளாறறேறுதிரமொழிவான். (உக)

சரணமஙகையோர்பஙகுறைசஙகரசரணஞ்
சரணமஙகலமாகியதனிமுதல்சரணஞ்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்
சரணமும்பர்கணுயகபசுபதிசரணம். (உஉ)

ஆழிஞாலமேலாசையுமமரர்வான்பதமேல்
வீழுமாசையும்வெறுததவர்க்கன்றிமணஞண்டு
பீழைமூழ்கிவானரகொடுபிணிபடச்சுழலு
மேழையேஙகளுக்காவகோவெந்தைநின்கருணை. (உங)

---

(கஅ) அடிகள்-சோமசுந்தரக்கடவுள். காண்க என்பதில் அக ரவீறு தொகுத்தல்.

(கக) சினவு-தொழிற்பெயர். (உ0) நீபம்-கடம்பு.

(உக) சொல்பதம் - ஒருபொருட்பன்மொழி. பொன்புனைந்த தார்-பொன்னரிமாலை.

(உஉ) மந்திரவடிவமாஞ் சதாசிவ என்றது, மந்திரஙகட்கெல் லாமுற்படத்தோன்றிய பஞ்சப்பிரமமந்திரஙகளையே முற்பட்டவடி வமாகக்கொணடிருத்தலை. பசுபதி என்றது-விஞ்ஞானகலர், பிரள யாகலர், சகலர் என்னு மூவகைப்பசுக்களுக்குந் தலைவனுகநிற்றலி ன். மங்கலமாகிய என்றது, சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மஙகலமெ ன்பது பொருளாதலின்.

(உங) பீழை-துன்பம்.

சூளதாமரைச்சென்னியுந்தொடத்தொடநீண்ட
நீளனீயுனக்கன்பிலமாயினுநீயே
மூளவன்புதந்தெங்குடிமுழுவதும்பணிகொண்
டாளவேகொலிக்கானகத்தமர்ந்தனையென்று. (௨௪)

சுரந்தவன்பிருகண்வழிசசொரிவபோற்சொரிந்து
பரந்தவாறுசிவானந்தப்பரவையுட்படிந்து
வரந்தவாதமெய்யன்பினால்வலங்கொடுபுறம்போந்
தரந்தைதீர்ந்தவனொருசிறையமைசசரோடிருந்தான். (௨௫)

ஆயவேலையின்மன்னவனாணையாலமைச்சர்
மேயவேலவர்துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்
பாயவேலையினார்த்தனர்வழிக்கொடுபடர்ந்தார்
சேயகாடெறிந்தணிநகர்செய்தொழின்மாக்கள். (௨௬)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்குயநவிய
மிட்டதோளினர்யாப்புடைக்கச்சினரிரும்பின்
விட்டகாரொளிமெய்யினர்விசிகொளவார்வன்றோற்
றொட்டகாலினர்வனமெறிதொழிலினரானார். (௨௭)

மறியுமோதைவணடரற்றிடமரந்தலைபணிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி
முறியுமோதையுமுறிந்துவீழோதையுமுகில்வாய்ச்
செறியுமோதையுங்கீழ்ப்படமேற்படச்செறியும். (௨௮)

ஒளிறுதாதொடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து
வெளிறில்வன்மரஞ்சினையிறவீழ்வசெங்களத்துப்
பிளிறுவாயவாய்நிணத்தொடுகுருதிநீர்பெருகக்
களிறுகோடிறமாய்ந்துவீழ்காட்சியவனைய. (௨௯)

பூவடைந்தவண்டினமயற்புறவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந்த
கோவடைந்திடவொதுங்குறுங்குறும்புபோற்செறிந்து
மாவடைந்தனமாடுளவரைகளுங்காடும். (௩0)

---

(௨௪) சூள் - பிரதிக்கினை.

(௨௫) அரந்தை-மனக்கவலை.

(௨௭) குயம்-கொடுவாள். நவியம்-கோடரி.

(௨௯) வன்மரம்—ஓர்வகைச்சாதிமரம். தாது-மகரந்தம்.போது-மலர். சினை-கிளை.

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிறைந்தசிந்தையின்வெளிசெய்துபல்லுயிர்க்கு
மருணிறைந்துபற்றறுத்தரனடிநிழலடைந்த
கருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேரொடுங்களைந்தார். (௩௧)

களைந்துநீணிலந்திருத்திச்செந்நெறிபடக்கண்டு
வளைந்துநன்னகரெடுப்பதெவ்வாறெனத்தேறல்
விளைந்துதாதுகுதார்முடிவேந்தன்மந்திரரோ
டளைந்தளாவியசிந்தையோடிருந்தனனங்கண். (௩௨)

மெய்யரன்புதோய்சேவடிவியனிலந்தீண்டப்
பொய்யகன்றவெண்ணீறணிமேனியர்பூதிப்
பையர்நள்ளிருட்கனவில்வந்தருளியபடியே
யையர்வல்லைவந்தருளினாரரசுளங்களிப்ப. (௩௩)

கனவிலும்பெருங்கடவுளர்காண்பதற்கரியார்
நனவிலும்வெளிவந்தவாதமையெதிர்நண்ணி
நினைவினின்றதாளிறைஞ்சிநேர்நின்றுநல்வரவு
வினவியாதனங்கொடுத்தனன்மெய்யுணர்வேந்தன். (௩௪)

தென்னரன்பினிலகப்படுசித்தர்தாமுன்னர்ச்
சொன்னவாதிநூல்வழிவருசார்புநூற்றொடர்பா
னன்னராலயமண்டபங்கோபுரநகர
மின்னவாறுசெய்யெனவகுத்திம்மெனமறைந்தார். (௩௫)

மறைந்தெவற்றிலுநிறைந்தவர்மலரடிக்கன்பு
நிறைந்தநெஞ்சுடைப்பஞ்சவனிலத்துமேம்பட்டுச்
சிறந்தசிற்பநூற்புலவராற்சிவபரஞ்சுடர்வந்
தறைந்துவைத்தவாறாலயமணிநகர்காண்பான். (௩௬)

---

(௩௧) மெய்யுணர்தல் - தத்துவஞான முணர்தல், அதாவது, பிறப்புவீடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும், விபரீதமின்றி உண்மையாலறிதல்.

(௩௩) நீறு-பாசத்தைநீற்றுவது.

(௩௪) பெருங்கடவுளர் என்றது-பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩௫) முதனூல்-ஆகமம். வழிநூல்-சிற்பநூல். சார்புநூல்-இவ்விரண்டையு மொருபுடை தழுவிக்கூறும் ஏனையநூல்கள்.

(௩௬) பஞ்சவன் (குலசேகர) பாண்டியன். மறைந்தெவற்றிலு நிறைந்தென்றதை, "விறகிற்றீயினிற்பாலிற்படுநெய்போல், மறைய நின்றுளன்மாமணிச்சோதியான்" எனவருந்தேவாரத்தாலுணர்க.

## எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மறைபயில்பதுமமண்டபமருத்த மண்டபமழைநுழைவளைவா யப், பிறைபயில்சிகைமாமண்டபமறுகாற் பீடிகை திசையெலாம் பிளக்கும், பறைபயினிருத்தமண்டபம்விழாக்கொள் பன்மணிமண் டபம்வேள்வித், துறைபயில்சாலைதிருமடைப்பள்ளிசூழுறைதேவர் தங்கோயில். (௩எ)

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின்மாளிகையடுக்கியமதில்வா, ணிலவியகொடியநெடியசூளிகைவா னிலாவிரிதவளமாளிகைமீன், குலவியகுடுமிக்குன்றிவர்செம்பொற் கோபுரங்கொணடல்கணபடுக் குஞ், சுலவெயிலகழிகிடங்குகம்மியநூற் றொலவரம்பெல்லைகண டமைத்தான். (௩அ)

சித்திரநிரைத்தபீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிலாத்தெளிக்கு
நித்திலநிரைததவிழாவருவீதிநிழன்மணிசசாளரவொழுக்கப்
பித்திகைமாடப்பெருந்தெருக்கவலைபீடுசால்சதுக்கநற்பொதியில்
பத்தியிற்குயின்றமன்றுசெய்குன்றுபரூமணிமேடைபாடரங்கு ()

அருந்தவரிருக்கையந்தணருறையுளரசராவணங்குலவணிகப்
பெருந்தெருநல்வேளாளர்பேரறஞ்சால்பெருங்குடிஎனையநரிதேர்
திருந்தியபரிமாநிலைக்களங்கழகந்தீஞ்சுவையாறுநான்குணடி
யிரந்தவர்க்கருத்துநல்லறச்சாலைபிறவுநன்கமைத்தான். ()

துணிகயங்கீழ்நீர்க்கூவல்பூவோடை தொடுகுளம்பொய்கைநந் தவனந், திணிமலர்சசோலைதடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெற ச்செய்து, மணிமலர்த்தாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகர்வடகுண பாற்கண, டணிநகர்சாந்திசெய்வதுகுறித்தானணணலா ரறிந்திது செய்வார். (௪க)

(௩அ) சூளிகை-இறப்பு. குடுமி-சிகரம். கம்மியநூல-சிறபநூல். வரம்பு, எல்லை, ஒருபொருட் பன்மொழி.

(௩க) தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்கள். பித்திகை - சுவர்த்தலம். கவலை - மூன்றுதெருக்கள் கூடுமிடம். சதுக்கம்-நான்குதெருக்கள்கூடுமிடம். பொதியில் - அம்பலங்கள். மன்று - சபை. அரங்கு-நாடகசாலை.

(௪௦) உறையுள் - வீடு. ஆவணம் - வீதி. கழகம்-கல்விச்சாலை. அறுசுவை-கைப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, இனிப்பு. நான்குண்டியாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல். இவற்றுள், உண்ணல்-சோறுமுதலியன தின்னல்-கறிமுதலியன, நக்கல் தேன்முதலியன. பருகல்-நீர்முதலியன.

(௪க) கயம்-குளம். கூவல்-கிணறு. உய்யானம்-பூந்தோட்

பொன்மயமானசடைமதிக்கலையின்புத்தமுதுகுத்தனாதுபோய்ச
சின்மயமானதம்மடியடைந்தார்சசிவமயமாக்கியசெயல்போற்
றன்மயமாக்கியந்நகாமுழுதுஞ்சாந்திசெய்ததுவதுமதுர
நன்மயமானதன்மையான்மதுராநகரெனவுரைத்தனர்நாமம். (சஉ)

கோட்டிசைக்கரிபசாத்தனுந்தென்சார் கீற்றுவெண்பிறைநுதற்க
ளிற்றுக், கோட்டிளங்களபக்கொங்கை யன்னையருங்குடவயின்மது
மடைபுடைக்குர், தோட்டிளந்தண்ணந்துழாயணிமௌலித்தோன்
றலும்வடவயிறருேடு,நீட்டிரும்போந்தி னிமிர்குழலெணடோணீலி
யுங்காவலாகிறுவி. (சங)

கைவரையெருத்திற்கனவரைகிடந்த காட்சிபிற்பொலிந்தொ
ளிர்கோயின், மைவரைமிடறுமதுரைநாயகரை மரபுளிபருசசனை
புரிவான், பொய்வரைமறையாகமநெறியொழுகும்புண்ணியமுனிவ
ரையாதி, சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணர்ந்து தலத்தினிற்ரு
பனஞ்செய்தான். (சச)

உத்தமகுலத்து நாற்பெருங்குடியு முயர்ந்தவுமிழிந்தவுமயங்க,
வைத்தவுமானபுறக்குடிமூன்றுமறைவழுக்காமநுவகுதத, தத்தமநெ
றிநின்றெழுகவைதிகமுஞ்சைவமுந்தருமமுந்தழைப்பப், பைதநெ
ழுதிரைநீர்ஞாலமேற்றிலகம்பதித்தெனநகர்வளம்படுத்தான். (சரு)

---

(சஉ) சினமயம் - ஞானமயம். சிவமயம - சிவஸ்வரூபம்.

(சங) சாத்தன் - ஐயனுர். களபம் - கலவைசசாந்து. அன்னை
யர்என்றது, சத்தமாதர்களை. போந்து - பனை. நீலி-நீலநிறத்தையு
டையவள் - காளி. தணணந்துழாய் என்றதில், அம்விரிததல் வி
காரம்.

(சச) கைவரை - யானை எருததம் - பிடரி. கனவரை - பொ
ன்மலை. கனகம் - பொன் - வரை-மலை. கனகம் - என்பது, இடை
க்குறையாய் கனமெனநின்றது. கனம் - பெருமைதங்கிய - வரை-
மலை. எனினும்பொருந்தும். மை-கருமை. மரபுளி-இதில் உளிமூன்
றனுருபு. தாபனம்-இருக்கசசெய்தல.

(சரு) நாற்பெருங்குடி-அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்.
உயர்ந்தவு மிழிந்தவு மயஙகவைததவு மானபுறக் குடிமூன்றும்,
என்றது, உயர்வு, இழிவு, விரவுஎன்னு மூவகைககுடிகளையும். இவ
ற்றுள், உயர்வு - அநுலோமர், பிரதிலோமர். இழிவு - அந்தராளர்,
விராத்தியர். விரவு - அவ்விருவகைக்குடிகளின் கலப்பாலுற்பவித்
தவர்கள். வைதிகம்-வேதசம்பந்தம். சைவம்-சிவசம்பந்தம். அல்லது
ஆகமசம்பந்தம்.

அன்றுதொட்டரசனக்ககரெய்தியணிகெழுமங்கலமியம்ப, வெ ன்றுதொட்டிமைக்குமனையின்மங்கலநா ளெய்திஞனிருந்துமுப்புர மும், குன்றுதொட்டெய்தான்கோயின்மூன்றுறுப்புங்குறைவில்பூச னைவழாதோங்கக், கன்றுதொட்டெறிந்துகனியுகுத்தான்போற்கலி துரந்தரசுசெய்நாளில். (௪௬)

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம் பரப்பிளம்பரிதிபோன் மலயத், துவசனைப்பயந்துமைந்தன்மேன்ஞாலஞ்சுமத்திநாள்பலக ழித்தொருநா, ளவவடிவிறந்தோனுலயத்தெய்திநாதனைப்பணிந்து மூவலஞ்செய் துவமையிலின்பவருணிழலெய்தியொன்றியொன்று நிலைநின்றான். (௪௭)

திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - ௩௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௫௪௭.

---

நான்காவது,

## தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடம்பவனமெல்லா
நன்னகரமானதுநவின்றுமுலகின்ற
வன்னைமகளாகிமலயத்துவசனுகுந்
தென்னனிடைவந்துமுறைசெய்ததுரைசெய்வாம். (௧)

(௪௬) என்று-சூரியன். மூன்றுறுப்பாவன - நித்தியம், நைமித் திகம், பிராயச்சித்தம். கலி-துன்பம்.

(௪௭) நவவடிவமாவன-பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகே சுரன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம் என்பன; இவற்றுள் முன்னையநான்கும் உருவம், பின்னையநான்கும்அருவம், இடையது அருவுருவம். நவவடிவிறந்தோனென்றது, மேற்கண்டபேதங்களை க்கடந்துநின்ற பராபரவடிவனை. அருணிழல் என்றது, நித்தியான ந்தத்தைத்தரும், பரமுத்தியாகிய திருவடிப்பேற்றை. ஒன்றியொன் றுநிலை-கலந்தும் கலவாதநிலை. அதாவது-அனன்னியமாய். இருந் தபடி இருத்தல்.

(௧) முறை - அரசாக்ஷி.

மனுவறமுவந்துதன்வழிச்செலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசன்வென்றிபுனைபூணான்
கனியமுதமன்னகருணைக்குறையுள்காட்சிக்
கினியவன்வடசொற்கடறமிழ்க்கடலிகந்தோன். (௨)

வேனில்விறல்வேள்வடிவன்வேட்டைவிளைபூமி
யானமடவார்கள்பதினாயிரவருள்ளான்
வானொழுகுபானுவழிவந்தொழுகுசூர
சேனன்மகள்காஞ்சனையைமன்றல்வினைசெய்தான். (௩)

கண்ணுதலைமுப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றோ
னெண்ணில்பலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப்
பண்ணரியதானதருமம்பலவுமாற்றிப்
புண்ணியநிரம்புபரிவேள்விபுரிகுற்றான். (௪)

ஈறின்மறைகூறுமுறையெண்ணியொருதொண்ணூற்
றாறினொடுமூன்றுமகமாற்றவமரேச
னூறுமகமும்புரியினென்பதனொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும். (௫)

நன்பொருள்விரும்பினையதற்கிசையஞால
மின்புறுமகப்பெறுமகத்தினையியற்றி
னன்புறுமகப்பெறுதியென்றமரர்நாடன்
றன்புலமடைந்திடலுநிம்பநகுதாரான். (௬)

மிக்கமகவேள்விசெய்விருப்புடையனாகி
யக்கணமதற்குரியயாவையுமமைத்துத்
தக்கநியமத்துரியதேவியொடுசாலை
புக்கனனிருந்துமகவேள்விபுரிகிற்பான். (௭)

---

(௨) உறையுள் - இருப்பிடம்

(௪) பணி - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(௬) நன்பொருள் என்றது, புத்திரப்பேற்றை, புத்திரனைப் பொருளென்றது, அவர்செய்தபொருள் தம்மைநோக்கிச்செய்யும் வினையால் வந்தடைதலில் காரணப்பெயர் "தம்பொருளென்பதம் மக்களவர்பொரு, டந்தம்வினையான்வரும்" என்னுந்திருக்குறளா னுணர்க. பொருள் - புதல்வன்.

(௭) மகவேள்வி - புத்திரகாமேஷ்டியாகம்.

ஆசறுமறைப்புலவராசிரியர்காட்டு
மாசறுசடங்கின்வழிமந்திரமுதாத்த
மோசையநுதாத்தசொரிதந்தமுவவோதி
வாசவனிருக்கையிலிருந்தெரிவளர்ப்பான். (அ)

விசும்புநிலனுந்திசையும்வேள்வியடுசாலைப்
பசும்புகைபடர்ந்தொருபடாமெனமறைப்பத்
தசும்புபடுநெய்பொரிசமித்திறுடுவானோர்க்
கசும்புபடுமின்னமுதிறுகுதிமடுத்தான். (கூ)

ஐம்முகனாதிபரமாத்தனுரையாற்று
ணெய்ம்முகநிறைத்தழனிமிர்த்துவருமெல்லை
பைம்முகவராவணிபரஞ்சுடர்தனிப்ப
மைம்முகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண. (க0)

வள்ளன்மலயத்துவசமீனவன்வலதோ
டுள்ளமனைகாஞ்சனைசுருங்கியமருங்கு
றள்ளவெழுகொங்கைகடதும்பநிமிர்தீம்பால்
வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிடனுட. (கக)

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிவப்ப
வெவ்வியமறங்கெடவறங்குதுகலிப்பத்
தெய்வமறைதுந்துபிதிசைப்புலனிசைப்ப. (கஉ)

---

(அ) சடங்கு - கிரியை. "உதாத்த, மோசையனுதாத்த சொரிதந்தமுவவோதி," என்றது - வேதாங்கங்களி லொன்றாகிய சிட்சைக்கியைந்த, உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வரிதம், பிரசயமென்னுஞ்சதுர்விதஸ்வர கரணங்களை. அவற்றுள், உதாத்தம் - எடுத்தல். அநுதாத்தம் - படுத்தல். ஸ்வரிதம் - நலிதல. ப்ரசயம் - விலங்கல். இவற்றைமுறையே, தலையிசை, மிடற்றிசை, நெஞ்சிசை, மூக்கிசை எனவுங்கூறுவர்.

(கூ) படாம்-போர்வை. தசும்பு - குடம். அசும்பு - ஊற்று. ஒடு-எண்ணிடைச்சொல்.

(க0) ஐம்முகம்-ஈசானம், தற்புருடம் அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம், என்னும் ஐந்துதிருமுகங்கள். உரை - வேதம். ஆறு - வழி. பைம்முகமென்றது - சர்ப்பங்களுக்கு முகமேபடமாதலின். நிறைத்து-செயவெனச்சத்திரிபு.

(கஉ) சைவமுதலாயின தவத்துறை என்றது - சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வைரவம், வாமம் என்னுந் தவநெறிக்குரிய உட்சமயங்களாறினையும். உலகேழாவன - பூலோகம்,புவலோகம், சுவலோகம், தவலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், சத்தியலோகங்களை.

மைம்மலர்நெடுங்கண ரமங்கையர்கடிப்ப
மெய்ம்மனமொழிச்செயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகமகிழ்ச்சி
தம்மையறியாதனதலைத்தலைசிறப்ப. (கா)

மாந்தர்பயின்மூவாறுசொன்மானிலவரைப்பிற்
றீந்தமிழ்வழங்குதிருநாடதுசிறப்ப
வாய்ந்ததமிழ்நாடரசளித்துமுறைசெய்யும்
வேந்தர்களின்மீனவர்விழுத்தகைமையெய்த. (கச)

நொய்தழலெரிக்கடவுணேற்றபயனெய்தக்
கொய்தளிரெனத்தழல்கொழுந்துபடுகுண்டத்
தைதவிழ்தழ்க்கமலமப்பொழுதலர்ந்தோர்
மொய்தளிர்விரைக்கொடிமுளைதெழுவதென்ன. (கரு)

விட்டிலகுசூழியம்விழுங்குசிறுகொண்டை
வட்டமதிவாயக்குறுமுயறகறையைமானக்
கட்டியதிணற்றியகதிர்த்தரளமாலை
சுட்டதிலவிட்டொழுகுசூழ்கிரணமொப்ப. (கசு)

தீங்குதலையின்னமுதமார்பின்வழிசிந்தி
யாங்கிளநிலாவொழுகுமாரவடமின்ன
வீங்குடலிளம்பரிதிவெஞ்சுடாவிழுங்கி
வாங்குகடல்வித்துருமமாலையொளிகால. (கஎ)

சிற்றிடைவளைந்தசிறுமென்றுகில்புறஞ்சூழ்
பொற்றிருமணிசசிறியமேகலைபுலம்ப
விறறிருமணிக்குழைவிழுங்கியகுதம்பை
சுற்றிருள்கடிந்துசிறுதோள்வருடியாட. (கஅ)

---

(கச) மூவாறுசொன்மாநிலவரைப்பு, என்றது—பதினெணபா ஷைநிலங்களை. அவை-சிங்களம், சோனகம, சாவகம், சீனம், மழுவம், குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம. தெலுங்கம், கலிங்கம், வங்கம் கங்கம், மகதம், கடாரம், கவுடம், குசலம், திரவிடம் என்பன. வேந்தர்கள்-சேரசோழபாண்டியர்.

(கரு) ஐது - அழகிது. அலர்ந்த என்னும பெயரெச்சம் ஈறு தொக்கு நின்றது.

(கசு) சூழியம்-உசசிக்கொணடையி லணியுமாபரணம். சூழி-உச்சிக்கொணடையணி, அம்-பகுதிப்பொருள்விகுதி. முயற்கறை-இருபெயரொட்டுப் பண்புததொகை. முயலாகியகளங்கம் என்பது பொருள்.

(கஎ) குதலை-உருத்தெரியாச்சொல். வித்துருமம்-பவளம்.

(கஅ) மேகலை-எண்கோவையணி.

தெள்ளமுதமென் மழலைசிந்தவிளமூரன்
முள்ளெயிறரும்பமுலைமூன் றுடையதோர்பெண
பிள்ளையெனமூவொருபிராயமொடுநின்று
வெள்ளரியபல்லுயிருமெவ்வுலகுமீன்றாள். (கக)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குறுந்தளிர்மெல்லடிகிடந்த சிறுமணிநூபுரஞ்சதங்கை குழறி யேங்க, நறுந்தளிர்போலசைந்துதளர் நடையொதுங்கிமழலைபிள கையுந்தோன்றப், பிறந்தபெரும்பயன்பெறுபொன் மாலைமடியிரு ந்தொருபெண்பிள்ளையாளு, எறந்தழுவுநெறிநின்றோர்க் கிகம்போ கம்வீடளிக்கு மம்மையம்மா. (உ0)

செய்யவாய்வெளிறாது துணைமுலைக்கண்கருகாது சேல்போ னீண்ட, மையவாய்மதர்த்தகருங் கணபசவாதையிரண்டு மதியந்தா ஙகா, தையவாலிலைவருந்தப் பெறாதுபெறுமகவையெடுத் தணைத் தாணமோந்தா, லெய்யவாய்முத்தங்கொண் டின்புற்றாண்முன்பெற் ற தோகையன்னாள். (உக)

பரையாதிவிருப்பறிவு தொழிலாகியுலகமெலாம் படைத்துக் காத்து, வரையாதுதுடைத்துமறைத் தருளியவைநின் றுந்தன் வடி வுவேறா, யுரையாதிமறைகடந்த வொருமுதல்வி திருமகளா யுதித் தற்கிந்தத், தரையாளுமன்னவன்செய தவமிதுவோவதற்குரிய தவ ந்தான் மன்னோ. (உஉ)

---

(உ0) குழறி-ஒன்றோடொன்றுவிரவி. இகம் - இவ்வுலகவின் பம்-போகம்-சுவர்க்காதிபோகஙகள். வீடு-மோட்சம்.

(உக) பசத்தல்-நிறம்வேறுபடுதல். முன்பெற்றதோகை, என் றது-பர்வதராஜபத்னியாகியமேனையை, மேனையுங்கருப்பக்குறிபெ றாது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவளாதலால், முன்பெற் றதோகையன்னாள் என்றார். அன்னாள்-ஒத்தவள்.

(உஉ) பரை-பராசத்தி. ஆதி-ஆதிசததி விருப்பு-இச்சாசத்தி. அறிவு-ஞானசத்தி. தொழில்-கிரியாசத்தி. முறையே, இப்பஞ்சச த்திகளின்தொழில்-சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனு க்கிரகம். வரையாது-நீக்காது. அவைநின்றுந் தன்வடிவுவேறாய் எ ன்றது-உருவும், அருவுருவங்கடந்து, பரவிந்துவையதட்டித்துநின் ற அருவத்திருவுருவின்மேலாகிய, பரபோகமுங்கடந்து, பேரொ ளியாய்நிற்றலின். மறைகடந்த வொருமுதல்வி என்றது - பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் நால்வகை வாக்கின்காரிய வொலிபற்றியெழும், விந்து நாதகாரண விகற்பஙகளை, வரைசெய் து அவைமுற்றும்வியாபகமாய்நிற்குங் குடிலாந்தசத்தியாய்நிற்றலை.

கள்ளமாநெறியொழுகும் பொறிகடந்துகரணமெலாங்கடந்தா னந்த, வெள்ளமாம்பரஞான வடிவுடையாடன்னனன்பின் வெளிவந் தின்றோர், பிள்ளையாயவதரித்த கருணையுந்தன்மணாட்டிதவப் பே றுந்தேறான், பள்ளமாகடற்றுறைப் பஞ்சவர்கோனெஞ்சத்துப் பரி வுகூர்ந்தான். (உ௩)

மகவின்றிப்பலபகல்யான் வருந்தியருந்தவம்புரிந்தேன் மைந்த ற்பேறு, தகவிந்தமகஞ்செய்தே னதுவுமொருபெண்மகவைத் தந்த தந்தோ, முகவிந்துநிலவொழுக வருபெண்ணுமுலைமூன்றாய்முகிழ் த்துமாற்றார், நகவந்தவெதன்னேயோ வென்றுவகையிலனாகி நலியு மெல்லை. (உ௪)

மன்னவநின்றிருமகட்கு மைந்தர்போற்சடங்கனைத்தும் வழா துவேதஞ், சொன்னமுறைசெய்துபெயர் தடாதகையென்றிட்டு முடிசூட்டுவாயிப், பொன்னனையாடனக்கிறைவன் வரும்பொழு தோர்முலைமறையும் புந்திமாழ்கே, லென்னவரனருளாலோர் திரு வாக்குவிசும்பிடைநின் றெழுந்ததன்றே. (உ௫)

அவ்வாக்குசசெவிநிரம்பவன்புவகையகநிரம்பவகிலமெல்லா
மெய்வாக்குமனமொன்றவிழிவாக்குமபுனனிரம்பவிமலற்போற்றி
செய்வாக்குமகநிரப்பியெழுந்துமனையொடுஞ்சாலைநீத்திரணடு
கைவாகுமியங்கலிப்பக்கடிமாடமனைபுகுந்தான்கழற்கால்வேந்தன்

(உ௩) பொறி-மெய், வாய், கண, மூக்கு, செவி, கரணம், மன ம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம். "பொறிகடந்து கரணமெலாங்கட ந்து" என்றது, அவற்றைத் தெய்வமெனக்கூறும். உலகாய தன் முதலிய மதங்களை மறுத்தற்கென்க. பஞ்சவர் - பாண்டியர் மணா ட்டி, இது மணவாட்டி என்பதன் மரூஉ-மாகடல் என்பது, உரிச் சொற் றொடராதலின், வருமொழி வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாய் நின்றது.

(உ௪) இந்து-சந்திரன். முகிழ்த்து - செயவெனெசசத்திரிபு. அந்தோ - ஒ - இரக்கக் குறிப்பிடைச்சொற்கள், ஒ - ஐயப்பொரு ளது.

(உ௫) வாக்கு என்றது, அசரீரியை. வாக்கல்-சொரிதல். விழி வாக்கும் புனல்-ஆனந்தபாஷ்பம்.

முரசதிர்ப்பமங்கலங்கொண் டெதிர்வருவார்முகத்துவகைமு றுவல்பூப்ப, வரசிருக்குமண்டபம்புக் கினிதமர்ந்துகனகமழையான் றகேள்வி, விரசிருக்குமறையவர்கைப் பெய்தெவர்க்குமம்முறையா ல்வெறுப்பநல்கிப், பரசிருக்குங்கரதலத்தெம் பரன்கோயினனிசிற ப்புப்பலகநல்கா. (உஎ)

சிறைவிடுமின்சிறைக்களமுஞ் சீத்திடுமினேழாண்டு தேயத்தீ ட்டு, மிறைவிடுமினயல்வேந்தர் திறைவிடுமினிறைநிதிய மீட்டுமா யத், துறைவிடுமினுலயமு மறப்புறமும்பெருக்குமெனத் தொழா ரைக்காய்ந்த, கறைவிடுமின்னயில்வேலான் வள்ளுவனைக்கூய்முர சங் கறங்கசசாற்றி. (உஅ)

கல்யாணமணிமௌலி வேந்தரையுங்கால்யாப்புக்கழலநீத்துக், கொல்யானைபரிநெடுந்தே ரரசுரிமைதொன்முறையாற் கொடுத்து ப்போக்கிப், பல்லாருங்கொள்கவெனப் பண்டாரந்தனைத்திறந்து பசும்பொன்றுடை, வில்லாருமணிகொடும்பூண் வெறுக்கைமுத லெனைப்பலவும் வெறுப்பவீசி. (உக)

தாமரபின்வருபெருமங் கலகவிகட்கிருநிதியந் துகில்பூணபாய் மா, காமர்கரிபரித்தடந்தேர் முதலாயபலபொருளுங் களிப்பநல்கி க், கோமறுகுகளிதூங்கச சுண்ணமொடு மெணணெய்விழாக் குளி ப்பநல்கி, மாமதுராநகரன்றி மற்றுமுளநகரெங்கு மகிழ்ச்சிதூங்க.

இவ்வண்ணநகர்களிப்ப விறைமகனுங்களிப்பெய்தி யிறைவர் சொன்ன, வவ்வண்ணஞ்சாதமுதல் வினைநிரப்பித்தடாதகையென் றழைத்துத்தேவி, மெய்வ்வண்ணமறையுணராவிறைவிதனைமேனை போன் மேனுேற்ற, கைவ்வண்ணத்தளிர்தீண்டி வளர்ப்பவிம வான்போலக் களிக்குநாளில். (ங.௧)

(உஎ) மங்கலம், என்றது சாமரம். நிறைகுடம், கண்ணுடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். இவற்றுள், தோ ட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல்விலக்கி.இடபம், சீவற்சம், சங்கு, சுவத்திகம், என்பவற்றைக்கூட்டி எட்டெனக்கொள்ளுதலுமொ ன்று. இவற்றுள், சீவற்சம்-குழந்தையை இடையில்வைத்திருக்கும் ஓர் பெண்வடிவம். சுவத்திகம்-மண்டப வடிவம்.

(உக) பண்டாரம் - பொக்கிஷம். கொடும் பூண் - வளைந்தவடி வாகச்செய்தசந்திராரமுதலியஆபரணங்கள். வெறுக்கை-பொருள்.

(ங0) சுண்ணம்-வாசனைப்பொடி. மறுகு-வீதி.

(ங௧) சாதமுதல்விதி - சாதகர்மமுதலிய சடங்குகள். சாதம்,

திருந்தாதவிளங்குதலை யாயமொடுபுறம்போந்து சிறார்க்குச்சி ற்றில், விருந்தாகமணற்சிறுசோ றட்டும்வரையுரங்கிழித்த வேளும் வாய்வைத், தருந்தாதவிளமுலைவாய் வைத்தருந்தப்பாவைதனக் க ளித்தும்போதில், வருந்தாதையண்டமெலாஞ் சிற்றிலிழைப்பாளா ய்க்கு மகிழ்ச்சிசெய்தாள். (௩௨)

நீட்டுவாளிரண்டனைய கணைகளிப்பத்தோழியர்க்குத்தெரியவா டிக், காட்டுவாளெனக்கழங்குபந்துபயின் றம்மனையுங்கற்றுப்பாசம், வீட்டுவாண்மேலொடுகீழ் தள்ளவெமைவினைக்கயிறுவீக்கியூச, லா ட்டுவாள்காட்டுதல்போ லாடிஞணித்திலத்தாம் பசைத்தவூசல். ()

இமமுறையாற்றுயர்கருந் தோழியர்க்குமகத்துவகையீந்தாளா கி, யமமுறையாற்றுதைக்கு மகதுவகையீவாளாயாத்தவாய்மைச, செம்மறையாரணமுதனு லீரெட்டுக்கலைமுழுதுந் தெளிந்தாளந்த, மெய்மமறையாகலையனைதது மேகலையாமருங்கசைத்த விமலையம் மா. (௩௪)

சொல்வாய்மைக்கலைத்தெளிவு முழுமதியைப் பிளந்திருபாற் சொருகியன்ன, பல்வாய்மைக்கடகரிதோ பரியுகைக்குந்திறனுமழ ற்பகழிதூர்க்கும், வில்வாள்வச்சிரமுதற்பல்படைத்தொழிலுங்கண டிளமை விழுங்குமூப்பிற், செல்வாய்மைத்திறலரசன் றிருமகட்கு முடிசூட்டுஞ் செய்கைபூண்டான். (௩௫)

முடிகவிக்குமங்கலநாள் வரையறுத்துததிசைதோறு முடங்க ல்போக்கிக், கடிகெழுதார்மணிமௌலிக காவலரைவருவித்துக் கா வல்சூழ்ந்த, கொடியணிமாநகரெங்கும்விழாவெடுப்பவழகமைத்துக் குன்றமன்ன, தொடிகெழுதோட் சுமதிதிருமணத்தினுக்கு வேண டுவனசூழ்ந்துசெய்தான். (௩௬)

---

(௩௨) ஆயம்-கூட்டம். வரை - கிரவுஞ்சமலை. வேள் - குமாரக் கடவுள். பாவை - பதுமை. மலரில்வருந்தாதை - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். ஆய்-அன்னை.

(௩௩) வினை என்றது-நல்வினை தீவினைகளை. தாம்பு-வடம்.

(௩௪) ஆரணம் - வேதத்தின் பாகுபாடு. ஆத்தம் - உண்மை. கலை-சாஸ்திரம்.

(௩௬) கொடி-வாகுவலயம். திருமணம் என்றது - மகுடாபி ஷேக மகோற்சவத்தை. காவல்சூழ்ந்த கொடியணிமாநகர்என்றது- மலை, காடு, மதில், கடல், என்னும் நால்வகை யரண்களை.

மங்கலதூரியமுழங்க மால்யானையுச்சியிசைவந்தபூத, கங்கை
முதலொன்பதுதீர்த்தமுநிரப்பிக் கதிர்விடுபொற் கடம்பூசித்துப்,
புங்கவரைமந்திரத்தீ வளர்த்தமுதமருத்தி யெரிபொன்னாற்செய்த,
சிங்கமணியாதனத்தை நேசித்துப்பூசித்துத் தெய்வமேத்தி. (௩௭)

திருமுடியையமதயானை மிசைவைத்துநகரைவலஞ் செய்துபூசி
த், தருமணியாற்சுடிகையிழைத் தடாகத்தாற்குயிற்றியதோ ரை
வாய்நாகம், பெருமணிநீள்படம்பரப்பி மிசைகவிப்பவசிங்க பீடத்
தேற்றிக், குருமணிவாணகைமயிலைக் கும்பத்துப்புண்ணியநீர் குளி
ரவாட்டி. (௩௮)

புங்கவர்மந்தாரமழை பொழியவருந்தவராக்கம் புகலத்தெய்வ
ப், பங்கயமென்கொம்பனையாராடமுனிபன்னியர்பல்லாண்டுபாட,
மங்கலதூரியமுழங்க மறைதழங்கமாணிக்க மகுடஞ்சூட்டி, யெங்க
ருணைப்பெருமாட்டிக் கரசமைச்சர்பணியுந்தன்னிறைமைநல்கா.

பாலனையமதிக்கவிகை மிசைநிழற்றமதிகிரணம்பரப்பியன்ன,
கோலமணிக்கவரிபுடை யிரட்டமலர்மழைதேவர் குழாங்கடூற்றங்க,
காலையிளங்கதிர்கயிலை யுதித்தெனவெண்கடாயானைக்கழுத்தில்வே
ப்ப, மாலைமுடிப்பெண்ணரசை மங்கலதூரியமுழங்க வலஞ்செய்
வித்தான். (௪௦)

விண்ணாடுமொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன் விளக்க
நோக்கி, யுண்ணாடுபெருங்களிப்புத்தலைசிறப்பசிலபகல்சென்றொ
ழியமேனாட், புண்ணாடுவேன்மங்கை குதுகலித்துநடிப்பத்தன் புய
மேல்வைத்த, மண்ணாடுமகட்களித்து வானாடுபெற்றானம் மகவுபெ
ற்றான். (௪௧)

விரதநெறியடைந்தீற்றுக் கடன்பிறவுந்தாதைக்கு விதியாலா
ற்றி, யரதனமெல்லணைமேற்கொண் டுலகமெலாமொருகுடைக்கீ
ழாள்வாளானாள், சரதமறையாய்மறையின் பொருளாயப்பொருண்
முடிவு தானாய்த்தேனி, ணிரதமெனப்பூவின்மண மெனப்பரம
னிடம்பிரியா வெம்பிராட்டி. (௪௨)

---

(௩௭) பூதகங்கை-பரிசுத்தமாகிய கங்கை. ஒன்பது தீர்த்தமா
வன—கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோ
தாவரி, துங்கபத்திரி, தாமிரபர்ணி.

(௩௮) ஆடகம்-நால்வகைப் பொன்னிலொன்று. ஐவாய்நாகம்-
ஐந்துதலைநாகம். மயில்-உவமவாகுபெயர்.

(௩௯) ஆக்கம்-ஆசீர்வசனம். தூரியம்-வாத்தியம்.

(௪௧) விண்ணாடுமொழி-என்றது, அசரீரிவாக்கை. வேல்மங்
கை என்றது-வீரலட்சுமியை. வானாடு-சுவர்க்கலோகம்.

(௪௨) சரதம்-உண்மை. ஈற்றுக்கடன் - அந்தியேஷ்டி முதலிய
கிரியை.

மேற்படி-வேறு.

மண்ணரசிறைஞ்சஞாலமனுவழிபுரந்துமாறன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெறறபின்விடையோனுள்ளத்
தெண்ணரசன்னமென்னதென்னவனீன்றகன்னிப்
பெண்ணரசிருந்துநேமியுருட்டியபெருமைசொல்வாம். (௪௩)

இனனியமியம்புமாக்களெழுப்பவானிரவிதோன்றக்
கன்னலேந்தென்னப்பள்ளித்துயிலெழீஇக்கடிநீராடித
தன்னிறைமரபுக்கேற்றநியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்பூசைதொழின்முதலனைத்துமுற்று. (௪௪)

திடம்படுமறிஞர்சூழசிவபரன்கோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுளைத்தமுக்கட்கருமபினைமறைவணடார்க்கும்
விடம்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவணங்கிமீண்டு
குடம்பயிலகுடுமிசசெம்பொற்குருமணிக்கோயினண்ணி. (௪௫)

அரசிறைகொள்ளுஞ்செமபொனத்தாணியிருக்கையெய்தி
நிரைசெறிமடங்கலாறுமுடங்கினநிமிர்ந்துதாஙக
விரைசெறிமலர்மீப்பெய்தவியன்மணித்தவிசின்மேவித்
திரைசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோறசிறந்துமாதோ. (௪௬)

அனிந்திதையமுதின்சாயற்கமலினியணஙகுகாதற்
கனிந்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைபொற்களாஞ்சியேந்த
வினந்திரிபதுமகோயிலிருவருமனையராகிப்
புனைந்தவெணகவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச. (௪௭)

செடியுடலெயினசெல்வன்சென்னிமேற்சுமந்துசாத்துங
கடியவிழ்மலரிற்பொன்னிக்காவலன்குடக்கோனேனை
முடிகெழுவேந்தருள்ளார்முடிமிசைமிலைந்ததாம
மடிமிசைச்சாத்திஙகையாணையாறேவலசெய்வார். (௪௮)

---

(௪௩) நேமி-ஆக்கினைசக்கரம்.மாறன்-மலயத்துவசபாணடியன்

(௪௪) கன்னல்-நாழிகை. துன்னிய, காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம்.

(௪௬) அத்தாணி-கொலுமணடபம். திரை - கடலின்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்.

(௪௭) இனந்திரிபதுமம்என்றது,செந்தாமரை, வெண்டாமரைகளை. அனிந்திதை, கமலினி, இவ்விருவரும் திருக்கைலையில் உமாதேவியாருக்கு அகம்படித்தொணடுபுரிபவர். காளாஞ்சி - களாஞ்சி எனநின்றது, குறுக்கல்காளாஞ்சி-தம்பலப்படிகம்.

(௪௮) எயினச்செல்வன் என்றது, கண்ணப்பநாயனுரை. எயினர்-வேடர். பொன்னிக்காவலன் - காவிரிநாட்டுக்கரசனுகியசோழன். குடக்கோன்-மேற்றிசைக் கரசனுகிய சேரன்.

வையுடைவாளராகிமார்புறப்பின்னியார்த்த
கையினராகியன்னையென்றுதன்கருணைநோக்கஞ்
செய்புமென்றிமையார்நோக்கிநோக்குமேற்செங்கைகூப்பி
யுய்குநமெனவாய்பொத்தியுழையர்தம்பணிகேட்டுய்வார். (௪௯)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன்கருநாடர்வேந்த
னீங்கிவன்விராடர்வேந்தனிவன்குருநாடர்வேந்த
னூங்குவன்சேரன்சென்னியுவனெனகோலாற்சுட்டிப்
பாங்கிருமருங்குங்காட்டக்கஞ்சுகப்படிவமாக்கள். (௫௦)

செந்தமிழ்வடநூலெல்லைதெரிந்தவர்மறைநூலாதி
யந்தமிலெண்ணெண்கேள்வியளந்தவர்சமயமாறும்
வந்தவர்துறந்தோர்சைவமாதவர்போதமாண்ட
சிந்தனையுணர்வான்மாயைவலிகெடச்செற்றவீரர். (௫௧)

முன்னிருந்தினியதேற்றுமூத்தவரெண்ணியெண்ணிப்
பன்னுமைந்துறுப்பிற்காலமளந்தறிபனுவன்மாந்தர்
பின்னுமுன்னோக்குஞ்சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதியோடு
மின்னமுதனையகேள்விமந்திரர்பாருஞ்சூழ்வார். (௫௨)

கற்றறியந்தணாளர்விருத்திகள்கடவுட்டானத்
தற்றமில்பூசைச்செல்வமறப்புறநடக்கையேனைச்
செற்றமிலகுடிகணமற்றுமமைச்சராற்றெளிந்தும்வெவ்வே
றொற்றுவிட்டுணர்ந்தும்வேறுகுறையுண்டேலொறுத்துத்தீர்த்தும்.

(௪௯) உழையர்-ஏவல்செய்வோர். யாத்த-கட்டிய. ஊங்கு-நடு-உவன்-நடுவிலிருப்பவன்.

(௫௧) எண்ணெண்கேள்வி என்றது-அறுபத்துநான்குகலைஞானங்களை. சமயமாறும் என்றது, சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம், கௌமாரம். வாமம், கணாபத்தியம், என்னும் உட்சமயங்களாறினை.

(௫௨) தேற்றல் - தெளிவித்தல். ஐந்துறுப்பாவன - திதி, வாரம், கரணம்,யோகம். பின்னுமுன்னோக்குஞ் சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதி என்றது, மேல்வருங்காரியங்களையும், முன்னிகழ்ந்தகாரியங்களையும் ஆராய்ந்துணரும்சூழ்ச்சியில் வல்லமுதன்மந்திரியை. சுமதி-நல்லறிவுடையவன்.

(௫௩) விருத்தி-தொழில். ஒற்று-தூது. ஒறுத்து - தண்டித்து.

ஆதியுத்தேசத்தானுமிலக்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொன்னநூலனுவாதித்து
நீதியினவற்றாற்கண்டித்தவ்வழிநிறுத்தித்தம்மில்
வாதிகள்வாதஞ்செய்யுங்கோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தும். (ருச)

பையுளபகுவாய்நாகப்பள்ளியோனாதிவானோர்
கையுளவலியாலட்டகடலமுதனைத்தும்வாரிப்
பொய்யுளமகலக்கற்றபுனிதநூற்புலவர்நாவிற்
செய்யுளின்விளைவித்தூட்டத்திருச்செவிதெவிட்டவுண்டும். (ருரு)

தொல்லைநான்மறையோர்சைவர்துறந்தவர்யார்க்குமின்பம்
புல்லவானமுதுங்கைப்பப்பாகநூற்புலவரட்ட
முல்லைவான்முகையினன்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவூணருத்தியன்னார்நாவிருந்தமுதுசெய்தும். (ருசு)

எல்லவனுச்சிநீந்துமெல்லையினான்குமாறும்
வல்லவர்சூதனோதிவகுத்தமூவாறுகேள்வி
சொல்லவுணமலர்ந்துமேனைமநுமுதற்றுறைமாணகேள்வி
நல்லனநயந்துகேட்டுநண்பகற்போதுநீத்தும். (ருஎ)

(ருச) உத்தேசமாவது - தான்விவகரிக்கும் பொருளைப்பெயர் மாத்திரங்கூறல், அதாவது, இலக்கியம். இலக்கணமாவது - அவ்வியாப்தி, அதிவியாப்தி, அசம்பவம் என்னு மூன்றுகுற்றங்களு மில்லாததருமம். சோதனையாவது - தானவிவகரிககும் அப்பொருளில் இவ்விலக்கணமுளதோ விலதோவெனப்பார்த்தல். அநுவாதமாவது, முன்னர்ப்பெறப்பட்டதொன்றனைவேறொன்றுவிதித்தற்பொருட்டுப்பின்னருமெடுத்தோதுதல். கண்டித்தலாவது - இலக்கியவிலக்கண உபநியாசவிசேஷணங்களாற்பரிகரித்தல். அவ்வழிநிறுத்தலாவது-உத்தேசமாகியஆரம்பத்தினின்று, விபக்ஷாதிகளைச்சார்ந்து, பக்ஷப்போலிகளுக்கு இடஞ்செய்யாது, லட்சணநிறைவாம் எதுப்பொருள் ஒருமருங்குஞ் சாய்தலின்றித் தம்மதம்நிறுத்தல். வாதிகள் பிறர்மதமறுத்துத் தம்மதநிறுத்துவோர். கோட்டி - வாக்கியமுடிவு.

(ருசு) பகுவாய்-பிளவுபட்டவாய். அறுசுவை என்றது - ஈண்டு கறிமேனிற்றலால் அடையடுத்த பண்பாகுபெயர்.

(ருஎ) நான்கென்றது-சதுர்வேதங்களை. ஆறென்றது-வேதாங்கங்களை. மூவாறு என்றது - பதினெண்புராணங்களை. கேள்வி-இதுகேட்டற்குக் காரணமாகிய நூன்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர்.

கலைக்குரைவிரிப்பாரென்னவறுமையிற்கல்விபோலப்
புலப்படாமருங்குனல்லாரெந்திரப்புலவன்பூட்டி
யலைத்திடுபாவைபோனின்றாடல்செய்யாடற்கணனு
நலத்தகுபாடற்கண்ணுநல்லருணாட்டஞ்செய்தும். (௫அ)

இன்னிலையொழுக்குந்தொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு
மன்னிலைநிறுத்தும்வேள்வியறம்பலவர்க்கஞ்செய்ய
நன்னிதியளித்தும்வேள்விநடத்தியுஞ்செல்வஙகல்வி
தன்னிருகண்களாகத்தழைந்திடவளர்க்குநாளும். (௫௯)

ஒப்புருமுதலீறில்லாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
முப்பெருந்தேவராலேமுத்தொழினடக்துமென்று
செப்பலும்புகழன்றென்னிற்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமநுவிற்காக்குமென்பதென்பேதைமைத்தே. (௬0)

கலிநிலைத்துறை.

வரைசெய்பூண்முலைத்தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
விரைசெய்தார்முடிவேய்ந்துதணகுடைமநுவேந்தன்
கரைசெய்நூல்வழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத
தரசுசெய்தலாற்கன்னிநாடாயதந்நாடு. (௬௧)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தனளென்றுப்
பொன்னவாவினர்பெறவெறிபொருநைகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகஙகளிதூஙகினாதொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்வினவரைசெய்வார். (௬௨)

---

(௫அ) கலை-பரதநூல் எந்திரப்புலவன் - சூத்திரப்பதுமையா ட்டுந் தொழிலில் வல்லவன்.

(௫௯) இன்னிலை-இல்-நிலை-கிருகததாசசிரமநிலை. வேறு என்றது-ஒழிந்த பிரமசரியம, வானப்பிரததம். சந்நியாசம் என்னு மூன்றாசசிரமஙகளையும். அந்நிலைநிறுததும் வேள்வி என்றது-அவ்வவ்வாச்சிரமஙகளுக்குரிய யாகாதிகர்மஙகளை. ஆக்கம்-விருத்தி. வேள்வி என்றது, அக்கினிஷ்டோமாதி யாகஙகளை.

(௬0) ஒப்புரு முதலீறில்லாவொருததி என்றது-நவாதீதநிலையினின்ற ஒளியுருவாகிய அருட்சத்தியை. தன்சத்தியென்றது-அவ்வருட்சத்தியினின்றுந் தோன்றிய மகேசைமுதலியோரை

(௬௧) மடவரல்-கற்பின் வரலாற்றினையுடையவள் என்னை, கற்பின்பகுதிகளாகிய, நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, என்னும் நான்கு குணங்களுள், மடம்என்பது ஓர்குணம். அக்குணத்தின் வருகையையுடையவள் என்பது பொருள.

(௬௨) பொருநை-தாமிரபர்ணிநதி. தூங்கினர், வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது.

திருந்துநான்மறைச்சென்னியுந்தீண்டுதற்கரிதா
யிருந்தநாயகியாவையுமீன்றவெம்பிராட்டி
விரிந்தவன்புகூர்த்தக்கனும்வெற்பனும்பன்னாள்
வருந்திநோற்றலாலவர்க்கொருமகளாய்வந்தாள். (சுங)

மனித்தனாகியபூழியன்மகளெனவீங்குத்
தனித்தகாரணம்யாதெனத்தமனியப்பொதுவிற்
குனித்தசேவடிக்கன்புடைக்குடமுனியருள்கூர்ந்
தினித்தகோரகதைகேண்மினென்றெடுத்துரைசெய்வான். (சுச)

விசசுவாவசுவெனுமொருவிசசையன்பயந்த
நசசுவாள்விழிமடந்தைவிசசாவதிநாம
மசசுவாகதமொழியினளம்பிகைக்கன்பு
வைசசுவாழ்வுறுமனததினடாதையைவணஙகா (சுரு)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பினால்வழிபட்
டெய்யவேணடுமென்றனளவனுலகெலாமபயந்த
தையன்மந்திரந்தனைமகடனக்குபதேசஞ்
செய்யவந்நெறியொழுகுவாள்செப்புவாள்பின்னும். (சுசு)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிம்பரிற்சிறந்த
குறைவிநன்னகர்யாதெனககூறுவான்கேள்வித
துறைவிளஙகினோர்பபிலவது துவாதசமுடிவென்
றறைவளம்பதியவனிமேற்சிவபுரமாமால். (சுஎ)

சேடுதாஙகுமூவுலகினுட்சிறந்தனசத்தி
பீடமூவிருபத்துநான்கவற்றினமுற்பீட
மாடமோஙகியமதுரையாமறறதுபோகம்
வீடும்வேணடியசித்தியுமவிளைப்பதென்றெண்ணு. (சுஅ)

---

(சுச) மனித்தன்-விரித்தல் விகாரம்.

(சுரு) விச்சையன் - இசைநூலில் வல்லவன். நஞ்சு-நச்சு என வலித்தற்பெற்றது. வைச்சு - வைத்து என்பதன் மரூஉ. சுவாகதம்-கிளி.

(சுஎ) வளம்பதி-இது உரிசசொற்றொடராதலினியல்பாயிற்று.

(சுஅ) சேடு-பெருமை. பீடமூவிருபத்து நான்கென்றது, அறுபத்துநான்கு சத்திபீடஙகளை. இதன்விரிவைதேவிபாகவதமுதலிய

அல்லுமெல்லும்வானகர்க்கதவடைப்பின்றிச்சுவர்க்கச்
செல்வரங்கடைந்துமையருள்சித்தியால்வினையை
வெல்லுவாரதான்றெந்தையோடைவர்கள்வேணடி
நல்வரம்பலவடைந்தனர்நமர்களந்நகரில். (௬௯)

எம்மையாரையும்யாவையுமீன்றவங்கயற்க
ணம்மையாவரேயாயினுமன்பினுதரிப்போ
ரிம்மையாகியபோகம்வீடெணணியாங்கெய்தச்
செம்மையாகியவின்னருள்செய்துவீற்றிருக்கும். (௭௦)

என்றதாதையையிறைஞ்சினளனுஞைகொண்டெழுந்தாண
மன்றன்மாமலர்வல்லிபோலவழிக்கொடுகானங்
குன்றமாறுபின்கிடப்பமுன்குறுகினளன்பி
னின்றவாதியெம்பரையருணிறைந்தவந்நகரில். (௭௧)

அடைந்திளம்பிடியாடல்போலாடககமலங்
குடைந்துநான்மறைக்கொழுந்திடங்கொணடுறைகுறிப்பாற்
படர்ந்தபொன்மலைவல்லியைப்பணிந்துவெங்கதிரோன்
றொடர்ந்தவான்சுறுமதியமேயாதியாததொடங்கா. (௭௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெரும்பகனல்லூணகங்கு லூணுதவப்பெற்றவூணிலமுதற்பல்லூ, ணரும்பொடியெள்ளுணசாந்திராயணமானைந்துபானறியநீர் தருப்பை, யிரும்புதனுனிநீகாலி வைநுகர்ந்துமியற்றரும்பட்டினி யுறறும், வரமபுரவிராறுதிங்களுநோறறு வாடிமேல்வருஞ்சுறுமதி யில். (௭௩)

சன்னிதியடைந்து தாழ்ந்துநின்றிளமாந்தளிரடிக்காஞ்சிசூழ் கிடந்த, மின்னிகர்மருங்கு லிழையிடைநுழையா வெம்முலைசசெம் மலர்க்காந்தட் பொன்னிரைவளைக்கை மங்கலக்கழுத்திற் பூரண மதிக்கலைமுகத்தி, னின்னிசையளிசூ ழிருட்குழற்கற்றை யிறைவி யையிம்முறைநினையா. (௭௪)

---

(௬௯) ஐவர்கள். பஞ்சசுரர், வசுபூர்ணர், சொசசவிததியா, யக்ஷர் வித்தியாதார்.

(௭௧) அனுஞை - உத்தரவு, மா - என்னும் பலபொரு ளொரு சொல், சார்புபற்றி வணடின்மேல் நின்றது.

(௭௧) சுறுமதி. மகரமதியாகிய தைமாதம்.

(௭௨) வரம்புரவிராறுதிங்களுநோற்று என்கிறதற்குதையாதி மார்கழி யீறான பன்னிரணடு மாதங்களிலும், பெரும்பகனல்லூண பட்டினியுற்றுமென்றதீராகிய பன்னிரண்டு வகைப்பட்ட வுணவு களைமுறையேயுணடு தவஞ்செய்து என்பதுபொருள்.

(௭௪) இம்முறை நினையா என்றது, பாதாதிகேசம்வரையில்மனத்தில் தியானிதது என்பதை விளககிநின்றது. காஞ்சி-இருகோவைமணி.

கோலயாழ்த்தெய்வம்பராய்க்கரங்குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப்ப சுமகதிர்விளக்கம், போலநூற்பொல்லும் பொத்துபொன்னிறத்த போர்வைநீத்தவிழ்கடிமுல்லை, மாலைமேல்வீக்கிப் பத்தர்பின்கிடப் பமலர்க்குழலேரய் சுவற்கிடத்திச, சேலைநேர்விழியாண்மாடகந்திரி த்துத்தெதித்தனள்பண் ணறிந்திசைப்பாள். (எ௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியாலுலகீன்றுயிரமனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமஙகயற்கணனன்னேகன்னியன்னமே
யளியாலிமவான்றிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே. ()

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறாக்கித்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குடுமியிமயவரையருவிகொழிக்குமகுளிர்முத்தால்
வண்டற்குதலைமகளிரொடும்விளையாட்டயரும்வனப்பென்னே. ()

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைந்துவிளையாடு
மாதரரசேமுத்தநகைமானேயிமயமடமயிலே
மாதரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய்மார்புந்தடந்தோளும்
பாதமலர்சேப்புறமிதித்துவிளையாட்டயரும்பரிசென்னே. (எஅ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

யாழியன்மொழியாலிவ்வழிபாடி யேத்தினுளாகமெய்யுள்ளத், தாழியவன்பின்வலைப்படு கருணையங்கயற்கண்மடமாதேர், சூழிய நுழைமெல்விளஙகுழற்குதலைத் தொண்டைவாயகவைமூன்றெய்தி, வாழிளஙகுழவியாகியா லயத்துவந்துநின்றுள் வரஙகொடுப்பாள்.()

---

(எ௬) கோலம்-அழகு - சித்திரம். பொலலம் - தையல். பொ த்து-தைத்து. போர்வை - உறை. சுவல் - பிடரி. மாடகம்-முறுக் காணி.

(எஎ) அண்டக்குவை - அண்டகோடிகளின்கூட்டம். கொண் டல்-மேகம். படி-ஒப்பு-உலகம். வண்டல்-மகளிர்விளையாட்டு. இம வான்தேவி-பர்வதராஜபதனியானமேனை. சேப்பு-செவப்பு.

(எக) யாழியல்-வீணையினிசை. சூழியம் - உச்சிக்கொண்டை. தொண்டை-கொவ்வைக்கனி. அகவை-வயது.

இறைஞ்சியஞ்சலித்தாடன்னை யெம்மன்னையாதுவேண்டினை யெனவென்று, நிறைந்தபேரன்புநின்னடிப் போதினீங்கலாநிலை மைதந்தருளென், றறைந்தனளின்னும் வேண்டுவதேதென் றருள விம்மகவுருவாகிச், சிறந்துவந்தென்பா லருள்சுரந்திருக்கத் திருவு ளஞ் செய்யெனப்பணிந்தாள். (௮0)

சிவபரம்பரையு மதற்குநேர்ந்தருள்வா டென்னவர்மன்னனும் மலயத், துவசனென்றொருவன்வருமவன்கற்பின் றுணைவியாய்வரு தியப்போதுன், றவமகவாக வருவலென்றன்பு தந்தனள்வந்தவா றிதுவென், றுவமையில்பொதியத் தமிழ்முனிமுனிவர்க் கோதினு னுள்ளவாறுணர்ந்தார். (௮௧)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௧௫ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௫௩௮.

---

ஐந்தாவது,

## திருமணபபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயல்சிறிதுரைத்தேன்றெய்வ
விரைசெய்பூங்கோதைமாதைவிடையவன்மணந்துபாராண்
டரசுசெய்திருந்ததோறறமறிந்தவாறியம்பலுற்றேன். (௧)

காயிரும்பரிதிப்புத்தேள்கலியிருடுமிப்பசோதி
பாயிருங்குடைவெண்டிங்கட்படரொளிநீழல்செய்ய
மாயிரும்புவனமெல்லாமறுமுறையுலகமீன்ற
தாயிளங்குமரியாகித்தனியரசிருக்குநாளில். (௨)

மருங்குதேய்ந்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையிறுமாப்பெய்தக்
கருங்குழற்கற்றைபானுட்கங்குலைவெளிறுசெய்ய
விரங்குநல்யாழ்மென்றீஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக்
கருங்கடிமன்றல்செய்யுஞ்செவ்விவந்தடுத்ததாக. (௩)

---

(௮௧) சிவபரம்பரை-சிவசத்தியாகிய மீனுட்சியம்மை.

(௩) பானுட்கங்குல்-நடுராத்திரி. செவ்வி - பருவம். கடிமன் றல்-விவாகமுகூர்த்தம்.

பனிதருமதிக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தாளுக்கிக்
குனிதரநிறையப்பூத்தகொம்பனாய்க்கின்னங்கன்னி
கனிதருசெவ்வித்தாயுங்கடிமணப்பேறின்றென்னாத்
துனிதருநீரளாகிச்சொல்லினாள்சொல்லக்கேட்டாள். (௪)

அன்னைநீநினைந்தவெண்ணமாம்பொழுதாகும்வேறு
பின்னைநீயிரங்கல்யான்போய்த்திசைகளும்பெருநீர்வைப்பு
மென்னதுகொற்றநாட்டிமீள்வலிங்கிருத்தியென்னாப் [தாள்.
பொன்னவிர்மலர்க்கொம்பன்னாள் பொருக்கென வெழுந்துபோந்

தேம்பரிகோதைமாதின்றிருவுளச்செய்திநோக்கி
யாம்பரிசுணர்ந்தவேந்தரமைச்சரும்பிறரும்போந்தார்
வாம்பரிகடாவிததிண்டேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையந்
தாம்பரிவகலவந்தாளேறினாள்சங்கமார்ப்ப (௬)

ஆர்த்தனதடாரிபேரியார்த்தனமுருடுமொந்தை
யார்த்தனவுடுக்கைதக்கையார்த்தனபடகம்பம்பை
யார்த்தனமுழவந்தட்டையார்த்தனசின்னந்தாரை
யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தனதிசைகளெங்கும். (௭)

வீங்கியகொங்கையார்த்தகச்சினர்விழிபோற்றைப்ப
வாங்கியசிலையேறிட்டகணையினர்வட்டத்தோலவா
டாங்கியகையர்வைவேற்றளிர்க்கையர்பிணாத்தெய்வம்போ
லோங்கியவாயத்தாருமேறினாருடனத்திண்டேர். (௮)

கிடைப்பனவுருளாற்பாரைக்கீண்டுபோதலத்தினெல்லை
யடைப்பனபரந்ததட்டாலடையவான்றிசைகளெட்டு
முடைப்பனவண்டமுட்டியொற்றிவான்கங்கைநீரைத்
துடைப்பனகொடியாற்சாரிசுற்றுவபொற்றிண்டேர்கள். (௯)

---

(௪) துனி-துன்பம் நீர்மை-குணம். அது ஈறுகெட்டு நீரென நின்றது. செவ்வித்து என்பதில், து-பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(௫) இரங்கல்-எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள் வினைமுற்று. கொற்றம்-வெற்றி.

(௬) கடாவி-செலுத்தி. பரிவு-துன்பம்.

(௭) மொந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள். தட்டை - கற்கடிப்பறை.

(௮) பிணா - பெண். வட்டத்தோல்-கேடகம். ஆயம் - மகளிர்கூட்டம்.

(௯) சுற்றுவ, கிடைப்பன, இவ்விரண்டும் வினைமுற்றெச்சங்கள்.

செருவின்மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும்வெங்கூற்றமென்ன
வருவிமாமதநீர்காலவரத்தவெங்குருதிக்கோட்டார்
கருவிவான்வயிறுகீண்டுகவிழுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வரைபோற்செல்வபருஉப்பெருந்தடக்கையானை. (௧௦)

ஒலியவார்திரையினன்னவொழுங்கினயோகமாக்கள்
வலியகாலடக்கிச்செல்லுமனமெனக்கதியிற்செல்வ
கலியநீர்ஞாலங்காப்பான்கடையுகமுடிவிற்றோற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோல்வனபுரவிவெள்ளம். (௧௧)

காலினுங்கடிதுசெல்லுஞ்செலவினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்வெகுண்டுவென்கணடுமீளும்
பாலினர்பகுவாய்நாகப்பல்லினும்பில்குமால
வேலினர்வீயாவென்றிவீக்கியகழற்கால்வீரர். (௧௨)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிதேர்யானைவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாகைமாலைவெணகவிகைபீலி
விண்புதைத்தனநுண்டேளிவெயில்விடுபரிதிப்புத்தேள
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே. (௧௩)

தேரொலிகலினப்பாய்மான்செலவொலிகொலைவெணகோட்டுக்
காரொலிவீரரார்க்குங்கனையொலிபுனைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காற்செங்கணமள்ளர்வன்றிண்டோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருததன்றே. (௧௪)

பரந்தெழுபூழிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர்
கரந்தவன்போன்றாகக்கங்குல்வந்திறுததேய்ப்பச்
சுரந்திருணிறையமுத்தின்சோதிவெண்குடையும்வேந்தர்
நிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்றே. (௧௫)

---

(௧௧) கால் - காற்று. கலி - ஓசை. கலியுகமுடிவிற் றோற்றம் பொலியும்வாம்புரவி என்றது-கற்கி அவதாரத்தை.

(௧௨) வெந்-புறமுதுகு. பில்கும் சிந்தும். வீக்கல்-கட்டல்.

(௧௩) இவுளி-குதிரை. பீலி-மயிற்குஞ்சம் பதாகை - கொடி. புத்தேள்-தேவன்.

(௧௪) கலினம்-கடிவாளம். மள்ளர்-வீரர். முந்நீர்-படைத்தலும், காத்தலும், அழித்தலுமாகிய, மூன்று தன்மையையுடையது எனப்பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலையாய்க், கடலுக்குக் காரணக்குறியாய்வந்த பரியாயப்பெயர். ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் என மூன்றுநீரையுடையது எனவும்

தேர்நிரைகலனாய்ச்செல்லப்பரிநிரைதிரையாய்த்துள்ள
வார்முரசொலியாய்க்கல்லவாட்கலன்மீனாய்க்கொட்பத்
தார்நிரைகவரிக்காடுநுரைகளாய்த்ததும்பவேழங்
கார்நிரையாகததானைக்கடல்வழிக்கொண்டதன்றே. (கசு)

கள்ளவிழ்கோதைமாதரெடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணர்வாயாசியொருபுறந்துவன்றியார்ப்பத்
தெள்விளியமுதகீதமொருபுறந்திரண்டுவிம்ம
வள்ளைவார்குழையெம்மன்னைமணிததிண்டேர்நடந்ததன்றே. (கஎ)

மீனவன்கொடியுங்கானவெம்புலிக்கொடியுஞ்செம்பொன்
மானவிற்கொடியும்வண்ணமயிற்றழைக்காடுந்தோட்டுப்
பானலங்கருங்கட்செவ்வாய்வெண்ணகைப்பசுந்தோணிம்பத
தேனலம்பலங்கல்வேய்ந்தசெல்விதேர்மருங்கிற்செல்ல. (கஅ)

மறைபலமுகங்கொண்டேத்திவாய்தமொழிபெய்ப்ப
நிரைபரம்பரைநீயெங்கணிருபர்கோன்மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாசுதீர்ப்பாயடியனேன்முகத்துமாசுங்
குறையெனநிழற்றுந்திங்கட்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப. (ககூ)

அங்கயனோக்கிமான்றேர்க்கணிதவொருதடந்தேரூர்ந்து
வெங்கதிராவியாழச்சூழ்ச்சிமேம்படுசுமதியென்போ
னங்கைதன்குறிப்புநோக்கிநாற்பெரும்படையுஞ்செல்லச்
செங்கையிற்பிரம்புநீட்டிச்சேவகஞ்செலுத்திச்செல்வான். (உ0)

அலகிலாற்கருவிச்சேனையாழ்கடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலையுலகமன்றிமகபதியுலகமாதி
யுலகமும்பிறவுஞ்செல்லவுலப்பிலாவலியதாக்கித்
திலகவாணுதலாண்மன்னர்திருவெலாங்கவரச்செல்வாள். (உக)

கயபதியாதியாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புயவலியடங்கவென்றுபுழைக்கைமான்புரவிமான்றேர்
பயன்மதிநுதல்வேலுண்கட்பாவையராயமோடு
நயமலிதிறையுங்கொண்டுதிசையின்மேனாட்டம்வைத்தாள். (உஉ)

---

(கசு) கலன்-மரக்கலம். வேழம்-யானை.

(கஎ) கவரி-சாமரை. புலிக்கொடி,சோழனுடையது. விற்கொடி-சேரனுடையது. புலிக்கொடி-புலிஎழுதியகொடி. ஏனையகொடிகளுக்கு மிவ்வாறேகொள்க.

(உக) மகபதி-இந்திரன். உலப்பிலா-கெடுதியில்லாத.

(உஉ) கயம்-யானை, இது கஜம் என்பதன்திரிபு. பயல் - பாதி.

வார்கழல்வலவன்றேரைவலியகாலுதைப்பமுந்நீ
ரூர்கலனொப்பத்தூண்டவும்பர்கோனனிகத்தெய்திப்
போர்விளையாடிமுன்னர்ப்புரந்தரன்மிலைந்ததும்பைத்
தார்விழவாற்றல்சிந்தத்தருக்கழிந்தகன்றுபோனான். (உ௩)

இழையிடைநுழையாவண்ணமிடையிறவீங்குகொங்கைக்
குழையிடைநடந்துமீளுங்கொலைக்கணார்குழுவுந்தான
மழைகவிழ்கடாத்துவெள்ளைவாரணமாவுங்கோவுந்
தழைகதிர்மணியுந்தெய்வதருக்களுங்கவர்ந்துமீண்டாள். (உ௪)

கலிநிலைத்துறை.

இவ்வாறுமற்றைத்திசைகாவலர்யாரையும்போய்த்
தெவ்வாண்மைசிந்தச்செருச்செய்துதிறைபுங்கைக்கொண
டவ்வாறுவெல்வாளெனமூன்றரணட்டமேருக்
கைவார்சிலையான்கயிலைக்கிரிநோக்கிச்செல்வாள். (உ௫)

சலிக்கும்புரவித்தடந்தேருடைத்தம்பிராட்டி
கலிக்கும்பலதூரியங்கைவரைதெய்வதிண்டோ
வலிக்கும்பரிமள்ளர்வழங்கொலிவாங்கிநேரே
யொலிக்கும்படிகிட்டினளூழிதோறோங்குமோங்கல். (உ௬)

வானோர்கயிலைமலையான்மகடன்னைநீத்துப்
போனாளவந்தாளென்றருவிக்கட்புனலுக்கந்நீ
ரானுவொலியாலணைவாவென்றழைஇத்தன்றேசு
தானாகையாற்றழீஇயெதிரேற்பச்சென்றாள். (உ௭)

கிட்டிப்பொருப்பைக்கிரியோடுகிரிகடாக்கி
முட்டிப்பொருதாலெனவேழமுழங்கிப்பாயப்
புட்டிற்புறத்தார்மறத்தார்கணைபூட்டுவில்லார்
வட்டித்துருமேறெனவார்த்துவளைந்துகொண்டார். (உ௮)

---

(உ௩) கழல்-வீரகண்டை. கால்-காற்று. அனிகம்-சேனை. தும்பை, போர்செய்தற் கணிந்துவருமாலை. முன்னர் - அர், பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(உ௫) தெவ் ஆண்மை-பகையின்வலிமை. செரு-சண்டை. திறை-கப்பம். மூன்றரண் - மூன்றுமதில், எனவே திரிபுரம் என்பது பொருள்.

(உ௮) புட்டில்-அம்புறாத்தூணி. புறம்-முதுகு. மறம் - வீரம். வட்டித்தல்-சபதங்கூறல்-உருமு-இடி.

ஓடித்திருமாமலைகாவலரும்பரார்க்கு
நாடிப்பணிதற்கரிதாகியநந்திபாதங
கூடிப்பணிந்தித்திறங்கூறலுங்கொற்றவேனந்
தேடிக்கிடையானுளந்தேர்ந்தனனந்தியெந்தை. (உக)

வென்றிக்கணத்தைவிடுத்தான்கனமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போற்சுழல்கணணழல்கொப்புளிப்பச்
சென்றிக்கனையமொழியாள்பெருஞ்சேனையோடு
மொன்றிக்கடலுங்கடலும்பொருதொத்ததன்றே. (ஙo)

சூலங்கணமழுப்படைதோமரநேமிபிண்டி
பாலங்கள்கழுக்கடைவாட்படைதண்டநாஞ்சி
லாலங்கவிழ்க்கின்றவயிற்படைவீசியூழிக்
காலங்கலிகருங்கடல்போன்றகளமரார்ப்பு. (ஙக)

எறிகின்றனவோச்சுவவெய்வனவாதியாகச்
செறிகின்றனபல்படைசெந்நிறப்புணணீர்மூழ்கிப்
பறிகின்றனவும்பிழைக்கின்றவும்பட்டுத்தாக்கி
முறிகின்றனவுமுயன்றார்வினைப்போகமொத்த. (ஙஉ)

தெரிசிக்கவந்தசிலதேவர்சிறைப்புளூர்தி
வெருவிப்பறந்தவொழிந்தோர்விலங்கூர்திமானங
கருவிப்படையாற்சிதைபட்டனகாலனூர்தி
குருதிப்புனலுக்கதுகொற்றவையுணடதென்ன. (ஙங)

பொருகின்றதுகணடுவிசசாதரர்போகம்வீடு
தருகின்றவனைதொழவானெறிசார்ந்துநேரே

---

(உக) உம்பரார் - மேலிடத்திலுள்ளவர். ஏனமென்றது, வராகவடிவங்கொணட திருமாலை.

(ஙo) கனம்-மேகம். இக்கு-கரும்பு. பொருத்து - இடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர்.

(ஙக) பிண்டிபாலம் - எறியாயுதம். கழுக்கடை - சிறியஈட்டி. நாஞ்சில்-கலப்பை. களமர்-வீரர்.

(ஙஉ) முயன்றார் வினைப்போகம்என்றது - முற்பிறப்பிற்செய்தநல்வினைக்கீடாகப் போகம் சிலநாள்நிற்றலும், தீவினைக்கீடாகவரும் நன்மையுடனே கழிதலும் நெறியாதலின்.

(ஙங) விலங்கூர்தி-ஐராவதயானைமுதலிய மிருகவாகனங்கள். ஊர்தி, நடத்தப்படும் பொருள் மேனிற்றலால், செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

வருகின்றவர்வேறுவழிக்கொடுபோவரன்புக்
குருகின்றளிர்மெல்லடியாரொடூற்றமஞ்சா. (௫௪)

திகைட்படைசெகதிரோன்படைசீற்றமேற்ற
வங்கிப்படைதீம்புனலான்படைநாரசிஙக
துங்கப்படைசிம்புணெம்படைசூறைசசெல்வன்
வெஙகட்படைபன்னகவெம்படைமாறிவிட்டார். (௫௫)

கொட்புற்றமராமிகக்கொள்கையர்தம்மினந்தி
நட்புற்றவர்கைப்படைதூட்படஞானமூர்த்தி
பெட்புற்றருளவருமெஙகள்பிராட்டிவெய்ய
கட்புற்றரவிற்கணைமாரிகடேற்றிநின்றாள். (௫௬)

கையிற்படையற்றனர்கற்படைதொட்டுவீரர்
மெய்யிற்படுகென்றுவிடுக்குமுன்வீரக்கன்னி
பொய்யிற்படுநெஞ்சுடையார்தவம்போலமாய
நெய்யிற்படுவெசசிரவேலைநிமிர்த்துவீசி. (௫௭)

துண்டம்படவேதுணித்தக்கணவீரர்தம்மைத்
தண்டங்கொடுதாக்கினள்சாய்ந்தவர்சாம்பிப்போனு
ரண்டங்கள்சராசரம்யாவையுந்தானேயாக்கிக்
கொண்டெஙகுநின்றாள்வலிகூறவரம்பிற்றாமோ. (௫௮)

படையற்றுவிமானமும்பற்றறவற்றுசசுற்றுந்
தொடையற்றிகணமூணடெழுதோள்வலியற்றுசசெற்ற
மிடையற்றுவீரநகையற்றடலேறுபோலு
நடையற்றடைவார்நிலைகணடனனந்தியணணல். (௫௯)

உடையானடிதாழ்ந்திவையோதலுமோதநீத்தச
சடையானிளவாணகைசெய்துதருமச்செஙகண்
விடையான்சிலையானிகல்வென்றிவிளைக்குந்தெய்வப்
படையானெழுந்தானமராடியபாரிற்சென்றான். (௬௦)

(௫௪) ஊற்றம்-இடையூறு. போகம்வீடு தருகின்றவ னென்றது-இருவினை யொப்புவந்துகூட, போகத்தையும், மலபரிபாகத்தில் மோட்சத்தையும் தருவோனாதலின்.

(௫௫) சிம்புள் - சரபம். சூறை-வாயு. பன்னகம் - பாம்பு.

(௫௬) கொட்புற்று-சுழன்று - இது, கொடுமை என்னும் பண்பீறும், ஈற்றயலுகரமுநகெட்டுப் பெயர்விகுதியேற்றுக் கொட்பு எனநின்றது. பெட்பு என்பதற்குப்பகுதி-பேண் என்பதன் விகாரமெனக்கொள்க.

(௫௮) சாய்தல்-புறங்கொடுத்தல். சாம்பி-சோர்ந்து.

(௫௯) இகல்-போர். தொடை-தும்பைமாலை. செற்றம் - கோபம்.

(௬௦) தெய்வப்படை என்றது-பாசுபதாஸ்திரத்தை.

## அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மேவியாகவப்பாரிடைப்பாரிடவீரரையமரராதி
யோவிலாவலிகவர்ந்ததுமன்றினியுருத்தெவரெதிர்ந்தாலுந்
தாவிலாவலிகவரவுமடஙகலின்றனிப்பிணவெனநிற்குந்
தேவியார்திருவருவமுஞ்சேவகச்செய்கையுமெதிர்கண்டான். (சக)

ஒற்றைவார்கழற்சரணமும்பாம்பசைத்துடுத்தவெம்புலித்தோலுங
கொற்றவாணமழுக்கரமும்வெணணீறணிகோலமுந்நூன்மார்புங்
கற்றைவேணியுந்தன்னையேநோக்கியகருணைசெய்திருநோக்கும்
பெற்றதன்வலப்பாதியைத்தடாதகைப்பிராட்டியுமெதிர்கண்டாள்.

கணடவெல்லையி லொருமூலைமறைந்தது கருத்திணுண்மடன ச்சங், கொண்டமைந்திடக் குனிதரமலர்ந்தபூங கொம்பர்போலொசிந்தொல்கிப், பணடையன்புவந் திறைகொளக்கருஙகுழற் பாரமும்பிடர்தாழக். கெண்டையுண்கணும் புறவடிநோக்கமண் கிளைத்து மின்னெனநின்றாள். (சங)

நின்றமென்கொடிக்ககல்விசும்பிடையரனிகழ்த்தியதிருமாற்ற
மன்றறிந்தமூதறிவனுஞ்சுமதிசீறடிபணிந்தன்னாயிக்
கொன்றையஞ்சடைக்குழகனேநின்மணக்குழகனென்றலுமன்பு
துன்றநின்றவட்பார்த்தருட்சிவபரஞ்சோதிமற்றிதுகூறும். (சச)

என்றுதொட்டுநீதிசையின் மேற்சயஙகுறித்தெழுந்து போந்தனையாமு, மன்றுதொட்டுநம்மதுரை விட்டுனைவிடாதடுத்துவந்தன முன்னைத், தொன்றுதொட்டநான்மறையுரைவழிவருசோமவாரத் தோரை, நன்றுதொட்டநாணமணஞ்செயவருதுநின்னகர்க்குநீயே கென்றான். (சரு)

என்றநாதன்மேலன்பையுமுயிரையுமிருத்தியாயஞ்சூழக்
குன்றமன்னதேர்மேற்கொடுதூரியஙகுரைகடலெனவார்ப்ப
நின்றதெய்வமால்வரைகளும்புணணியநீத்தமுநீத்தேகி
மன்றன்மாமதுராபுரியடைந்தனண்மதிக்குலவிளக்கன்னாள். (சசு)

---

(சக) ஆகவப்பார்-யுத்தபூமி. பாரிடம் - பூதகணம். உருத்து-கோபித்து. பிணமடஙகல்-பெணசிஙகம்.

(சங) ஒல்கி - துவண்டு.

(சச) மாற்றம்-உரை. குழகன் - பேரழகுடையவன்.

(சரு) ஓரை நன்றுதொட்டநாள் - நல்லமுகூர்த்தஙகூடிய காலத்தில். உனைவிடா தடுத்துவந்தன மென்றது-சத்தனுயுள்ளதனக்குத்தாதான்மிய சத்தியாய்நிற்றலை.

(சசு) புண்ணியநீத்தம்-புண்ணியநதி.

மங்கைநாயகிமங்கலமெதிர்கொளவந்துவானிழிசெல்வம்
பொங்குமாளிகைபுகுந்தனளாகமேற்புதுமணத்திறந்தீட்டி
யெங்குமோலையுய்த்தமைச்சர்மங்கலவினைக்கியைவனவமைக்கின்று
ரங்கண்மாநகரெங்கணுங்கடிமுரசானைமேலறைவித்தார். (௪௭)

மேற்படி - வேறு

கன்னிதன்மணமுரசறைதலுங்கடிநகருறைபவர்களைகெடத்
துன்னியவுவகையர்கடவுளைத்தொழுகையருடலமுகிழ்ப்பெழப்
பன்னியதுதியினரியலெழின்மகளிரையழகுசெய்பரிசென [ய்வார்.
வின்னியலெழில்வளநகரெலாஞ்செயல்வினையணிபெறவெழில்செ

கோதையொடும்பரிசந்தனக்குப்பைகளைந்தனர்வீசுவார்
சீதளமென்பனிநீர்கடேய்சசிந்தினபூழியடக்குவார்
மாதருமைந்தருமிறைமகண்மன்றன்மகிழ்ச்சிமயக்கிஞற் [வார்.
காதணிகுழைதொடி கணடிகைகழல்வன தெரிகிலாதொழில் செய்

மங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதிநாளெனவுரைசெய்வார் [வார்
தங்களையொல்லை தழீஇகொள்வார் தாங்கருமோகை தலைக்கொள்
திங்களினெல்லையுமாறுநாளாறுகமென்றுசெலுத்துவார்
கங்கையருங்கடிகாணவோதுடித்தனதோள்கணமக்கென்பார். (௫௦)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெட்புறுவார்களும்பெட்புறச
சித்திரபந்திகிறுத்துவார்தெற்றிகள்குங்குமநீவுவார்
வித்தியபாலிகைமென்றழைவிரிதலைநீர்நிறைபொற்குடம்
பத்தியின்வேதிநிரப்புவார்தோரணம்வாயில்பாப்புவார் (௫௧)

நீளிடைமணிமறுகெங்கணுநெடுநடைக்காவணநாட்டுவார்
பாளைகொள்கமுகுசுவைக்கழைபழுக்குலைவாழையொழுக்குவார்
கோளிறைகொண்டெனவாடிகள்கோத்தணிவார்மிசைகொடிநிரை
வாளரியெழுபரியடிபடமத்திகைநிரையெனவைப்பரால். (௫௨)

---

(௪௮) கடி-காவல். முகிழ்ப்பு-புளகம்.

(௪௯) கோதை—பூமாலை. பூழி-புழுதி.

(௫௧) பித்திகை - சுவர்த்தலம். மெட்புறுவாரென்றதுஈண்டு, யாவராலும் விரும்பப்பட்ட சிற்பநூல்வல்லோரை. பெட்பு-ஆசை. தெற்றி-திண்ணை. வேதி-மேடை.

(௫௨) மறுகு-வீதி. காவணம்-நடைப்பந்தல். கோள் - நவக்கிரகம். அரி-சூரியன்.

பூவொடுதெண்பனிசிந்துவார்பொரியொடுபொற்சுணம்வீசுவார்
பாவைவிளக்குநிறுத்துவார்பைந்தொடைபந்தரினாற்றுவா
ராவணமென்னவயிர்ப்புறவணிமறுகெங்கணுமரதனக்
கோவையுமரகதமாலையுங்கோப்பமையாரமுந்தூக்குவார். (ருங)

அடுகரிசிந்துரமப்புவாரழன்மணியோடைமிலைச்சுவார்
கடுநடையிவுளிகழுத்தணிகாலணிகலனைதிருத்துவார்
சுடர்விடுதேர்பரிபூட்டுவார்தொடையொடுகவரிகடேய்க்குவார்
வடிவுறுபொற்கலநவமணிமங்கலதீபமியற்றுவார். (ருச)

பழையனகலனைவெறுப்பராற்புதியனபணிகள்பரிப்பராற்
குழைபணிநீரளைகுங்குமங்குவிமுலைபுதைபடமெழுகுவார்
மெழுகியவீரம்புலர்த்துவார்விரைபடுகலவைகளப்புவா
ரழகியகண்ணடிநோக்குவார்மைந்தரையாகுலமாக்குவார். (ருரு)

அஞ்சனம்வேல்விழிதீட்டுவாராடவர்மார்பிடைநாட்டுவார்
பஞ்சுகள்பாதமிருத்துவாரபரிபுரமீதுதிருத்துவார்
வஞ்சியாதேறலருந்துவார்மருங்குறளாடவருந்துவார்
கொஞ்சியகனிமொழிகழறுவார்குழுவொடுகுரவைகள்குழறுவார். ()

கின்னரமிதுனமெனச்செல்வார்கிளைகெழுபாணொடுவிறலியர்
கன்னியரரசைவணங்குவார்கடிமணமெய்துகளிப்பினா
லின்னிசையாழொடுபாடுவாரீந்தனதுகில்விரித்தேந்துவார்
சென்னியின்மீதுகொண்டாடுவார்தேறலையுண்டுசெருக்குவார். ()

மன்னவர்மகளிருமறையவர்மகளிரும்வந்துபொன்மாலையைத் [ர்
துன்னினர்சோபனம்வினவுவார் தோகைதன்மணவணிநோக்குவா
கன்னிதனேவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென் [ரால்.
பொன்னறுங்கலவையின்மெய்யெலாம்புதைபட வளனொடும்போவ

---

(ருங) சுணணம்-சுணமென-இடைகுறைந்துநின்றது. பாவைவிளக்கு-பிரதமைகளேந்தும் விளககு. கோப்பு-கோர்வை.

(ருச) ஓடை-பட்டம். கலன்-சேணம்.

(ருரு) ஆகுலம்-வருத்தம். அப்புவார், வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது.

(ருசு) பரிபுரம்-சிலம்பு. தேறல்-மது. குரவைபாடலாவது-"குரவையென்பதெழுவர்மங்கையர், செந்நிலைமண்டலக்கடகக்கை கோத்துத், தந்நிலைகொட்பநின்றாடலாகும்" எனவருஞ் சூத்திரத் தாலுணர்க.

(ருஎ) விறலியர்-பாடற்பெண்கள். கின்னரமிதுனம் - கின்னரம், மிதுனம், என்னும் பட்சிகள். கிளை-வீணையினரம்பு-சுற்றம்.

(ருஅ) காசறை-மயிர்ச்சாந்து.

அங்கனகஞ்செய்தசும்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ்
தொங்கல்வளைந்தனமங்கையர்துள்ளியகவரியினுள்ளன
கங்கையும்வாணியும்யமுனையுங்காவிரியும்பலதுறைதொறு
மங்கலதூரியமார்ப்பனமதமலைமேலனவருவன. (௫௯)

அங்கவர்மனைதொறுமணவினையணுகியதுழனியரெனமறைப்
புங்கவரினிதுணவறுசுவைப்போனகமடுவினைபுரிகுவா
ரிங்கடுவனபலியடிகளுக்கெனயதிகளையெதிர்பணிகுவார்
சங்கரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிகுவார். ()

இன்னணநகர்செயலணிசெயவினையிலிமணமகன்மணவினைக்
கன்னியுமனையவளென்னினிக்கடிநகர்செயுமெழில்வளனையா
மென்னவரியநகர்செயலெழிலினையெனவுரைசெய்வதெவனிதன்
முன்னிறைமகடமர்மணவணிமண்டபவினைசெயுமுறைசொல்வாம்.

மேற்படி - வேறு.

கருவிவான்முகிலூர்தியைப்பொருதநாட்கலைமதிமருமாட்டி
செருவில்வாங்கியவிமானமாலைகளெனத்தெய்வதவரையெல்லா
மருவியந்நகர்வைகியதம்மிறைமடமகடனைக்காணபான்
றுருவிநின்றெனநட்டனரெட்டிவான்றொடுநிலைநெடுந்தேர்கள். ()

பளிக்கினேழுயர்களிறுசெய்தமைத்தபொற்படியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்குநீலத்திருளிகணிரைமணிதெற்றியதுற்றோசாய்
வெளிக்குளாடியவோவியப்பாவைபோன்மிளிர்பளிங்காற்சோதி
தளிர்க்கும்பித்தியிடையிடைமரகதசசாளரத்ததுமாதோ. (௬௩)

பல்லுருச்செய்தபவளக்காலாயிரமபடைத்ததிந்திரநீலக்
கல்லுருத்தலைப்போதியதாடகக்கவின்கொளுத்தரமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணித்துலாத்ததாலமுதுடற்பசுந்திங்கள்
வில்லுருக்குகன்மாடமதாகியவேள்விமண்டபஞ்செய்தார். (௬௪)

---

(௫௯) தசும்பு-குடம். மதமலை-மதத்தையுடையயானை.

(௬௦) துழனி-ஓசை. பலி-பிக்ஷை. சபரியை-பூசை.

(௬௨) முகிலூர்தி - இந்திரன். நெடுந்தேரென்றது - நிலைத் தேரை.

(௬௩) ஏழுயர்களிறு என்றது-ஏழுமுழமுயர்ந்த அரசயானையை.

(௬௪) போதியது-போதிகைகளையுடையது. போதிகை - குறுந்தறி. வில்-கிரணம். துலாம்-சிறுகுமிழ் உருக்கு-காலங்காந்தபெய ரெச்சமாதலால், கல்மாடம் என்னும்எல்லைப்பொருள்கொண்டது- கல்மாடம் - சந்திரகாந்தக்கல்லால்செய்தமேனிலை.

முத்திற்பாளைசெய்தவிர் மரகதத்தினன்மொய்த்த பாசிலைது ப்பின், கொத்திற்றீம்பழம் வெணபொனாற்கோழரை குயின்றபூக முந்துப்பின், ஞெத்திற்றாங்குபூச் செம்பொனற்பழுக்குலை தூக்கி ப்பொன்னுற்றணடு, வைத்துப்பாசொளி மரகதநெட்டிலைவாழையு நிறைவித்தார். (௬௫)

பித்திமாதவி சணபகம் பாதிரிபிறவுமணடபஞ்சூழப் பத்தியா வளர்ததளிகள்வாய் திறந்து பணபாடவின்மதுக்காலத், தத்தியாய் மணங கவர்ந்துசாளரந்தொறுந் தவழ்ந்தொழுகிளந்தென்ற, றித்தி யாநிற்குமதுததுளி தெளித்திடச செய்தனருய்யானம். (௬௬)

வேள்விசசாலையும் வேதியுஙகுணடமு மேகலையொடுதொன் ஞற், கேள்விசசார்பிஞற் கணடுகணணடிவிடைகிளர்சுடர்சீவற்ச, நீள்விற்சாமரம வலம்புரிசுவததிக நிறைகுடமெனவெட்டு, வாள்வீ ட்டோஙகுமங கலதொழில்செய்பொறி வகையினுனிருமிததார்.()

மணஙகொள்சாந்தொடு குஙகுமப் போதளாய் மான்மதம்பனி நீர்தோய்த, திணஙகுசேறுசெய் திருநிலந்தடவிவா னிரவிமணடல நாணப், பணஙகொளுகமா மணிவிளக்கிருகையும் பாவைகளெடுத் தேந்தக், கணஙகொடாரகை யெனநவமணிகுயில்கம்பலம் விதானி த்தார். (௬௮)

செம்பொற்கோயின்முன் சேணடொடுகொவணந் திசையெலா ம்விழுஙகசசெய், தம்பொறபாலிகைப் பாண்டில்வாய் முளைதெளித் தம்புயத்தவனுதி, யும்பர்க்கேற்றபொற் கம்பலமேல்விரித துள்ளு றததவிசிட்டுத, துமைபாததாழ்சடை யான்றமர்க்காதனஞ் சூழவிட் டதனுப்பண. (௬௯)

கற்பகந்தரவயிரவாளரிப்பிடர்கதுவப்பொற்குடரேற்றி
யெற்படுந்துகிராறகுடஞ்சதுரமாவியற்றியவெருததததூண
விற்படும்பளிக்குத்திரந்துப்பிஞல்விடஙகமேனிலமூனரூப்
பொற்பநூல்வழிவிமானம்பன்மணிகளாற் பொலியசசெயதுள்ளாக.

---

(௬௫) துப்பு - பவளம. கோழ் - வழவழப்பு தொதது - கொத் து. தூக்கி. வைதது, என வேறு பலவடுககியவினையெசசஙகள், இ சையெசசமாய்நின்ற அமைத்த என்னும் பெயரெசசததின் முதனி லையைத் தனித்தனிகொணடன.

(௬௬) பித்தி - சிறுசண்பகம் - மாதவி - குருக்கத்தி. தத்தல்- செல்லல். உய்யானம்-பூந்தோட்டம். உத்தியானமென்பது உய்யா னமெனநின்றது, இடைக்குறை. பித்தி-கடைக்குறை-பித்திகை.

(௬௭) மேகலை - ஓமகுணடத்தின் வரம்புகள்.

(௬௮) தாரகை - நட்சத்திரம்

(௬௯) பாண்டில் - வட்டவடிவு. நாப்பண் - நடு.

(௭௦) அரி-சிஙகம். விடஙகம்-கொடுங்கை. நூல்-சிற்பநூல்.

அங்கமாறுமேகால்களாய்முதலெழுத்தம்பொற்பீடிகையாகித்
துங்கநான்மறைநூல்களேநித்திலந்தொடுத்தசைதாம்வாகி
யெங்கணாயகனெம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருக்கொண்டு
தங்கினாலெனநவமணிகுயின்றபொற்றவிசதுசமைத்திட்டார். (எக)

புரந்தரன்றருகற்பகம்பொலந்துகில்பூண்முதலியநல்கச்
சுரந்தரும்பெறலமுதமைவகையறுசுவையுணாமுதலாகப்
பரந்ததெய்வவான்பயப்பச்சிந்தாமணிபற்பலவுஞ்சிந்தித்
திரந்துவேண்டுவதரத்தரவீட்டினாரிந்திரநகர்நாண. (எஉ)

தென்னர்சேகரன்றிருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று [றி
மன்னர்வந்தெதிர்தொழுதுகைக் கொண்டுதம்மணிமுடிமிசையேற்
யன்னவாசகங்கேட்டனாகொணர்ந்தவர்க்கருங்கலந்துகினல்கி
முன்னரீர்த்தெழுகளிப்புறமனத்தினுமுந்தினர்வழிக்கொள்வார். ()

கொங்கர்சிங்களர்பல்லவர்வில்லவர்கோசலர்பாஞ்சாலர்
வங்கர்சோனகர்சீனர்கள்சாளுவர்மாளவர்காமபோச
ரங்கர்மாகதராரியர்நேரியரவந்தியர்வைதர்ப்பர்
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கணமராடர்கள்கருநாடர்குருநாடர். ()

கலிங்கர்சாவகர்கூவிளரொட்டியர் கடாரர்கள்காந்தாரர், குலி
ங்கர்கேகயர்விதேகர்கள் பௌரவர்கொல்லர்கள் கலயாணர், தெலு
ங்கர்குர்ச்சரர்மச்சர்கணமிலேச்சர்கள் செஞ்சையர் முதலேனைய, பு
லங்கொண்மன்னருந் துறைதொறுமிடைந்துபார் புதைபடவருகி
ன்றார். (எரு)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெறாதீண்டிப்
பைத்தவாழிபோனிலமகண்முதுகிறப்பரந்ததானையராகித்
தத்தநாட்டுளபலவகைவளனொடுந்தழீஇப்பலநெறிதோறு
மொய்த்துவந்தனர்செழியர்கோன்றிருமகண்முரசதிர்மணமூதூர்.

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினர்வருகெனவருகுய்ப்பச
சந்தவாளரிப்பிடரணைமீதறந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்குங்
கந்தநாண்மலர்க்கொம்பினைக்கண்டுகண்களிப்புறமுடித்தாமஞ் [ர்.
சிந்தவீழ்ந்தருள்சுரந்திடத்தொழுதுபோய்த்திருந்து தம்மிடம்புக்கா

---

(எக) அங்கம் - வேதாங்கங்கள். முதலெழுத்து - பிரணவம். தவிசது - அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

(எஉ) ஐவகையுணவாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல், உரிஞ்சல். தெய்வ ஆன் - காமதேனு.

(எரு) 'துறை - வழி. (எசு) நெறி - மார்க்கம்.

வரைவளங்களும்புறவினில்வளங்களுமருதத்தண்பணைவேலித்
தரைவளங்களுஞ்சலதிவாய்நடைக்கலந்தருவளங்களுமீண்டி
யுரைவரம்பரமங்கலம்பொலிந்ததிவ்வூரினிநால்வேதக்
கரைகடந்தவன்றிருமணஞ்செயவருகாட்சியைப்பகர்கின்றேன். ()

ஏகநாயகிமீண்டபின்ஞாட்பிகந்திரசிதகிரியெய்தி
நாகநாயகமணியணிசுந்தரநாயகனுயிர்க்கெல்லாம்
போகநாயகனாகிப்போகம்புரிபுணர்ப்பறிந்தருணந்தி
மாகநாயகன்மாலயனுருத்திரர்வரவின்மேன்மனம்வைத்தான். ()

சநகுகன்னனையாதியகணதிபர்தமைவிடுத்தனனன்னார்
செங்கணேற்றவர்மாலயன்முதற்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி
யெங்களையகன்றிருமணச்சோபனமியம்பினாதுகேட்டுப்
பொங்குகின்றபேரன்புபின்றள்ளுறப்பொள்ளெனவருகின்றார். ()

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடங்கழன்றவர்தமைப்போலீ
ரஞ்சுதீயுருத்திரர்புடையுடுத்தவரழற்கணுற்பூதங்க
ளஞ்சுநூறுருதிரரண்டத்துசசியரரியயன்முதற்றேவ
ரஞ்சுமாணையுமாற்றலும்படைத்தவரடுகுறட்படைவீரர். (அக)

---

(எஅ) புறவு - முல்லை. சலதி - சமுத்திரம்.

(எகூ) ஏகம்-ஒப்பின்மை. நாகநாயகன் - ஆதிசேடன். ஞாட்பு-யுத்தகளம். இரசிதம்-வெள்ளி. மாகநாயகன்-இந்திரன். மாகம்-வானுலகம்.

(அக) இருமடங்கழன்றவரென்றது - கீழண்டகடாகத்தில், கோடியோசனையுள்ள கனகமயமான ஆலயத்தில ஆயிரம்யோசனையுயரமும், இரண்டாயிரம்யோசனை அகலமுமுள்ள சிங்காதனத்தில், தமது திருமேனியில் அக்கினிசுவாலை பததுக்கோடியோசனையும் அசசுவாலையின்புகை ஐந்துகோடி யோசனையுமுடையவராய் வீற்றிருக்கும் காலாக்கினி உருதிரநாயனுரை. தமைப்போலீரைஞ்சுதீ யுருதிரரென்றது-அவரைசசூழ்ந்து அவர்போன்றிருக்கும், தசவுருத்திரர்களை. புடையுடுத்தவரெனறது-அப்பததுருததிரர்களுள் ஒவ்வொருவரையும் பரிவாரமாகசசூழ்ந்து சேவித்துநிற்கும், ஒவ்வொருகோடியுருத்திரர்களை நாற்பூதங்களஞ்சுநூறுருத்திரரண்டத்துச்சியர் எனறது-நால்வகைப்பூதங்களும் அணடமுகட்டில் வசிப்பவர்களுமாகிய யாவருமஞ்சத்தக்க நூறு உருத்திரர்களை. இவர்கள், அணடகடாகப்புறமபிலுள்ள இந்திரதிக்குமுதலிய அஷ்டதிக்குகளிலும் ஒவ்வொருதிக்குக்குப் பதின்மராகவும், அண்டகடாகவோட்டுக்குக்கீழுள்ள விஷ்ணுதிக்கிற்பதின்மரும், அணடகடாகத்தின்மேலுள்ள பிரமதிக்கில் பதின்மருமாக வசிப்பவர்கள். ஆணை-ஆக்கினை. ஆற்றல்-வல்லமை-குறட்படை-பூதப்படை.

புத்தியட்டகர்நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள்
பத்திரட்டியுங்காப்பவர்பாரிடப்படையுடைக்கூர்மாண்டர்
சத்தியச்சிவபரஞ்சுடருதவியசதவுருத்திரரன்றோ
ருய்த்தளித்தவீரைம்பதுகோடியருருத்திரகணநாதர். (அஉ)

பட்டகாரிவாயரவணிபவர்பசுபதியுருத்திரராதி
யட்டமூர்த்திகணமேருவினவிர்சுடராடகர்தோடேந்து
மட்டறுமலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிதிதேற்ற
கிட்டையாலவனெற்றியிறறோன்றியநீலலோகிதநாதர். (அங)

(அஉ) புத்தியட்டகர் - பைசாசம், ராட்சசம், யாக்ஷம், காந்தர்வம், மாகேந்திரம், சௌமியம், பிராசேஸ்வரம், பிராமம் என்னு மெணவகைப்பட்ட சூக்குமபுவனங்களினதிபதிகளாகிய அனந்தர், சூக்ஷமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி என்னும் அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள். நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்களை பத்திரட்டி என்பது—அதிபாதக முதலிய பாவங்களைச செயதோரவசித்தறகு, இருபத்தெட்டுத்தளங்களாகக்கட்டின நிலைமாடங்கள்போல ஒன்றின்மே லொன்றாய், உருத்திரதேவநாயனார்புவனத்திற்குமேலுள்ள இருபத்தெட்டுகோடிநரகங்களை. கூஷ்மாணடர் என்பது-கூர்மாணடர் என்றாயிற்று. காப்பவரென்றது, பிரளயகாலாக்கினியையும், பிரளயகாலத்துச சூரியனும்போன்ற திருவுருவமும், கறுத்தமுகமும் மழுவேந்தியகரமுமுடைய கூர்மாணடதேவநாயனாரைப் புடைசூழ்ந்து அவரைப் போலுருவாய்ந்த, அநேக உருத்திரர்களை. கூர்மாணடராவார்-அந்நரகங்களின் மேற்பாகமாகிய கனகபூமியில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்றைக்காப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். சத உருத்திரராவார், மந்திரம், பதம் வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை ஆகிய ஆறத்துவாக்களிலு முறையாயமர்ந்துள்ள நூறு ருத்திரர்கள். ஈரைம்பது கோடியுருத்திரர்களென்றது-பிரமாணடத்ர உருத்திரர்களுக்கு உள்ளிட்ட நூறுகோடி யுருத்திரர்களை.

(அங) காரி-விஷம். அட்டமூர்த்திகளாவார் - பவன், சருவன், ஈசானன், பசுபதி வீமன், மாதேவன் உருத்திரன். ஆடகர் - ஆடகேஸ்வரர். இவர் பாதாளத்துக்குமேலுள்ள ஆடகேஸ்வரபுவனத்தில் ஆயிரம்யோசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலிலுள்ள அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும், சேவிக்க வீற்றிருப்பவர். விதி-சிருட்டித்தொழில்.

பாலமேற்றசெந்தழல்விழியுருத்திரர்பதினொருபெயர்வாகைச்
சூலமேற்றகங்காளகபாலியர்துரகதநெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சுகப்போர்வையினெடியவர்நிருவாணக்
கோலமேற்றவரெண்மர்ஞாளிப்புறங்கொண்டகேத்திரபாலர். (௮௪)

செய்யதாமரைக்கண்ணுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிபீடத்
தையன்வாசவனாதியெண்டிசைப்புலத்தமரெண்வசுதேவர்
மையில்கேள்விசாலேழெழுமருத்துகணமருத்துவரிருவோர்வான்
வெய்யவாள்வழங்காறிரண்டருக்கரோர்வெண்சுடர்மதிச்செல்வன்.

கையுங்கால்களுங்கண்பெற்றுக்கதிபெற்றகடும்புலிமுனிசெல்வன்
பையராமுடிப்பதஞ்சலிபாற்கடல்பருகிமாதவன்சென்னி
செய்யதாள்வைத்தசிறுமுனிகுறுமுனிசிவமுணர்சனகாதி
மெய்புணர்சரியோர்வாமதேவன்சுகன்வியாதனாரதன்மன்னோ. ()

எழுவரன்னையர்சித்தர்விச்சாதரரியக்கர்கின்னரர்வேத
முழுதாரம்புணர்முனிவர்யோகியர்மணிமுடித்தலைப்பலநாகர்
வழுவில்வான்றவவலியுடைநிருதர்வாள்வலியுடையசுரேசர்
குழுவொடும்பயில்பூதவேதாளர்வெங்கூளிகளரமாதர். (௮௭)

---

௮௪) உருத்திரர் பதினொருவர் என்றது - மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமியன் என்னுமேகாதசவுருத்திரர்களை. இவர்கள் பிரமனுக்குமயங்கிய சிருட்டியைத தேற்றுவிததற்பொருட்டு ஒவ்வொருகற்பத்திலும் அவன்நெற்றியிலிருந்து ஒவ்வொருவராகத்தோன்றினவர்கள். கங்காளர் - எலும்பைத்தரித்தவர். கபாலியர்—கபாலத்தையேந்தியவர். காரி-சாத்தன். நிருவாணக்கோலமேற்றவர். எண்மரென்றது - அசிதாங்கர், குரு, சண்டர், குரோதனர், உன்மத்தர், கபாலி, பீஷணர், சங்கரரென்னும் க்ஷேத்திரபாலரை.

(௮௫) வாசவனாதி யெண்டிசைப் புலத்தமரென்றது—இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானியன் என்னு மஷ்டதிக்குப்பாலகரை. எண்வசுதேவர் என்றது-துருவன், தமன், சோமன், ஆபன், அனிலன், அனலன், பிரத்தியூடன், பிரபாசன், என்னும் வசுகணத்தவரை மருத்துவர் - அஸ்வனிதேவர்கள். ஆறிரண்டருக்கரென்றது-இந்திரன், தாதா, பகன், பூஷன். மித்திரன், வருணன், அரியமான், அருச்சி, விவசுவன், துவட்டா, சவிதா, விஷ்ணு என்னுமிவர்களை.

(௮௬) சிறுமுனி-உபமந்நியர், குறுமுனி-அகத்தியர்.

ஆண்டினோடயனம்பருவந்திங்களாறிரண்டிருபக்க
மீண்டுமைம்பொழுதியோகங்கள்கரணங்களிராப்பகலிவற்றோடும்
பூண்டநாழிகைகணமுதற்காலங்கள்பொருகடனதிதிக்கு
நீண்டமால்வரைதிக்கயமேகமின்னிமிர்ந்தவைம்பெரும்பூதம். ()

மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்கள்பதம்வேதந்
தந்திரம்பலசமயநூல்புறந்தழீஇச்சார்ந்தநூறருமாதி
முந்திரங்கியசதுவிதஞ்சரியையேமுதலியசதுட்பாத
மிந்திரங்குநீர்முடியவரடியவரிசசியாவெண்சித்தி. (அகூ)

ஆயிரங்கடலனையவாய்ப்பரந்தெழுமாயிரமணிகத்து
ளாயிரங்கதிரனையராயுருத்திரரந்தரத்தவரணட
மாயிரந்தகர்பட்டெனத்துந்துபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப
வாயிரஞ்சதகோடியோசனைவழியரைக்கணத்திடைச்செல்வார். ()

சித்தந்தேர்முனிவேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருத்தரித்தோருந்
தத்தந்தேர்முதலூர்தியர்வார்திகழ்சந்தனமணிக்கொங்கைக்
கொத்தந்தேமலர்க்குழன்மனையாரொடுங்குளிர்விசும்பாறுசசென்
றத்தந்தேரிடையாள்பங்கனணிவரைக்கணியராய்வருகின்றார். ()

இழிந்தவூர்தியர் பணிந்தெழும்யாக்கைய ரிலறபுகழ்திருநாம, மொழிந்தநாவினர் பொடிப்பெழுமெய்யினர் முகிழ்த்தகைமுடியே றக், கழிந்தவன்பினர் கணமுதற்புலங்கட்குங கருணைவான்சுவை யூறப், பொழிந்தவானந்தத தேனுறைதிருமலைப்புறத்து வணடெ னமொய்த்தார் (கூஉ)

---

(அஅ) ஆண்டு-பிரபவாதியறுபதுவருடங்கள் அயனம் - உத்த ராயனம், தக்ஷிணாயனம், பருவம், கார்முதலிய ஆறுபருவங்கள். இருபட்சம். சுக்கிலபட்சம், கிருஷ்ணபட்சம். ஐம்பொழுது - வைகறையாதியைம்பொழுதுகள். ஐம்பெரும்பூதம்-பிரிதிவுமுதலிய பஞ்சபூதங்கள்.

(அகூ) மந்திரம் - சத்தகோடிமகாமந்திரங்கள். கலை - நிவர்த்தியாதி பஞ்சகலைகள். வருணங்கள் - ஐம்பத்தோரக்ஷரங்கள். பதம்- எண்பத்தொருபதங்கள். தந்திரம் - இருபத்தெட்டாகமங்கள். புறந்தழீஇச்சார்ந்தநூல் - புறசசமயம்புறசசமயநூல்கள். சதுட்பாதம், சரியையாதிநான்கு ஞானபாதங்கள். எண்சித்தி-அஷ்டமாசித்தி.

(கூ0) ஆயிரம் - அநேகம். அனிகம் - சேனை. கதிர் - சூரியன். அந்தரத்தவர்-தேவர்கள்.

(கூக) சிவனுருத்தரித்தோர் - உருத்திரர். ஆறு - வழி. அத்தந்தேரிடையாள் - அ - தந்து எர் - இடையாள், என்பது சொல்வகை. அந்த நூல்போன்ற அழகிய இடையையுடையவள் என்பது பொருள்தந்து - நூல்.

விரவுவானவர்நெருக்கறவொதுக்குவான்வேத்திரப்படையோச்சி
யரவுவார்சடைநந்தியெம்பிரானவரணிமணிமுடிதாக்கப்
பரவுதூளியிற்புதைபடுகெயிலையம்பருப்பதம்பகல்காலு
மிரவிமண்டலததொடுநுநாளொடுஙகியவிந்துமண்டலமானும். ()

வந்தவானவர்புறநிற்பநந்தியெம்வள்ளலங்குள்ளெய்தி
யெந்தைதாள்பணிந்தையவிண்ணவரெலாமீண்டினரெனவீண்டுத்
தந்திடென்னவந்தழைத்துவேத்திரத்தினுற்றராதரந்தெரிந்துய்ப்ப
முந்திமுந்திவந்திறைஞ்சினர்சேவடிமுண்டகமுடிசூடி. (கசச)

நீரததன்முன்பணிந் தேததுகின்றார்களிற்சிலர்க்குத் தன்றிரு
வாயின், வார்த்தைநல்கியுஞ்சிலர்க்கருணைமுகிழ்நகைவழஙகியுஞ்சில
ர்க்குக்கண, பார்ததுநீணமுடிதுளக்கியுஞ் சிலர்க்கருட்பரிசிறந்தெ
ழுந்தணடங, காததகணடனோமணடபததிடைபுகருக் கடிமணக்
கவின்கொள்வான். (கசரு)

ஆணடநாயகன்றிருவுளக்குறிப்புணர்ந்தளனைநாயகனுள்ளம்
பூணடகாதன்மேறகொணடெழுமன்புந்தன்புனிதமெய்ததவப்பேறு
மீணடவாஙகணைநதெணணிலாமறைகளுமிருவருமுனிவோருந்
தீணடருந்திருமேனியைததன்கையாற்றீணடிமஙகலஞ்செய்வான்.

பூந்துகிற்படாஙகொய்சகத்தானையின்போக்குகோவணஞ்சாததி
யேந்திரட்டைஞாண பட்டிகையிறுக்கிவணடிரைக்குநாணமலர்க்கு
வேய்ந்துகற்பகப்புதுமலர்சிகழிகையிலேந்துநீறணிமெய்யிற் [ஞ்சி
சாந்தமான்மதந்தணபனிநீரளாய்த்தடககையான்மட்டித்தான். ()

இரண்டுசெஞ்சுடர்நுழைந்திருந்தாலென விணைமணிக்குழைக்
காதிற், சுருணடதோடுபொற்குணடலந்திணியிருரேந்துதோட்புற
ந்துள்ள, மருணடதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்வல்லிருண்
மான, விருணடகணடமேன் முழுமதிகோதெனை விணைத்தகண்
டிகைசாத்தி. (கசஅ)

---

(கசச) முணடகம-தாமரை. சூடி-செயவெனெசசததிரிபு.

(கசரு) துளககியும்-அசைத்தும். அணடஙகாத்தகணடன் என்
றது-பலலாயிரகோடி யணடஙகளையும் விஷத்தாற்பொன்றாது கா
த்தருளிய சிவபெருமானை.

(கசசு) இருவர்-பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

(கசஎ) பட்டிகை-அரைஞாண. குஞ்சி - ஆண்மயிர். சிகழிகை-
தொடுத்தமாலை. மிலைந்து-சூடி. மட்டித்து-பூசி.

(கசஅ) மருண்டதேவரென்றது - மலமயக்கத்தாற் றாம்பரமெ
ன்றுமயங்கிய, பிரமவிஷ்ணுக்களை.

வலங்கிடந்தமுந்நூல்வரையருவியின்வயங்குமார்பிடைசசென்னித்
தலங்கிடந்தவெண்டிங்களூற்றமுதெனத்தரளமாலிகைசாத்தி
யிலங்கிடந்தமாலிகைப்பரப்பிடையியைத்திருணமுகம்பிளந்தாரங்
கலங்கிடந்தபாற்கடன்முளைத்தெழுமிளங்கதிரெனக்கவின்செய்து.

திசைகடந்தநாற்புயங்களிற்பட்டிகைசேர்த்துவாளெறிக்குந்தோ
ணசைகடந்தநல்லார்மனங்கவர்ந்துயிர்நக்கவங்கதஞ்சாத்தி
யசைகடங்கலுழ்வாரணவுரிவைநீத்தணிகொளுத்தரீயம்பெய்
திசைகடந்தமந்திரபவித்திரமெடுத்தெழில்விரனுழைவித்து. (க00)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந் துகிலசைத்துரகமைந்தலைநா
ல, விடுத்தபோல்வெயின்மணித்தலைக்கொடுக்குமின் விடவிருபுறந்
தூக்கித், தொடுத்ததார்புயந்தூக்கிநூபுரங்கழல்சொற்பதங்கடந்தன்
பர்க், கடுத்ததாளிலிட்டிருநிதிக்கோமகனருந்தவப்பயன்பெற்றான்.

செங்கணமாலயனிந்திரன் முதற்பெருந்தேவர்க்குமபாலர்சகு,
மங்கலந்தரு கடைக்கணுயகொருமங்கலமபுனைந்தான்போற் சங்
கைகொண்டு கும்போதரன் முதுகின்மேற் சரணம்வைத் தெதிர்
போந்த, துங்கமால்விடைமேற் கொடிநடந்தனன் சுரர்கள்பூமழை
தூர்த்தார். (கOஉ)

அந்தரத்தவரந்தரதுந்துபியைந்துமார்த்தனர்சூழ
வந்தரக்கருவியக்கரும்பூதருமங்கலவியங்கல்லக்
கொந்தலர்க்கருங்குழலரமடந்தையர்கொளைவல்விஞ்சையர்தாளந்
தந்தசைத்திடமலர்ந்தபூங்கொம்பர்போற்சாய்ந்தசைந்தனாடி. ()

துங்கமாயிரங்கருவியாயிரமலைத்தூங்கிருண்முழைதோறுஞ்
சிங்கமாயிரம்வாய்திறந்தார்த்தெனசசிரங்களாயிரந்திணடோ
ளங்கமாயிரமாயிரமுடையவனுயிரமுகந்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரந்தடக்கையும்பிடித்தூத. கOச)

(கக) அங்கதம்-வாகுவலையம்.

(கOக) பொலம்-பொன். இருநிதிக்கோமன் - சங்கநிதி, பதும நிதிகளுக்குத்தலைவனுகியகுபேரன். கொடுக்கு-ஓர் ஆபரணம் பதம் அளவு. இதனை, "சொற்பதங்கடந்த தொலலோன்காண்க" என்னும் திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதித் திருவகவலானுணர்க.

(கOஉ) கும்போதரன் - கும்பம்-உதரன். கும்பம் - குடம் - உதரன்-வயிற்றை யுடையவன்.

(கOங) கொளை-இசைப்பாட்டு. கொம்பர்-இறுதிநிலைப்போலி.

(கOச) சிரங்களாயிரந் திண்டோளங்க மாயிர மாயிரமுடைய வனென்றது-ஆயிரஞ்சிரமும், இரண்டாயிரங் கரமுமுடைய பாணு

போக்குமாயவன்புணர்ப்பையுமிருண்மலப் புணர்ப்பையுங்கடந்தெ
தாக்குநாயகனருச்சனைவிடாதருட்கதியடைந்துளவாணன் [ம்மைக்
றூக்குநேர்படவாயிரங்கரங்களாற்றொம்மெனமுகந்தோறுந்
தாக்கவேறுவேறெழுகுடமுழாவொலிதடங்கடலொலிசாய்ப்ப. (கOரு)

முனிவரஞ்சலிமுகிழ்த்தசெங்கையினர்மொழியுமாசியருள்ளங்
கனிவரும்பியவன்பினர்பரவுட்கருதரொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதர்கொட்டதிர்கரத்துணையினர்மழைபோலப்
பனிவருங்கணராடியகாளினர்பாடுநாவினரேத்த. (கOசு)

இந்திரன்மணிக்களாஞ்சிகொண டொருமருங்கெய்த மெல்லி
லைவாசந், தந்திலங்குபொன்னடப்பைகொண டீசனோர்காவரமரு
த்துக்கோ, வந்திரங்கொலியாலவட்டம்பணிமாறவாரழற்றூயந், தந்
துநேரநீர்க்கடவுள்பொற்கோடிகந்தாமரைக்கரந்தூக்க. (கOஎ)

நிருதியாடிகொணடெதிர்வரவடிக்கடிநிதிமுகந்தளைக்கோன்
கருதியாயிரஞ்சிதறிடத்தணடிநன்காஞ்சுகர்வினைசெய்யப்
பருதியாயிரம்பணுடவியுரகரும்பன்மணிவிளக்கேந்தச்
சுருதிநாயகன்றிருவடிமுடியின்மேறசுமந்துபின்புறஞ்செல்ல. (கOஅ)

கங்கைகாவிரியாதியநவநதிக்கன்னியர்குளிர்தூங்கப் [கீற்றுத்
பொங்குவார்திரைகொழுந்தெனக்கவரிகள் புரட்டவெணபிறைக்
துங்கவாளெயிற்றிருளுடற்குழிவிழிசுடரழற்செம்பங்கிச
சங்கவார்குழைக்குறியகுணடோதரன்றணமதிக்குடைதாங்க. (கOகூ)

---

(கOரு) முகந்தொறும் என்றது, ஆயிரங்கரங்களையுடைய வா
ணசூரன்முழக்குங்குடமுழாவும் ஆயிரமுகமுடையதாதலின். மாய
ம்வன்புணாப்பு எனச சொலவகைசெய்து. மாயையின் வலியதொ
டக்கெனப் பொருள்கொள்க.

(கOசு) பனிவருங்கணர் - ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரியுங்கண்களை
யுடையவர். கணர்-இடைக்குறை

(கOஎ ஈசன்-அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களிலொருவனாகிய ஈசா
னமூர்த்தி மருததுக்கோ-வாயுதேவன். அழல் - அக்கினிதேவன்.
நீர்க்கடவுள்-வருணதேவன்

(கO அ) தண்டி தணடாயுதத்தையுடையயமன். காஞ்சுகர்-கஞ்
சுகம் பூண்டவர். கஞ்சுகம் - மெய்சசட்டை. சுருதிநாயகன் - வேத
புருஷன்.

(கOகூ) செம்பங்கி-செவந்தமயிர். பிறைக்கீறு - இருபெயரொ
ட்டுப் பண்புத்தொகை

இடிக்கும்வானுருமேறுயர்நெடுங்கொடி யெனவெண்கொடி ஞால, முடிக்குமூழிநா ளுளர்கடுங்காலென மூச்செறிவிடநாகந் துடிக்கவாய்விடு முவணவண்கொடிமுகற் சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யுங், கொடிக்குழாத்தினுட் கொடியரசாய்விடைக் கொடிபுடைபெயர்ந்தாட. (கக0)

கண்ணுதற்பிரான் மருங்கிருகடவுளர் கப்புவிட்டெனத்தோன்றும், வணணமுத்தலைப்படை யெடுத்தொருகுடவயி றுடைப்பெரும்பூதம், பண்ணவப்பதினெண் படைக்கலமுந்தன்பக்கமாசசேவிப்ப, வண்ணன்முச்சுடர் முளைத்தொருவரை நடந்தனையதோர்மருங்கெய்த. (ககக)

பந்தநான்மறைப்பொருட்டிரட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்புட்ப
தந்தனேத்தவானுயிருணவுருத்தெழுதல்விடத்தெதிர்நோக்கு
மந்தமாதியிலானிழல்வடிவமாயாடியினிழல்போல
வந்தசுந்தரன்சாத்துநீறொடுதிருமாலையுமெடுத்தேந்த. (ககஉ)

அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கருமராவலிகவர்சேன, வன்னத்தேரினன்மாலிடப்பாங்கரு மலர்க்கரங்குவித்தேத்தப், பொன்னத்தேமலர்க்கொன்றையான் வெள்ளியம்பொருப்பொடுமெழீஇப் போந்தா, லென்னத்தேரணி மதுரைமாநகர்ப்புறத் தெய்துவானவ் வேலை. (ககங)

மேற்படி - வேறு.

தேவர்கடேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவர்கண்முதல்வன்வந்தான்முக்கணெம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்காணாப்பூரணபுராணன்வந்தான்
யாவையும்படைப்பான்வந்தானென்றுபொற்சின்னமார்ப்ப. (ககச)

---

(ககக) கண்ணுதற்பிரான் மருங்கிருகடவுளர் கப்புவிட்டென என்றது—சிவபிரானது வலப்பாலிலும், இடப்பாலிலும், பிரமவிஷ்ணுக்கள் தோன்றினமையை இதனைக் கூர்மபுராணம், அட்டமூர்த்தியியல்புரைத்த வத்தியாயத்தில் "மைந்தநின்னை என்வலப் புறத்தீன்றனனறிய" பைந்துழாயமுடிவண்ணனை எனதிடப்பாலிற், றந்தளித்தனனீவிர்வெங்கரிமுகன் றழல்வேற் கந்தனேரெனக் கருணையினுச்சிமோந்துரைப்பான்" என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க.

(ககஉ) பந்தம்-வேதவுறுப்புக்களிலொன்று. வான்-தேவர்களை யுணர்த்தலி னிடவாகுபெயர்.

(ககங) சேனம்-கருடன் வன்னம் - இது வர்ன்னமென்பதன் றிரிபு பொன்னத்தேமலர்-சிறந்தபொன்னிறம்வாய்ந்ததேன் பொதிந்தகொன்றைமலர். தேரணிமதுரை - அழகியநிலைத்தேரின் வரிசையையுடைய மதுரை.

(ககச) பூரணம்-நிறைவு. புராணன் - அநாதிமுத்தச் சித்துருவினன்.

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற்பெருந்தகையமைச்சரேனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவர்பிறருமீண்டிக்
கண்ணினுக்கினியான்றன்னைக்கண்டெதிர்கொண்டுதாழ
விண்ணினுக்கரசனூரின்வியத்தகுநகரிற்புக்கான். (௧௧௫)

முகிறவழ்புரிசைமூதூர்முகப்பெருவாயினீந்தி
யகிறவழ்மாடவீதிவலம்படவணைவாளுக
நகிறழைபொலங்கொம்பன்னநன்னகர்மகளிரம்பொற்
றுகிறழைமருங்குலாயத்தொகைபுறந்தழுவச்சூழ்ந்தார். (௧௧௬)

தமிழ்முதற்பதினெண்டேத்துமகளிருந்தாருநாட்டி
னமிழ்தமன்னவருமுல்லையம்புயங்குமுதநீலங்
குமிழ்நறுங்கோங்குகாந்தள்கோழிணரசோகம்வாச
முமிழ்தரலர்ந்தநந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார். (௧௧௭)

எம்மைநீர்விடுதிரேயோவென்பபோற்கலையுஞ்சங்கும்
விம்மநாணுடனுமுங்கணெஞ்சுடைவெளியாருக
வும்மைநீத்தோமென்றோவுரைத்தனமுரைத்தோமென்று
தம்மைநூபுரங்கால்பற்றித்தடுப்பபோலார்ப்பசென்றார். (௧௧௮)

கடியவிழ்கமலக்காடுபூத்ததோர்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியீறாகவலர்விழிக்குவளைசாத்திக்
கொடியசெம்பதுமப்போதுகுழன்மிசைச்சூடுவார்போற்
றொடியணிகரங்கள்கூப்பித்துதியெனவினையசொல்வார். (௧௧௯)

நங்கையென்னோற்றாள்கொலோநம்பியைத்திளைத்தற்கென்பார்
மங்கையைமணப்பானென்னோவள்ளலுநோற்றானென்பா
ரங்கடிமதுரையென்னோவாற்றியதவந்தானென்பா
ரிங்கிவர்வதுவைகாணபானென்னநாநோற்றோமென்பார். (௧௨௦)

---

(௧௧௬) நகிலதழை பொலங்கொம்பன்ன மகளிர்என்றது, பேதையரொழிந்த ஏனையறுவகைப் பருவப்பெண்களை. நகில் - முலை. இது கடைக்குறை.

(௧௧௭) தேயத்து என்பது—தேத்து என இடைகுறைந்துநின்றது.

(௧௧௮) மேகலை என்பது—கலையென நின்றது முதற்குறை. விம்மல்-ஒலித்தல்.

(௧௧௯) கருணைவாரி என்றது, சிவபெருமானை. தாமரைக்காடு என்றது, அவரது திருமுகமுதலிய அவயவங்களை.

தென்னவன்வருந்திமேனாட்செய்தவப்பேறுப்பெற்ற
தன்மகள்வதுவைகாணத்தவஞ்செய்தானிலனேயென்பார்
கன்னிதனழகுக்கேற்றவழகனிக்காளையென்பார்
மன்னவனிவனேயன்றிவேறிலைமதுரைக்கென்பார். (கஉக)

நங்கைதனனலனுகங்கறபங
துங்கமாமதிநூல்வல்லசுமதிதன்சூழ்ச்சியென்பா
ரங்கவடவப்பேறென்பாரன்னைதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனாகவெத்தவமுடையாளென்பார். (கஉஉ)

பூந்துகிலெகிழ்ப்பர்சூழ்வர்புணர்முலையலைப்பர்பூசு
சாந்தினையுகுப்பர்நாணந்தலைக்கொண்டார்போலச்சாய்வர்
கூந்தலையவிழ்ப்பர்வாரிக்கூட்டுவர்முடிப்பர்மேனி
மாந்தளிரெனகுமாரன்வாளிகள்புதையசசோர்வார். (கஉந)

தண்ணளியொழுக்கஞ்சார்ந்தகுணத்தினைசசார்ந்துமிந்த
வண்ணமென்மலர்களென்னைவாளியாய்த்தைத்தவென்பார்
கண்ணறுங்கூந்தல்வேய்ந்தகடியவிழ்நீலததாரும்
வெண்ணகையரும்புமுலலைததாமமுமவெறுததுவீழ்ப்பார். (கஉச)

விம்மிசசெம்மாந்தகொங்கைமின்னனார்சிலர்விறகாமன்
கைம்மிக்கணையேறுணடுகலங்கியமயககாற்றஙகண
கைம்மிக்கநெடுங்கணமூரல்வதனமுமவனமபென்றே
தம்மிற்றமமுகத்தைநோக்கார்தலையிறககிட்டுசசெல்வார். (கஉரு)

பற்றியபைம்பொன்மேனிப்பசப்பதுதேறுரண்ண
லொற்றமால்விடையின்மேற்கொணடிருந்துநமமுளத்துமேவப்
பெற்றனமிதென்கொன்மாமம்பேதைமீர்பெருமாநீண்ட
கற்றைவார்சடைப்பூஙகொன்றை யிதுவன்றேகாணமினென்பார்.

திஙகளென்றெழுந்துநம்மைச்சுடுவதென்செந்தீயென்பார்
புங்கவன்சென்னிமீதுஙகிடப்பதேபோலுமென்பா
ரஙகவற்கிந்தவெப்பமிலைகொலென்றயிர்ப்பாராற்றக்
கங்கைநீர்சுமந்தானெனபாரதனையுஙகாண்மினென்பார். (கஉஎ)

---

(கஉச) நீலததாரும், முல்லைத்தாமமும்வெறுத்துவீழ்ப்பாரெ
ன்றது—நீலமும்முல்லையும் மன்மத பாணஙகளுட்கொடியன வாத
லின்.

(கஉசு) இது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர், மேனிப்பசப்பைச்
சுட்டிநின்றது.

(கஉஎ) புங்கவன்-சிவபெருமான், அயிர்த்தல் - சந்தேகித்தல்.

கலையொடுநாணம்போக்கிக்கருத்தொடுவண்ணம்வேறு
யுலையொடுமெழுகிட்டென்னவுருகுகண்ணீரராகிக்
கொலையொடுபயில்வேற்கண்ணார்குரிசிறன்பவனிநோக்கி
யலையொடுமெதியஞ்சூடுமையன்மெய்யன்பரொத்தார். (கஉஅ)

நட்டவர்க்கிடுக்கணெய்தநன்றிகொன்றவர்போற்கையில்
வட்டவாய்த்தொடியுஞ்சங்குமருங்குசூழ்கலையுநீங்க
விட்டபொற்சிலம்பிட்டாங்கேநன்றியினிகவாபோற்கா
லொட்டியேகிடப்பநின்றாருகுத்தபூங்கொம்பரன்னார். (கஉகூ)

மின்னகுவேற்கணாளோர்விளங்கிழைவிடைமேலையன
புன்னகைப்போதுநோக்கப்போதுமுப்புரமும்வேனின்
மனனவன்புரமுஞ்சுட்டதல்லவோகெட்டேன்வாளா
வின்னவைசுடாதுபோமோவேழையேன்புரமுமென்றாள். (கஙO)

உழைவிழியொருத்திதன்கணாருவெளியாகித்தோன்றுங
குழகனையிரண்டுசெம்பொற்கொங்கையுமொன்றாய்வீங்கத்
தழுவுவாளூற்றங்காணாடமுலையிரண்டேயாகி
யிழையிடைகிடக்கநீங்கியிருக்கைகணடிடைபோலெய்த்தாள். ()

வாரிருங்கொங்கையாளோர்மாதராள்வானோருய்யக்
காரிருள்விடமுண்டன்றுகறுத்ததேயன்றுகொன்றைத்
தாரிருஞ்சடையார்கண்டத்தையன்மீர்தமதுநெஞ்சங
காரிரும்பென்றேகாட்டக்குறிப்பிட்டகறுப்பேயென்றாள். (கஙஉ)

பொன்னவிர்சடையான்முனனேபோனதென்னெஞ்சுதூதா
யன்னதுதாழ்த்ததென்னென்றழுங்குவாளொருத்திகெட்டே
னென்னதுநெஞ்சம்போனதென்றனளொருத்திகேட்ட
மின்னாள்வேற்கணசேந்தாளவிளைத்தனளவளுமபூசல். (கஙங)

---

(கஉகூ) நட்டவர் - சிநேகா. இடுக்கண - வறுமை. நன்றி-உதவி. தொடி-வட்டமாகிய வாயையுடையதோர் கையணி.

(கஙO) நகைப்போது (பற்களாகிய) முல்லைமலர். நோக்கப்போது-கண்களாகியமலர். வேனின்மனனவன்புரம் - வேனிற்பருவத்தலைவனாகிய மன்மதனது தேகம்-புரம்-தேகம்.

(கஙக) உழை - மான். குழகன் - அழகன். ஊற்றம் - பரிசம். இழை - நூலிழை.

(கஙங) தாழ்த்தது-தாமதித்தது. சேத்தல்-செவத்தல்.

செப்பிளங்கொங்கையாளோர்தெரிவைநீர்திருநோக்கெம்பால்
வைப்பதென்மதன்போலெம்மைச்சுடுவதேமதனுக்காவி
யப்பொழுதளித்தாற்போலெம்மாவியுமளித்தாலின்று
மெய்ப்புகழுமக்குண்டின்றேற்பெண்பழிவிளையுமென்றாள். (கஙச)

கவனமால்விடையான்றன்னைக்கடைக்கணித்திலனென்றங்கோர்
சுவணவான்கொடியோரோவத்தொழில்வல்லான்குறுகநோக்கி
யிவனைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டுவவீவனென்று
ளவனையாரெழுதவல்லாரென்றனனாவிசோர்ந்தாள். (கஙரு)

வலத்தயன்வரவுகாணான்மாலிடங்காணாள்விண்ணோர்
குலத்தையுங்காணாமண்ணோர்குழாத்தையுங்காணாள்ஞானப்
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமழுமான்செங்கைத்
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாளொருதனித்தையன்மாது (கஙசு)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லவண்ணலைமுன்போய்க்காணபான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணித்தெழவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையாள்கொம்பருகுமலர்போலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சிதட்பவிலங்கொடுநடப்பாளொத்தாள். (கஙஎ)

விதுக்கலைமிலைந்துசெங்கணவிடையின்மேல்வருமானந்த
மதுக்கடறனைக்கண்வாயான்முகந்துணுமகளிரெல்லாம்
புதுக்கலைசரிவதோரார்புரிவளைகழல்வதோரார்
முதுக்குறையகல்வதோரார்மூழ்கினார்காமவெள்ளம். (கஙஅ)

பைத்தழகெறிக்குமாடப்புறந்திமேனின்றுகாணபார்
கைத்தலங்கூப்பியாங்கேகண்களுநோக்கியாங்கே
சித்தமுங்குடிபோய்ச்செல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடுவடிவுவேறற்றுநின்றார். (கஙகூ)

---

(கஙரு) கவனம்-வேகம் கடைக்கணித்தல் - சிறக்கணித்தல். ஓவத்தொழில்-சித்திரத்தொழில்.

(கஙசு) ஞானப்புலத்தவர்-மெய்யுணர்ச்சி யுடையவர். தையல் மாது-அழகிற்சிறந்தபெண். தையல்-அழகு.

(கஙஎ) பெற்றம்-இடபம். கால்-வாயு. பாசம் - கயிறு. காஞ்சி-இருகோவைமணி.

(கஙஅ) விதுக்கலை-சந்திரகலை. விது-சந்திரன். புரி-விருப்பம்.

(கஙகூ) பைத்தல் - பரத்தல். மண் பாவையென்றது - சுதையாற்செய்த பாவையை. இதனை "மண்மாண்புனைபாவையற்று" என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர்செய்த வுரையானுமுணர்க.

அன்பட்டபுரமுங்காமனுகமுஞ்சுட்டதீயிம்
மின்பட்டசடிலத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
பொன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிகின்றூரவனைப்புல்லி
னென்பட்டுவிடுமோவையவேழையராவியம்மா. (கசo)

கொடிகள்பூத்துதிர்ந்தபோதிற்கொம்பனூர்கலையுஞ்சங்குந்
தொடிகளுஞ்சுண்ணதூளுஞ்சுரர்பொழிமலருநந்தி
யடிகள்கைப்பிரம்புதாக்கச்சிந்தியவண்டவாணர்
முடிகளின்மணியுந்தாருங்குப்பையாய்மொய்த்தவீதி. (கசக)

துன்னியதருப்பைகூடவரசிலைதுழாவிதோய்த்துப்
பொன்னியல்கலசநன்னீர்பூசுரர்வீசவன்னூர்
பன்னியர்வட்டமாகவானவிற்பதித்தாலென்ன
மின்னியமணிசெய்நீராசனக்கலம்விதியாற்சுற்ற. (கசஉ)

கொடிமுரசாடிசெம்பொற்குடமணிநெய்யிற்பூத்த
கடிமலரனையதீபமங்குசங்கவரியென்னும்
படிவமங்கலங்களெட்டும்பரித்துநேர்மதுமக்கொம்பர்
வடிவினூர்வந்துகாட்டமாளிகைமருங்கிற்செல்வான். (கசங)

செப்புரங்கவர்ந்தகொங்கையரம்பையர்தீபங்காட்டுந்
துப்புரவன்பினூர்க்குத்தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கு
முப்புரங்கடந்தான்றன்னைமும்முறையியங்களேங்கக்
கப்புரவிளக்கந்தாங்கிவலஞ்செயக்கருணைபூத்தான. (கசச)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைம்புலக்குறும்புதேய்த்த
தூயநால்வேதசெல்வர்சுவத்திகளோதநந்தி
சேயிருந்தடக்கைபற்றிச்செங்கணேறிழிந்துநேர்ந்து
மாயனுமயனுநீட்டுமலர்க்கரமிருபாற்பற்றி. (கசரு)

---

(கசo அன்பு அட்டபுரம் - சிவனேசமொழிந்த திரிபுரம். ஐய இடைச்சொல். இங்கு இரக்கக் குறிப்பின்மேனின்றது.

(கசக) போதில், என்பதில் இல்லுருபு ஐந்தாம் வேற்றுமை யொப்புப்பொருளது. தொடி-வளையலுள்ஒருவகைக்கையணி.தொடி-வளைவு-இதுபண்பாகு பெயராய் அணியின்மேல் நின்றது.

(கசங) பதுமம்-தாமரை.

(கசச) துப்புரவு-உறுதி. கப்புரவிளக்கம் - கர்ப்பூரதூபம் - இது இடக்குறை.

(கசரு) சுவஸ்தி என்னும் வடமொழி சுவத்தி எனத் தற்பவமாயிற்று. சுவஸ்தியாவது-இருவர். ஒருவர்பின்னொருவராய்வேதத்தை மங்களார்த்தமாக மாறியோதுதல்.

எதிர்ந்தருமறைகள்காணாதிளைத்தடிசுமந்துகாணா
முதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சாத்தி
பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டுபாசவல்வினைதீர்த்துள்ளம்
பொதிந்துபேரின்பநல்கும்பொன்னடிப்போதுசாத்தி. (௧௪௬)

பையரவுரியினன்னநடைப்படாம்பரப்பிப்பெய்த
கொய்யவிழ்போதுநீத்தங்குரைகழலடியனைப்பக்
தெய்வமந்தாரமாரிதிருமுடிநனைப்பதென்ன
ருய்யவந்தருளுமையனுள்ளெழுந்தருளுமெல்லை. (௧௪௭)

மங்கலமகளிரோடுங்காஞ்சனமாலைவந்து
கங்கையின்முகந்தசெம்பொற்கரகநீரனையார்வாக்கத்
திங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசிவபரஞ்சோதிபாத
பங்கயம்விளக்கியந்நீர்தலைபெய்துபருகிநின்றாள். (௧௪௮)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலரவெண்பட்டாணீவிச
சீதமென்பனிநீராட்டிமான்மதச்சேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமாந்தாரப்பொன்மலர்சாத்திச்சென்னி
மீதிருகரங்கள்கூப்பிவேறுநின்றிதனைச்சொன்னாள். (௧௪௯)

அருமையாலடியேன்பெற்றவணங்கினைவதுவைசெய்தித்
திருநகர்த்திருவுங்கன்னிதேயமுங்கைக்கொண்டாள்கென்
றுரைசெய்தாளதற்குநேர்வாருண்ணகையுடையராகி
மருகனாரியங்களார்ப்பவதுவைமண்டபத்தைச்சேர்ந்தார். (௧௫௦)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
நிருத்தனாங்கிருந்துசூழநின்றமாலயனையேனை
யுருத்திராதியரைப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
திருத்தகுதவிசின்மேவத்திருக்கடைநாட்டம்வைத்தான் (௧௫௧)

---

(௧௪௭) நடைப்படாம்-நடைப்பாவாடை. நின்றாள் - முற்றெச்சம்.

(௧௫௦) வதுவை-திருக்கலியாணம். திரு - செல்வம். கன்னித்தேயம்-பாண்டிநாடு. மருகனார் என்றது - மருகன் என்னு மொருமைப்பெயரோடு, ஆர் என்னு மிடைச்சொல்வந்து, ஒருமைகெடாது பலர்பால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தமையின் பால்வழுவமைதி. இதனை "இயற்பெயர் முன்னராரைக்கிளவி, பலர்க்குரியெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே" எனவருந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானுணர்க.

விண்டலவானோரேனோர்மிடைதலான்ஞாலச்செல்வி
பண்டையளன்றியின்றுபரித்தனள்பௌவமேழு
முண்டவன்றன்னைத்தானின்றுத்தரத்திருத்தினானே
வண்டார்நாயகன்றனாணைவலியினேவறியேமம்மா. (கருஉ)

மாமணித்தவிசில்வைகிமணவினைக்கடுத்தவோரை
தாம்வருமளவும்வானத்தமணியமலர்க்கொம்பனார்
காமருநடனநோக்கிக்கருணைசெய்திருந்தாணிப்பாற்
கோமகள்வதுவைக்கோலம்புனைதிறங்கூறலுற்றேன். (கருங)

மாசறுத்தெமையானந்தவாரிநீராட்டிப்பண்டைத்
தேசருவிளக்கவல்லசிவபரம்பரையைச்செம்பொ
னாசனத்திருத்திநானமணிந்துகுங்குமச்சேறப்பி
வாசநீராட்டினார்கண்மதிமுகக்கொம்பரன்னார். (கருச)

முரசொடுசங்கமேங்கமூழ்கிநுண்டேசுசாதி
யரசியலறத்திற்கேற்பவந்தணர்க்குரியதானம்
விரைசெறிதளிர்க்கையாரவேண்டுவவெறுப்பத்தந்து
திரைசெய்நீரமுதமன்னாடிருமணக்கோலங்கொள்வாள். (கருரு)

செம்மலர்த்திருவும்வெள்ளைச்செழுமலர்த்திருவுந்தங்கள்
கைம்மலர்த்தவட்பேறின்றுகாட்டுவார்போலநங்கை
யம்மலரணிச்சமஞ்சுமடியிற்செம்பஞ்சுதீட்டி
மைம்மலர்க்குழன்மேல்வாசக்காசறைவழியப்பெய்து. (கருசு)

---

(கருஉ) ஞாலச்செல்வி பண்டையளன்றி யின்று பரித்தனள் என்றது, பர்வதராஜபுத்திரியார் திருமணத்து வடபாலுயர்ந்து தென்பால்தாழ்ந்தமைபோல, ஈண்டுத் தாழாது சமமாய்ப்பரித்து நிற்றலை. பௌவமேழு முண்டவன்-அகத்தியன் - பௌவம்-கடல். உத்தரம்-வடதிசை.

(கருச) மாசு - ஆணவாதி குற்றங்கள். ஆனந்தவாரிநீராட்டி என்றது—வாதனைபற்றியெழும் மலபோதநீக்கத்தில் அறிவானந்தத்து மூழ்கச்செய்தலை. பண்டைத்தேசருவிளக்கவல்ல என்றது—சிவத்தோடுதாதான்மியப்படுத்தி யச்சிவமேயாய் நிற்கச்செய்தலை.

(கருரு) அரசியலறம்-க்ஷத்திரியதருமம்.

(கருசு) செம்மலர்த்திரு-இலக்குமி, வெள்ளைச் செழுமலர்த்திரு-சரஸ்வதி. திரு-கண்டோரால் விரும்பப்படுந்தன்மை. காசறை-மயிர்ச்சாந்து.

கொங்கையின்முகட்டிற்சாந்தங்குளிர்பனிநீர்தோய்த்தட்டிப்
பங்கயமலர்மேலன்னம்பவளச்செவ்வாய்விட்டார்ப்பத்
தங்கியவென்னவாரநூபுரந்தழும்பசசெங்கே
ழுங்கதிர்ப்பாதசாலங்கிணகிணியலம்பப்பெய்து. (கருள)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபமீரேழ்பருமநாலிரண்டிற்செய்த
வண்ணமேகலையிரண்டிற்காஞ்சியிவ்வகையோரைந்தும்
புண்ணியக்கொடிவண்டார்ப்பப்பூத்தபோற்புலம்பப்பூட்டி. (கருஅ)

பொன்மணிவண்டுவீழ்ந்தகாந்தளம்போதுபோல
மின்மணியாழிகோததுமெல்விரற்செங்கைக்கேற்ப
வன்மணிவைரயாப்புக்கடகமுந்தொடியும்வானத்
தென்மணிக்கரங்கள்கூப்பவிருதடந்தோளிலேற்றி. (கருக)

மரகதமாலையம்பொன்மாலைவித்துருமமாலை
நிரைபடவானவில்லினிழல்படவாரத்தாமம்
விரைபடுகளபச்சேறுமெழுகியபுளககொங்கை
வரைபடுமருவியன்றிவனப்புநீர்நுரையுமான. (ககூ0)

உருவமுத்துவாயம்முத்துடுத்தபல்காசுகோளாய்
மருவவக்காசுசூழ்ந்தமாமணிகதிராய்க்கஙசூல்
வெருவவிட்டிமைக்குமாரமேருவின்புறஞ்சூழ்ந்தாடுந்
துருவசக்கரம்போற்கொங்கைதுயல்வரவிளங்கசசூட்டி. (ககூக)

---

(கருள) முகடு-உச்சி. அட்டி-திமிர்ந்து. பாதசாலம் - பரியகம். இதனை, "பொன்னிதழ்பொதிந்த பன்னிறமணிவடம், பின்னிய தொடரிற் பெருவிரன்மோதிரம், தன்னொடுதொடக்கித் தமனியச்சிலம்பின், புறவாய்சசூழ்ந்து புணரவைப்பதுவே" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

(கருஅ) ஆர்த்தல், புலம்பல், இவ்விரண்டும் ஒலித்தலென்னும்பொருளது.

(கருக) யாப்பு-தலைப்பூட்டு. எல்-சூரியன்.

(ககூ0) வித்துருமம்-பவளம். ஆரத்தாமம்-முத்துமாலை.

(ககூக) உடு – நக்ஷத்திரம். காசு - இரத்தினம். கதிர்-சூரியன். நிரைபட, மான, துயல்வர, என்னும் வேறுபலவடுக்கியவினையெச்சங்கள், சூட்டி என்னும் வினை எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன.

கொடிக்கயலினமாய்நின்றகோட்சுறாவேறும்வீறுந்
தொடிக்கலைமதியுந்தங்கோன்றொல்குலவிளக்காய்த்தோன்றும்
பிடிக்கிருகாதினூடுமந்தணம்பேசுமாபோல்
வடிக்குழைமகரத்தோடுபெரிதிவாணமழுங்கச்சேர்த்து. (கசுஉ)

மழைக்குமாமதிக்குநாப்பண்வானவிற்கிடந்தாலொப்ப
விழைக்குமாமணிசூழ்பட்டமிலம்பகமிலங்கப்பெய்து
தழைக்குமாமுகிலைமைந்தன்றளையிடல்காட்டுமாபோற்
குழைக்குநீர்த்தகரஞாழற்கோதைமேற்கோதையாத்து. (கசுங)

கற்பகங்கொடுத்தவிந்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
பொற்பமெய்ப்படுத்துமுக்கட்புனிதனுக்கீறிலாத
வற்புதமகிழ்சசிதோன்றவழகுசெய்தமையந்தோன்றச
சொற்கலையாளும்பூவின்கிழத்தியுந்தொழுதுநோக்கி. (கசுச)

சுந்தரவல்லிதன்னைசசோபனமென்றுவாழ்த்தி
வந்திருகையுந்தங்கணமாந்தளிர்க்கைகணீட்டக்
கொந்தவிழ்கோதைமாதுமறமெலாங்குடிகொண்டேறு
மந்தளிர்சசெங்கைபற்றுவெழுந்தணமறைகளார்ப்ப. (கசுரு)

கலிவிருத்தம்.

அறைந்தனதூரியமார்த்தனசங்க
நிறைந்தனவானவர்நீணமலர்மாரி
யெறிந்தனசாமரையேந்திழையார்வாய்ச்
சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தெழுசெல்வம். (கசுசு)

அடுத்தனள்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
யெடுத்தனளாடிதிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனள்விந்தைபிடிததனள்பொற்கோ
லுடுத்தநெருக்கையொதுக்கிநடந்தாள். (கசுஎ)

---

(கசுஉ) கோள் - வலிமை. சுறவெறு - ஆண்மகரம், தொடிமதி - வட்டமாகிய சந்திரன் - தொடி - வட்டம். மந்தணம். இரகசியம். மகரக்குழை - மகரகுண்டலம்.

(கசுங.) இலம்பகம் - நுதலணிமாலை. மைந்தன் என்றது-ஈண்டு உக்கிரகுமார பாண்டியனை. தளை - விலங்கு. ஞாழல்-மயிர்ச்சாந்து. கோதை - கூந்தல், மாலை.

(கசுரு) இருகை - இருபக்கம் - கை - பக்கம்.

(கசுசு) தூரியம் - மணப்பறை.

(கசுஎ) சுந்தரி - இந்திராணி, விந்தை - வீரலட்சுமி, பொன்கோல் - பொற்கட்டமைந்தபிரம்பு.

கட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
தொட்டனளூர்ப்பசிதூமணியால
வட்டமசைத்தனள்வன்னமணிக்கா
சிட்டிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள். (கசுஅ)

கொடிகளெனக்குளிர்போதொடுசிந்தும்
வடிபனிநீரினர்வீசுபொன்வண்ணப்
பொடியினரேந்தியபூம்புகைதீபத
தொடியணிகையினர்தோகையர்சூழ்ந்தார். (கசுகூ)

தோடவிழோதியர்சோபனகீதம்
பாடவிரைப்பனிநீரொடுசாந்த
மேடவிழ்மென்மலரிட்டபடதிற்
பாடகமெல்லடியைப்பையவையா. (கஎ0)

செம்மலராளொருநாமகடேவி
கைம்மலர்பற்றினகல்வியொடாக்க
மிம்மையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்
றம்மணிநூபுரமார்ப்படைந்தாள். (கஎக)

ஒல்கினண்மெல்லவொதுங்கினளன்பு
பில்கியிருந்தபிரானருகெய்தி
மெல்கியெருத்தமிசைத்தலைதூக்கிப்
புல்கியகாஞ்சிபுலம்பவிருந்தாள். (கஎஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனரதனபீடத்தும்பர்ப்
பொற்பகலாதகாட்சிப்புனிதனோடிருந்தநங்கை
யெற்பகல்வலங்கொண்டேகுமெரிகதிர்வரையினுச்சிக்
கற்பகமருங்கிற்பூத்தகாமருவல்லியொத்தாள் (கஎங)

---

(கசுஅ) காளாஞ்சி என்றது - களாஞ்சிஎன குறுக்கல்பெற்றது. காளாஞ்சி - தம்பலப்படிகம். கோடிகம் - பூந்தட்டு. ஊர்ப்பசி - ஊர்வசி என்னும் வடசொற்றிரிபு; ஊர்வசி (பிரமன்) தொடை [illegible]

(கஎ0) தோடவிழ் ஓதியர் என்றது, இதழவிழ்ந்தமலர்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய பாடன்மகளிரை. ஏடவிழ் மென்மலரிட்டபடம் என்றது - இதழவிழ்ந்த மெல்லியமலர்பரப்பிய நடைப்பாவாடையை. பைய - மெல்ல

(கஎக) தேவி - தடாதகைப்பிராட்டியார். ஆக்கம் - செல்வம்.

(கஎஉ) மெல்கி - மென்மைக்குணநிரம்பி. எருத்தம்-பிடரி.

(கஎங) அல் - இருள். வரை - மகமேரு.

பண்ணுமின்னிசையுநீருந்தண்மையும்பாலும்பாலி
னண்ணுமின்சுவையும்பூவுநாற்றமுமணியுமங்கேழ்
வண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந்தாலொத்த
தண்ணலுமுலகமீன்றவம்மையுமிருந்ததம்மா. (களச)

விண்ணுளார்திசையினுள்ளார்வேறுளார்பிலத்தினுள்ளார்
மண்ணுளார்பிறரும்வெள்ளிமணடபத்தடங்கியென்றும்
பணணுளாரோசைபோலப்பரந்தெங்குநிறைந்தமூன்று
கணணுளாரடியினீழல்கலந்துளார்தம்மையொத்தார். (களரு)

ஆயபோதாழியங்கையண்ணல்பொற்கரகநீராற்
சேயவான்சோதியாடற்சேவடிவிளக்கிசசாந்தந்
தூயபோதவிழச்சாத்தித்தூபமுஞ்சுடருங்கோட்டி
நேயமோடருச்சித்தையனிறையருள்பெற்றுநின்றான். (களசு)

விணடலத்தவருளாதிவேதியன்பாததீர்தத
முண்டகத்தவனுமாலுமுனிவரும்புரந்தராதி
யணடருநந்திதேவுமகணத்தவருமேனைத்
தொண்டரும்புறம்புமுள்ளுநனைததனர்சுத்திசெய்தார். (களஎ)

அத்தலைநின்றமாயோனாதிசெங்கரத்துநங்கை
கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததோர்காந்தளொப்ப
வைத்தருமனுவாயோதக்கரகநீரமாரிபெய்தான்
றொத்தலர்கணணிவிணணோர்தொழுதுபூமாரிபெய்தார். (களஅ)

ஆடினாரரம்பைமாதர்விஞ்சையரமுதகீதம்
பாடினாரவென்றார்த்துப்பரவினார்முனிவர்வானோர்
மூடினார்புளகப்போர்வைகணத்தவர்முடிமேற்செங்கை
சூடினார்பலருமன்றற்றொடுகடலின்பத்தாழ்ந்தார். (களகூ)

---

(களரு) அடியினீழல் கலந்துளார் தம்மையொத்தார் என்றது, தேவர்முதல் நிலவுலகிலுள்ளோர்காறும் பேதமின்றி ஒருசேரவிருத்தலை.

(களசு) ஆழி அம்கை அண்ணல் - திருமால் - ஆடல்சேவடி-நடனம்புரியுஞ் செவந்ததிருவடி கோட்டி - சுற்றி.

(களஎ) ஆதிவேதியன் - சிவபெருமான்.

(களஅ) ஆதி - சிவபெருமான். கரகநீர் மாரிபெய்தான்-என்ப தற்கு, கரகத்திலுள்ள நீரைவார்த்தா னென்பதுபொருள்.

(களகூ) தொடுகடல் (சகரர்) தோண்டிய கடல்.

புத்தனுறெறிந்தகல்லும்போதெனமிலைந்தவேத
வித்தனாடிக்கீழ்வீழவிண்ணவர்முனிவரேனோர்
சுத்தநாவாசிகூறக்குஙகுமத்தோயந்தோய்ந்த
முத்தவாலரிசிவீசிமுழ்கினார்போகவெள்ளம். (கஅ0)

அம்மையோடப்பனென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்மருள்விளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
நம்மனோர்காணத்தோன்றிநன்மணம்புணரனூல
மும்மையுமுய்ந்தவென்னுத்தத்தமின்மொழியலுற்றார். (கஅக)

காமருசுரபித்தீம்பால்கற்பகக்கனிநெய்கன்ன
லுமருசுவையவின்னநறுமதுபருக்கஞ்செம்பொ
னுமணிவட்டத்திண்காறபாசனத்தமையப்பெய்து
தேமருகொன்றையானைத்திருக்கைதொட்டருள்கவென்றார். ()

அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாஙககமகிழ்ந்தட்டமூர்த்தி
கொங்கவிழ்குமுதச்செவ்வாயகோட்டிவாண்முறுவல்பூத்தான்
புஙகவர்முனிவர்கற்பின்மகளிரும்போதின்மேய
மங்கையரிருவரோமெஙகலம்பாடலுற்றார் (கஅங)

மாக்கடிமுளரிவாணன்மைந்தரோடொருஙகுவைகி
நாக்களினடுவாரத்துவையானறுநெயார்த்தி
வாக்கிடவாரமாந்திவலஞ்சுழித்தகவீஙகித
தேக்கிடுமொலியினார்த்துநிமிர்ந்ததுதெய்வசெந்தீ. (கஅச)

---

(கஅ0) புத்தனார் - சாக்கியநாயனார். குஙகுமத்தோயந்தோய்ந்த முத்தவாலரிசி என்றது - மந்திராட்சதையை

(கஅஉ) கற்பகக்கனி - கற்பகவிருட்சந்தந்தவாழைக்கனி. கன்னல்-சருக்கரை. பாசனம்-கலம். காமரு, தேமரு என்பவற்றினிறுதியுகரந்தொகுத்தல். திருக்கைதொட்டருள்க என்றது, சைவபரிபாஷை.

(கஅங) அட்டமூர்த்திஎன்றது. நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன்என்னு மிவ்வெட்டுருவாய் நிற்குஞ் சகளவடிவினை. புஙகவர் - தவசிரேஷ்டர். மகளிர்-சத்தமாதர்கள்-போதின்மேய மஙகையரிருவர்என்றது - பூமகள், நாமகளை.

(கஅச) முளரிவாணன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். மைந்தரென்றது, சனகனுதிநால்வரை நாக்களி னடுவார என்றது - காளி, கராளி, மனோஜவை, சுலோகிதை, சுதூம்பரவருணை, ஸ்புலிங்கினி, விசுவரூபி என்னும், அக்கினிதேவனுடைய ஏழுநாக்களில் நடுவாகிய சுலோகிதை என்னும் நாவினை. இதன்விரிவை முண்டகோபநிஷத்திற்காண்க. துடவை-சிருக்குசிரவம். ஆர்த்தி-நிரப்பி. அகடு - வயிறு.

சுற்றுநான்மறைகளார்ப்பத்தூரியஞ்சங்கமேங்கக்
கற்றநான்முகத்தோன்வேள்விச்சடங்குநூல்கரைந்தவாற்றான்
முற்றமங்கலநாண்சாத்திமுழுதுலகீன்றாள்செங்கை
பற்றினன்பற்றிலார்க்கேவீடருள்பரமயோகி. (கஅசு)

இணரெரித்தேவுந்தானேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
யுணவுகொள்பவனுந்தானேயாகியவொருவன்வையம்
புணர்வுறுபோகமூழ்கப்புருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினைமுடித்தானன்றான்புணர்ப்பையார்மதிக்கவல்லார். ()

பின்புதன்பன்னியோடுபிறைமுடிப்பெருமான்கையி
னன்பொரிவாங்கிசெந்தீநாமடுத்தெனைதநுமான
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
மின்பகந்ததும்பநல்கியெரிவலமுறையால்வந்து. (கஅஎ)

மங்கலம்புனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மணுட்டிபாத
பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப்
புங்கவன்மனுவாலேற்றிப்புண்ணியவசிட்டன்றேவி
யெங்கெனசசெங்கைகூப்பியெதிர்வரவருட்கண்சாத்தி. (கஅஅ)

விதிவழிவழாதுவேள்விவினையெலாமிரம்பவிங்ங
னதிர்கடலுலகந்தேறவாறறிநான்மறைகளார்ப்பக்
கதிர்மணிநகையார்வாழ்த்தக்காமனைக்காய்ந்தநம்பி
மதிநுதன்மங்கையோடுமணவறைதன்னிற்புக்கான். (கஅகூ)

மனிதருமிமையாரையன்மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவர்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருகருணைநாட்டம்பெற்றவர்கடவுளோராற்
பனிதருமலரிட்டேத்திவழிபடற்பாலரன்றோ. (ககூ0)

மானிடரிமையோரென்னும்வரம்பிலராகிவேள்வி
தானிடரகலநோக்கிதலைத்தலைமயங்கிநின்றார்
கானிடநடனஞ்செய்யுங்கணுதலருட்கணோக்கா
லூனிடரகலுநாளிலுயர்ந்தவரிழிந்தோருண்டோ. (ககூக)

---

(கஅஎ) படிவம் - ஈறுதொக்கு நின்றது.

(கஅஅ) வசிட்டன்தேவி - அருந்ததி.

(கஅகூ) வேள்விவினை - திருக்கலியாணசசடங்கு. இங்ஙனம் என்பது, ஈறுதொக்கு, இங்ஙன் எனநின்றது.

(ககூக) இடர்-பிறவித்துன்பம். தலைத்தலை-இடங்கடோறும். மயங்கி - கலந்து. ஊனிடரகலுநாள் - பிறப்பொழியும்நாள். கானிடம் - மயானம்.

மணவறைத்தவிசினீங்கிமன்றன்மணடபத்திறபோந்து
கணமணிச்சேக்கைமேவிக்கருநெடுங்கண்ணன்வாணி
துணைவனேமுதல்வானோர்க்குஞ்சூழ்கணத்தொகைக்குமென்றுந்
தணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசால்சிறப்புநல்கி. (ககஉ)

எட்டுவாய்முளரியான்மாலேனைவானவருந்தத்த
நாட்டுவாழ்பதியிற்செல்லநல்விடைகொடுத்துவேந்தர்க்
காட்டுவாளுடிக்காட்டுந்தன்மைபோலரசுசெய்து
காட்டுவாளுகியையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான். (ககங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியநகயற்கொடியாகவராக்கலன்பொற்கலனுகப்
பொதியவிழ்கடுக்கைவேம்பலராகப்புலியதள்பொலந்துகிலாக
மதிமுடிவைரமணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புமாமதுரைப்
பதியுறைசோமசுந்தரக்கடவுள்பாணடியனுகியீற்றிருந்தான். (கக௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்டவழ்மதியஞ்சூடுஞ்சுந்தரவிடநகப்புத்தேள்
கொண்டதோர்வடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்புளிக்குஞ்சூலத்
திண்டிறற்சநகுகன்னன்முதற்கணத்தேவர்தாமும்
பண்டையவடிவுமாறிப்பார்த்திபன்பணியினின்றார். (ககரு)

தென்னவன்வடிவநகொணடசிவபரனுலகநகாக்கு
மன்னவர்சிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னரெல்லாந்துணிவதுபொருட்டேதானு
மந்நகர்நடுவூரன்றோரணிநகர்சிறப்பக்கண்டான். (ககசு)

---

(ககஉ) தணவு - நீக்கம். தவிசு - ஆசனம். சேக்கை—சிஙகா தனம். சாறு - (விவாக) மகோற்சவம்.

(ககங) ஆட்டுவாளுடிக்காட்டுந் தன்மைபோலென்றது, வேத முதலிய நூல்களைத் தாம் வகுத்திருப்பினும், அவற்றின்வழி ஆன் மாக்கள் நடக்க வியலாதாதலால் தாமேவந்தருளி அரசியல்செலுத் திக் காட்டினுரென்பதை.

(கக௪) பொதி - அரும்பு.

(ககரு) விடங்கம் - அழகு.

(ககசு) மறை ஆறு - வேதநெறி.

மெய்ம்மைநூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநிறீஇப்பே
ரிம்மையேநன்மைநல்குமிறையெனநிறுவிப்பூசை
செம்மையாற்செய்துநீபவனத்துறைசிவனைக்கால
மும்மையுந்தொழுதுவையமுழுவதுங்கோனடத்தும். (ககஎ)

பூவருமயன்மாலாதிப்புனிதருமுனிவரேனோர்
யாவருந்தனையேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருணமேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரலிங்கமேன்மைத்தகுதியாரளக்கவல்லார். (ககஅ)

மேற்படி - வேறு.

மனித்தருக்கரசாகித் தெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய் மடநல்லார்க், கினித்தவைங்கணைக் காளையாய்நிலமகட் கிணர்த்துழாயணிமாலா, யனித்தநித்த மோர்ந்திகபரத்தரைசை நீத்தகந்தெளிந்தவர்க்கொன்றாய்த், தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம் பரதத்துவமாய்நின்றான்.()

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கச - க்கு - திருவிருத்தம் - எகூஎ.

---

(ககஎ) நூல் - சிற்பசாஸ்திரம். நன்மை நல்குமிறை என்பது- சௌந்தரபாண்டியனால் புதுக்கியநடுவூர்சிவதளியிலமைத்தசிவலிங்கத்தின் திருநாமம். இதற்கு வடமொழிமகாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர், இதனுண்மை, "மூலமூன்றணைந்த சிலைநுதற்றிருவினை, அருமறைவிதிக்கத்திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலம்வாய்த்த மன்னவனாகி, மேதினிபுரக்கும் விதியுடைநன்னாள், நடுவூர்நகர்செய் தடுபவந்துடைக்கும்,அருட்குறிநிறுவியருச்சனைசெய்த,தேவர்நாயகன்" எனக்கல்லாடத்தில் வருதல் காண்க. செம்மை-தானியாகுபெயர். முறைமைஎன்பது பொருள். மும்மை - மூன்று.

(ககஅ) இகம் - இவ்வுலகம். பரம் - முத்தியுலகம்.

(கககூ) ஐங்கணைக்காளைஎன்றது - தாமரை, மா, அசோகு, முல்லை, நீலம்என்னுமைந்துபுஷ்பங்களையே பாணமாகவுடையமன்மதனை. இணர்-பூங்கொத்து. அநித்தம - நிலையாமை. நித்தம் - நிலையுடைமை ஒன்றாய் - அபேதமாய்.

சிவமயம்.

# ஆறவது,

# வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனிறுத்துவான்வந்தொருபரஞ்சுடர்வான்றிங்கட்
குலமணிவிளக்கைவேட்டுக்கோமுடிகவித்துப்பாராண
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவரரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துசசெய்தவாறறையலுற்றும். (௧)

புண்ணியமலர்மென்கொம்பைவேட்டபின்புவனந்தாங்கு
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணததிலவந்த
மண்ணியல்வேந்தர்வானோர்மாதவர்பிறருமுன்ன
நண்ணுதிரென்னலோடுநண்ணுவார்விரைவினெய்த. (௨)

பொன்னவிர்கமலம்பூததபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறிநியமமுற்றிநண்ணினாபுலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுந்தாழ்ந்துபரவியம்பலத்துளாடு
நின்னருணடங்கண்டுணபதடியேங்கணியமமென்றார். (௩)

என்னலுமந்தக்கூத்தையிங்குநாஞ்செய்துநதில்லைப்
பொன்னகருலகமெல்லாமுருவமாமபுருடற்குள்ள
மின்னதாந்துவாதசாந்தமென்றிறையருளிசசெய்ய
மன்னவவேனையங்கம்யாவெனமன்னனசொலவான். (௪)

(௧) உலகியல்என்றது-உயர்ந்தோர்வழக்காயவகுத்த, அறநிலையறம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள். அறநிலையின்பம், மறநிலையின்பம் என்னுமறுவகைப்பொருள்களை. பார்பரத்தலென்னுந் தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், பூமி. முனிவரரிருவரென்றது - பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதரை.

(௩) நியமம் - நித்தியகடன்.

(௪) உலகமெல்லாம் உருவமாம்புருடன் என்றது, விராட்புருடனை. துவாதசாந்தம் என்றதை, தலவிசேடம் ௨௧-வது பாடற்குறிப்பிற்காண்க.

அரைக்குமேலுலகேழென்றுமரைக்குக்கீழுலகேழென்று
முரைக்கலாலுலகமெல்லாமுருவமாம்புருடற்கிந்தத்
தரைக்குமேலனந்தந்தெய்வததானமுண்டனைத்துங்கூறின்
வரைக்குறாசிலதானங்களவகுததுரைசெய்யக்கேண்மின். (௫)

திருவளராரூர்மூலந்திருவானைக்காவோநாபி
மருவளர்பொழில்சூழண்ணாமலைமணிபூரகீவி
ரிருவருங்கண்டமன்றமிதயமாந்திருக்காளத்தி
பொருவருங்கண்டமாகும்புருவமத்தியமாங்காசி. (௬)

பிறைதவழ்கயிலைக்குன்றம்பிரமரந்திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந்தமதுரையீதிகமெந்த
முறையினுமெலன்னின்முனனர்த்தோன்றியமுறையாமென்றக்
கறையறுதவத்தரோடுகவுரியன்கோயில்புக்கான். (௭)

தன்னருளதனுணீததன்னையேதேடிப்போந்த
மின்னவிர்கயிலைதானேவிடையுருமாறிமன்றாய்
மன்னியதேயோசிங்கண்மண்டலமேயோவென்னப்
பொன்னவிர்விமானக்கீழ்பால்வெள்ளியம்பொதுவுண்டாக. (௮)

மின்பயில்பரிதிப்புத்தேள்பாற்கடலவிளங்கியாங்குப்
பின்பதன்மிசைமாணிக்கப்பீடிகைதோன்றிறன்ன
தன்பர்தமுளமேயாகுமலலதுவேதசசென்னி
யென்பதாமஃதேயன்றியாதெனவிசைக்கற்பாற்றே. (௯)

அன்னதோர்தவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலள்ளித்
துன்னிருள்விழுங்குங்கோடிசூரியரொருகாலத்து
மன்னினருந்தித்தாலொப்பமனமொழிபக்கங்கீழ்மேற்
பின்முதல்கடந்தஞானப்பேரொளிவடிவாய்த்தோன்றி. (௧௦)

---

(௫) வரை - அளவு.

(௬) மூலம் - மூலாதாரம். நாபி - சுவாதிட்டானம். இதயம்- அனாகதம். கண்டம் - விசுத்திஸ்தானம் - புருவமத்யம் - ஆக்கினை யஸ்தானம்.

(௭) கறை - குற்றம். கவுரியன் - சவுந்தரபாண்டியன்.

(௮) மன்று - வெள்ளியம்பலம்.

(௯) பீடிகை - பீடம்.

(௧௦) மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல்கடந்த என்றது, சித்தத்திற்கும், வாக்கிற்கும், வரையறப்படாமல் ஆணவத்திற் கட் டுண்டோர்க்குப் புலப்படாதிருத்தலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர் நிகர்பொருள் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் இன்மையை.

முந்துறுகணங்கண்மொந்தைதண்ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய
நந்திமாமுழவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப
வந்துகந்திருவநூலின்மரபுளியிருவர்பாட
வைந்துதுந்துபியுங்கல்லென்றார்கலிமுழக்கங்காட்ட. (கக)

மதுமுகத்தலர்ந்தவெண்டாமரைமகள்சுருதிகூட்டச்
சதுமுகத்தொருவன்சாமகீதயாழ்தடவிப்பாட
விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமீனெனஞானவெள்ளிப்
பொதுமுகத்தமரர்தூற்றும்பூமழையெங்கும்போர்ப்ப. (கஉ)

பொருங்கடனிறத்தசெந்தீப்பொங்குளைக்குறளன்மீது
பெருங்கடல்வடவைச்செங்கண்பிதுங்கமேற்றிரிந்துநோக்கி
முருங்கடலெரியிற்சீறமூதுகிறவலத்தாளூன்றிக்
கருங்கடன்முளைத்தவெய்யோன்காட்சியிற்பொலிந்துநின்று. (கங)

கொய்யுஞ்செங்கமலப்போதுகுவித்தெனக்கொடுத்துக்கூத்துச
செய்யும்புண்டரிகத்தாளுந்திசைகடந்துளவீரைந்து
கையுந்திண்படையுந்தெய்வமகளிர்மங்கலநாணகாத்த
மையுண்டமிடறுஞ்சங்கவார்குழைநுழைந்தகாதும். (கச)

செக்கரஞ்சடையுந்தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ
முக்கணுமுரகக்கசசுமுள்ளெயிறிமைக்குமார்பு
மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியினொதுங்கிநிற்கும்
பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுநகையுந்தோன்ற. (கரு)

கங்கையாறலம்புமோசைகடுக்கைவண்டிரங்குமோசை
மங்கலமுடிவிளைசைமந்திரவேதவோசை
செங்கையாடெரியினோசைதிருவடிசசிலம்பினோசை
யெங்கணுநிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமூற்ற. (கசு)

---

(கக) தண்ணுமை-இருதலையுஞ் சுருங்கிய, நெடியவுடலினையு முடையது. முழவமாவது, பெரியவுடலின்மேல் தலை பெற்றுள்ள ஐந்துமுகமுடையது. பஞ்சதுந்துபிகளாவன - தோறகருவி, துளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரம்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவிகளாம். கந்திருவநூல் இசைநூல. [து-சபை.

(கஉ) விதுமுகம்-சந்திரமண்டலம், மீன்-நட்சத்திரங்கள். பொ

(கங) திரிந்து - சுழன்று உளை - புறமயிர். குறளன்-குறுகிய வடிவினையுடைய முயலகன் முருங்கு, மெலித்தல்விகாரம்.

(கச) செக்கர்-செம்மைநிறம். உரகம்-பாம்பு. எயிறு-ஆதிவராகதந்தம்.

(கரு) குவித்தெனஎன்றது, குவிந்தெனவென்றும்பாடம்.

(கசு) அலம்பும்-ஒலிக்கும். கடுக்கை-கொன்றைமலர். எரி-மழு.

ஆடினனமலமூர்த்தியஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சென்னி
சூடினாரடியில்வீழ்ந்தார்சுருதியாயிரநாவாரப்
பாடினார்பரமானந்தப்பரவையிற்படிந்தாரன்பு
நீடினார்திருத்தாண்டவங்காணபதுரியமம்பூணடார். (கஎ)

முனிவர்கந்திருவர்வானோர்தானவர்மோனயோகர்
புனிதகிம்புருடராதிப்புலவருமிறைஞ்சியன்பின்
கனிதருமின்பத்தாழ்ந்தார்திருமணங்காணவந்த
மனிதருங்காணப்பெற்றார்மாதவர்பொருட்டான்மன்னோ. (கஅ)

அனந்தனுமுனிவர்வேந்தனளவிலானந்தமூறி
மனந்தனினிரம்பிமேலும்வழிவதுபோலமார்பம்
புனைந்தபுணணியவெணணீறுகரைந்திடப்பொழிகண்ணீரு
ணனைந்திருகரமுங்கூப்பிநாதனைப்பாடுகின்றான். (கக)

பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்விளைவாய்போற்றி
சராசரமாகிவேறாய்நின்றதற்பரனேபோற்றி
கராசலவுரியாய்போற்றிகனகவம்பலத்துளாடு
நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (உ0)

ஒன்றாகியைந்தாயையைந்துருவாகிவருவாய்போற்றி
யின்றாகிசென்றநாளாயெதிர்நாளாயெழுவாய்போற்றி
நன்றாகித்தீயதாகிநடுவாகிமுடிவாய்மன்று
ணின்றாடும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (உக)

அடியரெம்பொருட்டுவெள்ளியம்பலத்தாடல்போற்றி
பொடியணிதடந்தோளபோற்றிபுரிசடைமகுடம்போற்றி
கடியவிழ்மலர்மென்கூந்தற்கயல்விழிபாகம்போற்றி
நெடியநற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (உஉ)

---

(கஎ) அமலன-மலரகிதன ஆமிமம - அனநதம. பரமானந்தம்-பேரின்பம். (கஅ) மோனம்-மௌனநிலை.

(கக) அனந்தனுமுனிவர் வேந்தன் என்றது-ஆதிசேடாவதாரமாகிய பதஞ்சலிமுனிவரை.

(உ0) பராபரம்-முன்பின்னில்லாதது எனவே அனாதியாயுள்ளதுஎன்பதுபொருள் கராசலம்-கரம்அசலம்—கையையுடையமலை, எனவே யானை என்பதுபொருள். நிராமயம் நிர் ஆமயம் - நோயில்லாதவன். ஆமயம்-நோய்.

(உக) ஒன்றாய் என்றது-நிஷ்களம், சகளம், சகளநிஷ்களமுங் கடந்துநின்ற சுத்தசிவத்தை. ஐந்துரு என்றது, பரசிவன், அனாதசிவன், சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரனென்னு மிவர்களை. ஐயைந்தாய் என்றது, சந்திரசேகரர்முதலிய இருபத்தைந்து சிவமூர்த்தங்களை.

என்றுநின்றேத்தினான்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின்றாடாநின்றமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
நன்றுநீர்வேட்டதென்னென்றருள்செயநாதன்பாதந்
துன்றுமெய்யன்பிற்றாழ்ந்துதொழுதுநின்றிதனைசசொல்வார். ()

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிந்நிலைநின்றி யார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீங்கப்பரித்தருள்செயதியென்னச
செந்தமிழ்க்கன்னிநாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றான்வேதந்தலைதடுமாறநின்றான். (௨௪)

அராமுனியீதுவேணுமோதியெம்பெருமவிந்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநேர்கண்டோரெலலாந்
தராதலமிசைவந்தெய்தாததனிக்கதிபெறுதலவேணும்
பராபரவென்றுதாழ்ந்தான்பகவனுமகரருநோக்கதான். (௨௫)

ஆர்த்தனர்கணத்தோர்கைகோத்தாடினரலர்பூமாரி
தூர்த்தனர்விணணோர்கணணீர்துளும்பினாமுனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமனபிற்புதைந்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொணடார்பரவியவ்விருவர்தம்மை. (௨௬)

மேற்படி - வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைம்பொறிபுலனுதியாறாகி
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுமிருளினும்வேறாகித
தனித்தயோகிகளகநிறைந்தாடியதனிப்பெருந்திருக்கூத்தைக் [ன்.
குனித்தவண்ணமாக்கணடவர்க்கிகபரங கொடுத்தவனுறைகின்றா

(௨௪) இந்நிலை என்றது-வெள்ளியம்பலத்தை. தலைதடுமாறல், தட்டழிந்து மயங்கல் கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு.

(௨௫) அலர்பூ - மலர்ந்தபூ.

(௨௭) பூதமைம்பொறி புலனுதியாறாகி என்றது - பிரிதிவு முதலிய பஞ்சபூதங்களும், மெய்முதலியஞானேந்திரியங்களைந்தும், சத்தமுதலியவைம்புலன்களும், மனமாதியந்தக்கரணங்கணான்கும், கூடிய ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கும், காலம், நியதி, கலை, வித்தை, இராகம், புருடன், மாயையென்னும் வித்தியாதத்துவமேழும், சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சதாக்கியம், சத்தி, சிவம் என்னும் சிவதத்துவமைந்தும் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களை. இனித்தமாயை என்றது, பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருதி இன்புறச்செய்யு மாயாமலத்தை. இருவினைத்தொடக்கென்றது, நல்வினை, தீவினைகட்கேதுவாகிய கன்மமலத்தை. இருளென்றது – சகசமலமாகிய ஆணவமலத்தை. குனித்தவண்ணம்-ஆடியதிருக்கோலம்.

குனிவிலாதிரைத் தினந்தொடுத்தெதிர்வரு கொடுவிலாதி ரையெல்லே, புனிதவாடகமுளரிதோய்ந் தத்தனிப்பொது நடந் தெரிசித்தநு, கினிதமர்ந்து நூற் றெண்மடங்கைந்தெழுத் தெண்ணியி ந்நிலேநிற்குந, கனியுமன்பினு ரெணணியாநவெய்துவர் கருதியவா மெல்லாம். (உஅ)

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கடு - க்கு - திருவிருத்தம் - அஉடு.

---

ஏழாவது,

## குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிநிலேத்துறை

பன்னகேசனுமடுபுலிப்பாதனும்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவன்வெள்ளிமன்றுடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்சுடவொருபூத
மன்னமாமலேதொலேத்தவாறெடுத்திவியறைவாம். (க)

கன்னியர்க்கரசாயினுள்கடிமனைபுகுந்த
மின்னியற்சடைமாதவர்வேதியரேனே
ரெந்நிலத்துளமன்னவர்யாவர்க்குமுறையே
பொன்னியற்கலத்தறுசுவைப்போனகமருத்தா. (உ)

பூசுகின்றவுமுடுப்பவும்பூணபவும்பழுக்காய்
வாசமெல்லிலேயேனவுமமமுறைவழஙகாத்
தேசமன்னவரேனேயோர்செல்லுநர்சசெலுத்தி
யீசனன்புறகற்பினுளிருக்குமவ்வேலே. (ங)

---

(உஅ) வில் ஆதிரை, தனுமாசத்திருவாதிரை நட்சத்திரம் ஐந்தெழுத்து-ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம்.

(க) பன்னகேசன்-பதஞ்சலிமுனிவர், புலிப்பாதன் - வியாக்கி ரபாதன்.

(உ) இயல், முதனிலேத் தொழிற் பெயராதலின் வருமொழி நோக்கித் திரிந்தது.

(ங) பழுக்காய்-பாக்கு. மெல்லிலே-வெற்றிலே. வாசம்-வாசனே த்திரவியம். அவை-தக்கோலந் தீம்பூதகைசாலிலவங்கம், கற்பூரஞ் சாதியோடைந்து. எனவும் என்றது-மலர்முதலியவற்றை.

மடைவளத்தொழிற்புலவர்வந்தடியிணைவணங்கி
யடியரேமட்டபோனகமாயிரத்தொன்றி
னிடையதாயினுந்தொலைந்திலதியாங்கண்மேற்செய்யக்
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன்கணவர்முன்குறுகா. (ச)

பணிந்தொதுங்கிநின்றடிகணமுப்பத்துமுக்கோடி
கணங்கடம்மொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குமின்சுவைப்போனகமெல்லையின்றாக்கி
யுணங்குகின்றதுண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின். (ரு)

இமையக்குன்றமுமடைகலாயிதன்புறங்கிடந்த
சிமையக்குன்றுகளீட்டமுஞ்சேர்ந்தெனநிமிரச
சமையக்கொட்டியவாலரிபபுழுககலுஞ்சாதக்
கமையக்கொட்டியகறிகளினவருககமுமனைத்தே. (சு)

என்றபோதிறைவெம்பிரான்றேவியாரிடததி
லொன்றுமன்பினுலொருவிளையாடலைநினைந்தோ
தன்றனிக்குடைப்பாரிடத்தலைவனதாற்ற
லன்றியாவருமறிந்திடககாட்டவோவறியேம். (எ)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிறசிறந்த
மருவின்மீனவனரும்பெறன்மகளுனக்கரிதிற்
பெறுவதேதுவான்றருவுரின்பணிசெயப்பெற்றிங்
குறைவதேதற்பிறாதிருவெலாமுன்னதேயன்றே. (அ)

அளவிலாதநின்செல்வததின்பெருககைகாமறிய
விளைவுசெய்தனைபோலுநின்விருநதுணப்பசியாற்

(ரு) போனகம்-அமுது. உணங்கல்-வாடல். எஞ்சியது-சேஷமாயுள்ளது. எத்தனைதது என்பது எனைத்தெனநின்றது தொகுத்தல்விகாரம்.

(சு) நிமிர்தல்-உயர்தல. சமைய-பொருந்த. வால்அரிபுழுக்கல்-வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். சாதத்துக்கு என்பது சாதக்கு எனநின்றதுதொகுத்தல்.

(எ) பாரிடம்-பூதம்

(அ) அரும்பெறல்மகள் - பெறுது பெற்றமகள். மகள் - அண்மைவிளி.

(க) பசியாற் களையடைந்தவராக நங்கணத்தினுட் காணேம் என்றது, சிவகணங்கட்குப் பசிப்பிணியின்மையைக் குறித்துநின்றது-தளவமூரல், முல்லையரும்பனையபற்கள். தளவம்-முல்லை.

களையடைந்தவராகிநங்கணத்தினுட்காணோந்
தளவமூரலாயாஞ்செயத்தக்கதேதென்றான். (க)

அடுக்கநின்றகுண்டோதரனகட்டிடைவடவை
மடுக்கவுன்னினனதுவந்துவயிற்றெரிபசியாய்த்
தொடுக்கவாலமுண்டாஙகுடல்சோர்ந்துவேர்த்தாவி
யொடுக்கமுற்றையபசியினாலுயங்கினேனென்றான். (க0)

குடையெடுக்குமிக்குறியதாட்குறட்கொருபிடிசோ
றிடுமினப்புறஞ்சோறுபாலெனத்தொழுதெல்லா
முடையநாயகிபோயினள்குறியனுமுடனே
நடைதளர்ந்துகணபுகைந்துவாயபுலர்ந்திடநடந்தான். (கக)

படைக்கணேவலரிறைமகள்பணியினாற்பசிநோய்
தொடுத்தவன்றனைக்கொணடுபோய்சசொன்றிமுன்விடுத்தா
ரடுத்திருந்ததேகணடனரன்னமாமலையை
யெடுத்தயின்றதுமடிசிலஙகிருந்ததுஙகாணார். (கஉ)

சிலம்புநூபுரசசீறடிச்சேடியர்சில்லோ
ரலம்புவால்வளைக்கைநெரித்ததிசயமடைந்தார
புலம்புமேகலையார்சிலர்பொருக்கெனவெருணடார்
கலம்பெய்பூண்முலையார்சிலர்கணபுதைத்திரிந்தார். (கஙு)

முரவைபோகியமுரிவில்வான்மூரல்பால்வறையல்
கருனைதீம்பயறடுதுவைபலவகைக்கறிகள்
விரவுதேம்படுபாறயிரிழுதுதேன்வெள்ளம்
வரைவிலாதனமிடாவொடுவாரிவாய்மடுத்தான். (கச)

---

(க0) அகடு - வயிறு. ஒடுக்கம் - மெலிவு. உயஙகல்-வாடல்.

(கக) குறியதாள்குறள் - குறுகிய காலையுடையபூதம் சோறும்-சொல்லுவோம், இது எதிர்காலத்தன்மை வினைமுற்றாதலால் முதனிலைதிரிந்து நின்றது.

(கஉ) படைக்கணேவலர் - படைத்தற்றொழிலினின்ற ஏவலாட்கள் - அல்லது வாள்போன்ற கணகளையுடைய பணிப்பெணகள்.

(கஙு) சிலம்பும், அலம்பும், புலம்பும், என்பவை, ஒலிக்குமென்னும் பொருளன, சீறடி-சிற்றடி. இரிதல்-போதல்.

(கச) முரவை-தவிடு.மூரல்-சோறு. பால்வறையல், பால்சேர்த்துச் சமைத்த துவட்டற்கறி. கருனை-பொரிக்கறி. துவை-புளிங்கறி. இழுது-வெண்ணெய்.

பல்பழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கன்னன்
மெல்சுவைத்தண்டெதங்கிவையன்றியும்வேவா
வல்சிகாய்களின்வருக்கமுநுகர்ந்துமாறும
லெல்லைதீர்நவபண்டமுமெடுத்துவாய்மடுத்தான். (கரு)

பாரித்துள்ளவிப்பண்டமும்பரூஉக்குறுங்கையால்
வாரிததன்பெருவயிற்றிடைவைப்பவுந்துடுவை
பூரித்தாகுதிபண்ணியதழலெனப்பொங்கிக்
கோரித்தொன்பதுவாயிலும்பசிததழலகொளுத்த. (கசு)

அலங்கலோதிகண்டதிசயமடைந்துகன்னன்பி
னலங்கொளுயகன்முன்புபோய்நாணமுட்கிடப்ப
விலங்குபூங்குழல்சுவன்மிசையிறக்கியிட்டொல்கி
நிலங்கிளைத்துநின்றுணிலைகண்டனனிருபன். (கள)

அஞ்சிலோதியைவினவுவானறிகலான்போலக்
குஞ்சியாரழலன்னவகுடவயிற்றவனுண
டெஞ்சியுள்ளவேற்பூதங்களின்னமும்விடுத்துன்
னெஞ்சுவப்பவேயருத்துதுமென்னலுநிமலை. (கஅ)

ஐயவின்னுமிக்குறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரரைவிடுத்தியேலெடுத்து
வையம்யாவையுமவயிற்றிடைவைப்பரேயதனாற்
செய்யகாலருத்திரப்பெயர்சேற்றமாமுனக்கே. (ககூ)

சங்கவார்குழைக்குறணமகன்றன்செயறூனே
யிங்குவந்துரைசெய்திடவறிதியென்றிறைமுன்
மங்கைநாயகிகுமுதவாய்மலர்பொழுதெயிற்றுத
திங்கள்வாய்முழையான்பசிததீசசுடவந்தான். (உ0)

---

(கரு) பண்ணியம் - பலகாரம. கன்னல் - சருக்கரை. மெல்சுவைத்தண்டு - மெல்லுதற் றொழிலமைந்த கரும்பு. வல்சி - சோறு. நவபண்டம் - நவதானியம்

(கசு) பாரித்தல்-நிறைதல். தழல் - யாகாக்னி. கோரித்து-அதிகரித்து. ஒன்பதுவாயில - நவத்துவாரங்கள். கோரித்தென்றது கோரமென்னும் பெயரடியாகப் பிறந்தவினையெச்சம்.

(கள) சுவல் - பிடரி. ஒல்கி - துவண்டு.

(கஅ) சில்-வட்டத்தகட்டணி. குஞ்சி-மயிர். குடவயிற்றவன் குண்டோதரன்.

(உ0) முழை-மலைக்குகை.

நட்டமாடியசுந்தரநங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோனகம்பனிவரையனையவாய்க்கிடந்த
தொட்டவோய்மடுத்திடவுமென்சுடுபசிதணியா
திட்டுறைதவர்வயிறுபோற்காந்துவதென்றான். (உக)

கையர்முப்புரத்திட்டதீக்கடும்பசியுருவாய்ப்
பொய்யனேன்வயிற்றிடைக்குடிபுகுந்ததோவென்னுங
கையெறிந்திடுமெண்டங்கள்வெடிபடக்கதறு
மையகோவெனுமுயிர்த்திடுமொவிசோர்ந்தயரும். (உஉ)

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கசு - கரு - திருவிருத்தம் - அசஎ.

---

எட்டாவது,

## அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனத்திகளருத்தியதன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போனகக்குழிதந்
தோதமாநதியருத்தியசெய்திபுமுரைப்பாம். (க)

கவனமால்விடையாளிபின்கடிகமழ்தென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பார்த்துமேனகைத்துத்
தவனமாபசியுடையவனறனபொருட்டன்ன
புவனமாதினைநினைதனனினைகுமுன்போந்தான். (உ)

---

(உக) காந்தல்-எரிதல.

(உஉ) கையர்-வஞ்சகர். முப்புரம-திரிபுரம்.

(க) அமையா-வயிறுநிரம்பாத. உவை-என்றது, அஃறிணைபல வின்பாற் சுட்டுப்பெயர்-இவ்வுகரசசுட்டு சேய்மை அண்மைகட்குப் பொதுவாதலின் சேய்மைப்பொருளிலவந்தது.

(உ) பவனம்-காற்று-தவனம-தாகம்-புவனமாது-பூமிதேவி-அன்னபுவனமாதென்றது, ஆன்மகோடிகளுக்குப் பலவுணவுகளையும் கொடுப்பவளாதலின்.

நாற்றடந்திசைத்தயிர்க்கடனனந்தலைநிலங்கீண்
டேற்றெழுந்துநாற்கிடங்கராயுதித்தெழுந்தாங்கு
மாற்றருஞ்சுவைத்தீந்தயிர்வாலரிப்பதத்தோ
டேற்றெழுந்ததுநாற்குழியிடத்திலும்பொங்கி. (௩)

குருமதிக்குலமன்னவன்மருகனக்குண்டப்
பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெரிசிகைப்பேழ்வா
யொருகுறட்குடைவீரனையுன்பசிதணியப்
பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன். (௪)

அத்தயிர்ப்பதங்கிடங்கரிலலைகடல்கலக்கு
மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுதெடுத்துவாய்மடுத்துத்
துய்த்திடப்பசிவிடுத்ததுசுருதிநாயகன்றாட்
பத்திவைத்துவீடுணர்ந்தவர்பழவினைத்தொடர்போல். (௫)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடுத்தலுமுடம்பெலாம்வயிறாய்
வீங்கினான்றரைகிழிபடப்பொருப்பெனவீழ்ந்தா
னீங்குநீளுயிர்ப்பிலனுடல்பரண்டனனீர்வேட்
டாங்குநீர்நிலைதேடுவானாயினானெழுந்தான். (௬)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந்துறையணங்கனார்போலக்
காவிநாணமலர்தாமரைக்கடிமலர்வாட
வாவியோடையுங்குளங்களும்வறப்பவாய்வைத்துக்
கூவநீணிலைநீர்களும்பசையறக்குடித்தான். (௭)

அனையனாகியுநீர்நசையாற்றலன்வருந்தும்
வினையனாகிவானதிச்சடைவேதியன்பாதத்
தினையநாதனுந்தன்றிருமுடியின்மீதிருக்கு
நனையநாணமலரோதியைப்பார்த்தொன்றுநவில்வான். (௮)

---

(௩) நனந்தலை-நடு கிடங்கர்-குழி வாலரிப்பதம் - வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். பதம - அன்னம்.

(௪) குரு-நிறம். பேழ்வாய், பிளந்தவாய்.

(௬) நீளுயிர்ப்பு-நெட்டுயிர்ப்பு, வேட்டு-விரும்பி, நீர்நிலை, தடாக முதலியன. நிலைநீர் - இலக்கணப்போலி.

(௭) வாவி-நடக்குங்கிணறு. இது நடைவாவி என்று வழங்குகின்றது. காவி-நீலோற்பலம் கூவம்-கிணறு.

(௮) நசை-விருப்பம். இனைய-இரங்க. நனைய-பொருளடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம் இது-மலரென்னும் பொருள்கொண்டது. நனை-தேன்.

தேங்குநீர்த்திரைமாலிகைச்செல்விநீயிந்த
வாங்குநீர்த்தடம்புரிசைசூழ்மதுரையின்மாடோ
ரோங்குநீத்தமாயொல்லெனவருதியென்றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருமாதவனொருமொழிநிகழ்த்தும். (கூ)

அன்றுமெம்பிரானருணையாற்பகீரதன்பொருட்டுச்
சென்றுநீயொருதீர்த்தமாய்த்திளைப்பவர்களங்க
மொன்றுதீவினைத்தொடககறுத்தொழுகெனப்பணித்தா
யின்றுமோர்நதியாகெனப்பணித்தியேலென்னை. (கo)

தெரிசிதோர்படிந்தாடினோர்செங்கையாலேனும்
பரிசித்தோர்பவத்தொடர்ச்சியின்பற்றுவிட்டுள்ளத்
துருசித்தோர்வுறுபத்தியும்விசையுமுணர்வாய்
விரிசிதோர்வுறுமெய்யுணர்வால்வரும்வீடும். (கக)

தந்திடப்பணித்தருளனுத்தடம்புனற்செல்வி
சுந்தரப்பெருங்கடவுளைவரங்கொண்டுதொழுது
வந்தளப்பிலாவேகமோடெழுந்துமாநதியா
யந்தரத்துநின்றிழிபவளாமெனவருமால். (கஉ)

## கலிவிருத்தம்.

திரைவளையணிகரமுடையவளசெழுமணிநகையுடையா
ளுரைவளைதுகிலுடையவள்கொடிநுனுகிடையவளறனீள்
விரைவளைகுழலுடையவளகயலவிழியுடையவள்வருவாள்
வரைவளைசிலையவன்முடிமடவரனதிவடிவினுமே. (கஙு)

---

(கூ) திரைமாலிகைசசெல்வி - அலைகளையேமாலையாகவுடைய கங்கை. மாடு - பக்கம். நீத்தம் - வெள்ளம்.

(கo) திளைப்பவர்-மூழ்குவோர். நதி-மேற்றிசையிற்றோன்றிக் கீழ்த்திசையைநோக்கிச செல்லும ஆறு.

(கக) உருசித்தல் - இனிப்புறல். விசசை-சிவஞானம். உணர் வாய் விரிசிதமென்றது "அகரவுயிர்போ லறிவாகியெங்கு நிகரிலி றைநிற்கு நிறைந்து" எனவருந் திருவருட்பயனு லுணர்க.

(கஙு) அறல்-கருமணல். விரை-வாசனை. மடவரல் - மடப்பத் தினது வரலாற்றையுடையவள். மடம்-அறிந்துமறியாமை.

விரைபடுமெகிலரைபொரிதிமில்வெயில்விடுமணிவரையோ
டரைபடமுதுசினையலறிடவடியொடுகடிதகழாக்
குரைபடுகழலிறவுளர்சிறுகுடியடியொடுபறியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுகடுவிசைவளியெனவே. (௧௪)

பிணையொடுகலைபிடியொடுகரிபிரிவிலவொடுபழுவப்
பணையொடுகருமுசுவயிறணைபறழொடுதழுவியதன்
றுணையொடுகவிபயின்மரநிரைதொகையொடுமிறவுளர்வெங்
கணையொடுசிலையிதணொடுமெறிகவணொடுகொடுவருமால். (௧௫)

அடியிறநெடுவரையுதைவனவகழ்வனவகழ்மடுவைத
திடரிடுவனமழைசெருகியசினைமரநிரைதலைகீழ்
படவிடுகரைதொறுநடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
நெடுமுதுகிருபிளவுறவருநெடுநதியினவலையே. (௧௬)

பிளிறொலியினமுதுமரமகழ்பெருவலியினவசையா
வெளிறடுவனவெறிமணியினவிரைசெலவினமதமோ
டொளிறளியினநுரைமுகபடமுடையனவெனவரலாற
களிறனையதுமதுவிதழிகளகவிழ்சடையணிகுடிலை. (௧௭)

---

(௧௪) அரைபொருதிமில் என்றது—பொருகுப் பொருந்திய தூரினையுடையவேங்கைவிருட்சத்தை. முதுசினை-பெரியகிளைகள். கடிது-விரைவாக. குரை-ஒலி. கழல்-வீரகண்டை. இறவுளர்-வேடர். குடில் என்பது, குடி எனக்கடைகுறைந்து நின்றது; சிற்றில்.

(௧௫) பிணை-பெண்மான். கலை-ஆண்மான். பிடி-பெண்யானை. கரி-ஆண்யானை. பழுவம்-காடு. பணை-மரக்கிளை. முசு-ஆண்குரங்கு. மறழ்-குட்டி. கவி-ஆண்குரங்கு. இது கபியென்பதனறிரிபு. இதண-பரண். இது கடைக்குறை

(௧௬) திடர்-மேடு. அகழ்தல்-தோண்டுதல.

(௧௭) இசசெய்யுள் செமமொழிசசிலேடையாதலின்; நதியைக் குறிக்குங்கால்—பிளிறல-ஒலித்தல். முதுமரம்-ஆலமரம் வெளில்-விளாமரம். வெள்ளில் என்பது, வெளிலெனதொகுத்தற்பெற்றது மணி-முத்து. விரைசெலவு-விரைந்துசெல்லுங்கதி. மதம்—வலிமை. அளி-குளிர்ச்சி. முகபடம்-போர்வை. யானையைக் குறிக்குங்கால்-பிளிறல்-கர்ச்சித்தல். முதுமரம்-பெரியமரம். வெளில்-கட்டுத்தறி. மணி-தந்தங்களிலுண்டாகுமுத்துக்கள். விரைசெலவு - விரைந்து செல்லும்நடை. மதம்-மும்மதநீர். அளி-அம்மதநீரையுண்ணும்வண்டுகள். நுரைமுகபடாம்-நுரைபோல்வெளுத்த நெற்றிப்பட்டம், எனப்பொருள்கொள்க. குடிலை (கங்கா) நதி. இதழி-கொன்றை.

நீடியபிலமுறுநிலையினநிருமலன்மதிமுடிமீ
தாடியசெயலின்வெயிலுமிழருமணிதலையினநீள்
கோடியகதியினநிரைநிரைகுறுகியபலகாலி
ளோடியவலியினவளையுடலுரகமுமெனவருமால். (கஅ)

மண்ணகழ்தலின்வளையணிகருமாவனையதுமிசைபோய்
விண்ணளவலினவுணர்களிறைவிடுபுனலொடுநெடுகு
மண்ணலையல்லயது சுவையிழுதளையளவுறுசெயலாற்
கண்ணனையனையதுநெடுகியகடுகியகதிநதியே. (கக)

திகழ்தருகரிபரிகவரிகள்செழுமணியொடுவருமா
றிகழ்தருகுடபுலவரசர்கணெறிசெய்துகவர்திருவோ
டகழ்தருபதிபுகுமதிகுலவரசனையதையலதேற்
புகழ்தருதிறையிடவருகுடபுலவரசனுநிகரும் (உ0)

ஆரொடுமெடலவிழ்பனையொடுமரநிகரிலைநிம்பத
தாரொடுபுலியொடுசிலையொடுதெகுகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபரவியதமிழ்பயிலரசர்கள்குழுமிச
சீரொடுபலதிருவொடுவருசெயலனையதுநதியே. (உக)

---

(கஅ) இதுவுமசிலேடையாதலின், நதியைக்குறிக்குங்கால் — பிலம்-பாதலம். ஆடிய-தங்கிய. தலை இடம. கோடியகதி-வளைந்து செல்லும்வேகம. குறுகியபலகால்-நெருங்கியபலகால்வாய்கள். சர்ப்பத்தைக்குறிக்குங்கால.—பிலம்-பிலத்துவாரம். தலையின-சுடிகையிலுடையன. கோடியகதி-வளைந்தநடை. பலகால-பலகால்கள், எனப்பொருள்கொள்க. உரகம்—சர்ப்பம்.

(கக) வளையணிகருமா-சங்கையணிந்த (திருமாலாகிய) வராகமூர்த்தி. அவுணர்களிறை விடுபுனலொடு நெடுகுமண்ணல் என்றது, அசுரர்களுக்குத்தலைவனாகிய மாவலி தாரைவார்த்தநீரோடு திரிவிக்கிரமவடிவங்கொண்ட வாமனமூர்த்தியை. அளை-தயிர்.

(உ0) குடபுலம்-மேற்றிசை நெறி-ஆணை. அகழ்தருபதி-அகழ்சூழ்ந்தமதுரை. அரசு-பணபாகுபெயராய்ப் பணபின்மேனின்றது. அரசு-அரசத்தன்மை இது உகரவீற்றுப்பாவதத்திதன்.

(உக) அரம்-ஓர்கருவி. ஆர்-ஆத்திமாலை. தழுவா என்றது-ஆரும்பனையும், வேம்பும் சேரசோழபாண்டியர்களுக்கு உரியமாலைகளாதலாலும், புலியும், சிலையும், கயலும் அவர்களுக்குரியகொடிகளாதலாலும் அவற்றைத்தழுவிவந்தமையை. தமிழ்பயிலரசர் என்றது-சேரன், சோழன், பாண்டியன் என்னுந் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரை.

கலிநிலைத்துறை.

கல்லார்கவிபோற்கலங்கிக்கலைமாண்டகேள்வி
வல்லார்கவிபோற்பலவான்றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாரும்வீழ்ந்துபயன்கொள்ளவிறுத்ததன்றே. (௨௨)

வண்டோதைமாறாமலர்வேணியின்வந்தநீத்தங்
கண்டோதநஞ்சுண்டருள்கண்ணுதன்மூர்த்திபேழ்வாய்
விண்டோதணியாதென்விடாயெனவெம்பிவீழ்ந்த
குண்டோதரனைவிடுத்தானக்குடிஞைஞாங்கர். (௨௩)

அடுத்தானதியின்னிடைபுக்கிருந்தாற்றலோடு
மெடுத்தான்குறுங்கையிரண்டுங்கரையேறநீட்டித்
தடுத்தான்மலைபோனிமிர்தண்புனல்வாயங்காந்து
மடுத்தான்விடாயுங்கடலுண்ணுமழையுநாண. (௨௪)

நீர்த்தன்சடைநின்றிழிதீர்த்தமருந்திவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டுகுழகன்றிருமுன்னரெய்திப்
பார்த்தன்பணிந்தபதமுன்பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாய்த்துதித்தானளவாதகீதம். (௨௫)

---

(௨௨) கவியைக்குறிக்குங்கால் —கலங்கி என்றது-தெற்றெனப்பொருள்கொள்ளக் கிடக்காது மயங்கநிற்றலை. பலவான்றுறை-அகப்பொருட்டுறைகளும், புறப்பொருட்டுறைகளுமாகிய பலதுறைகளை. செல்லாறுதோறும் பொருளாழ்ந்து என்றது - சென்று தேய்ந்திறுதலென்றுங்குற்றந் தங்காது முடிவுகாறுமொருதன்மைத்தாய், சிந்திக்குந்தோறும் நுண்ணியபொருள்தோன்ற நிற்றலை. தெளிய-ஐயமாதி முக்குற்றங்களகல நிற்றல். பயன் - அறமுதலிய நால்வகைப்பயன்கள். நதியைக்குறிக்குங்கால்:—பலவான்றுறை-பெரியநீர்த்துறை. செல்லாறுதோறும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து - செல்லுமிடந்தோறும் மணி பொன்முதலிய பலபொருள்களையும் ஆழத்தையுமுடையதாய் கலங்குதல்நீங்கி. பயன் - பிரயோசனம். இறுத்தல்-நிலைபெறுதல்.

(௨௩) விண்டு-திறந்து. குடிஞை-நதி.

(௨௪) ஆற்றல்-வன்மை. அங்காந்து-வாயைத்திறந்து.

(௨௫) கூர்ந்து என்பது-கூர்த்தெனவலித்தற்பெற்றது. பார்த்தன், பிரதையின்புத்திரன், அருச்சுனன். இது தத்திதாந்தபதம். அளவாத-அளவில்லாத.

பாட்டின்பொருளானவன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பமெய்திக்கணங்கட்குக்கிழமைநல்கி
மோட்டின்புனன்மண்முறைசெய்திருந்தானளகக்
காட்டின்புறம்போய்மடங்குங்கயற்கணணியோடும். (உசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தீர்த்தனிதழிச்சடைநின் றுமிழிந் துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தனுருவந்தெளிவோர்க்குஞானந்தரலாற்சிவஞான
தீர்த்தங்காலிற்கடுகிவருசெய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையைநாமஞ்செப்புவரால். (உஎ)

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கஅ - க்கு - திருவிருத்தம் - அஎசு.

---

ஒன்பதாவது,

## எழுகடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான்பொன்மாலைபடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைசசாற்றுவாம். (க)

ஓதவரும்பொருள்வழுதியுருவாகியுலகமெலாஞ்
சீதளவெண்குடைநிழற்றியறச்செங்கோல்செலுத்துநாள்
போதவரும்பொருளுணர்ந்தவிருடிகளும்புனிதமுனி
மாதவரும்வரன்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றார். (உ)

---

(உசு) கிழமை - உரிமை. மண்முறை-உலகஅரசாக்ஷி. மோடு - உயர்ச்சி.

(க) முடங்கல் - வளைவு. பொன்மாலை - காஞ்சனமாலை.மடங்கல் - நரசிம்மம். யமன்என்பதுமொன்று. கிடங்கு - கிடங்கர். இது இறுதிநிலைப்போலி.

(உ) அறம்-தருமநூல். போதம்-ஞானசாஸ்திரம். அறம், போதம் என்பன நூன்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்கள். இருடிகள்-சப்தரிஷிகள். முனிவர்என்பது-முனிஎன ஈறுதொக்கது.

வேதமுனிகோதமனுந்தலைப்பட்டுமீள்வானோர்
போதளவில்கற்புடையபொன்மாலைமனைபுகுந்தான்
மாதவளும்வரவேற்றுமுகமனுரைவழங்கிப்பொன்
னூதனமிட்டஞ்சலிசெய்தரியதவத்திறங்கேட்பாள். (௩)

கள்ளவினைப்பொறிகடந்துகரைகடந்தமறைசசென்னி
யுள்ளபொருள்பரசிவமென்றுணர்ந்தபெருந்தகையடிகே
டள்ளரியபவமகற்றுந்தவமருள்செய்கெனக்கருணை
வெள்ளமெனமுகமலர்ந்துமுனிவேந்தன்விளம்புமால். (௪)

தவவலியாலுலகீன்றதடாதகைக்குத்தாயானாய்
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சீர்பெறலாய்த்திறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்நீயறியாததொல்விரத
மவனியிடத்தெவரறிவாரானாலுமியம்பக்கேள். (௫)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவகுத்த
வீனமிலசீர்த்தவமூன்றுமிவற்றினமானதந்தரும
தானமிசைமதிவைததறயவுபொறைமெய்சிவனை
மோனமுறத்தியானித்தலைந்தடக்கன்முதலனந்தம். (௬)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசாந்திமறை
பேசுசதவுருத்திரந்தோத்திரமுரைத்தல்பெருந்தருமங்

---

(௩) வேதமுனி - வேதங்களையுணர்ந்தமுனி. தலைப்பட்டு-சந்தித்து. முகமன் - உபசாரவார்த்தை. திறம் - பாகுபாடு.

(௪) பவம் - சனனத்தொடர்ச்சி. மறைசசென்னி—உபநிடதம்.

(௬) மானதம்-மனத்தாற்செய்யப்படுவது. வாசிகம் - வாக்காற்செய்யப்படுவது. காயிகம் - காயத்தாற்செய்யப்படுவது, இம்மூன்றுந்தத்திதாந்தபதம். தருமம் - முப்பத்திரண்டறங்கள். தானம்-சற்பாத்திரங்கள். ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்.

(௭) ஐந்தெழுத்தோதலாவது - திருவருண் முன்னிலையில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தைவிதிப்படிமாறிசூக்குமமாயோதல். மநுஎன்றது- பஞ்சப்பிரமமகாமந்திரங்களை. பஞ்சசாந்தியாவது-சிவபெருமானே பொருளெனக்கூறும்உபநிடதபாகங்களை, ஐந்துகாண்டமாகமுறைப்படுத்தியோதுதல். மறைபேசுசத வுருத்திரமுரைத்தலாவது-வேதங்கள்பிரமன்முதல் சதாசிவமீறாகமுறையேயேற்றங்கூறுவதால், அவற்றுள்நடுக்கண்டமான சதவுருத்திரமனுக்களை யோகநாமத்தால், உருத்திர கணங்களைச் சங்காரக்கிரமத்தின்வைத்து அதீதசிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக் கூறுதல்.

காசகலவெடுத்தோதன்முதலனந்தங்காயிகங்க
ளீசனருச்சனேகோயில்வலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல். (எ)

நிருத்தனுறைபதிபலபோய்ப்பணிதல்பணிநிறைவேற்ற
றிருதநன்முடிநதியாதிதீர்த்தயாத்திரைபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவ்வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறுகாயிகஙகள்சிறந்தனவிப்புணணியத்துள். (அ)

திருத்தயாத்திரையதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவாந்
திருத்தமாங்கஙகைமுதற்றிருநதிகடனித்தனிபோய்த்
திருத்தமாவெதரிதத்திருநதிகளவைவந்து
திருத்தமாய்நிறைதலிஞலவற்றதிகந்திரைமுந்நீர். (கூ)

என்றுமுனிவிளம்பக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலை
துன்றுதிரைக்கடலாடத்துணிவுடையவிருப்பினளாய்த்
தன்றிருமாமகட்குரைத்தாள்சிறிதுள்ளந்தளர்வெய்திச்
சென்றிறைவற்குரைப்பலெனச்செழியர்தவக்கொழுந்தனையாள். ()

தன்றன்னையுடையபெருந்தகைவேந்தர்பெருமான்முன்
சென்றன்னமெனநின்றுசெப்புவாள்குறள்வீரற்
கன்றன்னக்குழியிஞெமொறழைத்தவருட்கடலே
யின்றன்னேகடலாடவேணடிஞளென்றிரந்தாள். (கக)

தேவிதிருமொழிகேட்டுத்தென்னவராய்நிலம்புரக்குங
காவிதிகழ்மணிகணடர்கடலொன்றேயெழுகடலுங
கூவிவரவழைத்துமெனவுன்னிஞர்குணபாலோர்
வாவியிடையெழுவேறுவணணமொடும்வருவனவால். (கஉ)

---

(அ) பணி-திருப்பணிகள். திருதநன் - தீர்த்தனென்பதன்றிரிபு.

(கூ) திருத்தம் - தீர்த்தம். பரிசுத்தமுள்ளது. திருத்தமாய்-முட்டின்றி, சிவனுருவாஙகஙகை என்றது - காசிப்பதியிற்கங்கை வடிவமாகநின்று மரிக்குமுயிர்களுக்கு முத்தியருளுதலே.

(கO) முனி - கௌதமமுனிவர். கேட்டிருந்த என்பது-கேட்டஎன்னும் பொருள்மேனிற்றலால், இருந்து - அசைநிலையிடைச்சொல்.

(கஉ) காவி - நீலமலர். குணபாலோர்வாவி என்றது-கீழ்த்திசையிலுள்ள பொற்றாமரைத்தடாகத்தை. வண்ணம் - நிறம்.

துண்டமதித்திரளனையசுரிவளைவாய்விடவுதைத்து
வெண்டவளநுரைததும்பசசுறாவேறுமிசைக்கொட்கத்
தண்டரளமணித்தொகுதியெடுத்தெறியுந்தரங்கநிரை
யண்டநெடுமுகடுரிஞ்சவார்த்தெழுந்தகடலேழும். (கங)

காணுமாநகர்பனிப்பக்கலிமுடிவினயன்படைப்புக்
கோணுமாறெழுந்ததெனக்கொதித்தெழுந்தகடலரவம்
பூணுநாயகனகிலபுவனமெலாங்கடந்ததிரு
வாணையாலவனடிசென்றடைந்தார்போலடங்கியதால். (கச)

தன்வணமெழுகடலின்றனிவண்ணமொடுகலந்து
பொன்வண்ணநறும்பொருட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணசசடைதாழவெள்ளிமணிமன்றாடு
மன்வணமெனவெட்டுவணமொடுமெவயஙகியதால். (கரு)

எழுகடலழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கஅ - க்கு - திருவிருத்தம - அஅரு

(கங) சுரிவளை-சுரிந்தமுகத்தையுடைய சஙகுகள். சுறாவேறு ஆண்மகரம். தரஙகம்நிரை - அலைகளின்வரிசை. அண்டநெடுமுகடு என்றது - நெடியவிணணுலகின் முகட்டை. வெணதவளம் - ஒரு பொருட்பன்மொழி. மணிததொகுதி - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கொட்ப-இது கொடுமை என்னும் பணபடியாகப்பிறந்த வினையெசசம சுழலவென்பதுபொருள்.

(கச) பனிப்ப - வருந்த. அரவம் - ஒலி. ஆணை-ஆக்கினை.

(கரு) தன்வணமாவது - பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தினியற்கை நிறமாகிய, வெண்மைநிறம். மன்றாடுமன்வண்ணமென்றது-சிவபெருமான் அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குஙகால், பிரிதிவிற்குரியபொன்னிறமும், அப்புவிற்குரிய வெண்ணிறமும், தேயுவிற்குரிய செந்நிறமும், வாயுவிற்குரிய கருமைநிறமும், ஆகாயத்திற்குரியபுகைநிறமும், சந்திரனுக்குரியசுக்கிலநிறமும், சூரியனுக்குரிய ரத்தநிறமும், ஆத்மாவிற்குரியபடிகநிறமும் ஆகிய வெவ்வேறுவகைப்பட்ட நிறங்களோடுங்கலந்து நிற்றலை.

உ

சிவமயம்.

பத்தாவது,

# மலையத்துவசனையழைத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாறியம்பினுமினிச்
செழுமதிமரபினோன்சேணிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பில்லொரும்பரவைதோய்ந்தர
னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாம் (௧)

புரவலன்றடாதகைப்பூவையோடும்வந்
துரவுநீர்க்கடன்மருங்குடுத்தசந்தன
மரவமந்தாரமாவகுளம்பாடலம்
விரவுநந்தனத்தரியணையினமேவினான். (௨)

தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லைசண்பகப்
போதுகொய்திளையருஞ்சேடிப்பொற்றொடி
மாதருங்கொடுத்திடவாங்கிமோந்துயிர்த்
தாதரமிரண்டறவமருமெல்லையில் (௩)

தன்னமர்காதலிதன்னைநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருட்டேழுவாரியு
மிந்நகரழைத்தனமீண்டுப்போந்துநின்
னன்னையையாடுவானழைத்தியாலெனா. (௪)

---

(௧, சேண் - விண்ணுலகம். செழுமை - நிறைவு. பரவை-கடல். அரன் - தன்னையடைந்தோர் மலதொடக்கைவேரொடொழிப்பவன்.

(௨) புரவலன் - சவுந்தரபாண்டியன். பூவை - நாகணவாய்ப்பறவையைப்போன்ற இன்சொல்லையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார். உரவு - வலிமை. மரவம் - குங்குமமரம். வகுளம் - மகிழ். பாடலம் - பாதிரி. அரியணை-சிங்காதனம். நந்தவனம் என்பது - நந்தனம் எனநின்றது. சந்தோஷத்தைத் தரும்வனம் என்பதுபொருள்.

(௩) சேடி - ஏவல்மகளிர். பொற்றொடி என்றது - பொன்னாலாகிய வளையலணிந்த தோழிப்பெண்களை. ஆதரமிரண்டற என்றது - இருதலைப்புள்ளிற் கோருயிர்போல, வோருயிர்வாய்ந்து, ஆவிற்கிருகோடு தோன்றினாற்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருத்தலை. ஆதரம் - அன்பு.

மடந்தையுமன்னையைக்கொணர்ந்துவாவிமா
டடைந்தனளாகமற்றவள்புராணநூற்
படர்ந்தகேள்வியர்தமைநோக்கிப்பௌவநீர்
குடைந்திடும்விதியெவன்கூறுமென்னவே. (ரு)

கோதறுகற்பினுய்கொழுநன்கைத்தலங
காதலன்கைத்தலமன்றிக்கன்றின்வா
லாதலிம்மூன்றிலொன்றங்கைபற்றியே
யோதநீராடுதன்மரபென்றோதினார் (சு)

மறையவர்வாய்மைபொன்மாலைகேட்டுமேற்
குறைவறத்தவஞ்செயாக்கொடியபாவியேற
கிறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லையேயினிப்
பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுண்டாகுமோ. (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாடுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்குக்கூறலும்
வேதன்மால்பதவியும்வேண்டினார்ககரு
ளுதனருயிர்த்துணையாயநாயகி. (அ)

தன்னுயிர்க்கிழவனையடைந்துதாழ்ந்துதன்
னன்னைதன்குறையுரையாடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவைகிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினனரோ. (க)

மேற்படி - வேறு.

சிலையத்திரியார்திருவுள்ளமுணர்ந்
தலையத்திரியட்டவனூதனநீத்

(ரு) கொணர்ந்து - அழைத்துவந்து. கொணு என்னும் பகுதி ஈறுகுறுகி ரகரமெய்விரிந்துகொணர் எனநின்றது.

(சு) ஆதல்-இடைசசொல். ஈண்டுவிகற்பப்பொருளில்வந்தது. காதலன்-புத்திரன்.

(க) வலாரி - வலனென்னு மசுரனைக்கொன்றவன்-இந்திரன். வைகிய — வீற்றிருந்த.

(க0) சிலை-வில். அததிரி - மகமேருமலை. அலை - வினைத்தொகை. பறந்துதிரியும் என்பதுபொருள். அட்டவன் - சிறகுகளையறுத்தவிந்திரன். உலை-கொல்லனுலைக்களம். அத்திரி-துருத்தி. உலையத்திரியொத்த விமானமென்றது - துருத்தி, பருத்தலுஞ்சுருங்கலுமுடைமைபோல, விமானம் செல்லுதலும் இறங்குதலுமுடைமைபற்றி.

துலையத்திரியொத்தவிமானமொடு
மலையத்துவசச்செழியன்வருமால். (௧௦)

மண்பேறடைவான்வருமேழ்கடல்வா
யெண்பேறடையாவருளின்னமுதைப்
பெண்பேறதனாற்பெறுபேறிதெனக்
கண்பேறடைவானெதிர்கண்டனனே. (௧௧)

வந்தான்மருகன்சரணம்பணிவான்
முந்தாமுனமாமனெனும்முறையா
லந்தாமரையங்கையமைத்துமகட்
டந்தானையெதிர்ந்துதழீஇயினனால். (௧௨)

ஆத்தன்றிருவுள்ளமகிழ்ந்தருளாற்
பார்த்தன்புநிரம்பியபனணியொடுந்
தீர்த்தம்புகுந்தாடியசெல்கவெனப்
பூத்தணபொருனைப்புனலுடைவனும். (௧௩)

முன்னைத்தவமெய்திமுயன்றுபெறு
மன்னப்பெடையன்னவள்வந்தெதிரே
தன்னைத்தழுவத்தழுவிக்கிரிவேந்
தென்னக்குறையாமகிழ்வெய்தினனே. (௧௪)

தண்டேமொழிவேள்விதவக்குறையாற்
கண்டேனிலனென்றுகருத்தவல
முண்டேயஃதிவ்வுவகைக்களிதேன்
வண்டேயெனவுண்டுமெறந்தனனால். (௧௫)

(௧௧) பேறு-பயன. எழ்கடல்வாய எண்பேறு அடையா அருள் இன்அமுதைஎன்றதற்கு எழுகடலின் அருகில்எழுந்தருளியிருந்த அளவிடுதற்கரிய இனியஅமுதம்போன்ற தன்மருகனை என்பது பொருள்.

(௧௩) பொருனை - தாமிரவர்ணி. புனலுடைவன் - நீர்வளமிக்க பாண்டிநாட்டையுடையமலயத்துவசன் ஆடியசெல்க என்றது-செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாதலின் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது

(௧௪) கிரிவேந்து - மலையரசன்.

(௧௫) தேமொழி-அணமைவிளி. வேள்வி - திருமணம். அவலம்-கவலை. இவ்வுவகை என்றது- திருமணத்தில் உடனிருந்ததிருக்கோலம்போல, இங்கும்பெருமானும் பிராட்டியும் உடனிருந்ததிருக்கோலங்கண்ட) பெருமகிழ்ச்சியை.

சேணுற்றவனைச்சிலநாள்கழியக்
காணுற்றவள்போனிறைகற்புடையாள்
பூணுற்றுமலர்ந்ததொர்பொற்கொடிபோ
னுற்றெதிர்நண்ணியிறைஞ்சினளால். (௧௬)

மஞ்சோதியகாஞ்சனமாலைகையிற்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்திரையாய்ச்
செஞ்சோதிமுடிசசிவநாமமெழுத
தஞ்சோதிநெடுங்கடலாடுமரோ. (௧௭)

துங்கக்கலைவேதியர்தொன்மறைநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன்றுணைகை
யங்கைத்தளிர்பற்றியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புனலாடினளே. (௧௮)

குடைந்தார்கரையேறினர்கொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைக்கணவிழிக்கமல
முடைந்தாரனைமாருதரங்குறுகா
தடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம். (௧௯)

ஒண்கொணடன்மிடறொருவியும்மொருநா
லெண்கொண்டபுயத்தெழிலும்மழல்சேர்
கணகொணடநுதற்கவினும்பொலியா
மன்கணடுவியப்பவயங்கினனால். (௨௦)

விண்ணின்றுவழுக்கிவிழுங்கதிர்போற்
கணணின்றநுதற்கருணாகரன்வா
ழெணணின்றபுரத்தினிழிந்திமையா
மண்ணிறதொர்தெய்வவிமானமரோ. (௨௧)

---

(௧௬) சேண-தூரதேசம. நாண உற்று என்றது-சிவபெருமான் திருவருளால்வந்த தமதுகணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கலநாண் பூண்டமையை. இவ்வுணமை, ஆலாஸ்யமகத்துவததிலும் வருதல் காண்க.

(௧௭) மஞ்சு-மேகம். ஓதி கூந்தல் பைஞ்சோதி-பசியகிரணம். பவித்திரை-பவித்திரமுடையவள். பவிததிரம-பாபத்தைநீக்கி முத்தியையளிப்பது. பைஞ்சோதி பவித்திரம என்றது-தருப்பைப்பவித்திரமாதலின்.

(௧௯) மிடைந்தார்-தரித்தவர். அடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம் என்றது-சிவசாரூப்பியப்பேற்றை.

(௨௧) கதிர்-சூரியன். கருணாகரன்-அருளே திருமேனியாகவுடையசிவபெருமான். எணநினறபுரம்என்றது-திருமால்முதலியோரெண்ணத்தில் நிலைபெற்று நினறசிவபுரத்தை. மண்-நிலவுலகம்.

அத்தெய்வவிமானமடுத்திடலு
முத்தெய்வதமுக்கணவன்பணியா
* னத்தெய்வதருக்கரனங்கையொடு
மெத்தெய்வதமுந்தொழவேறினனால். (௨௨)

தேமாரியெனும்படிசிந்தநறும்
பூமாரிபொழிந்ததுபொன்னுலகந்
தூமாமறையங்கரதுந்துபிகா
ராமாமெனவெங்குமதிர்ந்தனவால். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுந்தது விமானம்வானமெழுந்ததுந்துபியுநாணி
விழுந்ததுபோலுமென்னவரவொலியெங்கும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரேத்தசுராதிகள்பரவத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கூத்தர்கோனகர்குறித்துச்செல்வார். (௨௪)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு
பின்புதன்னுருவாநந்தமருகனும்பெருகுகேண்மை
யன்புதந்தருகுநின்றதடாதகையணங்குமீண்டு
பொன்புனைகுடுமிக்கோயில்புகுந்துநன்கிருப்பக்கண்டார். (௨௫)

முன்னைவல்வினையால்யாக்கைமுறைதடுமாறித்தோற்ற
மன்னியமனிதர்போலப்பண்டையவடிவமாறி

---

(௨௨) முததெய்வதம-சோமசூரியாகனியென்னு மூன்றுதெய்வங்கள். * நதெய்வதருக்கரன் என்புழி, நகரம் சிறப்புப்பொருட்கண்வந்தது; நக்கீரனார் நப்பாலத்தனார் என்பனவற்றின் நகரம் போல, நங்கை - காஞ்சனமாலை.

(௨௩) தேம் மாரி - இனிய மழை (௨௪) அர ஒலி - அரகரவென்னுமுழக்கம். கோநகர் என்றது - அயன்பதமுதலிய எல்லாப் பதங்களுக்குந் தலைமைபெற்றுள்ள சிவபுரத்தை.

(௨௫) முன்பு தன்னுருவாய் என்றது-பாண்டியர் திருவுருவங் கொண்டமையை. பின்பு தன்னுருவம் என்றது-சிவபெருமான் திருவுருவமாகிய சாரூப்பியத்தை; எனவே சிவபெருமான் பாண்டியனது திருவுருவைத் தான்பெற்றுத் தனது திருவுருவத்தைப் பாண்டியனுக்களித்தாரென்பது கருத்து. குடுமி-சிகரம்.

(௨௬) முன்னை வல்வினை - அநாதியேயுள்ள பாசவினை. யாக்கைமுறைதடுமாறி என்றது - எழுவகைத் தோற்றங்களிலும் மாறி மாறிப் பிறந்தலொழிந்தமையை. தோற்றமன்னிய மனிதர் என்றது-அத்தோற்றங்களுள் தேவர்முதலிய வுயிர்களின் சரீரங்களைப் பெறுதற்கு தனிதயாக்கையே காரணமாக நிற்றலை. பண்டைய வடிவம் - சத்தியும், சிவமும்.

யன்னையேமகளாயீன்றவப்பனேமருகனாக
லென்னையாரோற்றேமியார்க்குமியற்றருந்தவத்தாளென்னா. (உகூ)

கன்றகலான்போலையன்கனைகழல்விடாதுபற்றி
யொன்றியவன்புபின்னின்றீர்த்தெழவுள்ளத்தோடுஞ்
சென்றிருகண்ணுமுட்டியடிக்கடிதிரும்பிநோக்கக்
குன்றுறழ்விமானத்தன்னையஞ்சலிகூப்பிச்செல்வார். (உஎ)

மேற்படி - வேறு.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப் புண்ணியருக்கெண்ணிறந்த போக மூட்டுஞ், சுவலோகங்கடந்துபோய் மகாலோகஞ்சனலோகந் துறந்துமேலைத், தவலோகங்கடந்துபோய்ச சத்தியலோகங்கடந்து தண்டுழாயோ, னவலோகங்கடந்துலக நாயகமாஞ்சிவலோக நண்ணினாரே. (உஅ)

அறக்கொடிபின்னிறைமகனை யடிபணிந்துதனையீன்றார்க் காதிவேத, மறைப்பொருடன்வடிவளித்த வருளின்மனநிறைமகிழ்ச்சி வாய்கொள்ளாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டு திருச்செவிக்குஞ்செங் குமுதம் பொதிந்ததேநே, னிறைப்பதெனப்பன்முறையாற் றுதிசெய்துதொழுதொன்று நிகழ்த்தாநின்றாள். (உகூ)

---

(உஅ) புவலோகம் - சந்திரசூரியாமுதலியோர் வசிக்கும்பதம். சுவலோகம் - இந்திரனிருக்கும்பதம். மகலோகம் - மரீசி, மார்க்கண்டர், சித்தர்முதலியோர் வசிக்கும்பதம். சனலோகம் - கவ்விய வாகனர், அனலர், சோமர், யமர், அரியமணர், அக்கினி வாக்கர், பொக்கிஷ், ஆசியபர், சோமபா என்று சொல்லப்பட்ட பிதிர்த்தேவர்களும், சங்கரிஷணர், வாசுதேவர், பிரத்துய்மினர், நிருத்தர் என்னும் நால்வரும், அததசீயசாரமும் மதனமுதலாயினோருமிருக்கும்பதம். தவலோகம்-சனகர், சனற்தனர், சனாதரர், சனற்குமாரர், சங்கு, திரிசங்கு, ரிபு என்னும் ஏழு முனிவர்களும் தவஞ்செய்திருக்குமிடம். சத்தியலோகம் - கிழக்கே இந்திரநீலநிறம் வாய்ந்த இருக்குவேதமும், வடக்கே படிகநிறம் வாய்ந்த யசுர்வேதமும், மேற்கே பதுமராக நிறம் வாய்ந்த சாமவேதமும், தெற்கே கருமை நிறம் வாய்ந்த அதர்வணவேதமுமிருக்க, மத்தியில் பிரமனிருக்கும் பதம். நவலோகம் - ஆன்மகோடிகளைப் பாதுகாக்குந் திருமால் வசிக்கும்பதம். சிவலோகம் - பிரம விஷ்ணுக்கள் சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும் பதம்.

(உகூ) செவிக்கும் - உருபு மயக்கம்.

எண்ணிறந்ததேவர்க்கும் யாவர்க்கும்பயன்சுரக்கு மிமையோர் காட்டுப், புண்ணியவான் றன்புனிற்றுக் கன்றுக்குக்குறைவேதென் பொருட்டென்னின்று, னெண்ணியதுகடலொன்றே யெழுகடலு மீண்டழைத்தா யின்றுளாட, விண்ணிருந்தகணவனையும் விளித்து னருள்வடிவளித்துன் மேனுடைந்தாய். (௩0)

தென்னர்மரபிறந்ததெனப் பழிபெழியிலாழவருஞ் செவ்விநோக்கிப், பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந்து கோவோச்சிவருகின்றாய் போலுமேலு, மிந்நிலைமைக்கிடையூறு மினியின்றேயெனத்தலைவி யியம்பலோடுந். தன்னிறைவியுட்கோளை யகமகொண்டுமகிழ்ந்திருந்தான் றமிழர்கோமான். (௩க)

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கக - க்கு - திருவிருத்தம் - கஉ0.

---

பதினோராவது,

## உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மன்னவன்குலசேகரன் றிருமகன்மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதகுதியீதந்தத்
தென்னவன்றனித்திருமகடிருவுளங்களிப்ப
வுன்னருந்திறலுக்கிரனுதித்தவாறுரைப்பாம். (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தண்ணிலாமௌலிவேய்ந்தசுந்தரசாமிஞாலத்
தெண்ணிலாவைகறன்னதிணையடிநிழல்போல்யார்க்குந்

---

(௩0) புண்ணிய ஆன் என்றது - புண்ணிய வடிவாகிய காம தேனுவை. புனிறு-இளமை. அருள்வடிவு-சாரூப்பியம்.

(௩க) செவ்வி - காலம். இடையூறு-இடையுறுதல். உட்கோள்-உட்கிடை: அதாவது - மனக்கொள்கை.

(உ) சுந்தரசாமி-சவுந்தரபாண்டியர். எணணிலாவைகல் என்றது - அறுபத்தாறுயிரம்வருடம் அரசபுரிந்தமையை. உண்ணிலவுயிர்-எல்லாவுடம்பினுள்ளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைகள்.

தெண்ணிலாக்கவிகைநீழல்செய்தருட்செங்கோலோச்சி
யுண்ணிலாவுயிர்தானாகிமுறைபுரிந்தொழுகுநாளில். (௨)

கரியவன்கமலச்செம்மன்மறைமுதற்கலைகள்காண்டற்
கரியவனன்பர்க்கென்றுமெளியவனாகுமேன்மை
தெரியவன்பகன்றசிந்தைத்தென்னவன்றனக்குநகற்பிற்
குரியவடனக்குங்காதன்மகளெனவுமையைத்தந்தான். (௩)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனாகிவைய
முற்றும்வெண்குடைக்கீழ்வைகமுறைசெய்தானாகமூன்று
கொற்றவர்தம்மிற்றிங்கட்கோக்குடிவிழுப்பமெய்தப்
பெற்றதுபோலுமின்னம்பெறுவதோர்குறைவுதீர்ப்பான். (௪)

ஒன்றினைச்செய்கைசெய்யாதொழிகைவேறொன்றுசெய்கை
யென்றிவையுடையோனாதியீறிலாப்பரமயோகி
நன்றுதீதிகழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்விளைக்குமாயை
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாரளக்கவல்லார். (௫)

---

(௩) தென்னவன்-மலயத்துவசபாண்டியன். கற்பிற்குரியவள் என்றது - கற்பின்கிழத்தியாராகிய காஞ்சனமாலையை.

(௪) மூன்றுகொற்றவர் - சேரசோழபாண்டியர். திங்கள்கோக்குடி-சந்திரன்வழிவந்த பாண்டியர்மரபு. விழுப்பம்-மேன்மை. இன்னும் பெறுவதோர்குறைவு என்றது-தமக்குப்பின் அரசின்மையை.

(௫) ஒன்றினைச்செய்கை-ஈஸ்வரன்பிரபுத்வசாமர்த்தியகுணங்கள் மூன்றனுளொன்றாகிய (கர்த்ததுவம்) செய்யாதொழிகை அகர்த்தத்துவம். வேறொன்றுசெய்கை-அன்னிய தாகர்த்தத்துவம். ஆதியீறிலாப் பரமயோகி என்றது - மேற்கூறிய முக்குணங்களும், ஆன்மாக்களின் பொருட்டேயன்றித், தனக்கோர்முதலும் இறுதியுமில்லாதவ னென்பதைக்குறித்து நின்றது. இகழ்ச்சி-வெறுப்பு. வேட்கை-விருப்பம். அவன்செய்யுமாயை விருத்தியாரளக்க வல்லாரென்றது - ஆன்மாக்கள் பந்தத்தின்கண் அது அதுவாயும், முத்தியின்கண், மாயாகருவிகண்முற்றும்நீங்கி முதல்வனோடொன்றாயும் நிற்குந் தன்மையனவாய், இடையாயுள்ள சுத்தத்தில் அறிந்திற்றெளியு மாபாயிருத்தலாலும், அவன்செயலையறிவது அரியதிலரிய தென்பதை விளக்கிநின்றது.

இந்திரசாலவிச்சைகாட்டுவானென்னத்தன்பாற்
செந்தழனுட்டமீன்றசெல்வனைக்கருப்பமெய்தா
தந்தமிலுயிருஞாலமனைத்தையுமீன்றதாயாஞ்
சுந்தரவல்லிதன்பாற்றேன்றுமாறுள்ளஞ்செய்தான். (சு)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமும்பிறருந்தாழ்ந்து
மங்கைநின்வடிவுக்கேற்பக்கருவுருவனப்புஞ்சீருந்
திங்கடோறூற்றுமன்றற்செவ்வியுங்காணவாசை
பொங்கியதெங்கட்கென்றூர்புனிதையப்படிபோலானள். (எ)

கருமணிசிகரசெம்பொற்கனவரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெய்தசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலைசுமந்துமாய்ந்தமருங்குலும்வந்துதோன்ற
வருள்கனிந்தனையாளுவிற்கின்சுவையார்வம்பொங்க. (அ)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
ளன்னவும்போகபூமியரும்பெறலுணவுநல்கிப்
பன்னகரமுதுந்திங்கட்படுசுவையமுதுந்தெயவப்
பொன்னகரமுதுமாசைபுதைபடக்கணங்கணல்க. (கூ)

புண்ணியமுனிவர்வேதபண்டிதாபோந்துவேந்தர்க்
கண்ணியசடங்குமூதாரருங்கடிவெள்ளத்தாழ

(சு) இந்திரசாலவிசசை காட்டுவானென்றது - கருப்பத்தில் தோன்றுவதுபோலப் பிறர்கண்களுக்குக் காணப்படும்,அவ்வாறு தோன்றுமையை. செந்தழல் நாட்டமீன்ற செல்வனென்றது - செவந்நுதற்கண் தந்தருளிய இளையபிள்ளையாரை.

(எ) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். மன்றல்செவ்வி - திருவிழாப் பொலிவு

(அ) கருமணி - நீலரத்தினம் கனகம் — கனிந்தால், என்பவற் றீறுதொக்குக், கனம், கனிந்து எனநின்றன.

(கூ) போகபூமி என்றதை - ஆதியரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம், ஏமதவஞ்சம் ஏமவஞ்சம், தேவகுருவஞ்சம் உத்தரகுருவஞ்சம், என ப்போகபூமியறுவகைப்படுமே. என்பதனுலுணர்க. பன்னகரமுத மென்றது - பலநகரங்களிலுள்ள அமிர்தமொத்தவுணவுகளை. திங் கட்படு சுவையமுதமென்றது - சந்திரமண்டலத்துள்ள சுவைமிகு ந்த அமுதத்தை. பொன்னகரமுதம் - தேவருலகிலுள்ளவமுதம்.

வெண்ணியதிங்கடோறுமியற்றவிக்கன்னித்தெய்வம்
பண்ணியதருமச்சார்பாற்பயென்றலைப்பாடெய்த. (௧௦)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கநீங்க
வீசர்தங்கிழமையென்னுமிந்துவாதிரைநாள்செய்த
பூசையின்பயின்றானெய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேந்திரத்திற்சிறந்தநல்லோரைவாய்ப்ப. (௧௧)

முந்தைநான்மறைகடாமேமுழங்கமந்தாரமாரி
சிந்தநாண்மலர்பூத்தாடுமின்னெனத்திசைகடோறு
மந்தரமகளிராடத்துந்துபியைந்துமார்ப்ப
விந்தையுந்திருவும்வெள்ளைக்கிழத்தியும்வீறுவாய்ப்ப. (௧௨)

(௧௦) வேந்தர்ககணணிய சடங்கென்றது - அரசர்க்குவிதித்தக ருப்பாதானம், புஞ்சவநம், சீமந்தம், விண்டுபலி என்னும் நால்வகைக்கருமங்களை. இவற்றுள், கர்ப்பாதானமாவது-கருப்பந்தரிக்கும்படி செய்யுங்கிரியை. புஞ்சவநமாவது-வாமதேவமந்திரத்தால், ஆயிரம், அல்லது நூற்றெட்டுதரம் ஓமஞ்செய்து, அந்தமந்திரத்தினாலேயே ஆண்மகவுபிறக்கும்படி, ஆலந்தளிர், பால், உளுந்து இவைகளைக் கொண்டு கருப்பவதியின் நாசியிற்பிழியுங்கிரியை. சீமந்தமாவது வியாகிருதி மந்திரத்தாலும், அகோரமந்திரத்தாலும், நூற்றெட்டு தரம் ஓமஞ்செய்து, தருப்பை, அத்தி, அரக்கொம்பு, மூன்றிடத்து விளர்ப்புள்ளபன்றிமுள் இவைகளைக்கூட்டி, வித்தியாங்க மந்திரத்தினால் தலைமயிரை வகிரும்படி நெற்றிமுதன்மே லிழுத்துச்செய்யுங்கிரியை. விணடுபலியாவது-சீமந்தசசடங்கி னுறுப்புக்களிலொன்றாய், இருடிகேசன்முதலிய திருநாமங்களால் திருமாலைக்காலையிலும், மாலையிலும் ஆவாகனஞ் செய்தருச்சித்து, அகோரமந்திரத்தினாலும், வியாகிருதியினாலும், நூற்றெட்டு ஓமங்களையும், விண்டுமநுவால் ஆறுஓமங்களையும், நெய்யினால் ஆறு ஓமங்களையுஞ்செய்து, முடிவில் எட்டுப்பிரமசாரியருக் கன்னமூட்டிக், கருப்பவதியின் வயிற்றிலுள்ள சிசுவுக்கு வலிமையுண்டாகச செய்யுங்கிரியை. திங்கடோறுமென்றது - புஞ்சவநம், இரண்டாவது அல்லது நான்காவதுமாதங்களிலும்; சீமந்தம்-நான்கு, எட்டுமுதலிய விரட்டித்த மாதங்களிலும்: செய்வதாதலின்.

(௧௧) பொற்கோள் - பிரகஸ்பதி.

(௧௨) அந்தரமகளிர் - அரம்பையர்கள் விந்தை — வீரலட்சுமி. திரு — இலக்குமி. வெள்ளைக்கிழத்தி - நாமகள். வீறு - இறுமாப்பு

அந்தணர்மகிழ்ச்சிதூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விச்செந்தீவலஞ்சுழித்தெழுந்தார்த்தாடச்
சிந்துரநுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெய்ப்பாற
விந்திரன்மேருப்புத்தேள்புனலிறைக்கிடத்தோளாட. (கங)

ஆலத்தையமுதமாக்குமண்ணலுமணங்குநகொண்ட
கோலத்துக்கேற்பக்காலைக்குழந்தைவெங்கதிர்போலன்றைக்
காலத்திலுதித்தசேய்போற்கணமழைபிலிற்றுநிம்ப
மாலைத்தோட்செழியன்செல்வமகள்வயிற்றோன்றினானே. (கச)

எடுத்தனண்மோந்துபுல்லியேந்தினள்காந்தன்கையிற்
கொடுத்தனள்வாங்கிவீங்குகொங்கைநின்றிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனள்குமுதப்போதில்வெண்ணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனளருத்திறுடன்மைந்தனையெம்பிராட்டி. (க௫)

சலத்தலைகிடக்கைப்புத்தேடருநிழல்வாழ்க்கைப்புத்தே
ளலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிர்வேதப்
புலத்தலைக்கேள்விசான்றபுண்ணியமுனிவரேனோர்
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார். (க௬)

குடபுலத்தரசும்பொன்னிகுளிர்புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலத்தரசர்யாருநகுறநிலவாழ்க்கைச்செல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரரசொடுமனிகஞ்சூழக்
கடல்கணுற்றிசைபுமபொங்கிவருவபோற்கலிப்பவந்தார். (கஎ)

---

(கங) மாவெட்டும் என்றது-ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபம் என்னும் அஷ்டகசங்களை. பொறை - பொறுத்தல். எய்ப்பு - இளைப்பு. மேருப்புத்தேள் - மேருதெய்வம். புனலிறை - வருணன்.

(கச) சேய் - குமாரக்கடவுள். (க௫) புல்லி-தழுவி. காந்தன் - கணவன். குமுதப்போது - அல்லிமலர். எடுத்தனள், ஏந்தினள், கொடுத்தனள், விடுத்தனள், மடுத்தனள் என்பனமுற்றெச்சங்கள்.

(க௬) சலத்தலைக் கிடக்கைப்புத்தேள் - திருமால். தருநிழல் வாழ்க்கைப்புத்தேள் - இந்திரன். அலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேள் - பிரமன். புத்தேளிர் - தேவர். கோமகன் - சவுந்தர பாண்டியன்.

(கஎ) குடபுலத்தரசு - சேரன். பொன்னி - காவிரி. கோழி - உறையூர். கோழிவேந்தன் - சோழன். வடபுலத்தரசரென்றது-வடதேயத்திலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களை. தொண்டைத்தண்டாரரசு என்றது - தொண்டை மண்டலத்தரசனை.

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினல்வழுத்திவாழ்த்தி
யன்னர்கோளாகியோகைநவின்றுவெண்மழுமானீத்த
தென்னவர்பெருமான்றேவிதிருமுகக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதம்மூர்போகுவாரினையசொல்வார். (௧௮)

வழுதியர்பெருமான்றன்பாற்கந்தனேவந்தானென்பார்
பழுதறுகற்பினுடன்பாக்கியமிதுவேயென்பா
ரழகினுன்மதனும்பெண்மையவாவுறுமிவன்கோலானை
யெழுகடலுலகோவையமேழையுங்காக்குமென்பார். (௧௯)

மனிதர்வான்றவமோதென்பார்வைகுவோர்தவமோவானப்
புனிதர்வான்றவமோவேள்விப்பூசுரர்தவமோகேள்வி
முனிவர்வான்றவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிதருகருணைபோலிக்காதலன்றோற்றமென்பார். (௨0)

தருமமாதவத்தின்பேறேவருத்தமாதவத்தின்பேறே
பெருமைசால்காமநோற்றபெருந்தவப்பேறேவெய்தற்
கருமையாம்வீடுநோற்றவருந்தவப்பேறேவிந்தத்
திருமகனென்றுதம்மில்வினுய்மகிழ்சிறப்பசென்றார் (௨௧)

அவ்வவர்மனைகடோறுமங்கலவணிகளாகக்
கௌவைமங்கலங்களார்ப்பக்கடிநகரெங்கும்பொங்க
நெய்விழாவெடுப்பக்கேள்விநிரம்பியமறையோர்க்கீந்த
தெய்வமாதானநீத்தந்திரைக்கடன்மடுத்ததம்மா. (௨௨)

சுண்ணமும்பொரியுந்தூவெள்ளரிசியுந்தூர்வைக்காடுந்
தண்ணறுஞ்சிவிறிவீசுதண்பனிநீருஞ்சாந்து
மெண்ணெயுநானச்சேறும்பசையறவெடுத்துவாரிக்
கண்ணகனகரமெங்குங்கழுவினதானவெள்ளம். (௨௩)

செம்பொன்செய்துருத்திதூம்புசெய்குழல்வட்டமாக
வம்பொன்செய்சிவிறிவெணபொனணடைகொணடாரந்தூங்கும்

---

(௧௮) கோள் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல். ஓகை - மகிழ்ச்சி.

(௨0) தென்பார் - பாண்டிநாடு பூசுரர்-அந்தணர். (௨௧) அருத்தம் - பொருள். (௨௨) கௌவை - முழக்கம். நெய்விழா - எண்ணெய்விழா.

(௨௩) தூர்வைக்காடு - அறுகின் குப்பை. தானவெள்ளம் - தானநீர்ப்பெருக்கு - அல்லது. மதநீர்ப்பெருக்கு.

(௨௪) துருத்தி, குழல், சிவிறி, அண்டை, இந்நான்கும் ஒவ்வோர்வகையான நீரிறைக்குங் கருவிகள். தூம்பு - தொளை. மாறி ஆடலாவது - துருத்தியுஞ் சிவிறியுமேந்திய பெண்கள்; குழலும், அண்டையும் எந்திநீர் தூவலும்; குழலும் அண்டையுமேந்திய புருஷர்கள்; துருத்தியும் சிவிறியும் எந்திநீர் தூவலுமாம். அனங்கன் (தேகமில்லாதவன்) மன்மதன்.

லம்பஞ்சுமுலையினொருமைந்தருமாறியாட
லம்பஞ்சுமாறிமாறியனகனுமாடல்செய்தான். (உச)

இன்னணங்களிப்பமூதூரிந்துவாதிரைநன்னாளிற்
பொன்னவன்கேந்திரித்தபுனிதலக்கினத்திற்போந்த
தென்னவர்பெருமான்சேய்க்குசசாதகசசெய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன்றவேதமரபினல்வயஙகவாற்றி. (உரு)

கரியவெண்டிரைநீர்ச்செல்வன்கல்விறகரிந்தவென்றித்
தெரியலனுலகந்தாஙகுதெய்வதவரைக்கோனாதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தத்தருக்கழித்தசசந்தோற்றற்
குரியகாரணத்தானுமமுக்கிரவருமனெனறான். (உசு)

நாலாகுமதியிறசந்திமிதிப்பதுநடத்தியாறும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவினைமுடித்தைந்தாமாணடி
னூலாறுதெரிந்துபூணநூற்கடிமுடித்துப்பின்னர். (உஎ)

---

(உரு) மூதூர் - தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைநகர். பொன்னவன்-குரு. கேந்திரித்த - கேந்திரஸ்தானமடைந்த. சாதகன்மமாவது-புத்திரோற்பத்தியாய காலத்தில், அஸ்திரமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்செய்து, வாமமந்திரத்தால் புததிரன்முகத்தை யெதிர் நோக்கிப், பஞ்சப்பிரம மந்திரஙகளையுசசரித்து, உசசியைமோந்து, தற்புருடமந்திரத்தை வலக்காதில் செலுத்தல். ஆதியென்றது-உததாபனக்கிரியையை. அதாவது, அசுத்தமாகிய அறைவீட்டினின்றும் சுத்தமாகிய வுயர்ந்தவிடத்தில் குழந்தையைச சேர்ப்பிக்குஙகிரியை.

(உசு) கரிய-பெரிய. நீர்ச்செல்வன்-வருணன். கல்விறகு அறிந்தவென்றித் தெரியலன் - இந்திரன் தெரியல் - மாலை. வரைக்கோன் - மகம்மேரு அரசன் தரியலா-பகைவர். தருக்கு-செருக்கு. உக்கிரவருமன் - உககிரமே கவசமாகவுடையவன். இதுநாமகரணச் சடஙகைக் குறித்தது. நாமகரணமாவது - பெயரிடுதலிற் செய்யுங்கிரியை.

(உஎ) சந்திமிதிப்பது என்றது - பிரவாசக்கிரியையை. அதாவது - நான்காமாதத்தில் குழந்தையையெடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குச் செல்லுஙகிரியை; அல்லது-நாற்சந்தி கூடுமிடத்திற் செல்லுதல். அன்னமங்கலம்-அன்னப்பிராசநக்கிரியை. அதாவது, ஆறாவதுமாதத்தில் சோறூட்டுதலிற் செய்யுங்கிரியை. கேசவினை-சௌளக்கிரியை. அதாவது-பதின்மூன்றாவதுமாதத்தில், மயிர்வினைக்குச் செய்யுங்கிரியை. பூணநூற்கடி - உபநயக்கிரியை. அதாவது-ஐந்தாவதுவருடத்தில் பரமசிவத்தைத் தரிசிப்பதற்குச் செய்யுங்கிரியை,

பதநிரைபாழிச்சாகையாரணம்பணைத்தவேத
முதனிரைக்கலையும்வென்றிமூரிவிற்கலையும்வாளு
மதநிரையொழுகுமையன்மாநிரைவையம்பாய்மா
விதநிரையேற்றமற்றுமுணர்த்தினன்வியாழப்புத்தேள். (உஅ)

குருமுகத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாங்கெண்ணெண்கலைகளுமொருங்குதேறி
யரனலதொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப்
பரனிடைத்தெளிந்தான்பாசுபதாத்திரப்படையுமன்றே. (உகூ)

எல்லையில்கலைகளெல்லாமகவைநாலிரண்டின்முற்றத்
தொல்லறிவுடையானாகிக்குரவரைத்தொழுதுபோற்ற
வல்லவனாகியன்னார்மகிழ்ச்சிகொள்கலனாய்வென்றிச்
செல்வவேற்றிளையரோடெந்திருவிளையாடல்செய்வான். (ஙo)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போர்விளையாடிவென்றுந்
தகரொடுதகரைத்தாக்கித்தருக்கமராடிவென்றும்

---

(உஅ) பதநிரைபாழி சாகையாரணம்பணைத்தவேத முதனிரைகலை என்றது-காண்டோபக்கிர மணக்கிரியையை அதாவது வேத பாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரியை. பதம்-வாசகம். நிரை - பூர்வபூர்வபதத்தை அனுசரித்து, உத்தரோத்தரபதத்தை யநுசரிக்குங்கிரமம். பாழி - இரண்டுபதத்தை யெடுத்துக் கொண்டு பூர்வபதத்தையொரு முறையுச்சரித்து, உத்தரபதத்தை இரண்டு முறையுச்சரித்து, மீட்டும்பூர்வபதத்தை இரண்டுமுறையுச்சரித்து, உத்தரபதத்தை ஒருமுறை யுச்சரிக்குஞ்சடை. சாகை - சத்த காண்டத்தின்வேறுபாடுள்ளது. ஆரணம் அச்சாகையில் பதப்பிரச்சினங்களகூடியது. பணைத்த என்றதற்கு-இவ்வுறுப்புக்களால் நிரம்பிய வென்பது பொருள். வேதமுதல நிரைகலை என்றது-மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம் என்னும் ஆறு அங்கங்களை. விற்கலை-தனுர்வேதம். வாள் - வாட்பயிற்சிக்குரியநூல். மாஏற்றம் - யானையேற்றம். வையம்-தேர். பாய்மா-குதிரை.

(உகூ) கொள்கை-கோட்பாடு எண்ணெண்கலை-அறுபத்து நான்கு கலைகள். (ஙo)நாலிரண்டகவை-எட்டுவயது ,தொல்லறிவுஎன்றது-நுதற்கண்ணிற்றோன்றிய இளையபிள்ளையாராதலின், பண்டேமுற்றறிவை. மகிழ்ச்சிகொள்கலன்-மகிழ்ச்சிக்கோர்பாத்திரம்.

(ஙக) புகர்-புள்ளி. வேழம்-யானை. தகர்—ஆட்டுக்கடா. வகிர்-பிளவு. வாரணம் என்னும் பலபொருளொருசொல், "வகிர்படுகுருதிச்சூடு"என்னுங் குறிப்பால் சேவலை யுணர்த்திற்று நான்குறுப்பு ஆடி - என்றதற்கு இரதகஜ துரகபதாதி என்னு நான்குறுப்புகளமைந்த சதுரங்கத்தைத்தொட்டு விளையாடி என்பதுபொருள்.

வகிர்படுகுருதிச்சூட்டுவாரணமாடிவென்று
நகைமணிப்பலகைசெம்பொனுன்குறுப்பாடிவென்றும். (௩௧)

காற்றினுங்கடியமாவிற்காவதம்பலபோய்மீண்டுங
கூற்றினுங்கொடியசீற்றக்குஞ்சரமுகைத்தும்வையை
யாற்றினுய்யானததாவியகததினுளின்பந்துய்த்தும்
வேற்றிறன்மைந்தரோடுமெல்லமர்விளைத்துவென்றும். (௩௨)

சந்தவெற்படைந்துவேட்டஞ்செய்துமசைலவாழ்க்கை
யந்தணராகிகூறவவர்தொழில்வினையுமன்னர்
கந்தமென்கனிவிருத்தூண்கைதழீஇக்களிததுமீண்டு
மிந்தவாறைம்மூவாண்டுகழியமேலெய்துமாண்டில். (௩௩)

சூர்முதறடிந்ததஙகடோன்றலேயிவனென்றெணணிக்
கார்முகமயிலும்வேலுஙகைவிடாககாக்குயாபோல்
வார்முகமுலேபிஞரும்வடிங்கனுமருஙகுமொய்பபக்
கூர்முகவேலானின்னகொள்கையனுகத்தாதை. (௩௪)

பங்கயசெவ்வித்தாகிககண்மனம்பருகுகாந்தி
யஙகழற்காலுஞ்சொன்னவடைவினிற்றிரணடுநீணட
சங்கையும்வட்டநதோன்றுசசெழுமுழநதாளுநாலவாய்த்
துங்கவீரஙகவுணமால்யானைத்துதிக்கைபோற்றிரள்கவானும். ( )

சிறுகியவயிறுந்தாழ்ந்தநாபியுஞ்செவ்விநோக்கு
மறுவில்கணணடியினன்னகடியகலவரைகொணமார்பு
மெறியிசைவீணைததண்டிநீணைந்துநீணடிழிந்தகையும்
வெறியதார்கிடந்தமேருவெற்பிணடனையதோளும். (௩௬)

---

(௩௨) மா-குதிரை. காவதம-காதம. ஆவி-தடாகம். இன்பமென்றது-நீர்விளையாட்டயாதலாலும் மலாகளைச சூடுவதாலும,நிகழும் மனக்கிளர்சசியை.

(௩௩) சந்தவெற்பு - சந்தனவிருட்சஙகளடர்ந்த பொதியமலே. சைலம்-மலே. கந்தம் - கிழஙகு.

(௩௪) சூர்முதலென்றது - சூரபன்மனுகிய மாமரத்தின்வேரை தோன்றல் என்றது - சிவசுப்பிரமணயக்கடவுளை. மருஙகு-பக்கம்.

(௩௫) கழல்-வீரகண்டை சொன்ன அடைவு என்றது - சாமுத்திரிக நூலிற்சொன்ன முறைமை. சஙகை-கணைக்கால். வட்டம்- எலும்பின் வட்டவடிவம். நால்வாய் - தொஙகியசையும்வாய். ஈர்ஙகவுள் தண்மைவாய்ந்தகபோலம். கவான்-தொடை.

(௩௬) கடி-சருச்சரை. அதாவது முருட்டுத்தன்மை. மறு-குற்றம்.

வலம்புரியென்னவாய்ந்தகண்டமுமலராண்மன்னும்
பொலம்புரிகமலமன்னவதனமும்பொதுவானோக்கி
நிலம்புரிதவப்பேறன்னான்வடிவெலாநின்றுநின்று
நலம்புரிநூலானோக்கிச்சோதிப்பானடிக்கவல்லான். (ஙஎ)

உன்னதமாறுநீண்டவுறுப்பைந்துருக்கந்தானு
மன்னதுகுறுக்கநான்காமகலுறுப்பிரண்டேழாகச்
சொன்னதுசிவப்புமூன்றுகம்பீரந்தொகுத்தவாறே
யின்னவைவிரிக்கினெண்ணான்கிலக்கணவுறுப்பாமென்ப. (ஙஅ)

வயிறுதோணெற்றிநாசிமார்புகையடியிவ்வாறு
முயரில்வான்செல்வனுருமொளிகவர்கணகபோலம்
புயல்புரைவள்ளற்செங்கைபுதுமணங்கவருந்துண்டம்
வியன்முலைநடுமோரைந்துநீண்டவேல்விளைக்குநன்மை (ஙகூ)

நறியபூங்குஞ்சிதொக்குவிரற்கணுநகம்பல்லைந்துஞ்
சிறியவேலாயுள்கோசஞ்சங்கைநாமுதுகிந்நான்குங்
குறியவேற்பாக்கியப்பேருஞ்சிரங்குளமென்றுயர்ந்தோ
ரறியுமிவ்வுறுப்பிரண்டுமகன்றவேலிதுவுநன்றாம் (சo)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாக்கு
நகமிவையேழுஞ்சேந்தநன்மையாற்பெருமாவின்ப
மிகல்வலியோசைநாபியென்றிவைமூன்றுமாழ்ந்த
தகைமையாலெவர்க்குமேலாநன்மைசாறக்கோனென்று. (சக)

எல்லையின்மூர்த்திமைந்தனிலக்கணநிறைவினோடு
நல்லவாங்குணனுநோக்கிப்பொதுவறஞாலங்காக்க
வல்லவனிவ்வாழ்நாணனிபெறவல்லனென்று
வல்லணிமிடற்றான்பின்னுமனத்தினாலளந்துசூழும். (சஉ)

---

(ஙஎ) நடிக்கவல்லான்-இந்திரஜாலவித்தை செய்யவல்லசவுந்தரபாண்டியன். நலம்புரிநூல்-சாமுத்திரிகைநூல்

(ஙகூ) புயல்-மேகம். துண்டம்-நாசி.

(சo) குஞ்சி - சிகை. தொக்கு - சிறுத்து. கோசம் - ஆண்குறி. குளம் - நெற்றி.

(சக) அகவடி - அடியினுள்ளிடம். அங்கை-உள்ளங்கை. நாட்டக்கடை - கட்கடை. இதழ்-உதடு. அண்ணம் - மேல்வாய். இகல்வலி - ஒருபொருட்பன்மொழி.

(சஉ) வாழ்நாள்-ஆயுள். சூழல்-ஆலோசித்தல். அல்-இருள்.

இத்தகுபண்புசான்றசீர்மையாலிசைமைசீதி
வித்தகநல்லவுள்ளமுடைமைமெய்வீறுதெய்வ
பத்திமையுலகுக்கெல்லாமகிழ்சசிசெய்பண்புசாந்த
சித்தமெவ்வுயிர்க்குமன்புசெய்கைநல்லீகைகல்வி. (சரு)

வெல்லுதற்கரியார்தம்மைவெல்லுதறேவராலுஞ்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுதிறையுங்கோடல்
புல்லுதற்கரியஞாலமாலைபோற்புயத்திலேந்திச்
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல். (சச)

என்றிவையாதியாயவியற்குணமுடையனாகி
நன்றிசெய்துலகுக்கெல்லாநாயகனொருவனாகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீணமுடிகவித்துமுன்னர்
மன்றல்செய்கென்றுசூழ்ந்துமதிஞரோடுசாவினானே. (சகூ)

உக்கிரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உ௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - கஃசு௫.

---

பன்னிரண்டாவது,

## உக்கிரகுமாரனுக்கு

## வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருக்குந்திறலுக்கிரகுமரனுதயமிதுவான்மதியுநதிப் [ச்
பெருக்குநகரந்தசடைக்கறைப்பெருந்தேர்சசெழியர்பிரானவற்கு
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துச செவ்வேல்வளைசெண்டளித்துன்
தரிக்குமுடிதந்தரசரிமைதந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம். [னக்

---

(சரு) இசைமை-புகழ். வித்தகம்-சதுரப்பாடு. வீறு-நிகரின்மை.

(சச) தேத்தும்-இடத்தும். தேம்-இடப்பெயர்ச்சொல் - அது உருபேற்குமிடத்து ஈறும், அத்துச்சாரியையின் அகரமுங்கெட்டுத் தேத்து என நின்றது. (சகூ) இயல்-இயற்கை. மதிஞர் (சுமதிமுதலிய) அமைச்சர். உசாவல்-ஆலோசித்தல். கவித்தும்-சூட்டுவோம். இது எதிர்காலத்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. தும் - மேற்படி வினைமுற்றுவிகுதி.

வையைக்கிழவன் றன்னருமைக்குமரன் றனக்குமணம்புணர்ச்சி
செய்யக்கருதுந் திறனோக்கியறிஞரோடுந் திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமரபுங்குடியும்புகழ்மையுநம்
மையற்கிசையத்தக்ககுலத்தரசர்யாரென் றளக்கின்றார். (௨)

நீர்தண்புனல்சூழ்வடபுலத்துமணவூரென்னுந் திருநகர்க்கு
வேந்தன்பரிதிதிருமரபின்விளங்குஞ்சோமசேகரனென்
றாய்ந்தகேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காந்திமதியைமணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்கனையிருள்வாய். (௩)

வெள்ளைக்களிற்றின்பிடர்சுமந்தகுடுமிக்கோயின்மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிர்வெண்மதிமௌலிப்பெருமானிரவிமருமானும்
வள்ளற்கரத்தான்கனவிலெழுந்தருளிவானோர்நனவிற்குங்
கள்ளத்துருவாந்திருமேனிகாட்டியிதனைவிளம்புவார். (௪)

அன்னமிறைகொள்வயன்மதுரைச்சிவன்யாமரசநீயீன்ற
பொன்னையனையாடனைமதுராபுரியிற்கொடுபோய்மறுபுலத்து
மன்னர்மகுடமணியிடறமழுங்குங்கழற்காற்சுந்தரனுந்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குககொடுத்தியென்றுசெப்புதலும்.

உள்ளக்கமலமுககமலமுடனேமலரவிருதடங்க
ணள்ளற்கமலமலர்ந்துதனதங்கைக்கமலமுகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளற்பரமன்கருணையெளிவந்தசெயலைநினைந்தன்பின்
வெள்ளத்தழுந்தியெழுந்திரவிவேலைமுளைக்கும்வேலையினில். (௬)

நித்தநியமக்கடனிரப்பிநிருபனமைச்சரொடுநான்கு
பைத்தகருவிப்படையினொடுபலவேறியமுங்கப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குற்றிருமகளைப்பொன்னனாரோடிரதமிசை
வைத்துமணஞ்சேர்திருவினொடுமதுரைநோக்கிவழிக்கொண்டான்.

---

(௩) வடபுலத்துமணவூர் என்றது-மதுரைக்கு வடக்கிலுள்ள மணவூரை. அற்றை - அந்நாள். கனையிருள் - மிக்க இருள்.

(௪) மருமான் - புத்திரன். வள்ளல் - வரையாது கொடுத்தல்.

(௬) அள்ளல்—சேறு. முகிழ்த்து - குவித்து. வள்ளற் பரமன்-அருட்கொடையையுடைய சிவபெருமான். வேலை இரண்டனுள். முன்னையது-கடல். பின்னையது-விடியற்காலம். மலர்ந்து - விழித்தென்னும் பொருளது. (௭) நிருபன்-சோமசேகரச்சோழன். நான்கு பைத்த கருவிப்படை என்றது-இரதகஜதுரகபதாதிகளை, பைத்த-பரந்த; இது இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். பை-பகுதி. கருவி - ஆயுதம். பொய்த்தமருங்குல்-பொய்போலுமில்லாத இடை.

னென்னலெல்லைமணம்பேசநினைந்தவாறேயமைச்சர்மதி
மன்னர்பெருமான்றமரோடுமணவூர்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னவேந்தன்றனைக்கண்டாரடல்வேற்குமரனனையானென் [ன்.
தென்னர்பெருமான் குமரனுக்குன் றிருவைத்தருதியெனவனையா

குலனுங்குடியுங்கனவின்கட்கொன்றைமுடியார்வந்துரைத்த
நலனுங்கூறிமணநேர்ந்துநயப்பவதனைநன்முதியோர் [திவரு
புலனொன்றுழையர்தமைவிடுத்துப் பொருனைத்துறை வற்குணர்த்
வலனுந்தயில்வேன்மன்னனெடுமதுரைமூதூர்வந்தணைந்தார். (௯)

இரவிமருமான்மதிமருமானெதிரேபணியத்தழீஇமுகமன்
பரவியிருக்கைசெலவுய்த்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர்திருமுகங்கள்வேந்தர்யார்க்கும்விடுத்துநகர்
வரைவுநாள்செய்தணிசெய்யமன்றன்முரசமறைவித்தார். (௧0)

மாடம்புதுக்கிப்பூகதமுங்கதலிக்காடுமறுகெங்கு
நீடநிரைத்துப்பாலிகையுநிறைபொற்குடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுந்தோரணமும்புனைவித்தழகுக்கழகாகக்
கூடநெருங்குநகரைமணக்கோலம்பெருகக்கொளுத்தினார். (௧௧)

தென்றனாடன்றிருமகளைத்தேவர்பெருமான்மணம்புரிய
மன்றலழகாலொருநகரொப்பதிகமின்றிமதுரைநக
ரன்றுதானேதனக்கொப்பதாகும்வண்ணமணியமைத்தா
ரின்றுதானேதனக்கதிகமென்னும்வண்ணமெழிலமைத்தார். (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

முன்னர்மாலைமுடியணிசுந்தரத்
தென்னரேற்றின்றிருமுகங்கண்டுதாழ்ந்
தன்னவாசகமுட்கொண்டயற்புல
மன்னர்மாதவர்யாரும்வருவரால். (௧௩)

---

(அ) நென்னல் எல்லை-நேற்றைப்போது. அமைச்சர்என்றது-அமாத்தியரென்னும் வடசொற்றிரிபு. அமாத்தியர் - அருகிலுள்ளோர். அன்ன-சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல். அடல்-கொல்லல்.

(௯) புலன் ஒன்று உழையர்-அறிவுசான்றதூதுவர். பொருனைத்துறைவன்-சவுந்தரபாண்டியன். வலன்-வெற்றி அயில்-கூர்மை.

(௧0) முகமன்பரவி-உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி. விரவி-கலந்து. வரைவுநாள் - திருக்கல்யாண மகோற்சவநாள். மன்றல் - விவாகம். (௧௧) பூகதம்-பாக்குமரம். மறுகு-வீதி. கூடம் - யானைகட்டுமிடம். கொளுத்தினார்-அலங்கரித்தார். (௧௨)தென்றல்நாடன்-தென்றற்காற்றுத் தோன்றுதற்குரிய பாண்டியநாடன். அன்று என்றது-தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக்காலத்தை. இன்று என்றது-உக்கிரபாண்டியன் திருக்கலியாண சந்தர்ப்பத்தினத்தை.

புரவிவெள்ளமும்போர்க்கரிவெள்ளமும்
வரவிற்கால்வலிமள்ளரின்வெள்ளமும்
விரவியாழியவெள்ளமுமுள்ளுற
விரவிதன்வழித்தோன்றல்வந்தெய்தினன். (கச

கோடுவில்லொடுமேகக்குழாங்கண்மின்
னீடுவாளொடுநேர்ந்தெனமார்புதாழ்ந்
தாடுகுண்டலக்காதுடையாடவர்ச
சேடனீகத்துசசேரன்வந்தீண்டினன். (கரு)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பல்வண்ணமு
முடலுங்கொண்டெனவுந்துறுவாம்பரிப்
படுகடற்குட்பரிதியிற்றேன்றின
னடுபரிப்பதியாகியவேந்தனே. (கசு)

அலகிலாவுதயந்தொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னபொன்னோடைசே
ரலகிலானையனீகமொடெய்தின
னலகிலாற்றற்கயபதியண்ணலே. (கஎ)

தொக்கமன்னரடிப்படுதூளிபோய்த்
திக்கடங்கவிழுங்கித்திரைக்கட
லெக்கர்செய்யவெழுந்தியங்கல்லென
நக்கவேற்கைநரபதிநண்ணினன். (கஅ)

(கச) கால்வலிமள்ளர்-காற்றைப்போலும் வன்மையையுடைய காலாட்படைவீரர். ஆழியவெள்ளம்-ஆழ்ந்தகடல்வெள்ளம். தோன்றலென்றது - பெருமையிற்சிறந்தசோழனை.

(கரு) கோடு-வளைவு. சேடு - பெருமை. அனீகம்-சேனை.

(கசு) உந்தல்-செலுத்தல். வாவும்-தாவும். இதுவாம் எனநின்றது; இடைக்குறை. கடலுமுள்ளமுங் காற்றும்பல் வண்ணமும், உடலங்கொண்டென என்பவைகளுள் கடல் உடல் கொணடென என்பது-குதிரைச்சேனையின் அளவின்மையையும்; உள்ளமுங் காற்றும் உடல்கொண்டென என்பது - அவற்றின் விரைவினையும், பல்வண்ணமும் உடல்கொணடென வென்பது - ஒவ்வொரு குதிரைகளும் ஒவ்வொரு நிறத்தில் முட்டின்றி நிறைந்து நிற்றலையும் உணர்த்தி நின்றன.

(கஎ) அலகு - அளவு. உதயம் - உதயகிரி. ஆதவர் - சூரியர். ஓடை-நெற்றிப்பட்டம்.

(கஅ) எக்கர் - மேடு. நக்க என்றது-நிகழ்காலப் பெயரெச்சமாதலின், விளங்காநின்ற என்னும் பொருளது. நகு-பகுதி.

மீனவேலையிற்கந்துகமேற்கொடு
கூனல்வார்சிலைவஞ்சக்கொடுஞ்சமர்க்
கானவாழ்க்கையரட்டக்கரும்படை
மானவேற்குறுமன்னவர்நண்ணினார். (கக)

சீனர்சோனகர்சிங்களர்கொங்கணர்
மானவேல்வலமாளவர்சாளுவர்
தானமாநிரைச்சாவகராதியா
மேனைநாட்டுளமன்னருமீண்டினார். (உ0)

நூலொடுந்துவக்குண்டுநுடங்குமான்
றோலர்தூங்குசொருக்குடைத்தானையர்
கோலமுஞ்சியர்கிஞ்சுகக்கோலினர்
நாலுநூல்பயினாவினர்நண்ணினார். (உக)

வட்டநீர்க்கலக்கையினர்வார்ந்துதோள்
விட்டகுண்டலக்காதினர்வேட்டதீத
தொட்டகோலினர்வேள்வியிறசுட்டநீ
றிட்டநெற்றியரில்லொடுநண்ணினார். (உஉ)

முண்டநெற்றியர்வெண்ணணிறமூரலா
குண்டிகைக்கையர்கோவணம்வீக்கிய
தண்டுகையர்கற்றானையர்மெய்யினைக்
கண்டுபொய்யினைக்காய்ந்தவர்நண்ணினார். (உங)

---

(கக) கூனல்-வளைவு. கரும்படை - பெரியசேனை. அரட்டர்-குறுநிலமன்னர். குடியரசாதலின் அரட்டக்கரும்படைக்குறுமன்னவர் என்றார். அரட்டர் என்பது ஈறுகெட்டுவருமொழிமுதல்வல்லெழுத்துமிக்கது. (உ0) தானம்மா-மதமொழுக்குஞ்சுவட்டினையுடையயானை.

(உக) நூல் - உபவீதம். மான்றோல் - கிருஷ்ணசாரமென்னும் மானினதுசர்மம். முஞ்சி - ஓர்வகைப்புல். கிஞ்சுகம் - முண்முருக்கு. நாலுநூல்-நான்குவேதம். தானையா. முஞ்சியர், கோலினர், நாவினர் என்றது - பிரமசாரியரை.

(உஉ) தீத்தொட்டகோல்-தீக்கடைக்கோல். கையினர், காதினர்கோலினர், நெற்றியரென்றது-வானப்பிரத்தரை. (உங) முண்டம்-திரிபுண்டரம். வெண்ணணிறமூரலர் - தம்பலக்காவியுறாப்பல்லினர். கல்தானையர் - செங்கல்லிற்றோய்த்த காவியுடையையுடையவர் மெய்யினைக்கண்டு பொய்யினைக காய்ந்தவரென்றது-பொருள்கடோறு மூலகத்தார் கற்பித்துவழங்கும் கற்பனைகளைக கழித்து, நின்ற வுண்மையைக் காண்பவராதலின். நெற்றியர், மூரலர், கையர், தானையர், காய்ந்தவரென்றது - சந்நியாசிகளை.

தீந்தண்பாற்கடல்செந்துகிர்க்காட்டொடும்
போர்த்தபோன்மெயிற்புண்ணியப்பூச்சினர்
சேர்ந்தவேணியர்வேதச்சிரப்பொரு
ளாய்ந்தகேள்வியருந்தவரெய்தினர். (உச)

ஆதிசைவர்முதற்சைவரைவருங்
கோதிலாவகச்சைவக்குழாங்களும்
பூதிமேனியர்புண்ணியவைந்தெழுத்
தோதுநாவினரொல்லைவந்தெய்தினர். (உரு)

வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப்
பெண்களிப்புறுமாயனபிரமனோ
டொண்களிப்புறவும்பர்முதற்பதி
னெண்கணத்தவர்யாவருமீண்டினர். (உசு)

அணைந்துகோயிலடைந்தரிசேக்கைமேற்
குணங்கடந்தவன்கோமளவல்லியோ
டிணங்கிவைகுமிருக்கைகண்டேத்தினர்
வணங்கினர்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினர். (உஎ)

விரைசெய்தார்முடிச்சுந்தரமீனவன்
சுரர்கணமாதவர்வேந்தர்க்குத்தொன்முறை

---

(உச) துகிர்-பவளம். புண்ணியம் - விபூதி. வேதசிரப்பொருளாய்ந்த கேள்வியருந்தவரென்றது - வேதத்தினுச்சியிலுள்ள மெய்ப்பொருளாகிய பரசிவத்தை, ஆராய்ந்தறியும் ஆகமநூற்கேள்வியமைந்த அரியசைவ தபோதனரை.

(உரு) ஆதிசைவர்முதல் சைவரைவரென்றது-அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் என்னு மெழுவகைச்சைவப்பிரிவினருள், அநாதிசைவர்-சதாசிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவர் - அநுலோமரொழிந்த ஏனையோராதலாலும், அவ்விருவரை யொழித்துநின்ற ஐவரையும். அகச்சைவக்குழாம் என்றது-சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வயிரம் என்னு மறுவகைக் கூட்டத்தினரை. (உசு) பதினெண்கணத்தராவார் - "கின்னரர் கிம்புருடர், விச்சாதரர் கருடர்-பொன்னமர் பூதர்புகழியக்கர்-மன்னும் - உரகர் சுரர்சாரணர் முநிவர்மேலாம் - பரகதியோர் சித்தர்பாலர்." காந்தருவர்தாரகைகள் காணுப்பசாசுகள்-எந்துபுகழ்மேய விராக்கதரோ-டாய்ந்ததிறல்-போகாவியல்புடைய போக பூமியாருடனே - ஆகாசவாசிகளாவார். (உஎ) அரிச்சேக்கை - சிங்காதனம். குணம்-சாத்மீகம்,இராசதம்,தாமதம்என்னு முக்குணங்கள். எறினர்-முற்றெச்சம்.

வரிசைநல்கியிருந்தனன்மன்னவன்
றிருமகன்மணஞ்செய்திறஞ்செப்புவாம். (உஅ)

சோமசேகரன்றேகைவனப்பெலாங்
கோமகன்கணடுவப்பவக்கொள்கைகண்
டேமமேனியனூல்வழியார்க்குமத்
தேமன்கோதையுறுப்பியறேற்றுவான். (உக)

ஏழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருகநீணடறவுநகுறுகிடாவாகிப் பிளந்திடாக்கடையவாய்த் தழைந்து, கருவிவான்வணடின்கணமெனக்கறுத்துக்கடைகுழன்றி யன்மணநகான்று, புரையறசெறித்துநெறிந்துமெல்லென்றுபுந்தி கண்கவரநெய்த்திருணட, மருமலாக்குழலாடன்பதிக்கினியமல்லல் வான்செல்வமுணடாகும. (ஙO)

திணமதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டுயர்சென்னியாளவட,னு ண்மகிழ்கணவனுயுணீணடகிலவுலகரசுரியனுமெட்டாந், தண்மதி போன்றுமயிா்ரமபகன்று தசைந்தூவிரலிடையகன்ற, வொண் மதிநுதறன்பதிக்குநற்றிருவோடு லப்பிலாரோக்கியமுண்டாம். ()

கணகடைசிவந்தான் பாலெனவெளுத்து நடுவிழிகழியவுநகரி தா, யெண்கவினடைந்து கோமளமாகி யிமைகருமயிர்த்தெனினி னிய, வொணகரும்புருவவ குனிசிலையொத்த தத்தமிலொத்திருது ளையும், பணகொளவுருணடு துணடமெட்போது பதுமமேற் பூத் ததுபோலும். (ஙஉ)

வள்ளைபோல்வார்ந்து தாழ்ந்திருசெவியு மடற்சுழிநல்லவாய் முன்னா், தள்ளியகாது மனோகரமாகுந் தன்மையானன்மையே தழைக்கு, மொள்ளியகபோலம் வட்டமாய்த்தசைந்திட் டுயர்ந்து கண்ணுடிமண்டலம்போற், றெள்ளியவூற்றமினியதுநன்றென் றே திளுன்றிரைகடற்செல்வன். (ஙங)

(உக) ஏமம்மேனியன்-பொனனிறமுள்ள பிரகஸ்பதி. நூல் - சாமுத்திரிகநூல். தேம் மன் கோதை - தேன் நிலைபெற்ற கூந்தலை யுடையகாந்திமதி. கோதை-மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாள்.

(ஙO) கருவி - உலகத்திற்குத் துணைக்காரணம். மல்லல் - வளமை.

(ஙக) எட்டாந்தண்மதி - குளிர்ச்சிவாய்ந்த அர்த்த சந்திரன். இடைஎன்றது - புருவத்திற்கும், கூந்தலுக்கும் மத்திமபாகத்தை. உலப்பு-கெடுதி. (ஙஉ) கோமளம்-இளமை. துண்டம்-நாசி. பண் - அமைதி. (ஙங) வார்ந்து-நீணடு. ஊற்றம்-பரிசம். கடற்செல்வன்-

கொவ்வைவாயதரந்திரண்டிருபுடையுநகுவிந் துசேந்திரேகை கோர்கிடந்தா, லவ்வணியிழைதன் னன்பனுக்கென்று நண்புருவாகு மெண்ணுன்கும், வல்லவாளெயிறு மிடைவெளியின்றி வார்ந்துமே ல்கீழிரண்டொழுஙகுஞ், செவ்வனேர்ந்தாவின் பாலெனவெள்கித் திகழினன் றென்பர்நூறெளிந்தோர். (நட)

மெல்லிதாய்சசிவந் துகோமளமானநாவினுள்வேட்ட வேட்டாங்கே வல்லேவர்தெய்தநுகர்ந்திடுந்தசைந் துவட்டமாயஙகுலமிரண்டி னெல்லையதாகிமஞ்சளமாகியிருப்பதுசுபுகநன்றென்ப ரல்லியஙகமலம்போன்மணந்திருடீர்ந்தவிர்மதிபோல்வதுமுகமே.

திரைவளைக்சழுத்துத் தசைந்துநால்விரலி னளவதாய்த் திர ண்டு மூன்றிரேகை, வரைபடிற்கொழுந னகிலமன்னவனுமார்பகந் தசைந்துமூவாறு. விரலளவகன்று மயிர்நரம்பகன்று மிதந்த தேல் விழுமிதாம் வேய்த்தோள், புரையறததசைந்து மயிரகன்றென்பு புலப்படாமொழியகோமளமாம (நசு)

செஙகைநீணடுருணடு கணுககள்பெறறடைவே சிறுத்திடிற் செல்வமோடின்பந். தஙகும் வள்ளுகிர்சேந் துருணடுகண ணுள்ளங் கவர்வதாய்சசரசரப்பகன்று, லஙகைவிரல்ல வகஙகைமெலவெனச சேந் திடைவெளியகன்றிடை யுயாநது, மஙகலமாய்சசில் வரைகளி னல்லவிலக்கணவரையுளமாதோ (நஎ)

முத்தணிதனஙகள் கடினமாய்ததசைந துவட்டமாய்முகிழ்த் தி ருகடநே, ரொத்திறுமாந்தீர்க் கிடையறநெருஙகி யுள்ளதுமெலிந்த மர்ந்துரோம, பத்திபெற்றயலே மயிரநரமபகனறபண்டியாளுணடி வேட்டாஙகே, துய்த்திடுநாபி வலஞ்சுழித்தாழ்ந்தாற் றுலைவிலாத திருவளம்பெருகும். (நஅ)

இடைமயிர்நரம்பற் றிருபதோடொருநான் கெழிலவிரலள வொடுவட்ட, வடிவதாய்சசிறுகி மெலிவதுநிதம்ப மத்தகம்யாமை யின்புறம்போற், படிவநேரொத்த னன்றிருகுறஙகும் படுமயிரெ ன்பகன்றியானைத், தடவுடைக்கையுங் கரபமுஙகதலித்தணடுமொத் திருக்கினன்றென்ப. (நகூ)

---

(நடு) வேட்டது என்பது-ஈறுதொக்கு வேட்ட எனநின்றது; வேள்-பகுதி. சுபுகம்-மோவாய் (நசு) வரை-கீற்று. அகிலம்-கில மில்லாதது; பூமி. தசைந்து-தசைப்பற்றுடையதாய். (நஎ) உகிர் - நகம். சரசரப்பு-சருச்சரை. (நஅ)முகிழ்த்து-அரும்பி. கடம். குடம். பண்டி-வயிறு. இறுமாந்து-செருக்குற்று. இது இறந்தகாலவினை எச்சம்; இறுமா - பகுதி. (நகூ) படிவம்-வடிவம். குறங்கு-தொடை. தடவு-பெருமை. கரபம்-கையினடி.

அங்கமுண்மறைந்து வட்டமாய்த்தசைவ தணிமுழந்தாண்மயி ர்நரம்பு, தங்கிடாதடைவே யுருட்சியாய்ச்சிறுத்துச் சமவடிவாயழ கடைந்த, சங்கையாஞ்சிரையென்பறத் தசைந்தியாமை முதுகென த்திரண்டுயர்ந்தழகு, மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தை மன்னவன் பன்னியாமன்றே. (சO)

அல்லியங்கமலக்கால்விரலுயர்ந்து தூயவாயழகவாய்க்கழுநீர், மெல்லிதழ்நிரைத்தாங்கொழுங்குறத்திரண்டு வாலுகிர்வெண்மதிப் பிளவு, புல்லியபோன்றுமெல்லியவாகிப் புகரறத்தசைந்தனவகத் தாள், சொல்லியதசைவுமென்மையுஞ்சமமுந் துகளறப்படைத்தன நன்ருல். (சக)

வண்ணமாந்தளிர்போற்சிவந்தெரிபொன்போல்வைகலும் வெ யர்வையற்ருக,முண்ணமாயிருக்கிற்செல்வமுண்டாகுமொன்மணம் பாடலங்குவளை, தண்ணரு முளரிமல்லிகைநறுந்தண சண்பகம் போல்வனவாகும், பண்ணவாங்கிளவிகுயில்கிளியாழிற்படின்வரு ம்பாக்கியமென்ன. (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுசெம்மலர்க்காலினெல்லை
மருங்குனல்கூர்ந்தகன்னிவடிவெலாம்வாக்கின்செல்வ
னொருங்குநூலுணர்வாற்றெள்ளியிம்பரின்றும்பர்தேத்து
மிரங்குமிக்குயிலன்ஞண்மெய்யிலக்கணமரியதென்றன். (சஙு)

அங்கதுகேட்டோர்டாருமகங்களிதுளும்பவிப்பாற்
கொங்கலர்நறுந்தார்க்குஞ்சியுக்கிரகுமரன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமான்சுமந்தவையைச
சங்கெறிதுறைநீராடித்தகுங்கடிவனப்புக்கொள்வான். (சச)

கட்டவிழ்கண்ணிவேய்ந்துமான்மதக்கலவைசசார்ந்த
மட்டனஞ்செய்துமுத்தான்மாணகலன்முழுதுந்தாங்கி
விட்டவிர்கலைவானறிங்கள்வெண்கதிரசெலவன்போல்வந்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொணடிருந்தனன்சங்கமோங்க. (சரு)

---

(சO) அங்கம் - எலும்பு. சங்கை - கணைக்கால். சிரை—நரம்பு.

(சக) அல்லியங்கமலம் - அழகிய அகவிதழினையுடைய தாம ரை - அல்லி - அகவிதழ். புகர்-குற்றம். (சஉ) உண்ணம்-மேன்மை. பாடலம்-பாதிரி. பண்-இசை. கிளவி-சொல். (சஙு) நல்கூர்ந்த - வறுமையுற்ற. வாக்கின்செல்வன்-பிரகஸ்பதி. இம்பர் - இந்நில வுலகம். (சச) கொங்கு-மகரந்தம். மானம் மத்தம் மானென்றது - பெருமையும், மதுமயக்கத்தையும், உடையயானையை.

(சரு) கட்டு-முறுக்கு. மட்டனம்-பூசல்.

அங்கிலமணநீராட்டியருங்கலப்போர்வைபோர்த்த
கன்னியைக்கொணர்ந்துநம்பிவலவயிற்கவினவைத்தார்
பன்னியோடெழுந்துசோமசேகரன்பரனும்பங்கின்
மன்னியவுமையுமாகமதித்துநீர்சிரகந்தாங்கி. (௪௬)

மங்கலநீரானம்பிமலரடிவிளக்கிவாசக
கொங்கலர்மாலைசூட்டிக்குளிர்மதுபருக்கமூட்டி
நங்கைதன்கையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரறியநன்னீர்மந்திரம்புகன்றுபெய்வான். (௪௭)

இரவிதன்மருமான்சோமசேகரனென்போதிங்கண
மரபினைவிளக்கவந்தசுந்தரமாறன்மைந்த
னுரவுநீர்ஞாலந்தாங்குமுக்கிரவருமற்கின்றென்
குரவலர்க்கோதைமாதைக்கொடுத்தனனெனநீர்வார்த்தான். (௪௮)

மைந்துறுமடங்கிற்றிண்காணமணிவடவயிரவூச
லைந்துடன்பதஞ்செய்பஞ்சியணையினோடன்னத்தூவிப்
பைந்துகிலணையீரைந்துபவளவாய்ப்பசும்பொன்மேனி
யிந்திரமணிக்கட்பாவைவிளக்குநான்கிரட்டியென்ப. (௪௯)

அட்டில்வாயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்கணூறம்பொன்வாக்கி
யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவரியெட்டு
விட்டொளிர்பசும்பொற்கிண்ணப்பந்திசூழ்விளங்குநாப்ப
ணட்டபொற்காலினோடுநகைமணிக்கலநூறென்ப. (௫௦)

பெருவிலையாரப்பேழையாயிரம்பெற்றநுண்டூ
சருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தனபேழைமுந்நூ
றுருவமுதெழுதிசெய்தவோவியப்பாவையனஞா
திருமணிக்கலனோடேவற்சேடியரெழுநூற்றைவர். (௫௧)

---

(௪௬) மணநீர் ஆவது - பத்துத்துவரிலும், ஐந்துவாசனையிலும், முப்பத்திரண்டு வகையோமாலிகையிலும், ஊறியநீர், நம்பி-ஆடவருட்சிறந்த உக்கிரகுமரன். (௪௭) மதுபர்க்கமாவது - பால், பழம், சர்க்கரை, நெய் கலந்தமைத்தவுணவு. (௪௯) மைந்து - வலிமை. அன்னத்தூவி — அன்னத்தின் சிறையடியிலுள்ள மெல்லியமயிர். பாவைவிளக்கு - பதுமை யேந்தியவிளக்கு. பைந்துகில் என்றதில் பைஎன விகாரப்பட்டு நின்றபசுமை என்னும் பண்பு, மென்மைமேல் நின்றது. (௫௦) அட்டில் - மடைப்பள்ளி. (௫௧) ஆரப்பேழை என்றது-முத்தாரமுதலிய ஆபரணங்கள் வைக்கும்பெட்டியை.

விளைவொடுமூன் றுமூதூர்மின் னுவிட்டெறியுஞ்செம்பொ
னளவிருகோடியின்னவரும்பெறன்மகட்குச்செல்வ
வளமுறவரிசையாகவழங்கினான்முழங்கிவண்டு
திளைமதுக்கண்ணிசசோமசேகரமன்னன்மாதோ. (௩௨)

ஆர்த்தனவியங்களெல்லாமமரர்மந்தாரமாரி
தூர்த்தனர்வேள்விசசெந்தீசசுழிததது வலமாய்த்துள்ளி
வார்த்தனபடவார்நாவினமுளைத்தனவாழ்ததுமன்றல்
பார்த்தனர்கணகளெலலாம்பெற்றனபடைத்தபேறு. (௩௩)

பொதியவிழ்கடப்பந்தணடார்ப்புயத்திளங்காளையன்றன்
மூதியவிர்செந்தீயோம்பவினனியமுழுவகக்காந்தி
மதியைமஙகலநாணபூட்டிவரிவளைசசெஙகைபற்றி
விதிவழியேனைமன்றலவினையெலாநிரமபசசெய்தான். (௩௪)

மேற்படி - வேறு.

எண்ணிலாதவளத்திறைஞ்சுமிரவிமருமான்மடப்பிடியைப்
பண்ணிலாவுமறையொழுககமபயப்பவேள்விவினைமுடிததுந்
தண்ணிலாவெண்கலைமதியுந்தாராகணமுந்தவழ்ந்துழல
விண்ணிலாவுமணிமாடவீதிவலமாய்வருமெல்லை. (௩௫)

மின்னேர்பொன்னநதொடியினருமென்செம்பஞ்சியடியினரும்
பொன்னேர்மணிப்பூணமுலையினரும்புலம்புமணிமேகலையினரு
மன்னேரோதிததாரினருமாகிககணனுமனமுமவன்
முன்னேதூதுநடப்பதெனநடப்பநடந்தார்முகிழ்முலையார். (௩௬)

சுருஙகுமிடையார்தன்பவனிதொழுதுவருவார்தமக்கிரங்கி, மருங்குற்பாரஙகழிப்பான்போற் கலையைக்கவர்ந்தும் வளைத்தோண்மே, லொருஙகுபாரங கழிப்பான்போல் வளையைக்கவர்ந்துமுள்ளத்து, ணொருஙகுபாரஙகழிப்பானபோ னிறையைக்கவர்ந்து நெறிச்செல்வான். (௩௭)

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவழுதிமகனேயிவனென்று
லானையெருத்திற்சிஙகவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்

(௩௪) கடப்பந்திணடார்ப்புயததிளஙகாளைஎன்றது - கடப்பமலர் மாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளை.

(௩௬) தொடியினர், அடியினர், முலையினர், மேகலையினர். தாரினர் என்றது - பவனிகாணவந்தபேதை, பேரிளம்பெண் நீஙகிய ஏனை ஐவகைப் பருவப்பெணகளையு முறையே குறித்துநின்றது.

(௩௭) நிறை - மனத்தைத்தீயவழியிற் செலுத்தாது நல்வழியில்நிறுத்தல். (௩௮) எருத்து - பிடரி. யானைமகளென்றது. தேவசேனையை. இளையோன் - குமாரக்கடவுள்.

சேனைதழுவவரும்பவனிக்கொப்பேதொப்புச்செப்புங்கால்
யானைமகளைமணந்துவருமிளையோன்பவனிச்செல்வமே. (ருஅ)

இம்மைதனிலுநன்மைதருமீசன்றனையும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனையுமங்கயற்க
ணம்மைதனையும்பணிந்துமீண்டரசன்கோயிலடைந்தின்றோர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந்தலையிற்பணிந்தான்றனிக்குமரன். ()

ஆறுவாறுசுவையடிசிலயில்வோர்தம்மையயல்விதது
நாறுவரிசைவரன்முறையானல்கிவிடையுநல்கிப்பின
வாறுடவர்க்குவிடைகொடுத்துமதிக்கோனெழுநிவைகுநாட்
டேனுர்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனைசசெப்பிபிதுசெப்வான். (சுo)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடலுமுனக்குவான்பகையாஞ்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞ்சதவேள்விக்கோன்முடிசிதற
விந்தவளைகொண்டெறிகடலிவ்வேல்விடுதியிசசெணடா [ம்.
வந்தமேருத்தனைப்புடையென்றெடுத்துக்கொடுத்தானவைமூன்று

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னைநேராயெதிர்நிற்குந்தனயன்றனையுக்கிரவழுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்களேங்கமுடிகவித்துக்
தன்னதானையரசுரிமைதனிசசெங்கோலுந்தானல்கா. (சுஉ)

சூட்சிவினையிற்பொன்னனையசுமதிதன்னைதசெதான்றாலின்
மாட்சியறிஞர்தமைநோக்கிவம்மினிவனைக்கணணிமைபோற்
காட்சிபயக்குங்கல்வியும்போற்காப்பீரிதுநுஙகடனிம்ம
ணுட்சியிவனதென்றிளையவரியேறனையான்றனைநல்கா. (சுங)

மேற்படி - வேறு.

வெய்யவேற்காளையன்றன்றன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவிவ்வையந்தாஙகியளித்தனெடுநாளிந்த

---

(ருக) நன்மைதருமீசன்-மஹாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர். பழிதவிர்த்தவிமலன் - சோமசுந்தரக்கடவுள். (சுO) ஆறுத-நீஙகாத. இது ஈறுதொக்கு, ஆறுஎனநின்றது, சுவை-கறிமேல் நிற்றலால்பண்பாகுபெயர் (சுக) சதவேள்விக்கோன் - நூறு அஸ்வமேதயாகங்களைச்செய்த இந்திரன். சதம்-நூறு. வேள்வி-யாகம். (சுஉ) அன்ன - சுட்டுத்திரிபு. அடல் ஏறு-கொலைத்தொழிலமைந்தசிங்கம். (சுங) சூழ்ச்சிமந்திராலோசனை. பொன்-பிரகஸ்பதி. காட்சி பயக்குங்கல்வி என்றது-(தளர்ச்சிநேர்ந்தவழி) அறிவுதந்து ஊன்றுகோல் போலுதவுங்கல்வியை. "தளர்ந்துழியுதவுங்கல்வி" என்றார்பிறரும்.

மையறுமனத்தார்சொல்லும்வாய்மையாரொழுகிநீயுஞ்
செய்கோன்முறைசெய்தாண்டுதிருவொடும்பொலிகவென்றான்.

பன்னருங்கணங்களெல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைப்பிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனனிச்சைதன்னா
லின்னருட்படிவங்கொள்ளுமீறிலாவின்பமூர்த்தி. (சு௫)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத்
தென்னர்கோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வளரவையகந்
தன்னதாணையாற்றாங்கிவைகினான். (சுசு)

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உக - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௦௩௧.

---

பதின்மூன்றாவது,

## கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டுவேன்மைந்தற்கஞ்சுரும்
பளையவேம்பணிந்தகோனளித்தவாறிதத்
தளையவிழ்தாரினான்றனயன்வேலமே
விளையவனென்னவேலெறிந்ததோதுவாம். (க)

திங்களினுக்கிரச்செழியன்வெண்குடை
யெங்கணுநிழற்றவீற்றிருககுநாள்வயிற்
சங்கையில்லாதமாதருமவேள்விகள்
புங்கவர்புடைதழீஇப்போற்றவாற்றுநாள். (உ)

அரும்பரிமகந்தொண்ணூற்றாறுசெய்துழிச
சுரும்பரினிசைத்தருத்தோன்றறணணா

---

(சுச) மை - குற்றம். நெடுநாள - அறுபத்தாறாயிரம் வருடம்.

(க) இளையவனென்றது - (சூரபன்மன்கிலேகெடவேலெறிந்த) இளையபிள்ளையாரை. (௩) தருத்தோன்றல் என்றது - பஞ்சதருக்களின்றலைவனாகிய இந்திரனை. அரி-வண்டு குழை-இது மலருக் காதலின் ஆகுபெயர்.

விரும்பரிமூரன் றசூழ்வேம்பினங்குழைப்
பொரும்பரிவீரன்மேற்பொரு துபோமகினுன். (௩)

மன்னியநாடெலாம்வளஞ்சுரந்துவான்
பொன்னியனுடுபோற்பொலிதலாவிந்த
மின்னியவேலினுன்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமனத்தனேர்சூழ்ச்சியுன்னினுன். (௪)

பொருங்கடல்வேந்தனைக்கூவிப்பொள்ளென
விருங்கடலுடுத்தபாரேழுமூழிநா
ளொருங்கடுவெள்ளமொத்துருத்துப்போய்வளைந்
தருங்கடிமதுரையையழித்தியாலென்றான். (௫)

விளைவதுதெரிகிலன்வேலைவேந்தனும்
வளையன்மதுரையைவளைந்திட்டிம்மெனக்
களைவதுகருதினன்பேயுங்கணபடை
கொளவருநனந்தலைக்குருட்டுக்கங்குல்வாய். (௬)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரங்களண்டகூடமெங்குமூடுபோ
யதிர்த்தலைகக்லூழிநாளிலார்த்தலைக்குநீததமாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமுட்டிவருமொரஞ்சனப்பொருப்
புதித்தலொத்துமண்ணும்விண்ணுமுட்கவந்ததுததியே. (௭)

வங்கவேலைவெள்ளமாடமதுரைமீதுவருசெயல்
கங்குல்வாயதிங்கணமீதுகாரிவாயகாருடல
வெங்கண்வாளராவிழுங்கவீழ்வதொக்குமலதுகா
ரங்கண்மூடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே. (௮)

வட்டயாமைபலகைவீசுவாளைவாள்கணமகரமே
பட்டயானைபாய்திரைப்பரப்புவாம்பரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானையொடுகட
லட்டமாகவழுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே. (௯)

---

(௫) உருத்து-கோபித்து. (௬) நனந்தலைக் குருட்டுக்கங்குல் என்றது - கட்புலனுடையவரையும், குருடராகச்செய்யும் இருள்மிகுந்த நள்ராத்திரியை. (௭) உததி-கடல். மதிதலம்-சந்திரமண்டலம். அஞ்சனப்பொருப்பு - நீலமலை. உட்க-நிலைகெட.

(௮) காரி - விஷம். (௯) அட்டம் - நேர். இது திசைச்சொல்.

இன்னவாறெழுந்தவேலைமஞ்சுறங்குமிஞ்சிசூழ்
நன்னகர்க்குணக்கின்வந்துநணுகுமெல்லையமரரா
மன்னவன்கனவின்வெள்ளிமன்றவாணர்சித்தராய்
முன்னர்வந்திருந்தரும்புமுறுவலோடொன்றமொழிகுவார். (கo)

வழுதியுன்றனகரழிக்கவருவதாழிவல்லைநீ
யெழுதிபோதிவென்றிவேலெறிந்துவாகைபெறுகெனத்
தொழுதசெங்கரத்திலொன்றுதிக்குநாவிலொனெழீஇக்
கழுதுறங்குகங்குலிற்கனவுணர்ந்துகாவலன். (கக)

கண்ணிறைந்தவமளியிற்கழிந்துவாயில்பலகடந்
துண்ணிறைந்தமதியமைச்சருடன்விரைந்துகுறுகியே
மண்ணிறைந்ததெனமுழங்கிவருதரங்கவாரிகண
டெண்ணிறந்தவதிசயத்தனாகிநிற்குமெல்லைவாய. (கஉ)

கனவில்வந்தசித்தவேடர்நனவில்வந்துகாவலோ
னினைவுகண்டுபொழுதுதாழ்கிற்பதென்கொலப்பனே
சினவிவேலைபோலவந்ததெவ்வைமானவலிகெட
முனையவேலெறிந்துஞாலமுடிவுதீர்த்தியாலென. (கங)

எடுத்தவேல்வலந்திரித்தெறிந்தவேலைவென்முனை
மடுத்தவேலைசுஃறெனவறந்துமானவலிகெட
வடுத்துவேரிவாகையின்றியடிவணங்குதெவ்வரைக்
கடுத்தவேல்வலான்கணைக்காலின்மட்டதானதே. (கச)

சந்தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்றியுலகெலாஞ்
சிந்தவேறுசூழ்ச்சிசெய்ததேவர்கோவினேவலால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவஞ்சகர்க்குமன்றிசெய்
திந்தவேலைவலியிழப்பதென்றுமுள்ளதேகொலாம். (கரு)

---

(கo) இஞ்சி - மதில். வாழ்நர் என்பது வாணரெனத் திரிந்து நின்றது-வாழ், பகுதி ; நகரம்-எதிர்காலவிடைநிலை ; ழகரக்கேடும் நகரத்திரிபும்சந்தி ; அர் - பலர்பால் விகுதி.

(கக) கழுதுறங்குகங்குல் - பேயுங்கண்ணுறங்கும் நடுராத்திரி.

(கங) தெவ்வை-பகைவனே. (கரு) வேலைவலி இழப்பது என்றும் உள்ளது என்றது - முன் ; சூரபன்மனுக் கிடங்கொடுத்து முருகக்கடவுள் வேலால் வலிகெட் டழிந்தமையையும் : விருத்திரனுக் கிடங்கொடுத்து அகத்தியரால் ஆசமனம் செய்யப்பட்டு வலியிழந் தமையையும் ; குறித்து நின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணிடைநுழைந்தவேலாற்புணரியைப்புறங்கண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றசித்தர்வானிடைநிறைந்தஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன்றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்கினேடுவிடையிடைவிளங்கிநின்றார். (கசு)

முக்கணும்புயங்கணான்குமுழுமதிக்கண்ணிவேய்ந்த
செக்கரஞ்சடையுங்காளகண்டமுந்தெரிந்துதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழுந்துபரந்தபேரன்புந்தானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தரைமிசைநடந்துசெல்வான். (கஎ)

துந்துபியைந்துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தந்திரவேதகீதந்ததும்பியெண்டிசையுந்தாக்க
வந்தரநாடரேத்தவகல்விசும்பாறதாக
வந்துதன்கோயில்புக்கான்வரவுபோக்கிறந்தவள்ளல். (கஅ)

அஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சேவித்தருகுறவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கோயிலெய்தியிறைஞ்சினன்விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பநோக்கி
மஞ்சிவர்குடுமிமாடமாளிகைபுகுந்தான்மன்னே. (கசு)

வளையெயின்மதுரைமூதூர்மறிகடலிவற்றிறைப்பண
விளைவயனகரமெல்லாம்வெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தளையவிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான்றனக்கேசேர்த்துக்
களைகணுயுலகுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன். (உ௦)

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - க௦டுக.

(கஅ) தந்திரம் - ஆகமமுதலிய கலைகள். (உ௦) களைகணாய்-பற்றுக்கோடாய். இதில் ஆய், செயவெனச்சத்திரிபு.

உ

சிவமயம்.

பதினான்காவது,

# இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையைவேலால்வென்று
பொன்னவிர்வாகைவேய்ந்தபுகழுரைசெய்தேனாக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிநதவந்த
மன்னவன்வளைகொண்டோச்சிவென்றது வகுத்துச்சொல்வாம். (

கோமகனிகழுநாளிற்கோணிலைபிழைததுகொணமூ
மாமழைமறுப்பப்பைங்கூழ்வறந்துபுற்றலைகடந்து
காமருநாடுமூன்றுங்கையறவெய்தமன்னா
தாமதுதீர்வுநோக்கித்தமிழ்முனியிருக்கைசார்ந்தார். (உ

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்களுட்டிற்
பனிவருமாரியின்றிவறந்தமைபகர்மேருக்
குனிவருசிலையார்க்கன்பர்கோணிலைகுறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினாலென்றுகேண்மின். (ங

காய்சினவெய்யோன்சேயோன்முன்செலக்கதிர்கால்வெள்ளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுநடக்குமிச்செயலான்முந்நீர்த்
தூசினவுலகிற்பன்னீராண்டுவான்சுருங்குமென்று
பேசினநூல்கணமாரிபெய்விப்போற்சென்றுகேண்மின். (ச)

என்றவனெதிர்யாமெவ்வாறேகுதுமென்றுரைந்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீநோற்றுவெள்ளி
மன்றவனருளைப்பெற்றுவான்வழிச்சென்மினென்றக்
குன்றவன்சிலையானேன்பின்விதியினைக்கூறுகின்றான். (ரு)

உத்தமவானோர்தம்முளுத்தமனாகுமீச
னுத்தமசத்திமாருளுத்தமியுருத்திராணி
யுத்தமவிரதந்தம்முளுத்தமந்திங்களோன்பென்
றுத்தமமறைநூலாதியுரைக்குமிச்சோமவாரம். (சு)

---

(க) நாக நன்னகர்-பொன்னுலகம். (உ) கோள் - நவக்கிரகம். கையறவு - வறுமை. (ச) வெய்யோன் - சூரியன். சேயோன்-அங்காரகன். வெள்ளித்தேசிகன் - அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன்.

மந்தரங்காசியாதிபதிகளில்வதிந்துநோற்கத்
தந்திடும்பயனிற்கோடிதழைத்திடுமதுரைதன்னி
லிந்தநல்விரதநோற்போர்க்கதிகம்யாதென்னிற்சோம
சுந்தரனுரியவாரமாதலாற்சோமவாரம். (எ)

அங்கதினதிகப்பேறுணடருக்கனின்மதிதோய்ந்தொன்றித்
தங்கியதிங்களோன்புதருதியினோற்கவல்லார்க்
கிங்கதினதிகநீதியீட்டியபொருள்கொண்டாற்று
மங்கலவிரதப்பேறென்றனந்தமாய்வளருமன்றே. (அ)

நலமலிவிரதநோற்கதொடங்குநாணவில்வாந்தேளிற்
சிலையினிலாதலனறியிரட்டியதெரிசஞ்சேர்ந்த
மலமதியொழித்துமற்றைமதியிலுமுந்தைப்பக்கத்
தலர்கதிர்வாரத்தல்லூணயின்றிடாவயலிறநுஞ்சா. (கூ)

வைகறையெழுந்துசேற்கணமன்னுளனையுளகியநறைச
செய்கடனிறீஇக்காமாதிசிந்தைநீத்ததலாபொற்கஞ்சப்
பொய்கையையடைந்துகையிற்பவித்திரமபுனைந்துவாக்கு
மெய்கருத்தொருப்பாடெய்தச்சங்கற்பம்விதந்துகூறி. (௧௦)

கடம்படிமுளைத்தமுக்கட்கரும்பினைநினைந்துஞாலந்
திடம்படுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயனையீண்டுத்
திடம்படத்தருதியென்றுத்திரைததடம்படிந்துவெண்ணீ
றுடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றாங்கி. (௧௧)

வெள்ளைமந்தாரமுல்லைமல்லிகைவெடிவாய்ச்சசாதி
கள்ளவிழ்மயிலையாதிவெண்மலர்கவர்ந்துவேழப்
பிள்ளையைமுந்தப்பூசித்திரந்துசங்கற்பம்பேசி
யுள்ளணைந்துசசிமேற்பன்னிருவிரலுயர்சசிக்கும்பர் (௧௨)

---

(அ) அருக்கனில் மதிதோய்ந்து ஒன்றிதங்கிய திங்கள்நோன்பு என்றது-சூரியனில் சந்திரன்கலந்த அமாவாசையில்வரும் சோமவார விரதத்தை. (கூ) தேள்-(விருச்சிகம்) கார்த்திகைமாதம். சிலை-(தனு) மார்கழிமாதம். தெரிசம் - அமாவாசை. மலமதி - இரண்டமாவாசை கூடியமாதம். முந்தைப்பக்கம்-பூர்வபட்சம் (வளர்பிறை.) (௧௦) பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி முத்தியைத்தருவது. ஒருப்பாடு-ஒன்றுபட்டு நிற்றல். சங்கற்பம் - ஏற்பாடு.

(௧௨) மயிலை - இருவாட்சி.

சததியஞானானந்தத்துவந்தன்னையுள்ளி
வைத்ததன்வடிவங்கொண்டுமண்முதற்சிவமீறான
வத்துவவிலிங்கந்தன்னையாசனமூர்த்திமூல
வித்தைமற்றாலுநூலின்விதியினாற்பூசைசெய்க. (க௩)

ஐந்தமுதாவினைந்துநறுங்கனியைந்துசெந்தேன்
சந்தனதோயம்புட்பத்தணபுனன்மணிநீராட்டிச
சுந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புரசசுண்ணஞ்சாந்தங்
கந்தமல்லிகைமுன்னானவெண்மலர்க்கண்ணிசாத்தி. (க௪)

காசணிபொலம்பூணசாததிக்கனைகழலாதியங்க
பூசனைசெய்துசேற்கட்பூரணபரையையவ்வா
றீசனைந்தெழுத்தைப்பெண்பாற்கிசையவுச்சரித்துப்பூசித்
தாசறுசுரபித்தீம்பாலட்டவின்னமுதினோடும். (க௫)

பண்ணியவகைபானீயநிவேதனம்பண்ணிவாச
நண்ணியவடைக்காய்நல்கிநறுவிரைதூபந்தீப
மெண்ணியவகையாற்கோட்டிக்கண்ணடியேனைமற்றும்
புண்ணியன்றிருமுனகாட்டிவில்வத்தாற்பூசைசெய்தல். (க௬)

புரகரனிச்சாஞானகிரியையாயப்போந்தவில்வ
மரமுதலடைந்துமூன்றுவைகலூணுறக்கமின்றி
யாகரமுழக்கஞ்செய்வோரைமபெரும்பாதகங்கள்
விரகில்செய்கொலைகடீருமாதலால்விசேடம்வில்வம். (க௭)

மடங்கிதழ்சுருங்கல்வாடியுலர்ந்ததுமயிர்சசிக்குண்டன்
முடங்குகாற்சிலம்பிக்கூடுபுழுககடிமுதலாங்குற்ற
மடங்கினுங்குற்றமில்லையுத்தமமாகும்வில்வந்
தடங்கைகொணடீசனாமமாயிரஞ்சாற்றிசசாத்தல். (க௮)

---

(க௩) மணமுதல் சிவம்ஈறுஆன அத்துவம் இலிங்கம் என்றது- ஆன்மதத்துவம் அடிப்பாகமும், வித்தியாதத்துவம் நடுப்பாகமும், சிவதத்துவம் முடிவுமாகவமைந்த சிவலிங்கப்பெருமானை. ஆசனம் மூர்த்திமூலம் வித்தைஎன்றது – ஆசனமந்திரம், மூர்த்திமந்திரம், மூலமந்திரங்களை. (க௫) ஈசன் ஐந்து எழுத்தைப்பெண்பாற்கு இசைய உச்சரித்து என்றது - சத்திபீஜங்களோடொருப்பட்டசத்தி பஞ்சாட்சரியை. (க௬) பண்ணியம் - பலகாரம். பானீயம் - பாயசம். அடை - வெற்றிலை. காய் - துவர்க்காய். வகையாற்கோட்டி என்றது - மூன்றுதரம் வட்டமாகச சுற்றுதலை.

(க௭) புரகரன் - புரஹரன் என்னும் வடசொற்றிரிபு. திரிபுரத்தை யழித்தவனென்பது பொருள். கள்-புலை. விரகு-அறிவு.

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்றைக்கன்றனந்தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாய்குற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந்துமும்முறைவலஞ்செய்தேத்தி. (கக)

வன்மனங்கரையநின்றுவேண்டியவரங்கள்வேண்ட
நன்மணப்பேறுமக்கட்பேறுநல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மனக்கினியபோகந்தெவ்வரைப்புறகுகாண்ட
லிம்மையிலரசுமற்றுமெண்ணியாங்கெய்துமன்றே. (உ0)

ஆதியில்விலிங்கநீணடற்கருகரல்லாதவேத
வேதியர்முதலோரிட்டவிலிங்கத்திவ்விதியாலர்சித்
தோதியவிரதநோற்கவர்சசனைகருரியரல்லாச
சாதியர்பொருணேர்ந்தாதிசைவராற்பூசைசெய்தல். (உக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொருவிலிவ்விரதமைவகைத்துசசிப் போதிலூணிரவிலூணி
ரண்டு. மொருவதலுறங்கா திருததலாசசனைநால் யாமமுமுஞற்றுத
லென்னக். கருதினிவ்வைந்து மொன்றனுக்கொன்று கழியவுமதிக
மாநோற்கும். வருடமொன்றிரணடு மூன்றுபன்னிரணடு வருடம்
வாழ்நாளளவிவற்றுள். (உஉ)

உடலளவெண்ணிநோற்பவர்முந்தவுந்தியாபனஞ்செய்துநோற்கக்
கடவரவ்வருடக்கட்டளைக்கிறுதிகழிப்பதுத்தாபனவிதிதான்
மடலவிழ்மாலைமணடபங்குணடமணடலம்வகுத்துமாபதியைப்
படரொளிவெள்ளிமுப்பதுகழஞ்சிற்படிமையானிருமிதஞ்செய்து.

காலையிலாசான்சொல்வழிநிதக்கடன்முடித்துசசிதொட்டந்தி
மாலையினளவும்புராணநூல்கேட்டு மாலைதொட்டியாமமோர்நான்கு
சேலனகண்ணாள்பங்கனைப்பூசைசெய்கவப்பூசனைமுடிவின் [ஞ்
மூலமந்திரநூற்றெட்டுநூற்றெட்டுமுறையினலாகுதிமுடிததல். ()

வில்வமாயிரங்கொண்டாயிரநாமம்விளம்பிநால்யாமமுஞ்சாத்த
னல்லவைந்தெழுத்தாலைந்தெழுத்துருவி னுதனுக்கருக்கியங்கொடு
லெல்லையின்மூலமந்திரத்தாலுமேனைமந்திரங்களினலும் [த்த
வில்லழலோம்பிப்பூரணகுதிசெய்நீறிலான்வேள்வியைமுடித்தல்.

(கக) படிவம் என்றது படிஎன ஈறுதொக்குநின்றது-படிவம்-உருவம். (உந) கட்டளை - நியதி. (உ௫) வில்அழல் - வில் வடிவாகச்செய்த ஓமகுண்டத்தமைந்த அக்கினி.

புலர்ந்தபின்னித்த வினைமுடித்தரம்பைப் பொதுளும்பாசிலை பதின்மூன்றி, னலந்தருதுவெள் ளரிசிபெய்தினிய நறியகாய்கறி யொடுபேரப்பி, யலந்தபவான்பா னிறைகுடம்பதின் மூன் றரிசிமே ல்வைத்தரனடியிற், கலந்தவன் பினராய்ச சிவார்ச்சனைக்குரிய கட வுள்வேதியர்களைவரித்து (உசு)

காதணிகலனுங் கையணிகலனுங் கவின்பெறவளித்தரனுக், வாதரம்பெருக நினைந்தருச்சனைசெய் தரியதக்கிணையொடும்பாதப், போதணிகாப்பு விசிறி தணகவிகைபூந்துகின்முதற்பலவுடனே,மே தகுதானஞ் செய்துபின்குருவைக கறபுடைமின்னிடையோடும். ()

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்காதுக்கணிகள்கைக்கணிகளுமணிந் வாசநன்மலரிட்டருச்சனைசெய்துமலைமகடலைவனைவரைந்து [து பூசனைசெய்தபடிமையோடம்பொன்பூதலம்பதாதிகள்பிறவுந் தூசலர்மாலைகோட்டணிபுனைந்தசுரபிமாதானமுஞ்செய்து (உஅ)

இனையவாறுத்தாபன முடித்தாசானேவலாற்சிவனடிக்கன்பர், தனையரோடொக்கலுடன முதருந்தறகுதியிவ்விரதமுன்கண்ண, னனையதாமரையோனிந்திரன் முதல்வானுடைவர்மூவறுகணத்தோ, ரனவருநோற்றூர்மனிதருமனுட்டித் தரும்பெறற்போகம் வீடடைந் தார். (உகூ)

ஈதுநோற்பவர்வெம் பகைமனத்துயர்தீந் தாயிரம்பிறவியிலிய ற்றுந், தீதுசேர்வினை தீர்ந் தெடுத்தயாககையினிற் சிவகதியடைவ ரிவ்விரத, மோதினோர்கேட்டோர் மனைவியர்மக்க ளொக்கலோடி னிதுவாழ்ந்தும்பர், மேதகுபதினு லிந்திரன்பதத்தில் வீற்றினிதி ருப்பரென்றறவோன். (௩0)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

சொல்லியநெறியாற்சோமசுந்தரன்விரதநோற்பார்
வில்லிடுமெணிப்பூண்வேந்தர்முனிவனைவிடைகொண்டேகி
யல்லியங்கனககஞ்சததாடியஙசயறகணவலலி
புல்லியபாகன்றனனைவழிபடஇப்போற்றிநோற்றூர். (௩க)

---

(உசு) அலம்-அமைவு. (உஎ) பாதப்போதணி காப்பு-பாதுகை.

(உஅ) சுரபி-பசு. (உகூ) ஒக்கல்-சுற்றம். அனைய தாமரை என்றது-அத்திருமாலுந்திக்கமலத்தை. அல்லது அனையவென்னுஞ் சுட்டுத்திரிபு உயர்வின்மேல் நின்றதெனினு மொக்கும்.

(௩0) பதினுலிந்திரர்பதம் என்றது-ஓர்பிரமகற்பத்தை. யாக்கை-சரீரம்-இப்பெயர்க்கு-மகாமாயை யென்னு மோர்சத்தி கன்ம வசத்துக்கீடாகப் பூவின் மணத்தைக் காற்று கொடுவந் தறிவிக்கு மாறுபோலக், கன்மங்களுக்கான வனுபோகக்கருத்தை யவத்தாகா லத்திலேயுண்டாக்கிக், கருவிற்றூகவந்த ஆன்மாவைச் சுக்கில சு ரோணிதங்களிலே கூட்டிக்கட்டிவித்தது, என்பதுபொருள்.

சுந்தரன் றன்னைப்பூசைத்தொழில்செய்துவரம்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெல்வாரஃதறிந்தமரர்வேந்தன்
வந்தவரிருக்கவேறுமடங்கன்மான் றவிசுமூன்று
தந்திடப்பணித்தானிட்டார்தனதரியணையிற்றாழ. (௩௨)

வான்வழிவந்தமூன்றுமன்னரும்பொன்னாடெய்தி
ஊன்வழிகுலிசவைவேலும்பர்கோன்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின்கண்ணிச்சேரனுமார்த்தார்வேந்துங்
கான்வழிதாருநாடன்காட்டியதவிசின்வைக. (௩௩)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற்செழியன்மௌலிச்
செக்கர்மாமணிவிற்காலத்தேவர்கோன் றவிசிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தானாகவும்பர்கோனழுக்காறெய்திப்
பக்கமேயிருந்தவேனைப்பார்த்திபர்முகத்தைப்பாரா. (௩௪)

மூகமனன்கியம்பிநீவிர்வந்ததென்மொழிமினென்ன
மகபதியெங்கணாட்டின்மழைமறுத்தடைந்தேமென்றா
ரகமலர்ந்தனையார்நாட்டினளவும்வான்சுரக்கநல்கி
நகைமணிக்கலன்பொன்னாடைநல்கிநீர்போமினென்றான் (௩௫)

அன்னவரகன்றபின்னையமரர்கோன்கன்னிநாடன்
றன்னரியணைமேலொக்கத்தருக்கினோடிருக்குமாறும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோக்கி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வினையமுன்னா. (௩௬)

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போலளவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறழ்திணிதோளாற்றன்மெலிவதோராரந்தன்னை
யற்புறவளித்தான்வாங்கியலர்மதுத்தார்போலீசன்
கற்புடையுமையாண்மைந்தன்கதுமெனக்கழுத்திலிட்டான். (௩௭)

கண்டனன்கடவுணாதன்கழியவுமிறும்பூதுள்ள
கொண்டனனின்றுதொட்டுக்குரையளிதுழாவுநிம்பத்
ண்டழைமார்பவாரந்தாங்குபாண்டியனென்றுன்னை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வானநாடுடையமன்னன். (௩௮)

---

(௩௩) போந்து - பனை. ஆர் - ஆத்தி. தாருநாடன் - கற்பக நாட்டரசனாகிய இந்திரன். (௩௬) வீறு செருக்கு. புலப்படாமை, அறிவுக் கெட்டாமை. (௩௭) கதுமென - விரைந்து. (௩௮) கடவுள்நாதன் - தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன். இறும்பூது - வியப்பு.

அன்னதுசிறிதுமெண்ணுதங்குகின்றிழிந்துதென்னன்
றன்னகரடைந்தானிப்பாற்சதமகனுணையாலம்
மன்னவிருவர்நாடுமெழைவளம்பெருகப்பெய்த
தென்னவனுடுபணைடைசெயலதாயிருந்ததன்றே. (௩௯)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடுவானணைல்விண்ணந்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனசசாரனணணி
மேயதோலரிமானேனம்வேங்கையெண்கிரலையின்ன
தீயதோர்விலங்குவேட்டஞ்செய்துபிரசெகுககுமெல்லை. (௪0)

பொன்றததுமருவிக்குன்றிற்புட்கலாவருததமாதி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்ந்தனமேயககணடு
குன்றத்திநெடியதிணடோட்கொறறவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்திணகளிறுபோலககடுைததளைசிககயாததான. (௪௧)

வேட்டத்திற்பட்டசெங்கணவேழம்போறகொணடுபோகிக்
கோட்டத்திலிட்டானுகக்குன்றிறகரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவததணடநாடன்மற்றதனைககேட்டுக்
காட்டத்துக்கனல்போறசீறிக்கடுஞ்சமாகுறித்துசசெல்வான். (௪உ)

வாங்குநீர்வரப்பவேலைவிடுத்ததும்வலியவாரந
தாங்கியசெருக்குங்காரைததளையிடுதெருக்குநோக்கி
யீங்கொருமனிதயாக்கைக்கித்துணைவலியாதென்று
வீங்கியமாலமூக்கமீனவன்மதுரைசூழ்ந்தான். (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

ஓடினரொற்றர்போய்சசெழியனுணகழல்
சூடினர்நகர்ப்புறஞ்சுரர்கள்சேனைகண
மூடினவென்னலுமுனிவுமானமு
நீடினனரியணையிருநதுநீங்குவான். (௪௪)

(௪0) விண்ணம - விணணுலகம. தோல் - யானை. அரிமான் - சிங்கம். எணகு - கரடி. இரலை - மான்.

(௪௧) மேகம் நான்கென்றது - புட்கலாவர்த்தம்,சங்காரித்தும், துரோணம், காளமுகி என்னும் மேகங்களை. இவைமுறையே பொன், பூ, மண, கல், இவற்றைப்பொழிவன.

(௪உ) கோட்டம் - சிறைக்கூடம். நாட்டத்துப் படிவத்தண்டநாடன் என்றது - கணகள்நிறைந்த தேகத்தையுடைய இந்திரனை. காட்டம் - விறகு. இதுகாஷ்டமென்பதன்றிரிபு .

(௪௩) ஊக்க - செலுதத.

பண்ணுக தேர்பரிபகடெவீரர்முன்
னண்ணுக கடிதெனநடத்தியாவரென்
றெண்ணலன் மதமலையெருத்தமேற்கொடு
கண்ணகன் கடிநகர்க்காப்புநீங்குமின். (௪௫)

அடுத்தனர்வானவரார்த்துப்பல்படை
யெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்கணை
தொடுத்தனரிறுதிநாட்சொரியுமாரிபோல்
விடுத்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனைமேல். (௪௬)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேனையோர்
பார்த்தனர்வேறுபல்படைக்கலக்குவை
தூர்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
போர்த்தனரமராமெய்புதைததவென்பவே. (௪௭)

தறிந்தனதாள்சிரந்தகர்ந்ததோள்கரம்
பறிந்தனகுருதிநீர்கடலிற்பாய்ந்தன
செறிந்தனபாரிடஞ்சேனநகூளிகண
முறிந்தனவானவாமுதல்வன்சேனையே. (௪௮)

ஆடினகுறைத்தலையவிந்தபோர்க்களம்
பாடினபாரிடம்விந்தைப்பாவைதாள்
சூடினகூளிகள்சோரிசோரப்பார
மூடினபிணக்குவையண்டமூட்டவே. (௪௯)

வெஞ்சினவலாரிதன்வீரசசேனைக
டுஞ்சினகணடெரிசொரியுநகணணனுய்ப்
பஞ்சின்முன்னெரியெனப்பதைத்துத்தெய்வத
வஞ்சினப்படைகளான்மலைவதுன்னினன். (௫0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்கதிர்ப்படைவிட்டார்த்தான்விண்ணவனதனைத்திங்கட்
பைங்கதிர்ப்படைதொட்டோசசியவித்தனன்பாராள்வேந்தன்
சிங்கவெம்படைவிட்டார்த்தான்றேவர்கோனதனைச்சிம்புட்
புங்கவன்படைதொட்டோச்சியடக்கினன்புணரிவென்றோன். (௫௧)

(௪௫) பகடு. மதமலை - யானை. காப்பு என்றது - மலை, காடு, கடல், மதிலென்னு நால்வகையரண்களுள், மதில்மேல்நின்றது.
(௪௭) மலயவெற்பரையன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியன்.
(௪௮) குருதிநீர் - உதிரம். பாரிடம் - பூதம். கூளி - பசாசு.
(௪௯) குறைத்தலை - கவந்தம். (௫0) வஞ்சினம் - சபதமொழி அதாவது - போர்முகத்துத் தமதுவீரத்தைப் புகழ்ந்துகூறல்.
(௫௧) சிங்கப்படை-நரசிம்மாஸ்திரம். சிம்புட்படை-சரபாஸ்திரம்.

தானவர்பகைவன்மோகசரந்தொடுத்தெறிந்தானாக
மீனவனதனைஞானவாளியால்விளித்துமாய்ந்து
போனபின்மற்போராற்றிப்புக்கனர்புக்கார்தம்மில
வானவன்மன்னன்றன்மேல்வச்சிரம்வீசியார்த்தான். (ருஉ)

காய்சினமடங்கலன்னான்கைவளைசுழற்றிவல்லே
வீசினன்குலிசந்தன்னைவீழ்த்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மகுடந்தள்ளிசசிதைத்ததுசிதைததலோடுவ
கூசினனஞ்சிப்போனான்குன்றிறகரிந்தவீரன். (ருங)

இந்திரனடனையகூர்ம்பல்லிருள்வரைநெஞ்சுபோழ்ந்த
மைந்தனில்வலியகாளைவரைந்தெறிநேமிசென்னி
சிந்திடாதாகிநம்பொன்மணிமுடிசிதறசசோம
சுந்தரநாதன்பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்று. (ருச)

போரினுக்காற்றாதோடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேற்சதமகன்பின்புதன்னாட்
டேரினுக்கெல்லாமாரியுதவுவேனிகளநீக்கிக்
காரினைத்தருகவென்னாக்கவுரியற்கோலைவிட்டான். (ருரு)

முடங்கல்கொண்டணைந்ததூதன்முடிநெழுவேந்தன்பாதத்
தொடங்கிநின்றோலைநீட்டவுழையுளானொருவன்வாங்கி
மடங்கலேறனையான்முன்னர்வாசித்துக்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுழ்வேலான்விண்ணோர்வேந்துரைதேறானாகி. (ருசு)

இட்டவன்சிறையைநீக்கியெழிலிவைவிடாதுமாறு
பட்டசிந்தையனேயாகப்பாகசாதனனுக்கென்று
நட்டவனொருவேளாளன்பிணையென்றுதாழ்ந்தான்
மட்டவிழ்ந்தொழுகுநிம்பமாலிகைமார்பினானும். (ருஎ)

இடுக்கணவந்துயிர்க்கூறறமெய்தினும்வாய்மைகாத்து
வடுக்களைந்தொழுகுநாலாமரபினானுரையையாத்த
னெடுத்துரைமறைபோற்சூழ்ந்துசிறைக்களத்திட்டயாப்ப
விடுத்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம். (ருஅ)

(ருச) இருள்வரை - கிரவுஞ்சகிரி. (ருரு) கூர்வேல் என்றது- வச்சிராயுதத்தை. நிகளம் - விலங்கு. (ருசு) முடங்கல் - ஓலை. உழை - அருகு. (ருஎ) பாகசாதனன் - பாக னென்னு மோரசுரனை வென்றவன். (ருஅ) இடுக்கண் - வறுமை. ஊற்றம் - இடையூறு. வடு - குற்றம். நாலாம் மரபினான் என்றது - சற் சூத்திரனாகிய வேளாளனை. யாப்பு - தளை.

தேவர்கோனேவலாலே திங்கண்மும்மாரிபெய்து
வாவியுங்குளனும்யாறுமடுக்களுமடுத்துக்கள்வாய்க்
காவிசூழ்வயலுஞ்செய்யுஞ்செந்நெலுங்கன்னற்காடும்
பூவிரிபொழிலுங்காவும்பொலிந்ததுகன்னிநாடு. (௩௧)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம் முற்றிற்று
ஆ படலம் உ௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௧௦.

---

பதினைந்தாவது,

## பேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரஞ்சவமருழந்தவமரர்கோனையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌலிசிந்தவளையெறிந்துவென்புறங்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிநாடன்மேருவிற்
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம். (௧)

மன்னவன்றனக்குமுன்னாமலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள்விரதமன்றுதொட்டுநோற்றுவாலுமந்
நன்னலஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகார்நிமதிவயிற்
றுன்னருஞ்சயங்கொண்மைந்தனொருவன்வந்துதோன்றினன். (உ)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
தியந்துவைத்துநகர்களிப்பவினிதிருந்தபுரவலன்
சயந்தழைக்கவிந்திரன்சயந்தனைப்பயந்தநாள்
வியந்தகத்தடைந்தவின்பம்விளைமகிழ்ச்சியெய்தினன். (௩)

தென்னரேறுசாதகாதிசெய்துவீரபாண்டிய
னென்னநாமவினைநிரப்பியெழுதொணுதகலேமுதற

---

(௩௧) மடுத்தல் - நிறைதல். வயல் - விளைநிலம். செய் - பட்டம். பொழில் - நந்தவனம். கா-பயன்றருஞ்சோலை.

(௧) வென் - முதுகு. வைப்பு - நிட்சேபம். (௩) வயந்தனைப் பயந்தது என்ன என்றது-திருமால் (மன்மதனைப் பெற்ற மைபோல) எனவும், வெற்றியைப் பெற்றதுபோல எனவும் பொருள்படும். வயம்-வெற்றி. வசந்தன் என்பது, வயந்தன் எனப்போலியாயிற்று. இயம் - வாச்சியம். (௪) எழுதொணுதகலே - வேதம்.

பன்னுகேள்விகரிகடோர்கள்பரிபடைக்கலம்பயின்
றன்னகாதலான்விளங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநாள். (ச)

மல்குமாறுகோடிரிந்துமழைசுருங்கிநதியுநீ
ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரெலா
மெல்குமாறுபசியுழந்துவேந்தனுக்குவினைபொரு
ணல்குமாறிலாமையின்னலியவந்தநாடெலாம். (ரு)

மழைவறந்ததென்கொலென்றுவழுதிகூறமுழுதுணர்ந்
தழிவிலாதபிரமசற்பமளவுமெலலைகண்டநூ
லுழவர்கோள்களிரவிதன்னையுற்றுநோககிநிற்றலாற்
றழையுமாரிவருடியாதொரவருடமென்றுசாற்றினர். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மகவுறுநோயைநோக்கிவருநதுறுதாய்போனமன்னன்
பகவுறுமதியஞ்சூடும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுறுபசியால்வையமெலிவதையையவென்றுத்
தகவுறவிரங்கிக்கணணீர்கதும்பிநின்றிரந்துவேணட. (எ)

திரைக்கடல்விடஞ்சேர்கணடர்காலத்தின்செவ்விநோக்கி
யிரக்கமில்லவாபோல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
கரைக்கரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருகைபுக்கா
னரக்கர்போாக்கடலினீந்தியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான். (அ)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தஙகுமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்குளிர்முகச்செவ்விகுன்றத்
தள்ளருந்துயரின்மூழ்கிததரையிடததுயின்றுளுக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்ககனவில்வந்தார். (கூ)

அடற்கதிர்வேலோய்மாரியரிதிப்போததனைவேண்டி
யிடர்ப்படல்வரைக்குவேந்தாயிருக்கின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாடோர்தனிப்பெருமுழைபிலிட்டுக்
கிடப்பதோரெல்லையில்லாக்கேடிலாசேமவைப்பு. (க0)

(ரு) ஆறுகோள்-சநி, செவ்வாய். குரு. சூரியன், இராகு, கேதுக்கள். பருவம்-கார்காலம். ஒல்குமாறு என்றதில்-மாறு, வினையெச்சப்பொருளில் வருமோ ரிடைசசொல். (சு) நூல் உழவர் - கணிதநூற்புலவர். (எ) பகவு - பிளவு.

(அ) அரக்கர் போர்க்கடலில்நீந்தி என்றது - சூரியன் றனது விபவத்தோடு வருங்கால் இடையில் அறுபத்து நான்குகோடி யரக்கர்வந்துபோர்புரிய, அவரைக்கடந்து நீஙகியதை.

கிடைத்துமற்றனையமேருகிரிசெருக்கடங்கச்செண்டாற்
புடைத்துநின்றணைத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதிந்தபாறை
துடைத்துநீவேண்டுங்காறுந்தொட்டெடுத்ததனைமீள
வடைத்துநின்குறிபிட்டையவருதியென்றடிகள்கூற. (கக)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன்விழிக்குமுன்கடன்களெல்லாங்
கழித்தனன்மீனநோக்கிகணவனைவலமாய்ப்போந்து
சுழித்தெறிகடலனீகத்தொகைபுறஞ்சூழக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினீங்கிக்கீழ்திசைநோக்கிச்செல்வான். (கஉ)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சங்கமதிர்ந்தனவியங்களண்டம்
பிதிர்ந்தனவென்னவார்ப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறையோராசிமொழியநாவல்லோரேத்தப்
பதிந்துபார்கிழியத்துணைடேர்பாகுமுன்செலுத்தவூர்ந்தான். (கங)

பவளக்காற்பிச்சம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிகைமுத்தத்
தவளக்காற்பதாகைக்காடுதானவானருவிதூங்குங்
குவளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடந்தையாகந்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக. (கச)

கோழிணர்ஞாழலன்னகோட்டுகிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுழுவையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்கூனற்
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கயற்கொடிநிலந்துழாங்கை
யேழுயர்வரைமேற்றோன்றியிருவிசும்பகடுகீற. (கரு)

தென்கடல்வடபானோக்கிச்செல்வதுபோலத்தென்னன்
றன்கடலனிகங்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுநீந்தி
வன்கடநெறிக்கொண்டேகிவளவர்கோனெதிர்கொண்டாற்று
நன்கடன்முகமனேற்றுநளிர்புனனாடுநீந்தி. (கசு)

---

(கக) கிடைத்து - அடைந்து. குறி - முத்திரை. (கஉ) மான் - ஏழுகுதிரைகள். மா-குதிரை, ன்-சாரியை. கொண்டலை ன்றது - மேகமண்டலத்தை. (கங) பாகு - பாகன். (கச) பிச்சம் பீலிக்குடை; பீலி - மயிலிறகு. தானம் பொருப்பு என்றது - யானையை. பாய்மா - பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரை.

(கரு) ஞாழல் - குங்குமமரம். கோடு - வளைவு. பேழ் - பிளவு. உழுவை-புலி. சிலை-வில். ஏழுயர்வரை என்றது - ஏழுறுப்புயர்ந்த மலைபோன்றயானையை. (கசு) வன்கடம் - முரம்புங் கூர்ங்கல்லுமெ ருங்கியகாடு. கடன் - வரிசை.

தண்டகநாடுதெள்ளித்தெலுங்கநாடகன்றுசாய்தாட்
கண்டகக்கைதைவேலிக்கருநடங்கடந்துநாடுந்
தொண்டகந்துவைக்குங்குன்றுநதிகளுந்துறந்துகள்வாய்
வண்டகமலர்க்காவேலிமாளவதேசநண்ணி. (௧௭)

அங்குநின்றெழுந்துதீவாயருஞ்சுரநெறிபட்டேகி
மங்குனின்றதிருஞ்செம்பொன்மாடநீள்விராடநண்ணிக்
கொங்குநின்றவிழுங்கானங்குன்றொரீஇவாளைபாயத்
தெங்குநின்றிளநீர்சிந்துமத்தியதேசத்தெய்தி. (௧௮)

அந்நெடுநாடுநீங்கியாடலேறுயர்த்ததோன்றல்
பொன்னெடுஞ்சடையிற்றாழ்ந்துபுனிதமாந்தீர்த்தக்காசி
நன்னெடுநகரமெய்திநளிர்புனற்கங்கைநீந்திக்
கன்னெடுநெறியனேககாவதங்கடந்தபின்னர். (௧௯)

மடங்கன்மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மனிதர்செல்லா
விடங்கடந்தாகவைஞ்ஞூறிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக்
கடங்கெழுகுமரிகண்டங்கடந்துமற்றதுபோலெட்டுத்
தடங்கெழுகண்டங்கொண்டபாரதவருடந்தள்ளி. (௨௦)

யாவையுநீன்றுடன்னையீன்றபொன்னிமயந்தன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்போகந்ததும்புகிம்புருடகண்ட
மேவியங்கதுநீக்கேமவெற்படைந்ததுபின்னாக
வோவியப்புறத்ததுதோன்றுமரிவருடத்தையுற்று. (௨௧)

உற்றதுகழிந்தப்பாற்போய்நிடதவெற்பொழிந்துசம்புப்
பொற்றருக்கனிகால்யாறுபோகிளாவிரதகண்டத்

---

(௧௭) கண்டகம - முள். தொண்டகம் — குறிஞ்சிநிலப்பறை.

(௨௦) மாநாகம் - பெரியயானை. பாரதவருடம் - பரதன் என்பவனுலாளப்பட்ட பூமியின் பெரும்பிரிவு. பரதன் - சுவாயம்புவமனுவி இரண்டாவதுபேரன். வருடம் - பெரும்பிரிவு. குமரிக்கண்டம் என்றது - பரதனுலாளப்பட்டபூமியின் ஒன்பதுபங்கில்ஒன்று. குமரி - பரதனுடைய புத்திரி, இவற்றின்விரிவை சிவதருமோத்திரம்,கோபுரவியலிலும்; காந்தம் அண்டகோசப்படலத்திலும்காண்க.

(௨௧) கிம்புருடகண்டம்-இமையகிரிக்கும் எமகிரிக்கும் இடையில் கிம்புருடனுலாளப்பட்டபாகம். அரிவருடம் எமகிரிக்குத்தெற்கு. நிஷதகிரிக்குவடக்கு, இதன்மத்தியில் அரிஎன்பவனுலாளப்பட்ட பூமியின்பெரும்பாகம். (௨௨) இளாவிரதகண்டம்-இதுமகம்மேருவின் சாரலாய் இளாவிரதனென்பவனுலாளப்பட்ட பாகம்.

துற்றனன்கண்டான்மூன்றாரொருங்கடுனான்றகூனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின்றவெற்பினைமலயவெற்பன். (௨௨)

வெம்படைமறவர்சேனைவெள்ளநீந்தேகித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியின்சாறுவலம்படத்தழுவியோடு
மம்பொனீராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்நிற்கும்
பைம்புனங்கானநோக்கிவளைந்துதென்பால்வந்தெய்தா. (௨௩)

அவ்வரையரசைநோக்கிவரைகளுக்கரசேயெந்தை
கைவரிசிலையேபாரின்களைகணேயளவிலவானந்
தைவருசுடருங்கோளுநாள்களுந்தழுவிச்சூழுந்
தெய்வதவரையேமேலைத்தேவராலயமேயென்று (௨௪)

மாணிக்கமிமைக்கும்பூணன்விளித்தலும்வரைகுவேந்தன்
பாணித்துவரவதாழ்ப்பப்பாகசாதனனைவென்றே
றுணித்தனசினமுமேருகைவரைசெருக்குமாரச்
சேணுற்றசிகரந்தன்னிற்செண்டினலடித்துநின்றான். (௨௫)

அடித்தலுமசையாமேருவசைந்துபொற்பந்துபோலத்
துடித்ததுசிகரபந்திசுரர்பயில்மாடபந்தி
வெடித்தனதருணபானுமண்டலம்விண்டுதூளாய்ப்
படித்தலைதெறித்தாலென்னப்பன்மணியுதிர்ந்தவன்றே (௨௬)

புடைவரைக்குலங்களெட்டும்புறந்தழீஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோர்நான்குநான்குகிடங்கருமலர்ந்தநான்கு
தடமலர்ப்பொழிலுநான்குதருக்களுஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையூறுற்றாலடுத்தவர்க்குவகையுண்டோ. (௨௭)

---

(௨௫) பாணித்தல் - தாமதித்தல். (௨௬) சிகரபந்தி - ஆயிரங் கொடுமுடிகள். தருணபானு - இளஞ்சூரியன்.

(௨௭) வரைக்குலங்களெட்டாவன - நிஷதம், ஏமகூடம், இமயம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், கந்தமாதனம், மாலியவான், என்பன. அடைகல் ஓர்நான்காவன - மேருமலைக்குறுதியாகச் சூழ்ந்து நிற்கும், மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், பாருசுவம் என்னும் பருவதங்கள். நான்குகிடங்கராவன - தாகம், மானதசரசு, விமலோதகம், மனோரதமென்னும் ஓடைகள். நான்கு தடங்களாவன - அருணம், மானதசரசு, சீதோதம், மகாமடு என்னுந்தடாகங்கள். நான்கு தருக்கள் என்றது - கடம்பு, நாவல், அரசு, ஆல் என்பவற்றை, நான்கு பொருள்களாவன - சயித்திரம், விசித்திரை, வைப்பிரசம், திருதாக்கியம் என்பன.

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப்
படைத்தவெண்டோளுநான்குமுடியுமேற்படுவெண்சோதி
யுடைத்தனிக்குடையுங்கொண்டவுருவினோடெழுந்துநாணிக்
கிடைத்ததுகருணைவேந்தன்கிளர்சினந்தணிந்துநோக்கா. (உஅ)

இத்தனைவரவுதாழ்த்ததென்னெனமேருத்தெய்வம்
வித்தகநம்பிகேட்டிமீனெடுங்கண்ணியோடும்
ஐபத்தலையரவம்பூண்டபரனையிப்படிவங்கொண்டு
நித்தலும்போகிப்போகிவழிபடுநியமம்பூண்டேன். (உகூ)

இன்றுகேட்டிலையோவையாவேந்திழையொருத்திகாமந்
தின்றுமாகடலின்மோகச்சுழித்தலைப்பட்டுவெள்ளி
மன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மறந்துதாழ்ந்து
நின்றுளேனினையநீங்கினிமித்தினாலடியும்பட்டேன. (ஙO)

திருவடிபிழைத்தநீங்குதீர்த்தனையிதனிலையன்
றருவதோருறுதிதானுமக்கதோர்கைம்மாறென்னால
வருவதுமுண்டாங்கொலோமற்றதுநிற்கமன்றற்
பருவரைமார்பவந்தபரிசென்கொல்பகர்தியென்ன. (ஙக)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனனென்றுனைய
வுன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்பவுரைபடுமாற்றதாய
பொன்னவிர்தேமாநீழற்புதைபடக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னென்னவங்கையாற்சுட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம். (ஙஉ)

மின்னகுவேலான்முந்நீர்வேலையைவணக்கங்கண்டோன்
பொன்னறைமருங்கிற்போகிப்பொத்தியபாறைநீக்கித்
தன்னவாவளவிற்றூயதமனியமுகந்துமூடிப்
பின்னதுந்தன்னதாகப்பெயரிலச்சினையுந்தீட்டா. (ஙங)

மின்றிகழ்மணிப்பூண்மார்பன்மீண்டுதன்றுணையோடுந்
தென்றிசைநோக்கிப்பாகன்செலுத்துமான்றடந்தேரூர்ந்து
பொன்றிகழ்வரையும்போகபூமியும்பிறவுநீத்து
நன்றிகொண்மனிதர்வைப்பினண்ணுவானண்ணுமெல்லை. (ஙச)

---

(ஙஉ) உன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்ப என்றது - மாற்றதிகமுள்ள பொன்னும் அதனிடத்துள்ள தாதலின். வெறுக்கை - சிவஞானிகளால் வெறுக்கப்படுவது; பொருள்.

(ஙங) பொத்திய - மூடிய. இலச்சினை - முத்திரை.

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவர்தெலுங்கதேயப்
பார்த்திபர்பிறருந்தத்தம்பதிதொறும்வரவுநோக்கித்
தேர்த்திகழனிகத்தோடுஞ்சென்றெதிர்முகமன்செய்யத்
தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுசார்ந்தான். (௩௫)

கன்னிப்பொன்னெயில்சூழ்செம்பொற்கடிநகர்க்கணியனாகிப்
பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினைக்கண்டுதாழ
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந்துறுப்பினாற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிசெஞ்சுடர்க்கணெற்றிமன்னவன்மதுரைசார்ந்தான். (௩௬)

அறத்துறையந்தணாளர்துறந்தவரரன்றாள்பற்றிப்
புறத்துறையகன்றசைவபூதியர்புனிதன்கோயிற்
றிறத்துறையகத்ததொண்டர்திரண்டெதிர்கொள்ளமுத்தி
னிறத்துறைவையைநீத்துநெடுமதில்வாயில்புக்கான். (௩௭)

கொங்கலர்கோதைமாதர்குங்குமம்பனிப்பசிந்து
மங்கலமறுகினேகிமறைகள்சூழ்கோயிலெய்தித்
தங்கணாயகனைச்சூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்தேத்திப்போந்து
திங்களூர்குடுமிச்செல்வத்திருமணிக்கோயில்புக்கான். (௩௮)

பொன்மலைக்கடவுளீந்தபுண்ணியத்திகிரிவேந்த
னன்மலைமானக்கூப்பிநல்கிப்பல்குடியுமோம்பித்
தென்மலைக்கிழவன்றெயவந்தென்புலவாணரோக்க
றன்மனைவிருந்துகாத்துத்தருக்கினனிருக்குநாளில். (௩௯)

ஐவினைநடாத்துமீசனாணையானடக்குங்கோளுஞ்
செய்வினைத்திரிவுமாறத்தென்னனாடெங்குமாரி
பெய்வினையுடையதாகிப்பெருவளம்பகிர்ந்துநல்க
வுய்வினையுடையவாகியுயிரெலாந்தழைத்தவன்றே. (௪௦)

---

(௩௬) எட்டோடைந்துறுப்பினாற் பணிந்தென்றது-கோபுரமாகிய ஸ்தூலலிங்கத்தை அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்களோடும் வணங்கினமையை. (௩௭) அறத்துறை - தருமநெறி. புறத்துறை - புறச்சமய மார்க்கம். கோயிற்றிறத்துறை - நித்தநைமித்திகநெறி. முத்தின்நிறத்துறை - முத்தைப்போன்ற வெண்மையாகிய நீர்த்துறை.

(௩௮) குங்குமம்பனிப்பச் சிந்துமென்றதற்கு - புழுதிகளடங்கித்தண்மை யுண்டாகும்படி, குங்குமங்கலந்த நீரைத்தெளித்து என்பதுபொருள். (௩௯) தென்மலைக்கிழவன்-பொதியமலைக் கிறைவனாகிய உக்கிரகுமார பாண்டியன். தென்புலவாணர் - பிதிரர்.

(௪௦) ஐவினை - பஞ்சகிருத்தியம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புறந்தரளித்தாரம் பூண்ட பாண்டியன் றிருமக
கவனியேழறியவீரபாண்டியனென்றணி முடிகவித்தரசளித்து[னுக்
நவநிரதிசயபூரணவின்பஞானநோக்கருளியமதுரைச்
சிவனடிநிழலிற்பிளப்பறப்பழையதேசொடுநிறைந்துவீற்றிருந்தான்

மேருவைசெண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - உச - க்கு - திருவிருத்தம் - ககருக.

---

பதினாறவது.

# வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோளுக்கிரசசெழிய னுயரியமேருமால் வரையைப், பொலம்புரிசெண்டாற் புடைத்துவைப்பெடுத்துப் போந்தருளடைந்தவா புகன்றும். வலம்படு திணிதோள் வீரபாண்டியன் கோல்வழங்குநாண்மதுரை யெம்பெருமான், புலம்பொருமுனிவர் தேறநால்வேதப் பொருளுணர்த்திய திறம்புகல்வாம் (க)

ஐம்பெரும்பூத நிலைதிரிந்தீரே ழுடுக்கிய வுலகொடு மயன்மா, லும்பர்வான்பதமு முதித்தவாறொடுங்க வுருத்தகோரூழி வந்தெய்தச், செம்பொருண் மறையு மொடுங்கிய வழிநாட் செஞ்சுடர்க் கடவுணமுன்மலரும், வம்பவிழ்கமல மெனவரன் றிருமுன் மலர்ந்ததா லகிலமுமாதோ. (உ)

பண்டுபோற்பின்னு முத்தொழி னடத்தப் பராபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங், கொண்டுபோர்ததிகிரி வலவனைததரவிரிக்குரிசி றன்னுபி முண்டகத்தில், வண்டுபோற் பிரமனுதித்து மூவுலகும் வரன்முறை படைக்குநாணஞ்ச, முண்டுபோற்றிய வானவர்க்குயிரளித்த வும்பர் நாயகன்றிருவாக்கில். (௩)

---

(சக) நவம்-புதுமை. பழையதேசு என்றது - முருகக்கடவுளை.

(க) உலம் - திரண்டகல். (உ) பூதம் நிலைதிரிதலாவது - பிரிதிவுமுதலியவைந்தும் ஒன்றிலொன் றொடுங்கி நிற்றல். உருத்தகோர் ஊழி - மகாப்பிரளயம்.

பிரணவமுதித்த ததனிடைவேதம் பிறந்தன நைமிசாரணியத், தருணிறைமுனிவர் கண்ணுவர்கருக்கராதியோ ரதிகரித்தவற்றின், பொருணிலைதெரியா துள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தன ரிருப்ப வப்போதத், திருண்மலவலியென் றவனராபத்த னென்றொரு வேதியன்வந்தான். (௪)

வந்தவேதியனை யிருந்த வேதியர்கள வரவெதிர்ந் திறைஞ்சி வேறிருக்கை, தந்தவேலையிலம் மறையவன்முனிவர் தமைமுகநோக்கியீ துரைப்பான், பந்தவேதனைசால் வாறெறுப்பிகந்த பண்பினராயினீர்நீவிர். சிந்தைவேறாகி முகம்புலர்ந்திருக்குஞ் செய்தியாதெனவவர்சொல்வார். (௫)

மருட்படுமாயை கழிந்தவன்மொழிந்த மறைபயின் றுரைசெய்தேசிகனற், றிருட்படுமனத்தே மிருத்துமாலைய யாது சூழிதற் கெனக்கேட்ட, தெருட்படுமனத்தோன் செப்புவான வேதஞ் செப்பிய சிவபரஞ்சுடரே, யருட்படிவெடுத்துப் பொருளையு முணர்த்து மல்லது சூழ்ச்சியாதறைவீர். (௬)

பண்ணியதவத்தாலன்றி யாதானும் படுபொருள் பிறிதிலை தவமும், புண்ணியதலத்தி னல்லதுபலியா புண்ணிய தலத்தினும் விழுப்ப, நண்ணியசைவ தலத்தினிலியற்றி னலகுமசிவ தலங்களினு, மெண்ணியவதிகதலத்தினிலியற்றி னிருந்தவமெளிதுடன்பயக்கும்.

அத்தகுதலமற் றியாதெனி னுலக மகிலமுந் தன்னுடம்பான, வித்தகன்சென்னிப் பன்னிருவிரனமேல் விளங்கிய தலமதுசீவன், முத்தராயெண்ணில் வானவர்முனிவோர் முயன்று மாதவப் பயனடைந்து, சித்தமாசகன்று வதிவதென் றறநூல் செப்பியமதுரை யந்நகரில். (௮)

தெளிதருவிசும்பி னிழிந்ததோர் விமான சிகாமணியருகு தென்மருங்கின், முளிதருபரனை வடநீழல்பிரியா முழுமுதல் வழிபடு மறவோர்க், களிதருகருணை முகமலர்ந்தளவாவருங் கலையனைத்தையுந்தெளிவித், தொளிதருமனைய மூர்த்தி யெனுமகட் கோதியமறைப்பொரு ளுணர்த்தும். (௯)

அங்கவன்றிருமு னருந்தவவிரதமாற்றுவான் செல்லுமினென வப், புங்கவனருள்போல் வந்தமாதவன்பின் புனிதமா முனிவருமங்கை. பங்கவன்மதுரைப் பதிபுகுந்தம்பொற் பன்மணிக் கோயில்புக்

(௪) பிரணவம் என்றது - அபரப்பிரணவத்தை. (௬) சூழ்-ஆலோசனை. தெருள்-ஞானம். (௭) அதிகதலம் என்றது - சிவஸ்தலங்களுட்சிறந்ததலத்தை. (௯) அறவோ ரென்பது - சனகாதிகளை.

காழிச், சங்கவன்கைபோல் வளைசெறிசெழும்பொற் றமரைத்த டாகநீராடி. (௧௦)

கரைகடந்துள்ளங் கடந்தவன்புந்தக் கடிதுபோய்நான்கிருவெள்ளி, வரைகடம்பிடரிற் கிடந்ததோர்மேரு வரைபுரைவிமான மேற்காணு, வுரைகடம்பொருளைக் கணகளாற்கண்டாங் கும்பர்தம்பிரானைநேர்கண்டு. திரைகடந்திடும்பே ரின்பவாரியிலுஞ் சேணிலத்திலும் விழுந்தெழுந்தார். (௧௧)

கைதலைமுகிழ்த்துக் கரசரணங்கள் கம்பிதஞ்செய்துகண்ணருவி, பெய்தலைவெள்ளத் தாழ்ந்துவாய்குழறிப் பிரமன்மாலின்னமுந்தேரு, மைதழைகண்ட வெள்ளிமன்றுடைய வானவர்நாயகவாஞே. ருய்தரவிடமுண டமுதருள்புரிந்த வுத்தமபோறறியென்றேததா. ()

மறைபொருள்காணு துள்ளமாலுழந்து வாடியவெமக்கு நீயேயந், நிறைபொருளாகி நின்றனையதற்கு நீயலாற்பொருள் பிறிதியாதென், றிறைவனையிறைவன்பங்கிலங்கயற்க ணிறைவியையம்முறையேத்தி. முறைவலஞ்செயது வடநிழலமர்ந்த மூர்த்திமுன்னெய்தினர்முனிவோர். (௧௩)

சீதளப்பளிகரு மேனியும்பளிகரச செழுமலைபதித்த துப்பன்ன, பாதமுஞ்செவ்வாய மலருமுககணனும பங்கயசசெங்கர நான்கும். வேதபுத்தகமு மமுதகும்பமுநதன் விழிமணிவடமு மெய்ஞ்ஞான, போதமுத்திரையுந தரிததோரதனிமைப் போதன்முன்றாழ்ந்தெழுநதேதா.ா. (௧௪)

வடநிழலமர்ந்த மறைமுதன்மேதாமனுவெழுத்திருபது மிரண்டுங், திடமுறவரபத் தன்றனுற்றெளிந்து தேணிறைமதி முதலடைவிற், படிமதியளவந் தருப்பணமோமம் பார்ப்பனவுணடி முப்போது, மடைவுறநுவன்று நோற்குமாதவர்மு னருமறைப்பொருள்வெளிவருமால். (௧௫)

கலிவிருத்தம்.

மானமுனிவோரதிசயிப்பவடநீழன்
மோனவடிவாகியமுதற்குரவனெணணுன்

---

(௧௧) வெள்ளிவரைகள்என்றது - வெள்ளையானைகளை. உரைகள் - வேதவாக்கியங்கள். (௧௨) கம்பிதம் - நடுக்கம். (௧௪)போதன் - தக்ஷிணமூர்த்தி. அமுதம் - ஞானமிர்தம்.

(௧௫) மேதாமனு என்றது - தக்ஷிணமூர்த்தி பேதங்களுளொன்றாய் விளங்கும் மேதாதக்ஷிணமூர்த்திக்குரிய, இருபத்திரண்டக்கரங்களாலாய மூலமந்திரத்தை. மேதை - ஞானம்.

கூனமிலிலக்கணவுறுப்பகவைநானான்
கானவொருகாளைமறையோன்வடிவமாகி. (௧௬)

நீண்டதிரிமுண்டமழனெற்றிவிழிபொத்தக்
காணடகையகண்டிகைவளைந்தொழுகுகாதிற்
பூண்டகுழைகௌவியபொலன்செய்பலகாசு
சேண்டவழிளங்கதிர்சிரித்திருள்சிதைப்ப. (௧௭)

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளநூலினொடுமுத்தமிடையிட்டு
வைத்தணியுமக்கவடமாலையெறிவாளாற்
பத்தரைமறைத்தமலபந்தவிருள்சிந்த. (௧௮)

கண்டிகைதொடுத்திருகரத்தினொடுவாகு
தண்டினிடுமாலைவிடவாளரவுதள்ள
வெண்டுகிலினானவிரிகோவணமருங்கிற்
றண்டரியபட்டிகைவளைந்தொளிதழைப்ப. (௧௯)

வண்டுவரிபாடுவனபோலமலர்பாத
புண்டரிகமேலுழல்சிலம்புகள்புலம்பத்
தொண்டரகமாசிருடுணித்துமுடிசூட்டு
முண்டகமலாப்புறம்விறற்கழன்முழங்க. (௨௦)

ஏதமில்பவித்திரம்வலக்கரணிமைப்பப்
போதம்வரைபுத்தகமிடக்கையதுபொற்ப
வோதியுணராதலறியோலமிடும்வேதம்
பாதுகைகளாகியிருபாதமலர்சூட. (௨௧)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காளையறுகால
புள்ளொலியினாவுமிதழும்புடைபெயர்ந்து
துள்ளவெழுவேதவொலிதொண்டர்செவியாற்று
லுள்ளவயல்புக்குவகையொண்பயிர்வளாப்ப. (௨௨)

சீதமணிமூரறிருவாய்சிறிதரும்ப
மாதவர்கள்காணவெளிவந்துவெளிநின்று
னாதமுடிவாயளவினான்மறையினந்தப்
போதவடிவாகிநிறைபூரணபுராணன். (௨௩)

---

(௧௮) வாள்-ஒளி. மலம்-ஆணவம். (௧௯) தண்டல்-நீக்கல்.
(௨௧) போதம் என்றது - சிவஞானபோதத்தை.

## அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வட்டவான்மதிகண்டார்க்குமுவாக்கடன்மானமாண்ட
சிட்டராமுனிவர்காளைத்தேசிகவடிவநோக்கி
யொட்டருவுவகைவெள்ளமேற்கொளவுருத்தகூற்றை
யட்டதாமரைதஞ்சென்னிக்கணிமலராகத்தாழ்ந்தார். (உச)

அளவறுகலைகட்கெல்லாமுறைவிடமாகிவேத
விளைபொருளாகிநின்றவேதியசரணமென்ற
வளைவுறுமனத்தினுரைத்தேசிகவள்ளனோக்கிப்
பளகறுதவத்தீர்வேட்கையாதெனப்பணிந்துசொல்வார். (உரு)

அடியரேமுய்யுமாறுமுலகெலாமளிக்குமாறும்
படியிலாவரத்தவேதப்பயனருள்செய்தியென்னக்
கொடியமாபாசந்தீர்ப்பான்குரவனம்முனிவரோடு
முடிவிலாவிலிங்கமுன்போய்மறைப்பொருண்மொழிவதானான். ()

அந்தணிர்கேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
மந்தணமாகுமிந்தமறைப்பொருளறிதருனே
நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்குநலியும்பாச
பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குநகருவியாகும். (உஎ)

உத்தமசயம்புக்குள்ளுமுத்தமகரமாய்மேலாந்
தத்துவமாகுமிந்தசசுந்தரசயம்புலிங்க
நித்தமாய்மறைகட்கெல்லாநிதானமாம்பொருளாயுண்மைச்
சுத்தவத்துவிதமானசுயம்பிரகாசமாகும். (உஅ)

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுநூல்க
ளறைபரம்பிரமமாகுமிதனுருவாகுமேக
மறையிதன்பொருளேயிந்தச்சுந்தரவடிவாயிங்ங
னுறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பாநூலுணர்ந்தநல்லோர். (உகூ)

---

(உச) வால்-வெண்மை. உவா-நிறைவு. சிட்டர்-பெரியோர்.

(உரு) படி-அளவு. (உஎ) மந்தணம்-ரகசியம். கருவி-சாதனம்.

(உஅ) மேலாந் தத்துவமென்றது - நாதவிந்துக்களின் பொருளாய் விளங்கிநிற்றலை. சயம்பு-இது ஸ்வயம்பு என்பதன் றிரிபு. ஸ்வயம்-தானே; பு - உண்டானது.

(உகூ) பராபரம்-பரைககுமேலானவன்; பரை-பராசத்தி. விஞ்ஞானம்-பரஞானம். பரம்-மேன்மை. பிரமம் - வியாபியாயுள்ளவன். வேதத்தைச்சிவனுருவம் என்றது - சிவபெருமான் பிரதிவிம்பித்தற்கு, விம்பமாய்நின்ற பிரணவத்தில் அவ்வேதமும் தோன்றினமையின்.

ஆணையான்மறையுமொன்றேயருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலனந்தமாகித்தழைத்ததச்சாகையெல்லா
மோகையாலிவனையேத்துமுலகுதயாதிக்கிந்த
வேகனாணையினான்மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்ததன்றே. (௩௦)

மலர்மகனாகிமூன்றுலையமும் படைத்துமாலா
யலைவறக்காத்துமுக்கணாதியாயழித்தம்மூவர்
தலைவனுய்ப்பரமாகாசசரீரியாய்முதலீறின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாமிசசுந்தரவிலிஙகந்தன்னில். (௩௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியிலான்ம தத்துவமான வலர்மகன்பாகமுநடுவி, னீதியில் விச்சா தத்துவமான நெடியவன்பாகமு முடிவி, லோதியசிவதத்து வமெனலான வுருத்திரபாகமு முதிக்கும், பேதியிம்மூன்றி லெண் ணிறத்துவஙகள் பிறக்குமிம்மூனறினு முறையால். (௩௨)

ஓதருமகாரமுகாரமேமகார முதித்திடும்பிரணவம்விந்து, நாத மோடுதிக்கும் வியத்ததாரகத்தி னல்லகாயத்திரிமூன்று, பேதமா ம்பதத்தாற் பிறக்குமிக்காயத்திரி யிருபேதமாம்பேதம், யாதெனிற் சமட்டி வியட்டியென்றிரண்டு மேதுவாம்வேட்டவைக ளெல்லாம்.

இன்னவையிரண்டு மிவனருள்வலியா லீன்றநான்மறையை யந்நான்கும், பின்னிவனருளா லளவிலவான பிரணவமாதி மந்திர மு, மன்னவாறுனதாரகத தகாரமாதியக்கரஙகளுமுதித்த, சொன் னவக்கரத்திற் சிவாகமநூலிச சுரவானமுகத்துதித்த. (௩௪)

கீட்டிசைமுகத்தொன் றடுத்தநாலைந்திற்கிளைத்ததா லிருக்கது தென்பா, லீட்டியவிரணடாம் வேதநூறுருவோ டெழுந்ததுகுடதி

(௩௦) ஆணை-அருட்சததி. பரமாகாசசரீரிஎனறது - சிதாகாச ஸ்வரூபமாய்நிற்றலை.

(௩௨) எணணில் தத்துவம் என்றது-இம்மூன்று தத்துவங்களி லுந்தோன்றிய வாக்குகள், வாயுக்கள். வசனாதிகள் முதலியவற்றை.

(௩௩) வியத்தம்-வியட்டி.தாரகம்-பிரணவம். சமட்டி-பொது. வியட்டி-சிறப்பு. மூன்றுபேதம்-மூன்றுவாக்கிய முடிபாயுள்ளது.

(௩௪) பிரணவமாதிமந்திரம் என்றது - சத்தகோடி மகாமந்திர ங்களை. அகாரமாதியக்கரஙகள் என்றது — அகரமுதலிய ஐம்பத் தோரக்ஷரங்களை. நடுமுகம் - ஈசானம்.

(௩௫) கீட்டிசைமுகம்-தற்புருஷம். தென்பால்முகம் - அகோ ரம். குடதிசைமுகம் - வாமதேவம். வடதிசைமுகம் - சத்தியோசா தம்-இருக்கது, நான்கது இவற்றுள், அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி.

சைமுகத்தி, லீட்டியசாம மாயிரமுகத்தா னிமிர்ந்தது வடதிசை முகத்தி னுட்டியவொன்ப தருவொடுகிளைத்து நடந்தது நான்கதா மறையே. (ருகூ)

அருமறைநால்வே றுகையால்வருணமாச்சிரமங்களுநான்காந், தருமம்யாகாதி கருமமுமறையின் றகைமையிற் றோன்றின மறையுங், கருமநூன்ஞான நூலெனவிரண்டாஙகருமநூலிவனருச்சனைக்கு, வரும்வினையுணர்த்து ஞானநூலிவன்றன் வடிவிலாவடிவினையுணர்த்தும். (ருசு)

முதனுகர்நீராற் சினைகுழைத்தாஙகிம் முழுமுதற் கருத்து நல்லவியின், பதமிவன்வடிவப்பணணவர் பிறர்க்குந்திருத்தியாம்பரனிவன்முகத்தின், விதமுறுநித்த மாதிமுவினைக்கும் வேணடியங் குலகவர்போகங, கதிபெற வியற்றுஞ் சிவார்ச்சனை வினைக்குங காரணமிச்சிவகோசம். (ருஎ)

மறைபலமுகஙகொண் டலறிவாயிளைத்து மயஙகவே றகண்டபூரணமாய், நிறைபரம்பிரம மாகுமிகுறியைக் கருமஙன்னெறிவழாப்பூசை, முறையினுஞான நெறியினிப் பொருளை யருளினுன் முயக்கறமுயஙகு, மறிவினுந்தெளிவ துமக்கு நாமுரைத்த வருமறைப்பொருள் பிறர்க்கரிதால். (ருஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருமத்தான்ஞானமுணடாஙகருமத்தைசசித்தசுத்தி
தருமத்தாலிகந்தசித்தசுத்தியைத்கருமஙல்கு
மருமைத்தாந்தருமததாலேசாந்தியுணடாகுமாணட
பெருமைத்தாஞ்சாந்தியாலேபிறப்பதட்டாஙகயோகம். (ருகூ)

கிரியையான்ஞானந்தன்னுற்கிளர்சிவபத்திபூசை
தரிசனஞ்சைவலிஙகதாபனஞ்செய்தலீசற்
குரியமெய்யன்பர்பூசையுருததிரசின்னந்தாஙக
லரியதேசிகன்பாற்பத்தியனைத்தையுந்தெரியலாகும். (சo)

---

(ருசு) மறைநால்வேறு என்றது-இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணங்களை. வருணம் நால்என்றது-பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்களை. ஆசிரமம் நான்காவன ; பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரத்தம்.சந்நியாசம். வடிவிலாவடிவம் - நின்மலசொருபம்.

(ருஎ) முதல்-வேர். குழைத்தல் - தளிர்த்தல். முகம் - சந்நிதி. நித்தமாதிமுவினை - நித்த நைமித்தியகாமியஙகள். கோசம் - இலிங்கம். (ருஅ) பலமுகம் என்றது-சாகைகளை. (ருகூ) கருமம் - சிவார்ச்சனைமுதலியசற்கருமங்கள். சித்தசுத்தி-நித்திய நைமித்திய கருமங்களைச் சிவார்ப்பணஞ் செய்வதால்வரும் நிட்காமிய பயன். சாந்தி என்றது-அகக்கரண நிக்கிரகத்தை. மத்தம்என்பது-ஈறு கெட்டது. ஆல் - உருபுமயக்கம். (சo) சின்னம் - வேடம்.

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனுகுணமாமின்ன
முறையினுன்மார்த்தமென்றுமொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த
துறைகள்வைதிகமாமேலாசசொல்வதிசசுத்தமார்க்கம் (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருட்பெறுபோக வீடுகாரணமாய்ச சிவமயமாமறைப் பொருளை, யிருட்கெடவுரைததே மிப்பொருட்கதிக மில்லை யிப்பொருளொலாமுமக்கு, மருட்கெடத்தெளிவ தாகென வினைய வழிவழாமா தவர்புறத்தை, யருட்கையாற்றடவி யிலிஙகததுட் புகுந்தா னருள்பழுத்தன்ன தேசிகனே. (சஉ)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிசசெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உரு - க்கு - திருவிருத்தம் - ககசுரு.

---

பதினேழாவது.

## மாணிக்கவிற்றபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுகந்தவார்பொழின்மதுரையெம்பிரானறனதுணைததா
ளுகந்தவாவறுகண்ணுவமுனிமுதலோது
மகந்தவாதபேரன்பருக்கருமறைப்பொருளைப்
பகர்ந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்ந்தவாபகர்வாம். (க)

அன்னநாள்வயின்வீரபாண்டியற்கணநகனைய
மின்னனருளம்போசமும்விளைநிலமனைய
பொன்னனார்பெறுகாளையரைநகணைப்புததே
னென்னவீறினார்வான்பயிர்க்கெழுகளையென்ன. (உ)

---

(சக) அனுகுணம-இரணடாவது குணம். மார்த்தம்-மிருதி சம்பந்தம். வைதிகம்-வேதசமபந்தம்.

(சஉ) மாதவர் புறத்தை அருட்கையாற் றடவி என்றது-பக்குவான்மாக்களுக்குப் பிரார்த்த வாதனையை ஒழித்தற்குச் செய்யுந் தீட்சையை.

(உ) ஐம்போகம் என்றதை — "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த்துற் றறியுமைம்புலனு, மொணடொடிகணணேயுள." என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

பின்னரும்பெறற்குமரனைப்பெறுவதுகருதி
மன்னனுங்குலத்தேவியுங்கயற்கணிமணாளன்
றன்னைநோக்கியட்டமிசதுர்த்தசிமதிவார
மின்னநோன்புநோற்றெழுகுவாரிறைவனின்னருளால். (௩)

சிறிதுநாள்கழிந்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவிலாவடமீன்புரைகற்பினாள்வயிற்றிற்
குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றொருகுமர
னிறையுநீருலகருட்குடைநிழற்றவந்துதித்தான். (௪)

அத்தனிசசிறுகுமரனுக்ககங்களிசிறப்ப
மெய்த்தநூன்முறைசாதகவினைமுதல்வினையும்
வைத்தனன்பொலிவெய்துநாண்மன்னவனூழ்வந்
தொத்தநாள்வரவேட்டைபுகுகுழவைகோட்பட்டான். (௫)

வேங்கைவாய்படுமீனவன்விண்ணவிருந்தாக
வாங்குநூன்மருங்கிறக்கரமாபெறிந்தாரந்
தாங்குகொங்கைசார்ந்தழிந்திடத்தடங்கண்முத்திறைப்ப
வேங்கமாதர்பொன்னகருளார்யாவருமிரங்க. (௬)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர்பெறுமைந்த
ரற்றநோககியீதமையமென்றனைமாவாதி
யுற்றபல்பிறபொருணிதியொண்கலனோடுங்
கொற்றமௌலியுங்கவர்ந்தனாகொண்டுபோய்மறைந்தார். (௭)

மன்னனாணையாலெழுகியமந்திரக்கிழவா
மின்னுவேலிளங்குமரனைக்கொண்டுவிண்ணடைந்த
தென்னர்கோமகற்கிறுதியிற்செய்வினைநிரப்பி
யன்னகாதலற்கணிமுடிசூட்டுவானமைந்தார். (௮)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனர்நவமணிமகுடந்
தேடிக்கண்டிலர்நிதிசிலகண்டிலர்திகைத்து
வாடிச்சிந்தைநோயுழந்திதுமாற்றவர்கூட்டுண
டோடிப்போயினதாகுமென்றுணர்ந்திதுநினைவார். (௯)

---

(௪) வடமீன் - அருந்ததி. அங்குரம - முளை

(௬) வாங்குநூல்மருங்கு-ஒசியும் நூல்போன்ற இடை. மாதர் என்றது—குலமாதுமுதலியகாமக்கிழத்தியரை. பொன்நகர்—இலக்குமிவசிக்கும் மதுரைநகர் ; அல்லது - விண்ணுலகம்.

(௮) மந்திரம் - ஆலோசனை. கிழவர் - உரியவர்.

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னினோவிலைமிக்
கேறுமாமணியிலையரசிருக்கையின்றின்றேற்
றேறுநீருலகலையுமென்செய்வதிங்கென்னா
வாறுசேர்சடையாரருள்காண்டுமென்றமைச்சர். (க0)

கரைசெயாப்பெருங்கவலைசூழ்மனத்தராய்க்கறங்கு
முரசுகண்படாக்கடிமனைமுற்றநீத்தருமை
யரசிளந்தனிக்கொழுந்தினைக்கொண்டுபோயம்பொன்
வரைசெய்கோபுரவாயின்முன்வருகுவார்வருமுன். (கக)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படப்பிறங்கத்
துற்றபல்கதிர்மணிப்பொதிசுவன்மிசைத்தூங்க
மற்றடம்புயவரைமிசைவரம்பிலாவிலைகள்
பெற்றவங்கதம்பரிதியிற்பேர்ந்துபோந்திமைப்ப. (கஉ)

மந்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
விந்திரத்திருவில்லெனவாரமார்பிலங்கச
சுந்தரக்குழைகுண்டலந்தோள்புரண்டாடத்
தந்திரத்தருமறைகளிதாணிலந்தோய. (கங)

கலிவிருத்தம்.

பொன்னவிர்ந்திலங்குகோபுரமுன்போதுவார்
முன்னவர்துனிவுகூர்முன்னநீக்கிய
தென்னவர்குலப்பெருந்தெய்வமாகிய
மன்னவர்வணிகராய்வந்துதோன்றினார். (கச)

வந்தவரெதிர்வருவாரைமம்மர்கொள்
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
முந்தையில்விளைவெலாமுறையிற்கூறினார்க்
கெந்தையாம்வணிகனீதியம்புமாலரோ. (கரு)

என்படரெய்துகின்றீர்களென்வயி
னொன்பதுமணிகளுமுள்ளவாலவை
பொன்பதினாயிரகோடிபோனதென்
றன்புறமணியெலாமடைவிற்காட்டுவார். (கசு)

(கஉ) எல்-ஒளி. சுவல்-பிடர். தூங்கல்-தொங்கல். அங்கதம்-வாகுவலயம். (கங) புரிநூல்-உபவீதம். குழை குண்டலம் - சங்ககுண்டலம். (கச) துனிவு-வருத்தம். முன்னம்-மனக்குறிப்பு.
(கரு) மம்மர்-மயக்கம். (கசு) படர்-துன்பம்.

இருந்தனர்கீழ்த்திசைநோக்கியிட்டதோர்
கருந்துகிலவுமிந்திராதிகாவல
ரருந்திசையெட்டினுமடைவிற்செம்மணி
பெருந்தண்முத்ததியெண்மணியும்பெய்தரோ. (கஎ)

இம்மணிவலனுடற்சின்னமென்னவக்
கைம்மறிகரந்தவர்கூறக்கற்றநூற்
செம்மதியமைச்சரசசெம்மல்யாரவன்
மெய்ம்மணியாயதென்விளம்புகென்னவே. (கஅ)

மேவரும்வலனெனுமவுணன்மேலநாண
மூவரின்விளங்கியமுக்கணமூர்த்திசெஞ்
சேவடியருச்சனைத்தவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும். (கக)

தாழ்ந்துநின்றியம்புமயான்சமரில்யாரினும்
போழ்ந்திறவாவரம்புரிதியூழ்வினை
சூழ்ந்திறந்தாலென்மெய்துறந்தமாந்தரும்
வீழ்ந்திடநவமணியாதல்வேண்டுமால். (உ0)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனல்கினு
னன்றுபோயமர்குறித்தமரர்கோனொடு
சென்றுபோராற்றலுந்தேவர்கோனெதிர்
னின்றுபோராற்றலனீங்கிப்போயினன். (உக)

தோற்றவானுடவன்மீண்டுசூழ்ந்தம
ராற்றினும்வெல்லரிதமிவிலாவர
மேற்றவனுதலாலிவனைசசூழ்ச்சியாற்
கூற்றினூரேற்றுதல்குறிப்பென்றுன்னியே. (உஉ)

---

(கஎ) கருந்துகில்-கம்பலம். இந்திராதி காவலர்-அஷ்டதிக்குப் பாலகர். அடைவிற்பெய்து என்றது—கம்பலத்தின் நாப்பண், செம்மணியாகிய பதுமராகத்தையும், அதனைசசூழ, எட்டுத் திக்கிலும், முத்து, வைரியம், வைரம், பசசை, கோமேதகம், பவளம், நீலம், புஷ்பராகமுதலிய எணவகை இரத்தினங்களையும் வைத்தமையை.

(கஅ) சின்னம் - உருப்பின்பேதம். மறி - மான்.

(கக) மூவர்-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன். (உ0) போழ்ந்து-பிளவுபட்டு. ஊழ் என்றது—ஈண்டுப்போகூழினை.

(உஉ) சூழ்ந்து - ஆலோசித்து. சூழ்ச்சி - விரயம்.

விடங்கலுழ்படைக்கலனின்றிவிண்ணவ
ரடங்கலுந்தழீஇக்கொளவடுத்துத்தானவ
மடங்கலைவருகெனநோக்கிவானவக்
கடங்கலுழ்யானைபோற்கரைந்துகூறுவான். (உங)

விசையநின்றோள்வலிவென்றிவீக்கமெத்
திசையினும்பரந்ததசீர்த்திநோக்கியுண
ணசையுறுமகிழ்ச்சியானல்குவேனுனக்
கிசைபவேண்டியவரம்யாதுகேளென. (உச)

கடிபடுகற்பகநாடுகாவலோ
னொடியுரைசெவித்தொளைநுழையத்தானவ
னெடியகைபுடைத்துடனிமிர்ந்துகார்படு
மிடியெனநகைத்திகழ்ந்தினையகூறுவான். (உரு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றிதுமொழிந்தாயாருநகைக்கநீயெனைவென்கண்ட
வென்றியுமதனாற்பெற்றபுகழுநின்வீறுபாடு
மின்றுநின்போரிற்காணப்பட்டவேயிசைபோயெங்கு
நின்றதேயிதுபோனின்கைவண்மையுநிற்பதன்றே. (உசு)

ஈறிலானளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறுநான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனக்கியாதென்பாற்
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலேனாகினின்போற்
பாறுவீழ்களத்திற்றோற்றபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான். (உஎ)

மாதண்டவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவந்து
கோதண்டமேருகோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனானைப்
போதண்டர்க்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான். (உஅ)

அன்றொருதவத்தோனென்புவச்சிரமொன்றேயாக
வொன்றியகொடையாற்பெற்றபுகழுடம்பொன்றேயென்போல்
வென்றியினாலுமவீயாமெய்யெலாமணிகளாகப்
பொன்றியகொடையினாலும்புகழுடம்பிரண்டுண்டாமே. (உகூ)

---

(உங) தானவமடங்கல்-அசுரசிங்கமாகியவலன். (உரு) நொடி-சொல். (உசு) வீறு-இருமாப்பு. (உஎ) பாறு-பருந்து. (உஅ) வேதண்டம்-மலை. வல்லை-விரைவு. ஆ-பசு. இச்செய்யுளால் கோமேதயாகமெனலை ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் நரமேதயாகமெனக் கூறப்பட்டுளது. (உகூ) தவத்தோன்-தவசிரேஷ்டராகிய ததீசிமுனிவன்.

மேவலனல்லைநீயோட்டவன்மேலைவானோர்
யாவருமருந்துமாற்றலறம்புகழெனக்கேயாக
வாவுருவாதியென்றுயன்னதேசெய்வேனென்று
னீவதேபெருமையன்றியிரக்கின்றதிழிபேயன்றே. (௩0)

அதற்கிசைந்தவுணர்வேந்தனமரர்வேந்தனைமுன்போக்கி
மதர்க்கடுங்குருதிசெங்கணமைந்தனுக்கிறைமையீந்து
முதற்பெருங்கலையாம்வேதமொழிமரபமைந்தவாறுய்ப்
புதர்க்கடுவேள்விச்சாலைப்புறத்துவந்திறுத்திநின்றான். (௩௧)

வாய்மையான்மாணடரினபோல்வள்ளல்யாரெனறுதேவர்
கோமகன்வியந்துகூறத்தருக்குமேற்கொண்டுமேரு
நேமியோடிகலும்விந்தவரையெனநிமிர்ந்துவேள்விக்
காமெனையூபத்தோடும்யாமினென்றடுத்துநின்றான். (௩௨)

யாத்தனர்தருப்பைத்தாம்பால்யானையால்யாத்தசிங்கப்
போத்தெனநின்றான்வாயைப்புதைத்துயிர்ப்படங்கவீட்டி
மாய்த்தனர்மாய்ந்தவள்ளல்வலனுமந்தாரமாரி
தூர்த்திடவிமானமேறிதொல்விதியுலகஞ்சேர்ந்தான். (௩௩)

மணித்தலைமலையின்பக்கமாய்த்தவன்வயிரவேலாற்
பிணித்துயிர்செகுத்தவள்ளறபெருந்தகையாவைவேதம்
பணித்திடும்வபையைவாங்கிப்படசெரிந்தவைமுன்பார்க்கக்
குணித்தவாறுடர்க்கூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான். (௩௪)

அத்தகையாவின்சோரிமாணிக்கமாம்பன்முத்தம்
பித்தைவயிடுயென்புவச்சிரம்பித்தம்பச்சை
நெய்த்தவெண்ணிணங்கோமேதகந்தசைதுகிர்நெடுங்கணீல
மெய்த்தவைபுருடராகமிவைநவமணியின்றோற்றம். (௩௫)

இவ்வடிவெடுத்துத்தோன்றியிருண்முகம்பிளப்பக்காந்தித்
தைவருவணியொன்பானுஞ்சாவிடஞ்சிறங்கள்சாதி
தெய்வதமொளிமாசெளரிச்சோதனைசெய்துதேசு
மெய்வரவணிவோரெய்துபயனிவைவிதியாற்கேண்மின். (௩௬)

---

(௩௧) புதர்-தேவர். (௩௨) யூபம-யூபஸ்தம்பம். யாமின்-கட்டுங்கள். (௩௩) உர்ணையாலென்றும பாடம். உர்ணை - சிலந்திநூல். தொல்விதி-பழையோனாகிய பிரமன். (௩௪) பக்கம்-சிறகு. வபை-வயிற்றினுபிக்குள் வெண்டுகில்போன்ற புரையாகிய நிணம்.

(௩௫) பித்தம்-இதில் அம்பகுதிப் பொருள் விகுதி. பித்தை-மயிர். ஐ-கபம். (௩௬) எள்ளி-களைந்து.

மேற்படி-வேறு.

வாளவிருமாணிக்கங்கிரேதமுதலுகநான்கும்வழியேமக்கய
காளபுரந்தும்புருஞ்சிங்களமிந்நான்கிடைப்படுமெக்கமலராக
மாளுநிறமொன்பதரவிந்தமாதுளம்பூவித்தழல்கல்லாரங
கோளரியகச்சோதாரந்தநறும்பலந்தீபஙகோபமென்ன. (௩எ)

இந்நிறத்த பொதுவாய மாணிக்கமறையவர்முன் னியலுற்சா
தி, தன்னியல்பாற்சாதரஙகங் குருவிந்தஞ்சௌகந்தி கஙகாவாஙக,
மென்னுமிவற்ருற்சிறந்துநான்காகுமிவ்வடைவே யிந்நான்கிற்குஞ்,
சொன்னவொளிபத்திருநான் கிருமூன்றுநான்கவையுஞ் சொல்லக்
கேணமின். (௩அ)

சாதரஙகநிறஙகமலங கருநெய்தலிரவியொளி தழல்கசசோத,
மாதுளம்போ ததன்வித்துக் காவிளக்குக் கோபமென வகுத்தபத்
து, மேதகையகுருவிந்த நிறஙகுன்றிமுயற்குருதி வெள்ளி லோத்த
ம், போதுபலாசலர்திலகஞ் செவ்வரத்தம் விதாரமெரி பொன்போ
லெட்டும். (௩௯)

களிதருசௌகந்திகததி னிறமிலவம்போதுகுயிற் கணணசோ
கந், தளிரவிர்பொன் செமபஞ்சி யைவண்ண மெனவாறுந் தகுகா
வாஙக, வொளிகுரவுகுசும்பைமலர் செஙகற் கொவ்வைக்கனியென்
ருருநான்கந்த, மிளிரிபதுமராகத்தைப்பொதுமையினுற்சோதிக்க
வேணடுமெல்லை (௪0)

திண்ணியதாய் மேல்கீழ்சூழ் பக்கமுற வொளிவிடுதல் செய்தா
ற்செவ்வே, யணணிய வுத்தமமுதன்மூன்ருமென்பர் சாதரஙகமணி
வோர்விசசை, புண்ணியவான்கன்னியறு சுவையன்ன முதலானபு
ணிததானம், பணணியதும்பரிமேத யாகமுதன்மகம்புரிந்த பயனுஞ்
சேர்வர். (௪க)

குருவிந்தந்தரிப்பவர்பார் முழுதுமொரு குடைநிழலிற்குளிப்ப
வாண்டு, திருவிந்தையுடனிருப்பர் சௌகநதிகந் தரிம்போர்செல்வ

(௩எ) கமலராகம் - பதுமராகம். கலலாரம் - செஙகுவளை. கச்
சோதம்-மின்மினி. கோபம்-இந்திரகோபம்.

(௩அ) கோவாஙகம் - கவாஙகமென்னும் வடசொற்றிரிபு. இத
னைக்கல்லாடம்-கதிர்நிரப்பும் என்னு மகவலுட்காண்க.

(௩௯) வெள்ளிலோத்தம்போது-விளாமலர். பலாசு - முண்மு
ருக்கு. திலகம்-மஞ்சாடிப்பூ. விதாரம்-முள்ளிலவம்பூ.

(௪0) ஐவண்ணம்-மருதோன்றி. செங்கல்-காவிக்கல். விச்சை-
கல்வி.

(௪க) குளிப்ப-தங்க. திரு - தனலட்சுமி. விந்தை - ஜெயலட்
சுமி.

. ங்கீர்த்தி, மருவிந்தப்பயனடைவர் காவாங்கந் தரிப்போர் தம்மனையி ற்பாலும், பெருவிந்தமெனசசாலி முதற்பண்டமுடன் செல்வப்பெ ருக்குமுண்டாம். (௪௨)

எள்ளியிடு குற்றமெலா மிகந்து குணனேற் றொளிவிட் டிருள் கால்சீத்துத, தள்ளியவிசசெம்பதும ராகமது புனை தக்கோர் தம்பா லேனைத், தெள்ளியமுத துள்ளிட்ட பன்மணியும் வந்தோங்குஞ் செ ய்யாளோடு, மொள்ளியநற செல்வமதற் கொப்பநெடும் பாற்கடலி ஞேனைகுமாலோ. (௪௩)

மேற்படி - வேறு.

பிறநிறசசார்புபுள்ளிபுள்ளடிபிறஙகுகிற்று
மறுவறுதராசமென்னவகுத்தவைஙகுற்றந்தள்ளி
யறைதருபணபுசான்றவரதனமணியும்வேர்தன்
செறுநர்வாளூற்றமின்றிசசெருமகட்கன்பனுவான். (௪௪)

குறுநிலக்கிழவனேனுமவன்பெருஙகுடைக்கீழ்த்தஙகி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாம்வாழுமறறவனைப்பாம்பு
தெறுவிலஙகலகைபூதஞ்சிறுதெய்வமவறுமைநோய்தீக்
கறுவுகொள்கூற்றசசீறறஙகலஙகிடவாதியாவாம். (௪௫)

முன்னவரென்பகற்றோர்வசசிரமுந்நீர்முத்த
மன்னவரென்பதுப்புமாணிக்கம்வணிகரென்ப
மின்னவிர்புருடராகம்வயிடூயமவெயிற்கோமேதம்
பின்னவரென்பநீலமரகதம்பெற்றசாதி. (௪௬)

---

(௪௩) செய்யாள் - இலக்குமி. எள்ளியிடு குற்றமெலா மென்ற து-கருகிநொய்தாதல், காற்று, வெகுளி, திருகல். முரணுதல், செ ம்மண், இறுகல். மதந்தகக்குழிவு, காசம. இலைசசுழி, வெச்சம், பொ ரிவு, புகைதல், புடாயம், யந்தை. நெய்ப்பிலி என்னும் பதினாறுவ கைக்குற்றஙகளை. குணன் ஏற்று என்றது, தேய்க்குதல், நெருப் பு, கையிலெடுத்தல், அவகைக்குறி, தூக்கல். தகடு, வெயில், குச் சை, மத்தகக்குறி, ஓரம், நெய்ப்பு, பார்வைஎன்னும் ஒத்த செந்நி றம்வாய்ந்த பன்னிரணடு நற்குணஙகளை, இவற்றின் விரிவை - கல் லாடம், சிலப்பதிகாரமுதலிய நூல்களிற்காண்க.

(௪௪) புள்ளடி-பறவையின் பாதவடிவு. செறுநர்-பகைவர். செ ருமகள்-வீரலட்சுமி. புள்ளியை, விந்து எனவும், புள்ளடியைக் காக பாதம் எனவும்-கீற்றைத்தாரை எனவுங்கூறுவர். தராசம் - என்ற து - ஒளிசலித்தலை. (௪௫) குறுநிலக்கிழவன்-சிற்றரசன்.

(௪௬) முன்னவர்-பிர்ம்மகுலத்தவர். பின்னவர்-சூத்திரர்.

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பளிங்கன் றிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகந்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதந்தாமேயன் றி
மாத்திகழ்புருடராகம்வயிரேயம்வயிரந்தாமு
மேத்திராசதமாநீலந்தாமதமென்பராய்ந்தோர். (சஎ)

இனையவையளந்துகண்டுமெதிக்குநாளேழுமான்பொற்றேர்
முனைவனுண்முதலாவேழின்முறையினுற்பதுமராகங்
கனைகதிர்முத்தந்துப்புக்காருடம்பருடராகம்
புனையொளிவயிரநீலமென்மனுர்புலமைசானறோர். (சஅ)

வெய்யவன்கிழமைதானேமேதகுமணிக்குமாகு
மையறுதிங்கடானேவயிரேயமணிக்குமாகு
மையறவிவையொன்பானுமாய்பவாகமபுறம்பு
துய்யராயறவோராய்முன்சொன்னநாளடைவேயாய்வர். (சக)

அல்லியம்பதுமஞ்சாதியரத்தவாயாம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போதுநூற்றிதழ்மரைகள்வாய
மெல்லிதழ்க்ககழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வணங்கேழுகதன்முடிமேற்சூடி (ருO)

தலத்தினைசசுத்திசெய்துதவிசினையிட்டுத்தூய
நலத்துகில்விரித்துத்தெய்வமாணிக்கங்வைத்துக்
குலத்தமுத்தாதியெட்டுங்குணதிசைமுதலெண்டிக்கும்
வலப்படமுறையேபானுமண்டலமாகவைத்து. (ருக)

---

(சஎ) எழுமான் பொன்தேர் முனைவன்நாள் முதலா ஏழ்ல்ள ன்றது - ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய ஏழு கிழமைகளை. காருடம்-பச்சைமேதகமணி என்றது - கோமேதக மணியை. ஆய்தல் - அளந்தறிதல். "ஞாயிறுமாணிக்கங் கோமேதகந திங்கள் முத்தம்-வாய்வயிரேஞ்செவ்வாய் வனப்பவளங்களாகும் - மேயவன்புதனிற்பச்சை வியாழமாம் புட்பராகம் - காய்கதிர் வெள்ளி வசரங கடுஞ்சனி நீலமாமெ." எனவருஞ்செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலியகிழமைகளுக்குரியமணிகள் இன்னவையெனவுணர்க.

(ருO) அல்லி-அகவிதழ். சாதி-சிறுசணபகம். அரத்தவாயாம்பல்-செவந்த வாயையுடைய அல்லி. கோடல் - செங்காந்தள். மௌவல்—கொடிமல்லிகை. நூற்றிதழ்மரை - நூற்றிதழ்த் தாமரை. கழுநீர்என்றது-கருங்குவளை, செங்குவளை ஆகிய இருவகை மலர்களை. பேழ்வாய் வெள்ளைமந்தாரம்-பிளவுபட்டவாயினையுடைய வெள்ளை மந்தாரை. பானு-சூரியன்.

அன்புறுபதுமராகமாதியாமரதனங்க
ளொன்பதுங்கதிரோனாதியொன்பதுகோளுமேற்றி
முன்புரைகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி
யின்புறநினைந்துபூசையியன்முறைவழாதுசெய்தல். (௩௨)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்ன
விக்கதிர்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசங்க
மைக்கருமுகில்வேய்பாம்பின்மத்தகம்பன்றிக்கோடு
மிக்கவெணசாலியிப்பிமீன்றலைவேழக்கன்னல (௩௩)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகற்புடைமடவார்கண்ட
மிருசிறைக்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடந்தமூன்று
மரியனவாதிப்பத்துநிறங்களுமணங்குந்தங்கட்
குரியனநிறுத்தவாறேயேனவுமுரைப்பக்கேண்மின். (௩௪)

மாடவெண்புறவின்முட்டைவடிவெனத்திரண்டபேழ்வாய்க்
கோடுகொன்முத்தம்வெள்ளைநிறத்ததுகொண்மூமுத்த
நீடுசெம்பரிதியன்னநிறத்ததுகிளைமுத்தாலி
பீடுசாணிறத்தராவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால். (௩௫)

ஏனமாவாரஞ்சோரியீர்ஞ்சுவைசசாலிமுத்த
மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியனையதாகு

(௩௨) பதுமராகத்திற்கு, ஆதித்தனும்; முத்தத்திற்கு, சந்திரனும்; பவளத்திறகு, செவ்வாயும்; பசைக்குப், புதனும்; புருடராகத்திற்கு, வியாழமும்; வயிரத்திற்கு வெள்ளியும்; நீலத்திற்குச,சனியும்; கோமேதகத்திற்கு, இராகுவும்; வைடூரியத்திற்குக், கேதுவும். அதிதேவதைகளாதலின், ஒன்பதுகோளுமேற்றி யென்றார். ஒன்பான்மலர்-தாமரை, சிறுசண்பகம், செவ்வாம்பல், செங்காந்தள், கொடிமல்லிகை, நூற்றிதழ்த்தாமரை, கொக்கிரகு, மந்தாரம் என்பன

(௩௩) தலசம்-பூமியிற்றோன்றியவை. அவை-வேய், பாம்பின்றலை, பன்றிக்கொம்பு, நெற்பயிர், கரும்பு, யானைக்கோடுமுதலியவற்றில் தோன்றிய முத்தங்கள். சலசம-சலத்தில் தோன்றியவை. அவை சங்கு, மேகம், சிப்பி, மீன்றலை முதலியவற்றில் தோன்றிய முத்தங்கள.

(௩௪) ஐவாய்மான் என்றது - மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசத்தன்மை வாய்ந்தமிருகம்; எனவேசிங்கமென்பதுபொருள். இதுபற்றியே அதற்கு மிருகேந்திரன் என்னும் பெயரும் வழங்குகின்றது. அதனது பரியாயப்பெயர்களுள், பஞ்சானனம் எனவுமோர்பெயருண்டு, அதற்குப் பரந்தமுகத்தையுடைய தென்பதுபொருள்.

(௩௫) கோடுகொன்முத்தம்-சங்கின்றமுத்தம். கொண்மூ-மேகம். கிளை-மூங்கில். ஆலி-கல்மழை.

மீனதுதாளம்வேழமிரண்டினும்விளையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றக்கேண்மின். (௫௬)

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பகலோன்முத்த
மான்முத்தநீலமுத்தமாசறுகுருதிமுத்தங
கான்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந்தேவர் [வாம்.
கோன்முத்தம் பொன்போன் முத்தங் குணங்களும்பயனுஞ் சொல்

உடுத்திரளனையகாட்சியுருட்சிமாசின்மைகையா
லெடுத்திடிற்றிணைமைபார்வைக்கின்புறல்படிகமென்ன
வடுத்திடுகுணமாறின்னவணியின்மூதணங்கோடின்மை
விடுத்திடுந்திருவந்தெய்தும்விளைந்திடுஞ்செல்வம்வாழ்நாள். (௫௮)

மாசறுதவத்தோனென்பும்வலாசுரனென்பும்வீழ்ந்த
கோசலமாதிநாட்டிற்பட்டதுகுணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாகித்தெள்ளிதாயளகினெல்லை
வீசியவிலையதாகிமேம்படுவயிரந்தன்னை. (௫௯)

குறுநிலத்தரசுந்தாங்கிற்குறைவுதீர்செல்வமெய்தி
யுறுபகையெறிந்துதங்கோன்முழுதுலகோச்சிக்காக்கும்

(௫௬) வேழம இரணடு என்றது—யானைக் கொம்பினையும, கரும்பினையும். (௫எ) கால்-வாயுதேவன்.

(௫அ) உடு—நக்ஷத்திரம். மூதணங்கு-மூதேவி.

(௫௯) கோசலமாதி நாட்டிற்பட்டது என்றதற்கு - கோசலம், கலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மகாராஷ்டிரம், சவ்வீரம்,பவுண்டரம் மக்கமுதலிய நாட்டிற்றோன்றி; காட்டுவாகைப்பூ, பொன், மல்லிகைமலர், வெண்மை, செம்மை, கருமை, குவளைமலர், செம்பொன்முதலிய நிறங்களையும்; திருமால, இந்திரன்,இயமன், வாயு,வருணன், சந்திரன், சூரியன், அக்கினிமுதலிய அதிதேவதைகளையும், முறையேபெற்று எனப்பொருள்கொள்க. அவற்றுள் படிகநிறவயிரம்—பிராமணஜாதியும், முயற்கண்போலுள்ளது - க்ஷத்திரிய சாதியும், வாழைக்குருத்துபோலுள்ளது - வைசியஜாதியும், மேகநிறமுள்ளது - சூத்திரஜாதியுமெனக்கொள்க. குணத்தான் மாண்ட தேசதாய் என்றது-சரை, மலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்து, காகபாதம், இருத்து, கோடிமுரிதல், தாரைமழுங்கல், என்னும் பன்னிரண்டு குற்றங்களில் நீங்கி, எண்வகைப்பலகை, அறுவகைக்கோணம், தாரை, சுத்தி, தராசம் என்னும் ஐவகைக்குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கமுடையதாய் எனப்பொருள்கொள்க. மேம்படுவைரம் என்றது-அரசர், கிரீடத்திலன்றி ஏனைய உறுப்புக்களிலும், அரசிமார் மங்களாபரணத்திலும் அணியக்கூடாவெனப் பொருள்போந்த தெனக்கொள்க.

வறுமைநோய்விலங்குசாராவரைந்தநாளன்றிச்செல்லுங்
கறுவுகொள்கூற்றம்பூதஙகணங்களுமணுகுசெய்யா. (௬௦)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பர்நூலோரதிகம்யாதென்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரிடுகருவியாமத்
தூமணிதனக்குந்தானேதுளையிடுகருவியாகும். (௬௧)

மரகதத்தோற்றங்கேண்மின்வலாசுரன்பித்தந்தன்னை
யிரைதமக்காகக்கௌவிப்பறந்தபுள்ளீர்ந்தணடில்லித்
தரைதனிற்சிதறவீழ்ந்ததங்கியதோற்றமாகு
முரைதருதோற்றமின்னும்வேறுவேறுள்ளகேண்மின். (௬௨)

விதிர்த்தவேலனையவாட்கணவினைதைமாதருணசசெல்வ
னுதித்தவான்முட்டையோட்டையுவணவேற்றரையில்யாப்பக்
கதிர்த்தவோடரையிற்றப்பிவீழ்ந்தொருகடல்சூழ்வைப்பி
லுதித்தவாராகுமினனுமுணடொருவகையாற்றோற்றம். (௬௩)

முள்ளரைமுளரிக்கண்ணன்மோகினியணங்காயோட
வள்ளரைமதியஞ்சூடிமந்தரவரைமட்டாகத
துள்ளரியேறுபோலத்தொடர்ந்தொருவிளையாட்டாலே
வெள்ளரிதாயசெந்தீயிந்தியக்கலனஞ்செய்தான். (௬௪)

அப்பொழுதமலவித்திலரியரகுமரன்கான
வைப்புறைதெய்வத்தோடும்வந்தனனந்தவிந்து
துப்புறுகருடன்கௌவிக்கடலினுந்துருக்கநாட்டும்
பப்புறவிடுத்தவாறேபட்டதுகலுழப்பசசை. (௬௫)

மேற்படி - வேறு

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனக்குணமூன்றுறுங்கருடப்பச்சைக்
கீடறுங்கினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாதியினலிருவேறுகுஞ்

(௬௧) தமர் - துளை. தூமணிதனக்குத்தானே துளையிடுகருவி யாகும் என்றதை - வயிரவூசிபு மயன்வினையிரும்பும், செயிரறுபொ ன்னைச் செம்மைசெயாணியுந், தமக்கமைகருவியுந் தாமாமவைபோ ல், உரைத்திறமுணர்த்தலு முரையதுதொழிலே, என்னுஞ் சூத்தி ரத்தானுணர்க (௬௨) புள்-கருடன். பித்தம் - பிச்சு.

(௬௩) உவண ஏறு-கருடன். (௬௪) முளரிக்கண்ணன் - தாம ரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால். (௬௫) வித்து-விந்து; இந்திரியம். கானவைப்புறைதெய்வம் என்றது—அவனோ டுதித்த வனத்தில் வசிக்கும் பரிவாரதேவர்களை.

சாடரியசகுணமெனச்சதோடமெனவவையிரண்டிற்சகுணமாரும்
பீடுபெறுகாடமொடுமுல்லசிதம்பேசவும்பித்தகமேமுத்தம். (௬௬)

புல்லரியபிதுகமெனவிவையாறிற்காடமதுபுல்லின்வண்ண
முல்லசிதமெலிதாகும்பேசலமேகுளச செநெலொணடரளம்போலு
மல்லடரும்பித்தகமேபசுஙகிளியின்சிறைநிறத்ததாகுமுத்தங் [ம்.
குல்லைநிறம்பிதுகமரையிலையினிறஞ் சதோடத்தின்குணனைந்தாகு

தோடலேசாஞ்சிதமேதுட்டமேதோடமூர்ச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்திடுசூழ்மந்ததோடமெனத்தொகுத்தவைந்திற்
றோடலேசாஞ்சிதஞ்சம்பிரவிலையாமலரியிலைதுட்டநீலத்
தோடதாம்புல்லினிறந்தோடமூர்சசிதமுளரிதோடலேசம். (௬௮)

மந்ததோடஙகலபமயிலிறகினிறமாமிவ்வகுத்ததோடஞ்
சிந்தவாறுதகுணமணியணிவோரானாற்கருவிசசேனைவாழ்நா [கு
ளுந்தவாழ்வார்வலன்கணீலமிரணடரன்கணடத் தொளிவிட்டோங
மிந்திரநீலந்தான்மாநீலமெனுமிரணடிலிருணடிந்தநீலம். (௬௯)

முந்தியவிந்திரநீலம்விச்சுவருபனைமகவான்முடித்தநாளி
னந்தியடுபழிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகததினறியதூம
முந்தியரும்பரியிமையாநாட்டநுழைந்தளிசேற்றினெழுகும்பீளை
சிந்தியவாறிடைப்படுமொன்றிந்திரவின்னீலமெனததிகழுநீலம். ()

சஞ்சையாம்பகற்கடவுணமனைவியவன்கனலுடலந்தழுவலாற்று
தஞ்சவாடன்னிழலைத்தன்னுருவாநிறுவிவனமடைந்துநோற்க
விஞ்சையாலறிந்திரவிபின்றொடரமாப்பரியாமின்னைத்தானுஞ்
செஞ்செவேவயப்பரியாய்மையல்பொருதிந்தியத்தைசசிந்தினனே.

அவைசிதறும்புலந்தோன்றுநீலமாநீலமிவையணிவோர்வானோர்
கையறுசீர்மானவரிந்நகைநீலஞ்சாதியினுனல்வேறந்தக்

---

(௬௬) சகுணம் - குணசம்பந்தமுள்ளது. சதோடம் - தோஷசம்பந்தமுள்ளது. (௬௭) குளச்செந்நெல் ஒண்தரளம் என்றது - குளநீரால்விளையும் செந்நெற்பயிரிற்றோன்றிய விளக்கமுற்றமுத்துக்களை. குல்லை - துளசி. மரை - தாமரை. (௬௮) சம்பீரம் - எலுமிச்சையிலை. (௬௯) ஆறுத - நீஙகாத. கருவிச்சேனை - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மாநீலமெனு மிரண்டி லிரண்டிந்த நீலம் என்றும் பாடம். (௭௧) பகற்கடவுள - சூரியன்.

(௭௨) மானவர் - மனிதர். எரிபொன் - பசும்பொன். தவல் - கெடுதல். இருபிறப்பாளர் - அந்தணர்.

கவலரிய வெள்ளைசிவப்பெரிபொன்மைகலந்திருக்கிற் கரிதாய்முற்
றுந், தவலரிதாயிருக்கிலிரு பிறப்பாளர் முதன்முதனாற் சாதிக்கா
கும். (எஉ)

இலங்கொளியவிந்நீலமெய்ப்படுப்போர் மங்கலஞ்சேர்ந்திருப்
பரேனை, யலங்குகதிர்நீலத்திற்பெருவிலையாயிரப்பத்தின ளவைத்
தாகித், துலங்குவதான்பாற்கடத்தினூறுகுணச் சிறப்படைந்துதோ
ற்றுஞ்சோதி, கலங்குகடலுடைவைப்பிலரிதிந்தவிந்திரன் பேர்க்கரி
யநீலம். (எ௩)

மைந்துறுசெம்மணிமுத்துவாள்வயிரம்பசசையொளிவழங்குநீல
மைந்திவைமேற்கோமேதமுதற்பவளமீறுகவறைந்தநான்கு
நந்தொளியவேனுமவைசிறுவேட்கைபயப்பவழனகுசெங்குஞ்சி
வெந்தறுகண்வலனிணங்கள்சிதறுமிடைப்படுவனகோமேதமென்ப.

உருக்குநறுநெய்த்துளிதேன் றுளிநல்லான்புண்ணியநீ ரொத்
துச்சேந்து, செருககுபசுமபொன்னிறமும் பெற்றுமெலிதாய்த்தூய்
தாய்த் திணணிதாகி. யிருக்குமது தருககினிருட் பாவம்போம்பரிசு
ததியெயதுமவென்றித. தருககுவலன்கபமவிழுந்த விடைப்புருட
ராகமொளி தழையத்தோன்றும். (எ௫)

தாழ்ந்தபிலத்திழிந்தெரிபொற் கணணவுணனுயிர்குடிக்குந்தறு
கட்பன்றி, போழ்ந்தமுழைவாய்திறந்து திசைசெவிடுபடநகைத்து
ப்பொன்போற்கக்கி, வீழ்ந்தகபமபடுதீவிற் படுமுச்சிவட்டமாய்மெ
லிதாய்ப்பொன்போற். சூழ்ந்தொளிவிட்டவிர்தழல்போற்றெளிவெ
ய்தி மனங்கவர்ந்து தோற்றஞ்செயயும். (எ௬)

இந்தமணிபாரியாத்திரகிரியிற்கொடுமுடியாயிலங்குந்தெய்வ
மந்தரமால்வரைப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனிந்தமணியினாலே
யந்தரநாடவனகருமரசிருப்புமண்டபமுமமைததானிந்தச
சந்தமணிதரிப்பவரேதரியார்வெந்நிடவாகைதரிக்கவல்லார். (எஎ)

---

(எ௩) ஆயிரப்பத்து - பதினாயிரம் பாறகடததின்ஊறுகுணச்சி
றப்பு என்றது—மாநீலம என்னுமணியை பசுவின்பால் நிறைந்தகு
டத்திற்போ..டால் அதன்குணமே யககுடமுழுதுங காட்டுங்குணச்
சிறப்பினை.

(எ௪) மைந்து - வன்மை செம்மணி-பதுமராகம்.

(எ௫) நல்லான்புணணியநீர் என்றது—கோசலத்தை. சேந்து-
செவந்து. மெலிது-வழுவழுப்புடையது திண்மை-கனம்.

(எ௬) பிலம் - பாதலம். பொற்கணணவுணன்-இரணியாக்ஷன்.
தறுகண-அஞ்சாமை. பன்றிஎன்றது - திருமால்கொண்டஆதிவராக
வுருவை. தெளிவுஎய்தி என்றது—சருச்சரையகன்று நிற்றலை.

(எஎ) பாரியாத்திரகிரி - குமரிகணடத்திலுள்ள எழுமலைகளி
லொன்று. கொடிமுடி-சிகரம். அந்தரநாடவன்-இந்திரன். தரியார்-
பகைவர்.

வலன்மயிராம்வயியேமிளாவிரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப்
பலர்புகழுநகோரக்கமகத்ஞ்சிஙகளமலயம்பாரசீக
மிலகுதிரிகூடாதிதேயங்கள்பிறதீபமெனகுந்தோற்று
மலகடலும்பமெிறுதிக்காரிடிக்கும்போதுசிறமதற்கியாதென்னில்.

கழையிலேகார்மயிலெருத்தம் வெருகின் கண்ணிறத்ததாய்க் கனத்ததாகி, விழைவுதருதெளிதாகித் திண்ணிதாய்மெலிதாகி விள ஙகுமீகி, வழகுபெறவலமிடமேல் கீழொளிவிட்டனமுறையே யற வோராதித், தழைவுறுநாற்சாதிகளாந் தினமிதனைப்பூசித்துத் தரி க்கசான்றோர். (எகூ)

வலத்தவுணன்றசைவீழ்ந்த வழிபடுதுப்பயன்சந்தி வடிவமாந் தன், புலத்தவரைவிதிக்குமிடத் தவருடன் மாசிழிபுலததும் புயல் போல்வணணன். வலத்தமதுகைடவரைக குறைகுருதிவழிநிலத்து மகவான்வெற்பின். குலத்தைபிற்கரிசோரி சிதறிடததுவந்து குடி கொண்டுதோன்றும். (அ0)

அவ்விழியிற்படுபவள முருக்கம்பூப்பசுஙகிளிமூக் கலர்ந்தசெவ் விச,செவ்வரத்தமலாக்கொவ்வைக்கனிபோலுப குணங்குற்றந்திரு க்கோட, லெவ்வமுறப்புழைரிஃதன் முகமொடிதல் பெரும்பாலு மிப்பூணேந்தல். பெய்வளையார்தமககேயாக தரிககின்மகப்பேறு முதற் பேறுண்டாகும். (அக)

இரவியெதிரெரிபிறைக்குங கல்லுமதியெதிர்செழுநீ ரிறைக் குங்கல்லு, முரையிடுமொம்பதிலொன்றி லுட்கிடையாய்க்கிடக்கு

(எஅ) இறுதிகாா - ஊழிககாலமேகம்.

(எகூ) கழை-மூஙகில் வெருகு-பூனே. அறவோர் - அந்தணர். முறையேயறவோராதிககழைவுறு நாற்சாதிகளாம் என்றதனல் - வையேமணியைக் கையிலெடுதகோளிருந்த திசையைக்கொணடு, வலப்பாலொளிவீசில் - அநதணசாதியும். இடப்பாலொளிவீசில் - க்ஷத்திரியசாதியும், மேற்றிசைப்பக்கமாக வொளிவீசில் - வைசிய ஜாதியும், கீழ்த்திசைப்பக்கமாக வொளிவீசில், சூத்திரஜாதியுமாகக் கொள்க.

(அ0) சந்திவடிவமாத் தென்புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவ னுடன்மாசிழிபுலத்தும் என்றது- பிரமன் சந்தியாகால வடிவமாயி ருந்துபிதிரர்களைச் சிருட்டிக்குமிடத்து அவனுடற்களங்கம் வீழ்ந்த விடத்தை. புயல் - மேகம். (அக) கோடல் - கோணுதல். எவ்வம்- குற்றம். ஏந்தல் - தரித்தல். (அஉ) எரியிறைக்குங்கல்-அனலேச்சிந் துஞ் சூரியகாந்தக்கல். நீரிறைக்குங்கல்-சந்திரகாந்தக்கல். ஒன்பது என்றது-நவமணிகளை. வடபால்நோக்கி என்றது-இரத்தினங்களை விலைபகருங்கால் கீழ்த்திசை நோக்கியும், கொடுக்குங்கால் வடதி சைநோக்கியு மிருத்தல்வேண்டுமென்னும் மரபுபற்றி.

மென வொன்பான்வேறு, மரபுரைத்துவணிகரே ருகிய வானவரே றுவடபாஞெகிப், பரவி யிருந்தருச்சித்து மணிகைக்கொண் டெதிர்மதுரைப் பரனேநோக்கா. (௮௨)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்கா லிக்குமரற்களவிறந்த வாயுள்செல்வம், விஞ்சுகவென் றளித்தருள விறைமகனும் விண்ணிழிந்த விமான நோக்கிச், செஞ்சரணம் பணிந்திருகைத் தாமரையும்விரித்தேற்ருன் செல்வநாயகர், மஞ்சனேயும்புடைநின்ற வமைச்சரையு நோக்கிமுக மலர்ந்துசொல்வார். (௮௩)

இம்மணியா லிழைத்தநவ முடிசூட்டியிச்சிங்க விளவேறன்ன, செம்மறனே யபிடேக பாண்டியனென் றியம்புமெனச் செம்பொன்றாக்கிக், கைம்மறியில் வணிகருக்கு விலேகொடுப்பான் வருவார்முன் கருணைநாட்ட, மம்மகன்மே லிட்பியிள நகையரும்பி நின்றுரையங்குகாணு. (௮௪)

ஒருருவாய்நேர்நின்ற வணிகேசர்விடையின்மே லுமையாளோடு, மீருருவாயமுக்கண்ணு நாறகரமு மஞ்சமரி றவாவாறு, காருருவா யெழுமிடறுங் காட்டித்தங் கோயில்புகக் கண்டாரின்று, பாருருவாய்நின்றவணி கேசரிவ ரெனவேபின் பற்றிப்போவார். (௮௫)

தேன்செய்த கொன்றைநெடுஞ் சடையார்முன் ருழ்ந்தெழுந்து செங்கைகூப்பி, யான்செய்யு கைம்மாறு யெம்பிராற் கொன்றுண்டோ யானுமென்ன, தானசெயுடலுமபொருளு முயிருமெனினவையாவு முனவேயையா, வான்செய்யுநன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யுங்கைம் மாறுண்டேயோ. (௮௬)

என்றுமுன் வழுத்தலுறும் விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தை யிகல்வேல்விந்தை. மன்றுகு மிவற்குமன வாக்கிறந்த பூரணமா மதுரைநாதன். பொன்றுரு மணிமகுடஞ்சூட மணிநல்குதலாற்புவியனேகம், பன்றுளுமுறைபுரியக தக்கதெனை வாழ்த்திஞர் பல்சான்ருேரும். (௮௭)

---

(௮௩) அகநோக்கு என்றது-திருவருட் பார்வையை. மஞ்சன்-மைந்தன் - இதுபோலி. தாக்கி - துலேயால் நிறுத்து.

(௮௫) பாருருவாய் என்றது - உலகினர் திருவுருவங் கொண்டொற்றமையை.

(௮௭) மாறன் என்றது - வீரபாண்டியனே. கோக்கொழுந்து என்றது-அரசிளங்குமரனே. புரியத்தக்கது-இது வியங்கோள் வினேமுற்று. பொறுப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களேயெனத் திருவாசகத்தில் தவ்விகுதி வியங்கோட் பொருளில் வருதல் காண்க. கொழுந்தை இதில்-ஐ-சாரியை இடைசசொல்.

எத்திவலங் கொண்டிருநான் கிபந்தழுவப் பெற்றோங்கி யிருக்குமட்ட, மூர்த்திவிடையருள்பெற்று மூவாநன்மறையாசி முனிவர் கூறப், பார்த்திவன்றன் பொலன்மாட மனைபுகுந்தா னிறைமணிப் பன்பாயுங்கேள்விச், சாத்திரருமந்திரரு மணிநோக்கி வியப்படைந்தார் சநைகைகூர்ந்தார். (அ௮)

மேற்படி - வேறு.

வேளெனவந்தநாய்கர்சுந்தரவிடங்கராளு
ளுள்களுங்கோளும்பற்றிநவமணியாக்கினரோ
தாள்களுந்தோளுமார்புந்தரித்தநீணகைமீன்ற
வாள்விமெணியோவீந்தார்யாதெனமதிக்கற்பாலேம். (அ௯)

இந்திரக்கடவுளூட்டுமிம்மணியரியவென்று
மந்தரக்கிழவாநல்கிமயனினுமாணடகேள்வித்
தந்திரக்கனசக்கொல்லர்கருவாப்பனதனும்பவீசிச
செந்திருமார்பினற்குத்திருமணிமகுடஞ்செய்தார். (௯௦)

மங்கலமரபான்மாலைமணிமுடிசூட்டிநாமஞ்
செங்கணேறுயர்த்தநாய்கர்செப்பியமுறையால்வேத
புங்கவரிசைப்பவீதிவலஞ்செய்துபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞ்சிவேந்தன்பன்மணிக்கோயிலெய்தா. (௯௧)

போர்மகட்குறையுளானபுயத்தபிடேகநதென்னன்
றேர்முதற்கருவித்தானைதெவ்வர்நீணமுடியெலாந்தன்
வார்கழற்கமலஞ்சூடமனுமுறைப்பைங்கூழ்காக்கும
காரெனக்கருணைபெய்துவையகங்காக்குநாளில். (௯௨)

---

(அ௮) அட்டமூர்த்தி என்றதை - "நிலநீர்நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன், புலனாயமைந்தனோடெணவகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்." என்னுந் திருவாசகத்தா னுணர்க. மூவா-கெடாத, பெற்றது என்னும் வினைப்பெயர்-ஈறு தொக்கது. பொலன்மாடம்-பொன்னாலாகியமாளிகை. பொன்என்னுஞ்சொல் ஈறுகெட்டு, லகரமும். மகரமும்பெற்றுப் பொலம் என நின்று இறுதி நிலைப்போலியாய்ப் பொலன் என்றாயிற்று. சவகை கூர்ந்தார் என்றது-சூரியன் முதலிய கோள்களோவென ஐயுறலை. (அ௯) வேள்-முருகக்கடவுள். நாள் - நட்சத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள்.

(௯௦) இந்திரக் கடவுளூட்டு மிம்மணியரிய என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளா லருளப்பட்டதாதலின். செய்தார்-முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினை வினைமுற்று.

(௯௧) புனிதன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக் கிழத்திய ரீன்ற தனயராய்த் தனக்கு முன்னவராய், முந்தைநாளரசன் பொன்னறைமுரித்து முடிமுதற்பொருள்கவர்ந்துட்குஞ், சிந்தையராகி மறுபுலததொளித்த தெவ்வரைச்சிலர்கொடுவிடுப்ப, வந்தவர்கவர்ந்த தனமெலாமீள வாங்கினுனீர்ங்கதிர்மருமான். (௩௩)

மாணிக்கம்விற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உ௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - க௨அ௭.

---

பதினேட்டாவது,

## வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுகண்டத்தணணல்கௌரியன்மகுடஞ்சூட
வீழ்கதிர்மணிகளீந்தவியப்பிதுவிடையோன்சென்னி
வாழ்கருமுகிலைப்போக்கிமதுரைமேல்வருணனவிட்ட
வாழ்கடல்வறப்பக்கணடவாடலைப்பாடல்செய்வாம். (க)

சித்திரைமதியிற்சேர்ந்தசித்திரைநாளிற்றென்னன்
மைத்திரண்மிடற்றுவெள்ளிமன்றுளாற்களவுமாண்ட
பத்திமைவிதியிற்பணடம்பற்பலசிறப்பநல்கிப்
புத்தியும்வீடுநல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான். (உ)

நறியநெய்யாதியாரநறுங்குழம்பீறுவாட்டி
வெறியகர்ப்புரநீராட்டியற்புதவெள்ளம்பொங்க
விறைவனைவியந்துநோக்கியேததுவாளெறிநீர்வையைத்
துறைவநீயென்கர்ப்பூரசுந்தரனேயோவென்றான். (௩)

பூசனைபுரியுமெல்லைப்பொன்னகாகிறைமைபூணட
வாசவன்வருடந்தோறும்பூசிததுவருவானன்ன
காசறுமனத்தான்பூசைகழிவுறுமளவுநதாழ்ந்து
தேசமைசிறப்பார்பூசைசெய்துதன்னுடுபுக்கான். (௪)

---

(௩௩) உட்கல் - திடுக்கிட்டு வருந்தல்.

(க) வியப்பென்பது - தானியாகுபெயராய் படலத்தின்மேனின்றது.

அன்றுநீர்க்கடவுள்வேள்விநாயகனவையத்தெய்தி
நின்றவன்றன்னேய்தீருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன்றக்
குன்றவன்சிறகரீர்ந்தகொற்றவன்முகத்தைநோக்கி
யின்றுநீசிறிதுதேம்பியிருத்தியாலிதெனவ்காவென்றான். (௫)

சிலைப்படுமுகிலூரண்ணல்செப்புவானிருடீரன்பின்
வலைப்படுபெருமானெம்மான்மதுரையெம்பிரானையன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யத்தாழ்த்ததின்றதனுலிப்போ
தலைப்படசிறிதெனுள்ளமாகுலமடைந்ததுண்டால். (௬)

என்னவவ்விலிஙகந்தான்மாவிலிஙகமோவென்றுமுந்நீ
மன்னவன்வினவவேலோடுமேகபதிமொழிவான்முன்பென்
றன்னரும்பழியும்வேழசாபமுந்தொலைதததன்றே
வன்னதையறிந்திலாய்கொலெனனநீரணணல்கூறும். (௭)

அற்றதுவாகிற்றெய்வமருத்துவராலுந்தீரச
செற்றிடவரிதாயென்னைததெறும்பெருவயிற்றுநோயை
வற்றிமொறுதீர்க்குஙகொல்லெனவலாரியைய
முற்றுநீவினுயதென்னென்றுணணகையரும்பிசசொல்வான். (௮)

அரியயராலுந்தீராப்பிறவிநோயறுக்கவல்ல
பெரியவனிந்தயாக்கைப்பெருமபிணிபிறவுந்தீர்த்தற்
கரியனேவையன்செய்யுந்திருவிளையாட்டையின்னே
தெரியநீசோதியென்னத்தெணகடற்சேர்ப்பன்சொல்வான். (௯)

கல்விறகரிந்தோயிஙகுநான்வருஙகாலைவேட்டாக்
கெல்லையிலகாமநல்குஞ்சுரபியுமினபால்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகணட
நல்லசோபனத்தாலிந்தஙன்மொழிகேட்டேனென்ன. (௧௦)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன்றுடையடிகள்செயபுந்
திருவிளையாடல்கண்டுவயிற்றுநோயதீர்ப்பானெணணி

(௫) வேள்விநாயகன் - இந்திரன். தேம்பி - வருநதி. நோய் என்றது-வருணனுக்குள்ள சலோதர வியாதியை. இதனைச "சலோதரநோய்க்கோட்பட்டான் றணபுனறகரையன மாதோ," என்பதானுமுணர்க.

(௬) சிலை - இந்திரதனுசு. (௭) நீர் அணணல் - வருணன்.

(௮) தெய்வமருத்துவர் - அசுவனிதேவர். (௯) கடற் சேர்ப்பன்என்றது - கடற்றுறைக் கிறைவனுகிய வருணனை.

(௧௦) காமம் என்றது - ஈண்டு விரும்பப்பட்ட பொருளின்மேனின்றது. ஆறு - வழி.

முரசதிர்மதுரைமூதூர்முற்றுநீயழித்தியென்னாக்
குரைகடறன்னைவல்லேகூவினானேவினானே. (௧௧)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொதித்தெழுந்துதருக்களிறக்கொத்தியெடுத்தெத்திசையு
மதிர்த்தெறிந்துவரைகளெல்லாமகழ்ந்துதிசைப்புறஞ்செல்லப்
பிதிர்த்தெறிந்துமாடநிரைபெயர்த்தெறிந்துபிரளயத்தி
லுதித்தெழுந்துவருவதெனவோங்குதிரைக்கடல்வருமால். (௧௨)

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுள்கற்பத்துமழியாத
விந்தவளம்பதிக்கிடையூறெய்தியதெம்பதிக்குமினி
வந்ததெனசசுந்தரனைவந்திரைஞ்சிவானவருஞ்
சிந்தைகலங்கினர்வருணன்செய்தசெயறெளியாதார். (௧௩)

சூலமோடழலேந்துஞ்சொக்கர்திருவிளையாட்டின்
சீலமோநாமிழைத்ததீவினையின்றிறமிதுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவரும்பேரூழிக்
காலமோவெனக்கலங்கிககடிநகரமபனிப்பெய்த. (௧௪)

மணபுதைக்கதிசைபுதைக்கமயங்கிருள்போல்வருநீத்தம்
விணபுதைக்கவெழுமாடவியனகரினபுறததிரவி
கணபுதைக்கவருமளவிற்கண்டரசனடுநடுங்கிப்
பெணபுதைக்குமொருபாகப்பிரானடியேசரணென்னா. (௧௫)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந்தன்னுயிர்மேன்மறலிவரும்பொழுதஞ்சும்
பாலனெனவுங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியிலவிழுந்
தோலமெனமுறையிட்டானுலகுபுகழுறையிட்டான். (௧௬)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலையென்னாக்
கறையிட்டவிணபுரந்தகந்தரசுந்தரக்கடவு
ளுறையிட்டுவருகடலைசசுவறப்போய்ப்பருகுமெனப்
பிறையிட்டதிருசசடையிற்பெயனான்கும்விடுத்தான். (௧௭)

நிவப்புறவெழுந்தநான்குமேகமுநிமிர்ந்துவாய்விட்
டுவர்ப்புறுகடலைவாரியுறிஞ்சனவுறிஞ்சலோடுஞ்

---

(௧௨) அகழ்தல்-பறித்தல். பிதிர்த்தல்-தூள்படுத்தல்.
(௧௬) பாலன் என்றது-மார்க்கண்டேயனை.
(௧௮) நிவப்புற - நிரம்ப. சிவப்பெருங்கடவுளென்றது-தனது சத்தியால் பிரமவிஷ்ணுக்கள்முதலானோரை யொடுக்கியுந் தோற்றியுந் தானொரு விகாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனாதலை.

சிவபெருங்கடவுள்யார்க்குந்தேவெனத்தெளிந்தோரேழு
பவப்பெரும்பௌவம்போலப்பசையறவறந்ததன்றே. (க௮)

அந்நிலைநகருளாரும்வானவராதியோருந்
தென்னவர்பிரானுமெந்தைதிருவிளையாடனோக்கிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்கப்பன்முறைபுகழ்ந்துபாடி
யின்னநீர்மனத்தராகியீறிலாவின்பத்தாழ்ந்தார். (கக)

வருணன்விட்டகடலை வற்றசசெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உஎ - க்கு - திருவிருத்தம் - க௩0௬.

கூடற்காண்டம்.

பத்தோன்பதாவது.

## நான்மாடக்கூடலானபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பூதங்களல்லபொறியல்லவேறுபுலனல்லவுள்ளமதியின
பேதங்களல்லவிவையன்றிநின்றபிறிதல்லவென்றுபெருநூல்
வேதங்கிடந்துதடுமாறும்வஞ்சவெளியெனபகூடன்மறுகிற
பாதங்களோவவிளையிந்தனஞ்சிபகாவாரையாயுமவரே. (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமகள்வலக்கண்வாககின்சேயிழையிடக்கணஞானப்
பெருமகனுதற்கணகப்பெற்றுவான்செல்வங்கலவி
யருமைவீடளிப்பாள்யாவளவளுயிர்த்துணைவன்காண
வொருமுலைமறைநதுநாணியொசிந்தபூங்கொம்பினின்றுள். (உ)

---

(க௮) பௌவம் - கடல்.

(க) இந்தனம்-விறகு. பூதங்கள்என்றது பிரிதிவு முதலிய பஞ்சபூதங்களை. பொறிஎன்றது-மெய், வாய், கண், மூக்கு. செவியாகிய ஞானேந்திரியங்களை. புலன்என்றது-சத்தாதியைம்புலன்களை. உள்ளமதியின்பேதங்களென்றது-மனமாதி யந்தக்கரண விகற்பங்களை, பிறிது என்றது-ஆன்மாவை. வஞ்சவெளி - வெறுவெளி.

கதிர்மதிமிலைந்தவேணிக்கண்ணுதல்வருணனேய
வதிர்கடல்வறப்பச்செய்தவாடலீதனையானேய
முதிர்மழையேழின்மேலுமுன்னைநாண்முகிலுப்போக்கி
மதுரைநான்மாடக்கூடலாக்கியவண்ணஞ்சொல்வாம். (௩)

எற்றுதெண்டிரைநீர்ச்சேர்ப்பன்றன்செயலிழுக்கிநாண
முற்றிருகண்ணுஞ்சேப்பவுடன்றெழுகோபச்செந்தீப்
பற்றிடபாகம்வெம்பிப்பரவையும்யாறும்வெந்து
வற்றிடவெகுண்டுநின்றான்மானமும்வலியுங்குன்றான். (௪)

நளிர்புனன்மதுரைமூதூர்நாயகனுடறன்னைத்
தெளிகிலனாகிப்பின்னுஞ்செழுமுகிலேழுங்கூவிக்
குளிர்கடல்வறந்ததென்னக்குடித்தெழுந்திடித்துப்பெய்யா
வொளிவளர்மதுரைமுற்றுமொல்லெனக்களைமினென்றான். (௫)

பொள்ளனமேகமேழும்புகுந்துபார்தெரியமுந்நீர்ப்
பள்ளமும்வறப்பமுற்றப்பருகிமெய்கருகிமின்னித்
தெள்ளருந்திசையும்வானுஞ்செவிடுறப்பிலமும்பாரும்
விள்ளமால்வரைகளெட்டும்வெடிபடமேருச்சாய. (௬)

ஊழிநாள்வெடிக்குமண்டகடாகத்தினொலிபோலார்த்துப்
பாழிவானுருமுவீழப்பணாடவிமணிகள்சிந்தி
யாழிநீர்ஞாலந்தாங்குமராவுடனெளியத்திக்கிற்
சூழிமால்யானைநின்றநிலைகெடத்துணுக்கங்கொள்ள. (௭)

வெள்ளியநீறுபூத்துமுழவெனவீங்குகாய்போற்
றெள்ளியவாலிசிந்தத்திரண்டதிண்பளிக்குத்தூண்போ
லொள்ளியதாரைசோரவும்பாமீன்கணங்களோடுந்
துள்ளியதிரையிலாடுமீன்கணந்துடித்துவீழ. (௮)

ஆர்த்தெழுகொண்மூவேழுஞ்சராசரமனைத்துஞ்சூழ்ந்து
போர்த்ததுஞாலமுண்ணப்புக்கதோவடிவங்கொண்ட
தீர்த்தனில்விசும்பும்பாருந்திசைகளுந்தெரியாவாகப்
பார்த்தகண்ணுழையாவாகப்பரந்திருள்கான்றதன்றே. (௯)

---

(௩) ஏவிய என்பது ஏயவென நின்றது, இடைக்குறை.

(௪) பரவை-கடல். (௭) பாழி-வலிமை. சூழி-முகபடாம். மால்யானை-அஷ்டகஜங்கள். (௮) முழவு-மத்தளம். வீங்குகாய்என்றது-கலியாணபூசனிக்காயை. ஆலி-மழைத்துளி. மீன்கணம்-நக்ஷத்திரக்கூட்டம். (௯) தீர்த்தன் என்றது-பிரளயகால ருத்திரமூர்த்தியை. கான்ற-வெளிப்படுத்தின.

பைஞ்சுடரெறிக்கும்பச்சைகாரொளிபரப்புநீலம்
புஞ்சவாளுடுக்களன்னநித்திலம்பொன்னங்குப்பை
செஞ்சுடர்மணிகடுப்புச்சிதறுவகணவரோடும்
விஞ்சையர்மகளிரூடிவெறுத்தெறிகலன்கள்போல. (க

கடியகாலுதைப்பப்பெய்யுங்கடுஞ்செலவெழிலிமாடக்
கொடியநீணகரைச்சூழ்ந்துபுதைத்தலுங்கோலொன்றேச்சிப்
படியெலாம்புரக்குங்கோனுநகருளார்பலருஞால
மடியுநாளிதுவேயென்னுமயங்கினாருயங்கினாரே. (கக

கண்ணுதன்மூர்த்திதானேயின்னமுங்காக்குமென்னாப்
புண்ணியநகராரோடும்பொருகெனக்கோயிலெய்தி
விண்ணிழிவிமானவாழ்க்கைவிடையவனடிக்கீழ்வீழ்ந்தா
னண்ணலாராடன்முன்னுமறிந்துகைகண்டவேந்தன். (கஉ

விடையினையாலமுண்டமிடற்றினைகங்கைதாங்குஞ்
சடையினைகூற்றைவென்றதாளினைமேருசாபப்
படையினையடியேந்துன்பப்பாட்டினைநீக்கியாளு
நடையினையாகியெங்கணல்லுயிர்காத்தல்வேண்டும். (கங

என்னலுந்தென்னர்க்கென்றுமெய்தியவிடுக்கண்டீர்க்கு
முன்னவன்முன்போனான்குமுகிலையுநோக்கிப்பின்ன
தொன்னகரெல்லைநான்குஞ்சூழ்ந்துநான்மாடமாகி
வின்னெடுமொரியேழும்விலக்குமினெனவிடுத்தான் (கச)

வந்துநான்மாடமாகிவளைந்துநாற்றிசையுஞ்சூழ்ந்து
சந்துவாய்தெரியாதொன்றித்தானொருகுடிலாய்மாடப்
பந்திகோபுரஞ்செய்குன்றங்கால்கள்போற்பரிப்பப்போர்த்த
விந்துவார்சடையோனேயவெழிலிமாநகரமெங்கும். (கரு)

அன்னநான்மாடத்துள்ளுநகருளாரமைசசர்வேந்தன்
றன்னநாற்கருவித்தானைசராசரம்பிறவுந்தாழ்ந்து

---

(க0) பச்சை - முதலிய மணிகளைச சிதறுவ என்றது - ஏழு மேகங்களுள் சம்வர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம் என்னு மிரண்டுமேகங் களும் நவரத்தினங்களைப் பொழிவன வாதலின் புஞ்சம் - திரட்சி. நித்திலம்-முத்து. (கக) எழிலி-மேகம். (கங) சாபம்-வில்.

(கரு) குடில்-குடிசை. (கசு) சராசரம்-சரம். அசரம்-சரம்-இயங்கியற் பொருள். அசரம்-நிலையியற் பொருள். பொன் அனாள்-பொற்கொடிபோலும் । உமாதேவியார். முன்னைநாள் என்றது-வருணன் விட்டகடலை வற்றசெய்த காலத்தை. என்ன என்றதில்-அகரவுருபு ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மைப் பொருளது.

முன்னைநாடனினுமின்பமூழ்கிநன்கிருந்தாரூழிற்
பொன்னனாள்பாகன்ருளிற்புக்கமர்ந்திருந்தாரொரத்தார். (கசு)

கழைமெழுவரையினுச்சிகவிழ்கின்றபுயல்போற்கார்சூழ்ந்
திழைமணிமாடத்தும்பரெறிதுளிபுடைந்துதுள்ளத்
தழைகடல்வறப்பவாங்கிததன்னுடல்வறப்பப்பெய்து
மழைகளும்வெள்கிநின்றவருணனும்வெள்கிநின்ருன். (கஎ)

நடுங்கினன்கழிந்தவாசசநாணமீதூரமான
மொடுங்கினனுள்ளத்துள்ளோருவகைவந்தெய்தப்பொற்பூத்
தடங்கரைகுறுகாமுன்னேய்தணிந்துபின்ரேய்ந்துபாச
மடங்கினன்மடங்காவன்பின்வள்ளலைப்பூசைசெய்வான். (கஅ)

புனிதநீருடிக்கண்டிபூணவொன்கங்கையாதி
வனிதையர்பசும்பொற்கும்பவாசநீர்வடித்துநீட்டப்
பனிமலர்சசந்தங்கந்தமணிக்கலன்பசும்பொனுடை
யினையனபிறவுமீன்றுகற்பகமெடுத்துக்காட்ட. (கக)

ஐங்கனியமுதமைந்துகௌவியமமுதுதூபஞ்
செங்கதிர்விளக்கமின்னதேவரான்கொடுப்பசேற்க
ணங்கைதன்பதியைப்பூசித்தாயிரநாமங்கூறிப்
பைங்கதிர்முத்தஞ்சாததித்தொழுதடிபணிந்துநின்ருன். (உ0)

அருச்சனையுவந்தவாதியமலனீயாதுவேண்டிற்
றுரைத்தியென்ரேதநீர்க்கோனெல்லைதாழ்ந்தொன்றிஞலுங்
கரைத்திடவரியவிந்தககடியவென்வயிற்றுநோய்நின்
றிரைத்தடமாடியின்னேதீர்ந்திடப்பெற்றேனெந்தாய். (உக)

(கஎ) மழைகளும் வெள்கிநின்ற என்றது - கரிய மேகங்களும் விடாது மழையைசசொரிந்து தேகம் வெளுத்து நாணி நின்றதை. வருணனும்வெள்கிநின்ருன் என்றது - தனதுசெயல் முற்றுருமையால் வருணனும் அச்சமுற்று அசைவற்று நின்றமையை.

(கஅ) பொற்பூத் தடம்-பொற்ருமரைத் தடாகம். நடுங்கினன்-ஒடுங்கினன், மடங்கினன்-முற்றெசசங்கள்.

(கக) கங்கையாதிவனிதையர் என்றது - கங்கைமுதலிய ஏழு புண்ய நதிகளாகிய பெண்களை. (உ0) ஐங்கனி - எலுமிச்சம்பழம், நார்த்தம்பழம், தமர்த்தம்பழம், குளஞ்சிப்பழம், மாதுளம்பழம்.

(உக) ஒன்றினும் என்றது - மணிமந்திர ஔஷதாதிகளை. இன்னே - இது இனி என்னு மிடைச்சொற் றிரிபு.

மேற்படி-வேறு.

வேதமுதற்கலைகாட்சிமுதலளவைவிரிஞ்சன்முதல் விண்ணோர் செய்யுஞ், சோதனையுளகப்படாச சோதியுனைச சோதிக்கத் துணிந் தேனந்தோ, பேதமையேனிடத்தென்ன குணங்கண டென்பிணி தீர்த்தென் பெற்றாயாசை. கோதமிலாய்குற்றமே குணமாகக் கொள்வதுநின் குணமோவையா. (உஉ)

பொன்னகரான் காலந்தாழ்த துனையருசசித் தயர்சசி யொடும் போனவாறு, மென்னெனயான்வினவியதும் வலாரி யிறைகொடுத் ததுமவ்விறைக்குநேர்யான், பின்னைவினயதுமவன்சொல் வழியுன் னைசசோதித்த பெற்றிதானு. முன்னவனே யுன்னருளா லென்பி ணிக்குமருந்தாகிமுடிந்தவாறே. (உ௩)

ஆறுமதிமுடியணிநத வருட்கடலே வயிற்றுநோ யன்றி மேனு ண், மாறுபடு மிருவினையு மலவலியுங கெடவீட்டின் வழியும்பெற் றேன், வேறினிமந்திரமென்னை மணியென்னை மருந்தென்னை மெ ய்மையாகத், தேறுமவர்க்கிப்புனித தீர்த்தமே பிணியனைத்துந் தீர் ப்பதன்றோ. (உச)

மேறபடி - வேறு.

அடியனேன்முன்னஞ்செய்தவபராதமிரணடுந்தீரும்
படிபொறுத்தருள்வாயென்றுபன்முறைபரவித்தாழ்ந்து
மடிவிலாமகிழ்சசிபொஙகவரஙகளுஙசிறிதுவேணடிக
கடியதன்னகரம்புக்கான்குடதிசைக்காவலவேந்தன். (உரு)

---

(உஉ) காட்சி முதலளவை என்றது - பிரதியட்சம், அநுமா னம், ஆகமம், அபாவம், அருத்தாபத்தி, ஒப்பு என்னு மறுவகைப் பிரமாணஙகளை. இதனுள், வேதமுதற்கலை என்றது - ஆகமப்பிர மாணத்தை. பேதமை-மெய்யறிவின்மை. கோதமிலாய் என்றது- விருப்பு வெறுப்பில்லாதவனென்பதை. கோது - குற்றம்.

(உ௩) இறை - விடை.

(உச) மணி என்றது - தன்னைத்தானறிந்து நின்ற வையித்தி யாசிரியன், கோசபீசமுதலிய ஔடதஙகளை முறைப்படி யமைத்து ப்புடந்தீர்தெடுத்ததோர் குளிகையை. அதனைத் தமரிட்டுத் தரிப் பவரது நோய்முதலியவைகள் உடனே கசிக்கு மென்பதை, அகத் தியர் கரிசலைமுதலிய வையித்திய நூல்களிற்காண்க.

வன்றிறல்வருணன்விட்டவாரியைவிலக்கவீசன்
மின்றிகழ்சடையினின்றுநீங்கியமேகநான்கும்
குன்றுபோனிவந்துநான்குகூடமாக்கூடலாலே
யன்றுநான்மாடக்கூடலானதான்மதுரைமூதூர். (உ௬)

நான்மாடக்கூடலானபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம்-உ அ கரு திருவிருத்தம் - க௩௩உ.

---

இருபதாவது,

## எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சத்தநான்மறைப்பொருளவரைதள்ளுநீணமுடிமேல்
வைத்தகார்கணன்மாடமாமதுரைமேல்வருண
னுய்த்தமாரியைதடுத்தவாறுரைத்துமேறுயர்த்தோர்
சித்தராய்விளையாடியசெயல்சிறிதுரைப்பாம். (க)

தேடருங்கதிர்மணிமுடிசசெழியனும்பாணடி
நாடருந்திருவெய்திமேனலலவீடெய்தக்
கூடலம்பதிமேவியகுணங்குறிகடந்த
வேடங்கொருசித்தமெயவேடராய்வருவார். (உ)

வட்டவார்சடைக்குஞ்சியும்பூணனூன்மாபு
மிட்டநீறணிதிலகமுமிணைக்குழைதாங்க

(க) சத்தநான்மறை - ஒலி வடிவமாகிய நான்கு வேதங்கள். வரை - எல்லை. சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதள்ளுநீண்முடிஎன்றது - பரஞானத்தாலன்றி விந்துசத்தியின் காரியமாகிய அபரஞானத்தா லாராய்தற்கு அரிதென்பதை.

(உ) குணங்குறிகடந்தவென்னுங்குறிப்பால் வேடர் என்றது- நிட்களசிவத்தை. குணம் - முக்குணங்கள். குறி என்றது - ஆண் பெண்என்னும் பகுப்பினை.

விட்டவெள்ளைமுத்திரையுந்தோல்விரித்தபட்டிகையுஞ்
சுட்டவெணபொடிப்பொக்கணந்தூக்கியதோளும். (ரு)

தூய்யவெண்பொடியழிந்துமெய்சிவந்திடச்சுவடு
செய்யும்வெண்டிரட்படிகநீண்மாலையுஞ்சிவந்த
கையிலஙகுகட்டஙகமுஙகணடவர்மனஞ்சென்
றுய்யவன்புறவீக்கியவுதரபந்தனமும். (சு)

அட்டவேங்கையீருரிவைகீணடைசததகோவணமு
மொட்டவீக்கியபுலியதளுடுகைகையுமிடத்தோ
ளிட்டயோகபட்டிகையுமபொன்னிடையிடைகட்டப்
பட்டசுஃறொலிவேதிரப்படைக்கையுமபடைத்து. (எ)

வேதகிண்கிணிசிலம்புசூழ்ந்தடிகளின்மிழற்ற
வோதரும்பதமுனரியூறருணமதுவொழுகப்
போதவானந்தமது நுகர்ந்தலர்முகம்பொலியப்
பாதபஙகயமுபரிடப்பாதுகைசூட. (அ)

சிறிதுமூரலும்வியாவையுந்திருமுகத்தரும்பக்
குறுகியாவணஞ்சித்திரகூடநாற்சந்தி
மறுகுசூளிகையுபரிகைமாளிகைவாயி
லறுகுசூழ்நிரைதெற்றியிவ்விடந்தொறுமடைந்து. (கூ)

தெற்கிருப்பவர்போல்வடதிசைவயிற்சென்று
புக்கிருப்பதுஙகிழக்குளார்போலமேற்றிசையி
னக்கிருப்பதும்யாவருநாடினரறியத
தக்கதன்றியேயிந்திரசாலமாத்தணந்தும். (க0)

சேயவெற்பினையணியதாசசெய்துமற்றணித்தாய்
மேயவெற்பினைச்சேயதாவிடுத்துமெய்முதுமூப்

(ரு) வெள்ளைமுத்திரைஎன்றது - சஙகத்தோடுகளை. பொக்கணம் என்றது - பிறர்கரு விபூதிநல்க, இப்பிவடிவாகத் தலையோட்டானமைத்ததொருகருவி. இதனைச, "சுத்திய பொக்கணத்தென் பணிகட்டங்கம் எனவருந் திருக்கோவையார்க்கு நச்சினார்க் கினிய ரெழுதிய வுரையினுமுணர்க." ஐந்துமுகங்கள்தலையிற்பொருந்தச் செய்த வட்டவடிவாகிய ஓர்பை எனவும் பொருள்கூறுவர்.

(சு) கட்டஙகம்-மழு. உதரபந்தம்-சுடிசூத்திரம். அதள்-தோல். சுஃறொலி-பிரம்பை வீசும்போதுண்டாகும்ஓர்விதக் குறிப்போசை.

(கூ) ஆவணம் - கடைவீதி. நாற்சந்தி - நான்குதெருக்கள் கூடுமிடம். சூளிகை-வீட்டிறப்பு. தெற்றி - திண்ணை. அறுகு - சிஙகம்.

(க0) நக்கல் - சிரித்தல்.

பாயமக்களையிளையவராக்கியுங்குதலை
வாயமக்களைக்கழிமுதுமக்களாவகுத்தும். (க)

ஆணைப்பெண்ணுருவாக்கியும்பெண்ணையாணுருவ
மாணக்காட்டியுமலடியைமகப்பெறச்செய்துங
கோணக்கூன்செவிடூமைகண்குருடுபங்கெவருங
காணத்தீர்த்துநாலுலோகமுங்கனகமாசசெய்தும். (க0)

செல்வர்தம்மனைப்பொருளெலாம்வறுமையிற்சிறந்தோ
ரில்லமெய்தவுநட்டவரிகலின்றித்தம்மின
மல்லும்வெஞ்சமரிழைப்பவுங்காஞ்சிரமரத்தி
னல்லதீங்கனிபழுப்பவும்விஞ்சைகணயந்தும். (கக)

பருவமாறியபருவத்தில்வையைநீர்பரந்து
வருவதாக்கியுமீளவும்வறந்திடசசெயதும
பொருவிறீஞ்சுவையோடையுமபொய்கையுமுவர்ப்புந்
தருவவாக்கியுமுவரியின்சுவையவாத்தந்தும். (கஉ)

வீசிமாத்திரைக்கோலினைவிண்ணினட்டதன்மே
லூசிநாட்டியிட்டேசிமேற்பெருவிரலூனறி
யாசிலாடியுமூசிமேற்றலைகிழக்காக
மாசில்சேவடிப்போதுவான்மலர்ந்திடசசுழனறும். (கரு)

சண்டவெம்பணிப்பகையெனப்பறந்துவிண்டாவிக்
கொண்டலைப்பிடித்திடியொடுங்குடித்தநீர்பிழிந்து
கண்டவர்க்கதிசயம்பெறக்காட்டியுங்காண
விண்டலத்தினிற்பணடுபோலிறைகொளவிடுத்தும். (கச)

எல்லிடைப்படும்பொருள்களையிராவெழப்பார்த்து
மல்லிடைப்படும்பொருள்களைப்பகல்வரவமைத்தும்
வல்லழற்புனலுளர்வளிவலிகெடப்பார்த்து
நல்லபோதுகாய்கனியிலாநாள்படக்கண்டும். (கரு)

பிளைகால்விழிக்கிழவரைப்பிரம்பினுல்வருடிக்
காளையாடவராக்கியக்கணவருக்கிசைய

---

(க) முதுமக்கள்-விருத்தர். (க0) பங்கு - முடம். நாலுலோகம்-வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம்.

(கக) காஞ்சிரம்-எட்டி. (கரு) ஆசு - குற்றம், இல் - இன்றி.

(கச) பணிப்பகை-கருடன். பணி-பாம்பு. (கரு) எல்-பகல். அல்-இருள். படக்கண்டும் என்றது-காய்க்கச்செய்தலை.

வீளைவாய்முதுகற்பினுர்கருவடைந்திளமை
யாளவேத்திரம்வருடிநீறளித்தருள்செய்தும். (கசு)

அகரமாதிமூன்ருகியவாகருடணமே
புகரிலாவதிரிச்சியமஞ்சனம்பொருவில்
வகரமாதிமூன்ருகியவசியமேவாத
மிகலிலாவயத்தம்பமென்றின்னவைசெய்தும் (கஎ)

வேதநூறெளியார்களைக்கலைகளும்விளங்கப்
பூதிநாவினிற்சிதறியும்பூழியன்காதன்
மாதராரொடும்பயில்புதுமணமலர்க்காவிற்
காதநீணடகோட்டெங்கினைக்கரும்பனைசெய்தும். (கஅ)

எனைவான்றருக்குலங்களைப்புட்களையிருகோட்
டானையாதிபல்விலங்கினையொன்றையொன்ருக
ஞானநோககிஞேஞெக்கியுநாடியவிளையோர்
மானிஞேக்கியராகிலோமெனவெழில்வாய்த்தும். (கக)

நாகநாடுபொன்ஞட்டுளபொருளுமந்நகரு
ளாகவாகியுமினனணமவிசசைகளன த
மாகநாயகன்மலைமகளுபகன்மதுரை
யேகநாயகன்றிருவிளையாடலசெய்திருந்தான். (உ0)

---

(கசு)வேத்திரம-பிறமபு. வருடி-தடவி.வீளை-ஒா வகையொலி.

(கஎ) அகரமாதி மூன்றென்றது—ஆகருடணம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம் என்னும் மூனறு மொழிகளுக்கும் அகரமே முதலெழுத் தாகலின். வகரமாதிமூன்றென்றது—வசியம், வாதம், வயத்தம்பம் என்னு மூன்றுமொழிகளுக்கும். வகரம்முத லெழுத்தாதலின், ஆக ருடணம் என்பதில ஆகாரமும, வாதம்என்பதில், வா-என்னுமுயிர் மெய்யெழுத்தும் முதலெழுததாய்நிற்க.அகரவகரஙகளேமுதலெழு த்துக்களென்ற தென்னையெனின். ஆ-வா-என்பன அகர, வகரஙக ளின் விகாரஙகளேயாதலின். ஆகருடணம்-தூரத்தி லுள்ளதை சமீ பத்தில் வருவித்தல். அதிரிச்சியம்-கணகளுக்குப்புலப்படுவதைப் பு லப்படாமற்செய்தல். அஞ்சனம் - மறைந்துகிடக்கும் பொருள்களை விளக்கிக்காட்டுதல். வசியம்-பிறரைத் தன்வயப்படுத்தல். வாதம்-இ ரும்பு முதலியவற்றைப் பொன்ஞக்குதல். வயத்தம்பம்-பாலரைப் பாலராகவேயிருக்க வயதை நிறுத்தலும். விருத்தரை, இளைஞரே யாகவும், இளைஞரை விருத்தரே யாகவும், நிலைபெறச் செய்தலும்.

கஅ) பூழியன்-அபிடேக பாண்டியன். கோள்-வயிரம்.

(கக) எழில்வாய்த்தும் என்றது-வசியம். (உ0) நாகநாடு-பாதலம்.

சித்தயோகிகள்செய்கின் றவாடன்மேற்செலுத்தி
வைத்தகண்களுஞ்சிந்தையும்வாங்கலர்திகைத்துத்
தத்தமாள்வினைத்தொழின்மறந்திருந்தனர்தகைசான்
முத்தவேதியராதியமுதுநகர்மாக்கள். (உ௧)

இனையசெய்தியையுழையரால்இறைமகனறிந்தா
னனையசித்தரையிங்ஙனந்தருகெனவடுத்தார்
தனையகற்றினன்சித்தரைச்சார்ந்தவர்தாமும்
வினையைவென்றவராடலைவியந்துகணடிருந்தார். (உ௨)

அமைச்சர்தங்களைவிடுத்தனனமைச்சருஞ்சித்தர்
தமைச்சரண்பணிந்தரசன்முன்வருகெனப்புகலத்தோ
ரெமக்குமன்னனுலென்பயனெனமறுத்திடமண
சுமக்குமன்னவன்றம்மவர்தொழுதனர்போனார். (உ௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னன்முனமைச்சர்சித்தர்மறுத்துரைமாற்றங்கூற
முன்னவனருள்பெற்றிம்மைமறுமையுமுனிந்தயோக
ரின்னிலவேந்தர்மட்டோவிந்திரனயன்மாலேனோர்
தன்னையுமதிப்பரோவென்றிருந்தனனறுமவேந்தன். (உ௪)

எல்லாம்வல்லசித்தாதிருவிளையாடற்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் உ௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - க௩௫௬.

---

இருபத்தோராவது.

## கல்லானைக்குக்கரும்பருத்திய படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

செல்லார்பொழில்சூழ்மதுராபுரிசசித்தரெல்லாம்
வல்லாரவராடலையாருரைசெய்யவல்லா
ரெல்லாரும்வியப்புறவிதகனிசசித்தசாமி
கல்லானைதின்னக்கரும்பீந்தகதையுஞ்சொல்வாம். (௧)

---

(உ௧) ஆள்வினைத்தொழில்-நித்தியகருமங்கள். முத்தவேதியர் முத்தத்தன்மைவாய்ந்த அந்தணர்; அதாவது-ஆன்மாவின் தோற்ற மற்றுச் சிவத்தோற்றமாய் நின்றவர். (உ௨) வினையை வென்றவர் என்றது—இயல்பாகவே பாசங்களில் நீங்கினவராதலின். அடுத் தார்தனை என்றதில், கட்டுரைச்சுவைப் பொருள்படவந்த, தான் என்னும் அசைநிலையிடைச்சொல், தன்எனக்குறுகிநின்றது.(உ௩) தம்மவர் என்றது-மந்திரிகளை.

(உ௪) முன்னவன்என்றது—தனதிச்சையால் பிரபஞ்சத்தோ ற்றத்திற்குத் திருமேனிகொண்டருளிய சிவபெருமானை.

பின்னேயமசசம்பெருகப்பெரியோரையெண்ணு
தென்னேயெளியாரெனயானிகழ்ந்திவ்வணீண்டச
சொன்னேனவர்க்கென்குறையென்னிற்றுருவினானே
தன்னேரிலார்தமைக்காணத்தகுவதென்று. (உ)

ஆனந்தசித்தர்தமைக்காண்பலென்றன்புகூர்ந்த
மீனந்தரித்தகொடிவேந்தன்குறிப்புநோக்கி
மோனந்தரித்தசிவயோகருமுந்தித்தம்பொன்
மானந்தனக்குவடமேற்றிசைவந்திருந்தார். (௩)

அருகாதசெல்வத்தவனன்றுதைத்திவகடோற்றம்
வருகாலமாகமதுரேசனைவந்துவந்தித்
துருகாதரததாற்கழிந்துள்வலமாகமீள
வருவானவன்முன்வருகாஞ்சுகிவன்கணமாக்கள். (௪)

சீறிட்டவேவகையதட்சேக்கையர்சீறியைந்தும்
பாறிட்டவேடர்யோகபட்டததாகட்டவகத்தி
லேறிட்டகையரிறுமாந்திருப்பாரைநோக்கி
மாறிட்டுநீக்கியெழுட்போகெனவந்துசொன்னார். (௫)

பின்னுவருதென்னர்பிரான்பெரியோரைநோககி
யெந்நாடுநும்மூருமகென்வரும்யாதுவேணடு
நுந்நாமமேதுநுவன்மின்னெனவையரெந்த
நன்னாடுமெந்தகருள்ளுந்திரிவமப்பா. (௬)

ஆனாலுமிப்போதணிகானமிரநாட்டிற்காசி
தானுமிருக்குந்தலமாகுநாதனுகி
யானுதபிசசைப்பெருவாழ்வுடையாரமரா
நானுளும்விஞ்சைநடாஅய்கதிரிசித்தரேம்யாம் (௭)

ஆனந்தகானந்தொடுத்திவகுளவானசைவத
தானம்பலவந்தொழுநதற்பமாகிவந்தே

---

(உ) ஈணட-வருமபடி. துருவி-தேடி. (௩)பொன்மானம்-பொன்னுலாகிய இந்திரவிமானம். மானம்-முதற்குறை.

(௪) காஞ்சுகி வன் கணமாககள் என்றது—மெய்காப்பாளரை. கஞ்சுகமுடையோன்-காஞ்சுகி. இது நீட்டும்வழிநீட்டல். கஞ்சுகம் - சட்டை. (௫) சேக்கை-ஆசனம். ஐந்தும் என்றது-ஐம்புலன்களை.

(அ) ஆனந்தகானம்-காசிததலம். தற்பரம் - தத்பரம் என்னும் வடசொற்றிரிபு. தத்-அது, பரம்-பிரயோசனம், அல்லது - ஆசை. மானந்தமான என்றதை-மான் அந்தம்ஆன எனசசொல்வகைசெய்து, தத்துவம்முப்பத்தாறும் கழிந்தவிடத்தே முத்தியாகையால்,பிரகிருதிமாயைக்கு அப்பாற்பட்ட எனப்பொருள்கொள்க.

ஞானந்தருமிந்நகரிம்மையிற்சீவன்முத்தி
மானந்தமானபரமுத்திமறுமைநல்கும். (௮)

ஈண்டுள்ளவர்க்கெம்விளையாடலைக்காட்டியிச்சை
வேண்டும்பலசித்தியுநல்கும்வேதமாதி
மாண்டங்குமெண்ணெண்கலைஞானமும்வல்லமல்லாற்
சேண்டங்குமெல்லாப்பொருளும்வலசித்தரேம்யாம். (௯)

உன்றனக்குப்பெறல்வேண்டுவதொன்றுமில்லை
தென்றுவெனவண்ணகைசெய்தனர்சித்தயோகா
மன்றுமிவர்தம்மிறுமாப்புஞ்செருக்குமவீறு
மென்றலளவிட்டறிவேனெனவெண்ணிதகோவான். (௧௦)

தேரும்பொழுதோருழவனொருசெல்வக்கன்ன
லாருங்கமுகென்னவயிர்ப்புறக்கொண்டுதொழப்
பாருந்திசையும்புகழ்பங்கயச்செங்கைதாங்கி
நீரும்பிறையுங்கரந்தார்தமைநோந்துசொல்வான் (௧௧)

வல்லாரிலவல்லேமெனவெம்மைமதித்தநீரிக்
கல்லானைக்கிந்தக்கரும்பையருத்தினெல்லாம்
வல்லாருநீரேமதுரைப்பெருமானுநீரே
யல்லாலெவர்நும்மனம்வேட்டதளிப்பனென்றான். (௧௨)

என்றுமுகிலைத்தளையிட்டவன்கூறக்கேட்டு
தென்றுவருதியெனப்புன்னகைசெய்துசித்தா
நின்றல்வருவதெமக்கேதுநினைக்குநாமே
யுன்றனாசைதீரத்தருகின்றதலாமலுண்டோ. (௧௩)

செல்லாவுலகத்தினுஞ்சென்றுருவிஞ்சைகறந்தோர்
பல்லாருநன்குமதிக்கப்பயனெய்துவார்க
ளெல்லாமறிந்தவெமக்கொன்றிலுமாசையில்லை
கல்லானைகன்னற்கறிக்கின்றதுகாணடியென்றார். (௧௪)

கடைக்கண்சிறிதேகுறித்தார்முன்கடாக்கல்யானை
மடைக்கண்டிறந்துமதமூன்றும்வழியவிண்வா

---

(௯) எல்லாப்பொருளும்வல்லசித்தரென்றதால், ஆக்கிஞசித்த ரெனப்பெயர்கூறினரென்க. (௧௧) செல்வம் என்றதற்கு, ஈண்டுச் செழுமை என்பதேபொருள்.

(௧௫) கடாக்கல்யானை என்றது—சாதியடை. கடாம் - மும்மதம். விண்வாய் - மேகத்தின்வாய்.

யடைக்கும்படிவாய்திறந்தார்த்துப்புழக்கைநீட்டித்
தொடைக்குன்றனுன்கைச்சுவைத்தண்டைப்பறித்ததன்றே. (கரு)

பறித்ததுக்கடைவாய்வழிசாறளிபாய்ந்தூக்கக்
கறித்துக்குதட்டிப்பருகிக்கரமூசலாட
நெறித்துத்தருக்கிநிழல்சீறிநிமிர்ந்துநிற்ப
மறித்துக்கடைக்கணருறித்தார்பினுமாயம்வல்லார். (கசு)

மட்டுற்றதாரான்கழுத்திற்கண்டமாலைதன்னை
யெட்டிப்பறித்ததிகல்காஞ்சுகிமாக்கள்சீறிக்
கிட்டிக்களிற்றைப்புடைப்பான்கிளர்கோல்கொண்டோச்சச்
சிட்டத்தவர்கண்சிவந்தானையைச்சீறிநோக்க. (கஎ)

கண்டாவளியைக்களிறுண்டதுகண்கள்சேப்புக்
கொண்டானரசன்சிவயோகரிற்கோபமூள
தண்டாவரசன்றமருட்டறுகண்ணர்சீறி
வண்டாரிதழிமறைத்தாரையடிக்கவந்தார். (கஅ)

அப்போதிளமூரலரும்பியசித்தசாமி
கைப்போதமைத்துக்கடிந்தோர்தமைநின்மினென்ன
மைப்போதகமன்னவர்வைத்தடிபோககலாற்று
தெப்போதரியநிலையோவியம்போலநின்றார். (கக)

மத்தக்களிற்றுனவெகுளிததழன்மாறியன்பு
பொத்தப்புதைந்தமனத்தறபுதமபொங்கிசசோரச
சித்தப்பெருமானடிமாமுடிதீண்டப்பாச
பெத்தத்தமிழ்பேன்பிழையைப்பொறுமெனறுவீழ்ந்தான். (உ0)

அன்புக்கிரங்குங்கருணைக்கடலானவைய
ரின்புற்றுவேண்டும்வரங்கேளெனததாழ்ந்துவேந்த
னன்புதிரப்பேறருள்வாயெனநல்கிசசெங்கை
வன்புற்றவேழமிசைவைத்தருணட்டம்வைத்தார். (உக)

---

(கஎ) கண்டமாலை-கண்டசரம். கண்டத்திலணிந்த முத்தின் வரிசையாலாகிய கோவை என்பதுபொருள். சிட்டத்தவர்-சித்த மூர்த்திகள். சிட்டம் - ஒழுக்கம்.

(கக) மைப்போதகம் அன்னவர்-கரியயானையையொத்த வீரர்கள். (உ0) பொத்தல்-போர்த்தல். பாசபெத்தம் என்றது-ஆணவாதி மலபந்தங்களை. (உக) வன்புற்றவேழம்-கல்யானை.

கலிவிருத்தம்.

தழைக்குநீள்கதிர்த்தணமுத்தமாலையைப்
புழைக்கைநீட்டிகொடுத்ததுபோதக
மழைக்கைநீட்டினன்வாங்கினனீதியிற்
பிழைக்கலாதபெருந்தகைவேந்தனே. (உஉ)

முத்தமாலிகைவாங்குமுன்முன்னின்ற
சித்தசாமிதிருவுருக்கண்டிலன்
மத்தயானைவடிவுமுமேனைய
வொத்ததாகவுரவோன்வெருவினன். (உஙு)

இந்தவாடலெமக்குப்பிராயவிவ்
வந்தமில்லியருள்விளையாட்டென்று
முந்தைவேதமுதல்வனைமீளவும
வந்துவந்தனைசெய்தனன்மன்னனே (உச)

முழுதுணர்ந்தமுதல்வநின்றடலை
யிழுதையேனறியாதளந்தேனென்று
வழுதிறைஞ்சியபராதமீந்துகை
தொழுதுநின்றுதுதிக்கத்தொடங்கினன். (உரு)

கொச்சகக்கலிப்பா.

வேதியாய்வேதவிளைபொருளாயவேதாந்தி
னீதியாய்நீதிநெறிகடந்தநீளொளியா
யாதியாயீறுய்நவாயவ்வைகழிந்த
சோதியாய்நின்றுயென்சோதனைதோ நின்னியல்பே. (உசு)

நின்றன்மொழிந்தமறைநின்னடிகளவாந்திதும
பன்றளருச்சித்தும்பாதந்தலைசுமந்து
முன்றமம்வாசித்துமுன்னையறியேனென்று
சொன்றலடியனேன்சோதனைதோநின்னியல்பே. (உஎ)

பெரியதினும்பெரியதுமாய்ச்சிறியதினுஞ்சிறியதுமா
யரியதினுமரியதுமாயெளியதினுமெளியதுமாய்க

(உரு) இழுதை - அறிவில்லாதவன். (உஎ) பாதந்தலைசுமந்து என்றது—பாதுகையாகித் தாங்குதலை. உன்றமம் வாசித்தும் என்றது-வேதமுழுதும் சிவன்திருநாமங்களே கூறப்படுதலை.

(உஅ) பெரிது-மகத்து. சிறிது - அணு. கரியது-அதுபகுதிப் பொருளது. கரி-சாட்சி. காண்பான் என்றது-ஆன்மாவை. காட்சி-விடயப்பொருள். துரியம்-மேலானபொருள்.

கரியதுமாய்க்காண்பானுங்காட்சியுமாயவைகடந்த
துரியமுமாய்நின்றுயென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே. (உ௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி விக்ரமனை யீன்றுமன்னுட், டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்கிரமன் சுவன்மிசைப்பார் சுமத்திப்பாசம், வென்றுகளைந் தருட்சித்த சாமிதிரு வருளேக்கால் விளைபேரின்ப, மன்றமது வீழ்வணடிற் கலந்திருந்தா னபிடேக மாறன்மன்னே. (உ௯)

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் ௨௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩௮௫.

---

இருபத்திரண்டாவது,

## யானையெய்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்

கட்டவிழ்கடுக்கையர்கலானைகழைதின்ன
விட்டதிதுபஞ்சவனிடத்தமணரேவி
விட்டமதயானைவிழமேவலாபுரத்தைச
சுட்டகணைவிட்டுயிரொதாலைத்தமுறைசொல்வாம். (௧)

விக்கிரமபாண்டியன்வெலற்கரியசெங்கோ
றிக்குநிலனுந்திறைகொள்செல்வநிறைவெய்த
வக்கிரமவெங்கலியரும்பகையொதுங்கச
சக்கரமுருட்டியிடாசாய்த்துமுறைசெய்வான். (உ)

புத்தரமணுதியபுறக்களையகழ்ந்து
நித்தமறையாகமநெறிப்பயிர்வளர்த்து

---

(உ௯) விக்கிரமன்-பராக்கிரமத்தையுடையவன். சுவல்-தோண்மேல். (௧) பஞ்சவன்-விக்கிரமபாண்டியன். (௩) புறக்களை என்றது-முக்கூற்றுப் புறச்சமயக்களைகளை. மறையாகமப் பயிர்வளர்த்தென்றது-வைதிகசைவங்களைவிருத்திசெய்தமையை. விதியாவது-அருளைநோக்காது அறத்தினையீட்டல். பத்தியாவது-அறத்தின்முதிர்ச்சியால், அருள்வழி நிற்றல்.

மெய்த்தவிதிபத்தியின்விளைந்தபயன்யாருந்
துய்த்திடமறத்தொழினடத்திவருதூயோன். (௫)

மருவிதழியானுறையும்வானிழிவிமானத்
தருகுவடபக்கமுறவாலயமெழுப்பி
யுருவருவிரணடினையுமொருவிவருசித்தர்
திருவுருவுகண்டுபணிசெய்தொழுகுநாளில். (௬)

செய்யகதிரோன்வழியசெம்பியனொருத்தன்
கையனவன்வென்றிபயில்காஞ்சிநகருள்ளான்
பொய்யமணாகட்டுரைபுரததுறையினின்றான்
மையின்மதிமாறனொடுமாறுபடநின்றான். (௭)

முடங்கன்மதிசெஞ்சடைமுடித்துவிடையேறும்
விடங்கரதுசேவடிவிழுங்கியமனத்து
மடங்கனிகர்தென்னனெதிர்வந்துபொரலாற்று
தடங்கலனொர்வஞ்சனையினலடமதித்தான். (௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனங்கவுஞ்சங்கோவத்தனந்திரிகூடங்காஞ்சி
குஞ்சரசையமேமகூடமேவிந்தமென்னு
மஞ்சிவர்வரைகளெட்டும்வைகுறுமமணாதம்மி
லெஞ்சலில்குரவர்க்கோலைவேறுவேறெழுதிவிட்டான். (௯)

வடிவுபோலுள்ளமெல்லாமாசிருள்புதையநின்ற
வடிகணமாராவாரெணணுமிரவருமாத்தார்வேய்ந்த
முடிகெழுவேந்தன்விட்டமுடங்கலைநிமிர்த்துவாசித்
திடிகெழுகார்போற்குன்றினிழிந்துவேறிடதகிற்செல்வார். (௧௦)

யாவருமொருங்குகூடிபிருள்வழிகொள்வதேய்ப்பக்
காவல்வல்லரணஞ்சூழ்ந்தகாஞ்சிமாநகரததெய்திப்
பூவலர்தாரான்கோயிற்புறங்கடைபுகுந்துவேந்த
னேவலர்விடுப்பவுள்போயிறைமகனிருக்கைபுக்கார். (௧௧)

---

(௬) உருஅருஇரணடினையும் ஒருவிவரு சித்தர் என்றது-பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தூலவுருவும், மூலப்பகுதியின் காரியமாகிய சூக்குமவுருவும் மாயாகாரியமாதலால் அவற்றைக்கடந்து அருளுருவாய்வந்தமையை. (௯) கவுஞ்சம், இது கிரவுஞ்ச மென்பதன் றிரிபு. குஞ்சரசையம் என்றது—யானைகள் வசிக்கும் சையகிரியை. சையம்-சகிக்கத் தக்கது என்னும் பொருளது. (௧௦) அடிகள்-இது சமணருள் ஆசிரியராய்நின்றவர்க்குச் சிறப்புப்பெயர். வேறிடம் என்றது - காஞ்சி நகரை; தம திருக்கைக்கு வேறான இடம் என்பது பொருள்.

மன்னவன்முடிமேற்பீலிவைத்தனராக்கங்கூற
வன்னவனவரைநோக்கிவசியமுன்ஞறும்வல்லீர்
தென்னனையாபிசாரஞ்செய்துயிர்செகுத்தாலுங்கட்
கென்னதுநாடொதிதருவல்போயியற்றுமென்முன். (௧0)

தவம்புரிந்தவமேசெய்வார்தாமதற்குடன்பட்டேகி
சிவந்ததெண்டிரைநீர்ப்பாலிநெடுங்கரைக்காதமுன்றிற்
கவர்ந்தகன்சாலைகோலியோசனையகலங்கல்லி
யவம்படுவேள்விக்குண்டங்கோணமெட்டாகக்கண்டார். (௧௧)

விடம்பொதிகாட்டம்பெய்துநிம்பநெய்விராயநஞ்சி
னுடம்புடையுயிரின்கோழூன்கறிப்பொடியூறுமெணணெ
யிடம்படவாயங்காந்தவெரிகுழிபுதையப்பெய்து
கொடும்பழிவேள்விசெய்தார்கொல்லாதவிரதம்பூண்டார். (௧௨)

மாடுளபொதும்பர்நந்தாவனமுளசோலையுள்ள
காடுளகருகிசசாயக்கயலுளவோடையுளள
கோடுளவாவியுள்ளகுளமுளவறப்பத்தாவிச
சேடுளமுகிலுந்தீயசசிகையெழுகுண்டத்தீவாய். (௧௩)

கூற்றெழுதோற்றம்போலவஞ்சனகுன்றம்போலக்
காற்றெழுசெவியுநால்வாய்கெளவியமருப்புமாறு
ஊற்றெழுமதமுமூசலாடியவொறறைகையு
மேற்றெழுவிடம்போற்சீறியெழுந்ததோர்தறுகணயானை. (௧௪)

அந்தமாவேள்வித்தீயுமவியமும்மதமுஞ்சோர
வந்தமாகளிற்றைநீபோய்வழுதியமதுரையோடுஞ்
சிந்தவேதொலைததியென்றுதெனதிசைசெலலவேவி
முந்தவேவிடுத்தமாசுமூழ்குடலமணப்பேயகள். (௧௫)

---

(௧0) பீலி-மயிறமேூறை வசியமுனறும எனறது—வசியம், வயஸதம்பம், வாதம். அதிரிசியம், அஞ்சனம, ஆகருஷ்ணம் என்ப வற்றை. ஆபிசாரம்-சததுரு மாரணயாகம்.

(௧௨) விடம்பொதிகாட்டம்-விஷத் தன்மையையுடைய எட்டி விறகு. நிம்பநெய் - வேப்பெணணெய நஞ்சினுடம் புடை யுயிரின் கோழ் ஊன் என்றது—விஷம்பொருந்திய சரீரததையுடைய சர்ப் பத்தினது கொழுவியதசையை. கறிப்பொடி-மிளகுத்தூள்.

(௧௩) மாடுளபொதும்பர்முதல் காடுளவென்பதுகாறும் உள்ள உயிர்கள், ஓரறிவுயிர்முதல் ஐயறிவுயிர்காறு முள்ளனவும்; ஓடையு ளவென்பதுமுதல் குளமுளவென்பது வரையில், மலரும் ஏனையுயி ர்களும் ஆதலால்கருகி, வறப்பஎனப்பொதுவினைதந்து கூறினர்.

கலிவிருத்தம்.

அருளற்றிருளுடலிற்புதையமணக்கயவர்களுட்
டெருளற்றருமறையிற்படர்செயலற்றிகபரமெய்ப்
பொருளற்றவனனிகத்தொடுபுறமொய்த்திடமதமா
வெருளற்றிடிகுரலிற்படிவெடிபட்டிடவருமால். (கக)

அடியின்னளவகல்பாதலமுடியின்னளவணட
மிடியின்னளவெழுகார்செவியெறிகாலளவிகில
மடியும்மளவுளர்கான்மத ரைமினனளவுலக
முடிவின்னெழுகடல்கணணழலளவாமுதுவடவை. (கஎ)

கூற்றஞ்சிடவருமிக்கரிகுரலஞ்செவிமுழைவா
யேற்றஞ்செயமடஙகுஞ்செவியெறிகாலவழிவிழித்தீ
யூற்றஞ்செயமடைவாயுடைந்தொழுகுஙகடமதநீ
ராற்றஞ்செயதிசைவேழமுாகெகஞ்செயதுஙவியும். (கஅ)

இடிக்கும்புயல்வயிற்றைகிழ்ந்திடியேற்றினையுதிர்க்கும்
வெடிக்கும்பிளிறொளியாற்றிசைவிழுஙகிசசெவிடாக்குந்
துடிக்கும்புழைககையோசசிவிணடொடுகுன்றினைசசுற்றிப்
பிடிக்குஙகடல்கலக்குந்தனிப்பெருமதநெனதிரிக்கும். (கக)

உருமுக்குரலொலியிற்றுளரொலிவிட்டெறிசெவியிற்
றிருமுட்பிறையெயிறிற்றழலெறிகட்டிருளுடலிற்
றருமுக்கடவருவிததுரலடிபிறறெனநிலமேல்
வருமுகிரவடவைககனல்வரிரெுப்பதமதமா. (உ0)

தெழிபட்டதிக்கயத்தின்செவிதீயப்பகையோமெ
வழிபட்டொருகங்கூற்றெனவருகுஞ்சரவரவை
விழிபட்டவர்மொழியாலுணர்விரைபட்டலர்வேம்பன்
சுழிபட்டலைபுனல்போன்மனஞ்சுழன்ருனினைந்தழன்றான். (உக)

---

(கஎ) பாதலம-பாதாளம் அணடம-வானுலகம். இடி-முழக்கம். உளர்கால்-சஞ்சரிககும் ஊழிககாறறு. உலக முடிவின் எழுகடல்-மகாப்பிரளயகால சமுத்திரம முதுவடவை-ஊழித்தீ.

(கஅ) முழைவாய்-குகையினிடம். ஊற்றம்-மிகுதி.

(கக) பிளிறல்-முழங்கல். புழை-துவாரம். திரிக்கும்-சுழற்றும்.

(உ0) உருமு-இடி. ஒலி-காற்று. முக்கட வருவி-மூன்றுமத நீராகிய ஆறு. ஒலியிற்று, செவியிற்று என்பன, இடையில் இன்சாரியைபெற்றுவந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுகள். (உக) தெழி-முழக்கம். பகைஎன்றது-பகைவர்களாகிய சமணர்களை. விழிபட்டவர்-கண்டோர். பொறை யாற்றிய-சுமக்கப்பட்ட.

மைப்போதகம்பொறையாற்றியமணிக்கோயின்முன்குறுகாக்
கைப்போதகமுரித்தான்கழற்காற்போதகமூறத்தாழ்
திப்போதகந்தனையுந்தொலைத்தெனைக்காத்தியென்றிரந்தா
னப்போதகல்வானின்றொருதிருவாக்கெழுந்தன்றே. (உஉ)

விட்டார்வலிகெடநாமொருவிற்சேவகனாகி
யொட்டார்விடவருவெங்கரியுயிர்வௌவுதுமுதனின்
மட்டார்பொழிற்கடிமாநகரயற்கீட்டிசைமருங்கோ
ரட்டாலைமண்டபஞ்செய்யெனவதுகேட்டெழுந்தரசன். (உ௩)

அகங்கவ்வியகளிப்பெய்திவந்தட்டாலைமண்டபம்பொன்
னகங்கவ்வியதெனத்தாரொருநாளுன்கினிலடுத்தே
சகங்கவ்வியபுகழான்செய்ததறுகட்கணைமதமா
முகங்கவ்வியவிற்சேவகன்வருவானதுமொழிவாம். (உ௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நீணிறனீத்தநீந்துநிழன்மதியிரண்டனைடென்ன
வானிறவலயசசங்கவாருழைநுழைவித்தம்பூம்
பானிறவெகினங்காணப்படாசடைமறைத்துத்தோற்றுங்
கானிறைகுஞ்சிசுட்டிற்கடிமயிற்கலாபஞ்சூடி. (உ௫)

கருங்கடன்முளைத்தசெக்கர்ககதிரெனக்குருதிக்கச்சை
மருங்குறவீக்கிசோரிவாயுடைவாளுங்கட்டி
யிரங்குநான்மறைகளேங்கவிருநிலந்தீண்டதாளிற்
பொருங்கழல்வளைத்துவாளிப்புட்டிலுமபுறந்தூவீக்கி. (உ௬)

வீங்கியதடந்தோளிட்டவாசிலைவில்லினோடும்
பாங்குறையிமையப்பாவைபாதியேயன்றிமுற்றும்
வாங்கியவண்ணம்போன்றுமல்லதுமாலுமோபா
லோங்கியவண்ணம்போன்றுமொளிநிறம்பசந்துதோன்றி. (உ௭)

---

(உஉ) மைப்போதகம்-கரியதிகரு யானைகள். மணிக்கோயில் என்றது-இந்திரவிமானத்தை. கைப்போதகம்-துதிக்கையை யுடையயானை. கால்போது-திருவடித்தாமரை. போதகம்-யானை.

(உ௩) ஒட்டார்-பகைவர். வௌவல்-கொள்ளை கொள்ளல். கவ்விய-பொருந்திய. (உ௪) பொன்னகம்-மகம்மேரு. (உ௫) நீத்தம்-வெள்ளம். எண்கெடலின்மேல்நின்றது. வலயம்-வட்டவடிவம். பூ-தாமரைமலர். பானிறவெகினம் என்றது-வெண்மையாகிய அன்ன பட்சியாய்த்தேடிய பிரமனை. சூடு-உச்சிக் கொண்டை. நீலம் நிறம்-நீனிறமெனக் கடை குறைந்து நின்றது. (உ௬) குருதிக் கச்சை-உதிரநிறம் வாய்ந்தகச்சை. வாளிப்புட்டில்-அம்பறாத்தூணி.

காமனுங்காமுற்றஞ்சுங்காளையாம்பருவந்தோன்றத்
தாமுலகளந்தவென்றித்தனிவிற்சேவகனாய்த்தோன்றி
மாமறைமகுடமன்னமண்டபத்தேறித்தென்னர்
கோமகனிடுக்கண்டீர்ப்பான்குஞ்சரவரவுநோக்கா. (உஅ)

அஞ்சுகூவிளிசசேய்த்தென்னவதுவரவறனிலாதான்
வெஞ்சினக்கோலினோன்றுணமிதிததுமெய்குழையவாங்கிச்
செஞ்சிலைநெடுநாணபூட்டிததிருவிரலெறறிததுத்தாக்கிக
குஞ்சரமெட்டுமெஞ்சககோளரிமுழக்கங்காட்டி. (உகூ)

இங்கிதநெடுங்கோதண்டமிடங்கையிலெடுத்துநார
சிங்கவெங்கணைதொட்டாகந்திருகமுனனிடததாள்செல்ல
வங்குலியிரண்டாலையன்செவியுறவலிததுவிட்டான
மங்குலின்முழங்குமவேழமத்தகங்கிழிநததன்றே. (௩0)

கொணடலினலறிசசீறிவீழ்நததுகொடியவேழம்
பிண்டதுபாருஞ்சேடன்சென்னியும்பிளநததண்டம்
விண்டதுபோலுமென்னத்துணனெவெருவிப்போன
பணடையதருககுமவீறுமபடைத்தனதிசைமாலயானை. (௩க)

புதைபடக்கரிததோல்போர்ததபுணணியமூர்த்திதாளா
லுதைபடக்கிடந்தகூற்றமொத்ததுமத்தயானை
சுதைபடுமதிக்கோவேநதன்றொழுகுலசசிறுவனொத்தான்
பதைபடுமமணாகாலபடரெனப்படரிறபட்டார். (௩உ)

இருள்கிடந்தனையதானையிட்டசிந்துரங்கார்மாலை
யிருணமுகததொதுங்கிசசெல்லுமிரவிசெங்கிரணம்போன்ற
திருணமுழுதுணணக்காலையெழுகதிர்வட்டமன்ன
திருளினைமறைத்தகண்டனெய்தவாயப்பெயயுஞ்செந்நீர். (௩௩)

---

(உஅ) உலகளநத எனறது - உலகமுற்றுந தங்கீழ்ப்படுத்தின மையை. (உகூ) கூவிளிசசேய்த்து-கூப்பிடுதூரத்தது. வெஞ்சினக் கோல் - கொடுங்கோல். தாக்கி என்றது - குணத்தொனிசெய்த மையை. கோள்-வலிமை.

(௩0) முன்னிடத்தாள்செல்ல என்றது - விற்றொடுத் தம்பினை யெய்வார்க்குரிய பைசாசம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம் என்னும் நால்வகை நிலைகளுள், ஆலீடநிலையை. அதாவது - வலக் கால்மண்டலித்து இடக்கால் முந்துறநிற்றல்.

(௩உ) சுதை-அமுதம். தொழுகுலச்சிறுவன் - மார்க்கண்டன். படர்-துன்பம்; ஓரிடத்து நில்லாது படர்ந்து செல்வது.

பொய்யருமனத்தார்தேற்றும்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்ட
வெய்யகோன்கொடுங்கோறன்னைவெணமருப்பாகத்தாங்கி
மையன்மாவடிவங்கொண்டுவெந்தவெங்கலியைத்தென்னன்
செய்யகோலையன்சிங்கவாளியாய்ச்சிதைத்ததன்றே. (௩௪)

உருமுவீழ்ப்புண்டகுன்றினும்பன்மாவம்புதொட்ட
பெருமுழைவாயும்வாயும்பெருகினவருவிசசோரி
கருமுகின்மானசசேனங்கழுதுகள்பூதமொய்த்த
திருமணித்தடங்கோள்வீங்கத்தென்னவனுவகைபூத்தான். (௩௫)

ஆனையின்புண்ணீருணணவடுத்தகாருடற்பேயென்னச
சேனைபின்செல்லப்போந்ததிணியிருளமணர்தமமை
மீனவன்கணடுசீறவேந்தவன்குறிப்பினிற்கு
மானவெஞ்சினவேன்மன்னர்வல்லைபோய்முடுக்கலுற்றா. (௩௬)

எடுத்தனர்கையிற்றணடமெறிந்தனாமறிந்துசூழ்போய்த
தடுத்தனர்கரகந்தூளாததகாத்தனர்பீலியோடுந்
தொடுத்தனருடுத்தபாயைத்துணிபடககிழித்துககால்வாய்
விடுத்தனாமானம்போக்கிவிட்டனர்சில்லோர்தமமை. (௩௭)

எறியுணடுசெய்தமாயமிழப்புணடுசேனையோடு
முறியுணடுடுக்கம்பாவமூழ்குணடுமாழ்கிசசாம்பிப்
பறியுணடதலையர்யாரும்பழிபபுணடுபாயுந்தாமு
முறியுணடகரகத்தோடுமொதுங்குணடுபெதுங்கிப்போனா. (௩௮)

மாதங்கந்தடிந்தட்டாலமணடபததிருந்தவீரன்
பாதங்கள்கையாற்பற்றிப்பாணடியனிரந்துவேணடிப்
போதங்கள்கடந்தாயென்றும்பொலியவிங்கிருக்தியென்ன
வேதங்கட்கருத்தஞ்சொன்னவேதியனதற்குநேர்ந்தான். (௩௯)

பின்னுஞ்சில்வரங்கணல்கப்பெறறுநான்மாடக்கூடன்
மன்னுஞ்சின்மயனைவந்துவந்தித்துவருநாட்காம
னென்னுஞ்சின்மலர்பூததணடாரிராசசேகரனைப்பெற்று
மின்னுஞ்சில்லிபந்தேர்வேந்தன்மேதினிபுரக்குமன்றே. (௪0)

---

(௩௪) வெய்யகோன் - சோழன். மையல்மா-மதமயக்கத்தை யுடையயானை. (௩௫) முழை-மலைக்குகை.

(௩௭) கரகம்-கமணடலம். துணி - துண்டம்.

(௪0) சின்மயன் - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சோம சுந்தரக்கடவுள். சில்லி - தேருருள்.

வம்புளாய்மலர்ந்தவாரான்வரவிமெத்தக்குன்றிற்
சிம்புளாய்வடிவங்கொணடசேவகனேவல்செய்த
வம்புளாய்த்தூணம்விள்ளவன்றவதரித்தவாபோற்
செம்புளாய்க்கொடியநாரசிங்கமாயிருந்ததன்றே. (௬௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகெலா மழித்துமீள வுண்டாக்கு முருத்திரன் வீரசத்தியி
னிற், சிலதரிசதிறவா வவுணன்மார்பிடந்த சிங்க நாயகனையுங் கெ
ய்தி, யலகின்மா தவஞ்செய துரோமசன்றன்பே றறியவோர் தீர்த்
தமுண்டாக்கி, யிலகுபே றடைந்தான் பிரகலாதனு நோற்றீறிலாப்
பெருவரமடைந்தான். (௬௨)

யானையெய்தபடலம முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௧ - ௧௫ - திருவிருத்தம் - ௧௬௨௭.

---

இருபத்துமூன்றவது,

## விருத்தகுமாரபாலரான படலம்.

கலிநிலைத்துறை

தழையுலாங்கையரேவியதந்திமேல்விடைமே
லழகர்சேவகஞ்செய்தவாறறைந்தனமவரே
கிழவனுகிப்பின்காளையாய்கிஞ்சுகசசெவ்வாய்க்
குழவியாய்விளையாடியகொள்கையைப்பகாவாம் (௧)

தென்னன்விக்கிரமனபுயத்திருநிலசசெலவி
மன்னிவாழுநாணமதுரையினமறையவனொருவ
னன்னவன்விருபாக்கனுமவனகுடிவாழ்க்கை
மின்னனுள்வடமீனனுளபெயர்சுபவிரதை. (௨)

அனையர்தங்களுக்கரும்பெறன்மகவின்றியனந்த
புனிதநல்லறஞ்செய்தொடர்பொலொழுக்கமுமபூணடு

---

(௬௧) வம்பு - மணம மதநகுன்று - மதமயக்கத்தை யுடைய மலைபோன்றயானை. சிம்புள்-சரபம விள்ள-பிளகக. செம்புள் ஆய்-பருந்துகள்பின்தொடர்ந்துஆராயும்.அல்லது செம்புளாயக்கொடிய கருடக்கொடியையுடைய (௬௨) வீரசத்தி-அருட்சத்தி.

(௧) தழை - மயிற்றோகை. தந்தி - யானை.

(௨) விருபாக்கன் - மேல் நோக்கிய திருக்கண்ணை யுடையவனென்னுங் காரணம் பற்றிசசிவபெருமானுக் கமைந்ததோர்பெயர்; ஈண்டு அந்தணனுக்கு இடுகுறியாய் அமைந்துநின்றது.

(௩) புனிதநல்லறம் என்றது - சிவபுணணியங்களை.

நனையவார்குழலன்னையரெழுவர்பானண்ணி
யினியமாதவஞ்செய்தொருபெண்மகவீன்றாள். (௩)

பேருங்கௌரியென்றழைத்தனர்பிராயமோரைந்திற்
சாருங்கௌரியும்பிறவிநோய்தணிப்பதற்குறுதி
தேருஞ்சிந்தையாடந்தையைவணங்கியிசசெனன
மீருந்தெய்வதமந்திரமியாதெனவினவ. (௪)

அந்தணாளனுமதிசயித்தரும்பெறன்மகட்குச
சிந்தையார்வமோடிறைவிதன்மனுவினைசசெப்பத்
தந்தைபாலதுதெளிந்துநாத்தழும்புறப்பயின்றாண
முந்தைநாளருநதவக்குறைமுடித்திடவந்தாள். (௫)

தாதைதன்றவக்கொழுந்தினுக்கிசையமாசைவ
மாதவத்தனுயாதியாசசிரமத்தில்வழங்கும்
வேதவித்துமாய்மரபினுன்மேம்படுவானெனப்
போதுபோதுமென்றுளத்தொடுபுகன்றுகொண்டிருந்தான். (௬)

பருவநாலிரண்டாகமேற்கடிமணப்பருவம்
வருவதாகவங்கொருபகல்வைணவப்படிவப்
பிரமசாரியாய்க்கடைதொறும்பிசசைபுக்குணபா
னொருவன்வந்தனன்பலிககவணயற்புலத்துள்ளான். (௭)

பிச்சைவேண்டினனவற்குத்தன்பெண்ணினைக்கொடுப்பா
னிசசைகூர்ந்தருந்தவத்தினல்வருந்தியீன்றெடுதத
விச்சைவேதியன்மனையொடுசுற்றமும்வினவா
தச்சமின்றிநீரெடுத்தவனங்கைமிறபெயத்தான. (௮)

கலிக்குநூபுரசசீறடிக்கன்னிதன்விதியும்
பலிக்குவந்தவனல்வினைப்பகுதியுந்துரப்ப
வொலிக்குமந்திரசசிரகநீரொழுக்கினுன்முந்திச
சலிக்குமன்னையுந்தமர்களுங்கேட்டுளந்தளர்வார். (௯)

---

(௩) அன்னையர் எழுவராவார் - அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, காளி.

(௪) உறுதி-இது தொழிலாகு பெயராய்ப்பயன்மேல் நிற்றலால்திருவருட்பயன் என்பதுபொருள். (௫) தெளிந்து - சிந்தித்து

(௬) மாசைவன் - வைதிகப் பிராமணருட் சிவ தீட்சை பெற்றவன். ஆதியாசசிரமம் - பிரமசரியம். மரபுஎன்றது-கோத்திரசூத்திரங்களை.

(௭) பருவம்-வயது. (௯) சீறடி-சிற்றடி. துரப்ப-செலுத்த.

குலனுமோர்கிலன்கோத்திரமோர்கிலன்குடிமை
நலனுமோர்கிலனொழுக்கமுங்கல்வியுநண்ணுந்
தலனுமோர்கிலன்கன்னியைத்தத்தஞ்செய்தானெனப்
புலனுமோர்ந்தவன்விதிவழிமதியெனப்புலந்தார். (௧0)

மற்றவன்குடிகோத்திரஞ்சூத்திரமற்று
முற்றறிந்துநம்மரபினுக்கொாகுமான்மாயோன்
சொற்றதந்திரவயினவத்தொடகுணடுதிரியுங
குற்றமொன்றினிமறுப்பதென்கொடுப்பதென்றிசைந்தார். (௧௧)

தாயுமொக்கலுமொத்தபின்றுதையும்வேதத்
தாயுமெணமணத்தாதியாமறநிலையாற்றூற்
றேயுநுணணிடைக்கன்னியைசெமபொனூற்புதைத்துக
காயுமாரழன்முன்னரக்காளைக்கொடுத்தான். (௧௨)

தெய்வமஙகலவரிசைகள்செய்துதான்பயந்த
மௌவலஙகுழற்கன்னியைமணமகனோடுங
கௌவையம்புனல்வேலிசூழ்கடிநகர்விடுத்தான்
சைவமஙகலவேதியததாபதனிப்பால். (௧௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இல்லாரக்குக்கிழியீடு நேர்பட்டாலெனப்பல்லாரில்லந்தோறு
ஞ், செல்லாநின் றிரந்துணடு திரிந்தமகன் மணமகளுய்சசெல்வநல்
க, வல்லாளை மணந்துவரு வான்போறறம்மனைபுகுதவன்கட்சீலப்,
பொல்லாருய் வைணவத்தாப் புகவொழுகுதாய்தந்தை பொருர்க
ளாகி. (௧௪)

---

(௧0) புலன என றது அதனுலுணருமறூலகளின்மேனின்றது.

(௧௧) மாயோன் சொறறதந்திரம்-திருமால் கூறிய பஞ்சராத்திராகமம். ஐந்துராத்திரியிற்செய்யப்பட்டதாதலினப் பெயர்வந்து. சூத்திரமாவது - பேதாயனம், ஆபஸ்தமபம், ஆஸ்வலாயனம், திராகியாயனம், சத்தியாஷாடம் முதலியன.

(௧௨) எண்மணத்து ஆதியென்றது-பிரமவிவாகத்தை, அதாவது பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. எண்மணமாவன-பிரமம், பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், ஆசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன. (௧௩)மௌவல்-வனமல்லிகை. கௌவை - ஒலி. புனல்வேலி-வயல். கடி-காவல்.

(௧௪) கிழியீடு-பொன் முடிப்பு. செல்வம் நல்கவல்லாள்-இலக்குமி. வன்கண்-கொடுமை.

வந்தமணவாட்டிசிவ சிந்தனையுஞ்சைவதய வடிவுநோக்கி, வெ ந்தவுடல்போன்மனமும் வெந்தவளை வேறொதுக்கிவேண்டாராகி, நிந்தனைசெய் தொழுகுவாரவளையொருநாணீத்துநீங்கிவேற்றூர்த், தந்தமர்மங்கலங்காண்பான் றனியேவைத் தகம்பூட்டித் தாங்கள் போனார். (௧௫)

உணமாசு கழுவுவது நீறென்றே யுபநிடத முரைப்பக்கேட்டு, மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையாரகன்றதற்பின்மனையில்வைகும், பெணமாசு கழியவொருசிவனடியாரதமைக்காணப்பெறுமலினறெ ன், கணமாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுகு தலையன்பாற்கவலைகூர் வாள். (௧௬)

சிவனடியாரக்கன்பிலாசசிந்தையேயிரும்பேவல்செய்துநாளு, மவனடியார்திறத்தொழுகாவாககையே மரஞ்செவிகண ணுதியைந் தும், பவனடியா ரிடைசெலுத்தாப்படிவமே பாவைமறைபரவுஞ் சைவ, தவநெறியல் லாநெறியே பவநெறியென் றளியளாயத் தளர் வாள் பின்னும். (௧௭)

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிகபரமென்ப வவைகொடுப்பானெல் லாந்தானு, யனைததுயிகரு முயிராகு மரனெனபவவனறிவார்க்கங் கம்வாக்கு,மனத்துறுமெயப் பத்திவழிவருமென்பவப்பத்திவழி நிற் பார்க்கு, வினைத்துயாதீர்த் திடவெடுதத வடிவென்ப தவனடியார் வேடமன்றே. (௧௮)

என்னவிருந் தலமருவா ளிருக்குமிடத் தவளுள்ளதெண்ணி யாஙகே, தென்னவனுயிருந்தரசு செயதபிரானவட்கருளுஞ் செவ் விநோககிக், கன்னமுரங கரஞ்சிரந்தோள் கணடமுங கணடிகை பூணடு கையிற்றம்போற்பன்னெடுநாட் பழகியநோதனிப் பெரிய புத்தகமும் பக்கஞ்சோததி (௧௯)

(௧௫) வெந்தவுடல என்றது-வைணவக் கோட்பாட்டின்படி சுடப்பட்ட வுடலினையுடையாரதலின. தமர்-சுறறம்.

(௧௬) உணமாசு என்றது -மும்மலஙகளை. நீறு-அணிந்தோர் வினைகளை நீற்றுவது. தலையன்பு - சிவநேசம்.

(௧௭) மறைபரவும் சைவதவநெறிஎன்றது-வேதஙகளைப்போல முத்திநிலையை சோபானமார்க்கஙகளாக மலைவுபடக்கூறுது முற் படக்கூறி அந்நெறியில் நிற்பார்க்கு முத்திதருஞ்சமயம் சைவசமய மேயாதலின். (௧௮) எனைத்துயிர் என்றது - விஞ்ஞானகலர், பிரள யாகலர், சகலர் என்னுமூவகையான்மாக்களை, பயன்-உறுதி இகம், இப்பிறப்பு, பரம், மறுபிறப்பு. மெய்ப்பத்தி-சிவபத்தி.

(௧௯) அலமரல் - வருந்தல்.

கரிந்தநீள் கயன்முள்ளி னரையுமூது திரைகவுளுங ஈனைக்கு
நெஞ்சுஞ், சரிந்தகோ வணவுடையுந் தலைப் பனிப்ப முத்தரியந் தா
ஙகுந்தோளும். புரிந்தநூல் கிடந்தலையும் புண்ணியநீ றணிமார்பும்
பொலியநீழல், விரிந்ததோர் தனிக்குடையுந் தணவேன்றிக் கவிழ்ந்த
கைசயு மெய்யுந்தாஙகி. (உ0)

ஒருத்தரா யுணடிபல பகல்கழிந்த பசியினர்போ லுயங்கிவா
டி, விருத்தவே தியராய்வந் தகம்புகுதக் கணடெழுந்து மீதூரன்பி
ன், கருததளாய்த் தவிசிருத்திக் கைதொழுது சிவனையிஙகுக் கா
ணவென்ன, வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர் பசித்துன்
பால் வந்தேமென் றார். (உக)

இறபூட்டிய போயினு ரெம ் க ளெனகெளரி யியம்பமேரு,
விற்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியா ன் கைதொட்டு விடுமுன்யா
த்த, கொற்பூட்டு விடுத்திறநது கடிதடிசில் சமைக்திஙெனக் குமரி
தாளி, லற்பூட்டு மடவரலு மவ்வாறே யட்டில் புகுந்தடிசிலாக்கி. ()

தையன்மா தவகொழுந்து புறம்போந்து சிரகநீர் தளிர்க்கை
தாங்கி, யையனே யமுதுசெய வெழுந்தருளுமென வெழுந்தவடிக
ள்பாதச, செய்யதா மரைவிளக்கி யந்நீதன் சென்னியின்மேற் றெ
ளித்துப்பாச, மையன்மா சிருள்கழுவி யகமபுகுவித் தாசனமேல்
வைத்துப்பின்னா. (உ௫)

நகைமலரிட் டருசசித்து நல்லபரி கலந்திருத்தி நறுவீமுல்
லை, முகையனைய பாலடிசில் வெள்ளிமலை யெனப்பருப்பு முதுகிற்
செம்பொற், சிகரமெனப் பல்வேறு கருனைபுற நதழீஇக்கிடந்த சி
றுகுன்றிட்ட, வகையென செய் யருவியெனப் படைத்தனைய சிற்
றுணடி வகையுமபெயது. (உச)

செய்யவா யிடையிடையே முகமனுரை யின்னமுது செவியி
லூட்டத், தையலாள் வளைக்கையறு சுவையமுது வாயூட்டத் தளர்

(உ0) கவுள்-கபோலம் பனிப்பு-நடுக்கம்.

(உக) உயஙகல்-மயஙகல். தவிசு-ஆசனம்.

(உஉ) கொல் என்னுஞ் சாதிப்பணபு கொல்லன்மேல் நிற்ற
லால் பணபாகுபெயர். அல்லது-ஈறுதொக்க தெனினுமமையும்.

(உச) பரிகலம்-உண்கலம். திருத்தி-புநிதப்படுத்தி. இதுமங்
கலவழக்கு. கருனை-பொரிக்கறி. (உ௫) முகமன்-உபசாரம். அமு
து-தேவாமிர்தம். பூ வில் என்றது—மன்மதன் தேவர்கள்மேல் த
பாணங்களை யெய்யும்வில், மலர்வில்லாதலின்.

தயாக்கை, யையர்தாந் திருவமுது செய்தமு துண்டவரெனமூப் ப கன்றுபூவிற், கையதே மலர்வாளிக் காளைவடிவா யிருந்தார் கன்னி காண. (உ௫)

பூசியவெண் ணீறுபோய்க் கலவையாய்க் கண்டிகைபோய்ப் பொன்செய்பூணுங், காசணிபொற் குண்டலமுங் கடகமுமாய் மூப் புப்போய்க் காளையான, தேசுருவங்கண்டு நடுநடுங்கி வளைக் கரநெ ரிதுத் திகைத்து வேர்த்துக், கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்று ளக்கற்புமலர்க் கொம்பரன்னாள். (உ௬)

ஆனபொழு தருங்கடிநன் மணங்குறித்து மனையிற்றீர்ந் தய லூர்புக்க, தேனொழுகு துழாயலங்கற் றீர்த்தனுக்கன் புடையார் போற் றிரியும்வஞ்ச, மானமுடை யார்மீண்டு மனைபுகலும் பதினா று வயதின்மேய. பானன்மணி கண்டனுதற் காப்பணிந்தோர் பசு ங்குழவிப் படிவங்கொண்டான (உ௭)

எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்துபுறந் தலம்பவன்ப ரிதயமெ ன்னுஞ், செழுமலரோ டையின்மலர்ந்து சிவானந்தந் தேன்றதும் பு தெய்வக்கஞ்சத். தொழுதகுசிற் றடிபெரிய விரல் சுவைத்து மைக்கணீர் துளும்பவாய்விட். டழுதணையா டையிற்கிடந்தா ன னைத்துயிரு மீன்றகாத் தழிகருமபபன். (உ௮)

தாய்விட்டுப் போனதொரு தனிக்குழவி யெனக்கலங்கித் தா ங்கித்தேடி, யாய்விட்டுப் பிரமனழ மறைகளழ வன்புடையா ளன் பிற்பட்டு, வாய்விட்டுக் கிடந்தழுத மகவினைக்கண் டனங்கனையா ண் மாமியென்னுங். காயவிட்டு மக்கொடியா ளிம்மகவே தெனக் கேட்டாள் கௌரிதன்னை (உ௯)

நத்தனயன் றனக்கரிய நாயகனுக் கன்புடையாணவில்வாடே வ, தத்தனயந் தருமனைவி யொடுபோந்து சிறுபோது தையலாயீ ண், டித்தனயன் றனைப்பார்த்துக் கோடியென வைத்தகன்று னெ ன்றுமுன்னஞ். சித்தநய னங்கலங்கச் சீறிமண வாட்டிதன்மேற் செற்றங் கொண்டாள். (௩0)

என்புபூண் டிடுகொட்டிற் பொடியாடு முருத்திரனுக் கிடைய ரூத, வன்புபூண டான்மகவுக் கன்புடையாய் நீயுமெமக் காகாயெ ன்று, துன்புபூண் டயர்வாளை மகவையுங்கொண் டகத்தைவிடத் துரத்தினார்கள், வன்புபூண் டொழுகுவை ணவம்பூண்டு பொறை யிரக்க மானநீத்தார். (௩௧)

(உ௭) பானல்-நீலோற்பலம். அலம்ப-ஒலிக்க.
(உ௯) விட்டுமதம்-வைணவமதம் விட்டு-இது ஆசிரியச் சிதைவு.
...பவன். நந்து-சங்கு.

தாயிலாப் பிள்ளைமுகந் தனைநோக்கித் தெருவினிடைத் தனர்வாளுள்ளங, கோயிலாக் கொண்டுறையுங் கூடலு யகனைமனக் குறிப்பிற்கண்டு, வேயிலாக் கியதடந்தோட் கௌரிதிரு மந்திரத்தைவிளம்பலோடுஞ், சேயிலாக் கிடந்தழுத குழவிவிசும் பிடைவிடைமேற் றெரியக்கண்டாள். (௩௨)

மழவுருநீத் தடலேற்றின் வருவார்தம் மிடத்தணங்கின் மனுவையோதிப்,பழகியபார்ப் பனமகளைப் பார்ப்பதியின் வடிவாக்கிப் பலருங்கண்டு, தொழவிடைமே லேறிவிசும் பாருகமலர்மாரிசுரர் கடூற, வழகமொழுந் தருளினர் களிதூங்கி யதிசயித்தா ரவனிமாக்கள். (௩௩)

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௩௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - கசசுO.

---

இருபத்துநான்காவது,

# கான்மாறியாடினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருத்தராய்மதுராபுரிமேவியசித்தராகியசெல்வா
விருத்தராயிளையவருமாயமழவுமாய்வேடங்கொணடடலேற்றி
ஞெருத்தராய்விளையாடியவாடலையுரைத்தனமினிமன்று
ணிருத்தராயவர்மாறிநின்றுடியநிலைசிறிதுரைசெய்வாம். (க)

வேந்தன்மீனவன்கொடியவனுகியவிக்கிரமன்றன்றேறு
ளேந்துமண்பொறையிராசசேகரன்புயத்திறக்கியைந்தருநாடன்
பூந்தணமாமலர்வேதியன்மாதவன் புரத்தின்மேற் பொலிந்தோங்கு
சாந்தநீறெனச்சணணித்தபுண்ணியத்தனிமுதனகர்சார்ந்தான். [௨

(௩௨) சேய் இல் - தூரம் இல்லாத. எனவே சமீபத்தில் என்பது பொருள்.

(௨) மீனம் வன்கொடியவன் - மீனமாகிய வலியகொடியையுடையவன். மாமலர்-இலக்குமிவசிக்குந் தாமரைமலர். வேதியன்-பிரமன். சண்ணித்தல்-பூசல்.

கண்ணகன்புவியிராசசேகரன்பொதுக்கடிந்துசெங்கோலோச்சி
வண்ணவெண்குடைநிழற்றுவானுனந்தவடிவமாய்த்தனிமன்று
ளண்ணலாடியதிருநடத்தன்பினாலாடலொழித்தேனை
யெண்ணுமூவிருபத்துமுக்கலையுங்கற்றிறைமுறைசெய்நாளில். ()

சிலம்பிவாயினூலிழைத்திடுபெந்தரிற்செங்கண்மாவொருழவைகு
மலம்புதெண்டிரைப்பொன்னியந்தண்டுறையானைக்காவிறைநகன்
கலந்தசிந்தையான்மூவிருபத்துநாற்கலைகளும்பயின்றுள்ள [பு
மலர்ந்தவன்கரிகாற்பெருவளத்தவன்வையகம்புரக்கின்றான். (௪)

பொன்னிநாடவன்வாயிலுள்ளாரொருபுலவன்வந்தலர்வேம்பின்
கன்னிநாடனைக்கண்டுமுன்பரவுவான்கனைகழற்கரிகாலெம்
மன்னவற்கறுபத்துநாற்கலைகளும்வரும்வராதுனக்கொன்று
தென்னவரேறனையாயதுபரதநூலென்றிந்திலையெனச்சொன்னான். (௫)

கேட்டமீனவன்மறுபுலவிஞ்சையன்கிளத்துசொல்லிகன்மான
மூட்டவாகுலமூழ்கியமனத்தனாய்முதுமறைச்சிரமன்று
ளாட்டமூன்றுடைநாயகனாடலைநானுமாடுதற்குள்ளம்
வேட்டதேகொலாமிதுவுமெம்பிரானருள்விதியெனவதுகற்பான்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆடனூல்வரம்பு கண்டவராகி யவ்வழியாடலும் பயின்ற, நாடக நடைதேர் புலவரைத்தருவி நண்ணியவவாகலெலா மகிழ்ச்சி, வீட ருஞ்சிறப்பா லறுவையும்பூணும் வெறுக்கையும் வெறுத்திடக் கொ டுத்துப், பாடல்வண்டரற்றுந் தாரினான் பரதப்பனுவலுங் கசடறப் பயில்வான். (எ)

பாவமோடராகந்தாளமிம்மூன்றும்பகாந்திடுமுறையினாற்பரத
மாவையினங்கமுபாங்கமேபிரத்தியாங்கமேயலர்முகராக
மோவறுசீர்சால்கரப்பிரசாரமுவமையில்சிரக்கரகருமந்
தாவறுகரகேத்திரங்கரகரணந்தானகமேசுத்தசாரி. (அ)

விண்டிடாத்தேசிசாரியேநியாயம்விருத்தியேபிரவிசாரம்பூ
மண்டலமுடனாகாசமண்டலமேமாசிலசுத்தககரணஞ்சீர்

(௪) கரிகாற்பெருவளத்தவன்-உறையூரிலிருந்தரசுபுரிந்த சோழன். இவனுக்கு இப்பெயர், ஓர்முனிவர் வாக்கின்படி இவனது தாயார் இவன்காலில் கரிக்கோடிட்ட காரணம்பற்றிவந்தது-இதனைச் செவ்வந்திபுராணத்திற்காண்க. வளவன் என்னுஞ்சொல், வளத்தவனெனவந்தது. வளமையையுடையானென்பதுபொருள்.

(௬) விஞ்சையன்-கவிஞன். ஆகுலம்-துன்பம். (எ) ஆடல்நூல் பரதநூல். அறுவை-ஆடை. (அ) பாவம் என்பது-மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தன்முதலிய பத்துச்சத்துவங்களில்ஒன்று. அது-வெகுண்டோனை வினயமுதலிய இருபத்து நான்குவகைத்தாய் நிற்கும்.

கண்டவுற்புலிதகரணமேயங்ககாரமேயிரேசிதமென்னக்
கொண்டநாலைந்துபேதமுங்கற்றுக்கோதறப்பயின்றபினவற்றுள்.
வருத்தமின்மனோபாவாதியாமெட்டுமைநிருத்தங்களிற்சாரி
நிருத்தமாகியதாண்டவமகமார்க்கநிகழ்த்திடுந்தேசியேவடுகே
யருத்தமாகியசிங்களமெனமூன்றுமதுநிலையாறுமூவிரண்டு
திருத்தமாம்பதமுந்திகழிரேகாதிசெப்பியவங்கமீரெட்டும். (௧௦)

நால்வகைத்தாருங்கரணமுமேலோர்நாட்டியவிருவகைக்காமுங்
கால்வகைபுரிகைமுதற்பதினாறுங்கவான்மனையாதியாமிரண்டு
பாலதுமடிப்புவகையெழுநான்கும்பழிப்பறுசுத்தசாரியெனு
மேலுறுபூசாரிகள்பதினாறுமித்துணைக்ககனசாரிகளும். (௧௧)

எற்றதிக்கிராந்தமாதியாமுப்பதிருவகைதேசிசாரிகளுங்
காற்றினுங்கடுந்தேர்சசக்கரமுதலாங்ககனசாரிகைகளேழைந்துஞ்
சாற்றுவித்துவற்பிராந்தமாதியவாஞ்சாரிபத்தொன்பதுமாகப் [கள்
போறறிவையனைத்துமும்படப்புட்பபுடத்திலக்கணமுதற்பொருள்
ஆசவாத்தியமுன்பொருணமுதறகளாசமாதியாம்பாடபேதங்கள்
பேசியபதினறொன்பதுமபடகபேதமொன்றொழிந்தநாலைந்து
மாசறுமளகமாதியாம்பாடவகைகளுமேலமுமறறவற்றிற் [யும்.
பூசல்வார்த்திகத்தொட்டைவகைசசசச புடாதியாந் தாளமாத்திரை
இளந்தமாத்திரைபின்கதிகளுஞசொல்லுங கீதமும்பாடமு மெழுத்
வளந்தருமணிபந்தாதிகீதததின்வகுததகட்டளையெழுநான்கு [தும்

---

(௯) நாலைந்துபேதம என்றது - அங்கமுதல் இரேசித மீறாகக் கூறிய இருபதுபேதங்களாகிய பொதுவிலக்கணங்களை.

(௧௦) அகமார்ககம்-அகக்கூத்து. அதாவது அகசசுவை பற்றி நிற்பது. தேசியாவது, கீதத்துககு அடிசாரி முதலாகக் காற்சுற்றுதல், எறிதல்முதலியன. வடுகு ஆவது, கால்களும், உடற்றூக்கு முதலியவுடல்வர்த்தனைகளுமுடையது. சிங்களமாவது-இவ்விரண்டிலக்கணங்களையுமுடையது. இவை-பதாகைமுதலிய கரகரணங்களும், காற்றுச்சுற்றுமுதலிய காற்புரிகைகளு முடைமையால் மெய்த்தொழிற்கூத்தெனவும் பெயாபெறும். ஆறுமூவிரண்டு-பன்னிரண்டு. இவற்றைவிரிக்கின் பெருகுமாதலின, குணநூல், சயந்தநூல், பெருநாரை. பெருங்குருகு முதலிய நூல்களுட்காண்க.

(௧௧) இருவகைக்கரம்-எழிற்கை, தொழிற்கை. பாலது-பகுப்பினையுடையது, பால்-பகுதி. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

(௧௩) பதினாறு ஒன்பதும் - இருபத்தைந்தும். ஒன்றொழிந்த நாலைந்து - பத்தொன்பது.

மளர்திசெரளையாதிகட்டளையேழைந்தாசன்கமைந்துபாவாதி
விளம்பியமூன்றுகலப்புமீருகவிளைத்திடுங்கூத்தகமார்க்கம். (கச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தவிக்கூத்துக்கற்கும்போதுதன்னுடம்பிற்சால
வருத்தநோயெய்தியிந்தவருத்தநான்மறையுந்தேரு
வருத்தமாயறிவாய்வெள்ளியம்பலத்தாடிநின்ற
நிருத்தனார்தமக்குமுண்டேயெனபதுநினைவிற்கொண்டான். (கரு)

கரியதாமரைக்கணனுமங்கமலநான்முகனுங்காண்டற்
கரியதாளொன்றேநோவவாற்றநாணிற்பதந்தோ
வுரியதாமிதனைகற்றுவருத்தமுற்றோர்ந்துமீது
தெரியநானிருப்பதேயோவறனெனச்சிந்தைநோவான். (கசு)

வடுப்படுபிறவிப்பௌவவரம்புகாணகின்றநாள்வந்
தடுப்பவர்யாவரேனுமவார்க்கெலாம்போகம்வீடு
கொடுப்பவர்செய்யுமிந்தக்கூத்தையெப்படிநாஞ்சென்று
தடுப்பதுதகாதென்றேனும்வருந்துமேசரணமென்று. (கஎ)

இதற்கிது துணிவென்றுன்னியெழுந்துபோய்ச்சிவனிராவிற்
கதக்களிற்றொருத்தலேந்துங்கதிரமணிக்குடிமிக்கோயின்
மதக்கரியுரியினுற்குவரம்பறச்சிறந்தபூசை
விதப்படயாமநான்கும்விதிவழிபியற்றல்செய்யா. (கஅ)

விண்டகமலர்த்தாளேத்திவெள்ளியம்பலத்துளன்பர்
தொண்டகமலரநின்றசோதிமெய்ஞ்ஞானக்கூத்தைக்
கண்டகமகிழ்ந்துதாழ்ந்துகட்புனல்சோரச்செங்கை
முண்டகமுடிமேலேற்றிமுகிழ்த்துநின்றிதனைவேண்டும். (ககூ)

நின்றதாளெடுத்துவீசியெடுத்ததாணிலமீதூன்றி
யின்றுநான்காணமாறியாடியென்வருத்தமெல்லாம்

---

(கரு) இக்கூத்து என்றது-அகக் கூத்தினை. அருத்தம்-பொருள்.

(கசு) தெரிய என்றது-தெரிந்து என்னும்வினை யெச்சத்திரிபு.

(கஅ) கதம்-கோபம். (ககூ) விண்டகமலர்த்தாள் என்றது, தனது இதயத்தில்மலர்ந்த தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை. தொண்டகம்-தொண்டுபூண்டமனம். மெய்ஞ்ஞானக்கூத்து என்றது-முத்தியருளும் ஞானநடனத்தை. "ஊனநடன மொருபாலொருபாலாம், ஞானநடந்தா னடுவேநாடு" என்ற திருவருட் பயனுலுமுணர்க.

பொன்றுமாசெய்தியன்றேற்பொன்றுவலென்னுவன்பிற்
குன்றனுன்சுரிகைவாண்மேற்குப்புறவீழ்வேனென்று. (உ0)

நாட்டினுன்குறித்துப்பாயநணுனுமுன்னிடத்தாளுன்றி
நீட்டினுன்வலத்தாள்வீசிநிருமலன்மாறியாடிக்
காட்டினுன்கன்னிநாடன்கவலையும்பாசமூன்றும்
வீட்டினுன்பரமானந்தவேலையுள்வீட்டினுனே. (உக)

விளைகள்வாய்வீழ்ந்தவண்டின்மெய்யறிவின்பமென்னு
மளவிலாமுநநீர்வெள்ளத்தாழ்ந்தவனெழுந்துபின்னு
முளமும்வாசகமும்மெய்யுமுடையவனதுவேயாகப்
பளகிலாவன்புதானேபடிவமாய்ப்பழிச்சலுற்றான். (உஉ)

கலி விருத்தம்.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங்
கரியாகியவங்கணனேசரண
மரியாயெளியாயடிமாறிநடம்
புரிவாய்சரணம்புனிதாசரணம். (உஙு)

நதியாடியசெஞ்சடையாயநகைவெண
மதியாய்மதியாதவர்தம்மதியிற்
பதியாய்பதினெணகணமும்பரவுந
துதியாய்சரணஞ்சுடரேசரணம். (உச)

பழையாய்புதியாய்சரணம்பணிலக்
குழையாய்சரணங்கொடுவெணமழுவா
ளுழையாயசரணம்முருகாதவாபால்
விழையாயசரணம்விகிர்தாசரணம். (உரு)

இருளாய்வெளியாயசரணம்மெனையும்
பொருளாகநினைந்துபுரந்தரன்மா

(உ0) பொன்றுவல் - இறப்பேன். சுரிகைவாள் - இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. சுரிகை - உடைவாள் (உக) பாசம் மூன்றுவன - ஆணவாதி மும்மலங்கள். (உரு) பழையாய், புதியாய் என்றமையை - "முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம்பொருளே. பின்னைப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப்பெற்றியனே என்னுந்" திருவாசகத்தானுணர்க. பணிலம் – சங்கு.

(உசு) இருளாய், வெளியாய் என்றது - ஆன்மா, தான்மாத்திரையாயும், தனுகரணாதிகளோடு கூடியும் நிற்கும் கேவலசகல அவதரங்களில் தானுமவ்வாறு நின்றருளுதலை.

றெருளாதநடஞ்தெரிவித்தெனையா
ளருளாய்சரணம்மழகாசரணம். (உசு)

அயனத்தனெனப்படுமாடரவச
சயனத்தவனைத்தருதத்துவநால்
வயனத்தவவானவர்வானவசே
னயனத்தவளுயகனேசரணம். (உஎ)

கதவெங்கரியின்னுரியாய்சரண
முதலந்தமிலாமுதலேசரணென்
றதிர்பைங்கழனூபுரவண்டலறும
பதபங்கயமுன்புபணிந்தரசன. (உஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுமிப்படியேயிந்தத்திருநடம்யாருங்காண
நின்றருள்செய்யவேண்டுநிருமலமானவெள்ளி
மன்றவவடியேன்வேண்டுமெவாமிதுவென்றுதாழ்ந்தா
னன்றுதொட்டின்றுமெங்கோனந்நடநிலையாய்நின்றான். (உகூ)

கான்மாறியாடினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உஉ - சகு - திருவிருத்தம் - கசஅக.

இருபத்தைந்தாவது,

## பழியஞ்சினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈறிலான்செழியனன்புக்கெளியவனுகிமன்றுண்
மாறியாடியகூத்தென்சொல்வரம்பினதாமேகங்கை
யாறுசேர்சடையான்றன்னேரரும்பழியஞ்சித்தென்னன்
றேறலாமனத்தைத்தேற்றுந்திருவிளையாடல்சொல்வாம். (க)

இனையநாட்சிறிதுசெல்லவிராசசேகரன்றன்காதற்
றனையனுங்குலோத்துங்கற்குத்தன்னரசிருக்கைநல்கி

---

(உஎ) நால்வயனத்தவன் - நான்கு வேதங்களாகிய திருவாக்குகளையுடையவன். வசனம் - வயனம் எனத்திரிந்துநின்றது. சேல்நயனத்தவள் - அங்கயற்கண்ணி.

வினையெலாம்வென்றுஞானவெள்ளியம்பலத்துளாடுங்
கனைகழனிழலிற்பின்னிக்கலந்துபேரின்பமுற்றான். (உ)

குரவன்செங்கோல்கைக்கொண்டகுலோத்துங்கவழுதிசெங்க
ணரவங்கம்பூண்டகூடலாதிநாயகனைநித்தம்
பரவன்பின்வழிபாடாறுப்பத்திமைநியமம்பூண்டா
னிரவஞ்சுங்கதுப்பினல்லாரீரையாயிரவருள்ளான். (ங)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அப்பதினாயிரவர்க்குமொவ்வொருத்திக்கவ்வாறு
யொப்பரியவாறுபதினாயிரங்குமரருளரவருட்
செப்பரியவல்லாண்மைச்சிங்கவிளவேறனையான்
வைப்பனையான்முதற்பிறந்தமைந்தன்பேரனந்தகுணன். (ச)

கலைபயின்றுபரிநெடுந்தேர்கரிபயின்றுபலகைவாள்
சிலைபயின்றுவருகுமரர்திறநோக்கிமகிழ்வேந்த
னலைபயின்றகடலாடைநிலமகளையடலணிதோண்
மலைபயின்றுகுளிர்தூங்கமகிழ்வித்துவாழுநாள். (ரு)

செய்யேந்துதிருப்புத்தூர்நின்றுமொருசெழுமறையோன்
பையேந்துமரவல்குன்மனைவியொடும்பானல்வாய்க்
கையேந்துகுழவியொடுங்கடம்புகுந்துமாதுலன்பான்
மையேந்துபொழின்மதுரைநகர்நோக்கிவருகின்றான். (சு)

வருவானுண்ணீர்வேட்டுவருவாளைவழிநிற்கும்
பெருவானந்தடவுமொருபேராலினீழலின்கீ
ழொருவாதபசுங்குழவியுடனிருத்திநீர்தேடித்
தருவான்போய்மீண்டுமனையிருக்குமிடந்தலைப்படுமுன். (எ)

இலைத்தலையபழுமரத்தின்மிசைமுனாளெய்ததொரு
கொலைத்தலையகூர்வாளிகோப்புண்டுகிடந்ததுகா
லலைத்தலையவீழ்ந்தும்மைவினையுலப்பவாங்கிருந்த
வலைத்தலையமானோக்கியவயிறுருவத்தைத்தன்றால. (அ)

அவ்வாறவ்வணங்கனையாளுயிரிழந்தாளவ்வேலைச்
செவ்வாளியேறிட்டசிலையுடையானொருவேடன்

---

(ங) குரவன்-பிதா. ஆறு - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம். நியமம் - கடன். கதுப்பு - கூந்தல். (சு) செய்-வயல்-பை-படம். பால்நல்வாய்-பால்மணங்கமழும்நல்லவாய். கடம்-காடு. மாதுலன்-மாமன். மை-மேகம். (அ) பழுமரம்-ஆலமரம். கோப்புண்டு-சிக்கிக்கொண்டு. உம்மை-முற்பிறப்பு.

வெவ்வாளியேறனையான்வெயிற்கொதுங்குநிழறேடி
யவ்வாலநிழலெய்தியயனின்றனிளைப்பாற. (௯)

தண்ணீர்க்குப்போவாயாவிதலைப்பட்டமறையவனு
முண்ணீர்மைக்கொணடுமீணடொருங்கிருந்தகுழவியொடும்
புணணீர்வெள்ளத்துக்காறழ்ந்துயிரைப்புறங்கொடுத்த
பண்ணீரமழலைமொழிப்பார்ப்பனியைக்கண்ணுற்றான். (௧௦)

அயில்போலுங்கணையேறுண்டவ்வழிபுண்ணீர்சோர
மயில்போலவுயிர்போகிக்கிடக்கின்றணமருங்கணைந்தென்
னுயிர்போல்வாயுனக்கிதுவென்னுறறதெனமத்தெறிதண்
டயிர்போலக்கலங்கியறிவழிந்துமணஞ்சாம்பினன். (௧௧)

இணையதோர்பெணபழியையாரேறறாரெனத்தேர்வா
னனையதோர்பழுமரத்தின்புறத்தொருசாரழல்காலு
முனையதோர்கணையோடுமுடங்கியகைச்சிலையேந்தி
வினையதோர்ந்தெதிர்நின்றவிறல்வேடன்றனைக்கணடான். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

காப்பணிதாளன்வாளொடுவீக்கியகச்சாளன்
கூர்ப்பகழிக்கோலேறிடுவில்லன்கொலைசெய்வா
னேற்பனைக்கொணடிவ்விடைநின்றனிவனேயென்
பார்ப்பனியைக்கொன்றின்னுயிருணடுபெழிபூணடான். (௧௩)

என்னமதித்தேயேடாவேடாவென்னேழை
தன்னைவதைத்தாயநீயேயென்னுத்தழலகால்கண
மின்னலெயிற்றுக்கூற்றெனவலவாய்விட்டார்த்து
மன்னவனுணைப்பாசமெறிந்துவலித்தேகும். (௧௪)

மாணடவளைத்தன்வெந்நிடையிட்டான்மகவொக்கற்
றுணடவனைத்தான்றய்முலைவேட்டழுதன்சேயைக்

(௯) ஆளி ஏறு-ஆணசிங்கம். (௧௦) ஆவி-நீரோடை. கால்-கால்வாய். புறங்கொடுத்த-இழந்த.

(௧௧) அவ்வழிஎன்றது - அம்புதைத்தவாயினை. சாம்பல்-ஒடுஙகல். (௧௨) வினை அது ஓர்ந்து - மிருகஙகளைக் கொல்லுந்தொழிலை ஆராய்ந்து. விறல்-வெற்றி. (௧௩) காப்பு-தொடுதோல். கச்சாளன்-கச்சையை யுடையவன். பகழி-அம்பு (௧௫) வெந்-முதுகு ஒக்கல்-இடைப்பக்கம். தாணட-பொருந்த. அளியன் - கிருபையையுடையவன். இது ஈணடு அந்தணன்மேல் நின்றது.

காண்டொறும்விம்மாக்கண்புனல்சோரக்கடிதேகா
வாண்டகைமாறன்கூடலணைந்தானளியன்றான். (கசு)

மட்டவிழ்தாரான்வாயின்மருங்கேவந்தெய்தா
வுட்கெளிலாவேடனைமுன்விட்டிரன்றாள்
சட்டகநேரேவிட்டெதிர்மாறன்றமர்கேட்பக்
கட்டழல்சிந்தாமுறையிடுகின்றான்கையோசசா. (கரு)

கோமுறைகோடாக்கொற்றவரேறேமுறையேயோ
தாமரையாள்வாழ்தணகடிமார்பாமுறையேயோ
மாமதிவாரேனன்வழிவருமைந்தாமுறையேயோ
தீமைசெய்தாய்போற்செங்கைகுறைத்தாய்முறையேயோ. (கஎ)

பிறங்குக்கோலான்மாறடுகொற்றம்பெறுவேந்த
னுறங்குமபோதுந்தன்னருளாணையுலகெங்கு
மறங்குன்றாவாககாப்பதையென்பஃதியாதிம்
மறங்குன்றுதான்செய்கொலைநாவாவழியென்றான். (கஅ)

(கரு) துகளா - குற்றம. சட்டகம-தேகம. (கஎ) கோமுறை - மநுநூன்முறை. தீமைசெபதாய் போற்செங்கைகுறைததாய என்றது-ஓர்பாண்டியன நகாசோதனை வருகையில மறையவர்வீதியில் ஒருவீட்டிலொரு அந்தணன். தனமனைவியோடு நான் காசிக்குப் போய்வருகிறேன் அதுவரையில உன்னையும் உனதுகற்பையும் பாண்டியன் செங்கோல பாதுகாககுமென்றுசொலலிய வாாததையை அப்பாணடியன்கேட்டு. அன்றுமுதல் இராமுழுதும் அம்மனையின் புறத்தேகாவல் செயதுவருகையில். ஒருநாள் அவ்வீட்டில் வேற்றரவமுண்டாகக்கணடு, அதனைசசோதிககவேணடி அவ்வீட்டின்கதவைத்தட்டினன். அப்போது காசியாத்திரைமுடித்து வீடுசேர்ந்த அந்தணன், யாரென்றுகேட்க. அகருாலோசையால வீட்டுக்குரிய அந்தணன்தா னென்றறிந்து அவ்வநதணனுக்குச சந்தேகத்தைவிளைத்தோமே என்கிற அசசத்தோடு, அசசந்தேகமொழிய எல்லாவீட்டுக் கதவுகளையுநதட்டிககொணடே யரணமனைசேர்ந்தனன். மறுநாட்காலையில் மறையவர் யாவருமொன்றுசேர்ந்து இவ்வதிசயத்தை அரசனுக்கறிவிக்க, அதுகேட்டபாணடியன் உங்கட்கொருசேரத்தீமைசெய்தது என்கையேயென் றதனைத்தறித்தனன். உடனே சோமசுந்தரக்கடவுள் பிரத்தியட்சமாய் அப்பாண்டியனுக்குப்பொற்கையளித் தருளினரென்னுஞ் சரித்திரத்தினை. இதனைக், "கொற்கையான்மாறன் குலசேகரப்பெருமான் பொற்கையனனகதை போதாதோ" என்னுஞ்செய்யுளானுமுணர்க.

(கஅ) மாறு - பகை. கொற்றம் - வெற்றி. ஐ - சாரியை.

வாயிலுளார்தமன்னவன்முன்போய்மன்னூரை
கோயிலின்மாடோர்வேதியன்மாதைக்கொலைசெய்தா
ஞயினனென்றோர்வேடனைமுன்விட்டவிந்தாளைத்
தாயினன்வந்திங்கிட்டயர்கின்றான்றமியென்றார். (கக)

இறைமகனஞ்சாவென்குடைநன்றாலென்காவ
லறமலிசெங்கோலஞ்சுபயந்தீர்த்தரசாளு
முறைமையுநன்றான்மணகலிமூழ்கமுயன்றேந்தும்
பொறைமையுநன்றாலென்றுபுலந்துபுறம்போந்தான். (உ0)

வேதியனிற்குந்தன்மைதெரிந்தான்மெலிவுற்றான்
சாதியின்மிக்காய்வந்ததுனக்கென்றளாகின்றா
யோதுதியென்னககாவலனைப்பாாததுனை நன்ற
நீதியுளாய்கேளென்றுரைசெய்வானிகழ்செய்தி. (உக)

இன்றிவளைக்கொணடாாவடநீழலிடைபிட்டுச்
சென்றுதணீர்கொணடியான்வருமுன்னிசசிலைவேடன்
கொன்றயனின்றானென்றுலைபூட்டுமகொலைவேல்போல்
வன்றிறன்மாறன்செவிநுழைவித்தான்மறையோனல். (உஉ)

அந்தணன்மாற்றந்தனையுமுட்கொணடறநோக்குஞ்
சந்தனவெற்பன்மறவனைநோக்கததாழ்ந்தனனு
னெந்தைபிரானேநாயடியேனினரெப்பாற
வந்துபுகுந்தேதனநதமரததின்மருங்கோர்சாா (உங)

ஐயோநானுங்கொன்றவனல்லேன்கொன்றாரைக்
கையேன்வேறுங்கணடிலனென்றானிவளாகத
தெய்யேறுணடவாறெவனென்றாரெதிநின்றா
மெய்யேயையாயானறியேனிவ்விளைவென்றான். (உச)

---

(கக) கோயில்-அரசன்வீடு அவிந்தாள்-இறந்தவள்-தாயினன்-முற்றெச்சம். (உ0) அஞ்சுபயம்என்றது - குடிகளுக்குத்தன்னாலும், தன்பரிசனததாராலும், பகைவராலும், கள்வராலும், எனைவிலங்கு முதலிய உயிர்களாலும் வருமகெடுதிகளை. கலி-துன்பம். புலந்து-மனம்வாடி. (உஉ) வடம்-ஆல் (உங) சந்தனவெற்பு-பொதியமலை. மறவன் - வேடன். எய்ப்பு - இளைப்பு.

(உச) கையோன் - இழிகுலத்தவனுகியயான். கை - சிறுமை. எய் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அம்பின்மேனிற்றலால் தொழிலாகுபெயர்.

இக்கொலைசெய்தான்யானலனென்னாதுளனென்னத்
தக்கவனேயோதறுகணமறவனுரைமெய்யோ
சிக்கவொறுத்தாலல்லதையுண்மைசெப்பானென்
றொக்கவுரைத்தார்மந்திரருள்ளார்பிறரெல்லாம். (௨௫)

மன்னன்றானுமற்றதுசெய்மினெனமள்ளர்
பின்னந்தண்டஞ்செய்தனர்கேட்கப்பிழையில்லான்
முன்னஞ்சொன்னசொற்பெயரானாய்மொழியாநின்
றின்னந்தீரத்தேருமினென்றானென்செய்வான். (௨௬)

ஆற்றவொறுக்குந்தண்டமுமஞ்சானறைகின்ற
கூற்றமுமொன்றேகொன்றகுறிப்புமுகந்தோற்றான்
மாற்றவரேயோமாவோபுள்ளோவழிவந்த
கோற்றொடியைககொனறெனபெறவல்லான்கொலைசெய்வான். ()

கைதவனாமிக்கானவனேயோபிறரேயோ
செய்தவாயாரே-யிககொலைவேட்டஞ்செய்தோர்மா
வெய்தவிலக்கிறப்பியகோறானேறுணடிம
மைதவழ்கண்ணாணமாய்ந்தனளேயோவறியேனால். (௨௮)

என்னாமுனவிக்கதெனனவனினனமிதுமுன்னா
றன்னாலாயத்தக்கதையென்றான்றகவின்ற
நன்னாரந்நூலாய்ந்திது நூலாலமையாதான
மன்னாதெய்வத்தாலேதேறுயவாயெனறார். (௨௯)

வேந்தர்கள்சிவகமவேதியனைப்பாத்தித்தீர
வாய்ந்துனதுள்ளக்கவலையொழிப்பெனநேசனின்
னேர்ந்தழையிமசுகடனிறுவிபபோமெனறேவிக்
தேந்துணாவேயனைத்தகார்மறவோனைச்சிறைசெய்தான். (௩0)

மின்னையாடனசெயகடனமுறறமீணடோனைத்
தன்னமர்கோயிற்கடைவயினவைத்துத்தானேகிக்
கொன்னவிலவேலானறங்களகுடிககோகுலதெய்வ
மென்னவிருந்தா-டிகளபணிந்தானிதுகூறும். (௩௧)

---

(௨௫) தறுகண - அஞ்சாமை. மந்திரர் - ஆலோசனைக்காரர்.

(௨௭) கோற்றொடி-கோலபோலத் திரண்ட வளையலையணிந்த முன்கையையுடையாள்என நிற்றலால விட்டஅன்மொழித்தொகை.

(௨௯) தகவில்தம் அனனார் என்றது - தகுதியினாற் றமக்குத் தாமேயொப்பாயுள்ள பெரியோரை. (௩0) ஏமம்-சுடலை. வேங்கை-ஓர்மரம். துணர் - கொத்து.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மன்றாடுமணியேயிம்மறவன்றான்பார்ப்பனியைக்
கொன்றானேபிறர்பிறிதாற்கொன்றதோவிதுவறநூ
லொன்றாலுமளப்பரிதாக்கிடந்ததாலுன்னருளா
லென்றாழ்வுகெடத்தேற்றாயென்றிரந்தானவ்வேலை. (௩௨)

திருநகரின்புறம்பொருசார்குலவணிகர்தெருவின்க
ணொருமனையின்மணமுளதங்கந்தணனேடொருங்குநீ
வருதியுனதுளந்தேறமாறறமெலாந்தேற்றுதுமென
றிருவிசும்பினகமெழுந்ததாலொருவாக்கு (௩௩)

திருவாக்குசசெவிமடுத்துசசெழியன்றன்புறங்கடையிற்
பெருவாக்குமறையவனேடொருங்கெயதிப்பெரும்பகல்போயக்
கருவாக்குமருணமாலைக்கங்குல்வாய்த்தனனைவேற்
றுருவாக்கிக்கடிமனைபோயொருசிறைபுகவிருந்தான் (௩௪)

அன்றிறைவனருளாலங்கவர்கேட்கவம்மனையின்
மன்றன்மகன்றனக்களந்தநாளுலப்பமறலியிருட்
குன்றமிரணடெனவிடுத்தகொடும்பாசகையினராவாய
மென்றுவருஞ்சினத்தவரிலொருவனிதுவினவுமால். (௩௫)

இன்றேயிங்கிவனுயிரைத்தருதிரெனவிருமபகட்டுக
குன்றேறுங்கோனுரையாற்கொளவந்தவனபிணியுடம்பி
னென்றேனுமிலனொருகாரணமின்றியுயிர்கொள்வ
தன்றேயென்செய்துமெனமற்றவனீதறைகிறபான. (௩௬)

ஆற்றாலேறுண்டகன்றையருகொதுங்கும்பார்ப்பனியைக
காற்றால்வீழ்த்தெவ்வாறுகவாந்தேமப்படியிங்கச
சாற்றரவாரத்திற்றம்பறுத்துப்புறநின்ற
வீற்றவைவெருளவிடுத்திவனுவிகவர்கென்றான். (௩௭)

அந்தமொழிகேட்டரசனருமறையோய்கேட்டனையோ
விந்தமொழியெனப்பனவனிவனிவ்வாறிறந்தாலென்
பைந்தொடியாளிறந்ததுமப்படியேயென்மனக்கவலை
சிந்தவிதுகாண்பேனென்றொருங்கிருந்தான்றென்னனெடும். (௩௮)

(௩௪) பெருவாக்குமறையவன் என்றது-சிவபெருமானருளிய வேதங்களை யுணர்ந்தவனாதலின்.

(௩௫) அளந்தநாள் என்றது-வினைப்பயனை. (௩௭) ஆறு-வழி. கற்று ஆ - கன்றையுடையபசு. (௩௮) பனவன்-பிராமணன்.

ஓட்டியபல்கிளை துவன்றியொல்லொலிமங்கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல்லியமுழங்கக்குழுமியவோசையின்வெருண்டு
கட்டியதாம்பிறப்புனிற்றுக்கற்றாவொன்றெதிர்ந்தோடி
முட்டியதான்மணமகளைமுடிந்ததாலவளாவி. (௩௯)

மணமகனேபிணமகனும்மணப்பறையேபிணப்பறையா
யணியிழையார்வாழ்த்தொலிபோயழுகையொலியாய்க்கழியக்
கணமதனிற்பிறந்திறுமிககாயத்தின்வரும்பயனை
யுணர்வுடையார்பெறுவருணர்வொன்றுமிலார்க்கொன்றுமிலை. ()

கண்டானந்தணனென்னகாரியஞ்செய்தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங்குழன்மனைவிமாட்சியினுங்கழிதுன்பங்
கொண்டான்மற்றவனுடன்கோயில்புகுந்தலர்வேப்பந்
தண்டாரானமைச்சர்க்கும்பிறர்க்குமிதுசாற்றினான். (௪௧)

மறையவனையின்றுமொருமணமுடித்துக்கோடியென
நிறையவரும்பொருளீந்துநீபோதியெனவிடுத்துச
சிறையழுவத்திடைக்கிடந்தசெடித்தலையவிடிகுரல
கறையுடல்வேடனைத்தொடுத்தகால்யாப்புக்கழல்வித்து. (௪௨)

தெளியாதேயாமிழைத்ததீத்தண்டம்பொறுத்தியென
விளியாவின்னருள்சுரந்துவேண்டுவனநனிநல்கி
யளியாளுமனத்தரசனவனையவணிடைச்செலுத்திக்
களியானைவிழவெய்தகௌரியனைப்போய்ப்பணிவான். (௪௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதரம்பெருகபபாவி யேன்பொருட்டெம் மடிகணீரரும்பழி யஞ்சு, நாதராயிருந்தீரெந்தையார்க்குண்டே நான்செயத்தக்கதொன்றென்னக், காதலிற்புகழ்ந்துபன்முறைபழிச்சிக்கரையின் மாபூசனைசிறப்பித், தேதமகற்றியுலகினுக்குபிராயிருந்தனனிறைகுலோத்துங்கன். (௪௪)

பழியஞ்சினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௪ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௫௩௩.

---

(௩௯) புனிறு - இளமை. (௪௧) மாட்சி - இது தொழிற்பெயர், மாள்-பகுதியாதலின், மாட்சியிலும் என்றதற்கு - மாண்டதிலும் என்பதுபொருள். (௪௨) அழுவம் - கொடியநிலம். செடி-முடைநாற்றம். கால்யாப்பு-விலங்கு. (௪௪) ஆதரம்-அன்பு. ஏதம்-குற்றம்.

சிவமயம்.

இருபத்தாறவது,

# மாபாதகந்தீர்த்த படலம்.

கலிவிருத்தம்.

வேதநாயகன்வெம்பழியஞ்சிய
நாதனானலனிதுநல்கிய
தாதையைக்கொலைசெய்ததநயன்மா
பாதகந்தனைத்தீர்த்தமைபாடுவாம். (க)

விரைசெய்மாலைகுலோத்துங்கமீனவன்
றிரைசெய்நீர்நிலஞ்செங்கோல்செலுத்தனி
யரசுசெய்யுமந்நாளிலவந்தியென
றுரைசெய்மாநகராரொருபூசுரன். (உ)

வெருவுமங்காய்சினமாறியவேதியன
மருவுங்காதன்மனையெனும்பேரிளு
டிருவுங்காமனுந்தேவியுமணபுனை
யுருவுங்காமுறுமொப்பில்வனப்பினாள். (ங)

படியிலோவியப்பாவையொப்பாகிய
வடிவினாளவளபான்மகனென்றொரு
கொடியபாவிபிறந்துகொலைமுதற்
கடியபாவக்கலன்போல்வளருநாள். (ச)

கோடிகோடியடுஞ்சிலைகோட்டியே
கோடிகோடிகொடுங்கணைபூட்டியே
கோடிகோடிவிகாரமுங்கூட்டியே
கோடிகோடியனங்கனெய்தாரகொலோ. (ரு)

---

(உ) பூசுரன் - அந்தணன் (ங) மணபுனை யுருவு என்றது-சுதையாற்செய்த பதுமையை.

(ச) கொலைமுதல் கடிய பாவம என்றது-கொலை, களவு, கள், காமம், குருத்துரோகம் என்னும் பஞ்சமா பாதகங்களை.

(ரு) விகாரமாவன - சுப்பிரயோகம, விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம்என்பன - இவை முறையே, தாமரை - மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் என்னுமைந்து பாணங்களால் வருவன.

இளமைசெவ்வியயாக்கையன்மையல்கூர்
வளமைக்காமமும்வல்வினையுந்நிறைத்
தளைவிட்டீர்த்தலிற்றன்னைவயிற்றிடை
விளைவித்தீன்றவடன்னைவிரும்பினான். (௬)

அன்னையென்னுமழிதகையாளகத்
தின்னுயிர்த்துணையும்மனக்காவலாய்
மன்னுநாணமடமுதனால்வருந்
தன்னைநீங்கலிற்றானுமொத்தாளரோ (௭)

இன்பமோசிறிதாகுமிதில்வருந்
துன்பமோகரையில்லாததொட்கட
லென்பதாருமிவனாலறியவிவ்
வன்பதூனவினையாலவருந்துவான். (௮)

மையனாகமதியைவிழுங்கவக்
கையனாயைக்கலந்தொழுகுஞ்செய
லையன்றானகுறிப்பாற்கண்டயறசெவிக்
குய்யலாவண்ணமுள்ளத்தடக்கினான். (௯)

வேற்றோவைகல்வெளிப்படக்கண்டறஞ்
சாற்றுநாவினன்வேறொன்றுஞ்சாற்றிலன்
சீற்றமேலகொடுசெல்வனகொலவேனென
வேறறெழுந்தனனீன்றாள்விலக்குவாள். (௧௦)

தாயிலினபநுகர்ந்தனைதந்தையைக்
காயிலெனபெறுவாயெனக்காமுகர்க்
காயிலனனையிலப்பனிலெனபய
னேயிலினனருளென்னறமென்னென்றான். (௧௧)

(௬) நிறையாவது - காமமுந்தீவினையும, தததமவழியவன்மன த்தைநிறுததல தளை - பாசம.

(௭) அழிதகையாள் - அழிந்தகற்பினையுடையவள். நாணம்மட முதல்நால்வாஎன்றது-நாணம, மடம, பயிாப்பு, அசசமகளை. இவற றுள், நாணம்-பரபுருடரைக காணவுமநாணல. மடம்ஆவது - தன்க ணவன்குணத்தையன்றி மற்றோகுணததை யறியாமை. அசசமா வது - தன்கணவன் முன்னன்றி, எனையோாசாயைதோன்றினும், ஆமைபோலக் கரசரணாதிகளொடுங்கிப்பதுஙகல். பயிாப்பாவது - தன்கணவன் சுகத்தையன்று யேனையோர்சுகத்தை அருவருத்தல்.

(௯) மையல் - மயக்கம். ஆய்-தாய. (௧௧) நேயில்-அன்பிலால். - என் என்னும் வினாவினைக்கு குறிப்புமுற்றை, அன்னையில், நேயில் என்பவற்றோடு கூட்டுக. நே - அன்பு.

மண்டொடுங்கருவிப்படைவன்கையிற்
கொண்டுதாதைகுரவனென்றோகிலான்
றுண்டமாகத்துணித்தானுய்வாய்முகந்
துண்டகாமநறவாலுணர்விலான. (௧௨)

மைக்கருங்கங்குல்வாய்க்கொன்றதாதைக்குத்
தக்கதீத்தவிசிட்டன்னைதன்னொடும்
கைக்கடங்குபொருளொடுங்கானனெறி
புக்கனன்புடைசூழ்ந்தநர்புளிஞரே. (௧௩)

எய்யுங்கோறொடுவில்லரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ்சொல்லினர்செல்லலரில்லெனக்
கையிலுள்ளவுங்கைக்கொண்டுகாரிகை
தையறன்னையுந்தாங்கொடுபோயினார் (௧௪)

சென்றுசேணிடைச்சிக்கரவாழலா
மென்றவெண்ணமொன்றெய்தியவண்ணமொன்
றென்றுநாமெண்ணுந்தெய்வமொன்றெண்ணிய
தென்றவார்த்தையவணிடைப்பட்டதால். (௧௫)

தாதைதன்றனயற்கினியாதுணை
மாதர்யாயைமறவர்கைக்கொள்ளவிப்
போதுதான்றுணையெனவவன்போனறுமா
பாதகத்துருவாயவந்துபற்றினான். (௧௬)

ஆவவென்னுமழுஞ்சிவதாவெனும்
பாவம்பாவமபழியிதுவோவைய
கோவெனுங்கைகுலைத்தெரியுந்தழற்
பாவைபோலவிடாதுபின்பற்றுமால் (௧௭)

மேற்படி - வேறு.

நல்லதீர்த்தஞ்சிவதலங்களோர்பக்கமுஞ்
செல்லவொட்டாதரன்சீர்த்திநாமஞ்செவிப்
புல்லவொட்டாதுளம்புகுதவொட்டாதுநாச்
சொல்லவொட்டாதுகண்டுயிலவொட்டாதரோ. (௧௮)

சுற்றுமுன்பின்புறஞ்சூழ்ந்துதன்கொடுக்கிறப்
பற்றிநின்றீர்க்குமாபாதகத்தாலலைக்

---

(௧௩) தீத்தவிசிட்டு-தீக்கடன்முடித்து. கல்நெறி-பாலைவனம்.
(௧௭) ஆவ - இது ஐயோவென்னு மிடைச்சொல். சிவதா-அபயச்சொல். (௧௯) கொடுக்கு - கொய்சகம்.

தெற்றினிச்செய்வதென்றுற்றலாதிடருழந்
துற்றுவேறலகெலாமச்சமுற்றுழலுமால். (கக)

உறுகணேயாற்றநாளுற்றுழன்றலகெலா
மறுகவேதிரியுமாபாதகன்வலியெலாஞ்
சிறுகுவான்சிவனருட்செயலினிப்பாதகங்
குறுகுநாள்குறுகுநாள்கூடலைக்குறுகினன். (உ0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிதகன்குறுகுவான்முன்னங்கயற்கணணிதந்தக்
குழையிருகாதுங்கோத்தகொலைகெழுபுலிப்பற்றாலி
நுழைமயிர்நெடுநாண்பின்னனென்பிடரலைப்பப்பூணடோர்
பழிதகையாதவேடப்பாவையாய்ப்படிவங்கொள்ள. (உக)

கொலையிரும்பழிக்கன்றஞ்சுங்கூடலெம்பெருமான்கொன்றை
மிலையிருங்குஞ்சிவேங்கைமெல்லிணர்க்கணணிவேய்ந்து
கலையிருமருப்பிற்கோடிககாதளவோடுந்தாடிச
சிலையிருந்தடக்கைவேடத்திருவுருக்கொண்டுதோன்றி. (உஉ)

கொண்டல்கணபடுகுமாடக்கோபுரமருங்கிற்போந்தின்
கண்டகக்கருக்குவாயகுரைக்குநாயநதுவிககாப்பப்
புணடலைவாளிவில்லோர்புறங்கிடந்திமைப்பத்திங்கட்
டுண்டவாணுதலாளோடுஞ்சூதுபோராடல்செய்வான். (உரு)

வெருவருவேழமுண்டவெள்ளில்போல்வறியனாகிப்
பருவரலுடனுங்கெய்தும்பாதகன்வரவுநோக்கி
யொருவருமுள்ளத்தாலுமுன்னருங்கொடியபாவி
வருவதுகாண்டியென்னுமாதரைநோக்கிக்கூறும். (உச)

அணங்குநோயெவர்க்குஞ்செய்புமணங்கனலைலைப்புண்டாவி
யுணங்கினருள்ளஞ்செல்லுமிடனறிந்தோடிசசெல்லா
குணங்குலனொழுக்கங்குனறல்கொலைபழிபாவம்பாரா
விணங்குமின்னுயிர்க்குமாயகேயிழுதிவந்துறுவதென்ன. (உரு)

---

(உ0) குறுகல் என்றதில் - முன்னது குறைதல்மேலும், பின்னது - அடைதல் மேலும் நின்றன.

(உஉ) தாடி - என்றது, மீசையை. (உரு) போந்து - பனை. கண்டகம் - முள். (உச) பருவரல் - துன்பம். வேழமுண்டவெள்ளில் - யானைநோய் விழுந்தவிளங்கனி. இது, உள்ளீடின்றிநிற்குமென்பது வழக்கு.

கள்ளுண்டல்காமமென்பகருத்தறைபோக்குச்செய்வ
தெள்ளுண்டகாமம்போலவெண்ணினிற்காணிற்கேட்கிற்
றள்ளுண்டவிடத்தினஞ்சந்தலைக்கொண்டாலென்னவாங்கே
புள்ளுண்டவுணர்வுபோக்காதுண்டபோதழிக்குங்கள்ளுண். (௨௬)

காமமேகொலைகட்கெல்லாங்காரணங்கண்ணோடாத
காமமேகளவுக்கெல்லாங்காரணங்கூற்றமஞ்சுங்
காமமேகள்ளுண்டற்குங்காரணமாதலாலே
காமமேநரகபூமிகாணியாக்கொடுப்பதென்றான். (௨௭)

கொலைப்பழிகோட்பட்டாங்கேகுறுகியான்முகங்கண்டேட
வலைப்படருழந்துசாம்பியழிவதெனபார்ப்பானென்னக்
கலைப்படுதிங்கள்வேணிக்கானவனருட்கண்ணோக்கந்
தலைப்படச்சிறிதுபாவந்தணிந்துதன்னறிவுதோன்ற. (௨௮)

முற்பகலிழைத்தபாவமுதிர்ச்சியாற்பிறந்துதந்தை
தற்பகையானவாறுந்தாதையைவதைத்தவாறும
பிற்பகலந்தப்பாவம்பிடித்தலைத்தொடர்ந்துதீரா
திப்பதிபுகுந்தவாறுமெடுத்துரைத்திரங்கினான். (௨௯)

மறப்பெரும்படிவங்கொண்டமைந்தருள்சுரந்துநின்ற
வறப்பெருங்கருணைமூர்த்தியப்பதகனைப்பார்த்தித்
திறப்பழியாங்குச்சென்றுநீங்கனறிதீராதென்றுக
கறைப்பழிதீருமவ்வண்ணமருளியோருறுதிகூறும். (௩0)

வருதிநின்றுமனுச்சொன்னோர்வருக்கமுறைகிலவீழ்க்
கருதிநீசெய்தபாவங்கடப்பவரெவர்பாதகர்க்கக்
தருதலாலெளிதிறநீர்ச்சாற்றுதுமையங்கையேற்
றொருபொழுதுண்டியீசனுறுதவரேவல்செய்தி. (௩௧)

செங்கதிர்கடவுள்வானத்தீண்டுமுன்னெழுந்துதீர்த்தண்
பைங்கதிராறுகொய்துபசுக்களையருத்தியாவம
பொங்கமுப்போதுங்கோயிற்புறத்தொட்டித்தீர்த்தமாடிச்
சங்கரன்றனைநூற்றெட்டுமெய்வலஞ்சாரச்செய்தி. (௩௨)

(௨௮) கொலைப்பழி-பிரமகத்தி. கோட்பட்டு - விழுங்கப்பட்டு. கானவன்-வேடனாகியகடவுள். ஏட-இது இக்காலத்து ஏண்டாவெனமருவியது. (௨௯) தற்பகன்-சயனத்தையடைந்தவன். தற்பம்-சயனம். தற்பகையானவாறும் எனவும்பாடம். (௩0) கறை-குற்றம்.

(௩௧) வருக்கம்-மரபு. தவர்-சிவனடியார். (௩௨) புறத்தொட்டித்தீர்த்தம்-சிவாலயத்தின் புறத்திலுள்ள தீர்த்தத்தொட்டியிலிருக்கும் தீர்த்தம். இது-கங்காதீர்த்தத்திற்கொப்பென்பர். முப்போது-காலை, மாலை, உச்சி என்பன.

இத்தவநெறியினின்றலிப்பழிகழியுமென்னச்
சித்தவன்புடையவேடத்திருவுருக்கொண்டகொன்றைக்
கொத்தவனுரைத்தான்கேட்டுக்கொடிச்சியாயிருந்தவம்மை
மத்தவன்கரித்தோல்போர்த்தமறவனைவினவுகின்றாள். (௫௩)

ஐயவிக்கொடியோன்செய்தபாவத்துக்களவில்காலம்
வெய்யநாலேழுகோடிநரகிடைவீழ்ந்தானேனு
முய்வகையிலாதபாவியிவனுக்கென்னுய்யுந்தேற்றஞ்
செய்வகையென்றுகேட்பசெங்கணமால்விடையோன்செப்பும். ()

அடுபழியஞ்சாநீசராயினுநினைக்கினச்சம்
படுபழியஞ்சான்செய்தபாதகத்தொடக்குண்டெங்கும்
விடுவதையின்றிவேறுகளைகணுமின்றிவீயக்
கடவனைக்காப்பதன்றோகாப்பன்றன்கருணைமூர்த்தி. (௫௫)

நெய்தற்போதனையவுண்கணேரிழைநீயாதொன்று
செய்தற்குஞ்செய்யாமைக்கும்வேறொன்றுசெயற்குமாற்றன்
மெய்தக்ககருணைவள்ளல்வேண்டினெவ்வினைஞானு
முய்தக்கோராதல்செயகையுன்னருள்விளையாட்டன்றே. (௫௬)

என்றகமகிழ்ச்சிபொங்கவியம்பினளியம்பலோடும்
குன்றகநாடவேடக்குழகனுமறைந்துவெள்ளி
மன்றகநிறைந்தான்மேகமறைந்திடமறைந்துசெல்லு
மின்றகவிடாதுபினபோமவிளங்கிழைமடந்தையோடும். (௫௭)

ஆதனுங்கதுகண்டாறுவற்புதமடைந்துகூட
னாதனார்ங்வினறவாறுனனநெறிவிரதசெயகை
மாதவவொழுக்கந்தாங்கிவருமுறைமதியமூன்றிற்
பாதகங்கழிந்துதெய்வப்பார்ப்பனவடிவமானான். (௫௮)

---

(௫௩) கொடிச்சி - வேட்டுவச்சி (௫௫) களைகண் - பற்றுக்கோடு. (௫௬) செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் வேறு ஒன்று செயற்கும் என்றது - காத்தத்துவம், அகாத்தத்துவம, அந்நியதாகர்த்தத்துவம் என்னு மூன்றிறைமைக் குணங்களை.

(௫௭) மின்றக - மின்னலைப்போல.

(௫௮) ஆதன்-அறிவில்லாதவன். ஆததாயியுங்கண்டானு, எனவும்பாடம். ஆததாயி - மாபாதகன் விரதம் என்றது-ஒருபொழுதுண்டலும், பசுக்களுக்குப் புல்லருத்தலுமாகியவற்றை. மாதவம் என்றது - ஏவல்செய்தலும், தீர்த்தமாடுதலுமாம்.

சொற்பதங்கடந்தவெங்கைசுந்தரநாதன்றுளிற்
பற்பலவடசொன்மாலைபத்தியிற்றொடுத்துச்சாத்தித்
தற்பரவறிவானந்தத்தனியுருவுடையசோதி
பொற்பதமருங்கிற்புக்கான்புண்ணியமறையோனம்மா. (௩௯)

அன்னையைப்புணர்ந்துதாதைகுரவனுமந்தனனன்
றன்னையுங்கொன்றபாவந்தணித்துவீடளித்ததென்றாற்
பின்னைநீரிழிநோய்குட்டம்பெருவயிறீளைவெப்பென்
றின்னநோய்தீர்க்குந்தீர்த்தமென்பதோவிதற்குமேன்மை. (௪௦)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அழிந்தவேதியன்மா பாதகந்தீர்த்த கறிந்துவேந் தமைச்சருரு ள்ளா, ரொழிந்தபாருள்ளார் வானுளார்வியப்ப முற்றுநல் லுரையு ணர்வெல்லாங், கழிந்தபேரருளிக கயவன்மேல்வைதத காரணம் யாதெனக் கணணீர் வழிந்துநான்மாடக் கூடலுயகனை வழுத்தி ஞர் மகிழ்ச்சியுட் டிளைத்தார். (௪௧)

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௫ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௫௭௪.

---

இருபத்தேழாவது,

## அங்கம்வெட்டினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதகந்தரித்தமுக்கண்வேதியன்மறையோன்செய்த
பாதகந்தவிர்த்தவாறுபகர்ந்தனம்விஞ்சையீந்த
போதகன்மனைக்குத்தீங்குபுந்திமுன்னுகச்செய்த
சாதகன்றனைப்போராற்றித்தடிந்ததனடஞ்செல்வாம். (௧)

---

(௩௯) சொல்பதம் - சொல்லளவு. பதம் - அளவு.

(௧) வேதகம் - இரசகுளிகை. அதுசெம்பினையுருக்கித் தன் னேடுகூட்டி வேதித்துப் பொன்னுக்கியும், தான்பொன்னியல்பை க்காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்றலபோலத், தான் பசுக்களைவவ்வா றுசெய்தும் அவற்றினியல்பு சிறிதுந்தோன்றாது அறிவுதந்து நிற் கும் வண்ணந் தன்வியாபகத்துளடக்கி நிற்றலால் வேதகம்தரித்த என்றார். விஞ்சை என்றது-வாள்வித்தையை. போதகன்-ஆசிரியன் சாதகன்-மாணக்கன்.

கூர்த்தவெண்கோட்டியானைக்குலோத்துங்கவழுதிஞாலங்
காத்தரசளிக்குநாளிற்கடிமதிலுடுத்தகூடன்
மாத்தனிநகருள்வந்துமறுபுலத்தவனாயாக்கை
மூத்தவனொருவன்வைகிமுனையவாள்பயிற்றிவாழ்வான். (௨)

வாள்வினைக்குரவனன்னான்வல்லமண்விடுத்தவேழந்
தோள்வினைவலியாலட்டசுந்தரவிடங்கன்றன்னை
யாள்வினையன்புந்தானும்வைகலுமடைந்துதாழ்ந்து
மூள்வினைவலியைவெல்லுமூதறிவுடையனம்மா. (௩)

கைவினைமறவாள்விஞ்சைக்காவலனவனைத்தாழ்ந்து
தெவ்வினைவெல்வான்கற்குஞ்சிங்கவேறனையார்தம்மு
ணாய்வினையுணராப்பாவிசித்தனென்றொருவனுள்ளா
னவ்வினைநிரம்பக்கற்றானாகலூழ்வலியாலன்னான். (௪)

மானவாள்விஞ்சையாலேகணைநன்குமதிக்கத்தக்க
தானதோர்செருக்கினாற்றன்னாசிரியற்குமாறாய்த்
தானுமோர்விஞ்சைக்கூடஞ்சமைத்துவாள்பலருங்கற்க
வூனுலாம்படைவல்லானிலூதியந்தப்பக்கொள்வான். (௫)

ஒருத்தனேயிருவர்வாளின்விருத்தியுமொருங்குகொள்ளுங்
கருத்தனாய்விருத்தனாரிற்கழிவதுகருதியன்னான்
வருத்துவாளிளைஞர்தம்பாலவரமனந்திரித்துநாளும்
விருத்தமேசெய்வான்றாயைவிரும்பினோர்கிளையோனன்னான். (௬)

தொடத்தொடப்பொறாதகுற்றத்தின்மைத்தொன்னிலமனையானில்லா
விடத்தவன்றேவிபாற்போயிடனுண்டேயிடனுண்டேயென்
றடுத்தடுத்தஞ்சாதென்றுங்கேட்டுக்கேட்டகல்வானாக
நடைத்தொழிற்பாவையன்னநங்கைவாளாவிருந்தாள் (௭)

பின்னொருபகல்போய்ச்செங்கைபிடித்தனன்வலிப்பத்தள்ளி
வன்னிலைக்கதவநூக்கித்தாழக்கோல்வலித்துமாண்ட

---

(௩) ஆள்வினையென்றது - ஈண்டு சிவபணிவிடையை. மூள்வினை என்றது - ஆகாமியவினையை. ஆகலூழ் - ஆகூழ்.

(௫) படைவல்லானென்றது - வாளாசிரியனை. ஊதியம் - வருவாய். (௬) விருத்தி - ஊதியம். திரித்து - வேறுபடுத்தி. விருத்தம் - வேறுபாடு. (௭) நடைத்தொழிற் பாவையன்னநங்கை என்றது - நடக்குந் தொழிலையுடைய பிரதமையையொத்த மாணிக்கமாலையை.

(௮) நூக்கி - சாத்தி.

தன்னிலைக்காப்புச்செய்தாடனிமனக்காவல்பூண்டா
ளந்நிலைபிழைத்ததீயோனனங்கத்தீவெதுப்பப்போனான். (௮)

அறங்கடைநின்றாருள்ளுமாற்றவுங்கடையனாகிப்
புறங்கடைநின்றான்செய்தபுலைமைதன்பதிக்குந்தேற்றான்
மறந்தவிர்கற்பினாடன்மனம்பொதிந்துயிர்கடோறு
நிறைந்தநான்மாடக்கூடனிமலனைநினைந்துநொந்தாள். (௯)

தாதகநிறைந்தகொன்றைச்சடையவன்புறம்புசெய்த
பாதகமறுக்குங்கூடற்பகவனெவ்வுயிர்க்குந்தானே
போதகனாகித்தேற்றும்புண்ணியன்புலைஞன்செய்த
தீதகமுணர்ந்துதண்டஞ்செயவதற்குள்ளங்கொண்டான். (௧௦)

கோளுடைக்குரவனேபோற்சிந்தனைக்குறிச்சிந்தா
காளையாநீயுஞ்சாலக்கழியழைப்படைந்தயாமும்
வாளமராடிநந்தம்வலிகளுமளந்துகாண்டு
நாளைவாவருதுநாமுங்காப்புறத்தொருசாரென்றான். (௧௧)

நாதனுங்குரவன்கூறநன்றெனவந்துநாலாம்
பாதகனதற்குநேர்ந்தான்படைக்கலக்குரவன்மீண்டு
போதருமளவில்வையம்புதையிருள்வெள்ளந்தாழ
வாதவன்வையமூர்ந்நீர்வெள்ளத்துளாழ்ந்ததம்மா (௧௨)

ஆசினன்குரவற்கின்னாவாற்றினான்பாவம்போல
மாசிருடணிந்தகங்குல்வலிகெடவடிவாள்விஞ்சைத்
தேசிகனொருவனன்னான்றிணியுடலசைப்பநீட்டுங்
காய்சினவாள்போற்கீழைக்கலவிடைமுளைத்தான்வெய்யோன். ()

நன்றியைக்கொன்றுதின்றோனையகன்னைக்கஞ்சும்
வன்றிறலரிமானூர்திதெய்வதம்வழிப்பட்டேத்தி
வென்றிவாள்பரவிக்கச்சுவீக்கிவாள்பலகையேந்திச்
சென்றுவாளுழவன்சொன்னசெருக்களங்குறுகினானே (௧௪)

மதுகைவாளமர்க்குநென்னல்வந்தழைக்கூவிப்போன
முதுகடும்புலியேறன்னமுடங்குடற்குரவன்றானு

(௯) அறங்கடை - பாபம். மறந்தவிர்கற்பு - அறக்கற்பு.
(௧௦) புறம்பு-அயல்நாடு. பகவன் என்றது-ஐசுவரியம்,வீரியம், புகழ்.திரு ஞானம். வைராக்கியம் என்னும் அறுகுணங்களையுமுடையவனாதலின். (௧௨) நாலாம்பாதகம்-காமம். (௧௩) ஆசு - குற்றம். திணிந்த - மிகுந்த, கீழைக்கல - கீழ்த்திசையிலுள்ள உதயகிரி.
(௧௪) அரிமான்-சிங்கம் (௧௫) மதுகை - பலம். நென்னல்-நேற்றைப்போது. அழைகூவல்-அழைத்தல. கயவன் - கீழ்மகன்.

மதிர்கழல்வீக்கிக்கச்சுமசைத்துவெண்ணீறுஞ்சாத்திக்
கதிர்கொள்வாள்பலகைதாங்கிக்கயவனுக்கெதிரேவந்தான். (கடு)

மடங்கலேறென்றும்பைங்கணரியொன்றுமலைந்தாலென்ன
முடங்கல்வான்றிங்களொன்றுமுக்கணுநான்குதோளும்
விடங்கலுழ்மிடறுந்தோற்றாவென்றிவாள்விஞ்சைவேந்து
மடங்கலன்றானுநேரிட்டாடமராடல்செய்வார். (கசு)

எதிர்ப்பாபின்பறிவர்நோபோயெழுந்துவானேறுபோல
வதிர்ப்பார்கேடகத்துட்டாழ்வுற்றடங்குவார்முளைப்பர்வாளை
விதிர்ப்பாசாரிகைபோயவீசிவெட்டுவர்விலக்கிமீள்வர்
கொதிப்பாபோயநகைப்பராணைகூறுவாமாறிநேர்வர். (கஎ)

வெகுண்டுவாபோற்போவாவட்டித்துவிளித்துமீள்வர்
கொன்னிவொணமாபேற்பாகுறிவழிபிழைத்துநிற்ப
ரிந்நிலைநாலைங்கன்னலெல்லைநின்றாடல்செய்தா
ரந்நிலையடுபோர்காணபாரனைவருங்கேட்கவையன். (கஅ)

குரத்தினைநினைந்தநெஞ்சைக்குறித்துரைநாவைத்தொட்ட
கரத்தினைப்பார்த்தகண்ணைக்காத்தனைகோடியென்றென்
றுரைத்துரைத்தவற்றுக்கெல்லாமுறைமுறைதண்டஞ்செய்து
சிரத்தினைத்தடிந்துவீட்டித்திருவுருமறைந்துநின்றான். (ககூ)

போர்கெழுகளங்கண்டாருட்பொருபடைக்கேளவிசசெல்வர்
வார்கெழுகழற்காலானைக்கண்டிலர்மனையிற்றேடி
யோர்கெழுகற்பினாளையெங்குற்றான்குரவனென்னக்
கூர்கெழுவடிவேற்கண்ணாள்போயினாகோயிற்சென்றாள். (உ0)

என்றவப்போதக்கோயிறக்கேகினன்நீண்டான்றேடிச
சென்றவாசிந்தன்றனனைச்செருக்களத்தடுபோர்செய்து
வென்றனையேபின்னந்தவெங்களத்தெங்குந்தேடி
நின்றனைக்காணாதிங்குநேர்ந்தனம்பாங்களென்றார். (உக)

விரைசெய்தாரவன்யானங்கம்வெட்டினேனல்லேனீங்க
ளுரைசெய்வதெவன்யாரென்போறசித்தனையுடன்றுமாய்த்து
வரைசெய்தோள்விந்தைக்கீந்தாமற்றிதுசுற்றும்வையைத்
திரைசெய்நீர்க்கூடலெந்தைதிருவுளச்செயல்கொலென்றான். ()

(கஎ) பறிவர்-போவர். சாரிகை-சுற்றுதல். (கஅ) வட்டித்தல்-சுழலுதல். குறி-இலக்கு. நாலைங்கன்னல் - இருபதுநாழிகை.

மட்டித்தகலவைக்கொஙகைமனைவியுஞ்சித்தன்றன்னைக்
கிட்டிப்பல்காலும்வந்துகேட்டதுநெருநல்வாய்வந்
தொட்டித்தன்கையைப்பற்றியீர்த்ததுமுள்ளம்வெந்து
தட்டிப்போய்க்கதவந்தாழிட்டிருந்ததுஞ்சாற்றினளே. (உரு)

அம்மனையருளிசசொன்னபடியெலாமருளிசசெய்து
தெம்முனையடுவாள்வீரர்சித்தனைமாய்த்தாரீது
மெய்ம்மையாமென்றுகணடமைந்தரும்விளம்பககேட்டா
னெம்மையாளுடையகூடலிறைவிளையாட்டேயென்றான். (உ௬)

கொடியைநேரிடையாளோடுநெகொறறவாளிளையரோடுங
கடியநான்மாடக்கூடற்கணனுதலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்து
நெடியநான்முகனுந்தேறுநெறியதுசிறியவேழை
யடியனேனளவிறநேர்ன்னருளவிளையாடலென்றான். (உ௭)

தண்மதிவழிவந்தோனுநகருளாரூமுமபாசி
விணமதிமிலேந்தவேணிவிடையவனுடனேக்கிக
கணமலர்வெள்ளத்தாழ்நதுகளைகழலடிபிறறுழநது
பணமலர்கீதம்பாடியாடினுபழிசசினாா. (உ௮)

மேறபடி-வேறு

அடியவருக்கெளியரிவ பரகேசிகாவலென றடிவீழ்ந்தேத்தி,
வடியயில்வேறகுலோததுஙகன மானன்ககமாலையெனு மனையாளோ
டுங். தொடியணிதோண முதுமகனைககளிறேறறி நகரைவலஞ் சூழ்
வித்திப்பான், முடியணிவித்தகன தருணையாலடியறகுந தன்னிறை
மைமுழுதுமீந்தான. (உ௯)

நிலைநிலையாப்பொருளுணாநது பற்றிகநதுகாணமொரு நெறி
யேசெல்லப். புலநெறிநீககருள்வழிபோயப் போதமாகதன்வலியை
ப்பொத்தின்ற. மலவலி விட்டகலவ ா வெமிழ்நதமதிபோல் விளங
கிமாறியாடுங், தலைவனடிநிழல்பிரியாப் பேரின்பக் கதியடைந்தான்
றமிழர்கோமான். (௩0)

அங்கமவெட்டினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௯ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௬0உ.

---

(உ௬) அம்மனை - தாய (உ௮) மதிவழிவந்தோன்-பாண்டியன்.

(௩0) நிலைப்பொருள் - சிவம். நிலையாப்பொருள் - வைகுந்த முதலியபதவிகள். பற்றுஎன்றது - யான், எனதுஎன்னுமிருவகை ப்பற்றுக்களை.

சிவமயம்.

## இருபத்தெட்டாவது,

# நாகமெய்த படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செங்கண்மால்விடைமேல்விடங்கர்செருக்களத்திடைவாளெடுத்
தங்கம்வெட்டியசேவகத்தையுரைத்தனந்தமிழ்மாறன்மேற்
சங்கையிட்டமண்சாற்றியதறுகண்வேள்விமுளைத்ததோர்
வெங்கண்வாளரவைத்துணிந்துவிளிந்தவாறுவிளம்புவாம். (௧)

கோதிலாதகுணத்தனந்தகுணப்பெருந்தகைமீனவ
னாதிநாயகனுருவமாகியவைந்தெழுத்தொடுகண்டிவெண்
பூதிசாதனமாவதேபொருளென்றுபத்திமைபூண்டுதன்
றாதையேமுதலாயமன்னவர்தம்மரிற்றலையாயினான். (௨)

இத்தகைச்சிவசாதனத்தனிலன்புமிக்கவனொழுகலா
லத்தன்மெய்த்திருவைந்தெழுத்தொலியாலுநீறொளியாலுமுட்
பைத்தவல்லிருளும்புறத்திருளுஞ்சிதைந்துபராபரன்
வித்தகத்திருவேடமானதுமீனவன்றிருநாடெலாம். (௩)

நாயினுங்கடையானமாசுடைநள்ளிருட்புலைநெஞ்சரெண்
ணாயிரஞ்சமணவேடரன்னதறிந்துகொண்டுவெகுண்டழற்
றேயிரும்பெனமானவெங்கனல்சுட்டிடக்கரியார்களாய்
மாயிருந்தமிழ்மாறனைக்கெடுத்தவஞ்சவேள்வியியற்றுவார். (௪)

எல்லைகாணலந்துசாலையெடுத்தழற்படுகுண்டமுய
கல்லியாழவிட்டெழும்புகைகொளவிண்ணெண்டிசைகளுமுறச்
செல்லவானவுடுக்களும்பொரியிற்பொரிந்தனசிதறநீண்
டொல்லைதாவிவிசும்புகைவரவொட்டிவெங்கனன்மூட்டினார். (௫)

அத்தழன்றெறிகுண்டநின்றுமகன்பிலத்தெழுவானெனப்
பைத்ததுஞ்சிருள்வாயும்வாயிருபாலும்வாலியபகிர்மதிக்
கொத்தடுஞ்சினமொழுகுபற்களுமூழியாரழல்விழிகளும்
வைத்தசைந்தொருவெற்புவந்தெனவந்துளானொருதானவன். (௬)

---

(௧) விடங்கர் - பேரழகுடையவர். (௪) வஞ்சவேள்வி-ஆபிசார யாகம். (௫) தைவரல்-தடவல். (௬) தழன்று - தொதித்து. பைத்தல்-பரத்தல். வாலிய - வெண்மையாகிய.

உதித்தசெங்கணரக்கவஞ்சனுருத்தெழுந்தெரிவடவையிற்
கொதித்தடும்பசிதாகமுங்கொடிதாலெனக்கொடியோரைநீர்
விதித்திடும்பணியாதெனக்கெனமீனவன்றனைமதுரையோ
டெதிர்த்தெடுத்துவிழுங்கிவாவெனவேவினாருடனேகினான். (எ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையவர்விடவிடநாகப்படிவுகொணிசிசரனிலனண்டந், தோயுடலினனுடல் விடமூறிச்சொரிதுளை யெயிறினன் வடவைச் செந், தீயுடையனவெனவெரிகண்ணன்றிணியிருள்வரைமுழையெனவிண்ட, வாயுடையவனெடுநெறிமுன்னி மழைநுழைவரையென வருகின்றான். (அ)

அரவிறையுறைபிலமவெளிகாணவரையுடல் புதைபடநிலம்விள்ளா, வருவழியழலெழவுயிர்கான்முனவளியுளாகிளாவலி விளிவெய்தப், பொருசினவிழியெதிர்படுபைங்கூழ்புகையெழவனமரைபொரிபொங்கர், கருகிட முதுசினை யிறைகொளுறுங் ககமிரைசிறைசுருள்படவீழ. (கூ)

அகனிலம்வெருவுற[illegible]வெருவுறவெயில்காலும்
பகன்மதிவெருவுறவிவைகொளும்பணிகளுமவெருவுறவகறிக்கின்
புகர்மலைவெருவுறவடுதண்டப்புரவலனவெருவுறவருசெங்க
ணகைமதிபுரையெயிறவனமாடநகர்[illegible]குடவயினவருமெல்லை. ()

கண்டவர்கடிநகர்கடிதோடிக்கெளரியனடிதொழுதடிகேண்மோ
கொண்டல்கணவளாமதிலவனாகூடற் றடவயினொருபெருவிடநாக
மண்டமுமகிலமுமொருவாயிட்டுறவருவதையெனநீள்வாய் [ன்.
விண்டுகொண்டணைவதையெனவோடும்வெருவலன்மதிகுலமறவீர

மற்றிதுமுனமதகரிவிட்டோராவி வருவதையெனவெண்ணா, முற்றிதுதனையும்விளிதருதற்கெம்முடையவா விடையவர்விடநாகஞ், சுற்றியசடையினருளரென்றுச் சுரருலகிழிசுடரெனநிருபன் கற்றளியிடையுறையிறைமுன்போய்க்கனைகழலடிதொழுதறைகிற்பான்.

---

(அ) நிசிசரன் - இராக்கதன். (கூ) அரவுஇறை - பாம்புகளுக்கரசனாகிய ஆதிசேடன். கால் - பெருமூச்சு. வளி - காற்று. பொங்கர் - சோலை. ககம் - பட்சி.

(கo) இவை என்றது - சந்திரசூரியர்களை. பணி - இராகுகேதுக்கள். தண்டப்புரவலன் - தண்டாயுதத்தையுடையநமன். குடம்- மேற்கு.

(கஉ) கற்றளி - மாணிக்கவிமானம். தளி - கோயில்.

வழிவழியடிமைசெய்தொருபோதுமறவலன்வழிபடுமடியேனின் மொழிவழிமுறைசெய்துவருவேனிம்முதுநகரடையவுமமணீச ரழிவதுகருதினர்விடுநாகமடைவதுனருள்வழியதனுவி கழிவதுகருதியவடியேனைக்கருணைசெய்தருளிதுகடனென்றான். ()

அனுமதிகொடு தொழுதிறைபாத மகமதிகொடு புறனடைகின்ற, பனிமதிவழிவருதமிழ்மாறன் பகழியொடடுசிலையினனேகிக், குனி மதிதவழ்தருமதினீடு கொடியணி குடகடை குறுகான்முன், றனி வரையெனநிகாதருகோபத் தழல்விழியரவினையெதிர்கண்டான். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பல்பொறிப்பகுவாயப் படமுடைபரப்பிப் பக்கமெண்டிசையொடுவிசும்பிற, செலச்சிறபுகைத்துத் திணியிருள் பரப்பித் திங்களின் பசிபுரையெஞ்சம, பிலகெயிறதுக்கிப் பெரிதுயிர்த் தகலவாய் பிளந்துமாநகரெலாமொருங்கே. யொலவெனக்கொளவி விழுங்குவான்சீறியுருத்தனனுரகவாளவுணன். (கரு)

அடுத்தனனரச சிங்கவேறிடியே றஞ்சவார்த்தங்கையிற்சாப, மெடுத்தனனெடுநா ணொருத்தலைவணக்கி யெரிமுகக் கூர்ங்கணை தொடுத்து, விடுத்தனன்விடுத்த சரமெலா முரகனவெறுந்துகள படக்கறித்துமிழ்ந்து. படுத்தனன்பொருதுபஞ்சவன்புராரி பங்கயசசேவடிநினையா. (கசு)

கொடியதோர் பிறைவா யம்பினைவிடுத்துக் கோளராவலையுடறுணித்தா, ணிடியதோ வெனவார்த் தெரிநிறக்குருதி யிரங்கிவீழரு வியிறகவிழ, நெடியதோருடலம்புரளபடக்கூவா னெளிதர விளிய வன்மேலைக, கடியதோராலா கலவெள்ளம்போலக் கக்கினன்கறையிருணஞ்சம். (கஎ)

தீவிடமுருத்துத்திணியிருள்கடுப்பத்திருநகரெங்கணுஞ் செறிந்த, காவிடங்கூவல் கயந்தலைசதுக்கங் கழகமாவணமகழிஞ்சி, கோவிடமாட முபரிகைமேடை கோபுரமரங்கெலாம்பரந்து. தாவிடமயங்கி யுறங்கினர்போலச் சாம்பினாதனிநகர்மாக்கள். (கஅ)

---

(கரு) பொறி - புள்ளி. பகுவாய் - பிளந்தவாய். பில்கல்-சிந்துதல். (கசு) எரிமுகம் - தீகொப்புளிக்கும்முகம். கறித்து-கடித்து.

(கஎ) பிறைவாயம்பு - அர்த்தசந்திரபாணம். மேலை என்றது-திருப்பாற்கடல் கடைந்தநாளை. (கஅ) கா-சோலை. கூவல்-கிணறு. கயம்-குளம். சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம். கழகம் - கல்விசசாலை இஞ்சி-மதில். கோஇடம் - அரசன்கோயில். அரங்கு - நாடகசாலை.

நிலைதளர்ந்துடலந் திமிர்ந்துவேர்வரும்பி நிறைபுலன்பொறிக
ரணங்க, டலைதடுமாறி யுரைமொழிகுழறித் தழுதழுப்படைந்து நா
வுணங்கி, மலைதருகபமேனிமிர்ந் துணர்வழிந்து மயங்கிமூச்சொடுங்
கியுள்ளாவி, யலைதர வூசலாடினா கிடந்தா ரன்னதொன்னகருளா
ரெல்லாம். (கசு)

தென்னவன் விடங்கண் டஞ்சுமால்போலச் சினகரமடைந்து
தாழ்ந்தெந்தாய், முன்னவவாதி முதல்வவிதந்தின்றி முளைத்தவமு
டிவிலாமுனிவ, வென்னவன்பர்க்கெளியவ யார்க்கு மிறையவவிந்
நகர்க்கென்று, மன்னவவனுமிமைறையவமுக்கண வானவவினைச்சர
ணடைந்தேன். (உ0)

அடுத்துவந்தலைக்குமாரியைப்போலத் துமா புணடேறுமொன்
றாகத், தொடுத்துவந்தலைக்கும் பெருமழைத் துளித்தாந் துளைக்கைவி
ண்டுழாவெண்பிறைக்கோ. டெடுத்துவந்தலைக்கு கனிற்றினைவி
னித்துமிந்நகர்புரந்தனைபினைற மந்தவ மலைக்கு விடந்திருளென்
மயங்கும் வருத்தமுங்களைதியென றிரந்தான. (உக)

அருட்கடலனையவாதிநாயகனா ரனைச்சடையணிமதிக்கொழு
ந்தின், பெருக்கடைய முதத்தண்டுளி சிறிதுபில்லிற்றிறன் பிலிற்றி
டலோடும், பொருகென்வெங்கும் பாவினிற்பரைபோற் புரைய
றக்கலந்துபண்டுள்ள, திருக்கினா மதுராநகரமாப்புனிதஞ் செய்தத
ச்சிறுதுளியமம (உஉ)

இரவிமுன்னிருளதென விரையருணமுனனிருணமலவலியெ
னவெங்கும். பரவியவழுதால் விடமகன்றலசப படிவொடுங்கியாவ
ருமின்பம், விரவியகளிப்பின மேவினாரிருந்தா மீனவா பெருந்த
கைவேந்தன். னவெணிசடையாரக் கனைபுருகமாரனே யாகிமணகா
வல்செயதிருந்தான (உங)

நாகமெய்தபடலம் முற்றிற்று.

படலம் ௩எ - க்கு திருவிருத்தம் - கசுஉ௩.

(கசு) திமிர்ந்து - கம்பித்து. (உ0) விதந்தின்றி முளைத்தவ என்
றது - திருவருட்படிவங் கொண்டமையை. (உங) அவசம்-துக்கம்.

சிவமயம்.

## இருபத்தொன்பதாவது,

# மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுருதியின்புறத்தவர்விடுமொராவினைச்சுருதி
கருதரும்பரனருளுடைக்கௌரியன்றுணித்த
பரிசிதங்கதுபொருதமண்படிறர்பின்விடுப்ப
வருபெரும்பசுவிடையினைமாய்த்ததும்பகாவாம். (௧)

பணைப்பெரும்பகுவாயுடைப்பாந்தளையனந்த
குணப்பெருந்தகைதுணித்தபின்னவருகுண்டா
தணப்பருங்குழாங்காலினாற்றளர்ந்துசெலலுங்
கணப்பெரும்புயல்போலுடைந்தோடினகலங்கி (௨)

உடைந்துபோனவரனைவருமோரிடத்திருள்போ
லடைந்துநாமுன்புவிடுத்தமால்யானைபோலினறு
தொடர்ந்தபாம்பையுந்தொலைத்தனனாமெலினிச்சூழ்ச்சி
யிடைந்துசெய்வதியாதெனவினயமொன்றோர்வார். (௩)

ஆவையூறுசெய்யாப்பழியஞ்சுவாரதனை
யேவுவாமிதுவேபுணர்ப்பெனச்சூழ்ந்திசைந்து
பாவகாரிகள்பண்டுபோற்படுத்தழல்வளர்த்தா
தாவிலாவுருவாகியோர்மானவன்முளைத்தான். (௪)

குண்டழற்கணின்றெழுந்தவக்கொடியவெம்பசுவைப்
பண்டுபோலவாவிடுத்தனராகூடலம்பதிமே
லுண்டுமில்லையுமெனத்தடுமொற்றநூலுரைத்த
பிண்டியானுரைகொண்டுழல்பேயமண்குண்டர். (௫)

கலிவிருத்தம.

மாடமலிமாளிகையிலாடுகொடிமானக்
கோடுகளினேடுமுகில்குத்திமிசைகோத்துச

---

(௧) சுருதியின் புறத்தவர் என்றது - சமணர்புறச் சமயத்தருளொரு திறத்தராதலின். படிறர் - வஞ்சகர். (௫) குண்டு - ஆழம். உண்டு - அஸ்தி. இல்லை - நாஸ்தி. தடுமொற்றநூல் - பூர்வாகமம், அங்காகமமுதலிய சமணநூல்கள். பிண்டி - அசோகு.

சேடன்முடியுங்கதிர்கொள்சென்னிவரையுந்து
ளாடவடியிட்டுலவையுஞ்சிடவுயிர்த்தே (௬)

விடுத்திடுமுயிர்ப்பினெதிர்பூளைநறைவீபோ
ளடுத்திடுசராசரமனைத்துமிரிவெய்தக்
கடுத்திடுசினக்கனலினுக்குலகமெல்லா
மடுத்திடுதழற்கடவுள்வார்புனலைமான (௭)

உடன்றிறைகொள்புள்ளொடுவிலங்கலறியோட
மிடைந்தபழுவத்தொடுவிலங்கலைமருப்பா
லிடந்தெறிமருத்தெனவெறிந்தளவிலோரைத்
தொடர்ந்துடல்சிதைத்துயிர்தொலைத்திடியினேர்ந்தே. (௮)

மறலிவருமாறெனமறப்பகவடிகொண
டறலிவர்தடம்பொருநையாறடையமாறன்
றிறலிமலர்மங்கையுறைதென்மதுரைமுன்று
விறலிவருகின்றதுமீனவனறிந்தான. (௯)

மீனவனுமாநகநணமிகவருமுசகண
வானவனைமாமதுரைமன்னவனைமுன்னோ
தானவனையாழ்கொடுசாயத்தவனையேந்தா
வானதுரைசெய்துமெனவாலயமடைந்தான (௧௦)

நாதமுறையோபொதுவினமாறிநடமாடும
பாதமுறையோபலவுயிர்க்குமறிவிக்கும்
போதமுறையோபுனிதபூரணபுராண
வேதமுறையோவெனவிளித்துமுறையிட்டார். (௧௧)

நின்றுமுறையிட்டவை[illegible]தனருளோசகா
னன்றருள்சுரந்திடபநந்தியைவிளித்துச
சென்றமணவேவருதீப்பசுவைநீபோய்
வென்றுவருவாயெனவிளம்பினனவிடுத்தான். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

தண்டங்கெழுகூற்றமுமஞ்சத்தறுகட்செங்கட்
குண்டந்தழன்றுகொதிப்பக்கொடுநோக்கெறிந்து

---

(௬) உலவை - காற்று. (௭) பூளை - ஒருவிதசசெடி. வீ-மலர்.
(௮) பழுவம் - சோலை. விலங்கல் - மலை. மருத்து - காற்று.
(௯) அறல் - கருமணல். திறல் - பகை. விறல் - வெற்றி.
(௧௦) தானவன் - சலந்தராசுரன்.

துண்டந்துழாவக்கடைவாய்நுரைசோர்ந்துசென்னி
யண்டந்துழாவவெழுந்தன்றடலேறுமாதோ. (௧௩)

நெற்றித்தனியோடைநிமிர்ந்துமறிந்தகோட்டிற்
பற்றிச்சுடர்செம்மணிப்பூணபிறையையநாகஞ்
சுற்றிக்கிடந்தாலெனத்தோன்றவெள்ளாழியீன்ற
கற்றைக்கதிர்போற்பருமம்புறங்கௌவிமின்ன. (௧௪)

கோட்டுப்பிறைகால்குளிர்வெண்கதிர்க்கற்றைபோலச்
சூட்டுக்கவரித்தொடைதொங்கலுநெற்றிமுன்னுப்
பூட்டுத்தரளமுகவட்டும்பொலியப்பின்னன
மாட்டுச்சதங்கைத்தொடைகல்லெனவாய்விட்டார்ப்ப. (௧௫)

பணிநாவசைக்கும்படியென்னக்கழுத்திலவ்வ
மணிநாவசைப்பநகைமுத்தின்வருத்தத்தண்டைப்
பிணிநாணசிறுகிணகிணிப்பிப்பலமாலைத்தொங்க
லணிநாணலம்பசிலம்பார்ப்பவடிகளூன்றும். (௧௬)

அடியிட்டுநிலங்கிளைத்தண்டமெண்டிக்கும்போய்ப்ப
பொடியிட்டியாத்துப்பொருகோட்டினிற்குத்திக்கொத்திட்
டிடியிட்டதிர்காரெதிரேற்றெழுந்தாங்குநோக்கிச்
செடியிட்டிருகண்ணழல்சிந்தநடந்ததன்றே (௧௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பால்கொண்டெழில்வெண்டிங்கட்பகிர்கொண்டமருப்பிற்கொண்மூ
சூல்கொண்டவயிறறைக்கீண்டுதுளிமீயாவெள்ளிக்குன்றஞ் [ச்
கால்கொண்டுநடந்தாலென்னக்கடிந்துடன்றரைச்சீற்ற
மேல்கொண்டுநாற்றம்பற்றிவிலங்குராப்பெறிந்துகிட்டா. (௧௮)

குடக்கதுகுணக்கதென்னக்குணக்கதுகுடக்கதென்ன
வடக்கதுதெற்கதென்னத்தெற்கதுவடக்கதென்ன
முடுக்குறுமருப்பிற்கோத்துமுதுகுகீழாகத்தள்ளு
மெடுக்குறுமலையைக்கால்போதத்தென்றத்திசைப்புறத்துவீசும். (௧௯)

---

(௧௩) துண்டம் - மூக்கு. அடலேறு என்றது - அதிகாரநந்தியை. (௧௪) ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். வெள் ஆழி - திருப்பாற்கடல். பருமம் - கவசம்.

(௧௫) கோடு-கொம்பு. கால்-கக்குகின்ற. பூட்டுத் தரளமாவது-பருத்தமுத்து முற்படப்புனைதல். (௧௬) கிணகிணி - சிறுசதங்கை. பிப்பலம் - அரசிலை. (௧௭) செடி - ஒளி. (௧௮) நாற்றம்பற்றி என்றது - விலங்கினங்கள் மோப்பமுற்றுச் செல்லுதலை.

கொழுமணிசசிகரகோடிசிதைபடக்குவட்டில்வீசும்
பழுமரச்செறிவில்வான்றேய்பணையிறவெறியும்வானின்
விழுமறப்பசுப்போல்வீழவேலைவாய்வீசுமிவன்
செழுமதிக்கோட்டுநந்திக்கேவிளையாடல்செய்து (உ0)

பூரியரெண்ணியாங்கேபொருதுயிருற்றஞ்செய்யா
தாரியவிடைதன்மாணடவழகினைககாட்டநாமுற
றீரியநறும்பூவாளியேறுபட்டாவியோடு
வீரியம்விடுத்துவீழ்ந்துவெற்புருவாயிற்றன்றே (உக)

வாங்கினபுரிசைமாடமாநகராகுவின்பந
தூங்கினவரவாய்வேம்பினறேடவிழ்தாரானறிணமேடாள்
வீங்கினவிரவிகோன்றவீங்கிருளுடைநதென்ன
நீங்கினநாணமோடுநிலையமணகுழாங்களெல்லாம (உஉ)

உலகறிகரியாததன்பெருநவினையிடபகுனறுக்
குலவுறநிறுவிறகூககவடியினறுகுறுகிககூடற
றலைவனைவணங்கவீசன்றனனருளசுரந்துபணடை
யிலகுருவாகியிம னிருககெனவிருநகிறனனே. (உங)

அந்நிலைநகருளாருமாசனுமகிழ்ச்சிதூங்கிச
சன்னிதியிருந்தநநதிதாளடைந்திறைஞ்சிப்போக
யின்னவிர்சடையானந்திவென்றிசாலயீறுமேநாகி
யின்னமுநனையாளாடுநனிசிறந்திருக்குநாளில. (உச)

அவ்விடைவரைமேன்முன் னீராக்கியிலயகைநகேதந
தெவ்வடுசிலையிராமன்வானரர்சேனைசூழ
மைவ்வரையனையதம்பியாருந்திசநகிரீவ
னிவ்விடைல்வீரரோடுமெப்பியங்கிருந்தானமன்றோ. (உரு)

அன்னதுதெரிந்துவிநதமடக்கியமுனியமெய்தி
மன்னவறகாககங்கூறிமழவிடைக்கொடியோனகூடற
பன்னரும்புகழ்மையோதுபறவலையந்ரிசசெய்ய
முன்னவன்பெருமைகேட்டுமுகிழ்க்நகைமுடியோனுகி. (உசா)

(உ0) பணை-கிளை. வானிலவிழுமஅறபபசு என்றது-தூருவாசமுனிவர் சாபத்தால் கடலில்விழுந்த காமதேநுவை. (உக) பூரியர்-கீழ்மக்கள். ஈரிய - குளிர்ந்த (உஉ) அரம்-பாவிதவாள்.

(உங) போஉரு-தூலவடிவம். பணடை இலகு உரு-முன்னுள்ளசிலாவடிவம். கூககம்-இதுசூக்குமம் என்னும் பிராகிருதசசிதைவு.

(உரு) விடைவரை-இடபக்குன்று. மைவரை-நீலமலை. தம்பி-இலக்குமணன். (உசா) விந்தமடக்கியமுனி - அகத்தியமுனிவர்.

# மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

முனியொடுகுறுகிச்செம்பொன்முளரியுண்மூழ்கியாதித்
தனிமுதலடியைவேணிமுடியுறத்தாழ்ந்துவேத
மனுமுறைசிவாகமத்தின்வழிவழாதருச்சித்தேத்திக்
கனிவுறுமன்பிலாழ்ந்துமுடிமிசைக்கரங்கள்கூப்பி. (உஎ)

புங்கவசீவன்முத்திபுராதிபபுனிதபோக
மங்கலமெவற்றினுக்குங்காரணவடிவமான
சங்கரனினதுதெய்வத்தானங்களனந்தமிந்த
வங்கணமாஞாலவட்டத்துள்ளனவவைகடம்மில் (உஅ)

கலிநிலைத்துறை

அற்புதப்பெரும்பதியிந்தமதுரையினாற்றப்
பொற்புடைத்தென்பதெவன்பலபுவனமுன்பார்
கற்புவைத்துயர்செய்தகருமத்தின்விருத்தம்
வெற்புருக்களாய்ப்புடைநின்றுவிளங்கலானன்றே. (உகூ)

கண்டவெல்லையிற்றுன்பங்களகளைநீக்குமளவைக்
கண்டரும்பெருஞ்செல்வங்களளித்தருங்கருணை
கொண்டநீயுறைசிறப்பினாற்குளிர்மதிக்கண்ணி
யண்டவாணவிவ்விலிங்கத்துக்கொப்புவேறுண்டோ (௩0)

தோய்ந்திடும்பொழுதீட்டியதொல்வினைப்படல
மாய்ந்திடும்படிமாயத்துரிசுமங்கலபோக
மீந்திடும்படிக்கிருந்தமாதீர்த்தத்தினியல்பை
யாய்ந்திடும்பொழுதற்கொருதீர்த்தமொப்பாமோ (௩க)

எத்தலத்தினுமொவ்வொன்றுவிழுமிதாமிந்த
மெய்த்தலத்திலிம்மூவகைவிழுப்பமும்விளங்கு
மத்தவாதலாலித்தலமடைந்தவரெவராகுஞ்
சித்தசுத்தியும்பல்வகைச்சித்தியும்பயக்கும் (௩உ)

அடியனேனெண்ணுங்கருமமுஞ்சந்தமேயாக
முடியுமாவிரித்தசெயன்முடியுமெப்படியப்
படிபுரிந்தருள்கடிதெனப்பணிந்தனன்பரனு
நெடியவான்படுமமுதெனவெதிர்மொழிந்திகழ்த்தும். (௩௩)

---

(உகூ) அற்புதம் - ஞானம். கற்ப - உறுதி. கருமத்தின் விருத்தம் - திருவிளையாடலின் சரித்திரம். (௩க) மங்கலபோகம்-சிவபோகம். (௩உ) சித்தசுத்தியாவது-நித்தநைமித்தியகருமங்களைச் சிவார்ப்பணமாகச் செய்தலால் வரும்பேறு. பல்வகைச்சித்தி என்றது-அணிமாமுதலிய வெண்வகைச்சித்திகளை. (௩௩) சந்தம்-உண்மை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிதன்மரபின்வந்தவிராமகேளமக்குத்தென்கீழ்
விரவியதிசையிற்போகிவிரிகடற்சேதுகட்டிக்
கரவியவுள்ளக்கள்வன்கதிர்முடிபத்துஞ்சிந்தி
யரவமேகலையிளையருஞ்சிறையழுவநீக்கி. (௩௪)

மீண்டுநின்னயோத்தியெபதிவிரிகடலுலகமபன்று
ளாண்டினிதிருந்தமேனுள்வைகுண்டமடைவாயாக
வீண்டுநீகவலைகொள்ளேலெனவசரீரிகேட்டு
நீண்டவன்மகிழ்ந்துதாழ்ந்துபிருதனைவிடைகொண்டேகி. (௩௫)

மறைப்பொருளுரைத்தோன்சொன்னவண்ணமே யிலங்கையெய்தி
யறத்தினைத்தின்றபாவியாவிதின்றனையான்செலவத்
திறத்தினையிளவற்கீந்து திருவிராமேசங்கண்டு
கறைப்படுமிடறறிஞனையருச்சித்துக்கருணைவாங்கி. (௩௬)

பற்றியபழியினீந்திபிந்திரன்பழிமைதீர்த்த
வெற்றிகொள்விடையிறைனைமீளவுமவந்துபோற்றி
யற்றிரளனையகோதைகற்பினுக்கரசியோடுஞ்
சுற்றியசடையிராமன்றன்னகரடைந்தானிப்பால். (௩௭)

கலிநிலைத்துறை

செங்கோலனந்தகுணமீனவன்றேயங்காப்பக்
கொங்கோடவிழ்தாரக்குலபூடணன்றன்னையின்று
பொங்கோதைஞாலப்பொறைமற்றவன்பாலிறக்கி
யெங்கோனருளாற்சிவமாநகரேறினனே. (௩௮)

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் - ௩௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௬௬௩.

(௩௪) விரவியதிசை - தெற்குங் கிழக்குங்கலந்த தென்கீழ்த் திசை.

(௩௬) பாவிஎன்றது - மகாபாதகனாகிய இராவணனை - இளவல்-இளையவனாகிய விபீடணன்.

(௩௭) பற்றியபழி - இராவணனைக்கொன்ற பிரமகத்தி. கற்பினுக்கரசிஎன்றது-சானகியை.

(௩௮) கொங்கு - மகரந்தம்.

சிவமயம்.

முப்பதாவது,

# மெய்க்காட்டிட்ட படலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாவமெனவடிவெடுத்தபடிற்றமணாபழித்தழல்செய்
தேவவருமறப்பசுவையேறுயாததோனவிடைநந்திக்
காவலனைவிடுத்தழித்தகதையுரைந்துமட்டாலைச
சேவகன்மெய்க்காட்டிட்டுவிளையாடுந்திறமுரைப்பாம். (௧)

வெவ்வியமும்மதயானைவிறற்குலபூடணன்சமண
ரவ்வியவஞ்சனைகடந்தவனந்தகுணசெழியன்பாற
செவ்வியசெங்கோலவாங்கித்திகிரிதிசைசெலவுருட்டி
வவ்வியவெங்கலிதுரந்துமண்காத்துவருகினறுன. (௨)

சவுந்தரசாமந்தனெனத்தானைகாவலனொருவன்
சிவந்தசடைமுடியண்ணலடியவரேசிவமாகக
கவர்ந்தொழுகியருச்சிக்குங்கடப்பாட்டினெறிநின்றே
னுவந்தரசற்கிருமைக்குந்துணையாகியொழுகுநாள். (௩)

வல்வேடர்க்கதிபதியாய்வருசேதிராயனெனும
விலவேடனொருவனவனவிறலவலியானமேலிட்டுப
பல்வேறுபரிமானரோப்பஞ்சவன்மேற்படையெடுத்துச
செல்வேனென்றுரவலித்தான்றெனனாபிரானஃதறிந்தான். (௪)

தன்னதுதாணிழனினறசாமந்தனறனைப்பார்த்தெம்
பொன்னறைதாழ்திறந்துநிதிமுகந்தளித்துப்புதிதாக
வின்னமுஞ்சிலசேனையெடுத்தெழுநிகொள்கெனறு
னன்னதுகேட்டசேனடிக்கனபுளானெனசெய்வான். )

தென்னவர்கோன்பணித்தபணிபின்றள்ளசிந்தையிலன்
புன்னவரனருள்வந்துமுனனீப்பவொலலைபோய்ப்

(௨) அவ்வியம்-பொறாமை. திகிரி-சக்கரம். கலி - துன்பம்.

(௩) தானைகாவலன்-சேனாபதி. கடப்பாடு - உறுதி. இருமை-இம்மை, மறுமை. (௪) வலித்தல் - ஊக்கத்தாற்றுணிதல.

(ரு) சாமந்தன் என்றது - சௌந்தரசாமந்தனென்னுஞ் சேனாபதியை. (சு) ஒல்லை - விரைவு. அறத்தாறு - தருமவழி. ஈட்டல்-சேர்த்தல்.

தெண்ணிறைமீனநோக்கிநாழிகையெண்ணியெண்ணிக்
கண்ணுதலெழுச்சிகாண்பானளந்தனன்கங்குலெல்லாம். (௨0)

தெருட்டருமறைகடேறுஞ்சிவபரஞ்சுடரோனன்பன்
பொருட்டொருவடிவங்கொண்டுபுரவிமேற்கொண்டுபோது
மருட்படையெழுச்சிகாண்பான்போலவாகலியின்மூழ்கி
யிருட்கெள்கழுவித்தூயவிரவிவந்துதயஞ்செய்தான். (௨௧)

பொருநரேறனையானேர்ந்துபோந்துநான்மாடக்கூடற்
கருணைநாயகனைத்தாழ்ந்துகைதொழுதிருந்துவேண்டிப்
பரவிமீண்டொளிவெண்டிங்கட்பன்மணிக்குடைக்கீழேறிக்
குருமதிமருமான்கோயில்குறுகுவானகுறுகுமெல்லை. (௨௨)

கரைமதியெயிற்றுச்சங்குகன்னன்முனானவென்றிப்
பிரமதகணமுங்குண்டப்பெருவயிற்றொருவனாதி
வரைபுரைகுறுந்தாட்பூதமறவமுங்குழுமிவீக்கு
குரைகழல்வலியநோனருட்கோனுடையவராகி. (௨௩)

நெட்டிலைவடிவாள்குந்தந்தோமரநேமிநெய்ந்தோ
ரொட்டியகணிச்சிசாபமுடம்பிடிமுதலாவெண்ணப்
பட்டவெம்படைமூவாறுமபரித்தசெங்கையாகாலிற
கட்டியகழலர்காலிற்கடியராயப்புறம்புகாப்ப. (௨௪)

வார்கெழுகழற்கானந்திமாகாளன்பிருங்கிவென்றித்
தார்கெழுநிகும்பனகும்போதரனமுதற்றலைவாயாரும்
போர்கெழுகவசந்தொட்டுப்புண்டரநுதலிற்றீட்டிக
கூர்கெழுவடிவாளேந்திக்குதிரைச்சேவகராயச்சூழ. (௨௫)

கற்றைச்சாமரைகள்பிச்சங்கவிகைபூங்கொடிக்காடெங்கு
முற்றக்காரொலியுநாணத்தூரியமுழுதுமேங்கக
கொற்றப்போர்விடையைத்தானேகுரங்குளைப்பரியாமேறகொண
டொற்றைச்சேவகராய்மாறியாடியவொருவர்வந்தார். (௨௬)

---

(௨௧) தெருள - ஞானம. அன்பன என்றது - சௌந்தரசாமந் தனை. ஆர்கலி-சமுத்திரம். (௨௨) பொருநர்-வீரர். குரு - நிறம்.

(௨௩) வீக்கல்-கட்டல். நோன்-வலிமை. (௨௪) நெய்த்தோர்-உதிரம். கணிச்சி-மழு. சாபம்-வில். உடம்பிடி-வேல். கால்-காற்று.

(௨௬) பிச்சம்-பீலிக்குடை. தூரியம் - வாச்சியம். குரங்கு-தொங்குகின்ற. உளை -புறமயிர். மாறியாடிய ஒருவர் கான்மாறியாடிய பெருமான்.

பல்லியமொலிக்குமார்ப்பும்பாய்பரிகலிக்குமார்ப்புஞ்
செல்லொலிமழுங்கமள்ளர்தெழித்திடுமார்ப்புமொன்றிக்
கல்லெனுஞ்சும்மைத்தாகிக்கலந்தெழுசேனைமேனாள
மல்லன்மாநகர்மேற்சீறிவருகடல்போன்றதன்றே. (உஎ)

சேனையின்வரவுநோக்கித்திருமகன்றிருமுன்னேகுந்
தானையர்தலைவன்றென்னனருணிழல்குறுகிக்கூற
மீனவனுவகைபூததுவெயின்மணிககடையிற்போந்தங்
கானமண்டபத்திற்செம்பொனரியணைமீதுவைகி. (உஅ)

தெவ்வுமெகிழ்ச்சிபொங்கசசேனையின்செல்வநோக்கி
யெவ்வெத்தேயத்திலுள்ளாரிவரெனவெதிரேநின்று
கௌவையின்மனசசாமந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புநீட்டி
யவ்வவர்தொகுதியெலலாமணியணிநிறுவிக்கூறும். (உக)

கலிவிருத்தம்.

கொங்கரிவரையகுருநாடரிவரைய
கங்கரிவரையகருநாடரிவரைய
வங்கரிவரையவிவராரியாகளைய
வங்கரிவரையவிவர்மாளவாகளைய (௩0)

குலிங்கரிவரையவிவர்கொங்கணாகளைய
தெலுங்கரிவரையவிவர்சிங்களாகளைய
கலிங்கரிவரையகௌடக்கரிவரைய
வுலங்கெழுபுயததிவாகளொட்டியாகளைய. (௩க)

கொலலரிவரையவிவர்கூர்ச்சராகளைய
பல்லரிவரையவிவர்பப்பரர்களைய
வில்லரிவரையவிவர்விதேகரிவரைய
கல்லொலிகழறபுனைகடாரரிவரைய. (௩உ)

கேகயர்களாலிவர்கள்கேழ்கிளாமணிப்பூண
மாகதர்களாலிவர்மராடரிவர்காஞ்சி
நாகரிகராலிவர்கணம்முடையநாட்டோ
ராகுமிவர்தாமெனமெய்காட்டியறிவித்தான். (௩௩)

இத்தகையசேட்புலனுளாரையிவணுய்த்த
வித்தகைமையென்னெனவிறைவியருள்செய்யே

---

(உக) தெவ் என்றது - சேதிராயனுகியபகைவனை. கௌவை-மனக்கவலை. (௩க) உலம் - திரண்டகல்.

லத்தநினரும்பொருளனைத்தும்வரையாதே
யுய்த்தலினடைந்தனர்களாலெனவுரைத்தான். (௩௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்நெடுஞ்சேனைதன்னுட்சேணிடையடன்மாவூர்ந்து
பின்னுறநிற்குமொற்றைச்சேவகப்பிரானைநோக்கி
மன்னவனிவர்யாரென்னச்சாமந்தன்வணங்கியைய
வின்னவர்சேனைவெள்ளத்தியாரையென்றறிவதென்றான். (௩௫)

அவரையிங்கழைத்தியென்றானரசன்றன்வழிச்செலவார்போற்
கவயமிட்டவரும்போந்தார்காவலனகளிகூர்ந்தம்பொன்
னவமணிக்கலன்பொன்னுடைநல்கினனுள்ளத்தன்பு
தவறிலான்பொருட்டுவாங்கித்தரித்துத்தனமர்க்குமீந்தார். (௩௬)

ஆய்ந்தவெம்பரிமாத்தூண்டியையங்கதிநடத்திக்காட்டி
யேய்ந்ததஞ்சேனைவெள்ளத்தெய்திறைவரையதுமெல்லை
வேய்ந்ததார்ச்சேதிராயன்வேட்டைபோய்ப்புலிகோட்பட்டு
மாய்ந்தனனெனவேறொற்றன்வேந்தன்முன்வந்துசொன்னான். ()

முரசதிரனிகநோக்கிமுகமலர்ந்துவகைபூத்த
வரசனுமனிகவேந்தர்களவிலசீரத்தலைமையோடும்
வரிசைகண்மிதப்பநல்கிவந்துமெய்க்காட்டுத்தந்து
பரசியபதாதித்தம்பதிபுகச்செலுத்துகென்றான். (௩௮)

அறைந்தவார்கழற்காற்சேனைகாவலனனிகந்தத்தந்
சிறந்தசேணாட்டிற்செல்லச்செலுத்துவானபோனறங்கிற்ப
நிறைந்தநான்மாடக்கூடனிருத்தனந்நிலைநின்றங்கே
மறைந்தனன்மனிதவேடங்காட்டியமறவரோடும். (௩௯)

கண்டனன்பொருநைாடனவியந்தனன்கருத்தாசங்கை
கொண்டனன்குறித்துநோக்கியீதுநங்கூடன்மேய

(௩௪) வரையாது - அளவிலலாமல். வரை - அளவு.
(௩௫) சேண-தூரம். (௩௬) கவசம் - கவயம்எனத்திரிந்தது.
(௩௭) பரிமா - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஐங்கதியாவன - கவுரிதகம் - (மெல்லியநடை.) ஆககிரந்திதம் - (விரைவுடை.) வல்சிதம் - இருகாற்றூக்கி யாடிவருநடை.) இரேசிதம் - சுற்றிஓடல்.) புலிதம் - முழுவோட்டம்) என்பன (௩௮) அனிகம்-சேனை. பரசல்-துதித்தல். (௪0) ஆசங்கை - சந்தேகம். அன்பு வடிவம் என்றது - பசுகரணங்கெட்டு சிவகரணமாய் நிற்றலை.

வண்டர்தம்பெருமான்செய்தவாடலென்றெண்ணிக்கணணீர்
விண்டனன்புளகம்போர்ப்பமெய்யன்புவடிவமானான். (௪0)

தனக்குயிர்த்துணையாநின்றசாமந்தன்றன்னைநோக்கி
யுனக்கெளிவந்தார்கூடலுடையநாயகரேயென்று
லெனக்கவராவார்நீயேயென்றவறகியாவுநல்கி
மனக்கவல்பின்றிவாழ்ந்தான்மதிவழிவந்தமைந்தன் (௪௧)

மெய்க்காட்டிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௧ - கரு - திருவிருத்தம் - கஎ0௪.

---

முப்பத்தோராவது,

## உலவாக்கிழியருளிய படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அடியாரபொருட்டுப்பரிவயவராகிச்செழியன்காணவிடைக்
கொடியாராவந்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவண்ணமெடுத்துரைத்து
கடியார்கொன்றைமுடியாரக்கன்னிநாடன்றனக்கிசைந்த
படியாலுலவாக்கிழிகொடுத்தபடியையறிந்தபடிபகர்வாம. (௧)

வள்ளல்குலபூடணன்றிகள்வாரந்தொடுத்துசிவதரும
முள்ளவெல்லாம்வழாதுநோற்றெழுகுமவலியாற்றன்னாட்டி
லெள்ளலில்லாவேதியரையிகழ்ந்தானதனான்மழைமறுத்து
வெள்ளமருகவளங்குன்றிவிளைவஃகியதுநாடெல்லாம். (௨)

அரவோரெல்லாநிரப்பெய்தியாகங்கிடந்தநூலன்றி
மறைநூலிழந்துமுனிவேள்விவாளோவேள்விதென்புலத்தி [பான்
னுறைவோர்வேளவியிழந்திழந்ததொழில் செய்தாற்றாதுயிர்வளர்ப்
புறநாடணைந்தாபசியாலேபுழுங்கியொழிந்தகுடியெல்லாம். (௩)

எந்நாடணைவோமெனவிரங்கவிரங்கிமதிக்கோன்மதிநாளிற்
பொன்னணமுளரித்தடங்குடைந்துசித்திக்களிற்றைப்பூசித்துத்
தன்னாதரவாற்கயற்கணணிதலைவன்றன்னையருச்சித்து
முன்னாவீழ்ந்துகரமுகிழ்த்துப்பழிச்சிமகிழ்ந்துமொழிகின்றான். (௪)

(௧) வயவர்-வீரர். உலவாக்கிழி-எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாப் பொன்முடிப்பு. (௨) அஃகல்-சுருங்கல். (௩) நிரப்பு-வறுமை.
(௪) ஆதரவு - அன்பு.

அத்தவுலகிலுயிர்க்குயிர்நீயல்லையோவவ்வுயிர்பசியா
லெய்த்தவருத்தமடியேனைவருத்துமாறென்யானீட்டி
வைத்தபொருளுந்தருமத்தின்வழியேசென்றதினியடிகள்
சித்தமலர்ந்தென்னிடும்பைவினைதீரவருட்கணசெய்கவென. (௫)

கோளாடரவமரைக்கசைத்தகூடற்பெருமான்குறையிரக்கு
மாளாவரசன்றவாறுசிறிதகங்கொண்டதனைத்திருச்செவியிற்
கேளார்போலவாளாதேயிருப்பமனையிற்கிடைத்தமலன்
றாளாதரவுபெறநினைந்துதரையிற்கிடந்துதுயில்கின்றான். (௬)

அங்கணவெள்ளியம்பலத்துளாடுமடிகளவன்கனவிற்
சங்கக்குழையும்வெண்ணீறுஞ்சாத்துங்கோலமுந்தங்கவுரன்
சிங்கநாதங்கிடந்தசையச்சித்தவடிவாயெழுந்தருளி
வெங்கணயானைத்தென்னவர்கோன் முன்னின்றிதனைவிளம்புவார்.

ஏடாரலங்கல்வரைமார்பவெம்பாலென்றுமன்புடைமை
வாடாவிரதவிழுச்செல்வமுடையாய்வையமறங்கடிந்து [ன்
கோடாதளிக்குஞ்செங்கோன்மையுடையாய்புனற்கோட்டாகுறையுள்ளது
வீடாவளஞ்சேர்நாட்டிக்காளவேள்விச்செல்வமருந்தியதால. (௮)

மறையேநமதுபீடிகையாமறையேநமதுபாதுகையா
மறையேநமதுவாகனமாமறையேநமதுநூபுரமா
மறையேநமதுகோவணமாமறையேநமதுவிழியாகு
மறையேநமதுமொழியாகுமறையேநமதுவடிவாகும் (௯)

வேதந்தானேநமதாணைச்சத்திவடிவாயவிதிவிலங்காயப்
போதங்கொளுத்தி நிலைநிறுத்திப் போகங்கொடுத்துப் பல்லுயிர்க்கு
பேதஞ்செய்யும்பிணியவிழ்த்தெம்பிரியாவீடுதருவதுதே [ம்
ஞாதஞ்செய்யுந்தார்வேந்தேநமதுசெங்கோலதுவாகும். (௧௦)

அந்தமறைகடமக்குறுதியாவாராய்நூல்வழிகலிநோய்
சிந்தமகத்தீவளர்த்தெம்பாற்சிந்தைசெலுத்துமந்தணரா
லிந்தமறையோர்வேள்விமழைக்கேதுவாகுமிவர்தம்மை
மைந்தவிகழ்ந்துகைவிட்டாயதனுன்மாரிமறுத்தன்றால். (௧௧)

(௬) கோள்-வலிமை. (௭) உரன்-மார்பு. சிங்கநாதம்-மான்கொம்பினாற்செய்ததோர் வாத்தியம். சிங்கம், சிருங்கமென்பதன்றிரிபு.

(௧௦) சத்தி என்றது—திருவருளை. போதம்-அறிவு. பல்லுயிர் என்றது—மூவகையான்மாக்களை. பேதம்-ஐயந்திரிபுமுதலிய விகற்பங்கள். பிணி-அவிச்சை.

மும்மைப்புவனங்களுமுய்யமுத்தீவேட் குமிவர்தம்மை
நம்மைப்போலக்கண்டொழுகினாளுநானுவறம்பெருக்கிச்
செம்மைத்தருமக்கோலோச்சித்திகிரியுருட்டிவாழ்தியென
வும்மைப்பயன்போலெளிவந்தாருலவாக்கிழியொன்றுதவுவார். ()

இந்தக்கிழியிலெத்துணைப்பொன்னெடுத்துவழங்குந்தொறுநாங்க
டந்தவளவிற்குறையாததனைத்தாகுமிதுகொண்டு
வந்தவிலம்பாடகற்றென்றுகொடுத்துவேந்தன்மனக்கவலை
சிந்தத்திருநீறளித்துச்சாத்திமறைந்தாரையாதிருவுருவம். (௧௩)

கண்டகனவுநனவாகத்தொழுதானெழுந்துகௌரியாகோ
னண்டாபெருமான்றிருவடிபோலம்பொற்கிழியைமுடித்தலைமேற்
கொண்டுமகிழ்ச்சிதலைசிறப்பவின்னேராமுகூர்த்தங்கூற்றாடித்
தண்டாவமைச்சர்படைத்தலைவர்தமக்குங்காட்டியறிவித்தான். ()

செங்கணரிமான்பீடஞ்சுமந்ததெய்வமணிப்பூந்தவிசேற்றிச்
சங்கமுழங்கமறைமுழங்கச்சார்ந்ததிமிர்ந்தந்நாற்றொழுகத்
தொங்கலணிந்துதசாங்கவிரைத்தூபநறுநெய்ச்சுடர்வளைத்துக்
கங்கைமிலைந்தகடவுளெனக்கருதிப்பூசைவினைமுடித்தான். (௧௫)

அடுத்தவணங்கிவலஞ்செய்திட்டம்பொற்கிழியைப்போதுநீக்கி
யெடுத்துமுத்தீவினைஞர்க்குமியாகங்களுக்குமியாவர்க்கு
மடுத்துநாளுமவையாறுவழங்கவழங்கவடியார்க்குக்
கொடுக்கக்குறையாவீட்டின்பமாயிற்றையாகொடுத்தகிழி. (௧௬)

(௧௨) மும்மைப்புவனம் என்றது—சொர்க்கமத்திய பாதலங்களை. முத்தீ என்றது—ஆகவனீய முதலிய மூன்றக்கினிகளை.

(௧௩) நாங்கள்-இங்கு அலகள் பகுதிப்பொருள் விகுதி. இலம்பாடு-இது இன்மைபடுதல் என்னும்பொருளதாய் நிற்றலின் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (௧௪) தொழுதான் எழுந்து என்றதற்கு-எழுந்துதொழுதான் என்பது பொருள். இதனை, "கொழுநற்றொழுதெழுவாள்" என்பது, எழுந்துகொழுநற்றொழுவாள், என முன்பின்னாகப் பொருள்படுமெனப் பிரயோக விவேகநூலார் கூறுதலானுமுணர்க. தொழுதான்-முற்றெச்சம்.

(௧௫) தசாங்கம் என்றது-ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம், சந்நிரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், என்பவற்றை. விரைத்தூபம் என்றது-குந்துருக்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், காரகில், வெண்சந்தனம். கருஞ்சீதாரி என்பவற்றை. நறுநெய்-கபிலைப்பசுநெய்.

ஆயபொதியில்வளைபொன்னாலசும்புசெய்துவிசும்பிழிந்த
கோயிலதனையகம்புறமுங்குயின்றுஞானக்கொழுந்தனைய
தாயிலறுகாற்பீடிகைவான்றடவுகொடியநெடியபெரு
வாயில்பிறவுமழகெறிப்பவேயந்தான்மறையின்வரம்பறிந்தான். ()

மூந்திக்குறையாதிதிக்கடலைமுகந்துமுகந்துநாடோறுஞ்
சிந்திக்குலபூடணக்கொண்டறெய்வதருமப்பயிர்வளர்ப்பப்
பந்தித்திறைமுந்நீர்மேகம்பருகிசசொரியப்பலவளனு
நந்திக்கன்னிநாடளைகைநகாபோறசெல்வந்தழைததன்றே. (௧அ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையாகரணர்க ணையாயிகாமறை வல்லோர்மறைமுடி சொல்லாய்வோர், மெய்யாமிருதிகள் பொய்யாவிரதிகள் வேள்வித்தழல்களை வாழ்விப்போர், பையாடரவணி பையானனனுரை பகர்வோருலகியலகல்வோர்க, ளையாதுறைதலி னையாதளகைய தென்னப்பொலிவது தென்னாடு (௧௯)

உலவாக்கிழியருளியபடலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் ௩0 - க்கு திருவிருத்தம் - ௧எ௨௩

முப்பத்திரண்டாவது,

## வளையல்விற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வேதந்தனதுவடிவென்றுவிண்ணின்றிழிந்தவிமானமறைக்
கீதன்செழியனனகுலவாக்கிழிதந்தளித்தவழியிதுவப்
போதங்கடந்தபொருளவணிகப்புத்தேணமாடமணிமறுகு
பாதந்தடவநடந்துவளைபகர்ந்தபரிசுபகர்கிற்பாம். (௧)

(௧எ) பொதி-உலவாக்கிழி. வளைபொன-பொனனோடு. அசும்பு-ஒளி. தாய் இல் என்றது-அங்கயக்கணணியார்திருக்கோயிலை.

(௧அ) நந்தி - பெருகி (௧௯) வையாகரணர்-இலக்கணிகள். நையாயிகர்-நியாயநூல்கற்றவர். மறைமுடி-உபநிடதம். ஐயானனன்-ஐந்துதிருமுகங்களையுடைய சிவபெருமான். உரை-சிவாகமம். உலகியல்-பாசபந்தம். நைதல்-வருந்தல்.

(௧) போதங்கடந்த - சுட்டறிவிற்கெட்டாத.

இறைவன்குலபூடணன்றிகிரியிவ்வா றருட்டோண்முன்னுட
னிறைவண்டறையுந்தாருவனதெய்வமுனிவர்பன்னியர்தந்
நிறைவன்றளந்துகாட்டுகெனநெடியோன்மகனைப்பொடியாக்கு
மறவன்றானோர்காபாலியாகிப்பலிக்குவருகின்றான். (௨)

வேதமசைக்குங்கோவணமுமெய்யினீறுமுள்ளாளக்
கீதமிசைக்குங்கனிவாயுமுள்ளேநகையுங்கிணகிணிசூழ்
பாதமலருமபாதுகையுமபலிகொள்கலனுங்கொண்டிரதி
மாதர்கணவனறவேடமெடுத்தாலொத்துவருமெல்லை. (௩)

விள்ளுங்கமலச்சேவடிசூழ்சிலம்பினொலியுமிடறதிரத்
துள்ளுங்கீதவொலியுமசைத்துடியினொலியுந்தொளைச்செவிகீண்
டுள்ளம்பிளந்துநிறைகளைந்தீதத்தொல்லைவருமுன்வல்லியர்கள்
பள்ளங்கண்டுவருபுனல்போறபலிகொண்டில்லின்புறம்போந்தார்.

மேற்படி - வேறு

ஐயங்கொண்டணைவாரையர்பரிகலத்தையமன்றிக்
கையம்பொன்வளையுமபெய்வார்கருத்துநாணன்றிக்காசு
செய்யுமபொன்மருங்குஞ்ஞாணுமிழப்பார்வேள்சிலையம்பன்றிக்
கொய்யுந்தண்மலர்க்கண்ணம்புங்கொங்கையிற்சொரியச்சோர்வார் (௫)

மடமயிலனையாரெங்களவளையினைத்தருதிரென்றார்
கடல்விடமயின்றானுங்கள்கந்தரத்துளதென்றான்
றடமதிக்கொடியனாரெங்கலையினைத்தருதிரென்றார்
முடமதிமிலைந்தானுங்கண்முகமதியிடத்ததென்றான். (௬)

இடையறிந்தமைச்சேர்மின்னென்றனரிளையரெங்கோன்
கடலமுதனையீருங்கட்கிடையினிக்காணுமென்றான்
மடநலாரஃதேற்பண்டைவண்ணமீந்திலவிற்செல்ல
விடையளித்தருண்மினென்றார்வேலைபுக்குறங்குமென்றான். (௭)

---

(௨) தெய்வமுனிவர் என்றது-பிரமன்புதல்வராதலின். நிறை-கற்பு. நெடியோன்மகன்-மன்மதன். மறவன்-வீரன். காபாலி-கபாலம் ஏந்தினவன். கபாலம்-தலையோடு. பலி-பிச்சை.

(௩) உள்ளாளக்கீதம் என்றது—ஒற்றின் மாத்திரைதோன்ற உள்ளேயிசைக்கும் ஆளத்தியை; அதனைவழக்கில் கனம் என்பர்.

(௪) கீதம்-இராகம். துடி-தமருகம். வல்லியர் என்றது—வல்லிக்கொடிபோன்ற இடையினையுடைய ருஷிபத்தினிகளை.

(௫) ஐயம்-பிச்சை. நாண-வெட்கம் மேகலை. அம்பு - பாணம், கண்ணீர். (௬) மடம்-இளமை. வளை-வளையல், சங்கு. கந்தரம் - கழுத்து. கலை-வஸ்திரம், ஒளி. முடம் - வளைவு.

(௭) இடை-சமயம், இடுப்பு. வண்ணம்-நிறம். விடை - உத்தரம், திருமால்.

நங்கையர்கபாலிக்கென் றுநடுவிலைபோலுமென்று
ரங்கணனடுவிலாமைநும்மனோர்க்கடுத்ததென்றான்
மங்கையரடிகணெஞ்சம்வலியகற்போலுமென்றார்
கொங்கலர்கொன்றையானுங்கொங்கையேவன்கணென்றான். (௮)

காதுவேலன்னகண்ணார்கங்கைநீர்சுமந்ததேதுக்
கோதுமீரென்றார்நும்பாலுணபலியேற்கவென்று
னேதுபோலிருந்ததையனிசைத்ததுசெப்பெனறாரீசன்
கோதுராவமுதன்னீர்நுங்கொவ்வைபோலிருந்ததென்றான். (௯)

கறுத்ததையெவன்கொலையகந்தரமென்றார்மேவலை
வெறுத்தவனமாரிபெய்தற்கெனறனனவிழியால்வேலை
யொறுத்தவர்பாவதென்றீருத்தரமெனறார்கூற்றைச்
செறுத்ததன்றென்பானினறுநோக்கினார்தெரிவதென்றான் (௧௦)

செக்கரஞ்சடையான்கண்ணிற்றமுருத்தெரியநோக்கி
யிக்கொடியார்போற்கணறுளைடமையுமிருத்திரென்றா
நக்கனுந்தனையன்றாகண்டைக்கண்டுநகைத்துநம்மின்
மிக்கவர்நுங்கணுள்ளாரவிழிதவாககாணமினெனறான் (௧௧)

அஞ்சலிப்போதுபெயவாரசணமென்றடியிலவீழவார
தஞ்செனத்தளிர்க்கை...ட்டிக்கழுவியகிடக்குநமோகாறு
மெய்ஞ்சுவாளைஞசாதேத்திபெரிமறைபெட்டுநதோறும
வஞ்சனையகல்வானமையலவஞ்சியாசகனியமுமோ (௧௨)

அடுததெமைதக்ழாதீரேனிவிழ்நபூங்கலையைமீள
வுடுத்துமினும்பால்யார்கணமையமறுபுழப்பநோக்கிக
கடுத்தெமாமுனியாமுன்னமகழறறியவளைபுங்கையி
லெடுத்திடுமென்றாகாலையிடுதுமென மேறகினனே. (௧௩)

---

(௮) நடு-நடுவுநிலைமை. இடை கல-இளகாமை, மலை

(௯) காதும் - கொல்லும கஙகைநீர் - முன்னது. கங்காசலம், பின்னது, கம்-பிரமகபாலம கை-கரம். எனசசொல்வகைசெய்து. நீர், கபாலததைககையில் எனபபொருளகொளக செப்பு - சொல், இண்ணம். (௧௦) கந்தரம - கண்டம், மேகம். உத்தரம - விடை, வடதிசை.

(௧௧) கொடியார்-கொடிபோன்ற இடையையுடையபெணகள். உரு என்றது-பிரதிபிம்பத்தை இருததிர்-இது முன்னிலைப்பன்மை எவற்பிறவினைமுற்று (௧௨) போது - மலா. தஞ்சம் - துணை. எஞ்சுவான்-அப்பாற்படுவான் மையல்-காமமயக்கம் வஞ்சி-ஓர்கொடி.

(௧௩) எமர்-எமதுகணவர். முனிவு - கோபம்.

பிள்ளைவெண் டிங்கள்வேய்ந்தபிரான்கொண்டுபோனநாளு
முள்ளமுமீட்கலாற்றா துயங்கினார்கலையுஞ்சங்குந்
துள்ளவைங்கணையான்வாளி துளைப்பவெம்பசலையாகங்
கொள்ளைகொண்டுண்ணநின்றா ரந்நிலைகொழுநர்கண்டார். (௧௪)

பொய்தவவடிவாய்வந் துநம்மனைப்பொன்னினன்னார்
மெய்தழைகற்பைநாணைவேரொடுங்களைந்துபோன
கைதவன்மாடகூடற்கடவுளென்றெண்ணித்தேர்ந்தார்
செய்தவவலியாற்காலமூன்றையுந்தெரியவல்லார். (௧௫)

மேற்படி - வேறு.

கற்புத்திரிந்தாரதனைநோக்கிக்கருத்துத்திரிந்தீர்நீளாழி
வெற்புத்திரிந்தமதிற்கூடன்மேயவணிகர்கன்னியராய்ப்
பொற்புத்திரியாதவதரிப்பீர்போமென்றிட்டசாபங்கேட்
டற்புத்திரிந்தாரெங்களுக்கீதகலவதெப்போதெனமுனிவர். (௧௬)

அந்தமாடமதுரைநகர்க்கரசாகியசுந்தரக்கடவுள்
வந்துநும்மைக்கைதீண்டும்வழிநீர்சாபங்கழியுமெனச்
சிந்தைதளர்ந்தபன்னியருந்தென்னர்மதுரைத்தொன்னகரிற்
கந்தமுல்லைத்தாரவணிகர்தாதன்மகளிராய்ப்பிறந்தார். (௧௭)

வளர்ந்துபேதையிளம்பருவமாறியல்குற்புடையகன்று
தளர்ந்துகாஞ்சிமருங்கொசியத்தம்பியண்ணாந்தரும்புமுலை
கிளர்ந்துசெல்லும்பருவத்திற்கிடைத்தார்கவிப்பான்மண
ணளந்தவிடையான்வந்துவளைபகரும்வண்ணமறைகிற்பாம். (௧௮)

கங்கைகரந்துமணிகண்டங்கரந்துநுதற்கண்கரந்தொருபான்
மங்கைவடிவுங்கரந்துழையுமழுவுங்கரந்துமழவிடையூ
ரங்கணழகாவளைவணிகனாகியேனைமனந்திரியாச்
செங்கமலச்சேவடியிரண்டுந்திரைநீர்ஞாலமகள்சூட. (௧௯)

பண்டுமுனிவர்பன்னியர்பாற்கவர்ந்தவளையேபட்டுவடங் [போற்
கொண்டுதொடுத்து மீண்டவர்க்கே யிடுவேமெனுமுட் கோளினர்

---

(௧௪) உயங்கி-வாடி. துள்ள-சோர. பசலை-பசுமைநிறம்.

(௧௫) காலமூன்றாவது-இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்பன.

(௧௬) வெற்பு-சக்ரவாளகிரி பொற்பு-அழகு. அற்பு-அன்பு.

(௧௮) பேதை-எழுவயதுப்பெண். கிளர்தல்-தோன்றல். பருவம் என்றது - மங்கைப்பருவத்தை.

(௧௯) கரத்தல் - ஒளித்தல். உழை - மான். ஏனம் என்றது-திருமாலாகியபன்றியை. (௨௦) வடம் - கயிறு. உட்கோள் - உட்கருத்து.

றொண்டர்தொடுத்தவைவண்ணத் துணர்த்தார்போலத் தோள்சுமந்து, மணவேளையைவிலைபகர்ந்துவணிகமறுகில்வருகின்றார். (௨0)

மன்னுமறையின்பொருளுரைத்தமணிவாய்திறந்துவளைகொண்மி
னென்னுமளவிற்பருவமுகிலிமிழின்னிசைகேட்டெழுமயில்போற்
றுன்னுமணிமேகலைமிழற்றததூயவணிகர்குலமகளிர்
மின்னுமணிமாளிகைநின்றும்வீதிவாயிற்புறப்பட்டார். (௨௧)

வளைகளிடுவாரெனத்தங்கணமனமெலலாந்தம்புடையொதுங்கத்
தளைகளிடுவாாவருகின்றாதம்மைகதொமமைவெமமுலையார்
துளைகளிடுதீங்குழலிசைபோற்சுரும்புபாடககருஙகுழன்மேல்
விளைகளொழுகநுடஙகிவருமினபோலடைநதுகணடார்கள். (௨௨)

கண்டவடிவாற்றிளைப்பதறகுநகழ்பேரனபுகாதல்வழிக்
கொணடுசெல்லவொருசாராதயகுணஞநாணமுதஞன்கு
மணடியொருசார்மறுதலைப்பமனமுமுழன்றுதடுமாற
வணடர்பெருமான்விளையாடறகமையசசூழ்நதாரமுதனையார். ()

கலிவிருததம

இரஙகுமேகலைசிலமபனறிபேனைய
விரும்பியகுழைதொடிமினசெயகணடிகை
மருஙகிறசசுமபபினுமவளைகைககிலலெனி
னரும்பியமுலையிஞாககழுகுணடாகுமோ. (௨௪)

செல்வநல்வணிகிரெஞ்செஙகைக்கேறபன
நல்வளைதெரிந்திடுமென்றுநாயகாமுன்
வல்வளரிளமுலைமகளிரமினனுமிழ்
கல்வளர்கடகமென்காந்தணீட்டினார். (௨௫)

பண்டருகிளவியஙகயற்கட்பாவைகைத்
தண்டளிர்பற்றியதடக்கைமாதர்கைம்
முண்டகம்பற்றியேமுகிழ்த்ததுப்பல்வரி
வணடுகளேற்றுவார்மையலேற்றுவார். (௨௬)

---

ஐவண்ணம்-ஐந்துநிறம், அதாவது-வெண்மை, கருமை, செம்மை, பசுமை, பொன்மை என்பன. (௨௧) பருவமுகில் - கார்காலமேகம்.

(௨௨) தளை-விலஙகு. கள்-தேன். (௨௩) ஒருசார் - ஒருபட்சம். மறுதலைப்ப - முரண. (௨௪) தொடி-சூடகம். (௨௫) நாய்கர் - வணிகர். வல் - சூதாடுகருவி. கல்-இரத்தினக்கல்.

(௨௬) பண் - இசை. கிளவி - சொல். முண்டகம் - தாமரை. வரிவண்டு-கீற்றுகளையுடைய வளையல்.

புங்கவனிடுவளைபுடைத்துமீளவந்
தெங்களுக்கிடவிலையிடுதிராலெனக்
கொங்கவிழ்பைங்குழலெருத்தங்கோட்டிநின்
றங்கரநீட்டுவாராசைநீட்டுவார். (உ௭)

எமக்கிடுமெமக்கிடுமெனப்பின்பற்றியே
யமைதடந்தோளினுரனங்கனபூங்கணை
தமைதுளைபடுத்தவோாசாாமிலாமையாற்
கமைப்புறநாணமுதற்காப்புநீங்கினர் (உ௮)

முன்னிடுவளையெலாங்கழலமுன்புகுழ்ந்
தின்னவைபெரியவேறிடுமெனறிட்டபி
னன்னவுமளையவேயாகமீளவந
தின்னமுஞ்சிறியவாவிடுமென்றேந்துவார். (உ௯)

பின்னிடுவளைகளுஞ்சரியப்பேதுற
முன்னென்றிர்குறுகிநீசெறித்தமொயவளை
தன்னொடுகலைகளுஞ்சரிவதேயென
மின்னென நடங்கினர்வேனெடுங்கணா. (௩௦)

இவ்வளைபோல்வனயாமுன்கண்டிலே
மெயவ்வளைவணிகரிவ்வரியவெளவளை
யெவ்வயினுள்ளவின்றினிபவாகியெம
மெய்வ்வளாபொடிப்பெழவீக்கஞ்செய்தவே. (௩௧)

நாளையுமவளையிடநண்ணுமிங்கென்பாா
கோளவளைவிலையிதுகொணடுபோமெனபாா
வாள்விழியீாபினுளவாங்கிக்கோடுமென்
ருளரியேறனாாடிப்போயினா (௩௨)

போயினவணிகாதம்புடைபின்மின்னெனப்
பாயினமகளிருமபலருங்காணமுன்
மேயினவிண்ணிழிவிமானததுளளொாளி
யாயினதிருவுருவாகித்தோன்றினா. (௩௩)

---

(உ௭) புங்கவன் - வணிகன. எருத்தம் - பிடர். கோட்டி-வளை
7. (உ௮) அமை-மூங்கில். அனங்கன் - உருவமில்லாதவன் (மன்மதன்.) கமைப்பு - சார்பு. (௩௦) பேதுறல் - மயங்கல். செறித்த - தொடுத்த. கலை - மேகலை. (௩௧) மெய்வளை என்றது—கூனி யசரீரத்தை. பொடித்தல் - புளகித்தல். வீக்கம் - பூரிப்பு.
(௩௩) புடை - பக்கம். பாயின - பரவிய.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மட்டலம்புகோதையார்முன்வளைபகர்ந்தவணிகர்தாம்
பட்டிசைந்தவல்குனங்கைபாகராகுமெனவியந்
துட்டதும்புமுவகைவெள்ளமுறவெழுந்தகுமிழிபோற்
கட்டதும்புபுனலிலாழ்ந்துகளியடைந்தகரெலாம். (௩௪)

உருவிலாளியுடல்பொடித்தவொருவர்கூடலிருவரான்
மருவிலார்திருக்கைதொட்டுவளைசெறித்தசீர்மையாற்
கருவின்மாதராகிநாப்காகனனிமாாகணமின்னுவேற்
பொருவில்காளையெனவரமபிலபுகல்வரைப்பயந்தனர். (௩௫)

பிறந்தமைந்தரனவிரந்தபெருமைமகொண்டபெருமிதஞ்
சிறந்தவீரமாற்றலேற்றதிறல்புனைந்துவைகினா
மறந்ததும்புவேனெடுங்கணவணிகமாதாசிறிதுநா
டுறந்தரன்றனருளடைந்துதுணையடிக்கணவைகினர். (௩௬)

வளையல்விற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௭௯௩.

முப்பத்துமூன்றாவது,

## அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொத்திலங்குகொன்றைவேய்ந்தகூடலாதிமாடநீள்
பத்தியம்பொன்மறுகணைந்துவளைபகர்ந்தபரிசுமுன
வைத்தியம்பினும்மியக்கமாதர்வேண்டவட்டமா
சித்திதந்ததிறமினித்தெரிந்தவாறுசெப்புவாம. (௧)

மின்னலங்கல்வாகைவேலவிழுப்பெருங்குலத்தினிற்
றவன்றனாணைநேமிதிசையெலாமுருட்டுநாண

(௩௪) மட்டு-தேன. கோதை - மாலை. களி-மகிழ்ச்சி.
(௩௫) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள். பொருவு-ஒப்பு.
(௩௬) திறல்-வெற்றி. மறம் - கொலைத்தொழில்.
(௧) பத்தி - வரிசை. அம்பொன்மறுகு-செல்வமலிந்ததிருவீதி.
(௨) வாகை-வெற்றி. ஆணை-ஆக்கினை. வரை-திருக்கயிலாயம்.
பராரை-பருத்த. அரை-ஆலம். கல்லாலவிருட்சம் - இதில் அமசா
ரியை.

முன்னைவைகளூழிதோறுமோங்குமொய்வரைக்கணே
மன்னுதன்பராரையாலகிழன்மருங்குமறைமுதல். (௨)

அடுப்பமாசில்வெள்ளிவெற்பருகிருக்குமரகதங்
கடுப்பவாமமிசையிருந்துகனகவெற்பன்மகளெனும்
வடுப்படாதகற்பினுணமடித்துவெள்ளிலைசசுருள்
கொடுப்பநேசமூறுபோககுரவனாகிவைகினான. (௩)

பிருங்கிநந்தியேமுதற்பெருந்தகைக்கணத்தரு
மருங்கிருந்தசனகனாதிமாதவத்தர்நால்வரு
மொருங்கிறைஞ்சியுண்ணவுண்ணவமுதமூறுசிவகதைக்
கரும்பருந்தவாய்மலர்ந்துகருணைசெய்புமெல்லைவாய். (௪)

பௌவமூழ்குசூர்தடிந்தபாலனுக்குமுலைகொடுத்
தெய்வமாயவினைகளுரியக்கமாதராறுவருந்
தெவ்வநீறுமுழுதணிந்துசெப்பவேரிகண்டிகைச
சைவவேடமாதவந்தரித்துவந்துநோற்றனா. (௫)

மந்திரசசிலம்பலம்புமலரடிக்கணவர்செய
தெந்தையட்டசித்திவேண்டுமெங்களுக்கெனத்தொழா
வந்தளிக்கையவரிரப்பவண்ணறனயடித்தலந
தந்திருக்குமாதையங்கைசுட்டியிதுசாற்றுமால். (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அலர்பசும்பொலங்கொம்பன்னவணங்கிவணிறைவாலெங்கு
மலாபராசத்தியாகிமகேசையாயணிமாவாதிப்
பலாபுகழ்சித்தியெட்டுமேபணிந்துகுற்றேவல்செய்யுஞ்
சிலதியராகிச்சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யவைகும். (௭)

இவளைநீசிந்தித்தானமுன்னீட்டியவினையைநீக்கித்
தவலருஞ்சித்தியெட்டுந்தருமெனக்கருணைபூத்துச
சிவபரஞ்சோதியெட்டுச்சித்தியுந்தெரிக்கலசெய்தா
னவரதுமறந்தாருமமைபாழ்வினைவலத்தான்மனனோ. (௮)

---

(௩) வாமம - இடப்பாகம (௫) சூர - சூரபன்மன். அறுவர் என்றது—கார்த்திகைப் பெண்களை.

(௬) மந்திரசசிலமபு என்றது—மந்திரவடிவாய்நின்ற வேதச சிலம்பினை. எந்தை-அண்மைவிளி. அணங்கு என்றது—உமாதேவியை. மகேசைஎன்றது—ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம்வருவித்துச் சிவபெருமான் றிருவடியிற்கூட்டுந் திரோதாயிசத்தியை. சிலதியர்-தாதியர். (௮) உம்மைவினை-பிராரத்தவினை.

செழுமதிப்பிளவுவேய்ந்ததேவுமக்குற்றநோக்கி
முழுமதிமுகத்தினுரைமுனிந்துநீர்பட்டமங்கைப்
பழுமரமுதலஞ்ஞானப்பாறையாய்க்கிடமினென்னக்
கழுமலுற்றவர்தாழ்ந்தென்றுகழிவதிச்சாபமென்றார். (௯)

இப்படிக்கருங்கலாகிக்கிடத்திராயிரம்யாண்டெல்லைக்
கப்புறமதுரைநின்றமடுதேதுமைத்தொடுதேதசாபத்
துப்பறநோக்கிநுங்கடொல்லுருநல்கிசசிததி
கைப்படுகனிபோற்காணக்காட்டுதும்போகிரென்றான். (௧0)

வஞ்சி விருத்தம்.

கொடியனுர்களறுவரு, நெடியவானிமிர்ந்துகார்
படியும்பட்டமங்கையா, லடியிற்பாறையாயினா. (௧௧)

கதிர்கலம்பெய்காட்சிபோ, லுதிர்பழத்திவுடலெலாம்
புதைபடக்கிடந்தனா, மதரரித்தடங்கணா. (௧௨)

பருவமாயிரங்கழிந், தொருவமாடமதுரையெ
குரவனெணகுணத்தினன், றிருவுளந்திருமபினன் (௧௩)

தன்னதிசசைகொண்டதோ, ரின்னருட்குரவனு
யங்நெடுங்கலாயினா, முன்னாவந்துதோனறினன். (௧௪)

இருட்டதும்புகோதையார், மருட்டதும்புவினைகெட
வருட்டதும்புகணணிறை, றெருட்டதும்பநோக்கினன். (௧௫)

அடிகளுக்கவம்புயங. கடிகொணெயதல்காந்தள்பைங
கொடிகொணமுல்லைகுமுதமேற், படியப்பூத்தபாறையே. (௧௬)

தாக்கவேதகத்திரும, பாக்கமுறறபொன்னென
நீக்கமற்றவிருண்மல, வீக்கமற்றுவிட்டதே. (௧௭)

---

(௯) பட்டமஙகை - ஓர்சிவஸ்தலம். பழுமரமுதல் - ஆலடி. கழுமல் - துன்பம். (௧0) துப்பு - வலிமை.

(௧௩) ஒருவ - நீங்க. (௧௪) தன்னதிசசை - சுதந்தரத்துவம்.

(௧௫) மருள்ததும்புவினை என்றது - போகமுறுத்தற்குமுதற் காரணமாய்நின்ற கன்மமலத்தை.

(௧௬) அடிகள் என்றது - ஞானசாரியரா யெழுந்தருளிய சிவபெருமானை. அம்புயம், நெய்தல், காந்தள், முல்லை, குமுதம் என்றது-முகம், கண், கை, பல், வாய்என்னும் உவமேயங்களை விளக்கிநின்ற உவமானச்சொற்கள் (௧௭) வேதகம் - (அருளுக்காகிய) இரசகுளிகை. மலம் - ஆணவமலம்.

நிறையுமன்பெனுநதி, பொறையெனுங்கரைகடந்
திறைவனின்னருட்கடற், றுறையின்வாய்மடுப்பவே. (௧௮)

எழுந்திறையடிக்கணே, யழுந்துநேசமொடுதவக்
கொழுந்தனூர்களறுவரும், விழுந்திறைஞ்சினாரரோ. (௧௯)

குமரற்கூட்டுமிளமுலை, யுமையொப்பாகள்சென்னிமே
லமலசோதியங்கையாங், கமலப்போதுசூட்டினன். (௨0)

சித்தியெட்டுமங்கலார், புத்தியிற்கொளுத்தவே
கைத்தலத்திலவைத்ததோா, முத்தெனத்தெருட்டுவான். (௨௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அணிமாமகிமாவிலகிமாவரியகரிமாப்பிராத்திமலப்
பிணிமாசுடையோாககைடையபிராகாமியமீசத்துவமெய்
துணிமாயோகாக்கெரியவசித்துவமெனறெட்டாமிவைபுளக்கண்
மணிமாசறுத்தோாவிளையாட்டின்வகையாமவற்றின்மரபுரைப்பாம்.

அறைக்குசிறியவுயிாதொறுந்தான்பரமகாட்டையணுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ்சிறமைமணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென்
றறையுஞ்சிவாந்தமாறுறுமுள்ளும்புறனுமகலாதே
நிறையுமபெருமைத்தனையன்றோமகிமாவென்னுநிரம்பியநூல். (௨௩)

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுவானதூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகு
மிலகுவானபரவணுப்போலிருககும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுமேருபாரமெனவிருப்பநன்றேகரிமாவாம். (௨௪)

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுந்தன்மீணடும்பிலமடைதல்
பலத்தின்மிகுந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினணனுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிசசித்தபோகமனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதலபிராகாமியமாந்தவககொடியீர். (௨௫)

விண்ணிலிரவிதன்னுடம்பின் வெயிலாலனைத்தும்விளங்குதல்போ
மண்ணிலுளவாமபொருள்பலவுங்காலமூன்றும்வானத்தின் [ன்

(௧௮) மடுத்தல - கலத்தல. (௨0) குமரன்-குமாரக்கடவுள். அங்கையாம் கமலப்போது சூட்டினா என்றது - பரிசதீட்சையை.

(௨௩) பரமகாட்டை - மிகச்சிறியது. காட்டை - பதினைந்து நிமிஷம்கொண்டதோர் காலவளவை.

(௨௫) பரகாயம் - வேற்றுடல வான்புலம்-விண்ணுலகம். முத்தொழில் - சிருட்டி, திதி, சம்மாரங்கள்.

கண்ணிலுளவாம்பொருளுந்தன்காயத்தொளியாலிருந்தறித
லெண்ணிலிதுவுமறையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புமால். ()

ஈசனெனமுதற்றொழிலுந்தன்னிச்சைவழிசெயவெழுபரவித்
தேசன்முதற்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும்
பூசலவுணர்புள்விலவக்குயூதமணிதார்முதலுலகும்
வாசவாதியெண்மருந்தன்வசமாக்கொள்ளைவசித்துவமாம். (உஎ)

எம்மையுணர்ந்தயோகியார்க்கிவற்றைவிரும்பாரொன்றினுமவா [ஞ்
தம்மைநிழல்போலடைந்துலகாகக்களையார்பெருமைதனையுணர்த்து
செம்மையுடையவிவையென்னச்சித்தியெட்டுந்தெளிவித்தக் [ன்.
கொம்மைமுலையாரறுவருக்குங்கொளுத்தினானெனகுணச்செல்வ

மேற்படி - வேறு.

தேவதேவபதேசித்தசித்தியைச்சிலம்பன்செல்வி
பாவனைவலத்தானனகுபயினறுவானவாற்கொண்டேகிப்
பூவலர்கத்தூப்பினல்லாரறுவருமபுரமுணர்ட்ட
காவலனிரம்பிவைகுமகைலைமாலவாயிற்புக்கார் (உகூ)

அட்டமாசித்திபுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் சஉ - க்கு திருவிருத்தம் - கஎஅஅ.

முப்பத்துநான்காவது.

## விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்துசூழ்மலயச்சிலம்பாந்தவமபுரிந்தவியககிமாரக
கந்தநாலிருசித்திதந்ததறைந்தனந்தனடிதொழா
வந்துமீளவளவன்பொருட்டுவெடாதுவாயிற்றிறந்ததைக்
கசேகரனவிடையிலச்சினையிட்டவாறுவிளம்புவாம் (க)

(உஎ) தேசன் - (ஒளியையுடையவன்) சூரியன். கோள்-நவக்கிரகம். வாசவாதிஎண்மர் என்றது-இந்திரன்முதலிய திக்குப்பாலகரை. (உகூ) தேவதே - மகாதேவன். சிலம்பன் - பருவதராஜன். பாவனை - சிந்தனை. வலம் - பலம்.

(க) இலச்சினை - முத்திரை.

தோடுவெட்டிமலர்த்துவாள்விதிர் துணைவிழிக்குயிலிளமுலைக்
கோடுவெட்டியகுறிகொண்டமேனியர்குடிகொண்மாநகர்கடிகொள்
காடுவெட்டியகாரணக்குறிகாடுவெட்டியசோழனென் [பைங்
றேடுவெட்டியமண்டுசூழ்பொழிலெயில்கொள்கச்சியுள்ளானவன். (௨)

உத்தமச்சிவபத்தரிற்பெரி துத்தமன்புது விரைகலன்
மித்தையென்றுவெண்ணீறுகண்டிகையாரமென்றணிமெய்யினு
னித்தவேதபுராணமாதிதிகழ்த்திடும்பொருள்கண்ணுத
லத்தனேபரதத்துவப்பொருளென்றுளந்தறிகேள்வியான. (௩)

அங்கமாறொடுவேதநான்குமறிந்துமெய்ப்பொருளாய்ந்துளஞ்
சங்கைகொண்டனுதினமரன்புகழ்சாற்றுசைவபுராணநூல்
பொங்குமின்சுவையமுதுதன்செவிவாயதிறந்துபுகட்டியுண்
டெங்கணாயகனடியிணைக்கணிருத்துமன்புகருத்துளான. (௪)

முக்கணாயகன்முப்புரத்தைமுனிந்தநாயகனம்பகையோர்
பக்கநாயகன்மிக்கவானவர்பரவுநாயகனரவணிச
சொக்கநாயகனுடலுஞ்செவியான்முகந்துசுவைத்தருந்
தக்கபாலொடுதேன்கலந்துதருக்கியுண்பவனாயினன். (௫)

அங்கயற்கண்மடந்தைபாகனடித்தலந்தொழுமாசைமேற்
பொங்கிமிக்கெழுமன்பனுய்யமதுரேசனமின்னுபொலங்கழற்
பங்கயப்பதமென்றுநான்பணிவேனெனப்பரிவெய்தியே
கங்குலிற்றுயிலவான்கயற்புரைகண்ணிபாகனையுன்னியே. (௬)

அன்றுசெம்பியர்கோமகன்கனவின்கணையருள்வெள்ளிமா
மன்றுளென்றவர்சித்தராயெதிர்வந்துமன்னவநின்னுளத்
தொன்றுமஞ்சலொருத்தருக்கியுருத்திரிந்துதனித்துவந்
தின்றுவந்தனைசெய்துபோதியெனப்புகன்றனரேகினார். (௭)

கேட்டுவேந்தன்விழித்துணர்ந்துகிளர்ந்தவற்புதனாகியே
யீட்டுசேனையமைச்சுளார்பிறர்யாருமின்றிவழிக்கொளீஇ

---

(௨) குறி என்றது - வளைத்தழும்பு முலைத்தழும்புகளை. ஏடு
எட்டிய - மலரிதழ்பொருந்திய (௩) விரை - வாசனைத்திரவியம்.
கலன் - ஆபரணம். மித்தை-அநித்தியம் ஆரம் - சந்தனக்குழம்பு,
முத்துவடம். (௪) மெய்ப்பொருளென்றது - வேதாகமங்கள் கூறும்
உண்மைப்பொருளாகிய சிவபெருமானை.

(௬) கங்குல் - இரவு (௭) செம்பியர்என்றது - காடுவெட்டிய
சோழனை. உருதிரிந்து - வேற்றுவடிவமாய்.

காட்டமூன்றவனுமவாள்கொடுநெல்லருட்டுணையாய்வழி
காட்டவன்பெனுமிவுளிமேல்கொடுகெங்குல்வாய்வருவானரோ. (அ)

கல்லுமாரழலத்தமும்பலகலுழியுஙகுணகனைகடற்
செல்லுமாநதிபலவும்வானிமிர்கன்னலுஞ்செறிசெந்நெலும்
புல்லுமாநிலனுஙகழிந்துபுறஙகிடககடந்துபோய்
வல்லுமாமுலையார்கணம்பயில்வையையந்துறையெய்தினான். (௯)

குறுகுமுன்னரதிரந்துவையைகொதித்தகன்கரைகுத்திவேர்
பறியவன்சினைமுறியவிணைடொடுபைந்தருநகளையுந்தியே
மறுகிவெள்ளமெடுத்தலைத்தரமனனவன்கரைதனனினின்
றிறுதியில்லவனைத்தொழுதகிடையூறிதெனறஞரெய்துவான். ()

இழுதொடுஞ்சுவையமுதுபொற்கலனிட்டுணுதிருநணகணீா
வழியவந்துவிலக்குவாரின்வனைந்தாறுபகறசெயும்
பொழுதெழும்பொழுதோமறக்கம்விளைக்குமேயிகல்பூழியன்
வழுதியன்றியும்வையையும்பகையானதெனறுவருந்தினான். (௧௧)

வெள்ளநோககியழுஙகுசெமபியன்மெலிவுநோக்கிவிரைந்தெழீஇக்
கள்ளநோககிலகப்படாதவாகனவுபோலவனனவிலவந
துள்ளநோககுடையன்பருககருளுருவமாகியசித்தர்தாம
பள்ளநோக்கிவரும்பெரும்புனலவறறநோககினாபார்த்தரோ. (௧௨)

வறந்தவாறுகடந்துவந்துவடக்குவாயிறந்துபோய்
நிறைந்தகாவலகடந்துவீதிகணிந்திநேரியாவேந்தனைச
சிறந்தவாடகபுனிதபவநயதிப்பியப்புனலாடுவித
தறந்தவாதறைசாமகண்டாகமாலயமபுகுவித்தபோ (௧௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெம்மைசெயகதிர்கால்செமபொனவிமானசேகரத்தினமேய
தம்மையும்பணிவித்தெண்ணிலசராசரமனைத்துமீனற

(அ) இவுளி-குதிரை. (௯) அகத்தம-பாலைநிலம. கலுழி-காட்டாறு. குணம-கிழககு (௰) அலைதர-அலைகக. அஞர்-துனபம.

(௧௧) பகல்செயுமபொழுது-பகலையுணடாககுஞ சூரியன். மறுக்கம் - பெருந்துயர் பூழியன - பாணடியன. (௧௨) கள்ளநோக்கில்-வஞ்சகநிறைந்த புறசசமயிகளிடத்தில, நனவு - விழிப்பு. உள்ளம் நோக்கு - அகப்பார்வை. (௧௩) நேரியர் - சோழர்; நேரி - இது சோழனுக் குரியதோாமலை. திப்பியம் - இது திவ்ய என்னும் வடசொற்றிரிபு (௧௪) பொன்விமானசேகரம்என்றது-பொன் விமானங்களுக்குக் கிரீடம்போல் விளங்கும் இந்திரவிமானத்தை. உள்ளம் என்றது - ஆன்மாவை.

வம்மையங்கயற்கண்ணாளாமணங்கையுமபணிவித்துள்ளஞ்
செம்மைசெய்தின்பவெள்ளத்தழுத்தினார்சித்தசாமி. (௧௪)

எண்ணியவெண்ணியாங்கேயான்பெறமுடித்தாய்போற்றி
பண்ணியன்மறைகடேறுப்பான்மொழிமணாளபோற்றி
புண்ணியர்தமக்குவேதப்பொருளுரைபொருளேபோற்றி
விண்ணிழிவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி. (௧௫)

எவ்வுடலெடுத்தேன்மேனாளெண்ணிலாப்பிறவிதோறு
மவ்வுடலெல்லாம்பாவமறமபொருட்டாகவன்றே
தெவ்வுடல்பொடித்தாயுன்றன்சேவடிக்கடிமைபூண்ட
விவ்வுடலொன்றேயன்றோவெனக்குடலானதையா. (௧௬)

இன்னனபலவுமேத்திநிறைஞ்சிப்பலவாமும்வேண்டு
மின்னருவேலிஞானவேந்தர்போந்தவண்ணந
தென்னவனறிந்தாலேதஞ்செயயுமெனறாததாக்கண்ணி
மன்னனைசசித்தசாமியுத்தரவழிக்கொண்டேகா. (௧௭)

மண்ணினைவளாக்குமவையைவடகரையளவுநண்ணிப்
புண்ணியநீறறுககாப்புப்புண்டாநுதலிறசாததி
யுண்ணிறைகருததுக்கேறபவுறுதுணையுனக்குண்டாகி
கண்ணுகவெனறுபொன்னிநாடனைவிடுத்துமீண்டு. (௧௮)

கலிவிருத்தம்.

காப்புச்செயதுகதவிலவிடைக்குறி
யாப்புச்செய்தமைநதிருஞ்சடைச்சித்தர்போய்த்
தூப்புக்கைவரைசூழ்வடமேருவிற்
கோப்புச்செய்தபொறகோயிலின்மேயினார். (௧௯)

சுங்குலினகருங்கைக்குறைப்பானெனச்
செங்கைநீட்டித்தினகரன்றானறவு
மெங்கணுயக்ணிட்டகுறியறிந
தங்கணவாயிறிறப்பவரையுறா. (௨௦)

---

(௧௫) புண்ணியா என்றது கண்ணுவர்முதலிய விருடிகளை.

(௧௭) ஏதம் - துன்பம். (௧௯) விடைக்குறி - இடபமுத்திரை. தூம்புஎன்றது - தூப்பு என வலித்தற் பெற்றது. தூம்பு - துளை, கோப்பு - கோவை.

(௨௦) செங்கை என்றது - சூரியகிரணத்தை, சூரியன்கிரணத்துக்குக், கரம் என்பது, ஓர்பரியாயநாமம்.

மற்றைவாயில்களமூன்றினும்வல்லைபோ
யுற்றுநோக்கினர்தாநென்னலொற்றிய
கொற்றமீனக்குறிபிழையாமைகண்
டெற்றிதாயகொலொன்றேந்தன்முனெய்தினர். (உக)

போற்றிமன்னநம்பொன்னகர்க்குறி
மாற்றியுத்தரவாயிற்கதவதி
லேற்றிலச்சினையிட்டனாயாரையென்
றாற்றல்வேந்தவறிகிலமியாமென்றார். (உஉ)

வையைநாடனுமவ்வந்ததுநோக்குறீஇ
யையவின்னதோரற்புதமாயையைச்
செய்யவல்லவர்யாரெனத்தேர்கிலா
னையமெய்தியகனமனைநண்ணினான் (உங)

மறுத்தவுண்டியன்மாமலர்ப்பாயலை
வெறுத்தகன்றரைமேற்பள்ளிகொள்ளவும்
பொறுத்தனன்றுயின்றானிருட்போழ்தினிற்
கறுத்தகண்டர்கனவினிற்கூறுவார். (உச)

மட்டலம்பியதாதகிமாலைபா
னுட்டதும்பியொழுகியவன்பினாற்
கட்டிலங்கெயிற்கச்சியிற்காடெலாம்
வெட்டிநம்புடைவிட்டியபத்தியான (உரு)

வந்துநம்மைவழிபடவேண்டினே
னிந்தவாயிற்றிறந்தழைத்தினனரு
டந்துமீளவிடுத்துப்பினருட்கொளீஇ
நந்தமால்விடைநாம்பொறித்தேமரோ (உசு)

அருளினானையந்தேற்றியகன்றபின்
மருளினீங்கிமலர்க்கண்விழித்தெழீஇ
வெருளினான்வெயர்த்தான்விம்மினன்பல
பொருளினாற்றுதித்தான்குலபூடணன் (உஎ)

வள்ளலன்புகெளிவந்தமாண்புகண்
டுள்ளவுள்ளகின்றாற்றெழுமற்புத

---

(உக) வல்லை - விரைவு. நென்னல - நேற்றைப்போது. எந்தல் என்றது - பெருமையிற்சிறந்தபாண்டியனை.

(உங) தாதகி - ஆத்தி. கட்டு - காவல். (உஎ) வெருள் - அச்சம். விம்மல் - பூரித்தல். (உஅ) அற்புதவெள்ளம் - சிவஞானப்பெருக்கம். ஆனந்தவெள்ளம் - சிவபோகப்பெருக்கம்.

வெள்ளமும்பரமானந்தவெள்ளமுங்
கொள்ளைகொண்டுதன்கோமனைநீங்கினுன். (௨௮)

அளியருமனத்தன்புடையன்பருக்
கெளியராடலையார்க்கும்வெளிப்படத்
தெளியுமாறுதெளிவித்துத்தன்னைப்போல்
விளிவிலாவின்பவெள்ளத்தழுத்தினுன். (௨௯)

கொச்சககலிப்பா.

கோடாதசெங்கோலும்வெண்குடையுங்கோமுடியு
மேடாரலங்கலிராசேந்திரற்களித்துத்
தோடாரிதழியான்ருட்கமலஞ்சூடிவா
ஞடாளரசுரிமைபெறருணரபதியே. (௩0)

விடையிலச்சினையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௪ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௮௯௮.

முப்பத்தைந்தாவது,

## தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்புமதுரைப்பரனிரவுதனியேவந்துதனைப்பணிந்த
வெம்புகதிரோன்மருமானைவிடுத்துமீண்டுதொழிறுக்கி [கு
யம்பொற்கதவின் விடைபொறித்தக்கதைநந் தென்னனடுபடைக்
வம்புமலர்தோய்புனற்பந்தாவைத்துககாத்தவகைசொல்வாம். (க)

தென்னனரசபுரந்தரன்கோல்செலுத்துநாளிற்காடெறிந்த, மன்னன்பின்னாவெளிப்படையாப் போந்துபோந்துமதுரேசன், பொன்னங்கமலத்தாள்வணங்கிப்போவான்முன்னிப்பொரும்பொருனைக், கன்னிநாடன்கேண்மைபெறவிடுத்தான் வரிசைக்கையுறையே.
பொன்னிநாடன்வரவிடுத்தபொலமபூணுடைமுதற்பிறவுங
கன்னிநாடன்கைகவர்ந்துதானுங்கலக்குந்தொடர்பிஞ

(க) வம்புமலர்தோய் புனல்-வாசமூட்டியநீர்.

(ங) பொன்னி-காவிரிநதி. கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு. கையுறை-கைப்பொருள். சென்னி-சோழன்.

துன்னிவேறுகையுறையுய்த்துறவுசெய்யவுவப்பெய்திச்
சென்னிகாதன்மகட்கொடுப்பானிசைந்தானந்தச்செழியற்கு. (௩)

செழியன்றனக்குவரையறுத்தசெய்திகேட்டுசெம்பியர்கோன்
கழியன்புடையகுலமகளைத்தான்போய்க்கொள்வான்கருதிமதி
வழிவந்தவர்க்குத்தம்பியெனவந்தவரசசிங்கமெனும்
பழியஞ்சாதான்வஞ்சித்துப்பழனக்காஞ்சிப்பதிபுகுவான். (௪)

காஞ்சிப்பதிமுன்குறுகுமிளங்காவலோனைக்கடற்சேனை
தாஞ்சுற்றியவந்தெதிர்கொடுபோய்த்தம்முன் றனக்கென்றிருந்தமக
ளாஞ்சிற்றிடையைமணம்புணர்த்தியந்தமருகற்கரசுநிலை
வாஞ்சித்தரசபுரந்தரனைப்பிடிக்கமதித்தான்வனமெறிந்தான். (௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மருமகன்றனுடனெழுந்துமாமனானவளவர்கோன்
பொருமகன்றசேனையானைபுடைநெருங்கமதிவழித்
திருமகன்றன்மேலமர்த்திறங்குறித்துமுரசறைந்
துருமகன்றபல்லியம்மொலிப்பவந்துளானரோ. (௬)

இரண்டதிர்ந்தெழுந்துவந்தசென்னிசேனைதன்னகர்க்
கிரண்டுயோசனைப்புறத்திறுக்குமுன்னரொற்றராற்
றெருண்டுதென்னன்மாடநீடுகூடன்மேயசிவனதாள்
சரண்புகுந்துவேண்டுகென்றசார்ந்துதாழ்ந்துகூறுவான். (௭)

அன்றுபாதியிரவில்வந்துனடிபணிந்துதமியனாய்ச
சென்றசென்னியென்னுநின்னதிருவடிக்கணன்பினா
னென்றுமந்நிலையனாயெனக்குவேண்டுமெனவிடுத்
தொன்றுகேண்மைபுரிகுவானுளஃதிலொன்றையுன்னினான். (௮)

அறத்தினுக்குளாகியன்றுநின்றநீயவன்செயு
மறத்தினுக்குளாகியின்றுவன்மைசெயவதேயறப்
புறத்தினார்புரம்பொடித்தபுண்ணியாவெனக்கரைந்
துறைத்துவேண்டினான்வேலையும்பர்நாதனருளினால். (௯)

---

(௪) செழியன், மதிவழிவந்தவன், என்றது—இராசேந்திரபாண்டியனை. பழனம்-வயல். (௫) இளங்காவலோன் - இளவரசாகிய அரசசிங்கபாண்டியன். தன்முன் - தனதுதமயன். வனமெறிந்தான்-காடுவெட்டிய சோழன். (௬) உருமு-இடி.

(௭) தெருண்டு-உணர்ந்து. (௯) அறப்புறம் - பாவம்; தருமத்திற்கு மாறானது ஆதலின்.

மெய்துறந்தவாய்மையொன்றுவிண்ணினின்றுமண்ணலே
யைதுநுங்கள்சேனையோடுமாகவந்துநாளைநீ
யெய்திவந்ததெவ்வரோடெதிர்ந்துருத்துநின்றுபோர்
செய்திவென்றிநின்னதாதல்செய்துமென்றெழுந்ததால். (௧௦)

காயவாணிசெவிநுழைந்தகாலைவேந்தரிந்திர
னையனாரடிக்கணேநயந்தவன்புமுவகையு
மாயவேலைவீழ்ந்துதாழ்ந்தகன்றுதன்னிருக்கைபோய்
மேயினானிமிர்ந்துகங்குல்விடியுமெல்லைநோக்குவான். (௧௧)

கழித்தகங்குலிரவிசும்புகண்விழிக்குமுன்னரே
விழித்தெழுந்துசந்தியாதிவினைமுடித்துவானநீர்
சுழித்தலம்புவேணியண்ணறூயபூசைசெய்தெழீஇத்
தெழித்தெழுந்தசேனையோடுசெருநிலத்தைநண்ணினான். (௧௨)

அலைசிறந்தசலதிமீதோராறுசெல்லுமாறுபோன்
மலைசிறந்தநேரிவெற்பன்மள்ளர்சேனைவெள்ளமேற்
கலைசிறந்தமதிநிறைந்தகன்னிநாடுகாவலான்
சிலைசிறந்தசிறியசேனைசென்றலைத்துநின்றதே. (௧௩)

உருமுவன்னகுரலினாருலவையன்னசெலவினா
வெருவுதீயின்வெகுளியார்வெடித்தவீரநகையினார்
செருவின்மானவணியினார்சினைஇமடித்தவாயினா
ரிருவர்சேனைமள்ளரும்மெதிர்ந்துகைகலந்தனர். (௧௪)

மன்றலந்தெரியனேரிமலயவன்றமர்க்கெலாந
தென்றலம்பொருப்பினான்றிரண்டநான்குகருவியு
மின்றயங்குசெய்யவேணிவிடையவன்றனருளினா
லொன்றனந்தமாகவந்துருத்தெதிர்ந்துதோன்றுமால். (௧௫)

தேரினோதைகந்துகஞ்சிரிக்குமோதைசொரிமதக்
காரினோதைபேரியங்கறங்குமோதைமறவர்தம்
போரினோதைவீரர்தோள்புடைக்குமோதையோடுமுந்
நீரினோதையொன்றெனக்கலந்தொடுங்கநின்றதே. (௧௬)

---

(௧௦) மெய்துறந்தவாய்மை-அசரீரி. ஆகவம்-போர்க்களம்.

(௧௧) காயவாணி-அசரீரி. வேந்தர்இந்திரன்-இராசேந்திரன்.

(௧௨) கண் என்றது-உவமவாகு பெயராய் உலகத்திற்குக்கண்ணாயுள்ள சூரியன்மேல்நின்றது. இதனை "வான்கண்விழியா வைகறையாமத்து" என்பதாலுமுணர்க. வானநீர்-ஆகாயகங்கை. தெழித்து-அதட்டி. (௧௩) சிலை-வில். (௧௪) உலவை - காற்று. சினைஇ-கோபித்து. (௧௬) கந்துகம்-குதிரை. கார் என்றது - யானையை.

சிலைபயின்றவீரரோசிலைபயின்றவீரரே
கலைபயின்றவாளரோகலைபயின்றவாளரே
கொலைபயின்றவேலரோகொலைபயின்றவேலரே
மலைபயின்றமல்லரோமலைபயின்றமல்லரே. (௧௭)

கரியுகைத்தபாகரோகரியுகைத்தபாகரே
பரியுகைத்தமறவரோபரியுகைத்தமறவர்தேர்க்
கிரியுகைத்தவலவரோகிரியுகைத்தவலவரே
யெரியுகைத்தெதிர்ந்தகாலெனக்கலந்துமலைவரால். (௧௮)

விடுக்கும்வாளியெதிர்பிழைப்பர்வெய்யவாளியெய்துபின்
றொடுக்கும்வாளிவில்லொடுந்துணிப்பர்பின்கணிப்பற
மடுக்கும்வாளிமார்புதைப்பவாங்கிமற்றைவாளிகொண்
டடுக்குமேவலாரையெய்தடாப்பர்கிள்ளிமள்ளரே. (௧௯)

சோனைமாரியிற்சரஞ்சொரிந்துநின்றுதுள்ளுவா
ரானவாளியெதிர்பிழைத்தொதுங்கிநின்றழற்சவ
கூனல்வாளிசிலையிற்றொடுத்தெறிந்துகூவுவார
மீனகேதனத்துவேந்தன்வீரசென்னிவீரர்மேல் (௨௰)

தறிந்ததாடகர்ந்தசென்னிதரையுருண்டவரையெனச்
செறிந்ததோள்சரிந்ததோசிதைந்தபலபடைக்கல
முறிந்தயானைகையிருமுழங்கிவீழ்ந்தசெம்புனற்
பறிந்தபாறுபாரிடங்கள்பைத்தகூளிமொய்த்தவே. (௨௧)

மடலினீடுதாரலங்கன்மன்னர்சேனைபின்னவா
றுடலினீழலடியகத்தொடுங்கவும்பருச்சியிற
கடலினீடுகதிர்பரப்புகடவுளையதுமளவுநின்
றடலினீடியிடைவிடாமலமருழந்ததாலரோ. (௨௨)

அந்தநாளினைத்தையும்மழிக்கநின்றவரனுதற்
சிந்துதீயெனக்கனன்றுறுத்துநின்றுதெறுதலா
லெந்தயாறுமறவறப்பவிம்பரன்றியும்பரும்
வெந்துவானயாறும்வற்றவேனில்வந்திறுத்ததால். (௨௩)

---

(௧௮) கிரிஎன்றது—உவமையாகு பெயராய்த்தேரினை யுணர்த்தி நின்றது. (௧௯) கணிப்பு - அளவு. மேவலார் - பகைவர். கிள்ளி-சோழன்.

(௨௰) கூனல்-வளைவு. கேதனம்-கொடி. (௨௧) பறிந்த-பரவின. பாறு-பருந்து. பாரிடம்-பூதம். தகர்தல்-உடைபடல். (௨௨) கதிர் பரப்பு கடவுள் என்றது—சூரியனை. (௨௩) அந்தம்-முடிவு.

மண்பிளந்துபிலநுழைந்துவரைபிளந்துநிரையவா
யெணபிளந்துநின்றபொங்கரிலையுகப்பிளந்துமேல்
விண்பிளந்துபரிதிநீடுவெங்கரங்கள்யாரையுங்
கண்பிளந்தழன்றுவீசுகானவெங்குமானதே. (உச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆயிடையலகைததேருமடைந்தவாவெயர்வுமன்றித்
தூயநீர்வறந்தவந்தசுடுபுலந்தோய்ந்தகாலு
மீயுயர்மதிநிலாவும்வெய்யவாயசசுநெல்லோருந்
தீயவர்தம்மைசசேர்ந்தாற்றீயவராவரன்றே. (உரு)

விளைமதவூற்றுமாறிவெருளிபுஞ்செருக்குமாறித்
தொளையுடைகைமமான்றாங்குநடையவாய்சசாம்பிசசோர்ந்த
வுளர்தருமூட்க்காலினேடுவொடபு விபெயத்துத்
தளர்நடையுடையவாகிதைவருடுதனறல்போன்ற. (உசு)

கானலந்தேர்மேற்குறைக்காலெனும்பாகன்றூணட
வேனில்வேந்தேறிசசீறிவெப்பமாமபடைகளவீச
மானிலங்காவல்பூணடமானவரிருவர்தங்க
டானையுமுடைந்துதணணீர்நகைசுடசசாம்பிற்றன்றே. (உஎ)

இரக்கமில்கொடியசெல்வாமருங்குபோயிரப்பாாபோல
வருப்பமொண்டிறைக்குங்களிழல்புக்கொதுங்குவாருந்
தருக்கறநிரப்பாலெய்தோாதமமினும்வறியர்பாற்சென்
றிரப்பர்போலிலைநீந்துக்கமரமிழலெய்துவாரும் (உஅ)

கொல்லிபம்பரிமான்றேரின்குறுநிழலொதுங்குவாரு
மல்லிருள்வட்டத்தோல்வெணகவிகையுளடங்குவாருஞ்
செல்லிடம்பிறிதுகாணூர்வீரவான்சென்றோர்நின்ற
கல்லுடனிழல்சேர்வாருமாயினாகளமரெல்லாம். (உகூ)

---

(உச) எணபிளந்து-அளவைக்கடந்து, பொங்கர்-சோலை.

(உரு) அலகைததேர்-கானற்சலம். புலம்-நிலம். மானவர்-மனிதர்; ஈண்டு சோழபாணடியரைக குறிததுநின்றது.

(உஅ) நிரப்பு-வறுமை. (உகூ) இபம்-யானை. வட்டத்தோல்-கேடகம். கல் என்றது - போர்க்களததுப்புறங்கொடாதுயிர்விட்ட வீரர் போர்த்திறத்தைக் கல்லிலெழுதி அப்போர்க்களத்தில் நட்ட கல்லினை. இதனை "என்னைமுன்னில் லன்மின்தெவ்விர் பலரென்னை, முன்னின்றுகன்னின்றவர்" என்னுந்திருக்குறளானுமுணர்க.

ஆயதோரமையந்தன்னிலளவிலாவுயிர்க்குமீன்ற
தாயனார்துலைபோல்யார்க்குஞ்சமநிலையாயகூட
லையனார்செழியன்றனைநனந்தலைவேதநாற்காற்
பாயதோர்தண்ணீர்ப்பந்தர்பரப்பியப்பந்தர்நாப்பண. (ரு0)

புண்டரநுதலுநகாதின்புறத்தணிமலரும்பாத
முண்டகமலர்மேலொற்றைக்கிணகிணிமுழக்குநகச்சிப்
புண்டதோலுடையுநகணடோருள்ளமுநகண ணுங்கொள்ளை
கொண்டபுன்னகையுமுள்ளககருணையின்குறிப்புந்தோன்ற. (ருக)

அருமறையகத்துணின்றுநகருநதவராகிவேணிப்
பொருபுனல்பூரித்தாநகோர்புணணியச்சிரகநதாஙகி
யொருவருக்கொன்றேயாகியிலக்கருக்கிலககமாகித
தருகுறும்புழையால்வாக்கித்தணித்தனர்தணணீாக்தாகம். (ருஉ)

சுந்தரப்புத்தேள்வைக்கதுறுமலாவாசதெணணீாப
பந்தர்புக்கடைந்துநன்னீர்பருகியெய்ப்பகலவாறறல
வந்தபின்செழியன்றன்னோர்வளவன்மேலெறிசசீறி
யந்தமிலனிகஞ்சிநதிததுமபைவேய்நதடுபோாசெய்தாா (ருரு)

கடலுடைக்தென்னப்பொன்னிகாவலன்றனைசாய
மடலுடைவாகைவேய்ந்துவளவனைமருகனோடு
மிடலுடைத்தருகட்சேனைவீரர்வெஙகையாறபற்றி
யடலுடைக்கன்னிநாடர்க்கரசன்முன்கொணடுபோந்தார். (ருச)

கொடுவெந்தவளவன்றன்னைககோப்பெருஞ்செழியர்கோமான்
வடுவெந்ததம்பியோடுமொடநீள்கூடன்மேய
கடுவெந்தமிடற்றார்முன்போய்விடுத்தெந்தைகருத்தியாதென்ன
நடுவெந்தநிலையான்கேட்பநாயகனிகழ்த்துமன்னே (ருரு)

அறவனீயல்லையோவுன்னகத்தினுக்கிசைந்தசெய்கென்
றிறைவனதருளால்வானின்றெழுமொழிகேட்டுவையைத
துறைவனுமறத்தினற்றற்சோழனைசசிலமால்யானை
மறவயப்பரிபூணமற்றும்வழஙகினன்விடுத்தான்பின்னர். (ருசு)

---

(ரு0) நனந்தலை - நடு. (ருஉ) பூரித்தல் - நிரப்பல். சிரகம்-கமண்டலம். குறும்புழை - சிறுதுவாரம். (ருரு) தும்பை வேய்ந்தென்றது - போர்த்திறங் குறித்தோரணிவது தும்பைமலர் மாலையாதலின். (ருச) வாகை என்றது - போர்செயித்து வெற்றி பூண்டோரணியுமாலை. (ருரு) வடு - குற்றம். (ருசு) அறவன் - தருமநெறியிற் பிறழாதவன்.

வள்ளறன் றம்பியென் னுமன்னவர்சிங்கந்தன்னைத்
தள்ளருந்தறுகணுண்மைத்தருக்கறத்தானுஞ்செல்வ
முள்ளனசிறிதுமாற்றியொதுக்கியெவ்வுயிர்க்குந்தாயாய்ப்
பள்ளநீரகலங்காத்துப்பல்வளம்பழுக்கவாழ்ந்தான். (௩௭)

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௮௫௫.

முப்பத்தாறாவது.

# இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வரதன்மீனவன் படையிடைவந்து நீரப்பந்தா
விரதனுகிநீரருத்தியவினையுரைசெய்தும்
பரதநூலியனடகப்பாவையாளொருத்திக்
கிரதவாதஞ்செய்தருளியவாடலையிசைப்பாம். (௧)

பருங்கைமால்வரைப்பூழியனைந்தமிழ்நாட்டி
னிரங்குதெண்டிரைக்கரங்களாலீர்ம்புனல்வையை
மருங்கினந்தனமலர்ந்தபனமலர்கடேயப்பணியப்
புரங்கடந்தவனிருப்பதுபூவணநகரம். (௨)

எண்ணிலங்குறைசராசரமிலிங்கமெனவெண்ணி
விண்ணினுள்களுங்கோள்களும்விலங்குவதியாக்கைக்
கண்ணினன்கதிர்முதற்பலகடவுளர்பூசை
பண்ணிவேண்டியநல்வரமடைந்தப்பதியில. (௩)

ளியுளார்பொழிற்பூவணக்கிழவர்தங்கோயிற்
றளியுளார்தவப்பேறனடாதுகுபூந்தா
றணியுளார்குழலணங்கனுளந்தரத்தவர்க்குங்
களியுளார்தரமயக்குறூஉங்கடலமுதனையாள். (௪)

(௧) வரதன் - கோரிய வரத்தைக்கொடுப்பவன். (௩) யாக்கைக்கண்ணினன் - இந்திரன். (௪) தளியுளார் - கோயிற்பணிவிடைபுரியும் பரத்தையர். அளி - வண்டு.

நரம்பினேழிசையாழிசைப்பாடலுநடநூ
னிரம்புமாடலும்பெண்ணலநீர்மையும்பிறவு
மரம்பைமாதரையொத்தனளறனெறியொழுகும்
வரம்பினுலவர்தமக்குமேலாயினுணமன்றே. (ரு)

ஆயமாதர்பேர்பொன்னனையாளென்பவவட
னேயவாயமோடிரவிருணீங்குமுனெழுந்து
தூயநீர்குடைந்துயிர்புரைசுடர்மதிக்கணணி
நாயனுரடியருச்சனையியமமுநடத்தி. (சு)

திருததர்பூவணவாணரைசசேவித்துசசுத்த
நிருத்தமாடிவந்தடியரைப்பொருளெனநினையுந
கருத்தளாயருசசிததவர்களிப்பவினசுவையூ
ணருத்தியெஞ்சியதருந்துவாளததவணியமம. (எ)

மாதரிநநெறிவழுவகுநாணமறறவளனைபப
பூதலத்திடைதெருட்டுவானம்பானமலைவல்லி
காதனுயகன்றிருவுருககாணியவுளளத
தாதரமகொடுததருளினுபூவணநதையா. (அ)

ஐயர்தந்தபேரன்புருவாயினுணமழுமான்
கையாதநதிருவுருவினைககருவினுற்றககணடு
மையகணணினுளவைகலுமவருபொருளெல்லாம்
பொய்யிலன்புகொணடன்பாதமபூசைபினோவாள். (கூ)

அடியர்பூசனைக்கனறியெஞசாமையாலடிகள
வடிவுகாணபதெப்படியென்றுமடிபிலசசெழியற்
கொடிவில்பொறகிழிநல்கியவள்ளலைபுன்னிப்
பிடியனுளிருந்தாளதறிநதனன்பெருமான். (கய)

தூயநீறணிமெய்யினாகட்டஙகந்தொட்ட
கையர்யோகபட்டத்திடைககட்டினர்பூதிப்

(ரு) வரப்பு - எல்லை. எழிசையாவன - குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம்.

(சு) ஆலயம் - மகளிர்கூட்டம். (எ) சுத்தநிருத்தமாவது - சாந்திக்கூத்து நான்கனுளொன்றாய், நூற்றெட்டுக்கரணங்களையுடையதான சொக்கக்கூதது. (அ) மாதர் - இதில் அர்குற்றிய லுகரப்போலி. ஆதரம் - விருப்பம். (கூ) 'கருவினுற்கணடு' என்றது - மெழுகினுற்கருவுருவமைத்தலை. (கய) மடி - சோம்பல். செழியன் என்றது - குலபூடணபாணடியனை.

பையர்கோவணமிசையசையுடையினர்பவளச்
செய்யமேனியரமொருசித்தராய்வருவார். (௧௧)

வந்துபொன்னனையாணமணிமாளிகைகுறுகி
யந்தமின்றிவந்தமுதுசெய்வாரொடுமணுகிச
சிந்தைவேறுகொணடடைந்தவர்திருவமுதருந்தா
துந்துமாளிகைப்புறங்கடையொருசிறையிருந்தார். (௧௨)

அமுதுசெய்தருந்தவரெலாமகலவேறிருந்த
வமுதவாரியையடிபணிந்தடிசசியரைய
வமுதுசெய்வதற்குள்ளெழுந்தருள்கெனவுங்க
ளமுதனனையிங்கழைமினென்றருளலுமனையார். (௧௩)

முத்தராமுகிழ்வாணகையல்குலாயமுக்க
ணத்தரானவர்தமரெலாமமுதுசெய்தகன்றார்
சித்தராயொருதம்பிரான்சிறுநகையினரா
யித்தராதலத்தரியராயிருக்கின்றாரென்றார். (௧௪)

நவமணிக்கலன்பூத்தபூங்கொம்பரினடந்து
துவரிதழ்க்கனிவாயினுள்சுவாகதங்கிலவென்
றுவமையற்றவாக்கருக்கியமாசனமுதவிப்
பவமகற்றியவடிமலாமுடியுறப்பணிந்தாள். (௧௫)

எத்தவஞ்செய்தேனிங்கெழுந்தருளுதற்கென்னுச
சித்தர்மேனியும்படிவெழிற்செலவமுநோக்கி
முத்தவாணகையருமபினராஞ்சலிமுகிழ்ப்ப
வத்தர்நோக்கினாருட்கணாலருள்வலைப்பட்டாள். (௧௬)

ஐயருள்ளெழுந்தருளுகவடிகணீரடியே
னுய்யவேணடியபணிதிருவுளத்தினுக்கிசையச
செய்யவல்லனென்றஞ்சலிசெய்யவணணகையா
மையனோக்கியைநோக்கிமீனோக்கிதன்மணாளன். (௧௭)

வடியைநேர்விழியாய்பெருவனப்பினைசிறிதுன்
கொடியைநேரிடையெனவினைத்தனையெனக்கொன்றை
முடியினனடியாரமென்முகிழ்முலைக்கொடிதாழ்ந்
தடியனேற்குவேறொருமெலிவிலையையா. (௧௮)

(௧௨) சிந்தைவேறு கொணடடைந்தவர் என்றது - பொன்னனையாருக்கு இரசவாதஞ் செய்யவந்தமையை. சிறை-பக்கம்.

(௧௫) சுவாகதங்கில என்றதற்கு, நல்வரவல்லவா என்பது-பொருள். (௧௮) வடி - மாவடுவின்பிளவு.

எஙகணுயகாதிருவுருக்காணபதற்கிதயங்
தஙகுமாசையாற்கருவுருச்சமைத்தனன்முடிப்பேற்
கிஙகுநாடொறுமென்கையில்வரும்பொருளெல்லா
முஙகள்பூசைக்கேயல்லதையொழிந்திலவென்ருள். (கக)

அருந்துநல்லமுதனையவளன்புதித்திக்கத்
திருந்துதேனெனவிரஙகுசொறசெவிமடுத்தையர்
முருந்துமூரலாய்செல்வமெய்யிளமைநீர்மொக்கு
ளிருந்தவெல்லையுநிலையிலவெனபதுணிநதாய். (௨0)

அதிகநல்லறநிற்பதென்றறிந்தனையறதது
ளதிகமாஞ்சிவபுண்ணியஞ்சிவார்சசனையவற்று
ளதிகமாஞ்சிவபூசையுளடியவர்பூசை
யதிகமென்றறிந்தன்பரையருசசனைசெய்வாய் (௨க)

உறுதியெய்தினையிருமையுமுன்பெயர்க்கேற்ப
விறுதியில்லவன்றிருவுருவிகையாற்காணப்
பெறுதியாகநின்மனைக்கிடைப்பித்தளையிய
மறுதியானபல்கலன்களுஙகொணர்தியென்றறைந்தார். (௨௨)

ஈயம்செம்பிரும்பிரசிதமென்பவுப்புணர்ப்பாற்
ருேயும்பித்தளைவெணகலந்தராமுதற்றெுடககத்
தாயும்பல்வகையுலோகமுஙகல்லெனவலம்பத்
தேயுஞ்சிற்றிடைகொணடுபோய்சசித்தாமுன்வைத்தாள். ()

வைத்தவேறுவேறுலோகமுமழுவுமைழகரந்த
சித்தசாமிகணீற்றினைசசிதறினாபாவித்
தித்தைநீயிராவெரியிலிட்டெடுக்கினன்பொன்னு
மத்தைநாயகன்றிருவுருக்கொள்கெனவறைந்தார். (௨௪)

மஙகைபாகரைமடந்தையுமிஙகுநீர்வதிந்து
கஙகுல்வாயமுதருந்தியிக்காரியமுடித்துப்
பொஙகுகாரிருள்புலருமுன்போமெனப்புகன்ரு
ளஙகயற்கணுடனைப்பிரியாரதற்கிசையார். (௨௫)

(௨0) முருந்து – மயிலிறகினடி. (௨க) அலத்துளதிகமாஞ்சிவ புண்ணியமென்றது–அருள்வழிநின் றியற்றுவதாகலின். (௨௨) உன் பெயரக்கேற்ப என்றது–அவ்வடியவள்பெயர் ஏமநாதையாதலின்.

(௨௩) இரசிதம்-வெள்ளி. புணர்ப்பு - ஒன்ருேடொன்று சேர்தல். (௨௪) பாவித்து என்றது - பொன்னுகக்கடவதென் றுநினைத் தமைய.

சிறந்தமாடநீண் மதுரையிற்சித்தர்யாமென்று
மறைந்துபோயினர்மறைந்தபின்சித்தராய்வந்தா
ரறைந்தவார்கழலலம்பிடவெள்ளிமன்றுடி
நிறைந்தபேரொளியாயுறைநிருத்தரென்றறிந்தாள். (௨௬)

மறைந்துபோயினரெனச்சிறிதயர்ச்சியுமனத்தி
னிறைந்ததோர்பெருங்கவற்சியைநீக்கினரென்னச
சிறந்ததோர்பெருமகிழ்ச்சியுமுடையளாய்சசித்த
ரறைந்தவாறுதீப்பெய்தனளுலோகங்களனைத்தும். (௨௭)

அழலடைந்தபினிருணமலவலிதிரிந்தரன்று
ணிழலடைந்தவாகாட்சிபோனீப்பருங்களங்கங்
கழலவாடகமானதாலதுகொண்டுகணிந்த
மழலையீர்ஞ்சொலாள்கண்டனள்வடிவிலான்வடிவம். (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழவிடையுடையான்மேனிவனப்பினைநோக்கியசசோ
வழகியபிராஞெனவுவள்ளிமுத்தங்கொண்டன்பிற்
பழகியபரனையானுப்பரிவினுற்பதிட்டைசெய்து
விழவுதேர்நடத்திசசின்னாள்கழிந்தபினவீடுபெற்றாள். (௨௯)

நையுநுணணிடையினுளநாயகன்கபோலததிட்ட
கையுகிர்க்குறியுஞ்சொன்னகாரணக்குறியுங்கொண்டு
வெய்யவெங்கதிர்கால்செம்பொன்மேனிவேறாகிநாலாம்
பொய்யுகத்தவர்க்குத்தக்கபொருந்துருவாகிமனனும். (௩௦)

இரசவாதஞ்செயதபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௫ - ௧௬ - திருவிருத்தம் - ௧௮௮௫.

(௨௭) அயர்சசி - துன்பம். கவற்சி - வருத்தம்.

(௨௮) இருணமலம் - ஆணவமலம். தாணிழல என்றது-திருவ டிஞானசசெல்வததை. இதனை, 'சுத்தமாஞ்சத்திஞானச சுடரா குஞ்சிவமொழிந்தச், சத்திதானின்றுமுன்னைத் தகவிலாமலங்கள் வாட்டி, அத்தனையருளுமெங்கு மடைந்திடுமிருளகற்றி, வைத்திடு மிரவிகாட்டும் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே" என்பதானுமுணர்க. களங்கம் - மாசு. ஆடகம் - பொன். (௩௦) கபோலம்-கவுள்.

சிவமயம்.

## முப்பத்தேழாவது,

# சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையார்பூங்கொன்றைவேணியரிரதவாதம்
பொன்னனையாணமுனசெய்துபோந்ததுபுகன்றேமார்த்தார்
மன்னனைமடுவிலவீட்டிமலரடிக்கன்பனுன
தென்னனையமரிற்காததிருவிளையாடல்சொல்வாம். (க)

பொன்னெடுந்தேரிராசபுரந்தரன்புரந்தராதி
பன்னெடுந்தேவரேத்தப்பரனுலகடைந்தானிப்பா
லங்கெடுந்தகையோன்மைந்தனடலிராசேசனென்போ
னிங்கெடுந்தகையோன்மைந்தனிராசகம்பீரனென்போன். (உ)

மற்றிவன்குமரன்பாண்டிவங்கியதீபனன்றான்
பொற்றிணிதடந்தோணமைந்தன்புரந்தரசித்தாமன்றான்
வெற்றிகொள்குமரன்பாண்டிவங்கியபதாகன்வீரம்
பற்றியசுந்தரேசபாதசேகரனவனசேய. (ஙு)

பலர்புகழ்சுந்தரேசபாதசேகரனுந்தென்ன
னலைபுனலுடுத்தகூடலடிகளுக்கன்பனுகிக
கொலைபுணர்வேலால்வெங்கோற்குறும்பெறுங்களைகடீர்த்து
மலர்தலையுலகமென்னுமவானபயிராவளர்க்குநாளில். (ச)

பத்துமான்றடந்தேர்நூறுபனைக்கைமாநூற்றுப்பத்துத்
தத்துமானயுதமள்ளாதானைபவளவேயீட்டி
யித்துணைக்கேற்பநல்கியெஞ்சியபொருள்களெல்லாஞ்
சித்துருவானகூடற்சிவனுக்கேசெலுத்துமன்றே. (ரு)

கண்டிகைமகுடமாதிக்கலனிரைகுயினறுந்திங்கண
மண்டலமிடறுஞ்சென்னிக்கோபுரமாடமாதி
யெண்டிசையிருள்கால்சீப்பவெரிமணியிழைத்துவேய்ந்துந்
திண்டிறலுடையானின்னதிருப்பணிபிறவுஞ்செய்தான். (சு)

(ச) குறும்பு - குறுநிலமன்னர். (ரு) பனைக்கைமா - பனைமரம் போன்ற துதிக்கையினையுடையயானை. தத்தும்-தாண்டிச்செல்லும். நூற்றுப்பத்து - ஆயிரம். மள்ளர் - காலாட்கள். அயுதம், பதினாயிரம். சித்துருவு-அறிவுருவம். (சு) பிறவென்றது-சித்திரமித்திய [illegible]

கல்லுமாறகன்றமார்பன்கருவியின்சிறுமைநோக்கி
மல்லுமாறுதிண்டோள்வளவர்கோனொருவன்காலிற்
செல்லுமாயிரம்பரிக்கோர்சேவகனென்போன்றன்னை
வெல்லுமாறெண்ணிவஞ்சிவேய்ந்துகொண்டெழுந்துபோந்தான்.

பல்வகைக்கருவியீட்டப்படையொடும்பரவைசீறிச்
செல்வதுபோலக்கன்னித்தீம்புனனாடுநோக்கி
மல்வரையாததோளான்வரவறிந்தெழுந்துமேருக்
கல்வரிசிலையான்முன்போய்க்கைதவன்றாழ்ந்துகூறும். (அ)

பொன்னதுவனையவேணிபுனிதவிப்பூமிநேமி
யுன்னதுவலத்தினாலேயுருட்டுமென்வலத்தைநோக்கா
னென்னதுவலத்தினாலெனறன்னையின்சிறுமைநோக்கி
யென்னதுதேயங்கொள்வானெண்ணினான்போலுமன்னோ. (௯)

காவிரிநாடன்சேனைக்கடலிடையெரிபோன்மூண்டு
மேவினனென்றுகூறிமீனவன்வேண்டவானிற்
பூவிரிவாகைநீயேபுனையநாம்பொருதுமென்றோர்
நாவிரியாதமாற்றநாயகன்கூறக்கேட்டான். (௧௦)

எல்லியங்கமலச்செவ்வியெனமுகமலர்ந்துநாத
னல்லியங்கமலச்செந்தாள்கைதொழுதிப்புறம்போந்து
பல்லியந்துவைப்பத்தானைப்பரவைபுட்பரிமாவூர்ந்து
கொல்லியம்பொருப்பன்சேனைக்கடலெதிர்குறுகினானே. (௧௧)

பண்ணுதலிசைவண்டார்க்கும்பசுந்தொடைச்செழியன்றன்னை
யெண்ணுதலிலவாறுசென்னியிரும்படைக்கடனேராறாய்
நண்ணுதலெனப்போயபொன்னிநாடவன்றமாகட்கெல்லாங்
கண்ணுதலருளாலங்கோர்கடலெனத்தோன்றிற்றம்ம. (௧௨)

கடலெனவருமாவூர்ந்துகைதவன்சேனைமுன்போ
யடலணிமேருக்கோட்டியாலவாய்நெடுநாண்பூட்டி

---

(எ) கல் - மலை. மாறு - பகை. கருவி என்றது—சேனையை. வஞ்சி-பகைமேற் செலவோரணியுமமாலை

(அ) கருவியீட்டம்-ஆயுதத்தொகுதி. பரவை - கடல். கைதவன்-பாண்டியன். (௯) நேமி-ஆக்கினைச்சக்கரம். (௧௦) நாவிரியாதமாற்றம்-அசரீரிவாக்கு. (௧௧) எல்-பகல். அல்லி-அகவிதழ். கொல்லியம் பொருப்பன்-கொல்லிமலைக்கரசனாகியசோழன். (௧௩) ஆலவாய் என்றது-வாசுகியை. துழாய்க்கோல்என்றது, திருத்துளபமாலையைப்பூண்ட திருமாலாகியபாணத்தை. மிடல்-வெற்றி.

மடலவிழ்துழாக்கோனோட்டிவாயெரிபுரத்திலூட்டி
மிடலணிகூடற்கோமான்வேடுருவாகிநின்றான். (௧௩)

கங்குல்வாய்த்திங்கள்போலக்காதணிதந்தத்தோடு
கங்குல்வாய்முளைத்தமீன்போற்கதிர்முத்தவடமுங்குஞ்சிக்
கங்குல்வாய்சசிலைபோல்வெட்சிக்கண்ணிசூழ்கலாபச்சூட்டுங்
கங்குல்வாய்கிழிக்குந்தந்தக்கடகமுமின்னுக்கால. (௧௪)

அண்டத்தாரமரர்நாமமன்றுதொட்டடையத்தோற்று
கண்டத்தாரிருளையெங்குங்கலந்தெனக்கறுத்தமேனி
கொண்டத்தாராரினூற்கோர்கூற்றெனக்கொல்வேலேந்திச
சண்டத்தீயென்னநின்றான்காவிரித்தலைவன்காண. (௧௫)

சிறியாயிரம்பரிக்கோர்சேவகன்வந்தேனென்னக்
கூறினனெதிர்ததான்வெள்ளிக்குன்றவன்பகதுநூறு
மாறிலாப்பரிக்குமட்டோவயவனீயன்றேவெண்ணணி
லீறிலாப்பரிக்குமொற்றைசசேவகன்யானேயென்றான் (௧௬)

என்றசொல்லிடியேதென்னவிருசெவிதுளைப்பக்கேட்டு
நின்றவனெதிரேமின்னுநீட்டிச்செல்மேகம்போலச்
சென்றுவேல்வலந்திரித்துசசெயிர்த்தனனதிர்ததுசசீற
வன்றிறனூற்றுப்பததுவயப்பரிகளொருவனஞ்சா. (௧௭)

யாமினியிந்தவேலாலிறப்பதற்கையமிலலை
யாமெனவகன்றான்மாவோடாயிரம்பரிக்கோர்மள்ளன்
காமனைவெகுண்டவேடன்மறைந்தனன்கங்குற்சோதி
மாமகனதுகண்டோடும்வளவனைததுரந்துசென்றான். (௧௮)

துரந்திடுமளவிலோடுஞ்சோழனுந்திரும்பிநோக்கிக்
கருந்தடங்கண்ணிபாகங்கரந்தவேடுவனைக்காணான்
வருந்துயரசசந்தீர்ந்தான்மதுரையினளவும்பற்றிப்
புரந்தரற்புறங்கண்டானைப்புறங்கண்டுமுடுக்கிப்போனான். (௧௯)

காலொன்றுமுடுக்கப்பட்டகனலொன்றுநடந்தாலொத்து
வேலொன்றுதடக்கைநேரிவேந்தனுன்முடுக்குண்டோடுஞ்

---

(௧௫) அண்டம்-விண்ணுலகம். ஆர்-பொருந்தல். நாமம் - அச்சம். தார்-மாலை. ஆர்-ஆத்தி. சண்டத்தீ-வடவைத்தீ.

(௧௮) கங்குல்சோதிமாமகன் என்றது—இரவில்விளங்கும்சந்திரன் மரபிற்றோன்றிய சுந்தரேசபாத சேகரபாண்டியனை.

(௧௯) புரந்தரன்-இந்திரன்.

சேலொன்றுகொடியினுன்றன்செழுநகர்விரைந்துசெல்வான்
மாலொன்றுகளிற்றினுங்கோர்மதுமலர்க்கிடங்கில்வீழ்ந்தான். (உ௦)

மீனவன்மதுரைமூதூர்மேற்றிசைக்கிடங்கில்வீழ
மானவெம்புரவியோடும்வளவனும்வீழ்ந்தான்கூடற்
கோனவனருளால்வானோர்குரைகடல்கடையத்தோன்று
மானையினெழுந்தான்றென்னன்கோழிவேந்தாழ்ந்துபோனான். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிலத்தனவாழ்ந்த கடிமலாக்கிடங்கிற் பெருந்தகையவிந்தவன் றுகில்பூண, கலத்தரும்பேழை படைபரிமான்றேர் கரியெலாங்கவர்ந்துதண்பொருகைத், தலத்தவன்றகை ஞயகரணியத் தக்கதூசணிகலனல்கி, நலதத்கையவர்பே ரருட்கடற்கன்பு நதியெனப்பெருகிவீற்றிருந்தான். (உக)

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩௦௭.

முப்பத்தேட்டாவது,

## உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

மின்பனிக்கதிர்வேணிவானவன்மீனவன்றனைமானவேன்
முன்பனிக்கவலந்திரிததுமுடுககிரேரியடுககலான்
பின்பனிக்கமலத்தடததிறவிட்டவாறிதுபெருமைசா
லன்பனுக்குலவாதகோட்டையளித்தவாறுகிளததுவாம். (க)

கலிநிலைத்துறை.

பொடியார்க்குமேனிப்புனிதர்க்குப்புனிதவேற்றுக்
கொடியார்க்குவேதக்குடுமிக்கிணையானகூடற்
படியார்க்குஞ்சீர்த்திப்பதியேருழவோருணல்லா
னடியார்க்குநல்லானறத்திற்கும்புகழ்க்குநல்லான். (உ)

(உக) ஆனை என்றது—பாறகடலிற்றோன்றிய வெள்ளையானையை. கோழி - உறையூர். (உஉ) அவிந்தவன்- இறந்தசோழன்.

(க) பனிக்க-நடுங்க. அடுக்கல்-மலை. (உ) பொடி-திருநீறு. குடுமி-உச்சி. உழவோர்-வேளாளர்.

அனையானறத்திற்கருள்போன்றவளான்றகற்பின்
மனையாண்மரபின்வழுவாததருமசீலை
யெனையாருநன்குமதிக்கவிருக்குநீரா
டனையாள்பதிக்குக்கதிக்குத்தனிசசார்புபோல்வாள். (௩)

பல்லேருழவின்றொழில்பூணடபெயன்கள்கொள்வான்
வில்லேருழவன்கடன்கொண்டுமிகுந்தவெல்லா
மில்லேருழத்திமடைசசெல்வமியற்றியேந்த
வல்லேறுகணடனடியாரையருததுநீரான். (௪)

தொகைமாணடதொணடர்சுவையாறுதழீஇபநான்கு
வகைமாணடமாறுபடுமுணடிமறுத்தருந்த
நகைமாண்டவன்பின்றலையாயவனலகநல்கப்
பகைமாண்டசெல்வமணற்கேணியிற்பல்குநாளின். (௫)

இந்நீரவாயவளஙகுன்றினுமின்மைகூடாக்
தன்னீர்மைகுன்றானெனுந்தன்மைபிறர்க்குத்தேறற
நன்னீர்வயலின்விளைவஃகிநலிவுசெய்ய
மின்னீரவேணிமதுரேசாவிலககிளுரே (௬)

குன்றாவிருததிக்கடன்கொணடுகொணடன்பாபூசை
நன்றாநடத்தத்தொடுத்தான்கடனாறுனுஙகிட்டா
தொன்றாலுஙகொணடவிரததுககுறுதியின்றி
நின்றானுடம்பையொறுககின்றநியமம்பூணடான். (௭)

கொடுப்பாரவரேவிளைவுஙகடனகோளுமாற்றித
தடுப்பாரெனின்மற்றதையாவர்தடுககவலலா
ரடுப்பாவிழுமஙகளைவாரடியாாககுநலலூண
மடுப்பானியமந்தடைபட்டுவருந்துகின்றான். (௮)

விண்ணூறுசூடும்விடையான்றமாககூட்டியன்றி
யுண்ணாதவன்றன்னுயிாக்குததுணையாயகற்பிற்

---

(௩) தனையாள்பதி-தனனைககொணடகணவன்.

(௪) வில் ஏர் உழவன எனறது—விலலாகிய ஏரால் பகைப்புலத்தையுழும் அரசனை. கடன்-அரசிறைப்பணம். இல்லேருழத்தி என்றது-தருமசீலையை. மடை-சோறு. அல்லேறுகணடன் - நீலகண்டன்.

(௫) நான்குவகை என்றது—உணணல், தின்னல், நக்கல், பருகல்களை. மருத்தருந்த என்றது—முற்சிகைமாற்றிப் பிற்சிகையுண்ணுதலை. இதனை அறுசுவையுண்டி யமர்ந்தில்லாளூட்ட என்னும், நாலடியாரிற்காண்க. கேணி-கிணறு. (௭) விருத்திக்கடன்-வட்டிக்குவாங்குங்கடன். (௮) விழுமம்-துன்பம். கோள்-கொள்ளுதல்.

## உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

பண்ணார்மொழிதன்னொடும்பட்டினிவிட்டுநெஞ்சம்
புண்ணாகவாகம்பசித்தீயிற்புழுங்கப்பட்டான். (௯)

இறக்கும்முடம்பாற்பெறும்பேறினியாவதென்னோ
வறக்குன்றனையான்மனையோடுமடைந்திசசெய்தி
நிறக்கின்றசெம்பொற்சிலையாக்குநிகழ்த்தியாவி
துறக்கின்றதுவே துணிவென்று துணிந்துபோனான். (௧௦)

ஐயன்றிருமுன்னரடைந்தடிதாழ்ந்துவானோ
ருய்யும்படிநஞ்சமுதுண்டவொருவனுறன
மெய்யன்பர்பூசைக்கிடையூறுவிளையவென்றன்
செய்யும்புலமும்விளைவின்றிசசிதைந்தவென்றே. (௧௧)

விடனல்குசூலப்படையாய்கடன்வேறுகாணேன்
கடனல்கவல்லார்தமைக்காட்டுதிகாட்டிலாயேன்
மடனல்குமிந்தவுடம்பின்சுமைமாறறுவேனென்
றுடனல்குகற்புக்குரியாளொடும்வேணடுமெல்லை. (௧௨)

பஞ்சாதிவேதப்பொருளசொன்னபரமனவாக்கொன
றஞ்சாதிவேளாணடலைவாவனகததிலின்றோ
செஞ்சாதியாயசெழுவாலரிக்கோட்டையுய்த்தே
மெஞ்சாதிருககுமெடுககுநதொறுமெனறுமாதோ (௧௩)

நீநாளும்பூசித்ததில்வேணடியகொணடுநித்த
மானாதவன்பர்ககமுதூட்டியெவாககுமன்ன
தானாதிநானாதருமஙகளுஞசெயதிவீடு
மேனாளளிககின்றனமெனறுவிசும்பிரகூற (௧௪)

கேட்டின்பமெயதிககிளாவிடமினாகிவேதப்
பாட்டின்பயனைப்பணிந்திலலமடைந்துபணடை
யீட்டுந்தவப்பேறெனக்கணடனன்றொணடர்க்கெந்தை
கூட்டுஙகதிபோலுலவாமறகொடுததகோட்டை. (௧௫)

வானாறுசூடிதருகோட்டையைவைகறோறும்
பூநாறுசாந்தம்புகையொணசுடர்கொணடருச்சித

---

(௯) பட்டினிவிட்டு - பட்டினியிருந்து

(௧௨) மடன் - அறியாமை. (௧௩) பஞ்சாதி - சந்தைகூட்டி வேதாத்தியயனஞ் செய்வோர் நிறுத்துதற்குவகுத்த ஐம்பது பதங் கொண்ட ஓர்முடிபு.

(௧௫) வேதப்பாட்டின் பயன் என்றது—சிவபெருமானை.

தாளுதசெவ்வியடிசிற்குமதற்குவேண்டு
நாளுகருவிவிலைக்கும்மதுநல்கவாங்கா. (கசு)

மின்னார்சடையான்றமராய்ந்தவர்வேதசசெல்வர்
தென்னுடர்தெய்வம்விருந்தொக்கல்செறிந்துநட்டோர்
முன்னுமெவர்க்கும்முகில்போல்வரையாமனல்கி
யெந்நாளுநோயின்றளகாதிபனென்னவாழ்ந்தான். (கஎ)

மேற்படி - வேறு.

அன்பன்னடியார்க்கினியானனிநாளளந்தல்கித
தன்பன்னியொடுமயலார்சுற்றந்தமரோடும்
பின்பந்நிலையேயிமவான்மகளைப்பிரியாத
வின்பன்னுருவாய்சிவமாநகர்சென்றிறைகொண்டான். (கஅ)

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சஎ - க்கு திருவிருத்தம் - ககூஉடு.

---

முப்பத்தோர்பதாவது,

## மாமனுகவந்துவழக்குரைத்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தாமநாறிதழியார்தந்தமர்க்கன்பன்வறுமைப்பட்டோ
னுமநாளுலவாககோட்டையருளியமுறையீதையன்
றேமனுணமுல்லைத்தீர்ந்தார்சசிறுதகைவணிகற்காக
மாமனும்படிவநகொணடுவழக்குரைவணணஞ்சொல்வாம். (க)

கன்னிநான்மாடக்கூடற்கடிநகர்வணிகமாக்க
டன்னின்மாநிதிக்கோனன்னைன்றனபதியென்னும்பேரான்
மன்னினனனையான்கற்பின்மடவரல்சுசீலையென்பாள
பொன்னினுணமுளரிசசேக்கைப்புணணியத்திருவினன்னுள். (உ)

---

(கசு) நாளுகருவி என்றது—சமைத்தற்குவேணடும் பலவித வுபகரணங்களை. (கஎ) ஆய்ந்தவர் என்றது - ஆகம ஆராய்சசியையுடைய சைவரை. ஒக்கல் - சுற்றத்தார். அளகாதிபன்-குபேரன்.
(கஅ) இன்பன் என்றது - சிவபெருமானை.
(உ) நிதிக்கோன் - குபேரன்.

ஏனவிவர்தமக்குமைந்தற்பேறின்றியிரங்குநாளிற்
றனபதிமருகன்றன்னைத்தகவுசான்மகவாக்கொண்டு
மனமகிழ்ச்சிறப்பானல்கமனைவியுந்தொழுதுவாங்கிப்
புனைவனபுனைந்துபோற்றிப்பொலிவுறவளர்த்துக்கொண்டாள். ()

தனபதிமகப்பேற்றானாயினுந்தணவாக்காதன்
மனைவிமேல்வைத்தவாசைமயக்கினால்வருந்தியீன்ற
தனையனைமகவாத்தந்ததங்கைமேற்றீராப்பூசல்
வினைவிளைத்தொழுகவோர்நாளிளையளும்வெகுண்டுசொல்வாள். ()

பெருமிதமுனக்கேன்பிள்ளைப்பேறற்றபாவீயென்
னருமைநன்மகனாலன்றோவிருமையுமடைவாயென்னப்
பெரிதுநாணடைந்துமேலைக்காயினும்பிள்ளைப்பேறு
தருதவம்புரிவேனென்னாத்தனபதிதவமேற்செல்வான். (௫)

தன்பெருஞ்செல்வமெல்லாமருமகன்றனக்கேயாக்கி
யன்புகொண்மனைவியோடுமருந்தவநெறியிற்சென்றான்
பின்பவன்வரவுதாழப்பமருமகன்பெற்றவெல்லாம்
வன்பினால்வழக்குப்பேசிவௌவினார்தாயமாக்கள். (௬)

விளைநிலனடிமைபைம்பூண்வெறுக்கைநன்பசுக்களேனை
வளனுமாற்றவாரைக்கொள்ளவன்சிறையிழந்தபுட்போற்
றளாவுறுமகனுந்தாயுஞ்சார்பிலாதமமனோர்க்கோர்
களைகணாயிருக்குங்கூடற்கடவுளேசரணமென்னா. (௭)

வந்துவானகடுபோழ்ந்தமணிமுடிவிமானக்கோயிற்
சுந்தரநாதன்பாதத்துணைதொழுதிறைஞ்சியார்க்குந்
தந்தையுந்தாயுமாகுந்தமபிரானீரேயெங்கட்
கெந்தையுமயாயுமென்னாவிரங்கிநின்றினையசொல்வாள் (௮)

என்மகன்றன்னைமைந்தனின்மையாலெவருங்காணத்
தன்மகனாகக்கொண்டுதகுதியாலன்றேகாணி
பொன்மனைபிறவுநல்கிப்போயினனெம்முனிப்பால்
வன்மையாற்றாயத்தார்களவையெலாம்வெளவிக்கொண்டார். (௯)

---

(௩) மருகன் என்றது - தங்கைகுமாரனை.

(௪) பூசல்வினை - போர்த்தொழில். (௬) தவநெறி என்றது - வானப்பிரஸ்த நிலையை. தாயமாக்கள் - ஞாதிகள். (௭) வெறுக்கை - திரவியம். களைகண - பற்றுக்கோடு. (௮) தந்தையுந் தாயுமாகுந்தம் பிரான் என்றது - எவ்வுயிர்க்கும் வினைவழி அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தாலூட்டுவோ னாதலின். (௯) எம்முன் என்றது - என் மூத்தோனென தனபதிவணிகனை விளக்கிநின்றது.

ஒருத்திநானொருத்திக்கிந்தவொருமகனிவனுந்தேறுங்
கருத்திலாச்சிறியன்வேறுகளைகணுங்காணேனைய
வருத்திசாலறவோர்தேறுமருட்பெருங்கடலேயிங்கு
மிருத்திநீயறிபாய்கொல்லோவென்றுபார்படியவீழ்ந்தாள். (௧௦)

மாறுகொளவழக்குத்தீர்க்கவல்லவரருளினாலே
சீறுகொள்வடிவேற்கண்ணாள்சிறுதுயிலடைந்தாண்மெய்யி
னூறுகொள்கரணமைந்துமுற்றறிகனவிற்கங்கை
யாறுகொள்சடையார்வேதச்செல்வராயடுத்துச்சொல்வார். (௧௧)

புலர்ந்தபின்றுயர்த்தோரைப்புரவலனணையாற்றல்
வலந்தருமன்றத்தேற்றிமறித்தனையிருத்தியாம்போந்
தலந்தருமறிவான்மூத்தோரனைவருமிசையவந்தச்
சலந்தருவழக்குத்தீர்த்துத்தருகுவம்போதியென்றார் (௧௨)

வேரியங்குவளையுண்கண்விழித்தனள்வியந்துகெட்டே
னாருமில்லார்க்குத்தெய்வந்துணையென்பதறிந்தேனென்றேக்
காரிருங்கயலுண்கண்ணாள்கணவனைத்தொழுதுவாழ்த்திச்
சீரிளங்குமரனோடுந்தெரிவைதன்மனையிற்சென்றாள். (௧௩)

சென்றவள்கங்குலெல்லைதெரிந்தபினெழுந்துவெள்ளி
மன்றவன்கோயில்வாயில்வந்துவந்தனைசெய்தம்பொற்
குன்றவனுரைத்தவாற்றாற்கொடுமைசால்வழக்குப்பூட்டி
வென்றவரிருக்கையெய்திவிளம்புவாள்பலருங்கேட்ப (௧௪)

அட்டில்வாய்நெருப்பிட்டேலோரடியிட்டேலறத்தாறன்றிப்
பட்டிமைவழக்கால்வென்றுபோகொட்டேன்பலருங்கேட்க
விட்டனரசனணையறத்தவிசேறியான்றோ
ரொட்டியபடிகேட்டெங்களூரிப்பொருடந்துபோமின் (௧௫)

என்றனண்மறித்தலோடுமிழுக்குரையாடிமைந்து
வன்றிறல்வலியார்தள்ளியடித்தனாமைந்தனோடுஞ்

(௧௦) தேறுங்கருத்து என்றது - நன்மை தீமைகளைப்பகுத்து அறியுங்கருத்தினை. அருத்தி-அன்பு. (௧௧) ஊறுகொள்கரணம் ஐந்தாவன - பரிசம், சத்தம், ரசம், ரூபம், கந்தங்களை. உற்றறிகனவு என்றது - சொப்பனவஸ்தையில் வாயுவாதியிருபத்தைந்து தத்துவங்களும் உளவாதலின். (௧௨) புலர்தல - விடிதல் மன்றம்-நியாய சபை. அலம் - அமைதி. சலம - கொடுமை.

(௧௩) கெட்டேன், வியப்பிடைச்சொல். (௧௫) அட்டில்வாய்-சமைக்குமிடம். பட்டிமை - வஞ்சனை. அறத்தவிசு-நியாயபீடம். நட்டல்-தீர்மானித்தல். (௧௬) இழுக்கு - தவறு.

சென்றனன்முறையோவென்னாத்திருந்தறத்தவிசினோர்மு
னின்றுரையாடினாள்கேட்டறிந்தனர்நீதிநூலோர். (௧௬)

அறத்தவிசிருப்போரேவலாடவரோடும்போந்து
மறித்தலைக்களத்திற்கூட்டிவந்தனள்வந்தவெல்லை
யறக்கொடிபாகர்வெள்ளியம்பலவாணர்தாமத்
திறந்தனபதியேயென்னத்திருவுருக்கொண்டுசெல்வார். (௧௭)

கலிவிருத்தம்.

பெருவிலைகதுண்டலம்பிடரிறபத்திபாய்ந்
தெரிகதிரகவிழ்ப்பவாளெறிகருமங்கத
மருவரைத்தோளிடந்திமைப்பவாகமேற்
குருமணிககண்டிகைகுலாயபபின்கோட்டவே. (௧௮)

முரலளிபுறவிதழ்மொய்ப்பசெய்ய்யா
மரைசிறிதலர்ந்தெனமணிசெயமோதிரக
கரதலம்வீசியோரகங்கணேறெனப்
பெருமிதநடைகொண்டுநடக்கும்பெற்றியார் (௧௯)

வாடியமுளரிபோனமாறிட்டாறிடத
தாடியுமலர்ந்தபோதொப்பமைந்தன்மே
ஞாடியகண்ணளிநயந்துமுட்கிடை
கூடியமுகத்தினாகுறுகுவாரவை. (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரசனிங்கில்லைகொலலோவானாவரிலலைகொலலோ
குரைகழல்வேந்தனசெங்கோல்கொடியதோகோதினால்க
ளாரைசெயுந்தெய்வநதானுமிலலைகொலுறுதியான
தருமமெங்கொளித்ததேகொலென்றறததவிசிற்சார்வார். (௨௧)

தனபதிவரவுநோக்கிவஞ்சனைநாயகதாரக
ளினைவுறுமனத்தராகிவிம்மிதமெயதிவெல்லு
மனவலியிழந்துபணடுவழககலாவழககால்வென்ற
வினைநினைந்துள்ளமசசநாணினாலவிழுங்கப்பட்டார். (௨௨)

---

(௧௭) ஏவலாடவர் - ஏவியவேவுகாரர். அறக்கொடி என்றது முப்பத்திரண்டறமும் வளர்த்தருளிய உமாதேவியாரை.

(௧௮) வாள் - கிரணம். அங்கதம் - வாகுவலயம். மணிக்கண்டிகை-முத்துவடம் (௧௯) மணி என்றது நீலரத்தினத்தை. ஏறு-இடபம். (௨௦) உட்கிடை-உள்ளக்கருத்து. (௨௧) ஆன்றவர் - அறிவாலமைந்தமுதியோர். நூல்-வேதாகமங்கள். (௨௨) இனைவு - வருத்தம்.

மாதுலராகிவந்தோர்மருகனைத்தம்பின்வந்த
தாதுலராதகோதைதன்னொடுந்தழீஇத்தங்கண்ட
மீதுலராதசாமவேதமார்ப்பவர்போலவாய்விட்
டாதுலரானீரந்தோவையவென்றழுதுநைந்தார். (௨௩)

குடங்கையினெடுங்கணுளுங்குமாரனும்வணிகன்றாளிற்
றடங்கணீராட்டவீழ்ந்தாதடக்கையாலெடுத்துப்புலலி
மடங்கலேறனையான்றானுமற்றவர்தமைத்தன்கண்ணீர்
நெடுங்கடல்வெள்ளத்தாழ்த்திக்குமரனைநோந்துநைவான். (௨௪)

ஐம்படைமாபிற்காணேன்சிறுசிலம்படியிற்காணேன்
மொய்ம்பிடைமதாணிகாணேன்முகத்ததைசுட்டிகாணேன்
மின்படுகுழைகள்காணேன்வெற்றுடல்கண்டேனப்பா
வென்பெறுமென்றுபிள்ளைப்பணிகளுங்கவர்ந்தாரென்னா. (௨௫)

அனைவருமிரங்கவாய்விட்டழுதவரிளையாடன்னைத
தனையனைக்கண்ணீர்மாற்றித்தடக்கையானமுதுகுதைவந்
தினையன்மின்னென்முன்வேறொன்றெண்ணன்மினென்னாவஞ்ச
வினைஞர்வல்வழக்குச்சோர்ந்துவிடுவதுகாணமினென்னா. (௨௬)

நட்பிடைவஞ்சஞ்செய்துநம்பினார்க்கூன்மாறாட்டத்
துட்படக்கவர்ந்துமேற்றுரோகிம்மியுமுதவாராயும்
வட்டியின்மிதப்பக்கூறிவாங்கியுஞ்சிலாபோலீட்டப்
பட்டதோவறத்தாறீட்டுநம்பொருள்படுமோவென்னா. (௨௭)

மங்கலமாடமோங்குமதுரைநாயகனைநோக்கிச
செங்கரஞ்சிறமேற்கூப்பிமாணிக்கந்தேற்றிவிறகு
மெங்குலவணிகரேறேயெம்மனோர்வழக்கையிந்தப்
புங்கவரிடனுத்தீர்த்துத்தருகெனப்புலம்பியார்த்தார். (௨௮)

---

(௨௩) மாதுலன் - மாமன். தாது-மகரந்தம். உலராத - அழியாத. ஆதுலர்-வறிஞர்.

(௨௪) குடங்கை - உள்ளங்கை, தாளில், உருபுமயக்கம்.

(௨௫) ஐம்படை என்றது-பிள்ளைப் பருவத்தில் காத்தற்பொருட்டு, காக்குங்கடவுளாகிய திருமாலினது, சங்கு சக்கர கதா கட்க கோதண்டம் என்னும் பஞ்சாயுத வடிவமாகச்செய்யும் ஒருவகையாபரணம். மொய்ம்பு-தோள். மதாணி-வாகுவலயம்.

(௨௬) வஞ்சவினைஞர் என்றது - ஞாதிகளை. (௨௭) ஊன்மாராட்டம்-வஞ்சித்துக்கொல்லல்.

ஆவலித்தழுதகள்வர்வஞ்சரைவெகுண்டுநோக்கிக்
காவலன்செங்கோனுண்ணூல்கட்டியதருமத்தட்டி
னாவெனுந்துலாவிட்டெம்வழக்கையுநமராய்வந்த
மேவலர்வழக்குந்தூக்கித்தெரிகெனவிதந்துசொன்னார். (௨௯)

நரைமுதுபுலியன்னான்சொற்கேட்டலுநகைச்சான்றோ
ரிருவர்சொல்வழக்குமேறகொண்டனுவதித்திரண்டுநோக்கித்
தெரிவழியிழுக்குளாதிவழக்கெனச்செப்பக்கேட்டு
வெருவினர்தாயத்தார்களவலியரின்வேறுசொல்வார். (௩௦)

தவலருஞ்சிறப்பினான்றதனபதிவணிகரல்ல
ரிவரெனவவையங்கேட்பவிருகையும்புடைத்துநக்குக்
கவளமானுரித்துப்போர்த்தகண்ணுதலவணிகர்கோமா
னவரவாகுடிப்பேர்பட்டங்காணிமற்றனைத்துங்கூறும்

தந்தைதாய்மாமன்மாமிதாயத்தாரிவரையின்றூர்
மைந்தர்களுடன்பிறந்தார்மனைவியாகிளைஞாமற்று
மந்தமில்குணங்கள்செய்கையாதியவடையாளங்கண்
முந்தையின்வழுவாவண்ணமுறையினான் மொழிந்தான்முன்னோன் (௩௧)

அனையதுகேட்டவான்றோரனைவருநோக்கியந்தத்
தனபதிவணிகர்தாமேயிவரெனச்சாற்றலோடு
மனவலித்தாயத்தாரதம்வழக்கிழுக்கடைந்ததீது
நனைவழிவேம்பன்றேரிற்றண்டிகருநம்மையென்றா. (௩௩)

இல்லினுக்கேகிமீள்வனயானெனறுங்குளத்திற்கேகி
யொல்லைபிலவருவேனெனறுமொவ்வொருவார்த்தையிட்டு
வல்லெழுவனையதோளாரனைவருமவன்காறள்ளச
செல்லெழுமுகில்போற்கூட்டஞ் சிதைந்தனரொளிததுப் போனார்.

அனையவர்போகநின்றவறனவின்மன்றததுள்ளோர்
தனபதிவணிகர்தந்ததனமெலாந்ததைந்தற
கெனமனையெழுதிவாங்கியீந்தனரீந்தவெல்லை
மனமொழிகடந்தநாயகர்மறைந்துதங்கோயில்புக்கார். (௩௫)

(௨௯) ஆவலித்து – வாய்திறந்து. துலை - துலாக்கோல். தூக்கி-ஆராய்ந்து. விதத்தல், மிகுத்துச்சொல்லல்.

(௩௦) அநுவதித்தல்-முற்குறித்த பொருளைப் பற்றித் திரும்பச்சொல்லும் நியாயம். தெரிவழிஎன்றது-உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனை என்னும் போதப்பிரகாரங்களால் ஆராயும்வழியை.

(௩௧) தவல்-கெடுதல். கவளமான்-யானை. (௩௩) நனை-தேன். (௩௪) எழு-தூண். (௩௫) மனை-சாதனம்.

இம்மெனப்பலருங்காணமறைந்தவரிருந்தண்கூடற்
செம்மலென்றறிந்துநாய்கசிறுவனுக்குவகைதூங்க
விம்மிதமடைந்துவேந்தன்வரிசையுள்வெறுப்பநல்கிக்
கைம்மறிவணிகர்கோயில்புதுக்கினன்கனகங்கொண்டு. (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

பூகநாயகன்பூரணசுந்தரப்புத்தேள்
பாதசேகரன்வரகுணபாண்டியன்புயத்தி
லோதநீருலகின்பொறைசுமக்கவைத்தும்பா
நாதர்சேவடித்தாமரைநகைநிழலடைந்தான். (௩௭)

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௪௯-க்கு - திருவிருத்தம் - க௬௯௨.

---

நாற்பதாவது,

## வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கொண்டவேதமுத லிடைமீறுநாடரிய பரமாமனாகி யொ
ருவணிக, னென்கொண்ட காணிபொருள் கவாஞாதி மாதுலரை
யெதிரேறி வென்றபடியிருவாற. தண்கொண்டநேமிவர குணதேவ
னெய்துபழி தன்னைததுடைத தனையமனவன, கண்கொண்டு கா
ணவுயர்சிவலோகமதுரைதனில வருவித்தகாதையினிமொழிவாம். (௧)

இயமானனிந்திரவி யெரிவானிலஞ்சலிலமெறிகாலெனும்பகு
தியிருநான், மயமானசுந்தரனை மனவாய்மெய யன்பினிறை வழி
பாடடைந்தவரகுணனைச, சயவேலை வென்றவடி வினனீறில் வெ
ன்றிபெறு சதவேள்வியிந்திரனைநிகர்வோ, னியன்மேனிகொண்ட
வொளியினிலேழ்பசுமபுரவி யினதேசுவென்றவரகுணனே. (௨)

(௧) ஞாதிமாதுலர் - தாயாதிகளானமாமன்மார். மன்னவன் என்பது-இடைகுறைந்து மனவன் எனநின்றது.

(௨) இயமானன-ஆன்மா. எரி-நெருப்பு. சலிலம்-சலம். கால்-காற்று. இருநான்மயம் என்றது-ஆன்மாமுதலிய எட்டுப் பொருள்களும் இறைவனது மூர்த்தமாதலின். சதம - நூறு. இயல்-இலக்ஷணம். இனன் - சூரியன்.

மறையாதுகலைபலவு மகோதிபலவினையுமமன்மலர்மே. விறையாகிமலர்வனிதை பிரிவான திருமகளிரிகபோகம்விளையமுறைசெயலாற், கறையாழிவளைகளணி கரனாகியிகல்செய்பொறிகரணதிபகைகளையுநெறியா, லறைவாய்மையுரையின்முழுதுணர்வாலெவ்வுயிருநிறை யரனாகியுலகுமுறைசெயுநாள். (௩)

வேட்டஞ்செய்காதலொரு நாட்டங்கவேகிவன மேட்டெங்குமாதடவியெரியா, நாட்டஞ்செய்காயுழுவை நீட்டுங்கையானைமுகநாட்டும்பலேனமிவைமுதலா, வேட்டஞ்செய்தேரிரவி கோட்டின்கணேறியிரு ளோட்டந்திமாலைவருமளவாக. கோட்டஞ்செய்வார் சிலையின் மாட்டமபினூறியுயிர் கூட்டுணடுமோநகரில்வருவான். (௪)

காலிற்கடும்புரவி மேலிறகடிந்துவரு காலக்கடந்தனிலொர் மறையோன், மாலுறறயாந்துமுகம வோவைக்குறுந்திவலை வாரக்கிடந்துவிழிதுயிலவோன். மேலககடுமபுரவிகாலவைப்பவந்தணனும் வீவுறறவிநதனனதறியான், கோலிற்செலும்பரியின் மீனத்தனுந்தனது கோயிற்புகுநதனனவளவே. (௫)

மேற்படி - வேறு

கனவட்டத்தடிபிடறப் பொறிவிட்டுப்புலனவியக் கரணத்துட்பொதியுயிர்விட்டவனுககநதனையொக்கறபனவரெடுத்தனாகிட்டிக்குரிசிலகடைத்தலையிட்டத் திறமொழியததமிழ்மாற, னினைவுற்றுப்பனவாகைபிற கனககுப்பைகணிறைவித தெமதிக்குற்றவனையெடுதெரிமாலை புனைவித்தககடனமுடிவித்தனன்மறறப்பழிபடரிற்புலதயப்பற்றியதிடைவிட்டகலாதே. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பற்றியபழிக்குத்தீர்வுபழமறைககிழவர்சொன்ன
பெற்றியினைவேறுணடிநதிககரைபெருநூற்கேளவி

---

(௩) மலாமேலிறை - பிரமன. மலாவனிதை-இலககுமி. திருமகளிரென்றது - அஷ்டலட்சுமிகளை. ஆழி - கடல். வளைகளணிகரன்-திருமால். பொறி - பஞ்சேந்திரியம.

(௪) மேடு - மேட்டுநிலம மாதடவி - மிருகங்களைநாடி. உழுவை-புலி. உம்பல்ஏனம-ஆணபன்றி கோடு - அத்தமனகிரி. கோட்டம் - வளைவு. (௫) கடம - காடு திவலை-துளி. வீவுற்று-அறிவழிந்து. கோல்-அம்பு. மீனத்தன் - பாண்டியன. (௬) கனவட்டம்-பாண்டியன்குதிரை. ஒக்கல்-சுற்றம். பனவர் - அந்தணர். குரிசிலென்றது-வரகுணபாண்டியனை. எமதிக்கு-தென்திசை எரிமாலைபுனைவித்துஎன்றது-தகனக்கிரியையை படர் - துன்பம். (௭) தீர்வு-பிராயசித்தம். ஐவேறுணடியாவன - நக்கல், பருகல், உண்ணல், தின்னல், உறிஞ்சல. மூவராந்தாரு என்றது - முதற்பாகம் பிரமன் மூர்த்தமும், இடைப்பாகம் திருமால் மூர்த்தமும், இறுதிப்பாகம் உருத்திர மூர்த்தமுமாயுள்ள அரசமரத்தை. தூர்வை - அறுகு. சுரபி - பசு.

முற்றியமறையோர்க்கீந்துமூவராந்தாருவேர்தைச்
சுற்றியுந்தூர்வைகொய்துசுரபிகள்சுவைக்கவீந்தும். (எ)

அகமருடணத்தாலோமமாற்றியுமானைந்தாவி
னகைமணிக்கோடுதோய்த்ததளிர்புனல்குடித்துந்தான
வகைபலகொடுத்துநீங்காவலியதாயிழுதுபெய்த
புகையழலெனமேலிட்டுப்புலப்படவிளைந்ததன்றே. (அ)

கலிநிலைத்துறை.

எங்கும்பெருமூசசெறியுங்கையெறியுங்குன்றி
ஞேங்குஞ்சிறுகுமுடன்றூர்த்திடுமுன்னும்பின்னும்
பாங்குந்தொடருஞ்சிரிக்கும்பகுவாயைமெல்லு
நீங்குங்குறுகும்பழிதாவெனநோக்குபற்றும். (௯)

மாசுணடதெய்வமணிபோற்பணிவாயிற்பட்ட
தேசுணடதீந்தண்மதிபோலொளிதேம்பிவண்டு
மூசுண்டதானமுகமாவுணடவெள்ளில்போலக்
காசுணடபூணைறைபோயகருததனுனன் (௧௦)

மறையோர்களபின்னும்பழிமேலிடுவண்ணநோக்கி
யிறையோயிதுநான்முகன்சென்னியிறுததகூட
லறவேதியனைத்தினமாயிரதடுதணகாறசூழ
லுறவேயொழிக்கப்படுமின்னமுரைப்பககேட்டி. (௧௧)

ஆறுவிரதநெறியாலிரணடைந்துவைகல்
வாறுடனையம்முறையால்வலஞ்செய்துவந்தா
யாறுலதற்குவழிகாட்டுமென்றையர்கூறப்
போனுனரசன்புனிதன்றிருககோயிலபுககான். (௧௨)

விழியாயிரத்தோன்பழிதீர்ததவேதியன்றன்
கழியாதமாபாதகந்தீர்ததகௌவைக்க ஙகைச
சுழியாறலைக்குஞ்சடையாயெனைத்தொட்டலைகசூம்
பழியானதுந்தீர்ததருளென்றுபணிந்துவீழ்ந்தான். (௧௩)

---

(அ) அகமருடணம-பாவம்போக்குமமநதிரம். ஆனைந்து-பஞ்ச கௌவியம். ஆவினகைமணிக்கோடு என்றது-பசுவின்கொம்பு; அல்லது கட்கமென்னும் புண்ணியமிருகததின் கொம்பினை. அம்மிருகத்துக்கும் கோவென்பதோர் பரியாயநாமமாதலின்.

(௯) பாங்கு-இடைப்பக்கம். பணி-(இராகுவென்னும்) பாம்பு.

(௧௦) வெள்ளில் - விளஙகனி. காசு - இரத்தினம்.

(௧௩) கௌவை-ஒலி.

எண்ணும்படியம்முறையால்வளர்த்தேத்தவையன்
விண்ணின்றியம்புமரசேபரிமேதவேள்வி
நண்ணும்பயனேரடிவைப்பினினன்னவெம்மைப்
பண்ணும்வலத்தான்மகிழ்ந்தேம்பழியஞ்சன்மன்னே. (௧௪)

பொன்னேமுத்தங்கொழிக்குந்துறைப்பொன்னிநாட
னின்னேடமராற்றகினைந்தெழு மீயுநேர்வா
யன்னேனனுக்குப்புறகிட்டகன்றேடுமீயும்
பின்னேடியெட்டிப்பிடிப்பாரிற்றுரகதுமெல்லை. (௧௫)

எமையாமருசசித்திருக்குந்தலத்தெய்துவாயா
லமையாதவன்கட்பழிமாற்றுதுமென்னசசேற்க
ணுமையாண்மணாளனருள்வாழ்த்தியுரகனுசசிச
சுமையாறுதோளான்றொழுதான்றனிருக்கைபுக்கான். (௧௬)

ஆர்த்தார்முடியோன்சிலநாள்கழித்தாற்றலேற்ற
போர்த்தாவுவேங்கைக்கொடித்தானைபுடவிபோர்ப்பப்
பேர்ந்தார்கலிவந்தெனப்பேரியமாப்பக்கன்னிப்
பார்த்தாமவேன்மீனவனுட்டிறபடாந்தவெல்லை. (௧௭)

மிடைந்தேறுநேரிப்பொருப்பன்படைவேலைமேற்சென்
றடைந்தேறிமீனக்கொடியானமராடவாழி
கடைந்தேறுவெற்பிற்கலங்கிறறெனக்கிள்ளிசேனை
யுடைந்தேகவெந்நிட்டுடைநதோடினனுள்ளம்வெள்கா. (௧௮)

சுறவக்கொடியணணறுரநதுபின்பற்றிசசெல்வோன்
புறவக்கடிமுல்லையுந்தாமரைப்போதுமேந்தி
நறவக்கழிநெய்தலங்கானலின்ஞாங்காமொய்த்த
விறவப்புலவுகமழுவீர்ந்துறைப்பொன்னிசேர்ந்தான். (௧௯).

பூசத்துறையிற்புகுந்தாடியப்பொன்னித்தென்சார்
வாசததிடைமாமருதைப்பணிதற்குவையைத்

(௧௬) எமையாமருசசித்திருக்குநதலம் எனறது - யாவரும்பூசித்துப் பேறடையவேணடுமென்னுந் திருவருட்பாங்கால், சிவபெருமான் உமாதேவியார்சகிதமாய் பூசிததருளிய திருவிடைமருதூரை.

(௧௭) எல்லை - காலம். (௧௮) ஆழிகடைந்தேறுவெற்பு என்றது-மந்தரகிரியை. வெந்நிட்டு - புறங்காட்டி.

(௧௯) சுறவம் - மீன். புறவம் - முல்லைநிலம். நறவம் - தேன். ஞாங்கர்-பக்கம். இறவம்-இறால்மீன். புலவு-புலால்நாற்றம்.

(௨௦) பூசத்துறை என்றதனல் தைமாதப் பூரணைநாளை விளங்குகின்றது - பூசற்றுறை எனவும்பாடம்.

தேசத்தவன்கீழ்த்திசைவாயில்கடந்துசெல்லப்
பாசத்தளையும்பழியும்புறநின்றவன்றே. (௨0)

சுருதிச்சுரும்புபுறஞ்சூழ்ந்துகுழறத்தெய்வ
மருதிற்சிறந்தபெருந்தேனைக்கணவாயகாந்து
பருகிப்படிந்துதழல்வாய்வெண்ணெய்ப்பாவையொப்ப
வுருகிச்செயலற்றுரையற்றுணர்வாகிநின்றான். (௨௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

நிராமயபரமானந்தநிருத்தநான்மாடக்கூடற்
பராபரவிமையாமுக்கட்பகவபார்ப்பதிமணாள
புராதனவகிலநாதபுண்ணியமருதவாண
வராவணிசடையாவென்றென்றளவிலாததுதிகள்செய்தான். (௨௨)

சொற்பதங்கடந்தசோதிதுதித்தடிபணிந்தவேந்தை
மற்பெருந்தோளாய்கீழைவாயிலிற்பிரமசாயை
நிற்பதங்கெறியாற்செல்லேனினிமன்மதியுரிஞ்சுமேலைப்
பொற்பெருவாயினீங்கிப்போதிநம்மதுரைக்கென்றான் (௨௩)

வரகுணனதுகேட்டையன்மருதினைவலநதுநீங்கற
கருமையால்வாயிரேறுமடிக்கடிவீழ்ந்துவீழ்ந்து
வரைதொலைத்தன்னமேலைவாயிலாறபோவானனன
திருமணிக்கோபுரந்தன்பெயரினாற்செய்துசின்னாள் (௨௪)

திருப்பணிபலவுஞ்செயதுதென்றிசைவழிகொண்டேகிச
சுருப்பணிநெடுநாணபூட்டுஞ்சுவைத்தண்டச்சிலையாற்காய்ந்த
மருப்பணிசடையான்கோயில்வழிதொறுந்தொழுதுபோற்றிப்
பொருப்பணிமாடககூடறபொன்னகரடைந்தான்மன்னோ. (௨௫)

தொடுபழிதொலைவித்தாணடசுந்தரத்தோன்றல்பாதக்
கடிமலரடைந்துநாளுங்கைதொழுதுலகமெல்லாம்
வடுவறுசெங்கோலோச்சும்வரகுணனறவோர்நாவா
லடுசுவையமுதமன்னவரன்புகழ்செவிமடுப்பான். (௨௬)

---

(உக, கண்வாய்-கணுகியவாய். தெய்வமருதிற்சிறந்தபெருந்தேன் என்றது-சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்குத், தான்றிருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியதலங்களை காட்டிக்கொண்டு, திருவிடைமருதூருக்கு நேரேவருகையில், தமதுபிரிவாற்றாது திருக்கயிலையானது மருதவிருட்சவடிவாகநிற்கக்கண்டு, அதனிழலில்எழுந்தருளிநின்றமையை. இதனை ஷை தலபுராணத்துட்காணக.

(உஉ) நிர்ஆமயன்-பிணியில்லாதவன்,பகைவன், ஐஸ்வரியமுதலியஆறுகுணங்களையுடையவன். (உங) சொற்பதம்-சொல்லளவை

வேதமாகமம்புராணமிருதிகண்முதலாநூலு
மோதுவதுலகின்மிக்கதுருத்திரவுலகமென்னும்
போதமதகங்கொண்டந்தப்பொற்பதிகாணவேண்டுங்
காதல்செல்வழியேயீசன்கங்குலிற்கோயிலெய்தா. (௨௭)

கலிநிலைத்துறை.

மாழைமான்மடநோக்கிதன்மணாளனைவணங்கிப்
பீழையேழ்பவங்கடந்துநின்னடிநிழல்பெற்றோர்
சூழநீசிவபுரத்தில்வீற்றிருப்பதுதொழுதற்
கேழையேற்கொருகருத்துவந்தெய்தியதெந்தாய். (௨௮)

எஃறகாவலனன்பினுக்கெளியராயவெள்ளி
மன்றவாணரவ்வுலகையிவ்வுலகிடைவருவித்
தின்றுகாட்டுதுமிவற்கெனத்திருவுளத்தெண்ண
மொன்றினாரந்துணர்ந்ததாலுருத்திரவுலகம். (௨௯)

கோடிமாமதிக்கடவுளர்குரூஉச்சுடர்பரப்பி
நீடியோரிடத்துதித்தெனமின்மிளிர்காத்து
வாடிவானிருசுடரொளிமழுங்கவானிழிந்து
தேடினார்க்கரியானுறைசிவபுரந்தோன்ற. (௩௦)

ஆண்டநாயகனந்தியையழைத்தெமக்கன்பு
மாண்டகாதலானவரகுணவழுதிநம்முலகங்
காண்டல்வேண்டினன்காட்டெனக்கருணையாலேவல்
பூண்டவேத்திரப்படையினன்றொழுதனன்போந்தான். (௩௧)

வருதியாலெனப்பணிந்தெழுவரகுணற்கொடுபோய்க்
கருதியாயிரம்பெயருடைக்கடவுளன்முகத்தோன்
சுருதியாதியீறளப்பருஞ்சுயம்பிரகாசப்
பருதியாள்சிவபுரமிதுபாரெனப்பணித்தான். (௩௨)

---

(௨௮) மாழை - பொன். பீழை - துன்பம்; இது - ஆத்மிகம், தெய்விகம, பௌதிகங்களைக்குறித்து நின்றது.

(௩௦) குரு - நிறம். இருசுடர் - சந்திரசூரியர். தேடினார் என்றது - பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩௧) கருணை - திருவருள். ஆயிரம்பெயருடைக்கடவுள் என்றது-ஈண்டு திருமாலையுணர்த்திநின்றது. ஈறளப்பருஞ் சுயம்பிரகாசப்பரிதி என்றது - சூரியன்முதலிய எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒளிதரும் பேரொளியாதலின்.

கருப்புரங்கமழ்ந்துளர்பசுங்கால்களாலுதையுண
டருப்பினஞ்சிதைந்தாயிரப்பத்தியோசனைபோய்
மருக்கமழ்ந்துநூறுயிரம்வாலிதழ்க்கமல
மிருக்குமோடைகள்புடைதொறுந்தழுவியயாறும். (௩௩)

வரம்பின்மாதரார்மதுரவாய்திறந்துதேன்வார்க்கு
நரம்பினேழிசையாழிசைநகைமலர்த்தருவின்
சுரும்பினேரிசைநாரதர்தும்புருவிசைக்கு
மிரும்புநீர்மெழுகாக்கியவின்னிசையெங்கும் (௩௪)

அமுதவாவியும்பொன்மலரமபுயந்தடமுங
குமுதவாயரமாதராங்குயிலினம்பயிலு
நிமிரவாள்விடுமரகதநெடியபைங்காவுந
திமிரமாசறக்கழுவியதேவர்வாழ்பகமும். (௩௫)

அலம்புபாற்கடல்போற்புறத்தகழுத்நீரகழும்
பொலஞ்செய்ஞாயில்சூழ்புரிசையும்பொன்செயகோபுரமு
நலங்கொள்பூவியல்வீதியுநவமணிகுயின்ற
துலங்குமாளிகைப்பந்தியுஞ்சூளிகைநிரையும். (௩௬)

ஐம்புலங்களும்வைகலும்விருந்ததாவருந்த
வெம்புநால்வகையுண்டியுமவீணையுஞ்சாந்துஞ்
செம்பொனாரமுமாடலின்செல்வமுந்தெய்வப்
பைம்பொன்மேகலையோவியபபாவையொப்பாரும் (௩௭)

படர்ந்தவார்சடையுருத்திரர்பணைத்திறுமாந்த
வடங்கொள்பூணமுலையுருத்திரமகளிரோடமரு
மிடங்கொணமாளிகைப்பந்தியுமிகல்விளைதுன்பங
கடந்தசெல்வமுங்கவலையில்போகமுங்காட்டி (௩௮)

முண்டகாசனன்பதமிதுமூவுலகளந்த
தண்டுழாயவன்புரமிதுதனிமுதல்வடிவங

---

(௩௩) பசுங்கால்-தென்றல். அரும்பு - அருப்பெனவலித்தற் பெற்றது. (௩௪)நீர்மை-தன்மை. இதிலஎறுபோயநின்றதுவிகாரம்

(௩௫) திமிரம்-இருள். (௩௬) ஞாயில் மதிலுறுப்பு. சூளிகை-வீட்டிறப்பு. (௩௭) ஐம்புலன்களும் வைகலும் விருந்ததா வருந்த என்றது - மெய், வாய், கண, மூக்கு, செவிஎன்னும் பஞ்சேந்திரியங்களும்முறையே - ஓவியப்பாவையொப்பார், நால்வகையுண்டி, செம்பொனாரம்ஆடலின்செல்வமுதலியன, சாந்து, வீணை முதலியவற்றை நுகர்தலை.

(௩௯) முண்டகாசனன்-பிரமன். தனிமுதல்-சிவபெருமான்.

கொண்டுவீறுசாலுருத்திரர்கோப்பதிபின்ன
வெண்டிசாமுகங்காவலருறைவிடமிவைகாண். (௩௯)

புலருமுன்புனலாடிநீறுடிநம்புனித
னிலகுமாலயம்விளக்கிநந்தனப்பணியியற்றி
மலர்கொய்தாய்ந்தனர்தொடுத்தரன்புகழ்செவிமடுத்திவ்
வுலகவாணராய்ப்போகமுற்றுறைகுநரிவர்காண. (௪0)

தூயராகியைஞ்சுத்திசெய்தகம்புறமிரண்டி
னேயராய்விதிநெறியினுன்முகமனீரெட்டாற
காயம்வாய்மனவொருமையாலர்சசித்துக்கடவு
ளுயனாருகுறைபதநணணினுரிவாகாண. (௪க)

கிளர்ந்தகாலினலங்கியைநிமிர்த்துமேறகிடைத்து
வளர்ந்தபிங்கலையிடைநவொழியுகுமதியின்
விளைந்தவினனமுதுணடுநமவிடையவனவடிவ வ
குளந்தனிற்குறித்தவனுருக்கொணடவரிவாகாண. (௪உ)

முக்கணுயகனபொருட்டெனவேள்விகணமுடித்துந்
தொக்கவேதியரிவாபுனநசாலைபிததொடக்கத
தக்கபேறறம்புகழ்பயன்றமைநன்குமதிக்கும்
பொக்கமாறியநிராசையாற்புரிநதவரிவாகாண. (௪௩)

மறையினுற்றினுற்றந்திரமரபினுன்மெய்யி
னிறையுநீறறினர்நிராமயநிருத்தனைநகெழுதது

(௪0) புலர்தல்-விடிதல. இவ்வுலகம் என்றது-சிலவுலகை.

(௪க) ஐஞ்சுததியாவன—பூதசுத்தி - தத்துவங்களைச சடமெ ன்றுணர்தல். ஆன்மசுத்தி - அவ்வாறுணர்தல் ஆன்மபோததததால ன்று திருவருளா லென்றறிதல. திரவியசுத்தி - ஆன்மாவுக் குணர் வில்லையென்றுணாநது, கணடுகேட்டுணடுயிர்ததுற்றறியும் பொரு ளமுற்றும் திருவருளென்றுணர்தல். மந்திரசுததி - ஸ்ரீபஞ்சாக்கர த்தைமுறைப்படி மாறியுசசரிததததனுண்மையுணர்தல். இலிங்கசுத் தி-அநாதிமுத்த சித்துருவாகியசிவம், பசுபாசங்களிற் பிறிவறநின் று அவற்றைசசேட்டிப்பிக்குந்தன்மையையுணாநது அசசிவம் இலி ஙகத்தினுமெழுந்தருளியிருக்குமென்றுணர்தல். முகமன்-உபசாரம்.

(௪உ) கால்-பிராணவாயு. அங்கியைநிமிர்த்து என்றது—உட லமத்தியில் அக்கினிமண்டலமாகலின அவ்வக்கினியை வன்னிபீச த்தாலெழுப்பி அதிற்றோய்ந்து நிற்றலை. மதியென்றது—நாசிநுனி யாகிய சந்திரமண்டலத்தை. (௪௮) புனற்சாலை - தணணீர்ப் பந்த ல். பொக்கம்-குற்றம்.

(௪௪) தந்திரம் - சிவாகமம். முருக்கல் - கெடுத்தல்.

மறையுநாவினர்பத்தராயரன்புகழ்கேட்கு
முறையினுலிவர்வினைவலிமுருக்கினூர்கணடாய். (௪௪)

மறைகளின்சதவுருத்திரமந்திரநவின்ஞேர்
நிறைகொள்கணடிகைநீறணிநீரரியாரேனுங
குறிகுணஙகுலன்குறித்திடாதன்பரைசசிவனென்
றறியுமன்பினூற்பிறவிவேரறுத்தவரிவாகாண. (௪௫)

ஆனஞ்சாடியபரஞ்சுடரிறைசிவஞான
தானஞ்செய்தவாதருப்பணஞ்செப்தவாசாம
கானஞ்செய்தவற்காலயஙகணடுதாபிததோ
ரூனஞ்சோபிறப்பறுததுவாழுததமரிவர்காண (௪௬)

சிவனையர்சசனைசெய்பவர்க்கிசைவனசெயதோ
ரவனெனக்குறிததடியரைப்பூசைசெயதாறு
சுவையவின்னமுதருததினோதொணடாதம்பணிமேய
தவமெனப்புரிநதுபாசசிவைபசசாாநதவரிவாகாண. (௪௭)

ஆதிசுந்தரககடவுளுக்காலயம்பிறவு
நீதியாலருசசனைபிறபணிகளுமிரப்பிப்
பூதிசாதனவழிநிலமபுரநதிவணனடைந்த
கோதிலாதநின்குடிவழிக்கொற்றவரிவர்காண. (௪௮)

என்றுவேத்திரஙகொடுகுறிதகெம்மிறைநநதி
கொன்றைவேணியனடியாதஙகுழாதநினைந்தேற்றி
நின்றுவீழ்ந்துவீழ்நதஞ்சலிமுகிழ்தநிடநெறியே
சென்றுவானவாநாயகன்றிருமுன்புவிடுத்தான். (௪௯)

மறைகளாகமம்வடிவெடுத்திருபுடைவாழ்த்த
நறைகொள்யாழ்தழீஇததும்புருநாரதர்பாட
வறைகொள்வணடிமிர்கொம்பரினரம்பையராடக்
குறைகொள்வானவர்பதஙகிடையாதிறைகொள்ள (௫௦)

---

(௪௫) நீரர் - தனமையையுடையவா.

(௪௬) சிவஞானமாவது—பரஞானம் - சிவனோ டிரணடற்று அபேதவுருவாய்நிற்றல். அபரஞானம் - காமிகமுதலியதிவ்யாகமங கள்; என இரண்டுவகைப்படும். சிவஞானதானமாவது—ஆகமத்தி னுண்மையைப் பக்குவான்மாக்களுக் குணர்த்தலும், ஆகமாதிகள் கொடுத்தலும், அவற்றை எழுத அலேகஙகள்தருதலும். தருப்ப ணம்-சிவப்பிரீதியாகத் தருப்பித்தல்.

(௪௯) தேற்றி-விளக்கி. (௫௦) பதம்-சமயம். இறை-தங்கல்.

மதங்கவிழ்க்குமால்வரைமுகமைந்தனுஞ்சூரன்
கதங்கவிழ்த்தவேற்கந்தனுங்கருதலன்வேள்வி
விதங்கவிழ்த்தவாள்வீரனும்வெயின்முடித்தார்தேன்
பதங்கவிழ்ப்பவீழ்ந்தேயினபணிவழிநிற்ப. (௫௧)

தூங்குதானையையொதுக்கிவாய்துணைக்கரம்பொத்தி
யோங்குமாலயன்றங்குறையொதுங்கிநின்றுரைப்ப
வாங்குவான்சிலையிந்திரன்முதற்றிசைவாணர்
தாங்கடாம்புரிகாரியக்குறைநின்றுசாற்ற. (௫௨)

எழுவிஞேறுதெண்டேந்தியுமென்றெயிறதுக்கிக்
குழுமுபாரிடத்தலைவருங்கோடிகூறன்று துங்கி
விழுமமூழ்கிமெய்பனித்திடவிதிர்க்குமுங்குடுமிக்
கழுமுளேந்தியகணததவர்கடைதொறுங்காப்ப (௫௩)

சித்தர்வானவர்தானவர்சாரணாதிணிதோள
வைத்தயாழினர்கின்னராமாதவரியக்கா
பைத்தயாரிடர்காருடர்பாதலவாணர்
சுத்தயோகியர்முதல்கணத்தொகையெலாம்பரவ. (௫௪)

இனிவரும்பிறப்பறுதெதமைக்காததியாலெனத்தங
கனிவரும்பியவன்பெழுகருணையாரமுதைப்
பனிவருந்தடங்கணகளாறபருகிமெயபனிபப
முனிவர்சங்கரசிவசிவவெனமுறைமுழங்க. (௫௫)

வரந்தவாதனயாவாகருமவரனமுறைவழங்கி
முருந்தவாநகைமலைக்கொடிமுகிழ்நகையரும்பத்
திருந்தவாயிரங்கதிர்விடுசிங்கமெல்லணைமே
லிருந்தநாயகனிருக்கைகணடிறைஞ்சினனிறைவன். (௫௬)

உரைகளுந்தடுமாறமெய்யுரோமமுஞ்சிலிர்ப்பக்
கரையிறந்தவின்னருட்பெருங்கடலிலனபென்னுந்
திரையிறந்தவாறீர்த்திடமிதந்துபோய்சசெப்பின்
வரையிறந்தவானந்தவாரமுதைவாய்மடுத்தான். (௫௭)

---

(௫௧) வரைமுகமைந்தன் - விநாயகக்கடவுள். கதம் - கோபம். கருதலன் என்றது—பகைவனாகிய தக்கனை. வீரன்-வீரபத்திரக்கடவுள்.

(௫௨) தூங்கல் - அசைதல். தானை-வஸ்திரம்.

(௫௩) எழு - வளைதடி. விழுமம் - துன்பம். கழுமுள் - சூலம்.

தன்புலன்களுங்கரணமுந்தன்னவேயாக்கி
யன்புடம்புகொண்டவனெதிரருட்சிவலோகம்
பின்புபண்டுபோன்மதுரையாப்பிராட்டியுந்தானு
முன்பிருந்தவாறிருந்தனன்சுந்தரமூர்த்தி. (௫௮)

வேந்தர்சேகரன்வரகுணன்விண்ணிழிகோயி
லேந்தல்சேவடியிறைஞ்சிநின்றிறையருட்பெருமை
யாய்ந்தவாவுதன்னகம்புகவின்பமோடன்பு
தோய்ந்துதாரைநீர்துளும்பநாக்குழறிடத்துதிப்பான். (௫௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாயினேனென்னைநகெகும்பழியகற்றித்
தாயினேராகித்தலையளித்தாய்தாள்சரணஞ்
சேயினேன்காணசிவலோகங்காட்டிப்பின்
கோயினோர்நின்றவருட்குன்றேநின்றாள்சரணம். (௬0)

மாழாந்துசெய்யும்வினைவழிபோம்வன்னரகிற்
றாழா தடியனேறகன்புதந்தாய்நாள்சரண
மேழாகிநான்குவகையாயெழுபிறப்பும்
பாழாகவென்னைப்பணிகொண்டாய்தாள்சரணம். (௬௧)

வெங்கட்பழியின்வினையேனைவேறாக்கி
திங்கட்குலககளங்கந்தீர்த்தாய்நின்றாள்சரண
மங்கட்சிவபுரமுண்டன்புடையார்க்கென்பதையின்
றெங்கட்குககாட்டியிசைவித்தாய்தாளசரணம். (௬௨)

கலிநிலைத்துறை.

என்னவேத்தியின்னருணமுகந்திறிலாவன்பாற்
பின்னர்வேறுபல்பூசையும்பிறகுவித்திருந்தான
மன்னரேறடையார்கடொருமடங்கலேறடல்வேற்
றென்னரேறெனத்தோன்றியவரகுணதேவன. (௬௩)

(௫௮) தன்னவேயாக்கி என்றது - புலனுதிகளன்பின்வழிநின்றமையை. (௫௯) தாரை - கண. (௬0) சேய் - தூரம் (௬௧) மாழாந்து - மயங்கி. வினை-ஆகாமியவினை. ஏழாகி நான்குவகையாய் என்றது - தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன தாவரமென எழுவகைப் பிறப்பும்; அண்டசம், சுவேதசம், சராயுசம், உற்பீசம் என்னும் நால்வகையுளடங்குதலை.

(௬௩) பிறங்கு, பிறக்குளன வலித்தற்பெற்றது.

என்றதென்மலைமுனிவனையிருடிகணோக்கி
யன்றுவாசவன்பழிகரிசாபமந்தணனைக்
கொன்றுதாயொடுங்கூடியகொடுவினைமுதலாத்
துன்றுபாவமுமதுரையிற்றொலைத்தனனன்றோ. (௬௪)

பரமனென்குணன்பசுபதிவரகுணற்பற்றும்
பிரமவன்பழியிடைமருதிடைவிட்டுப்பெயரா
வரமளித்தவாறெனைகொலவ்வளவேயித்தனைத்
திரமுறப்புகலெமக்கெனமுனிவர்கோன்செப்பும். (௬௫)

பூதநாயகன்சுந்தரன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதலாலன்னதலத்துறையடியவரஞ்சிப
பாதகஞ்செயாதொழுகுறூஉம்படிநினைந்தினைய
தீதுறூஉம்பழிதனையிடைமருதினிறதீர்த்தான. (௬௬)

என்றகத்தியமுனியிறைபிறைகொடுத்தியமப
நன்றெனசசிரம்பணித்துமெஞ்ஞானவானந்த
துன்றிநற்றவாசுந்தரசசோதிசேவடிக்கீ
ழொன்றுமற்புதவானந்தவாரியுட்களித்தார். (௬௭)

கொசசகக்கலிப்பா

அன்னதனித்தொன்மதுரையனறுதொடுத்தின்றலலை
தன்னனையதாயகிலதலங்கள்சிகாமணியாகிப்
பொன்னகரின்வளஞ்சிறந்துபூவுலகிற்சிவலோக
மென்னவிசைபடப்பொலிந்ததேழிரண்டுபுவனத்தும். (௬௮)

வரகுணனுக்குசசிவலோகஙகாட்டியபடலம முற்றிற்று

ஆ. படலம் ௪௯ - ௧௫ திருவிருத்தம் - ௨௦௩௦

(௬௫) அன்ன, இனைய, என்பன, சுட்டுத்திரிபுகள்.
(௬௭) முனியிறை - முனிசிரேஷ்டர். இறை - விடை.

சிவமயம்.

நாற்பத்தோராவது,

# விறகுவிற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடியவன்பிரமன்றேடநீண்டவன்றென்னறகேழின்
முடியதாஞ்சிவலோகத்தைக்காட்டியமுறையீதையன்
படிமிசைநடந்துபாடிப்பாணன்றன்விறகாளாகி
யடிமையென்றடிமைகொண்டவருட்டிறமெடுத்துச்சொல்வாம். (௧)

மன்றலந்தெரியன்மார்பன்வரகுணன்செங்கோலோச்சிப்
பொன்றலங்காவலானிற்பொலியுநாளேமநாத
னென்றொருவிறல்யாழ்ப்பாணன்வடபுலத்திருந்தும்போந்து
வென்றிகொள்விருதினோடும்விஞ்சைசூழ்மதுரைசார்ந்தான். (௨)

பூழியர்பெருமான்கோயில்புகுந்துவேத்தவையத்தெய்திச்
சூழிமால்யானையானைத்தொழுதுபலபுகழ்கொண்டாடி
யேழிசைமழலைவீணையிடந்தழீஇச்சுருதிகூட்டி
வாழியின்னிசைத்தேன்மன்னனஞ்செவிவழியப்பெய்தான். (௩)

முகையுடந்தவிழ்ந்தமாலைமுடித்தலைதுளக்கித்தூசு
பகலவிரமணிப்பூணல்கிப்பல்லுணாக்கருவிநல்கி
யகன்மனைவேறுகாட்டியரசர்கோன்வரிசைசெய்ய
விகலறுகளிப்பினோடுமிசைவல்லானில்லிற்புக்கான். (௪)

மீனவன்வரிசைபெற்றசெருக்கினும்விருதினானு
மானமேல்கொண்டுதென்னோடின்னிசைபாடவல்ல
தானயாழ்ப்புலவர்வேறிங்கில்லெனத்தருக்குஞ்செய்தி
கோனறிந்துழையர்க்கூவிப்பத்திரற்கொணர்திரென்றான். (௫)

உழையரால்விடுக்கப்பட்டபத்திரனுவரிவென்றான்
கழல்பணிந்தருகுநிற்பக்கௌரியனோக்கிப்பாணி

---

(௧) நெடியவன் - திருமால். எழின்முடி என்றது—எழுலகத்திற்கும் மகுடம்போல் விளங்கும் சிவலோகத்தை. இதனை. "புவலோகங்கடந்துபோய்" என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

(௨) பொன்தலம் காவலான் - விண்ணுலகத்தையாளும் இந்திரன். (௫) கோன்-வரகுணபாண்டியன். (௬) உழையர் - வேவுகாரர். தானம் - சத்தசுரங்களும் எழுமிடம். பாணி—தானம்.

பழகிசைவல்லானோடும்பாடுதிகொல்லோவென்ன
மழலையாழிடந்தோளிட்டபாணர்கோன்வணங்கிச்சொல்வான். (௬)

தென்னவர்பெருமயானுன்றிருவுளவலனுங்கூடன்
முன்னவனருளுமூட்டுமுயற்சியான்முயன்றுபாடி
யன்னவன்விருதுவாங்கியவனைவீறழிப்பனென்றான்
மன்னவனுளைப்பாடுபோகெனவரைந்துசொன்னான். (௭)

இறகணையேணையிசைவல்லான்போயிருந்துழியனையான்பாங்கர்க்
கற்கும்பாண்மககணமல்லலாவணங்கவலைமன்றம்
பொற்குன்றமனையமாடமறுகெங்கும்போகிப்போகிச்
சொற்குன்றாவகையாற்பாடித்திரிந்தனாவீறுதோன்ற. (௮)

இவ்விசைகேட்டுநன்றென்றதிசயித்திசைவல்லான்பால்
வவ்விசைமைந்தர்பாடுமேவண்ணமீதென்னைகெட்டே
னவ்விசைவல்லான்பாடுமுறையெற்றோவவனைநாளைச
செவ்விசைபாடிவெல்வதெவனெனத்திவவுக்கோலான். (௯)

மையணிமிடற்றினானைமதுரைநாயகனைவந்தித்
தையனேயடியேற்கின்றுனருட்டுணைசெய்யல்வேண்டு
மெய்யனேயென்றுபோற்றிவேண்டுகொண்டன்புதோய்ந்த
பொய்யறுமனத்தானில்லம்புக்கினிதிருந்தானிப்பால். (௧௦)

கலிநிலைத்துறை.

வருத்தனாகிவந்திரந்தவனிசைப்பகைமாற்ற
விருத்தனும்விறகாளெனவிண்ணணிழிவிமானத்
தொருத்தனாரறிவாகியவுண்மையானந்தத்
திருத்தனார்தமதிச்சையாற்றிருவுருக்கொள்வார். (௧௧)

அழுக்குமூழ்கியசிதரைசத்தவிரசடையமுக
மொழுக்குவெண்மதிவாங்கியேசெருகியதொப்ப
மழுக்குகூனல்வெள்வாய்க்குயம்வலம்படச்செருகி
யிழுக்குதேய்செருப்பருமறைகடந்ததாளேற்றி. (௧௨)

---

(௭) ஊட்டும் - கூட்டிமுடிக்கும். வரைந்து - காலவரையறை செய்து. (௮) கவலை - முதெருக்கூடுமிடம். வீறு - பெருமை.

(௯) திவவுக்கோலான் - வார்க்கட்டமைந்த வீணையில்வல்லபாணபத்திரன். (௧௨) சிதர் - கந்தை குயம் - கொடுவாள். மழுக்கு - வலிக்கும் வழிவலித்தல்.

பழையதோர்பொல்லம்பொத்தியபத்தர்யாழ்க்கோரே
ழுழையதாகவிட்டெருத்தலைத்தூசலாடியவொண்
குழையகாதினிற்களவிணர்க்குறியகாய்தூக்கித்
தழையும்வார்சிகைசரிந்திடச்சுமையடைதாங்கி. (௧௩)

தறிந்தவிந்தனந்தினந்தொறுந்தாங்கிநீள்பங்கி
பறிந்துதேய்ந்தழுந்தியதலையுடையராய்ப்பறிந்து
மறிந்தகங்கையும்பங்குறைமங்கையுங்காணு
தெறிந்தவிந்தனச்சுமைதிருமுடியின்மேலேற்றி. (௧௪)

என்புதோன்றியூனின்றியேபிளந்தயாக்கையரா
யன்புதோன்றியேகண்டவர்கங்கனிந்திரங்க
வன்புதோன்றியமனமொழிகடந்ததாணமலர்பார்
முன்புதோன்றியதவத்தினுன்முடிமிசைசூட. (௧௫)

திருமுகத்துவேர்வருமபவாய்குவிததொலிசெய்ய
வருவர்கற்சுமைதாங்கிமேறசாரத்துவாமடுநீ
பருகுவாரெடுப்பார்தலைவெம்மைவேர்பறிய
விருகையாலடிக்கடியெடுத்தேந்தியூாபுகுவார். (௧௬)

நடந்துகொள்ளுநர்க்கருவிலைபகாந்துநான்மாட
மிடைந்தவீதியுங்கவலையுமுடுக்கருமிடைந்து
தொடர்ந்தவேதமும்பிரமன்மால்சூழ்ச்சியும்பகலுங
கடந்துபோகியவ்விசைவலான்கடைததலைசசெல்வார். (௧௭)

வரவுநேர்ந்தழைப்பவரெனவாம்பல்வாய்மலர
விரவுகான்றுவெணமதிநகைதெழவுபிர்ததுணைவன்
பிரிவுநோக்கினுரெனககணீாபிலகுதாமரையி
னிரைகள்கூம்பிடக்கதிரவன்குடகடனீந்த. (௧௮)

பறவைவாயடைததருகணைப்பாாப்பொடும்பெடையைச்
சிறகராலணைத்திரும்பொழிற்குடம்பையுட்செறிய
நறவவாய்ப்பெடையுணடதேனக்கிவண்டோடைப்
பொறைகொடாமரைப்பளளியுட்புகுந்துகணபடுக்க. (௧௯)

---

(௧௩) பத்தர் - வீணைதண்டததின புறததிலுள்ள சுரைக்குடுக்கை. (௧௪) இந்தனம் - விறகு.

(௧௭) அருவிலை - அளவுக்கு மேற்பட்டவிலை. முடுக்கர் - முடுக்குச்சந்திகள்.

(௧௯) பெடை - பெணவண்டு. குடம்பை - கூண்டு. பொறை - கனம். பள்ளி - படுக்கை.

புல்லெனிணிலைக்குரங்கினம்பொதும்பர்புக்குறங்க
முல்லையாய்மகாருய்த்தரக்கன்றுள்ளிமுந்திக்
கொல்லையானிரைமனைதொறுங்குறுகிடசிறுபுன்
கல்விமாணவச்சிறார்பயில்கணக்கொலியடங்க. (உ௦)

புனைந்தவாழ்கடற்கரும்படாமுடம்பெலாம்போர்த்து
வனைந்தபூண்முலைநிலைமகடுயில்வதுமானக்
கனைந்தகாரிருண்மெல்லெனக்கவிதரப்பிரிவா
லினைந்தகாதலர்நெஞ்சில்வேளெரிகணைநாட்ட. (உக)

திங்கள்வாணுதன்முயற்கறைத்திலகமுஞ்சிவந்த
மங்குலாடையுமயங்கிருளோதியும்வான்மீன்
பொங்குமாரமும்பொலிந்துதன்கொணகனைப்பொருப்பன்
மங்கைதேடிவந்தாளெனவந்ததுமாலை. (உஉ)

எடுத்தவிந்தனமொருபுறததிறக்கியிட்டேன்றி
யடுத்தவன்புறந்திணைமீதமாந்திளைப்பாறித்
தொடுத்தவின்னிசைசிறிதெழீஇப்பாடினூர்சுருதி
மடுத்தியாரவன்பாடுவானென்றிசைவல்லான். (உ௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்டறைகொன்றையான்முன்வந்துநீயாரையென்றான்
பண்டருவிபஞ்சிபாணன்பத்திரனடிமையென்றான்
முண்டகமலரோன்மாயோன்புரந்தரன்முதன்மற்றேனை
யண்டருந்தன்குற்றேவலடிமையாகக்கொண்டவம்மான். (உ௪)

கனியிசைக்கிழவன்றன்கீழ்க்கற்பவரனேகர்தம்மு
ணனியிசைக்கிழமைவேட்டுநானுமவ்வினைஞனேன்
றனியிசைக்கிழவனேக்கித்தசையெலாமொடுங்கமூத்தா
யினியிசைக்கிழமைக்காகாயென்றெனத்தள்ளிவிட்டான். (உ௫)

வெவ்விறகெறிந்துகட்டிவிலைபகர்ந்தேனுமைய
விவ்வயிறோம்புகேனென்றித்தொழில்பூணடேனென்ன
நைவளந்தெரிந்தவேமநாதனும்விறகுமள்ளா
வவ்விசையொருகாலின்னும்பாடெனவையன்பாடும். (உ௬)

---

(உ௦) உய்த்தர - செலுத்த. (உக) படாம் - போர்வை.

(உஉ) முயற்கறை - களங்கம். இது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மங்குல் - ஆகாயம். ஓதி - கூந்தல். கொண்கன் - கணவன். பொருப்பன் - பர்வதராஜன்.

(உ௪) விபஞ்சி - யாழ்வல்லோன். (உ௫) கிழமை - உரிமை.

(உ௬) நை - இசைநூல். மள்ளன் - திண்ணியன்.

குண்டுநேர்வறட் டிட்டன்னநெடுங்கொடிக்குறுங்காய்ப்பத்தர்த்
தண்டுநீணிறத்தநல்யாழிடந்தழீஇத்தெறித்துத்தாக்கிக்
கண்டுமாடகந்திரித்துக்கௌவியதிவவிற்பாவ
விண்டுதேனொழுகிற்றென்னவீக்கிமென்சுருதிகூட்டி. (௨௭)

விசையொடுதானந்தோறும்விரனடந்தசலாட
விசைமுதலேழிற்பல்வேறின்னிசையெழுஞ்சாதாரி
யசைவொடுவீதிப்போக்குமுடுகியலராகம்யார்க்கும்
நசைதருநரம்புகணடமொற்றுமைநயநகொணடார்ப்ப. (௨அ)

வயிறதுகுழியவாஙகலழுமுகஙகாட்டல்வாஙகுஞ்
செயிரறுபுருவமேறல்சிரநடுகெகுறல்கணணுடல்
பயிறறுமிடறுவீஙகல்பையெனவாயஙகாதத
லெயிறறுகாட்டலின்னவுடற்றொழிலகுறறமென்ப. (௨௯)

வெள்ளைகாகுளிகீழோசைவெடிகுரனாசியின்ன
வெள்ளியவெழாலின்குற்றந்தெரிந்துநின்றிரட்டலெல்லை
தள்ளியகழிபோக்கோசையிளைத்தனெட்டுயிர்ப்புத்தள்ளித்
துள்ளலென்றின்னபாடற்றொழிற்குற்றம்பிறவுந்தீர்ந்தே. (௩௦)

---

(௨௭) குறுஙகாய் - சிறியகாய். நிறத்தநல் யாழ்என்றது—நிறம் ஐந்தும் அமைந்தயாழினை. இதனை, "மாத்திரைகளொன்பானுந்தானஙகளெட்டானும் - எததுநகிரியை யென்றீரைந்தல் - கோத்துப்பதின்மூன் றெழுத்தாற றொழிலைநதும பணணின் - மதியோர்களைந்துநிறமாம்" என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க. மாடகம் - முறுக்காணி. திவவு - கட்டு.

(௨அ) தானம் - இடம். இசைமுதலேழ்-குரல்முதலியஎழிசைகள். வீதிப்போக்காவது—ந. த, முதலிய நாலெழுத்துகள் நேராய்ச்செல்லுதல். முடுகியல் என்றது—பெருவணணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணஙகளை. அராகம் - யாழ்த்திறம்.

(௨௯) பயிர - குற்றம் (௩௦) வெள்ளை-வெள்ளோசை. காகுளி-பேய்கத்தினுற்போறபாடுதல். கீழோசை - நிறமுந்தானமுங்குறைபடும் கட்டோசை. நாசி - நாசிப்பாட்டு; அதாவது, ஒருதானத்தேபாட வேறுதானததில் நழுவுவது. எழால் - சரீரவோசை. எறிந்துநின்றிரட்டல் - ஒருபண்ணைப்பாட வேறொரு பண்ணிலே விலங்கிநின்றிரட்டல். கழிபோக்கு - ஓர்ஓசையான தன்மைநீஙகிப் பலவோசையாய் வருதல். ஓசையிழைததல் - காகத்தைப்போற் கத்துதல். தள்ளித்துள்ளல் - பாடுந்திறத்தை யொதுக்கிப்பாடுதல்.

எழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிழுமெனுமருவியோதை
முழவொலிகஞ்சநாதம்வலம்புரிமூரலுமோசை
கொழுநிசைவண்டின்ருரியெனவிசைக்குணனும்வேரல்
விழுமிலைசிரன்மீன்மேல்வீழ்வீழ்சசிபோற்பாடற்பண்பும். (௩௧)

பொருந்தமந்திரத்திஞேமெத்திமைதாரம்போக்கித்
திருந்தியதுள்ளறாங்கன்மெலிவதுசிறப்பச்செய்து
மருந்தனசெய்யுளோசையிசையோசைவழாமல்யார்க்கும்
விருந்தெனசசெவியின்மாந்தப்பாடினுர்வேதகீதர். (௩௨)

கலிவிருத்தம்.

விரைசார்மலரோனறியாவிகிர
னரசாய்மதுரையமர்ந்தானெனனே
யரசாய்மதுரையமர்ந்தானவனென
புரைசார்மனனும்புகுநதானென்னே. (௩௩)

பாடன்மறையுந்தெளியாப்பரமன்
கூடலகோயில்கொணடானென்னே
கூடல்போலகவொடியேனகமு
மாடலரஙகாவமாந்தானென்னே. (௩௪)

நீலவணணன்றேறு நீமல
ஞலவாயிலமர்ந்தானென்னே
யாலவாயானலரில்வாசம்
போலென்னுளமுமபுகுநதானென்னே. (௩௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாணர்தம்பிரானைக்காப்பானபருநதொடுநிழல்போகவென்ன
யாணரம்பிசைபினசெல்லவிசைததவினனிசைத்தேனணட
வாணர்தஞ்செவிககாலோடியுயிர்தவொடுவழியததேக்கி
யாணரின்னமுதயாக்கையிசைமயமாககிற்றன்றே. (௩௬)

---

(௩௧) முழவு - மததளம. கஞ்சநாதம் - வெணகலத்தாற்செய்த தாளமுதலிய கஞ்சககருவிகளினேசை மூரல - முழக்கம். வேரல்-மூஙகில். சிரல் - மீன்குத்திப்பறவை. (௩௨) மந்தரம் - படுத்தல்.மத்திமை - நலிதல். தாரம் - எடுததல்

(௩௩) விகிர்தன் - வேறுபாடுடையவன். புரை - களங்கம்.

(௩௫) நீலவணணன் - கரியநிறததையுடைய திருமால்.

(௩௬) அணடவாணர் - ஆகாயவாசிகள். யாணர்-புதுமை. பருந்தொடு நிழல்போக்கென்ன என்றது-பருந்து பறக்கின்றவிடத்து முறையே யுயர்ந்தும் பின்னுமம்முறையே தாழ்ந்தும் பறத்தலையும் அவ்வாறு பறக்குங காலதனிழல் அதனேடு செல்லுதலையும்.

தருக்களுஞ்சலியாமுந்நீர்ச்சலதியுங்கலியாநீண்ட
பொருப்பிழியருவிக்காலுநதிகளும்புரண்டுதுள்ளா
வருட்கடல்விளைத்தகீதவின்னிசையமுதமாந்தி
மருட்கெடவறிவன்றீட்டிவைத்தசித்திரமேயொத்த. (௩௭)

வீணைகைவழுக்கிச்சோர்வார்சிலர்சிலர்விரனடத்தும்
யாணரம்பெழாலுங்கண்டதெழாலும்வேறாகவேர்ப்பார்
நாணமோடுவகைதள்ளநாத்தலநடுங்கித்தங்கண
மாணிழையவர்மேல்வீழ்வார்விஞ்சையர்மயங்கிச்சில்லோர். (௩௮)

போதுளான்பரமன்பாதப்போதுளானானான்வேலை
மீதுளான்பரமானந்தவேலைமீதுள்ளானானான்
றாதுளாங்கமலக்கண்போற்சதமகனுடலமெல்லாங்
காதுளானல்லேனென்றான்கண்ணுளான்கானங்கேட்டு (௩௯)

ழ்ன

றுனிவரும்பழங்கணடர்ப்பான்சுந்தரத்தோன்றல்கீதங்
கனிவருங்கருணையென்னுங்கடலிலன்பெனனுமாற்றிற்
பனிவருங்கண்ணீர்வெள்ளம்பாய்ந்திடவின்பத்தாழ்ந்தார். (௪௦)

ஊடிவேறொதுங்கித்துன்பவுவரியுட்குளித்தார்தம்மிற்
கூடிவேறற்றவின்பக்குளிர்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தார்
நாடிவேறிடைப்பிரிந்தார்மேன்மனநடத்திமேனி
வாடிவேளலைப்பச்சோர்ந்துமம்மாநோயுழந்தாரமண்ணோர். (௪௧)

---

(௩௭) சலித்தல - அசைதல் கலி - ஓசை. அருட்கடல் என்றது - கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவபிரானை. அறிவன் - சிற்பநூல் வல்லவன். (௩௮) எழால் - ஓசை. மாணிழையவர் என்றது - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணமணிந்த அவ்விஞ்சையா மனைவியரை. விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்.

(௩௯) கண்ணுளான் - நுதற்கண்ணையுடைய சிவபெருமான். போதுளான் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். பாதப்போதுளானானான் என்றது - கேட்ட இசை இன்பத்தோடிரண்டற்ற பேதமாயிருந்ததால், சிவபிரான் அடித்தாமரையின் கீழுள்ளவனானமையை. வேலை - திருப்பாற்கடல். பரமானந்தவேலை-பேரின்பக்கடல்- சதமகன் - இந்திரன். (௪௦) முனிவு-வெறுப்பு. அன்பினர்என்றது- அன்பின்என் ஈறுதொக்குநின்றது. துனி-நடுக்கம். பழங்கண்-துன்பம். கனிவரும் - கனிந்த.

(௪௧) உவரி - கடல். நோய் - காமநோய்.

பைத்தலைவிடவாய்நாகம்பல்பொறிமஞ்ஞைநால்வாய்
மத்தமானரிமான்புல்வாய்வல்லியமருட்கையெய்தித்
தத்தமாறறியாவாகித்தலைத்தலைமயங்கிச்சோர
வித்தகைமாவும்புள்ளுமிசைவலைப்பட்டவம்மா. (௪௨)

வன்றரைகிழியவீழ்போய்வான்சினைகரிந்துநின்ற
வொன்றறிமரங்களெல்லாஞ்செவியறிவுடையவாகி
மென்றளிரீன்றுபோதுவிரிந்துகணணீருஞ்சோர
நன்றறிமாந்தர்போலநகைமுகமலாந்தமாதோ. (௪௩)

வாழியவுலகின்வானோர்மனிதர்புள்விலங்குமற்று
மாழியகரணமெல்லாமசைவறவடங்கவைய
னேழிசைமயமேயாகியிருந்தனவுணர்ந்தோருள்ள
மூழியிலொருவன்றாள்புக்கொடுங்கியதன்மையொத்த. (௪௪)

கண்ணிறைநுதலோன்சாமகண்டத்தினெழுந்தமுல்லைப்
பண்ணிறைதேவகீதஞ்சராசரவுயிரும்பாரும்
விண்ணிறைதிசைகளெட்டுமவிழுங்கித்தன்மயமேயாக்கி
யுண்ணிறையுயிருமெய்யுமுருக்கியதிசைவல்லானே. (௪௫)

கலிநிலைத்துறை.

சிந்தைதோயுமைமபொறிகளுஞ்செவிகளாப்புலன்க
ளைந்துமோசையாவிசைவலானிருந்தனனாகப்
பந்தநான்மறைநாவினற்பத்திரனாய்
வந்துபாடினரிந்தனசசுமையொடுமெறைந்தார். (௪௬)

யானறிந்தசாதாரியன்றிம்பருளிதனை
நானறிந்ததென்றொருவருநவின்றிலாதேவ
கானமீதிவற்குணர்த்தினேன்கடவுளேயன்றி
யேனைமானிடர்வல்லரோவிதுவியப்பென்னு. (௪௭)

---

(௪௨) அரிமான் - சிங்கம். புல்வாய் - மான். வல்லியம் - புலி. ஆறு - செல்லும்வழி. தலைத்தலை - இடங்களதோறும். (௪௩) ஒன்றறிமரம் என்றது - விருட்சங்கள் ஓரறிவுயிராதலின். கணணீர் - கள்நீர் - கள்ளாகியநீர். நன்றறிமாந்தா - நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறியும் மனிதர். (௪௪) ஆழியகரணம் - ஆழ்ந்த மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள். (௪௫) முல்லைப்பண - சாதாரி. இசை வல்லான் - இசைநூலில்வல்ல ஏமநாதன். (௪௬) பந்தநான்மறை என்றது - பதம், நிறை, பாழி, சாகை, பஞ்சாதி, அநுவாகம், முதலியவுறுப்புகளாலமைந்த நான்குவேதங்களை.

இழுக்கிவிட்டவிக்கிழமகனிசையிதேலந்த
வழுக்கில்பத்திரன்பாடலெற்றேவெனமதியா
வழுக்கமுற்றெழுந்திசைவலானடுத்ததன்பண்டர்
குழுக்களுங்குலைகுலைந்திடவிருள்வழிக்கொண்டான். (௪௮)

மடக்குபல்கலைப்பேழையுமணிக்கலம்பிறவு
மடக்குபேழையுங்கருவியாழ்க்கோலுமாங்காங்கே
கிடக்கமானமுமச்சமுங்கிளர்ந்துமுன்னீர்த்து
நடக்கவுத்தரதிசைக்கணோடினனடந்தான். (௪௯)

சிவிகையோர்வழிவிறலியரோர்வழிசெல்லக
கவிகையோர்வழிகற்பவரோர்வழிநடக்கக்
குவிகையேவலரொருவழிகூடநாணுள்ளத்
தவிகையோவருமொருவழியகன்றிடவகன்றான். (௫௦)

அன்றுபத்திரன்கனவில்வந்தாடலேறழக
ரின்றுபத்திரவிசைவலானிடைவிறகாளாய்ச
சென்றுபத்திரனடிமையாமென்றுபாணசெய்து
வென்றுபத்திரஞ்செய்துநின்வேண்டுகோளென்றார். (௫௧)

குஞ்சிநாணமலர்க்கொன்றையாரங்ஙனங்கூறு
நெஞ்சினானினைப்பரியசொற்கேட்டலுநெஞ்ச
மஞ்சினானிதுசெய்யவோவடியனேனமறைகட்
கெஞ்சினாரையின்றிரந்தவாறென்றுகணவிழித்தான். (௫௨)

கணமலர்ந்தெழுபத்திரன்கரையிலாவுவகை
வுண்மலர்ந்தெழுமன்புகொண்டேக்கவெங்கதிரோன்
விணமலர்ந்தெழுமுன்புபோய்விசும்பிழிகோயிற
பணமலர்ந்தநான்மறைப்பொருளடிக்கலம்பணிந்தான். (௫௩)

கடியகானகம்புகுதவோகட்டியவிறகை
முடியிலேற்றவோமுண்டகத்தாள்கணொந்திடவந்
தடியனேன்பொருட்டடாதசொற்பகரவோவஞ்சக்
கொடியனேன்குறையிரந்தவாவிளங்கதேகுற்றம். (௫௪)

---

(௪௮) இழுக்கிவிட்ட - தள்ளிவிட்ட. வழுக்கு - குற்றம். அழுக்கம் - கவலை பண்டர் - பாடற்கீழ்மக்கள். (௫௦) விறலியர் - பாடற்பெண்கள். ஓவர் - பாடற்கீழ்மக்கள்.

(௫௧) ஆடல் - போர். (௫௪) அடாதசொல் என்றது - பத்திரனடிமை என்றதை.

நெடியனேமுதல்வானவர்நெஞ்சமுஞ்சுருதி
முடியனேகமுங்கடந்தநின்முண்டகப்பாதஞ்
செடியனேன்பொருட்டாகவிச்சேணிலந்தோய்ந்த
வடியனேற்கெளிதாயதோவையநின்பெருமை. (௫௫)

நாதவந்தமுங்கடந்தமெய்ஞ்ஞானவானந்த
போதமென்பரஃதின்றொருருபுடவிமானிடமா
யாதபந்தெறத்தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்தடியேன்
பேதையன்பனாவாயதோபெருமநின்னுருவம். (௫௬)

மறிந்ததெண்டிரைகிடந்தவனுந்தியில்வந்தோ
னறிந்ததன்றரும்பொருள்வரம்பகன்றெழுவிசும்புஞ்
செறிந்தவண்டமுங்கடந்ததுசிறியனேன்பொருட்டாத்
தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்ததோதம்பிரான்முடியே. (௫௭)

என்னவந்தனைசெய்துநின்றேத்தியங்கயற்கண்
மின்னமர்ந்தபங்கொருவனைவலங்கொடுமீண்டு
மன்னர்தம்பிரானாகியவரகுணதேவன்
தன்னைவந்தடிபணிந்தனன்றந்திரிக்கிழவோன். (௫௮)

வந்தவேழிசைத்தலைமகன்வரவறிந்தரச
னந்தவேழிசைக்கிழவனையழையெனவுழையோர்
பந்தயாழ்மகனிருக்கைபோய்ப்பார்த்தனர்காணார்
சிந்தையாகுலமடைந்தவன்போனவாதெளியார். (௫௯)

எங்குளானெனத்தேடுவாரிவரெதிரயல்வா
யங்குளார்சிலரறிந்தவாறறைகுவாரவனே
றிங்குளான்விறகெடுத்தொருமுதுமகனிவன்பாற்
பொங்குமேழிசைப்பத்திரனடிமையாய்ப்போந்தான். (௬௰)

---

(௫௫) செடியன் - இழிதொழிலுடையவன்.

(௫௬) நாத அந்தம் - குடிலை. ஆதபம் - வெயில். நின்னுருவம் என்றது - நின்மலசொரூபத்தை (௫௭) தெண்டிரை என்றது-திருப்பாற்கடலை. கிடந்தவன்-அறிதுயில்கொண்ட திருமாலை. உந்தியில்வந்தோன்-பிரமன். அரும்பொருள்வரம்பகன்றுஎன்றது - அணுவுக்கணுவாய்நிற்றலை. எழுவிசும்பு - பரந்தவிண்ணுலகம்.

(௫௮) தந்திரிக்கிழவோன் - வீணையில்வல்ல பாணபத்திரன். தந்திரி - வீணையினரம்பு; இது வீணைமேனிற்றலால் விட்டவாகுபெயர். (௫௯) பந்தம் - நரம்பின்கட்டு. ஆகுலம்-துன்பம். போன ஆறு என்பது, போனவா என ஈறுதொக்குநின்றது. ஆறு - வழி.

பாடினன்பின்புபட்டதுதெரிகிலேம்பாண
னோடினனெனக்கேட்டலுமொற்றர்போய்க்கொற்றஞ்
சூடினனவையடைந்தவர்சொல்லியவாறே
யாடினர்வியப்படைந்தனுமானமுற்றரசன். (௬௧)

தன்னடைந்தவத்தந்திரித்தலைவனைநோக்கி
யென்னவாறவன்போனவாறிங்கினும்போன
பின்னையாதுநீசெய்தனையெனவிசைப்பெருமான்
றென்னர்கோனடிதொழுதுதன்செய்திமொழிவான். (௬௨)

நென்னல்வாயடியேனினதாணிழனீங்கிப்
பின்னல்வார்சடைமௌலியெம்பிரானடிபணிங்கே
யின்னலார்குறையிரந்துமீண்டிருகைபுகுந்தேன்
கன்னலார்மொழிபங்கரென்கனவில்வந்தருளி (௬௩)

ஓடியுன்பொருட்டாகநாம்விறகெடுத்துழன்று
வாடிநின்பகைப்புறங்கடைவந்துசாதாரி
பாடிவென்றுநின்பகைவனைத்துரந்தனமெனச்சொல்
லாடினர்விழித்தேனிதுநிகழ்ந்ததென்றறைந்தான். (௬௪)

ஏவன்மைந்தர்போய்விளங்கிவந்திசைத்ததும்வீணைக்
காவலன்கனுநிகழ்ச்சியுமொத்தலிற்கைக்கும்
பூவலங்கலானிஃதுநம்பொன்னகர்க்கூடற்
றேவர்தம்பிரான்றிருவிளையாட்டெனத்தெளிந்தான். (௬௫)

இகழ்ந்தகூற்றெறிசேவடிக்கிடையறுநேசந்
திகழ்ந்தபத்திரனன்பையுந்தேவரைக்காப்பா
னகழ்ந்தவாழிநஞ்சுண்டவனருளையும்வியந்து
புகழ்ந்துபோய்மதுராபுரிப்புனிதனைப்பணியா. (௬௬)

பத்தர்யாழிசைக்கிழவனைப்பனைக்கைமானெருத்தில்
வைத்துமாடநீணகர்வலஞ்செய்வித்துமலர்ந்த
சித்தமாழ்ந்திடவரிசைகணமிதப்புறச்செய்து
தத்துமான்றேரிடைத்தேரினன்றன்மனைபுகுவான். (௬௭)

---

(௬௧) பட்டது - நிகழ்ந்தது. கொற்றம்-வெற்றி. ஆடல்-சொல்லல். அனுமானம்-பிரத்தியட்சமாகிய காரியவேதுவைக்கொண்டு, அப்பிரத்தியட்சமாகிய காரண மவ்விடத் துண்டென்று நிச்சயிப்பது. (௬௨) இங்கினும்-இங்குநின்றும். இதில் இன்னுருபு நீக்கப் பொருளது. (௬௩) நென்னல்வாய்-நேற்றைப்போது.

(௬௪) புறங்கடை-தலைவாயில். பகை - இதுசொல்லால் அஃறிணையேனும் பொருளாலுயர்திணையாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய்நின்றது. (௬௫) கைக்கும்பூ-வேப்பமலர்.

(௬௭) மாழ்தல்-மயங்கல். தத்துமான்-தாவுங்குதிரை.

தேவருந்தவமுனிவருந்தேவரிற்சிறந்தோர்
யாவருந்தமக்காட்செயவிருப்பவரிருகா
ணேவவந்துமக்காட்செய்துநுங்குறைமுடித்தா
ராவரேலுமக்கனைவருமேவலரன்றோ. (௬௮)

ஆதலாலெனக்குடையர்நீருமக்குநானடியே
னீதலாலெனக்குமொருவெழுக்குவேறிலைநா
ளேதலாவதோர்குறையுளதின்றுதொட்டுமக்கு
வேதநாதனைப்பாடலேகடனெனவிடுத்தான். (௬௯)

அரசனல்கியவெறுக்கைபூணுடைகள்பிறவும்
பரசுநாவலர்மாணவாயாவர்க்கும்பகிர்ந்து
வரிசையாலிசைக்கிளையொடுமனையில்வநதெய்திக்
கரைசெயாமகிழ்சிறந்திசைககாவலனிருந்தான் (௭௦)

விறகுவிற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௧-க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௪00.

---

நாற்பத்திரண்டாவது,

## திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

முன்னவன்மதுரைமூதூர்முழுமுதலிசைவலானை
யின்னிசைப்பாடிவெனறதென்னுரைசெய்கேனந்தத
தென்னவன்சேரன்மாடேதிருமுகங்கொடுத்துப்பாணர்
மன்னவன்றனக்குச்செம்பொன்வழங்கியவழக்கஞ்சொல்வாம். (௧)

இனிமதியெமக்கீதென்றுயாழ்வல்லோனன்றுதொட்டுப்
பனிமதிமருமான்கோயிற்பாணிசைக்கிழமைநீத்துக்
குனிமதியிலைந்தநாதன்கோயின்முப்போதுமெய்திக
கனிமதியன்பிற்பாடுங்கடப்படுகிழமம்பூண்டான். (௨)

இத்தொழிலன்றிவேறுதொழிலவற்கின்மையாலே
பத்திரனிலம்பாடெய்தப்பொறுப்பரோபழனக்கூடற்
சித்தவெம்மடிகள்வேண்டன்பொன்னறைச்செல்வம்வௌவிப்
பத்தர்யாழிடத்தோளேந்திப்பாடுவான்காணவைப்பார். (௩)

---

(௧) மாடு - பக்கம். (௩) இலம்பாடு-இன்மைபடுதல். எனவே வறுமை என்பதுபொருள்.

சிலபொலங்காசுசின்னாண் மணிக்கலன்சின்னாள்செம்பொற்
கலைவகைசின்னாளம்பொற்சாமரைக்காம்புசின்னா
ளலர்கதிரரிமான்சேக்கையாடகத்தகடுசின்னாள்
குலமணிவருக்கஞ்சின்னாள்கொடுத்திடக்கொண்டுபோவான். (௪)

கைவரும்பொருளைத்தந்தகள்வருந்தானுமன்றி
யெவ்வெவர்தமக்குந்தோற்றதெரியிலிட்டழித்துஞ்சின்னஞ்
செய்வனசெய்துந்தன்னைச்சேர்ந்தவரிரந்தோராகைபார்த்
துய்பவர்பிறர்க்குமாறாதுதவியுட்கவலைதீர்ப்பான். (௫)

வைகலுங்கொடுப்போர்பின்னுணமறுத்தனராகப்போய்ப்போய்க்
கைதொழுதிறைஞ்சிவாளாவருமவனகலியின்மூழ்கி
யுய்வகைவேறுகாணாதொக்கலுமொக்கவாடிக்
கையறவுடையனோனாதுறங்கினன்கனவினெல்லை (௬)

சித்தவெம்பெருமான்வந்துசெப்புவானப்பாரிபமத்
தொத்தவன்கோசந்தன்னிற்றும்பியுண்கனியின்வெளவி
யித்தனமின்றுகாறுமீந்தனமெம்பாலன்பு
வைத்தவனறிந்தாற்சங்கைமனத்தனாய்விகற்பங்கொள்வான். (௭)

மயலறக்கற்புக்காக்குமகளிர்போற்றுறவுகாக்க
முயலும்யோகரிலுட்காப்புமுரசெறிபுறஞ்சூழ்காப்பும்
கயலிலச்சினையுநிற்கக்கவர்ந்ததற்புதமிக்கள்வ
னுயிர்தொறுமொளித்தகள்வனொருவனோவறியேனென்பான். (௮)

கோமகனினையசெய்தியறியுமேற்கோசங்காப்போக்
காமுறுதண்டநின்போலன்பகத்தெம்மைவைத்த
தேமருபோந்தின்கண்ணிச்சேரமானறனக்கிப்போது
நாமொருமுடங்கறீட்டிநல்குவம்போதியென்று (௯)

மறைகுரைசெய்தவாககான்மதிமலிபுரிசையென்னுஞ்
சிறப்பியற்சீர்சால்செய்யுட்பாசுரஞ்செப்பித்தீட்டிப்
பிறைச்சடைப்பெருமானல்கிமறைந்தனன்பெரும்பாணசெல்வ
னுறக்கநீத்தாடிப்பாடியுவகைமாகடலிலாழ்ந்தான். (௧௦)

---

(௪) பொலம் - பொன். அரிமான்சேக்கை - சிங்காதனம். ஆடகம் - பொன். வருக்கம் - கூட்டம். (௫) சின்னம் - உருவழிதல்.

(௬) கலி - வறுமையால் வருந்துன்பம். கையறவு - துன்பம். நோனாது-ஆற்றாமல். (௭) கோசம் - கருவூலம். தும்பி - யானை.

(௯) ஆமுறும் - உண்டாகும். போந்தின்கண்ணி - பனைமாலை. முடங்கல் - ஓலை. (௧௦) சிறப்பியல் என்றது - சொல்லமைதி பொருளமைதிகளை. சீர் என்றது - செய்யுளின்பத்தை.

கலிவிருத்தம்.

வாங்கியதிருமுகமணிப்பட்டாடையிட்
டாங்கிறையடிபணிந்தகன்றுபத்திர
னோங்கியகோயிலைவலங்கொண்டொல்லென
நீங்கிமேல்வரைப்புலநெறிக்கொண்டேகுவான். (௧௧)

கொல்லையுங்குறிஞ்சியுங்கொதிக்கும்வெம்பரற்
கல்லதரத்தமுங்கடந்துமுட்புறப்
பல்சுளைக்கனியடியிடறப்பைப்பைய
நல்வளங்கெழுமலைநாடுநண்ணினான். (௧௨)

அலைகடனெடுந்துகிலந்தநாடெனுந்
தலைமகனடக்குவான்றடவுகுன்றுபூண்
முலையெனவிளங்கினமுகத்துதிற்றீட்டிய
திலகமேயானதுதிருவஞ்சைக்களம். (௧௩)

அறமகளாக்கமுமலரின்மேயசெந்
நிறமகளாக்கமுநீதிசான்றபோர்
மறமகளாக்கமும்வடசொறநென்கலைத்
திறமகளாக்கமுஞ்சிறந்ததந்நகர் (௧௪)

மணபுகழ்ந்நகர்மறுகின்மாடொரு
தணபுனற்சாலையிற்சார்ந்துளானிப்பால்
விணபுகழ்நீதியவ்வேந்தறகன்றிராக
கணபுனை நுதலினர்கனவிற்றோன்றினா. (௧௫)

தென்னவன்மதுரையிலிருக்குஞ்சித்தாயா
நின்னிடைவந்துளேநின்னைக்கணடுதா
னன்னிதிவேணடநம்மோலைகொணடுநம
மின்னிசைப்பாணபத்திரனிங்கெயதினான். (௧௬)

மற்றவற்கருநிதிகொடுததுமன்னநீ
தெற்றெனவரவிடுகென்றுசிததாதாஞ்

(௧௧) மேல்வரைப்புலம் - மேற்றிசைக்கணுள்ள மலைநாடு.

(௧௨) கொல்லை - முல்லை. அத்தம்-பாலை. சுளைக்கனி-பலாக்கனி. பையப்பைய என்றதின் முதன் மொழியீற்றகரம் உடம்படுமெய்யொடுங்கெட்டுப் பைப்பைய என நின்றது.

(௧௪) அறமகளாக்கம் என்றது—ஞானசசெல்வத்தை. போர்மறமகளாக்கம் - வெற்றியால்வரும் பிரதாபச்செல்வம். கலைத்திறமகளாக்கம்-கல்விச்செல்வம்.

சொற்றனர்போயினார்சுக்குந்தண்ணளி
யொற்றைவெண்குடையினானுறக்கநீங்கினான். (௧௭)

கங்குல்வாய்க்கண்டவக்கனவைப்பெண்ணையந்
தொங்கலான்றமரொடுசொல்லிச்சேற்கணாள்
பங்கினான்றிருமுகங்கொணர்ந்தபத்திர
னெங்குளான்கொல்லெனத்தேடவெண்ணுவான். (௧௮)

மற்றவர்தமைத்துரீஇவருகதில்லெனக்
கொற்றவனேவலோர்குறுகிமாடமுந்
தெற்றியுநியமமுமன்றுஞ்சென்றுசென்
றெற்றிகழ்மணிநகரெங்குந்தேடுவார். (௧௯)

தருமநீர்ப்பந்தரிலிருக்குநந்திரி
வருமிசைக்கிழவனைக்கண்டுவல்லைபோய்த்
திருமகற்குணர்த்தினார்சேனையோடெழீஇப்
பெருமகன்பாணாதம்பிரானைநண்ணினான். (௨௦)

கண்டனன்முகிழ்த்தகைக்கமலஞ்சென்னிமேற்
கொண்டனன்பாடினன்கூத்துமாடினன்
றண்டெனவீழ்ந்தனனன்பிற்றண்ணறா
வண்டெனமகிழ்ந்தனன்மன்னர்மன்னனே. (௨௧)

வாங்கினன்றிருமுகமலர்க்கணொற்றினன்
றாங்கினன்முடிமிசைத்தாமம்போன்மகிழ்
தூங்கினன்றடங்கணீர்துளிப்பமெய்யெலாம்
வீங்கினன்பொடிப்பெழவேந்தர்வேந்தனே. (௨௨)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிருஞ் செம்பொன்மணி மாடக்கூடன் மேயசிவன்யா
மெழுதி விடுக்குமாற்ற, நன்னர்முகி லெனப்புலவர்க் குதவுஞ்சேர
நரபாலன் காண்கதன்போ னம்பாலன்ப, னின்னிசையாழ்ப் பத்தி
ரன்றன் மாட்டேபோந்தா னிருநிதியங் கொடுத்துவர விடுப்பதென்

(௧௮) பெண்ணை - பனை. தமர் என்றது-அமைச்சரை.

(௧௯) துருவி-தேடி. தில் என்னு மிடைச்சொல் காலத்தின் மேனிற்றலால், விரைந்து என்பது பொருள். இதனை, "விழைவே காலமொழியிசைக்கிளவியென்றம்மூன்றென்பதில்லைச்சொல்லே" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (௨௧) தண்ணறாவண்டு - தேனைக்கண்டவண்டு. (௨௩) நன்னர்முகில் - உலகத்திற்கு நன்மை பயக்கு மேகம். சேரநரபாலன் என்றது—அண்மைவிளி.

னத், தென்னர்பிரான் றிருமுகத்தின்செய்திநோக்கிச் சேரர்பிரா
ன் களிப்பெல்லை தெரியானாகி. (உரு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னின்றளிகை மிசைவைத்துப் புழைக்கைமதமான்றலை
யேற்றி, மன்னுமங்கொளையாழ்ப்புலவனைமுன் வைத்துப்பின்னேதா
னிருந்து,மின்னுமகதிர்காலிணைக்கவரிவீசிப்பலவேறியங்கலிப்பத்,
தென்னென்றளியாரிசைத்தாரான் றிருமாநகரைவலஞ்செய்யா. ()

பஞ்சுதடவுஞ்சீறடியார்பலமங்கலங்கொணடெதிர்போத
மஞ்சுதடவுநீள்குடுமிமாடமனையிற்கொடுபோகி
நஞ்சுதடவுமணிகணடனன்பன்றனைநன்னீராட்டி
யஞ்சுதடவியோவியஞ்செய்தமைத்தமணிமணடபத்தேற்றி. (உ௬)

அம்பொற்றவிசிட்டருச்சனைசெய்தாறுசுவையின்னமுதருத்திச்
செம்பொற்கலவைநறுஞ்சாந்தந்தீம்பூவாதிமுகவாசம்
பைம்பொற்கலத்துவெள்ளிலைதீம்பழுக்காயபிறவுமுறைநல்கி
யும்பர்க்கிறைவன்றிருமுகத்திலுய்ப்பதெனலாலுய்த்துமென. ()

செம்பொனறையைத்திறந்தழைத்துக்காட்டியினையதிருவெல்லா
மும்பர்பெருமானடியீர்நீருடையீர்கவாந்துகொணமினென [வ
விம்பர்கிழற்றும்வெண்குடையானிசைப்ப வெதிர்தாழ்ந்திசைக்கிழ
னம்பனருளுக்குரியீர்நீர்நல்கிற்றமையுமெனக்கென்ன. (உஎ)

மன்னன்றானெண்ணியவாற்றால்வழங்கவழங்கமறுத்துமறுத்
தின்ன றீருமிசைக்கிழவனிலங்கும்பொலம்பூணிருநிதியம்
பொன்னஞ்சிவிகைகரிபரிமான்பொற்பட்டாடைபலபிறவுந்
தன்னதென்னுமளவாற்றாற்றனேகொள்ளத்தார்வேந்தன். (உஅ)

பின்னேமுடியோசேட்சென்றுபெருமைசான்றவரிசையினாற்
றன்னேரிசையான்றனைவிடுத்துமீணடானகத்தமிழ்மதுரை

(உ௪) தளிகை-தவிசு. கொளை - இசை. தென் என்றது—ஓரி
சைப்பண். (உ௫) சீறடி-சிற்றடி. பலமங்கலம் என்றது—கண்ணடி,
இடபம், விளக்கு, சீவற்சம், கவரி, சஙகு, சுவத்திகம், நிறைகுடம்,
வாசநீர்முதலிய அஷ்டமங்கலங்களை. அஞ்சு என்றது - பஞ்சவன்
னப்பொடியை.

(உ௬) முகவாசம்-தூபம். பழுக்காய் - பாக்கு.

(உஎ) கவர்தல் - கைக்கொள்ளல். நல்கிற்று - நல்கியது.

(உஅ) தானெண்ணியவாற்றால் வழங்கவழங்க என்றது—சே
னைமுதலிய அரசியல்முற்றுந் தந்தமையை. தன்னம் - சிறுமை.

மின்னேர்சடையாரிசைத்தொண்டன்றானுமீண்டுவெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர்மௌலிநிதிக்கிழவன்போலமதுரைநகர்புக்கான். (௨௯)

வந்துமதுரைப்பெருமானைவணங்கிக்கொணர்ந்தநிதியெல்லா
மிந்துமருமானகருள்ளார்யாருமறியயாவர்க்கு
முந்தைவேதமுதல்வர்க்கும்புலவோர்தமக்குமுறைநல்கிச
சந்தயாழினிசைப்பாணர்தருமமனையான்வைகினான். (௩௦)

திருமுகங்கொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௫௧ - க்கு - திருவிருத்தம்-௨௧௩௦.

நாற்பத்துமூன்றாவது,

## பலகையிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கருந்துழாய்முகிலொருபாற்கலந்தவர்பததிறற்குநிதி
திருந்துதாருதியனிடைத்திருமுகமீந்தளித்ததிது
வருந்தியாழவனிசைப்பமழைதூங்குநள்ளிரவி
லிருந்துபாடெனப்பலகையிட்டதூஉமினிப்பகர்வாம். (௧)

முன்புடையநாயகனைமுப்போதும்புகுந்திறைஞ்சி
யின்புறுமேழிசைக்கிழவனிருநிதியமருளியபி
னன்புசிறந்தரையிரவுமடைந்துபணிந்தடலயிடையின்
பின்புறநின்றேழிசையும்பாடிவருமபேறடைவான். (௨)

தொழுந்தகையன்பருந்தேவர்தொகுதிகளுந்தொழத்திங்கட்
கொழுந்தலையநதியலையக்குனிக்கின்றதனிக்கடவுள்
செழுந்தாளச்சிவிகையின்மேற்றேவிதிருப்பள்ளியறைக்
கெழுந்தருளும்போதுபணிந்தேத்துவானோரிரவில். (௩)

இன்னிசையாழ்ப்பெரும்பாணனெவ்விடையூறடுத்தாலுந்
தன்னியமநெறியொழுக்கந்தவானென்பதுலகறியப்

---

(௨௯) நிதிக்கிழவன் – குபேரன்.

(௧) உதியன் - சேரமான் பெருமான். (௨) அரையிரவு - நடு ராத்திரி. (௪) தவான் – தவறான். கொண்மூ-மேகம்.

பொன்னியலுஞ்சடைமௌலிப்புராணர்திருவிளையாட்
லன்னிலையிற்கருங்கொண்மூவார்த்தெழுந்ததிசையெல்லாம். (௪)

தடித்துநிரைபுடைபரப்பித்தமொறித்திசைமயங்கத்
துடித்துவிடவாயரவஞ்சோர்ந்துசுருண்டளையொதுங்க
விடித்துடுவின்கணம்புதைப்பவிருள்கான்றுசலபதிமுன்
முடித்திடுவான்வரவழைத்தமுகிலேழும்வளைந்ததென. (௫)

கருங்கடலைவிசும்பெடுத்துக்கவிழ்ப்பதெனவெண்டாரை
நெருங்கிருளினிருப்புக்கோனிரைந்ததெனநிறங்கரும
வொருங்குசொரிந்துள்ளுணராருள்ளம்போலுட்புறம்பு
மருங்கொடுகீழ்மேலென்றுதெரியாதமயங்கிருள்வாய் (௬)

மாமாரியிடைநனைந்துவருவானம்மாரிதனைப்
பூமாரியெனநினைந்துதிருக்கோயில்புகுந்தெய்திக்
காமாரிதனைப்பணிந்துகருணைமாரியினனைந்து
தேமாரிபொழிவதெனத்தெள்விளியாழ்வாசிப்பான். (௭)

விடைக்கடவுள்பின்னின்றுவீணைபிடித்தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம்பெறிந்துமிடற்றொலிபோக்கிப்பொலங்கொன்றைச்
சடைக்கடவுள்செவிவழிபோயருட்பைங்கூழ்தலையெடுப்பத்
தொடைத்தமிழினிசைப்பாணிசுவையமுதமடைதிறந்து. (௮)

நரம்புநனைந்திசைமழுங்கநனைந்துடலம்பனிப்பவிசை
வரம்பொழுகுவிரன்மிறைத்துவலிவாங்கமயிர்சிலும்
நிரம்பியசேறடிபுதைப்பநின்றுநிறையன்பிசையா
யரும்புதல்போலென்புருக்குமமுதவிசைபாடுமால். (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதர்நகையாய்மதுரேசருணபலிக்கெம்மனைவாய்வந்து
காதன்முகத்தரும்பிக்காட்டியென்சிந்தைகவர்ந்தாற்போலுங்
காதன்முகத்தரும்பக்கையறவுதீரக்கலப்பேன்பாதி
பேதையுருவாயிருந்தார்நாணிவிழித்தாவிபிழைத்தேன்போலும். ()

(௫) தடித்து-மின்னி. அளை-பிலம். உடு-நட்சத்திரம். சலபதி-வருணன். (௬) நிறங்கருகாஎன்றது—வெள்ளியமழைத்தாரைகள் நிறந்திரிந்து நிற்றலை. உள்-உணரார். உள்ளம் - தம்மையறியாதவர் மனம்.

(௭) காமாரி - காமனைத்தகித்தகித்தவன். பைங்கூழ் - பயிர்.

(௯) மிறைத்து - விரைத்து. (௧௦) கையறவு - காமநோய்.

ஒண்ணுதலாய் வெண்டலைகொண் டுண்பலிக்கிம்மனையினூடே கூடற், கண்ணுதலாருள்ளாளக் கானமிசைத்தென்னுள்ளங் கவர்ந் தார்போலும், கண்ணுதலார் பாடுமெவினயங்கண்டாகங் கலப்பேன் பாதி, பெண்ணுருவ மாயிருந்தார் வெள்கிவிழித்தாவி பெற்றேன் போலும். (௧௧)

ஐயரியுண்கணணாய் திருவாலவாயுடையா ரையங்கொள்வான், மையனகைசெய்தென் வனமுலையின்மேற்செங்கை வைத்தார்போ லு, மையனகைசெய்தென் வனமுலைமேறகைவைப்பமாழ்கிசேோர் வேன், றையலிடங்கணடுநெடுங்கிவிழித்தாவிதரித்தேன்போலும்.

மேற்படி - வேறு.

பாடுவாரிருவர்க்கன் றுபரிசிலாக்கொடுத்தசங்கத்
தோடுவாசெவியிலூட்டுந்தொண்டுகண்டிதன்மேனின்று
பாடுவாயுனக்கேயிந்தப்பலகையென்ருழ்ந்தவன்பி
ஞடுவார்விசும்பிற்கூறிநகைமணிப்பலகையிட்டார். (௧௩)

இறையருளாணையஞ்சியிட்டபொறபலகையேறி
நறைகெழுமதுரகீதமபாடிநான்மறைகளசூடு
மறைகழலகததுட்கொணடுபலகையுமங்கைகொணடு
மறைவழியாழ்வல்லோன்றன்மனைவயிற்செல்லுமெல்லை. (௧௪)

மின்னுமாமேகநீங்கிவிசும்புவாய்விளங்கித்தென்றன்
மன்னுமாமலையின்மேயமாதவன்குடித்தவைகற்
பொன்னுமாமணியுமுத்தும்புலப்படகிடந்தவேலை
யென்னமீன்விளங்கித்தோன்றவேகியில்புகுந்தானிப்பால். (௧௫)

பாயிருட்படலங்கீண்டுபரிதிகணவிழித்துசசெங்கை
யாயிரம்பரப்பிமுந்நீரலைகடனீந்துமெலலை
மாயிருஞாலங்காக்கும்வரகுணனிரவுதங்க
ணுயகன்பாடற்கேந்தநல்லருட்பரிசிலகேட்டான். (௧௬)

இன்னிசைக்கரசையிட்டபலகைமீதிருத்திமன்னா
மன்னவனிவனேயெங்கண்மதுரைநாயகனென்றுன்னி
மின்னிவர்மணிப்பூணல்கிவிளைநிலமிகவுநல்கி
நன்னிதிவெறுப்பனல்கிவரிசையாநடத்திவந்தான். (௧எ)

---

(௧௧) வெண்தலை - பிரமகபாலம். உள்ளாளக்கானம் - தேவகா ந்தருவம். (௧௨) ஐயரி-பஞ்சரேகை, அல்லது அழகியரேகை. மை யல்நகை-காமக்குறிப்புணர்த்தும் புன்னகை. வனம் - சந்தனக்கோ லம்.

(௧௩) இருவர் என்றது-அச்சுவதரன், கம்பளனென்னுமிரு வரை, இதனை—"அச்சுவதரனற்கம்பளன்னென வறையாநின்ற, நச்செயிற்றரவிரண்டை நகுமணிக்குழையிரண்டா, வைச்சனன்" என்பதாலுணர்க. (௧௫) மாமலை என்றது—பொதியமலையை, மீன்- நட்சத்திரங்கள். பரிசில் - கொடை.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறையருள் வரிசைபெற்ற பத்திரனுமேறுயர்த் தவளைநாற் போது, முறையினல்வழிபட்டொழுகுவானுக முடிகெழுவரகுண வேந்து,மறைமுதலடிகள்வந்துவந்தனையால்வழுத்துவான்சில்பகல் கழிய, நிறைபெருஞ்சுடரோன் றிருவுருவடைந்து நெறியினற் சிவ புரமடைந்தான். (௧அ)

பலகையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௧௪அ.

---

நாற்பத்துநான்காவது,

## இசைவாதுவென்றபடலம்.

எணசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடலம்பதியிலாடகமேருகொடியவிற்குரிசிலடியவனுக்குப், பாடலின்பரிசிலாகியசெமபொற்பலகையிட்டபடிபாடினமன்னன், வீடரும்பொருவில்கற்புடையாளோர் விறலியைப்பரமனிறையருள் பற்றி, மாடகஞ்செறியும்யாழ்வழிபாடி வாதுவென்றவரலாறுமிசைப்பாம். (௧)

வரகுணன்கதியடைந்தபினம்பொன்மௌலிசூடியவிராசவிராசப்[ற் புரவலன்புவிமடந்தையைவேடடுப்புயந்தழீஇக்கொடுநயந்தருநாளி பரவுமன்பதைபுரந்தொழுகந்தப்பஞ்சவற்குரியரஞ்சனவுணகண் மரபின்வந்தமடவார்பலரேனைமையல்செய்யுமடவார்பலர்மாதோ.()

அன்னபோகமடவாருளொருத்தியரசனுக்கமுதுமாவியுமாகு, மின்னஞண்மதுரகீதமிசைக்கும் விஞ்சையின்றுறைவலாளவளுக்கும், பன்னகாபரணனின்னிசைபாடும்பததிரன் பொருவில்கற்புடையாட்கு, மன்னுகீதவினையாலிகன்மூளவழுதிகாதன்மடமாதுபொருளாய். (௩)

---

(௧அ) ஏறு - இடபக்கொடி. திருவுருவடைந்து என்றது-சாரூபபதமுற்றமையை. நாற்போது-காலை. நண்பகல்-மாலை. நடு-நிசி.

(௧) வீடு-விடுதல். விறலி-பாடினி. மாடகம்-நால்வகை விரலளவான பாலிகைவடிவாய் நரம்பை, வலித்தல், மெலித்தல் செய்யும் கருவி. (௨)நயம்-இன்பம். மையல்செய்யுமடவார்என்றது - காமக்கிழத்தியரை. (௩) பன்னகம்-பாம்பு.

பாடினிக்கெதிரோர்பாடினிதன்னைப் பாடவிட்டிவள் படைத்தசெருக்கை, யீடழிப்பலெனவெண்ணியெழீஇத்தன் னிறைமகற்கஃதிசைத்தலுமந்தத், தோடிறப் பொருகயற்கணினாடான் சொன்னவாறொழுகுமன்னவர்மன்ன, னாடியத்தகையவிறலியைவீழ நாட்டினும் வரவழைத்துவிடுத்தான். (௪)

பந்தயாழ்முதுகுதைவரவிட்டுப்பாடலாயமிருபக்கமுமொய்ப்ப, வந்தபாடினி மடந்தையுமன்னர் மன்னனைத் தொழுதொர்கின்னர மாதிற். சந்தவேழிசைமிழற்றினணின்று டன்னைநோக்கி யொருமின்னிடையாண்மேற், சிந்தைபோக்கிவருதீப்பழிநோக்காததென்னருக்கரசனின்னதுசெப்பும் (௫)

பத்திரன் மனைவிதன்னை யெம்முன்னாப் பாடுதற்கழையதற்கவளாற்று, துத்தரஞ்சொலினும்யாமவள்சார்பாயுனைவிலக்கினும்விடாதுதொடர்ந்தே, சித்தநாணமுறவஞ்சினமிட்டுச் செல்லனில்லெனவளைந்துகொளென்று. வெய்த்தநுண்ணிடையினாளையிருக்கைக்கேகினாளைவருகென்றுவிடுத்தான். (௬)

கலிநிலைத்துறை.

பின்னரின்னிசைப்பத்திரன்பெருந்தகைவிறலி
தன்னையங்கழைத்துளத்தொன்றுபுறத்தொன்றுசாற்று
மென்னொடின்னிசைபாடுவாருளர்கொலோவிங்கென்
றுன்னிவந்திருக்கின்றனளிசைவலாளொருத்தி. (௭)

ஆடமைத்தடந்தோளினாயவளொடுங்கூடப்
பாடவல்லையோபகரெனப்பாடினிபகர்வாள்
கோடருந்தகைக்கற்புமிக்கூடலெம்பெருமான்
வீடருங்கருணையுமெனக்கிருக்கையால்வேந்தே. (௮)

பாடிவெல்வதேயன்றிநான்பரிபவமுழந்து
வாடுவேனலேனென்றுரைவழங்கலுமதுக்கா
லேடுவார்குழலவளையுமிருக்கையுய்த்திருந்தா
னீடுவார்திரைப்பொருநையந்தண்டுறைநிருபன். (௯)

மற்றைவைகலவ்விருவரைப்பஞ்சவன்மதுரைக்
கொற்றவன்றனதவையிடையழைத்துநேர்கூட்டிக்

---

(௪) கயற்கணி என்றது-காமக்கிழத்தியை. ஆயம்-மகளிர்கூட்டம். (௬) வஞ்சினம்-சபதம். (௮) கோடருந்தகைக்கற்பு என்றது-மாறுபடுதலில்லாத பெருந்தகைமையையுடைய அறக்கற்பினை.

(௯) பரிபவம் - துன்பம்.

கற்றவேழிசைகேட்குமுன்கலத்தினும்போந்த
வெற்றிவேன்மதர்நெடுங்கணாள்விறலியைவைதாள். (௧௦)

குற்றமெத்தனையெத்தனைகுணங்கள்யாழ்க்கோலுக்
குற்றதெய்வமேதிசைப்பதெவ்வுயிருடம்புயிர்மெய்
பெற்றவோசையெவ்வளவவைக்குததரம்பேசி
மற்றெறேனோடுபாடில்லையேல்வசையுனக்கென்றாள். (௧௧)

இருமையும்பெறுகற்பினாளிளம்புவாளகலத்தின்
வருமரும்பெறற்கல்வியுமவாதின்மேலூக்கப
பெருமையும்பலர்விரும்புறுபெண்மையின்செருக்குந்
திருமகன்சவையறியவாய்திறககவேண்டாவோ. (௧௨)

நெய்யுணாபூங்குழன்மடவரானின்னொடும்வாது
செய்யும்பூசலுக்கெதிரலாற்றியவாய்திறந்து
வையும்பூசலுக்கெதிரலேன்மானம்விறறுனபோ
லுய்யும்பாவையரேயதற்கெதிரெனவுரைத்தாள். (௧௩)

வென்றிமீனவன்விலககுவான்போலெதிரவிலககித்
துன்றுதார்குழன்மடந்தைமீர்பாடுமின்றோற்றோர்
வென்றமாதரார்க்கடிமையாய்விடுவதேசபத
மென்றுமானமுண்டாக்கலுமீழநாட்டரிவை. (௧௪)

முந்தியாழிடந்தழீஇக்குரலவழிமுகிழ்விரல்போ
யுந்தவேபெருமிதநகையுட்கிடநதருமபச

---

(௧௧) குற்றமாவன—செம்பகை-பண்ணொடுவராத இன்பமில்லாத ஓசை. ஆர்ப்பு - மாததிரைகடந்தொலிததல. கூடம் - இசைவழிப்படாது மயஙகுதல். அதிர்வு - இழுமெனும ஓசையின்றிச சிதறியுரைககும் உசசரிப்புடையதுமுதலியனவும்; நீரநினறிளகியதும், மெல்கியதும், வெந்ததும் தக்கநிலததிற பிறவாததும் இடிவீழ்ந்ததும், நோயுற்றதுமானமரஙகளும குணமாவன-அக்குறறஙகளொழிந்த, கொன்றை, கருஙகாலி, முருககு. குமிழ், தணக்குமுதலிய மரஙகள். தெய்வஙகளாவன - விஸ்வாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், கௌதமன. காசிபன. ஈசன். தெய்வம்பொருளாலுயர்திணையேனும் சொலலா லஃறிணையாதலால் யா என்னும் அஃறிணைப்பன்மைப் பயனிலைகொணடது.

(௧௨) கலத்தின்வரு மரும்பெறற்கல்விஎன்றது-ஈழப்பாடினி, மரக்கலமேறிவந்தது கற்றகலவியாலாதலால் உடையாள் தன்மையையுடைமைமேலேற்றிக்கூறியது. (௧௩) பூசல் - போர்.

(௧௪) குரல் என்றது-குரலென்னுமோர் நரம்பினை. அன்புவந்தகாதலாள் என்றது - பாண்டியனதுகாமக்கிழத்தியை.

சந்தவேழிசையிறைமகன்றாழ்செவிக்கன்பு
வந்தகாதலாண்மழலையினமுதெனவார்த்தாள். (கரு)

வீணைவாங்கினணமாடகமுறுக்கினள்விசித்து
வாணரம்பெறிந்திருசெவிமடுத்தனரியக்கர்
நாணமெல்விரனடைவழிநாவிளையமுதம்
பாணர்கோமகன்விறலியும்பலர்செவிநிறைத்தாள். (கசு)

அரசனுட்கிடையறிந்திலரவைக்களத்துள்ளார்
விரைசெய்வார்குழற்பாடினிபாடலைவியந்தார்
புரைசைமானிரைப்பூழியனிலங்கைகயிற்போந்த
வரைசெய்குங்குமக்கொங்கையாள்பாடலைமகிழ்ந்தான். (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தென்னவனுட்கோளெல்லைதெரிந்தனரவையத்துள்ளா
ரன்னவன்புகழ்ந்தவாறேபுகழ்ந்தனரவளைத்தானே
முன்னவனருளைப்பெற்றுமும்மையுந்துறந்தோரேனு
மன்னவன்சொன்னவாறேசொல்வதுவழக்காறன்றே. (கஅ)

பொன்றளிரனையாணமையற்புதுமதுநுகர்ந்துதீது
நன்றறியாதகன்னிநாடவனவையைநோக்கி
யின்றொருநாளிற்றேரத்தககதோவிதுவென்றந்த
வென்றடுவேற்கணாரைப்போமெனவிடுத்தான்மன்னோ. (கக)

மருவிவாயமேத்தவிருந்தினுமனைவந்தெய்திப்
புரவலன்றனதுபாட்டைப்புகழ்ந்ததேபுகழ்ந்ததாகப்
பெருமிதந்தலைக்கொண்டாளுப்பெருங்களிப்படைந்துமஞ்சந்
திருமலரணைமேலார்வந்திளைத்தினிதிருந்தாளிப்பால். (௨0)

வணங்குறுமருங்கிற்கற்பின்மடவரன்மதங்கிதானு
மணங்கிறைகொண்டநெஞ்சளங்கயற்கணணிபாகக்
குணங்குறிகடந்தசோதிகுரைகழலடிக்கீழெய்தி
யுணங்கினள்கலுழ்கண்ணீரளொதுங்கிநின்றிதனைச்சொன்னாள். ()

---

(கசு) விசித்து-கட்டமைத்து. (கஎ) உட்கிடை-உள்ளக்கருத்து. புரசை - யானைகட்டுங்கயிறு. இது புரைசை எனப் போலியாயிற்று.

(கஅ) மும்மை என்றது-மண், பெண், பொன், என்னு மீஷணாத்திரயங்களை. (௨0) விருந்தினள் என்றது - ஈழநாட்டுப் பாடினியை. மதங்கி - பாணஸ்திரி.

தென்னவனுகிவையஞ்செய்யகோல்செலுத்திக்காத்த
மன்னவவழுதிவாரவழிவழக்குரைப்பதானு
னன்னவன்கருத்துக்கேற்பவவையருமனையரானுர்
பின்னடுகிலைமைதூக்கிப்பேசுவார்யாவரையா. (௨௨)

உன்னருடுணைசெய்தென்பாலுறுகண்ணேய்துடைப்பதென்ன
மின்னனுய்நீயோநாளைவெல்லுமாசெய்துமஞ்சே
லென்னவாகாயவாணியீறிலானருளாற்கேட்டு
மன்னருஙகற்பினுடன்மனைபுகுந்திருந்தாணமன்னே. (௨௩)

அன்றுபோன்மற்றைஞான்றுமழைத்தனன்பாடல்கேட்டுக்
குன்றுபோற்புயத்தானென்னற்கூறியவாறேகூற
மன்றுளார்பலருமன்னவணமேசொன்ஞர்கேட்டு
நின்றபாணமடந்தைபாணடிநிருபனைநோக்கிச்சொல்வாள். (௨௪)

தென்னரேறனையாய்ஞாலமனுவழிச்செங்கோலோச்சு
மன்னரேறனையாய்வாரவழக்கினையாதலாலீ
சொன்னவாறவையுஞ்சொல்லத்துணிந்ததுதுலைநாவன்ன
பன்னகாபரணர்முன்போய்ப்பாடுகேம்பாடுமெல்லே. (௨௫)

இருவரேம்பாட்டுங்கேட்டுத்துணிந்திவல்வென்றாளென்று
வொருவர்சந்நிதியிற்சொன்னுற்போதுமென்றுரைத்தாள்பாண்டித்
திருமகனனையவாறேசெய்மினீர்செய்மினென்ன
மருவளர்குழலினுர்தமனைபுகுந்திருந்தார்பின்னுள். (௨௬)

கலிவிருத்தம்.

தென்றனுடனுமந்திரசசெல்வரு
நன்றுநீதுணர்நால்வகைக்கேள்வியோ
ரொன்றவேகியொளிவிடுவெள்ளிமா
மன்றவாணர்மாமண்டபத்தெய்தினுர். (௨௭)

எய்தியம்மடமாதரையிங்குறச்
செய்திரென்னத்திருமகனேவலோர்
னொய்தினேடிநொடித்தழைத்தாரொடு
மைதிகழ்ந்தவிழியார்வருவரால். (௨அ)

---

(௨௨) வாரம்-பட்சபாதம். உறுகண் - துன்பம். துடைப்பது-இது துவ்விகுதியீற்றுவியங்கோள்வினைமுற்று. இதனைக் "கொள்ளப்படாது மறப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களே" என்பதாலு முணர்க.

(௨௭) நாள்வகைக்கேள்வியாவன - கீதஞானம், இலயஞானம், சுருதிஞானம், தாளஞானங்கள்.

படிமையார்தவப்பாடினிவந்தெனக்
கடிமையாவளின்றையமின்றெனக்
கொடுமையார்மனக்கோட்டச்செருக்கொடுங்
கடுமையாகவந்தாள்கலத்தின்வந்தாள். (உக)

கற்புமிக்கெழுகற்புங்கருத்தினிற்
சிற்பரஞ்சுடர்சேவடிமேல்வைத்த
வற்புமிக்கெழுமெல்லவந்தாளரோ
பொற்புமிக்குளபத்திரன்பொன்னனாள். (௩0)

அலங்குமாரமோடங்கதமாதிபல்
கலன்கடாங்கிக்கலைஞர்குழாத்திடை
யிலங்குமாடமதுரைக்கிறைவரும்
புலங்கொளுவலர்போல்வந்துவைகினர். (௩க)

அந்தவேத்தவை தன்னிலருங்கலம்
வந்தவேய்த்தடந்தோளிசைமாதராண
முந்தவேத்திசைபாடினணமுந்தையோர
சிந்தைவேட்டொன்றுஞ்செப்பினரில்லையால். (௩உ)

வீணைதோளிடனேந்தியவெண்மலர்
வாணிபாடவிருக்கையின்வைகியே
யாணரம்பெறிந்தின்னிசையோர்ந்தெழீஇப்
பாணர்கோமகன்பன்னியும்பாடுமால. (௩௩)

(உக) கோட்டம்-கோணல. கடுமை-விரைவு.

(௩0) கற்புகளிரண்டினுள் முன்னையது கலவியறிவின்மேலது.

(௩க) இறைவர்-சோமசுந்தரக்கடவுள்.

(௩உ) எத்திசை என்றது-நால்வகைவருணவாழ்த்தினை; அதாவது, பிராமணர்முதலிய நால்வகைவருணப்பூதரைச. சிறுதேவபாணியாற்றுதித்து, மூவடிமுககால வெணபாவால், அவர்களணியையும், மாலையையும், ஆடையையும், நிறத்தையுங்கொடியையுந்துதித்து அவர்களாலொன்று பெறுதல. இவற்றின் விரிவை மதிவாணனரிசைநூலுட்காண்க.

(௩௩) வாணிபாடுஅஇருக்கையின்வைகிஎன்றது-கலைமகள்பாடும் அவ்வாசனத்தில் பத்திரன்மனைவியாருமிருந்தமையை. வாணி இருக்கையாவது - ஒன்பான்வகைப்பட்டவிருத்திகளுள், பதுமாசனம்; அது காலடிகளைமாற்றிக குதிமேலாயிருத்தல். "பதுமுகமுற் கட்டிதமேயொப்படி, இருக்கைசம்புடமயமுகம் சுவத்திகம், தனிப் புடமண்டிலமேகபாதம், உளப்படவொன்பதும், ஆருந்திரிதலில் லாதிருக்கை" எனவருஞ் சூத்திரத்தால் ஒன்பான் விருத்தியுங் காண்க. அகரச்சுட்டுப்பதுமாசனத்தின் உயர்ச்சிமேல்நின்றது.

### அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடங்கைநீரும்பச்சிலையுமிடுவார்க்கிமையாக்குஞ்சரமும்
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்கையிற்படுதலைகொண்
டிடங்கடோறுமிரப்பாயென்றேசுவார்க்கென்பேசுவனே. (௩௪)

தேனார்மொழியாவிழிவழியேசெல்லாதவர்க்கேவீடென்று
நானாவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேமதுரைநம்பரனே
நானாவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேபாதிநாரியுரு
வானாவென்றுபிறர்பழித்தாலடியேன்விடையேதறைவேனே. (௩௫)

வரதனாகியெவ்வுயிர்க்குமாயாவிருத்திவலியடக்கிச்
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்மதுரைத்தனிமுதலே
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்வீடுபெறுவாரபோல்
விரதயோகநிலையடைந்தாயென்பார்க்கென்னான்விளம்புவனே. ()

### எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணுதன்மதுரைப் பிரானையிவ்வாறு கருதியபாணியாற் கனிந்து, பண்ணுதல்பரிவட் டணைமுதலிசைநூல் பகர்முதற்றொழிலிருநான்கு, மெண்ணுறுவாதல் வடிததிடன்முதலா மெட்டிசைக்கரணமும்பயப்ப, மண்ணவர்செவிக்கோ வானவர்செவிக்கும் வாக்கினாவிளையமுதம். (௩௭)

---

(௩௪) குடங்கை - உள்ளங்கை இமையாக்குஞ்சரமும் படங்கொள்பாயும் பூவணையும என்றது. முறையே இந்திரனும், திருமாலும், பிரமனும, அடைந்தவாழ்வு சிவபெருமானைவழிபட்ட வழிபாட்டாலென்பது தோன்றநிற்றலால் குறிப்பெச்சம். ஏசுவார் என்றது - புறசசமயிகளை.

(௩௫) வரதன் - அருட்கொடையையுடையவன். மாயாவிருத்திவலியடக்கி என்றது-தனுகரணபுவனபோகங்களாய்க்கன்மத்துக்கேற்ற சரீரங்களைககொடுததலாகிய மாயாமலத்தின் றொழிலை. அழுக்கைக்கொண்டே யழுக்கை யொழிததல்போல மாயையைக்கொண்டேயொழித்தலை. விருத்தி-தொழில். சரதம்-நித்தியம். வீடுபெறுவார் சிவயோகிகள். யோகநிலையென்றது-சநகாதிகளுணரவுணர்த்திய சிவயோகநிலையை.

(௩௭) முதற்றொழிலிருநான்காவன-பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, கையூழ், விளையாட்டு, குறும்போக்கு என்பன. இசைக்கரணமெட்டாவன-வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை என்பன. வாக்கினாள் - வார்த்தாள்.

இடையிரண்டேனைப் பிங்கலையியக்க மிகந்துமூலந்தொடுத்தி
யக்கி, நடுவுறுதொழிலாற் பிரமரந்திராந்த நடைபெறவிசைக்குமு
ள்ளாள, மிடறுவீங்காள்கண் ணிமைத்திடாளெயிறு வெளிப்படா
ள் புருவமேனிமிராள், கொடிறதுதுடியாள் பாடலுமதுகேட் டனை
வருநகுதுகுலமடைந்தார். (௩௮)

கன்னிநாடுடையான் கைதவனெனும்பேர்க் காரணந்தேற்று
வானெனத்தா, னின்னிசையறிஞ னாகியுமுன்போ லியம்புவானொ
ருப்படுகின்றான். முன்னவனருளாற் றன்மனக்கோட்ட முரண்
கெடப் பொதுமையானாகி, யின்னவடானே வென்றனளென்
று னினையவாறனைவரு மொழிந்தார். (௩௯)

கரியுரைமொழிந்த கைதவனிலநகைக லைகதவப்பாடினிகழுத்
திற், புரிகுழன்மாதை யிருத்தெனவிருத்தும் போதுமையிடநகரந்
திருந்த, வரியநாவலர் தறபுதமீதற புதமென வறைந்தவைகாண,
விரிகதிரமின்போன் மறைநதனாயாரும வியந்தனா பயந்தனன்
வேந்தன். (௪௦)

செஙகணேரழகராடலீதென்றேயாவருநதெளிந்தனரேதி
யங்கணுயகர்தஙகருணையினறிறனுமடியவரன்பையுநதூக்கித்
தங்கணுமருவிபெருகவானந்தத்தனிப்பெருஞ்சலதியிலாழ்ந்தார்
வஙகமேல்வந்தாளபிடாமிசையிருநதமாணிழைவிறலியைமன்னன்.

இறக்குவித்தவட்கு முந்தமுதுதார மெரிமணிக கலன்றுகில்
வரிசை, பெறக்கொடுத்தேனை யவட்குமு னமகிழ்சசி பெறசிலவ
ரிசைதந்தவையிற், சிறக்கவந்தொருநகு வைகிவானிழிந்த தெய்வ
தக்கோயில்புக்கிருந்த, வறக்கொடியிடஞ்சேர் பெரும்புலவோர்க்கு
மருஙகலனுதிகணல்கா. (௪௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவர்வலிகளெல்லாந்தெய்வத்தின்வலிமுன்னில்லா
வன்னமாதெய்வஞ்செய்யும்வலியெலாமரண்மூன்றட்ட
முன்னவன்வலிமுன்னில்லாவெனப்பலர்மொழிவதெல்லா
மின்னபாண்மகளிற்காணப்பட்டதென்றிறும்பூதெய்தா. (௪௩)

---

(௩௮) உள்ளாளம் என்றது-இச்செய்புளிற்கூறிய இலக்கணத்தோடு கந்தருவராற்பாடப்படும்பாட்டு. (௩௯) கைதவன்-தவங்கை. கூடினவன் - வஞ்சகன். (௪௧) சலதி - கடல்.

(௪௨) தெய்வம் - என்றது - விஷ்ணுமுதலியதேவர்களை.

மின்னியல்சடையினானைவிடைகொடுவலஞ்செய்தேகி
யின்னியமியக்கஞ்செய்யவெழில்கொடன்கோயிலெய்தித்
தொன்னிதிபெற்றான்போலச்சுகுணபாண்டியனைப்பெற்று
மன்னியமகிழ்ச்சிவீஙகவைகினானிராசராசன். (௪௪)

இசைவாதுவென்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௩ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௧௬௨.

---

## நாற்பத்தைந்தாவது,

## பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருளைக்கந்தரத்தில்வைத்தோன்றன்னிடத்தென்றுமன்பின்
றெருளைத்தந்தவட்குமாறுந்தெரிவையையிசையால்வெல்ல
வருளைத்தந்தளித்தவண்ணமறைந்தனந்தாயாய்ப்பன்றிக்
குருளைக்குமுலைதந்தாவிகொடுத்தவாறெடுத்துசசொல்வாம். (௧)

முறையென விமையோர்வேணடமுளைததநஞ்சயின்றுசான்று
யுறையெனமிடற்றில்வைததவும்பரான்மதுரைக்காரந்
திறையெனவெறிநீர்வையைதசெற்கதுகுருவிருந்த
துறையெனவுளதோர்செல்வததொன்மணிமாடமூதூர். (௨)

தருநாதனுதிவானோதமகுருவிருந்துநோற்பக
குருநாதனெனப்பேர்பெற்றுக்கோதிலாவரந்தந்தேற்றில்
வருநாதன்சித்திரத்தேர்வலவனுருடனேகஞ்சத
திருநாதன்பரவவைகியிருக்குமசசிறந்தவூரில். (௩)

சுகலனென்றொருவேளாளனவன்மனை சுகலையென்பா
ளிகலருங்கற்பினாள்பன்னிருமகப்பெற்றாள்செல்வப்
புகலருஞ்செருக்காலன்னபுதல்வரைக்கடியாராகி
யகலருங்களிப்புமீதூரன்பினால்வளர்க்குநாளில். (௪)

---

(௧) கந்தரம்-கழுத்து. மாறுந்தெரிவை என்றது-ஈழப்பாடினியை. குருளை-விலங்கின்குட்டி. (௨) திறை—இறைப்பணம்.

(௩) தருநாதன் - இந்திரன். குரு - பிரகஸ்பதி. சித்திரத்தேர்வலவன் - சித்திரரதன் என்னுமோர் காந்தருவன். கஞ்சத்திரு - இலக்குமி.

தந்தையுந்தாயுமாயத்தறுகண்மிக்குடையராகி
மைந்தரும்வேடரோடுகூடிவெங்கானில்வந்து
வெந்தொழில்வேட்டஞ்செய்வார்வெயில்புகாப்புதற்கீழெய்தி
யைந்தவித்திருந்துநோற்குங்குரவனையங்குகண்டார். (௫)

கைத்தலம்புடைத்துநக்குக்கல்லும்வெம்பரலும்வாரி
மெய்த்தவன்மெய்யிற்றூக்கவீசினார்வினையைவெல்லு
முத்தமன்வீக்கஞ்செய்தார்தவத்தினுக்குவரென்றுன்னிச்
சித்தநொந்தினையவஞ்சத்தீயரைச்செயிர்த்துநோக்கா. (௬)

தொழுந்தொழின்மறந்துவேடதொழிலுழந்துழல்வீர்நீர்மண்
ணுழுந்தொழிலுடையநீராற்பன்றியினுதரத்தெய்திக்
கொழுந்தழலனையவேனகுருளையாய்த்தந்தைதாயை
யிழந்தலமுறுமினென்றுவிட்டனன்கடியசாபம். (௭)

பாவத்தையனையமைந்தர்பன்னிருபேருமஞ்சிச
சாவத்தையேற்றெப்போதுதணிவதிச்சாபமென்ன
வாவத்தையகற்றுமீசனருட்கழனினைந்துவந்த
கோவத்தைமுனிவுசெய்தக்கடவுளர்குரவன்கூறும் (௮)

என்னையாளுடையகூடலேகநாயகனேயுங்கட்
கன்னையாய்முலைதந்தாவியளித்துமேலமைச்சராக்கிப்
பின்னையானந்தவீடுதருமெனப்பெண்ணோர்பாகன்
றன்னையாதரித்தோன்சொன்னான்பன்னிருதநயர்தாமும். (௯)

தொன்மைசால்குருவிருந்ததுறையதன்புறத்தவான
பன்மைசால்கானவாழ்க்கைப்பன்றிகட்சரசாய்வைகுந்
தன்மைசாறனியேனத்தின்றன்பெடைவயிற்றிற்சென்று
வன்மைசால்குருளையாகிப்பிறந்தனாவழக்கான்மன்னோ. (௧௦)

ஆனநாளொருநாளெல்லையரசருக்கரசனான
மீனவன்மதுரைநீங்கிமேற்றிசைககாணநோக்கி

---

(௫) தறுகண் - கொடுமை குரவன் - பிரகஸ்பதி. ஐந்து என்றது - புலன்களின்மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயர். (௬) பரல்-பருக்கைக்கல். உவர்-இவர்கள். வீக்கம் - அழிவு.

(௭) தொழுந்தொழில் மறந்து என்றது-தாம்பிறந்தவேளாளக்குலத்திற்குரிய, பெரியோரை வழிபடலைக்கைவிட்டமையை. ஏனம்-பன்றி. அலமுறல்-வருந்தல் (௮) ஆவத்து - இடையூறு. கடவுளர் - தேவர். (௧௦) கானவாழ்க்கை - இது இடைப்பிறவரல்.

(௧௧) மானம் மா - பெரியமிருகம். அடவி - காடு. தண்டா - நீங்காத.

மானமாவேட்டஞ்செய்வான்மத்தமாவுகைத்துத்தண்டாச்
சேனைதன்புறம்பேமொய்ப்பசெல்கின்றான்செல்லுமெல்லை. (௧௧)

மாவழங்கிடங்கடோறவல்லதோல்வன்காலொற்றர்
பாவடிச்சுவடுபற்றிப்படர்ந்துநாறழல்புலால்வாய்த்
தீவிழியுழுவையேனந்திரிமருப்பிரலைபுல்வாய்
மேவிடனறிந்துவல்லேவிரைந்துவந்தெதிரேசொன்னார். (௧௨)

மறத்துறைவேட்டமாக்கள்வல்லைபோயொடியெறிந்து
புறத்துவார்வலைகள்போக்கிநாயான்புறம்புபோர்ப்ப
நிறைத்துமாவொதுக்கிநீட்டும்படைஞராயநிரைசூழ்நிற்ப
வறத்துறைமாறுகோலலானைமேல்கொண்டுநிற்ப. (௧௩)

சில்லரித்துடிகோடெங்குஞ்செவிடுறச்சிலையாநிற்பப்
பல்வகைப்பாவைகாட்டிப்பயில்விளியிசையாநிற்ப
வல்லியமிரலைமையன்மானினமவெருளாநிற்ப
வில்லிறவலித்துவாங்கிமீளிவெங்கணைகடோத்தார். (௧௪)

கலிநிலைத்துறை.

செறிந்தமான்முறிந்ததாளசிதைந்தசென்னிசெம்புனற்
பறிந்தவாறுவெண்ணிணம்பரிந்துவீசசைபிறு
மறிந்தவேழுயர்ந்தவேழமாண்டவெண்குவல்லியம்
பிறிந்தவாவியோடும்வாயபிளந்தவாயவிழுந்தவே. (௧௫)

தொட்டபுற்கிழங்குவாடைதொடவிரைந்துகண்ணியுட்
பட்டவும்பொறித்துவைத்தபார்வைவீழ்ந்தடுத்தவும்
கட்டியிட்டவலைபிழைத்துஞமலிகௌவநின்றவு
மட்டிலாதவொட்டிநின்றுமள்ளர்வேலின்மாய்ந்தவே. (௧௬)

---

(௧௨) தோலவன்கால-தொடுதோலமாட்டிய முருட்டுக்கால்கள். அழல் - கோபத்தின்மேல நிற்றலால் உவமையாகுபெயர். திரிமருப்புஇரலை-திரிகியகொம்புகளையுடையகலைமான். புல்வாய்-மான்.

(௧௩) மறம் - கொலைத்தொழில். ஒடி எறிதல் - மூலைபோக்குதல். வார்வலை - வராலாகியவலை. அறம-நூன்மேனிற்றலால்தானியாகுபெயர். (௧௪) சிலலரி-ஒலிக்கும் ஒருகட்பறை. சில்-ஒலி. பார்வைகாட்டல்-புலிபோலப் புலியையும் மான்போல மானையும் காட்டுதல். பயில்விளி-அம்மிருகங்கள் தம்முளழைக்குஞ் சைகைபோல விளித்தல். (௧௫) எழுயர்ந்தவேழம் - எழுமுழமுயர்ந்தயானை.

* பிரிந்த என்பது எதுகைநோக்கிப், பிறிந்த எனநின்றது.

(௧௬) தொட்ட - கல்லிய. புற்கிழங்கு என்றது - பார்வைவலைகளைப்போல மிருகங்களைப் படுக்குங் கருவியாய்நின்ற,ஓர்புல்லின் கிழங்குகள்.

பட்டமாவொழிந்துநின்றமறவிலங்குபல்சில
வட்டமாவளைந்துடுத்தவலையினுந்தியப்புறத்
தெட்டிநின்றகொலைஞர்மேலெதிர்ந்துமீளவெயில்வளைந்
தொட்டிஞரைமலையுமாப்பொறிக்கணங்களொத்தவே. (௧௭)

வல்லியந்தொளைத்தகன்றுமான்றொளைத்தகன்றுவெங
கல்லியங்குமெண்கினைத்தொளைத்தகன்றுகயவுவாய்
வெல்லியந்தொளைத்துமள்ளர்விட்டவாளியிங்ஙனஞ்
சொல்லினுங்கடிந்துபோய்த்துணித்தமாவளப்பில். (௧௮)

மடுத்தவாளியிற்பிழைத்துவலையைமுட்டியப்புறத்
தடுத்தமானைவெளவிநாயலைத்துநின்றவாதிநா
ளுடுத்தபாசவலையினின்றுமுயகுவாரையொயயெனத்
தடுத்தவாவிளைததுநின்றதையலாரையொததவே. (௧௯)

மதியைநேர்வகிர்ந்துகௌவியனையவான்மருப்புவெங்
கதியவேழமீதுதாதுகாலுநீலமுகைபினி
னுதியவேனுழைநதசெம்புனூழில்வீழுமுதிரநீா
முதியகானவரையின்மீதுமொய்த்ததீயையொத்தவே. (௨0)

மள்ளரோசைதுடியினோசைவயிரினோசைவாளிபோய்த்
தள்ளவீழ்விலங்கினோசைதப்பியோடுமானின்மேற்
றுள்ளுநாய்குரைக்குமோசைகானமூடுகொக்குவா
னுள்ளுலாயுடன்றொலிக்குமுருமினோசைபுரையுமால். (௨௧)

இன்னவேறுபல்விலங்கெலாமலைத்திலங்குவேன்
மன்னரேறுதென்னர்கோமகன்குடக்கினேகுவா
னன்னபோதொரேனமேனவரசிருக்குமடவிவாய்
முன்னரோடிவந்துநின்றுவந்தசெய்திமொழியுமால். (௨௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எங்களுக்கரசேகேட்டியிங்குளவிருகமெல்லாந்
திங்களுக்கரசன்கொன்றுவருகின்றானென்றுசெப்ப

(௧௭) எயில் - மதில். ஒட்டல் - போரசெய்தல். (௧௮) கல்என்றது - மலைகளை. கயவுவாய் - பெரியவாய். சொல் - முனிவர்களிடு ஞ்சாபம். பாசம் - ஆணவமலம்.

(௨0) தாது - மகரந்தம். காலும் - சிந்தும். முகை - அரும்பு. நீலமுகையினில் நுதிய என்பது - பண்புபற்றிய வுவமையாதலால் விடம்பூசிய என்னும்பொருளதாய் நின்றது. நூழில்-யானை.

(௨௧) வயிர்-ஊதுகொம்பு. (௨௨) ஏன அரசு-பன்றிவேந்து.

வெங்களிப்படைந்துபன்றிவேந்தனுமடுபோராற்றச்
சங்கையுற்றெழுந்துபோவான்றன்னுயிர்ப்பெடையைநோக்கா. ()

இன்றுபாணடியனேநேரிட்டிருஞ்சமராடிவென்று
வன்றிறல்வாகையோடுவருகுவனேயோவென்றிப்
பொன்றுவனேயோநீயுன்புதல்வரைப்பாதுகாத்து
நன்றிவணிருத்தியென்னநகைப்பேடின்னகூறும். (உ௪)

ஆவியநகேகவிந்தவாகமிங்கிருப்பதேயிப்
பாவியோமேனுளிந்தப்பறழினைவருத்ததெய்வ
மாவமராடிவென்றுவருதியேல்வருவேனன்றி
நீவிளிந்திடதுமாய்வேனிழவுக்குஞ்செயல்வேறுண்டோ. (உ௫)

போதுகமெழுகவென்னுப்பொருக்கெனவெழுந்துநீலத்
தாதுறழேனப்பாட்டிதனபுடைதழுவிசசெல்லும
பேதுறுபறழைநூக்கிப்பின்றொடாந்தணைநதுசெல்லக்
காதெயிற்றெறுழிவேநதன்காலெனநடந்தானன்றே. (உ௬)

பல்வகைச்சாதியுள்ளபன்றியின்கணஙகளெல்லாம்
வெல்படைததருகட்சேனைவீரராயமுன்புசெல்லச
செல்லெனத்தெழித்துசசெஙகட்டீயுகமானமென்னு
மல்லல்வாம்புரவிமேல்கொணடெழுந்தனன்வராகவீரன். (உ௭)

முற்படுதுசியாகநடககின்றமுரட்காற்பனறி
மற்படுசேனைநேரேவருகின்றமன்னர்மன்னன்
வெற்படுதடந்தோள்வன்றூள்வீரர்மேற்சீறிசசெல்லப்
பிற்படவொதுஙகிவீரர்பெய்தனரப்புமாரி. (உ௮)

சொரிந்தனசோரிவெள்ளஞ்சொரிந்தனவீழ்ந்தயாக்கை
சரிந்தனகுடாகளென்புதகாநதனவழும்புமூளை
பரிந்தனசேனநகாகம்படர்ந்தனவுயிருமெய்யும்
பிரிந்தனவேனநின்றபிறைமருப்பேனவீரர். (உ௯)

---

(உ௪) நேரிட்டு - எதிர்த்து. (உ௫) ஆவி என்றது—உயிர் போன்ற கணவனை. பறழ் - குட்டி. தெய்வம் என்றது—பழவினையை. வருத்தது என்பதில் துவ்வீறுதொகுத்தல். (உ௬) நீலத்தாதுறழ் ஏனப்பாட்டி என்றது-நீலோற்பலத்தின் மகரந்தத்தையொத்த கருநிறம்வாய்ந்தபெண்பன்றியை. பேதுறல்-மயங்கல். நூக்கல்-தள்ளல். காது எயிறு - வக்கிரதந்தம். எறுழி - பன்றி. கால் - வாயு.

(உ௮) துசி-அணி. அம்பு-அப்பெனவலிந்துநின்றது.

(உ௯) படர்தல் - பிரிதல்.

பதைத்தனரெரியிற்சீறிப்பஞ்சவன்படைமேற்பாய்ந்து
சிதைத்தனர்சிலரைத்தள்ளிச்செம்புனல்வாயிற்சோர
வுதைத்தனர்சிலரைவீட்டியுரம்புதைபடக்கோடூன்றி
வதைத்தனர்சிலரைநேரேவகிர்ந்தனர்சிலரைமாதோ. (௩௦)

தாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர்தலைசிதைந்தாருஞ்சில்லோர்
தோள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர்தொடைசிதைந்தாருஞ்சில்லோர்
வாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர்வரையறுத்தலரோன்றீட்டு
நாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர்நராதிபன்சேனைவீரர். (௩௧)

கண்டனர்கன்னிநாடுகாவலனமைச்சர்சீற்றங்
கொண்டனர்முசலநேமிகூற்றெனவீசிடாத்தார்
விண்டனர்மாண்டார்சேனைவீரருமனையவெல்லைப்
புண்டவழெயிற்றுவேந்தைப்புடைநின்றபேடைநோக்கா. (௩௨)

ஏவியசேனையெல்லாமிறந்தனவினிநாஞ்செய்ய
லாவதென்வாளாநாமுமழிவதிங்கெனைத்தப்பிப்
போவதேகருமமென்றுபுகன்றத்துணையைநோக்கிச்
சாவதையஞ்சாவேனத்தனியசொன்றுசாற்றும். (௩௩)

நுண்ணறிவுடையராகிநூலொடுபழகினாலும்
பெண்ணறிவென்பதெல்லாம்பேதைமைத்தாதலாலுன்
கண்ணறிவுடைமைக்கேற்றகாரியமுரைத்தாய்மான
மெண்ணறிவுடையோர்க்கெல்லாமிழுக்குடைத்தன்றோவீதால். ()

தூங்கிருள்வறுவாய்ச்சிங்கமிரண்டுறைதுறையின்மாட்டோர்
லாங்கிருமருப்புக்கேழல்வந்துநீர்பருகிமீளும்
வீங்கிருளுடற்காரேனமொன்றுறைதுறையில்வீரந்
தாங்கிருமடங்கனீர்க்குத்தலைப்படவஞ்சுமன்றே. (௩௫)

அத்திடமரபின்வந்துபிறந்துளேனுதலாலே
கைத்திடுதாரான்வீரங்கவர்ந்திசைதிசையும்வானும்
வைத்திடவல்லேனன்றிமடிந்திடவல்லேனாகிற்
பொய்த்திடுமுடம்பேயன்றிப்புகழுடம்பழிவதுண்டோ. (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

நீங்கில்லெனத்தன்படைதன்னைநிறுத்திநீதென்
கானில்லெனவாழ்கருமாவின்கணங்களெல்லா

(௩௧) வாள்-கைமேல் நின்றதுவிடாத ஆகுபெயர்.
(௩௫) தூங்கல்-தங்கல். காரேனம் என்பதில்—கருமை பெருமைமேல்நின்றது. (௩௬) திடம் - வீரம்

மூனில்லுயிருண்டனமென்றினியோடல்கூடற்
கோனில்லெனவாரப்பவன்போலக்கொதித்துநோந்தான். (௩௭)

நிலத்தைக்கிளைத்துப்பிலங்காட்டிநிமிர்ந்ததுள்வான்
றலத்தைப்புதைப்பத்தனியேனவரவுநோக்கி
வலத்தைப்புகழ்ந்தான்வியந்தான்சிலைவாங்கிவாளிக்
குலத்தைசசொரிந்தான்பொருநைத்துறைக்கொற்கைவேந்தன். ( )

குறித்துசசெழியன்விடுவாளியைக்கோலவேந்தன்
பறித்துச்சிலவாளியைவாய்கொடுபைம்புலென்னக்
கறித்துச்சிலவாளியைககால்கொடுதேய்த்துதேய்த்து
முறித்துசசிலவாளியைவாலின்முறிததுநின்றான். (௩௯)

மானம்பொறாதுமதியின்வழிவந்தவேந்தன்
றானம்பொறாதுகவிழ்க்கும்புகர்த்தந்திகையி
லூனம்பொறாதமுசலங்கொடுத்தேறியுந்ததா
னேனம்பொறாதார்த்திடியேற்றினெழுந்ததன்றே. (௪௦)

தந்திப்பொருப்பைத்துணிக்கென்றுதழன்றுசீற்ற
முந்திக்கதலிக்கொழுந்தணடெனவூசறகையைச
சிந்திப்பிறவாளெயிற்றேசசிசசிதைதததுவீட்ட
முந்திக்கடுந்தேர்மிசைப்பாய்ந்தனன்மூரிததாரான். (௪௧)

திணடேர்மிசைநின்றடனேமிதிரிததுவிட்டான்
கண்டேனவேந்தன்விலக்கிககடுங்காலிற்பாய்ந்து
தணடேருடையததகாத்தான்பரிகனனிறபாய்ந்து
வண்டேறுதாரான்விடவேலைவலந்திரித்தான். (௪௨)

சத்திப்படைமேல்விடுமுன்னாததறுகணவீரன்
பத்திச்சுடாமாமணித்தாரப்பரிமாவினபின்போய்
மொத்திக்குடர்செம்புனல்சோரமுடுகிக்கோட்டாற்
குத்திசசெகுத்தான்பொறுததானலன்கூடல்வேந்தன். ௪௩)

மண்ணிற்குதித்துவலிகண்டுவராகவேந்தை
யெண்ணித்தலையிற்புடைத்தான்கையிருப்புத்தண்டாற்

(௩அ) பிலம்-பாதலம். பொருநை-தாம்பிரபர்ணி. கொற்கை-வையைத்துறை. (௩௯) கோலம்-பன்றி. புகர்-புள்ளி. முசலம்-இருப்புலக்கை. (௪௧) ஊசல்கை-ஊசல்போலாடுந்துதிக்கை. (௪௩) சத்திப்படை-வேர்படை. மணித்தார்-கிண்கிணிமாலை.

புண்ணிற்படுசெம்புனலாறுபுடவிபோர்ப்ப
விண்ணிற்புகுந்தான்சுடர்கீறிவிமானமேலால். (௬௪)

வேனிற்கிழவோனில்விளங்கிவியந்துவானோர்
தேனிற்பொழிபூமழைபெய்யாளைநதுதெய்வக்
கானத்தமுதுண்டிருகாதுகளித்துவீர
வானத்தமுதுண்டரமங்கையர்கொங்கைசேர்ந்தான். (௬௫)

கலிவிருத்தம்.

பின்றுணையாயபெடைத்தனியேன
மென்றுணைமாயவிருப்பதுகற்போ
வென்றிலனேனும்விசும்படைவேனு
லென்றிகல்வேங்கையெதிர்ந்ததுருத்தே. (௬௬)

விறனவில்பேட்டைவிளிப்பதுவேந்தற்
கறனலவென்றவனுள்வினைமள்ளர்க
கிறைமகனானசருச்சரனென்றோா
மறமகனேர்ந்தமராடவிளைந்தான். (௬௭)

நனிபொழுதாடமராடினனஞ்சிற்
கனிசினவன்பெடைகாய்சினவேடத்
தனிமகனைத்தரைவீட்டினதாற்ற
லினியிலையென்னவிளைத்துயிர்சோர்வான். (௬௮)

இரும்புசெய்தண்டினையிம்மெனவோச்சிப
பொரும்படைசென்னிபுடைத்துவிளிந்தான்
விருந்தினராயிருவோருமவிமானத்
தருந்திறல்வானமடைந்தனரன்றே. (௬௯)

வன்றிறன்மன்னவர்மன்னவனுந்தன்
பொன்றிகழ்மாநகர்புக்கனனிப்பாற்
பன்றிவிழுந்துபருப்பதமாகா
நின்றதுபன்றிநெடுங்கிரியென்ன. (௭௦)

(௬௪) விண - வீரசுவர்க்கம். சுடர்கீறி என்றது - சூரியமண்டலத்தின் வழியேசென்று திவ்யதேகம் பெறுதலை.

(௬௫) வேனிற்கிழவன் - மன்மதன். (௬௭) விறல் - வெற்றி. விளித்தல்-மாய்த்தல். ஆள்வினை மள்ளர்க்கிறைமகன் என்றது-வேட்டமாக்களின் தலைவனாகிய சருச்சரனை. (௭௦) பருப்பதம் - மலை. பன்றிநெடுங்கிரி-வராகமலை.

அன்றுதொடுத்ததனுக்கதுபேரா
யின்றும்வழங்குவதிம்பரிலந்தக்
குன்றிலருந்தவர்விஞ்சையர்கோபம்
வென்றவரெண்ணிலர்வீடுறநோற்பார். (௫௧)

கலிநிலைத்துறை.

என்றுகூறியவருந்தமிழ்க்கிறைவனைநோக்கித்
துன்றுமாதவரறிவிலாசகுசரவுருவக்
குன்றின்மீதருந்தவரெலாங்கோதறநோற்று
நின்றகாரணம்யாதெனக்குறுமுனிநிகழ்த்தும். (௫௨)

வேனில்வேளெனவிளங்குவிசசாதரனென்னுந்
தானயாழ்மகன்புலத்தியன்றவத்தினுக்கிடையூ
ருனபாணசெயப்பனறியாசசபித்தனனறவோ
னேனமாகுவோனுய்வதென்றெனககெனமுனிவன். (௫௩)

மன்னாமன்னனுந்தெனனவனவந்துநின்வனததிற
றுன்னுபல்வகைவிலங்கெலாந்தொலைத்துனைமாய்க்கும்
பின்னரிவ்வுருப்பெறுகெனப்பணித்தனனியக்க
னன்னவாறுவ-திறந்துபின்பழவுருவடைந்தான். (௫௪)

ஆயபுணணியவிஞ்சையனுகமாய்ககிடநத
தூயரதாலவவரைமீமிசைததுறநத
பாயகேள்வியரிறைகொளப்பட்டதெவ்வுயிர்க்கு
நாயனாமதுரேசருநயந்தவனுறைவார். (௫௫)

என்றகத்தியன்விடைகொடுத்தியமபினனிப்பாற்
பன்றியேற்றையும்பாட்டியும்பைம்புனத்திட்டுச
சென்றவிந்தபின்பன்னிருகுருளையுந்திகைப்புற்
றன்றலக்கணுழந்தமையாரளந்துரைப்பார். (௫௬)

ஓடுகின்றனதெருமரலுறுவனநிழலைத்
தேடுகின்றனதாய்முலைதீயபாலவேட்டு
வாடுகின்றனதாகவெம்பசிகனிவருதத
வீடுகின்றனவெயில்சுடவெதும்புகின்றனவால். (௫௭)

(௫௨) அருந்தமிழ்க்கிறைவன் - அகத்தியமுநிவன்.

(௫௪) பணித்தல் - அருளிச்செய்தல். (௫௫) இறைகொளல்- தங்கல். (௫௬) ஏறு-ஐகாரச்சாரியைபெற்று இடையில் வல்லொற்றுவிரிந்து ஏற்றையெனநின்றது. (௫௭) தெருமரல் - சுழலல்.

இன்னவாறிவையணங்குறுமெல்லைவேல்வல்ல
தென்னராகியதேவர்கடேவரங்கயற்கண்
மின்னனாளொடுமின்னவிர்விமானமீதேறி
யன்னகானகத்திச்சையாலாடல்செய்திருந்தார். (௫௮)

ஏனமென்பறழுருகணோய்க்கிரங்கினாரிசசை
யானவன்புதந்தத்துயரகற்றுவானின்ற
மானவன்புடைப்பேடையின்வடிவெடுத்தயருங்
கானவன்பறழ்கலங்கனார்கலங்கநேர்வந்தார். (௫௯)

கிட்டுகின்றதந்தாயெதிரகுட்டியுங்கிட்டி
முட்டுகின்றனமொய்ப்பனமுதுகுறததாவி
யெட்டுகின்றனகால்விசைத்தெறிவனநிலததை
வெட்டுகின்றனகுதிப்பனவோடுவமீளவ. (௬௦)

ஏனமின்னமுங்காணபரிதாகியவேன
மானமெய்ம்மயிர்முகிழ்த்திடத்தழுவிமோந்தருளின
மானமென்முலையருத்திமாவலனும்வன்றிறனு
ஞானமும்பெருந்தகையுநற்குணங்களுநல்கா. (௬௧)

துங்கமாமுகமொன்றுமேசூகரமுகமா
வங்கம்யாவையுமானிடயாக்கையவாக்கிக்
கங்கைநாயகன்கடவுளாநாயகன்கயறகண
மங்கைநாயகன்கருணையாந்திருவுருமறைந்தான் (௬௨)

இம்மையிப்பவத்தன்னையாயினிவருபவமுஞ்
செம்மைசெய்தசேதனததைபுஞ்சேதனஞ்செய்தா
ரெம்மையெப்பவததாயினுமெனைப்பலவுயிர்கத
மம்மையப்பராய்ககாப்பவரவரலாலெவரே (௬௩)

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௪ - க்கு திருவிருததம் - ௨௨௫௫.

(௫௮) இச்சை என்றது. இசசாசத்தியை (௫௯) அன்புதந்து- அன்புகூர்ந்து. மானம் - மிருதி. அனா-பசித்துன்பம். (௬௧) ஏனம் இரண்டனுள் முன்னையது, திருமாலாகிய பன்றியை. பின்னது சோமசுந்தரக்கடவுளருளுருவாகியபனறியை. (௬௨) சூகரம்-பன்றி.

(௬௩) செம்மை - புனிதம். சேதனம் - அறிவுள்ளது. அசேதனம் - பு(

சிவமயம்.

நாற்பத்தாராவது,

## பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தந்தைதாயிழந்தலமருங்குருளையைத்தாயாய
வந்துநாயகன்முலைகொடுத்தருளியவகையீ
தந்தவாறிருமைந்தருமந்திரராகி
யெந்தையார்சிவபுரம்புகுந்திருந்தவாறிசைப்பாம். (க)

ஆதிநாயகன்றிருவுருமறைந்தபினனைய
கோதிலாறிரண்டேனமாக்குமாருங்காலைச
சோதியாறிரண்டருக்கர்போற்றோன்றியப்பொருப்பி
லோதியாய்ந்தபல்கலைஞராயொருங்குவீற்றிருந்தார். (உ)

அனையராயவர்வைகுநாளறைபுனற்கூடற
புனிதநாயகனருட்டிறமுயிர்க்கெலாம்பொதுவா
யினியவாவனவென்பதையாவருந்தேற
வனிதைபான்மொழிமங்கைதன்மணாளனைவினவும். (௩)

வெவ்விலங்கினும்வெய்யவாயசேதனவிலங்கா
மிவ்விலங்கெயிற்றேனமென்குருளைகட்கிரங்கிக்
கைவ்விலங்கினையெயதகருணையாய்முலைதந்
திவ்விலங்கறிவகற்றியதியாதெனவிறைவன். (௪)

அகிலவேதமுமாகமபேதமுநம்மைச
சகலசீவதயாபரனென்றுரைசால்பா
லிகலில்சேதனமசேதனமாகியவிரண்டும்
புகலில்வேறலவெமக்கவைபொதுமையவகனுல். (ரு)

தாயிழந்துவெம்பசித்தழலகஞ்சுடத்தழன்று
காயுமாதபம்புறஞ்சுடக்கானிடைக்கிடந்து

---

(க) தந்தை என்றது-முற்பிறப்பில் ஈங்கியென்னும் பெயரை யுடைய யக்ஷனுகிய பன்றியரசை. (உ) அருக்கர் - சூரியர்.

(௩) உயிர்க்கெலாம் எனறது-பிரமன்முதல் பிபீலிகாந்தங் காறுமுள்ள ஆன்மகோடிகளை. (௪) கைவிலங்கு-யானை. ஆய்-தாய்.

(ரு) அகிலம்-அழிவில்லாதது. ஆகமபேதமென்றது, இருபத் தெட்டு சிவாகமங்களை. (சு) ஆதபம்-வெயில். (எ) களைவில்பாசம் என்றது-ஆன்மபோதத்தோடு கலந்துநின்ற ஆணவமலத்தை.

தீயுமேனமென்குருளைகடெருமரவிரங்கி
யாயுமாமுலையளித்துயிரளித்தனமதனால். (௬)

அளவிலாற்றலுந்திறனுநல்லரும்பெறற்கல்வி
விளைவுஞானமுமங்கிடைத்தனர்மீனவற்கினிமேல்
வளைவிலாதகோலமைச்சராய்வளம்பலபெருக்கிக்
களைவில்பாசநீத்தெம்பெருங்கணத்தவராவார். (௭)

என்றுநாயகனுயகிக்கிறைகொடுத்தியம்பி
யன்றுமீனவன்கனவில்வந்தரசகேள்பன்றிக்
குன்றிலேனமாமுகத்தராய்ப்பன்னிருகுமரா
வென்றிவீரராய்வைகுநர்மிக்கறிவுடையார். (௮)

அவரைநின்கடைக்கமைச்சராக்கோடியென்றளவில்
சிவபரஞ்சுடரருள்செயச்செழியர்கோவேந்தன்
கவலருங்களிப்புடையனாய்க்கண்மலர்ந்தெழுமான்
றவழ்நெடுந்திரைக்கருங்கடறததிநீந்தெல்லை. (௯)

மாண்டகேள்விசான்மந்திராகுணாத்தியம்மலைமேற்
காண்டகேனமாவீரரைக்கொணர்கெனக்கருணை
பூண்டகாவலனமைச்சரும்போயவர்க்கண்டு
வேண்டவீரருமீண்டினார்மீனவன்றிருமுன். (௧௦)

வந்திறைஞ்சியவராகமாமைந்தரைநேர்கண்
டந்தமில்களிப்படைந்துவேந்தமைச்சியற்கிழமை
தந்துவேறுபல்வரிசையுந்தக்கவாநல்கிக்
கந்துசீறியகடகரிக்கைதவன்பின்னர் (௧௧)

பழையமந்திரக்கிழார்மடப்பாவைபோல்வாரை
விழவுசால்கடிமங்கலம்விதியினாற்புணர்த்தி
யழகிதாமெனநடத்தினானனையருமவீரக்
கழலினாற்கொருகவயமுங்கணனுமாய்நடப்பார். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

உடம்பாறிரண்டிற்குயிரொன்றெனவொன்றியைவாய்
விடம்பாயரவம்விழுங்குமிரையொத்துநெஞ்சந்

(௯) கடை-திருவாயில். எல்லை என்றது-விடியற்காலையை.

(௧௧) கந்து-கட்டுத்தறி. (௧௨) கவயம்-கவசம்.

(௧௩) ஐவாய்-ஐந்துதலை. திடம் - உறுதி. கல்வியிடம்பாடு. நல்கும்பயன் என்றது-இம்மையில் ஒருவற்குகற்றகல்விபுகழையும், பொருளையும் பெருக்கி மகிழ்வுறுத்தி, மறுமையிலும் உயிர்சென்றுழிச்சென்று பயன்தந்து மகிழ்வுறுத்தலை.

திடம்பாடுகொள்ளவினைவாங்கிச்செழியன்கல்வி
யிடம்பாடெல்கும்பயன்போன்மகிழ்வெய்தநின்றார். (௧௩)

நல்லாவின்பாலினறுந்தேன்கலந்தென்னப்பன்னூல்
வல்லாருமாகிமதிநுட்பருமாகிசோர்வில்
சொல்லாலடையார்மனமுங்களிதூங்கசொல்லிப்
பல்லார்பிறர்சொற்பயனுய்ந்துகவரவல்லார். (௧௪)

பழையேமினையூழ்கொளப்பட்டமென்றேமாப்பெய்தா
ருழையேவல்செய்யுஞ்சிறுர்போலவொதுங்கிவேந்தன்
விழைவேதநைவிடம்போலவெறுத்துவெஃகா
ரழல்போலணுகாரகலார்நிழலனையநீரார். (௧௫)

மறுக்குஞ்செயனீத்துநடக்கையின்வையத்தோரை
யொறுக்கும்பொருளும்பணிகேட்கையிலொன்னலாரைச
செறுக்கும்பொருளுங்கவரார்வினைசெல்வமாக்க
ளிறுக்கும்பொருளேயிறைவற்கிவரீட்டுஞ்செல்வம். (௧௬)

மறத்தானவேலான்மனக்கொள்கைதந்நெஞ்சுள்வான
நிறத்தாடிநீழலெனத்தோற்றநிறுத்துமற்ற

---

(௧௪) அடையார்மனமுங் களிதூங்கசொல்லி என்றது-வழு வின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன் தருதல், என்னுங்குணங்களொருங்கமைந்து பகைவரும் நட்பினை விரும்பும்வண்ணம் சொல்லும் சொல்லாற்றலையுணர்த்திநின்றது. பல்லார் என்றது-பரிசனங்களை. பிறர் என்றது-பகைவர்முதலாயினோரை. கவரல்-ஈண்டு, உண்மையுணர்தலின்மேலது.

(௧௫) ஊழ்கொளல்-நன்குமதிக்கப்படல். ஏமாப்பு-இறுமாப்பு. விழைவு-விருப்பம். ஈண்டு அரசன்விரும்பும் பொருண்மேல் நின்றது. வெஃகல்-விரும்பல்.

(௧௬) மறுக்குஞ்செயல் நீத்துநடத்தல் - தீக்கொளுத்தல்,நஞ்சிடுதல், திருடுதல், ஆறலைத்தல், சூறையாடல், பிறர்மனைநயத்தல் முதலியதீசெயல்களைவிலக்கி அரசன்கோற்கீழடங்கியொழுகுதல். ஒறுக்கும்பொருளுங்கவரார் என்றது-தங்கோற கீழ்வாழுங்குடிகள் குற்றஞ்செய்யின் அவரைத்தூயராக்குதற்பொருட்டுத்துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கொல்லுதல் என்னும்மூவகை ஒறுத்தலில் ஒரோவழித்துன்பஞ்செய்யும் ஒறுப்பொன்றேயன்றி ஏனைப்பொருள்கோடல்முதலியவின்மை. ஒன்னாரைச் செறுக்கும்பொருளுங் கவரார் என்றது-பகைவர்பால்திறைகோடலேயன்றி அவர்கருவூலப்பொருள்முதலியகவராமையை. வினைசெல்வம்-வினைதல்முதலியவற்றால்வரும் செல்வம். (௧௭) வானநிறத்தாடி என்றது - ஆகாயத்தைப்போலப் புகைநிறம்வாய்ந்த கண்ணாடியை. நிறுத்து என்றது-அரசனது மனக்கொள்கையை, இங்கிதம், வடிவு, தொழில்,சொல் முதலியவற்றாலளக்காது மனத்தெற்றடு கண்ணுமுகமுங்கலந்தன ஆதலால் அவற்றாலளந்தமையை. இழைத்தல்-செய்தல்.

தறத்தாறெனிலாற்றுவரன்றெனிலாக்கமாவி
யிறத்தான்வரினுமனத்தானுமிழைக்கவெண்ணு. (கஎ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவாறொழுகும் பன்னிருவோரு மீகையுந்தருமமும் புகழுந், தென்னர்கோமகற்கு வைகலும்பெருகத் திசையெலாம்விசய முண்டாக்கிப், பன்னகாபரணன் சிவபுரமடைந்து பரன்கணநாதருட்கலந்து, மன்னிவீற்றிருந்தார் மனனர்மன்னவனும் வான்பதமடைந்துவீற்றிருந்தான். (கஅ)

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௨௭௩.

---

நாற்பத்தேழாவது,

## கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வரிக்குருகிப்பத்திரற்குப்பலகையிட்டமணிகண்ட
னரிக்குருளைவடிவானவடல்வீரர்க்கரசன்பாற
பரிக்குமமைச்சியலளித்தபரிசுரைத்தாமபசுபதியாற்
கரிக்குருவிகுருமொழிகேட்டருளடைந்தகதைபகர்வாம். (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனிராசராசன்வானவர்க்கரசனான
பின்னவன்குமரனானபெருவலிமடங்கலன்னான்
றன்னலரடிபோற்சாயக்குருசுகுணபாண்டியனீர்ஞால
மின்னதீர்த்தறக்கோலோச்சியீரங்குடைநிழற்றுநாளில் (௨)

ஆற்றல்சாலொருவன்மேனாளாற்றவுமறனேயாற்றி
மாற்றமில்சிறிதுபாவஞ்செய்ததன்வலத்தால்வந்து
தேற்றமில்கயவாயாகிச்செனித்தலாற்காகமாதி
கூற்றெனவூற்றஞ்செய்யக்குருதிசோர்தலையதாகி. (௩)

---

(க) வரி - இசைப்பாட்டு. அரி-பன்றி. (௨) வானவர்க்கரசனானபின்-இந்திரபதமடைந்தபின். (௩)மேனாள்-முற்பிறப்பு. கயவாய்-கரிக்குருவி.

புட்கெலாமெளிதாயூறுபாடஞ்சிப்புறத்துள்வைகி
யுட்கிநீள்வனத்துட்போகிவழிமருங்கொருசார்நிற்குங்
கட்கவிழ்ந்தொழுகப்பூத்தகவிழிணர்மரமேல்வைகி
வெட்கமீதூரசசாம்பிவெய்துயிர்த்திருக்குமெல்லே. (௪)

விடையவனீறுபூசுமெய்யவன்பூணடகண்டித்
தொடையவன்புறம்புமுள்ளுந்தூயவன்குடையுங்கையி
லுடையவன்றருமதீர்த்தயாத்திரையொழுக்கம்பூண்ட
நடையவனொருவனந்தநறுந்தருநிழலிற்சார்ந்தான். (௫)

இருந்தவன்சிலரைநோக்கியிம்மபுவாவெனவாக்கும்பேறு
தருந்தலந்தீர்த்தமூர்த்திதன்மையிற்சிறந்தவன்பு
வருந்தமிழ்மதுரைபொற்றாமரைத்தடஞ்சுந்தரேசப்
பெருந்தகையென்றுசான்றோர்பேசுவராதலாலே. (௬)

ஓரிடத்தினையமூன்றுவிழுப்பமுமுளதாகப்
பாரிடத்திலலையேனைப்பதியிடத்தொன்றேயென்றுஞ்
சீருடைத்தாகுங்கூடற்செழுநகரிடத்தமூன்றும்
பேருடைத்தாகுமென்றார்பிறிதொருபதியாதென்றான் (௭)

இம்மதுரேசன்சேவித்தேத்துவோர்க்கெளியனாகிக்
கைம்மலாநெல்லிபோலக்கருதியவரங்களெல்லா
மிம்மையினுடனேநல்குமேனையதலத்துவாழ்வோ
ரம்மையினன்றிநல்காராதலாலதிகனென்றான. (௮)

மற்றதுகேட்டுகொம்பாவைகியநயவாயஞானம்
பெற்றதுபறவையாகிப்பிறந்தும்பிறவுந்தேற்ற
முற்றதுநாமிசசன்மமொழிப்பதற்கறவோனிங்ஙன்
சொற்றதேயுறுதியென்றுதுணிவுகொணடெழுந்ததன்றே. (௯)

ஆய்மலர்க்கானநீங்கியாடகமாடக்கூடற்
போய்மலர்க்கனககஞ்சப்புணரியப்புனறோய்ந்தாம்பல்
வாய்மலர்க்கயலுணகணணமணாளனைவலஞ்செய்தன்பிற்
றோய்மலர்க்கழலிணையகத்தினுறறொழுதர்ச்சித்தே. (௧0)

---

(௪) புறம் - நகர்ப்புறம். உட்கல் - வருந்தல். கவிழிணர்மரம் - மாமரம்; "கீழிணர்நின்ற மேற்பகைமாவின்" என்றார்பிறர். சாம்பி- சோர்ந்து. (௫) கடைப்பிடி - ஈறுதொக்குக்கடைஎனநின்றது.

(௭) சீர் - திருவிழாச்சிறப்பு. விழுப்பம் - மேன்மை.

(௧0) அகத்தினுற்றொழுது என்றது - மானதபூசையை.

இன்னணமூன்றுவைகல்கழிந்தபினெம்பிராட்டி
தன்னமர்காதலானைத்தாழ்ந்தெதிர்நோக்கியைய
வென்னையிக்கயவாய்செய்யுஞ்செயலிதன்வரவியாதென்ன
முன்னவனதன்றன்செய்திவரவெலாமுறையாற்கூறு. (௧௧)

பத்திமைநியமம்பூண்டபறவைமேற்கருணைநாட்டம்
வைத்திமையாதமுக்கணமறைமுதலொருசேய்க்கன்று
நித்தியநிலைமைநல்கிநேர்ந்தவெங்கூற்றைக்காய்ந்த
சத்தியஞானமித்திஞ்சயத்தினையுபதேசித்தான். (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

உவமையற்றவனுரைத்தமந்திரஞ்
செவிமடுத்தலுஞ்சிறறுணாசசிபோய்ப்
பவமகற்றிடப்படிகரிகுரீஇ
கவலைவிட்டரன்கழல்வழுத்துமால். (௧௩)

எணணிலாவுயிரகிறைவபோற்றிவான்
றணணிலாமதிசசடிலபோற்றியென்
புணணியப்பயன்போறறியஙகயற்
கணணிநாதநின்கருணைபோறறியால். (௧௪)

தெளிதலின்றியேசெயததீமையால்
விளியுமென்னையுமாளலவேணடுமோ
வெளியரெஙகுளாரெனறுதோநதுதோந
தளியையாவதுனனருளினவணணமே. (௧௫)

உம்மைநல்லறமுடையநீரமையா
லிம்மையிம்மனுவியம்பிஞாபிது
வம்மைநன்னெறிக்கேதுவாதலான்
மும்மையுநலமுடையமொயம்பினேன். (௧௬)

ஆயினும்மெனக்கையவோாகுறை
தீயபுள்ளெலாமுறுசெய்தெனைக்
காயுமானமுங்கழியக்கண்டபே
ரேயெனும்படிக்கெளியனுயினேன். (௧௭)

---

(௧௨) சேய் - மார்க்கண்டன. மிததிஞ்சயம்-மரணத்தைத்தவிர்க்கும், மூன்றெழுத்தாலாகியதோர் வேதமந்திரம். (௧௩) பவம்-மறுபிறப்பு. சடிலம் - சடை. (௧௬) உம்மை - முற்பிறப்பு. அம்மை-மறுமை. மும்மை என்றது - உம்மை, இம்மை, அம்மைகளை. மொய்ம்பு-வலி. (௧௭) ஏ - இழிவுக்குறிப்பையுணர்த்து மோரிடைச்சொல்.

என்னவக்குரீ இயம்பவெம்பிரா
னன்னபுட்கெலாம்வலியையாகெனப்
பின்னுமக்குரீ இதாழ்ந்துபேதையேற்
கின்னுமோர்வரந்தருதியென்றதால். (௧௮)

வலியையென்பதென்மரபினுக்கெலாம்
பொலியவேணுமெப்போதுநீசொன
வொலியமந்திரமோதியோதிநாக
கலியைவெல்லவுங்கருணைசெய்கென. (௧௯)

ஆவதாகவென்றமரநாயகன்
மூவெழுத்தினுன் முடிந்தவம்மனு
தாவிறெய்வதமிருடிசந்தமோ
டோடிலோசைமூன்றெருடெருட்டினுன். (௨0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குருமொழிபயின்றமுளவாய்கருருவிதன்குலனுந்தன்போ
லருமறைமுதல்வனீந்தவாற்றலாறபறவைகளெல்லாம்
பெருமைசால்வலியானென்னுமபெயரவாயுலகின்மன்னக்
கருமணிகணடன்செம்பொறகனைகழலடிசோந்தன்றே. (௨௧)

இககரிகருருவிதானேற்றெய்தியவரததைததன்போ
லொக்கலுமெளிதாவெய்தப்பெறறதாலுலகின்மேன்மை
தககவனெருவன்வாழததனகிளைவாழ்வதென்ன
மிககவரெடுதெதுக்கூறும்பழமொழிவிளஙகிறறன்றே. (௨௨)

மேற்படி - வேறு.

ஈசனடிக்கன்பில்லார்போலெளியாரில்லையாவர்க்கு
மீசனடிககன்புடையார்போல்வலியாரில்லையாவர்கரு
மீசனடிக்கன்பின்மையினுலெளிதாய்த்திரிந்தவிக்கயவா
யீசனடிக்கன்புடைமையினுல்வலிதாயிற்றேயெவ்வுயிர்க்கும். (௨௩)

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௯ - க்கு - திருவிருத்தம்-௨௨௬௬.

---

(௨0) மூவெழுத்தினுன் முடிந்தவம் மநு என்றது-திரியம்பக மநுவை. சந்தஸ்-காயத்திரிசந்தஸ். ஓசைமூன்றுவன-அநுதாத்தம், உதாத்தம், சொரிதங்கள். (௨௧) முள்வாய் - முள்போலக்கூரிய வாய் என கிற்றலால் பண்புவமத்தொகை. (௨௨) ஒக்கல் - தன்சாதிப்பறவைகள்.

சிவமயம்.

## நாற்பத்தேட்டாவது,

# நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

அத்திதந்தவிமானமழகியார
பத்திதந்தபறவைக்குமந்திர
சித்திதந்ததிறனிதுநாரைக்கு
முத்திதந்தகருணைமொழிகுவாம் (க)

தேக்குநீர்வையைநாட்டொருதென்புவத்
தாக்குமாடவைப்பொன்றுளதவ்வயில்
வீக்கும்யாழ்செயும்வண்டுகெகுவீழ்நற
வாக்குதாமரைவாவியொன்றுள்ளதால். (உ)

ஆழமிக்ககயந்தலையத்தலை
வாழுமீனமனைத்தையுமவாய்ப்பெய்து
சூழ்நந்துமுத்தீனுந்துறைக்கணே
தாழ்வதோர்செய்யதாணமடநாரையே. (ங)

சிறியநாணமழையின்றியசசேயிதழ்
வெறியதாமரையோடைவியன்கரை
யிறைகொணாரையிருவினைப்பௌவமும்
வறியதாகிவறப்பவறந்ததால் (ச)

நுரைசெறிந்தனநோன்சிறைநாரையு
மிரைவிரும்பியவாவியிகந்தொரீஇ
விரையவந்தொருகானிடைவீழ்ந்ததாற்
புரையிலோர்க்கிடனாகுமப்பொங்கர்வாய். (ரு)

முத்தரானமுனிவர்குழாத்தொடுஞ்
சுத்தவானந்தவாரியுட்டோய்ந்துதன்
சித்தமாசுகழீஇசிவமாகிய
சத்தியத்தவமாமுனிதங்குமால். (சு)

---

(உ) மாடவைப்பு - நகரம். (ங) கயந்தலை - தடாகம். நந்து-சங்கு. தாழ்தல் - வசித்தல். (ரு) புரையிலோர் என்றது-தவசிகளை. புரை-குற்றம். (சு) சுத்தவானந்தவாரி என்றது - பரஞானத்தால் வந்த சிவானந்தவெள்ளத்தை.

கூப்பிடெல்லைகுணித்துச்சதுரமாய்
யாப்பமைந்துசுற்றெறங்கும்படித்துறைக்
கோப்பமைந்துகுளிர்சந்தியாமடங்
காப்பமைந்தோர்கயந்தலையுள்ளதால். (௭)

விரைசெய்சண்பகம்பாதிரிவேங்கைதே
னிறைசெய்வஞ்சியிலஞ்சிகுராமரா
நிறைசெய்கிஞ்சுகநீணமருதாதியா
வுரைசெய்பன்மரமும்புறத்துள்ளவால். (௮)

அந்தவாவியின்பேரதோதீர்த்தமென்
றிந்தஞாலமியம்புவதாலிரை
யுந்தவாவுகொடுக்கவெழுந்துமுன்
வந்தநாரையதன்கரைவைகுமால் (௯)

ஆய்ந்தமாதவரப்புனிதத்தடந்
தோய்ந்துதோய்ந்தங்கெழுந்தொறுந்தோட்புறஞ்
சாய்ந்தவார்சடைக்கற்றையிற்றததுமீன்
பாய்ந்துபாய்ந்துபுரள்வனபார்த்தரோ. (௧௦)

ஈண்டையித்தவத்தோர்திருமேனியைத்
தீண்டவெத்தவஞ்செய்தனவோகொலென்
றுண்டைமீனமக்காகாவெனவிரை
வேண்டுநாரைவெறுத்தங்கிருந்ததால். (௧௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகர்தவத்தோர்யாருந்தடம்படிந்தேறிநித்த
மன்னியகருமமுற்றிச்சந்தியாமடத்தில்வைகி
மின்னியமகுடஞ்சூடிவேந்தனாயுலகங்காத்த
பொன்னியற்சடையான்கூடற்புராணநூலோதுகின்றார். (௧௨)

அண்ணலெம்பெருமான்செய்தவருள்விளையாட்டுமோதிப்
பண்ணவன்சிறப்புங்கூடற்பழம்பதிச்சிறப்புந்தீர்த்தத்
தெண்ணருஞ்சிறப்புஞ்சேர்ந்தோர்க்கெளிவருமிறைவனென்னும்
வண்ணமுமெடுத்துக்கூறக்கேட்டங்குவதியுநாரை. (௧௩)

---

(௭) குணித்து-வரையறுத்து. கோப்பு-கோவை. (௮) அதோ தீர்த்தம்-அச்சோததீர்த்தம். இரை-உணவு. அவாவு-விருப்பம்.

(௧௦) தோட்புறம்-பிடர்.

மடம்படுமறிவுநீஙகிவல்வினைப்பாசம்வீசித்
திடம்படுமறிவுகூர்ந்துசிவபரஞ்சோதிபாதத்
திடம்படுமென்புவாவென் றீர்த்தெழவெழுந்துநாரை
தடம்படுமாடக்கூடற்றணிநகரடைந்துமாதோ. (௧௪)

வாங்கியதிரைசூழ்பொற்றாமரைபடிந்திமையாவேழந்
தாஙகியவிமானமேயதலைவனைததாழ்ந்துசூழ்ந்து
தேங்கியவருட்கணேக்கத்தெரிசிதது்திருமுன்வைகி
யோங்கியகருணைமேனியுள்ளுறத்தியானஞ்செய்து. (௧௫)

இந்நிலைநியமமூவைந்தெல்லைஞான்றியன்றபின்ற
ளந்நிலையொழுகுநாரையாடககமலந்தோய்வான்
வன்னிலைமதில்சூழ்ஞாங்காவந்துழிப்பசியால்வெந்து
மின்னிலைவேல்போற்றுள்ளுமீன்கவர்ந துணருமென்ற. (௧௬)

சிறிதுளத்துள்ளிநாதன்றிருவருள்வலத்தாறபின்ன
ரறிவுவந்தச்சோவிநதவறப்பெருந்தீரததது்துள்ளே
யெறியுமீனருந்தவாசையெழுந்ததேயெனக்கிப்போதிப்
பிறவியென்றொழிவதென்றுப்பேரஞரடைந்துபின்னும். (௧௭)

சுந்தரச்செம்மல்பாததுணைமலரன்பிற்றோய்ந்து
சிந்தைவைத்திருககுமெல்லைதேவருமறையுஞ்செயயும்
வந்தனைககரியானுரைமனநினைவடிவாய்ததோன்றி
யெந்தமக்கினியாயவேணடும்வரமென்கொலியமபுகென்றான். (௧௮)

கலிவிருததம.

செய்யகான்மடநாரையுஞ்சென்றுதாழ்ந்
தையனேயிப்பிறவியறுத்துநின்
மெய்யர்வாழ்சிவலோகததின்மேவிநா
னுய்யவேணடுமொன்றின்னமுமுணடரோ. (௧௯)

வள்ளலென்மரபுள்ளவுமற்றைய
புள்ளுமிந்தப்புனிதமலர்த்தடத்

(௧௪) மடம் படுமறிவு என்றது—அறியாமையை. வல்வினை-ஆகாமியவினை. திடம்படுமறிவு - ஞானேதயம்.

(௧௫) வாஙகல்-வளைதல். தேஙகிய வருட்கணேக்கந் தெரிசித்து என்றது—சஞ்சிதகன்மமொழிந்தமையை.

(௧௬) எல்லை-நாள். ஞாங்கர்-பக்கம். (௧௭) அஞர்-துன்பம்.

துள்ளமீனுயிருண்ணினெக்காலமுந்
தள்ளொணுதபழிவந்துசாருமே. (௨0)

என்றுமித்தடமீனிலவாகநீ
நன்றுசால்வரநல்கெனவெள்ளிமா
மன்றுளானும்வரந்தந்துபோயினுன்
சென்றுநாரைசிவலோகஞ்சேர்ந்ததால். (௨௧)

இயங்களார்த்தியம்பவிமானமேற்
புயங்கனுன்குழுக்கணகளும்பொற்பவான்
வியங்கொள்பூமழைவெள்ளத்தாழ்ந்துபோய்
வயங்கொணதிகணத்துளவதிந்ததே (௨௨)

அன்றுதொட்டின்றளவும்பொற்றுமரை
யென்றுரைக்குமெழின்மலரோடையிற
சென்றுகைத்துத்திரிகின்றமீனலா
லொன்றுமறறன நீர்வாழுயிர்களும். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

தன்கிளையன்றிவேற்றுப்பறவைகடாமுந்தன்போ
னன்கதியடையவேண்டிறறேகொலிநநாரைசெய்த
வன்பினில்வியப்போவீசனருளினில்வியப்போவன்பர்க்
கின்புருவானவீசனன்பருக்கெளிதேதையே (௨௪)

கலிவிருத்தம்.

மறக்குறும்புகளைக்கட்டுமெண்ணின்மே
லறப்பெரும்பயிராக்கியதன்பயன்
சிறக்கநல்கிடவுண்டுசெருக்குவான்
றுறககமெய்தியிருந்தானசுகுணனும். (௨௫)

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௭ - க்கு - திருவிருத்தம - ௨௩௨௧.

---

(௨௨) வியம்-பெருமை. வயம் - வெற்றி. (௨௫) மறக்குறும் பென்றது - பாவங்களை.

சிவமயம்.

# திருவாலவாய்க்காண்டம்.

## நாற்பத்தோன்பதாவது,

# திருவாலவாயானபடலம்.

சோமசுந்தரக்கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையார்விடுத்தபழி யழலவழுதியுடல்குளிப்பப்பதிகமோதுஞ், சேயுடையாரணந்திளைக்குஞ் செவியுடையாரளவிறந்ததிசைகளெட்டுந், தோயுடையாா பொனனிதழித தொடையுடையார் விடவரவஞ் சுற்றுமால, வாயுடையாாபுகழ்பாடப் பெறுவேமேல் வேணடுவதிம் மனிதயாககை. (க)

அஙகையறகணணம்மையார் வணக்கம்.

வேதனெமொலாதிவிணணுடாமணணுடாவிரதயோகர்
மாதவர்யாவருங்காணமணிமுறுவல்சிறிதரும்பிமாடக்கூட [வி
ஞுதனிருதிருககரஙதொட டமயிரினமேல்வைததகயனுட்டசசெல்
பாதமலரெழுபிறவிககடனீநதும்புணையெனபாபறறிலாதோர். (உ)

மேறபடி - வேறு.

ஓலவாய்மறைகடேறுமொருவன்றன் னுலகந்தன்னைச
சேலவாயுழலுநாரைக்கருளியசெயலீதம்ம
நீலவாய்மணிநோகணடாவெனடியநான்மாடககூட
லாலவாயாகசசெய்தவருட்டிறமெடுத்துசசொல்வாம். (ங)

சித்திரமேருவென்றதிரணடதோட்சுகுணன்பின்பு
சித்திரவிரதன்சித்ரபூடணன்றிணடேர்வல்ல
சித்திரதுவசன்வென்றிசசித்திரவருமன்வன்றோட்
சித்திரசேனன்சீர்சால்சித்ரவிக்கிரமனென்போன். (ச)

---

(க) பழியழல்-அபிசாரயாகததின்சடத்தீ. சேய்-திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார். ஆரணம் - திருநெறித்தமிழ்வேதம்.

(ங) ஓலம்-ஒலி, நீலவாய்மணி-நீலரத்தினம்; இதில் நீலம் என்பது நீல் எனக் கடைகுறைந்து நின்றது. (ச) சித்திரம்-அழகு.

மணிகெழுதேரிராசமார்த்தாண்டனிராயசூடா
மணியணிமுடியிராசசார்த்தூலவழுதிசிந்தா
மணிநிகர்துவிசராசகுலோத்தமணமடங்காவென்றி
மணிதிகழ்பொலம்பூணயோதனப்பிரவீணன்மன்னே. (௫)

இயம்பருந்திறலிராசகுஞ்சரன்பரவிராச
பயங்கரன்மைந்தகும்பைந்தாருக்கிரசேனன்பாரைச
சயங்கெழுசோணமேலேந்துசத்துருஞ்சயன்வீமத்தேர்
வயங்கெழுமன்னன்வீமபராக்கிரமவழுதிமாதோ. (௬)

பெயல்வளைவிந்தைசேர்ந்தபிரதாபமார்த்தாண்டப்பேர்த்
தெவ்வடுசிலையானேர்விக்கிரமகஞ்சுகன்றேரார்போர்
வௌவியசமகோலாகலனெனுமவானைவேலா
னவ்வியமவித்தசிந்தைய னலவிக்கிரமனென்போன். (௭)

எழில்புனையதுலகீர்த்தியெனவிருபத்திரண்டு
வழிவழிமைந்தராகிவையகங்காத்தவேந்தர்
பழிதவிர்துலகீர்த்திபாண்டியன்றனபாலின்பம
பொழிதருகீர்த்திபூடணன்புரக்குநாளில். (௮)

கருங்கடலேழுங்காவற்கரைகடந்தார்த்துப்பொங்கி
யொருங்கெழுந்துருத்துச்சீறியும்பரோடிம்பரெட்டுப்
பொருங்கடகரியுமெட்டுப்பொன்னெடுங்கிரியுநேமிப்
பெருங்கடிவரையும்போய்ப்பிரளயங்கோத்தன்றே (௯)

அப்பெருஞ்சலதிவெள்ளத்தழிந்தனவழிவிலாத
வெப்பெரும்பொழிலுமேழுதீபமுமிவற்றுட்டங்கி
நிற்பனசெல்வவானதிணைகளுநீண்டசென்னிப்
பர்ப்பதவகையுமீறுபட்டனவாகவங்கண். (௧0)

தேனிழிகுதலைத்தீஞ்சொற்சேனெடுங்கண்ணிகோயில்
வானிழிவிமானம்பொற்றாமரைவிளையாட்டின்வந்த
கானிழியிடபக்குன்றங்கரிவரைநாகக்குன்ற
மானிழிவரைவராகவரைமுதலழிவிலாத. (௧௧)

(௫) சிந்தாமணி-கேட்டதைக்கொடுக்குமோர் தெய்வமணி.

(௬) வீமத்தேர் வயங்கெழுமன்னன் - வெற்றிமிகுந்த வீமரத பாண்டியன். (௭) விந்தை-ஜயலட்சுமி. தேரார்-பகைவர்.

(௯) நேமிப்பெருங்கடிவரை - சக்கரவாளகிரி. பொழில்-நாடு; இது ஈண்டு, நவகண்டங்களை யுணர்த்திநின்றது. நிற்பன செல்வவானதிணை - நிலையியற்பொருள், இயங்கியற்பொருள். பர்ப்பதம்-மலை. (௧௧) கான்-மணம்.

வெள்ளநீர்வறப்பவாதிவேதியன்ஞாலமுன்போ
லுள்ளவாறுதிப்பநல்கியும்பரோடிம்பரேனைப்
புள்ளொடுவிலங்குநல்கிக்கதிருடற்புத்தேண்மூவர்
தள்ளருமரபின்முன்போற்றமிழ்வேந்தர்தமையுந்தந்தான். (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

அஙகியைமதிமரபென்னுமாழியுட்
டஙகியகலையென்னன்கிரட்டிதன்னொடும்
பொஙகியநிலாமதிபோலத்தோன்றினன்
வஙகியசேகரவழுதிமன்னனே. (௧௩)

தாளணிகழலினன்றஙகணுயகன்
கோளணிபுரிசைசூழ்கோயில்சூழவோர்
வாளணிகடிநகர்சிறிதுவைகவைத
தாளரியேறெனவவனிகாக்குநாள (௧௪)

செய்யகோன்மனுவழிசெலுத்துநீர்மையாற்
பொய்கெழுகலிப்பகைபுறந்தநதோடதநன்
வையகமபல்வளஞ்சுரப்பவைகலு
மெய்கெழுமன்பதைமிககவாலரோ. (௧௫)

பல்குறுமானிடப்பரப்பெலாமொருங
கல்குறவிடஙகுறைவாகவாய்மதுப்
பிலகுறுதாரினனபிறைமுடிததவன்
மல்குறுகோயிலின்மருஙகடைய்தினன். (௧௬)

கறையணிகணடனைதடிழ்ந்துகைதொழு
திறையவநின்னருள்வலியினிந்நிலப்
பொறையதுவாற்றுவேற்கிணடிப்போதொரு
குறையதுண்டாயினதெனறுகூறுவான். (௧௭)

இத்தனைமாககளுமிருககத்தக்கதாப்
பத்தனஙகாணவிப்பதிக்கணுதியே

(௧௨) ஆதிவேதியன்-சிவபெருமான்; அல்லது ஆதி - சிவபெருமான். வேதியன், பிரமனெனப்பொருள்கூறுவதுமொன்று. கதிருடற்புத்தேண மூவர் என்றது—ஒளியுருவாகிய சோமசூர்யாக்கினிகளை. தமிழ்வேந்தர்-சேரசோழபாணடியர்.

(௧௩) வஙகியசேகரன்-வம்சசேகரன். (௧௪) கோள் - நவக்கிரகம். (௧௫) மன்பதை - மக்கட்கூட்டம். (௧௬) அல்கல் - வசித்தல்.

(௧௮) பத்தனம் - நகரம்.

வைத்தறைசெய் திடும்வரம்புகாண்கிலே
னத்தமற்றதனை யின்றறியக்காட்டென்றான். (௧௮)

நுணணியபொருளினு நுண்ணிதாயவர்
விண்ணணி ழிவிமானநின்றெழுந் துமீனவன்
றிண்ணியவன்பினுக்கெளியசித்தராய்ப்
புண்ணியவருட்கடலாகிபபோதுவாா. (௧௯)

கலிநிலைத்துறை.

பாம்பினாற்கடிசூத்திரஙகோவணம்பசுந்தாட்
பாம்பினாற்புரிநூல்சன்னவீரம்வெம்பகுவாய்ப்
பாம்பினாறகுழைகுணடலமபாதகிணகிணிநாண
பாம்பினாறகரகஙகணம்பரிந்தனர்வந்தார். (௨௦)

வந்தயோகர்மாமணடபமருங்குநின்றங்கைப்
பந்தவாலவாயரவினைப்பாாததுநீயிவனுக்
கிந்தமாநகரெல்லையையளந்துகாட்டெனரு
ரந்தவாளராவடிபணிந்தடிகளைவேணடும். (௨௧)

பெருமவிநநகரடியனேன்பெயரினால்விளஙகக்
கருணைசெய்தியென்றிரந்திடக்கருணையஙகடலு
மருணயந்துநோந்தனையதேயாகெனப்பணித்தா
னுருகெழுஞ்செலவுகழுமொல்லெனசசெல்லா. (௨௨)

கிட்டிசைததலைசசென்றுதன்கேழ்கிளாவாலை
நீட்டிமாநகர்வலமபடநிலம்படிந்துடலைக்
கோட்டிவாலைவாயவைததுவேறகொறறவற்கெல்லை
காட்டிமீணடரன்கஙகணமானதுகரததில் (௨௩)

சிததாதஞ்சினகரதெழுநதருளினாசெழியன
பைததவாலவாய்கோலியபடிசுவரெடுதது ச
சுததநேமிமால்வரையினைததொட்டகழ்நதெடுத்து
வைத்ததாமெனவகுத்தனன் மஞ்சுசூழிஞ்சி. (௨௪)

தென்றிசைப்பரஙகுன்றமும்வடதிசையிடபக்
குன்றமுநகுடக்கேடகநகரமுஙகுணபாற்
பொன்றலஙகிழித்தெழுபொழிற்பூவணநகரு
மென்றுநாற்பெருவாயில்கட்கெல்லையாவகுத்தான். (௨௫)

(௨௦) கடிசூத்திரம்-அரைஞாண. பசுமை-இன்மை.
(௨௨) உரு-அச்சம் உரகம்-மார்பாற் செல்வது, பாம்பு.
(௨௪) இஞ்சி-மதில்.

அனையநீண்மதிலாலவாய்மதிலெனவறைவா
னனையவார்பொழினகரமுமாலவாய்நாமம்
புனையலாயதெப்போதுமப்பொன்னகாதன்னைக்
கனையவாாகழற்காலிஞன்பண்டுபோறகண்டான். (உசு)

கொடிகணீண்மதின்மணடபங்கோபுரம்வீதி
கடிகொளபூம்பொழிலினனவும்புதியவாககணடு
நெடியகோளகைகிரீடம்வாணிழன்மணியாற்செய்
தடிகள்சாத்தியகலனகளுமவேறுவேறமைத்தான். (உஎ)

பல்வகைப்பெருங்குடிகளும்பரப்பெலாசிரப்பிச
செல்வவானவன்புரந்தரன்புரத்தினுஞ்சிறப்ப
மல்லன்மாநகாபெருவளநதுளும்பிடவளர்த்தான்
றொல்லைநாட்குலசேகரன்போல்வருதோன்றல். (உஅ)

திருவாலவாயானபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ருஅ - ககூ திருவிருத்தம் - உருசக.

---

## ஐம்பதாவது
## சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஙகணருரகமணிநதருளவடிவமடைநதரசகமகிழக
கஙகணவிடவரவஙகொடுகெடிநகாகணடருணமுறைபரிதுவாஞ்
சஙகணிகுழையினர்பஞ்சவன்வழிபடுதமபெயரெழுதியகூர்
வெங்கணைகொடுவளவன்படைமுடுகியவென்றியையினிமொழிவாம்

வெஙகயனீளகொடிவஙகியசேகரன்வெணகுடைநீழலின்வாய்
வஙகமுலாவியதெண்கடன்ஞாலமடந்தையுமாசறுசீர்ச
செஙகமலாலமஙகையுமவாலியதிணபதுமாலயமே
னஙகையுமோவறமஙகலமானநயமபெறுவாழ்வுறுநாள். (க)

---

(உஎ) கோளகை-வட்டம். (உஅ) செல்வவானவன்-குபேரன்.

(க) வளவன்-விக்கிரமசோழன். வென்றி, இது காரியவாகு பெயராய்த்திருவிளையாடலாகிய காரணத்தை விளக்கிநின்றது.

(உ) ஓவு - ஒழிவு.

வேழமறப்படைசூழவெதிர்த்தவர்வீறுகெடுத்தடியிற்
றாழவடர்த்திகல்வாகைதொடுத்தலர்தார்புனைவிக்கிரம
சோழன்மதிக்குலநாயகனைப்பொருசூள்கருதித்தொலையா
வாழ்கடலுலகிணையாமனிகந்தொடுமோடமருகெழுவான். (௩)

கயபதிகாய்சினநரபதிபாயதுரகதபதியேமுதலா
வயமிகுதோளவடதிசையினராதிபர்வலிகெழுசேனையினோ
டியமிடியேறிமிழிசையெனவாய்விடவிரதமதேறிநடாஅய்ப்
பயன்மலிகாவிரிநதியருகேயுறைபதிகொடுமேயினனால். (௪)

சிலைத்தெழுசெம்பியன்வெம்படைமள்ளர்செயிர்த்துமதிக்கடவுட்
குலத்தவனாட்டினிருந்தெழிலார்நிரைகொண்டுகுறும்புசெய்து
மலர்த்தடமேரியுடைத்துநகர்க்குவரும்பலபண்டமுமா
றலைத்துமுடுக்கிநெருக்கமலிந்துநமக்கடிபிட்டனரால். (௫)

மாறனறிந்தினியென்செய்துநேரியனவன்படையோவளவின்
றேறியெதிர்ந்தமராடினெனக்கருதிக்குறையைப்பிறையோ
டாறணிபூரணசுந்தரனெந்தையடித்தலமுன்குறுகாக்
கூறியிரந்துவரம்பெறுகென்றிறைகோயிலடைந்தனனால். (௬)

அடைந்துபணிந்தருணாயகனேயடியேனொடுவிக்கிரமன்
றொடர்ந்தமராடவுயர்புலமன்னவர்தொகையொடுபாசறைவாய்ப்
படர்ந்திறைகொண்டனனேபொரவெற்புதாதியெனக்கிலையே
மிடைந்துவரும்படைமிக்கவிடத்தரணவேறுளதோவிறைவா. (௭)

என்னையினிச்செயுமாறெனமாறனிரந்துமொழிந்திடலு
முன்னவன்வானிடைநின்றசரீரிமொழிந்தருள்வானமுதனீ
யன்னவனோடமராடுபினுமடைந்துதவித்துணையாய்
நின்னதுவாகையெனப்பொருகின்றனனீயினியஞ்சலென. (௮)

சிந்தைகளித்திருகண்களித்திருசெங்கைகுவித்திறைவ
னந்திமதிச்சடையந்தணனைத்தொழுதன்றுபுறப்படமுன்
வந்தனனொற்றுவனந்திவரைக்கயல்வந்ததுவிக்கிரமன்
வெந்தறுகட்படையென்றரசற்குவிளம்பினனப்பொழுதே. (௯)

---

(௩) பொருசூள்-போர்த்தொழிலைக் குறிக்கும் வஞ்சினம்.

(௪) துரகம் - குதிரை. (௫) குறும்பு - கொடுந்தொழில். ஆறலைத்தல் - வழிபறித்தல் அடியிடல்-தொடங்கல்.

(௬) ஏறி - மேற்சென்று. (௭) பாசறை - படைவீடு.

(௯) நந்திவரை - இடபமலை.

அரசனியம்பலவதிரவலம்புரியலறவலஙகுளைமா
னிரதமணைந்திடவிசைகொடுசிந்தைபினிடவலவன்கடவப்
புரசைநெடுங்கரிதிரையெறியுங்கடல்பொருபரிவிணைடொடுதேர்
விரைசெய்நறுந்தொடைவிருதாகணமபுடைவிரவநடந்தனனால். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அளந்துசூழ்திருவாலவாய்மதிலினபுறததகழாழிபோல்
வளைந்தசோழனெடுமபடைக்கெதிரவஞ்சிமேவயநெதழுபஞ்சவன்
கிளர்ந்தசேனையதிர்ந்துகிட்டினகிட்டியவவிருபடைஞருங
களஞ்சிறந்திடவஞ்சினங்கொடுகைவகுத்தமாசெயவரால். (௧௧)

சையமொத்தெழுதேரினேரொடுசையமொத்தெழுதேரரு
மையன்மைக்கரிவீரரோடெதிரையனமைக்கரிவீரருங
கொய்யுளைப்பரிவயவரோடிகலகொயயுளைப்பரிவயவருங
கையழற்படைவீசிமினவிடுகாலெனபொருவாரரோ. (௧௨)

முடஙகுவெஞ்சிலைவில்லரோடுமுடஙகுவெஞ்சிலைவில்லரும்
விடஙகலுழ்ந்திடுவேலரோடுவிடஙகலுழ்ந்திடுவேலரு
மிடஙகைதோலவளவாளரோடுமிடஙகைதோல்வலவாளரு
மடஙகலேறுமடஙகலேறுமலைப்பதெனனமலைப்பரால். (௧௩)

அரவினன்னிலமமபுயமபொறையாற்றனீனவனுற்றல்கூடா
புரவியின்னிரைவையமேலகொடுபோநநேரியர்வேந்தனோ
விரவிமின்னியமுரசியமபமிடைநதுவெஞ்சமராடுமா
றிரவிதன்னெடுமதியவனபொரவேகினனிகராகுமால். (௧௪)

துள்ளுமாவொலிதானயாறுதுளும்புமாவொலிதாணடுதேர்
தள்ளுமாவொலிபடையொடும்படைதாக்குமாவொலிபொருநரார்த்
தெள்ளுமாவொலிமள்ளர்பைஙகழலேஙகுமாவொலிவீஙகியந்
தெள்ளுமாவொலிவேறுபாடுதிரிநதுகல்லெனலாயதே. (௧௫)

துடித்தவாளரவென்னவீசியதூஙகுகையினவீஙகுநீர்
குடித்தகாரொடுகார்மலைந்திடுகொள்கைபோலவுடன்றுடன்

---

(௧௦) உளை - புறமயிர். (௧௧) வஞ்சி - போர்மேற்செல்வோர ணியுமாலை. (௧௪) அரவு-ஆதிசேடன். வையம்-தேர்.

(௧௫) துள்ளுமா. தேர்தள்ளுமா என்பன-குதிரைகளை. தான யாறுதுளும்புமா - யானை. இச்செய்யுளில்வரும் ஏனைமா என்னு மோரெழுத் தொருமொழிகள் பெருமை என்னும்பொருளன.

றிடித்தவாயினவசனியேறினிருப்புலக்கையெடுத்தெறிந்
தடித்தசோரியொடாவிசோரவிழுந்தவெஞ்சினவானையே. (கசு)

எய்தவாளிவிலகுவாரபிறிதெய்யுமவாளிதமார்புதோள
செய்தபோதவராணமைகணடுசிரிததுவெனறுவியப்பரால்
வைதவாவடிவேலெறிந்திடவருவதைக்குறிவழியிறுற்
கொய்ததார்மறவாளெறிநதுகுறைததுவேறுபடுததுவார் (கஎ)

பின்னிடாதிருபடையுமொதநமராடுமெல்லைபெரும்படைச
சென்னிதனறுணையானவுததரதேயமனனவாபடையொடுந்
துன்னிஞாலமுடிகருநாளெழுசூறைதள்ளவகிரநெருழும
வன்னியென்னவுடனெறிந்தனாவழுதிசேனையுடைந்ததே. ()

ம... னிலஙகிலைவாளொடுஞ்சிலைவிலவிழுநதனாவீரரே
பன்னலம்புனைதேரொடுஙகரிபரியிழுநதனர்பாகரே
தென்னவன்பெருவலியிழுந்தனனென்னறுசெமபியனவாகையுந்
தன்னதென்றுதருக்குமேல்கொடுசநகெடுநதுமுழககினன். (சக)

அந்தவேலையின்முன்னருந்தமதருளெனகுரிகடிபுனற
பந்தர்நீழலளிததுமோடைபடுததியுமபகைசாயவே
வந்தவேடரவணணமேயொருமானவேடரசாயவலஞ்*
சிந்தவாகுலமூழ்குமீனவர்சேனைகாவலராயினர். (௨0)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

குன்றவில்வேடன்சாபஙகுழைவிததுசசுந்தரேச
னென்றதன்னுமைநீட்டியிட்டகூரஙகணைகணேடி
வென்றனமென்றுவாகைமிலைநதுவெணசஙகமார்தது
நின்றவன்சேனைமீதுநெறிப்படசசெலுத்தாநின்றான். (உக)

அம்முனைவாளியொவ்வொன்றடல்புனைநூறுநூறு
தெம்முனைவீரர்தம்மைசசெகுத்துயிருணணநோககி
யிம்முனைவாளியொன்றுக்கித்துணைவலியாதென்று
வெம்முனைமறவேற்சென்னிவியந்தனுமானமெய்தா. (உஉ)

(கசு) அசனி-இடி. (கஎ) வை-கூர்மை.

(கஅ) உத்தரதேயம்-வடதேயம். சூறை - சண்டமாருதம். வன்னி - வடவாமுகாக்கினி. (உஉ) நூறுநூறு - இதுபண்புத்தொகையாய் பதினாயிரமென்னும் எண்மேனின்றது. அநுமானம்-புகையைக்கண்டு நெருப்புண்டெனவறிதல்.

அன்னகூர்வாளிதன்னைக்கொணாகெனவதனைவாசித்
தின்னதுசுந்தரேசனெனவரைந்திருப்பதீது
தென்னவற்காலவாயான் றுணைசெய்தசெயலென்றஞ்சிப்
பொன்னிநாடுடையான்மீண்டுபோகுவான்போகுவானை. (௨௩)

செருத்துணையாகிவந்தவுத்தரதேயத்துள்ளா
துருக்கரொட்டியாவேறுள்ளாராயாவருஞ்சூழ்ந்துநில்லென்
றுருத்தனாவைதுநீபோக்குடைந்தனைபோதியீதுன்
கருத்தெனிலுண்மையாவாகண்ணுதனமானமெனரும். (௨௪)

செல்லலைவருதியெனஞ்செய்யாதெழுந்திடியினோத்துக
கல்லெழுவனையதிணடோடனேரியனபடைமேறசென்று
விலலிறவலித்துவாயகிவேறுவேருகினிறு
சொல்லினுபகடியவாளிதொடுத்தனாவிடுத்தாதார்த்தார். (௨௫)

வடுத்தவாமருமசசெமபுணமறமகனுகினற
கடுத்தவாமிடற்றுமுகநட்கணவுமாசாமிதானமுன
னெடுத்தவாடகவிலனனவிருஞ்சிலைவாரியொனறு
தொடுத்தவாடவாதாமவிட்டசுடுசரநொளாத்துப்பினனும். (௨௬)

பததமபுதொடுத்து நூறறுப்பத்துமானதேரைச்சாயததான்
பததம்புதொடுத்து நூறறுப்பத்துவெங்களிறறைமாய்த்தான்
பததம்புதொடுத்து நூறறுப்பத்துவாம்பரியைக்கொன்றான்
பத்தமபுதொடுத்து நூறறுபபத்துமாளிடரைவென்றான் (௨௭)

நூறம்புதொடுத்து நூறு நூறுவெமபரிமேலெயதா
னூறம்புதொடுத்து நூறு நூறுவெங்கரிமேறபெயதா
னூறம்புதொடுத்து நூறு நூறுதோசிதையவிட்டா
னூறம்புதொடுத்து நூறு நூறுசேவகரையட்டான். (௨௮)

ஆயிரமவாளியானூறாயிரமபரியைகொன்றா
னாயிரம்வாளியானூறாயிரங்கரியைவென்றா
னாயிரம்வாளியானூறாயிரந்தேரைசசாய்ததா
னாயிரம்வாளியானூறாயிரம்பேரைத்தேய்ததான். (௨௯)

தடிந்தனதோளுந்தாளுந்தகர்ந்தனசென்னிமண்ணிற்
படிந்தனமடிந்தோர்யாக்கைபரிந்தனதும்பைத்தாம

(௨௫) சொல் என்றது-முனிவரிடும்சாபத்தை.
(௨௬) மருமம்-மார்பு.

மடிந்தனமைடல்யானைமாணடனதாணடும்பாய்மா
னொடிந்தனகொடுஞ்சிமான்றேரொதுஙகினவொழிந்தசேனை. (௩௦)

ஆவிமுன்னேகததாமுமருக்கமண்டலத்தாறேகத்
தாவுவவென்னவாடுநதலேபலசிலேவாள்பட்டுக
கூவிளியெடுததுவீழுஙகுறைததலேயாடப்பாதிச
சாவுடனின்றுகைகளகொட்டுவதாளமென்ன. (௩௧)

தறைவிழத்தனதுசென்னிவீட்டினூர்தம்மைநின்ற
குறையுடற்கைவேலகுததிநூக்குவகுரவைபாடி
யெறிபடுதலேகள்வாயமெனறெயிறதுகறித்துவீழ்ந்து
கறுவினமாாபந்தட்டிநிற்பனகவந்தயாக்கை. (௩௨)

ஒருவழிபட்டுவீழுமிருதலேயொனறறகொனறு
மருவியகேணமைத்தாகிவாலெயிறிலஙகஙககுப
பிரிவறவந்தாய்நீயுமென்றெதிர்பேசிப்பேசிப்
பரிவுறமொழிநதுமோந்துபாடிநினறுடலசெயத. (௩௩)

மாகவாறியஙகுசேனமவல்லிருட்குவையினனன
காகம்வன்கழுகுவெம்போாககளனிடையவிந்துவீழ்நதோ
ராகமேற்சிறகடிக்கொணடசைவனவேவைடநீககப
பாகநின்றுலவட்டம்பணிப்பனபோன்றவன்மேற. (௩௪)

வெள்ளமாசசோரியீாப்பமிதககினறதோகளவெம்பேயப்
பிள்ளேகணமுழ்கிககீழ்போய்மறிதலெனபெயாந்துவீழ்வ
தெள்ளுநீர்க்கடலின்மீதூர்சிறைதககலநிரையுந்தாககித்
துளளிமறறவறறைசசாயககுருஈறவுமபோனறவனறே. (௩௫)

கததிநினறுருபாவீாப்பககருஙகொடிசனஈதுணடங
கொத்திநினறுருபாவீாப்பஈதுடலயிறறழலஈட்பூதப்
பத்திநின்றுருபாவீர்பபப்பட்டவராகஙகூளி
பொததிநின்றுருபாவீர்ப்பவைமபொறிபோலமன்றே. (௩௬)

துடுவைவான்முறஙகாறள்ளுநதுணேசசெவியரிசிகோட்டி
னுடுவைநோ்மணியின்குப்பையுரலடியுலககைதிணகோ

(௩௦) ஒழிநதசேனே எனறது - விலவாட்சேனேகளே.

(௩௧) குறைத்தலே-கவநதம் பாநிசசாவடல் - முற்றுஞ்சாகா தவுடல். (௩௨) கறித்து-கடித்து. குரவை-கை கோததாடல்.

(௩ச) மாகம் - ஆகாயம். வேவைட-வெப்பம்.

(௩௬) கொடி-காக்கை. துணடம் - மூக்கு கூளி - பேய்.

(௩௭) துடுவை-துடுப்பு. உடு - நட்சத்திரம். மணி-முத்து. கடம்-கதுப்பு.

டுகலஙகடந்தீச்சோரிமத்தகமடுப்பென்றியானைப்
படுகளம்விசயசசெல்வியடுமடைப்பள்ளிமானும். (௩எ)

பிணத்தினைக்கோலிப்புண்ணீராற்றினைப்பெருக்கியூணபேய்க்
கணத்தினையுதைததுநூக்கிககரையுடைத்தொருவன்பூத
நிணத்தொடும்வருமந்த்தநேர்படவிருந்துகையா
லணைத்துவாய்மடுக்கும்வைகையருநதியபூதமென்ன. (௩அ)

புரத்தினுளுயர்ந்தகூடற்புண்ணியனெழுதியெய்த
சரத்தினிலவிநதார்செனனிகருறறுப்பிசசார்வாய்வந்த
வரத்தினையறுகரும்வைவேலயற்புலவேந்தர்நசசு
மரததினையடுதசந்துஙகதமெழரிமடுத்தெதன்ன. (௩௯)

மாசறுகாட்சியான்றன்வாளியாலவிநதோராதம்மை
மூசுவணடென்னச்சூழ்ந்துமொய்த்தனபைத்தகூளி
காய்சினசசேனஙகாகஙகழுகினம்பறறியீர்ந்துப்
பூசலிட்டொன்றொடொனறுபோர்செயவானமெருடஙகிற்றம்ம. ()

வெஞ்சினமறக்கோனம்பிவிடுகணைவெள்ளத்காழ்ந்து
வஞ்சினமுறுதன்சேனைமடிந்ததுகணடுமொழாந
தெஞ்சினபடையுஞ்சூழவேதிலார்நகையுஞ்சூழத்
துஞ்சினமறமுஞ்சூழசசோழனுமுடைந்துபோனான். (சக)

வில்லொடுமேகமன்னவெஞ்சிலைவேடவேந்தன்
மல்லொடுபயின்றதென்னன்மலாமுகசசெவவிநோக்கி
யல்லொடுமதிவந்தென்னவருணகைசிறிதுபூத்துச்
செல்லொடுபகைபோற்கொணடதிருவுருமறைந்துபோனான். ()

பாடுவாயளிதேனூட்டுமெபைந்தொடைசசெழியன்வென்றிக்
கோடுவாய்வைத்திட்டாததுககுஞசரமுகட்டிலேறித்
தோடுவாய்கிழிக்குஙகணணார்மஙகலந்துவன்றியேந்த
நீடுவார்திரைநீர்வேலிநீணமதினகரிற்புக்கான். (சஉ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

சிலைவிற்சேவகஞ்செய்துவாகைவாஙகித திருவளித்தசேவகற்குச்
சிறந்தபூசை, நிலைவித்தாய்மணிப்பொலம்பூணிறுவிசசாத்திநிழல்வி

(௩அ) நூக்கி-தள்ளி. (௩௯) புத்தினுளுயர்ந்த கூடல் என்றது-காசி, அயோத்தி, மாயை, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகைமுதலியவற்றிற்கும் மேற்பட்டுநிற்கும் மதுரையை. (சக) துஞ்சினமறம் என்றது-தோல்வியை. (சஉ) வென்றிக்கோடு-ஜயசஙகம்.

ரிக்கும்வெயின்மணியானெடியமேரு,மலைவிற்ருனென்னவரிச்சிலை
யுநாமம்வரைந்தகடுங்கூர்ங்கணையும்வனைந்துசாத்தி, யலைவித்தாழ்க
டலுலகுக்ககலச்செங்கோலறம்பெருக்கு வங்கியசேகரனுமண்ணல்.

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௧ - க்கு திருவிருத்தம - ௨௩௧௩.

ஐம்பத்தோன்றாவது.

## சங்கப்பலகைதந்தபடலம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம

வேடுருவாகிமேருவிலவிதன்னுமக்கோலெய்
தாடமராடித்தென்னனடுபகைதுரந்தவண்ணம
பாடினஞ்சங்கத்தார்க்குப்பலகைதந்தவாரோடொப்ப
கூடிமுத்தமிழின்செல்வம்விளக்கியகொள்கைசொலவாம். (௧)

வங்கியசேகரன்கோல்வாழுநாணமேலோர்வைகற
கங்கையைந்துறைசூழ்கன்னிகடிமதிற்காசிதன்னிற்
பங்கயமுளரிப்புத்தேளபத்துவாமபரிமாவேள்வி
புங்கவர்மகிழ்ச்சிதூங்கமறைவழிபோற்றிச்செய்தான. (௨)

நிரப்பியவழிநாளனனீராடவொணீண்டவீணை
நரப்பிசைவாணிசாவித்திரியெனுநங்கைவேக
வரப்பிசைமனுவாங்காயத்திரியெனுமடவாரோடும்
பரப்பிசைக்கங்கைநோக்கிப்படருவான்படருமெல்லை (௩)

நானவார்குழலினாரம்மூவரினுமின்செலவி
வானவாறியங்குஞ்சைமாதராளொருத்திபாடுங
கானவாறுள்ளம்போக்கின்றனளகமலயோனி
யானவாலறிவனேகியந்நதிக்கரையைச்சேர்ந்தான். (௪)

(௪௪) அலைவி-ஐம்பகை. இதனை முன்னர்காண்க.

(௧) நாமக்கோல்-திருப்பெயரெழுதிய அம்பு. (௨) கோல்வாழுநாள்-செங்கோல் செல்லுங்காலை. கன்னி-அழிவில்லாத.

(௩) வழிநாள்-பின்னாள். வரம்பு-வரப்பென வலிந்துநின்றது. வீணையென்றது-பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழென்னு நால்வகையாழினை. (௪) நானம்-வாசனை.

நாமகள்வரவுதாழ்ப்பநங்கையரிருவரோடுந்
தாமரைக்கிழவன்மூழ்கித்தடங்கரையேறுமெல்லைப்
பாமகளகுறுகியெனையன்றிநீபடிந்தவாறென்
றுமெனவெகுண்டாள்கேட்டவம்புயத்தண்ணல்சொல்வான். (௫)

குற்றநின்மேலதாகநம்மைநீகோபங்கொள்வ
தெற்றெனவினையதீங்கையெண்ணுறுமாக்கடோற்ற
முற்றனையொழிதியென்றுரைத்தனன்சாபமேற்கும்
பொற்றொடிமடநல்லையஞ்சிப்புலம்புகொண்டவலம்பூண்டாள். (௬)

ஊனிடரகன்றுய்யுனாருயிர்த்துணையாவேனிந்த
மானிடயோனிப்பட்டுமெய்யகுகோவென்னவண்டு
தேனிடையழுந்திவேதஞ்செப்புமவெண்கமலச்செல்வி
தானிடரகலநோக்கிச்சதுமுகற்றலைவன்சாற்றும். (௭)

முகிழ்தருமுலைமின்மெய்யாமுதலெழுத்தைம்பத்தொன்றிற்
றிகழ்தருமகாரமாதியாகாரமீறுச்செப்பிப்
புகழ்தருநாற்பத்தெட்டுநாற்பத்தெண்புலவராகி
யகழ்தருகடல்சூழ்ஞாலத்தவதரித்திடுவவாக. (௮)

அத்தகுவருணமெல்லாமேறினவாறவாறின்
மெய்த்தகுதன்மையெய்திவேறுவேறியக்கந்தோன்ற
வுய்த்திடுமகாரத்திற்குமுந்தனைமையாயொழுகுநாதா
முத்தமிழாலவாயெம்முதல்வரம்முறையானமன்றே. (௯)

தாமொருபுலவராகித்திருவுருத்தரித்துச்சங்க
மாமணிப்பீடத்தேறிவைகியேநாற்பத்தொன்ப
தாமவராகியுண்ணின்றவரவாக்கறிவுதோற்றி
யேமுறப்புலமைகாப்பானென்றனன்கமலப்புத்தேள். (௧௦)

அக்கநாற்பத்தெட்டுமெய்வழிவேறுவேறு
மக்களாய்ப்பிறந்துபன்மாண்கலைகளின்வகைமைதேர்ந்து
தொக்கவாரியமுமேனைச்சொற்பதினெட்டுமோய்ந்து
தக்கதென்கலைநுண்டேர்ச்சிப்புலமையிற்றலைமைசார்ந்தார். (௧௧)

(௬) மாக்கள்தோற்றம்-மானிடப்பிறவி. (௭) ஊனிடர் - பிறவித்துன்பம். (௮) முகிழ்-தாமரையரும்பு. மெய்-தேகம் முதலெழுத்து-உயிரும்மெய்யுமாகிய வெழுத்துக்கள

(௯) வருணம். எழுத்து. (௧௧) பல்மாண் கலைகளின் வகைமை என்றது – பலவகைப்பட்ட. அறம்பொருளின்ப வீடுகளையுணர்த்து நூல்களினுண்ணியபொருள்களை. ஆரியம்-வடகலை

கழுமணிவயிரம்வேய்ந்தகலன்பலவன்றிக்கண்டிக்
கொழுமணிக்கலனும்பூணுங்குளிர்நிலாநீற்றுமெய்யர்
வழுவறத்தெரிந்தசெஞ்சொன்மாலையாலன்றியாய்ந்த
செழுமலர்மாலையாலுஞ்சிவார்ச்சனைசெய்யுநீரார். (கஉ)

புலந்தொறும்போகிப்போகிப்புலமையால்வென்றுவென்று
மலர்ந்ததண்பொருநைநீத்தவளங்கெழுநாட்டில்வந்து
நிலந்தருதிருவினான்றநிறைநிதிசெழியன்செங்கோ
னலந்தருமதுரைநோக்கிநண்ணுவார்நண்ணுமெல்லை. (கங)

பற்பலகலைமாண்டோர்சசிப்பனுவலின்பயனாய்நின்ற
வற்புதமூர்த்தியெந்தையாலவாயடிகளங்கோர
கற்பமைகேள்விசான்றகல்வியின்செல்வராகிச
சொற்பதங்கடந்தபாதமிருநிலந்தோயவந்தார். (கச)

அவ்விடைவருகின்றாரைநோக்கிநீராரைநீவி
ரெவ்விடைநின்றும்போதுகின்றனிரென்னவன்னார்
வெவ்விடையனையீராங்களிஞ்சையரடைந்தோர்பாவம்
வெளவிடுபொருநைநாட்டினவருகின்றேமென்னலோடும். (கரு)

தனிவருபுலவர்நீவிர்தண்டமிழாலவாயெங்
கனிவருகருணைமூர்த்திகனைகழலிறைஞ்சலவேண்டு
மினிவருகென்னநீரேயெங்களுக்களவில்கோடி
துனிவருவினைகடீர்க்குஞ்சுந்தரக்கடவுளென்றார். (கசு)

மறையினாறொழுகும்பன்மாண்கலைகள்போன்மாண்டகேள்வித்
துறையினாறொழுகுஞ்சான்றோர்சூழமீண்டேகிக்கூடற்
கறையினார்கண்டத்தாரைப்பணிவிதத்துக்கரந்தாரொற்றைப்
பிறையினார்மகுடந்தோற்றாதறிஞராய்வந்தபெம்மான். (கஎ)

விம்மிதமடைந்துசான்றோர்விண்ணிழிவிமானமேய
செம்மலைவேறுவேறுசெய்யுளாற்பரவியேத்திக்
கைம்மலையுரியினார்தங்காரொழுதிறைஞ்சிமீண்டு
கொய்ம்மலர்வாகைச்செவ்வேற்செழியனைக்குறுகிக்கண்டார். (கஅ)

---

(கஉ) கழுமணி - சாணைதீர்ந்த மாணிக்கம். (கச) சொற்பதங் கடந்தபாதம் - ஆகமவளவைக்கெட்டாத் திருவடி. (கரு) விஞ்சையர் - புலவர்கள். (கசு) தனிவருபுலவர் என்றது - சோமசுந்தரக் கடவுளை. (கஎ) கலைகள் என்றது - வேதாங்கங்களை.

மறமலிநேமிச்செங்கோன்மன்னவன்வந்தசான்றோ
ரறமலிகேள்விநோக்கியவைக்களக்கிழமைநோக்கித்
திறமலியொழுக்கநோக்கிச்சீரியர்போலுமென்று
நிறைமலியுவகைபூத்தநெஞ்சினனிதனைச்செய்தான். (௧௯)

திங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசெக்கரஞ்சடிலநாதன்
மங்கலம்பெருகுகோயில்வடகுடபுலத்தின்மாடோர்
சங்கமண்டபமுண்டாக்கித்தகைமைசாலசிறப்புநல்கி
யங்கமர்ந்திருத்திரென்னவிருத்தினனறிஞர்தம்மை. (௨௦)

வண்டமிழ்நாவினோர்க்குமன்னவன்வரிசைநல்கக்
கண்டுளம்புழுங்கிமுன்னைப்புலவரக்கழகத்தோரை
மண்டினர்மூண்டெழுந்துவாதுசெய்தாற்றன்முட்டிப்
பண்டையபுலனுந்தோற்றுப்படருழந்தெய்த்துப்போனார். (௨௧)

இனையர்போல்வந்துவந்துமறுபுலத்திருக்குங்கேள்வி
வினைஞருமதமேற்கொண்டுவினயவினயவாதஞ்செய்து
மனவலிபிளைப்பவெனறுவைகுவோரொன்றைவேண்டிப்
புனையிழைபாகநீங்காப்புலவாமுனணணினாா. (௨௨)

மூந்துநூன்மொழிந்தார்தமமைமுறைமையாலவணங்கியெம்மை
வந்துவாதெவரும்வாதஞ்செயகின்றாவரிசையாக
வந்தமில்புலமைதூக்கியளப்பதாயெம்மனோர்க்குத்
தந்தருள்செய்திசங்கப்பலகையொன்றெனறுதாழ்ந்தார். (௨௩)

பாடியபாணற்கன்றுவலியவேபலகையிட்டா
பாடியபுலவர்வேண்டிறபலகைதந்தருளார்கொல்லோ

---

(௧௯) மறம் - வெற்றி அவைக்களக்கிழமை - நல்லவை, நிறையவை என்னும் கல்விச்சபைகட்குரிய உரிமைத்திறம். நல்லவை நிறையவை என்றதை-' புகழுந்தருமநெறி நின்றோர்பொய்-காமம்-இகழுஞ்சினஞ்செற்ற மில்லோர்-நிகழ்கலைகள்-எல்லாமுணர்ந்தோ ரிருந்தவிடமன்றே - நல்லாரவைக்குநலன் எனவும், நலனடக்கஞ் செம்மை நடுவுநிலைநான்கு - குலனென்றறிவுடையோர் கோதில்-புலனில்லோர்-சென்றுமொழிந்தனவுங்கேட்டோர் செறிந்தவிடம்-அன்றோநிறைந்தவவை எனவும்வருஞ்சங்கச்செய்யுள்களாலறிக.

(௨௦) வடகுடபுலம் – வடமேற்குத்திசை. (௨௧) மண்டினர் - நெருங்கினர். (௨௨) மதமேற்கோடலாவது - தாங்கொண்டதை விடாமை. ஒன்று என்னும்வரையறைப்பண்பு, புலவர் சீர்தூக்கும் கருவிமேல் நிற்றலால் பணபாகுபெயர்.

(௨௩) மூந்துநூல் - முதனூல்.

பாடியபுலவராகும்படியொருபடிவங்கொண்டு
பாடியபுலவர்காணத்தோன்றினர்பலகையோடும். (உ௪)

சதுரமாயளவிரண்டுசாணதிப்பலகையம்ம
மதியினும்வாலிதாகுமந்திரவலியதாகு
முதியநம்போல்வார்க்கெல்லாமுழம்வளர்ந்திருக்கைநல்கு
மிதுநுமக்களவுகோலாயிருக்குமென்றியம்பியீந்தார். (உ௫)

நாமகளுருவாய்வந்தநாவலர்தமக்குவெள்ளைத்
தாமரையமளிதன்னைப்பலகையாத்தருவதென்னக்
காமனைமுனிந்தார்நல்கக்கைக்கொடுகளிறுதாங்கு
மாமணிக்கோயிறன்னைவளைந்துதங்கழகம்புக்கார். (உ௬)

நாறுபூந்தாமநாற்றிநறும்பனிதோய்ந்தசாந்தச
சேறுவணமலர்வணசேசுசெழும்புகைதீபமாதி
வேறுபல்வகையாற்பூசைவினைமுடித்திறைஞ்சிக்கீர
னேறினன்கபிலனேடுபரணனுமேறினனே. (உ௭)

இருங்கலைவல்லோரெல்லாமிம்முறையேறியேறி
யொருங்கினிதிருந்தார்யார்க்குமொத்திடங்கொடுத்துநாதன்
றருஞ்சிறுபலகையொன்றேதன்னுரைசெய்வோர்க்கெல்லாஞ்
சுருங்கிநின்றகலங்காட்டித்தோன்றுநூல்போன்றதன்றே. (உ௮)

மேதகுசான்றோர்நூலின்விளைபொருள்விளங்கத்தம்மி
லேதுவுமெடுத்துக்காட்டுமெழுவகைமதமுங்கூறும்
போதமைதெளிந்தவெள்ளைப்பூவையேபுறம்புபோந்து
வாதுசெய்வார்கள்வந்தான்மறுத்துநேர்நிறுத்துமன்றே. (உ௯)

கலிவிருத்தம்.

ஆயவாறெண்புலவருமாய்ந்துணர்
பாயகேள்விப்பயன்பெறமாட்சியாற்
றூயபாடஞ்சொடங்கினர்செய்துகொண்
டேயவாறிருந்தாரந்தவெல்லைவாய். (௩0)

பலருஞ்செய்தபனுவனுமாண்பொருண
மலருஞ்செல்வமுஞ்சொல்லின்வளமையுங்

---

(உ௫) வாலிது - புனிதமுள்ளது. மந்திரவலி என்றது - அன்றன்று தன்னினின்று முழம்வளர்ந்து இடங்கொடுப்பதாதலின்.

(உ௮) அகலங்காட்டல் - பொருள் விரிந்துநிற்றல்.

(உ௯) ஏது - காரணம். காட்டு - உதாரணம். எழுவகை மதமாவன - உடன்படல். மறுத்தல்முதலியன.

குலவுஞ்செய்யுட்குறிப்புமொத்தொன்றியே
தலைமயங்கிக்கிடந்தவத்தன்மையால். (ருக)

வேறுபாடறியாதுவியந்துநீ
கூறுபாடலிதுவென்றுங்கோதிலென்
றேறுபாடலிதுவென்றுஞ்செஞ்சவே
மாறுபாடுகொண்டாரசங்கவாணரே. (ருஉ)

மருளுமாறுமயக்கறவான்பொருட்
டெருளுமாறுசெயவல்லகள்வாசொற
பொருளுமாமதுரேசர்புலவாமு
னருளுநாவலராய்வந்துதோன்றினார். (ருரு)

வந்தநாவலர்வந்திக்குநாவலா
சிந்தையாகுலஞ்செய்யமயக்குறும்
பந்தயாப்பைக்கொணாகெனப்பாவல
ரெந்தையீங்கிவையெனறுமுன்னிட்டனர். (ருச)

தூயசொல்லின்பொருளின்றொடாசியு
மாயநாவலரவ்வாதமமுது
வாயபாடல்வகைதெரிந்தவ்வவர்க
கேயவேயெடுத்தீந்தனரென்பவே (ருரு)

வாங்குசங்கப்புலவாமனங்களித
தீங்குநீரெமரோடுமொருககரா
யோங்கிவாழ்திரெனவுறலெனத்தங்களைத
தாங்குசெம்பொற்றவிசிலிருத்தினார். (ருசு)

பொன்னின்பீடிகையெனனும்பொன்றரமேற்
றுன்னுநாவலர்சூழமணியாகவே
மன்னினார்நடுநாயகமாமணி
யென்னவீற்றிருந்தாமதுரேசரே. (ருஎ)

நதியணிந்தவர்தம்மொடுநாறபததொன்
பதின்மரென்னப்படுமெபுலவோரெலா
முதியவான்றமிழ்பின்னுமுறைமுறை
மதிவிளங்கத்தொடுத்தவணவாழுநாள். (ருஅ)

---

(ருஉ) செஞ்சவே-இது நேரேஎன்னும்பொருள்தந்துநின்றது.

(ருச) பந்தம் - தளை.

கலிநிலைத்துறை.

வங்கியசேகரன்வங்கியசூடாமணிதன்னைப்
பொங்கியதேசார்முடிபுனைவித்துப்புவிநல்கி
யிங்கியல்பாசவினைப்பகைசாயவிருந்தாங்கே
சங்கியல்வார்குழையானடியொன்றியசார்புற்றான். (௩௧)

சங்கப்பலகைதந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௪௩௨.

---

ஐம்பத்திரண்டாவது,

## தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சொற்குவைதேரும்பாவலர்மேவத்தொகுபீட
மற்குவைகண்டத்தண்ணலளித்ததறைந்தேமாற்
றற்குவைதந்தாதுய்க்குவவென்றாதருமிக்குப்
பொற்குவைநல்கும்வண்ணமெடுத்துப்புகல்கிற்பாம். (௧)

மன்னவர்மன்னன்வங்கியசூடாமணிமாறன்
றென்னவனாகித்திகிரியுருட்டுநதென்கூடன்
முன்னவரன்னங்கண்டறியாதமுடிக்கேற்பப்
பன்மலர்நல்குநந்தனம்வைகும்பணிபூண்டான். (௨)

மாதவிபாதிரிதாதகிகூவிளமந்தாரந்
தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லையிலஞ்சிகடங்கோங்கம்
வீதவழ்கொன்றைகரந்தைசெழுங்கரவீரந்தண்
போதவிழ்நந்திசெருந்திகுருந்தம்புன்னாகம். (௩)

முண்டகமென்கடிநீலமுதற்பலமுப்போது
மெண்டிசையுங்கமழும்படிநந்தனமெங்குந்தே
னுண்டிசைவண்டுபடிந்துமுரன்றிடவுண்டாக்கி
வண்டிமிர்சண்பகநந்தனமுந்தனிவைத்தானால். (௪)

---

(௧) உவைஎன்றது - பொற்கிழியை. (௩) மாதவி-குருக்கத்தி. தாதகி - ஆத்தி. இலஞ்சி - மகிழ். வீ - வண்டு. கரவீரம்-அலரி.

(௪) வண்டிமிர்சண்பகம் என்றதுஜாதியடை.

பொய்த்திடுநுண்ணிடைமங்கலமங்கையர்பொன்பூணா
ரோதமெழுசண்பகமொய்த்தவரும்பருடைந்தெங்கும்
வைத்திடுநந்தனவாசம்விழுங்கிமணங்கான்று
பைத்துமலர்ந்தனகண்டுமகிழ்ந்துபரித்தேரான். (௫)

செருக்கியவண்டுவிழாமலர்கொய்துதெரிந்தாய்ந்து
நெருக்கியவிண்டைநிரைத்தொடைதொங்கனெடுந்தாம
மருக்கிளர்கண்ணிதொடுத்தணிவித்துவணங்காரூர்
கருக்கியகண்ணுதலார்திருமேனிகவின்செய்தான். (௬)

அன்னவியன்பொழின்மாமதுரேசரடித்தாழ்வோன்
பொன்னவிர்சண்பகமாலைபுனைந்தபுதுக்கோலந்
தன்னைவியந்தவாசண்பகசுந்தரர்தாமென்று
முன்னரிறைஞ்சினனிம்பமணிந்தமுடித்தென்னன். (௭)

அன்னதொர்நாமம்பெற்றனரின்றுமணிக்கூடன்
முன்னவரந்ததாமமவர்க்குமுடிக்கேற்று
மின்னதொர்சீராற்சண்பகமாறனென்றேபேர்
மன்னிவிளங்கினன்வங்கியசூடாமணிதானும். (௮)

சண்பகமாறன்சண்பகசுந்தரர்தம்பாடே
நண்பகமாறுநன்பணிசெய்யுநன்னாளிற்
பண்பகர்சொல்லார்தம்புடைமாரன்படுபோரூண
டெண்பகவெய்யானுகியவந்தன்றிளவேனில். (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனிதர்வெங்கோடைதீர்க்கும்வசந்தமென்காலும்வேறு
துனிதவிரிளங்கால்வேண்டுஞ்சோலையுஞ்சோலைவேண்டும்
புனிதநீர்த்தடமும்வேறுபுதுமலரோடைவேண்டும்
பனிதருமதியும்வேறுபான்மதிவேண்டுங்காலம். (௧௦)

அண்டவான்றருமேற்சீறிச்சிவந்தெழுந்தாங்குதேமா
தண்டளிரீன்றுவானந்தைவரநிவந்தகாசு
கொண்டிடையழுத்திசெய்தகுழையணிமகளிர்போல
வண்டிறைகொள்ளப்பூத்துமலர்ந்தனசெருந்தியெல்லாம். (௧௧)

---

(௬) இண்டை-தண்ட வடிவாகத் தொடுத்தமாலை. தொடை-சரமாகத்தொடுத்தமாலை. தாமம் - கோத்தமாலை. கன்னி - வட்டமாகத்தொடுத்தமாலை. வணங்கார்-பகைவர்.

(௯) எண்பக-அளவிறப்ப. (௧௦) இளங்கால்-தென்றல்.

செங்கதிர்மேனியான்போலவிழ்ந்தனசெழும்பலாச
மங்குலூர்செல்வன்போலமலர்ந்தனகாஞ்சிதிங்கட்
புங்கவன்போலப்பூத்தபூஞ்சினைமரவஞ்செங்கை
யங்கதிராழியானபோலலர்ந்தனவிரிந்தகாயா. (கஉ)

தரைகிழித்தெழுநீர்வைகைத்தடங்கரையெக்கரல்கு
லரவமேகலைசூழ்ந்தென்னவலர்ந்துதாதுகுப்பஞாழன்
மரகதந்தழைத்துவெண்முத்தரும்பிப்பொன்மலர்ந்துவாங்குந்
திரைகடற்பவளக்காடுசெய்வனகன்னிப்புன்னை. (கங)

ஊடினார்போலவெம்மியிலையுதிர்ந்துயிரன்னாரைக்
கூடினார்போலவெங்குங்குழைவரததழைத்துநீங்கி
வாடினார்போலக்கண்ணீரவாரமெய்யபசந்துமைய
னீடினாரலாபோற்பூத்துநெருங்கினமரங்களெலலாம். (கச)

விழைதருகாதலார்தாமெலிவுறமெலிந்துநெஞ்சங்
குழைவுறக்குழைந்துநிரகுங்கோதிலாககறபினார்போன்
மழையறுங்கோடைதீப்பமரந்தலைவாடவாடித
தழைவுறத்தழைததுநின்றதழீஇயபைங்கொடிகளெல்லாம். (கரு)

சேட்டிகைததென்காறளளததெணமதுசசிதறததும்பி
நீட்டிசைமுரலசசாயாநின்றுபூங்கொம்பராட
ஞட்டியப்புலவஞட்டநகைமுகமவெயர்வைசிநதப்
பாட்டிசைத்தாடாநின்றபாவைமாராபோன்றவன்றே. (கசு)

மலர்ந்தசெவ்வந்திப்போதுமவகுளமுமுதிர்ந்துவாடி
யுலர்ந்துமொய்ததளிதநேனககக்கிடப்பனவுள்ளமிக்க
குலந்தருநல்லோர்செல்வங்குன்றினுந்தம்பாலில்லென்
றலர்ந்தவர்க்குமிரைமாறியாயினுங்கொடுப்பரன்றே. (கஎ)

நாறியதண்ணந்தேமாநறுந்தளிர்கோதிககூவி
யூறியகாமர்ப்பேட்டையுருக்குவகுயின்மென்சேவல்

---

(கஉ) கதிர்-சூரியன். மங்குலூர்செல்வன் - இந்திரன். மங்கு ல்-மேகம். மரவம் - குங்குமமரம். ஆழியன்—திருமால்.

(கச) எக்கர் - மேடு. அரவம் - ஒலி. ஞாழல் - குங்குமமரம். மரகதம் - பசிய இலைகள். (கச) குழை - தளிர். கண்ணீர் - கண்க ளினின்றுஞ் சிந்தும்நீர்; கள்ளாகியநீா. பசந்து-பசுமையாய்; பசலை பூத்து. அலர் - அல்லாதவர். (கசு) திகை - திக்கு. நீட்டிசை-நெட் டிசை. (கஎ) அலம்-துன்பம். உள்ளமிக்க என்றது—பெருத்த எ ண்ணத்தை. (கஅ) நாறல்-தளிர்த்தல். மாறிய வேந்தன் என்றது— குறுநிலமன்னரை.

வீறியசெங்கோல்வேந்தன்வெளிப்படத்தேயங்காவன்
மாறியவேந்தன்போலவொடுங்கியமயில்களெல்லாம். (௧௮)

பொங்கரினுழைந்துவாவிபுகுந்துபங்கயந்துழாவிப்
பைங்கடிமயிலைமுல்லைமல்லிகைப்பந்தர்தாவிக்
கொங்கலர்மணங்கூட்டுண்டுகுளிர்ந்துமெல்லென்றுதென்ற
லங்கங்கேகலைகடேருமறிஞன்போலியங்குமன்றே. (௧௯)

தாமரைகளாஞ்சிதாங்கத்தண்குயின்முழவமேங்க
மாமருதமருங்கிளிளைமங்கலமியம்பத்தும்பி
காமரமிசைப்பமுள்வாய்க்கைதைவாளெடுப்பவேனிற்
கோமகன்மகுடஞ்சூடியிருப்பதுகுளிர்பூஞ்சோலை (௨௦)

கலையினுனிறைந்தவிந்துகாந்தமண்டபத்திறசெய்த
மலையினுமெழுதுமாடமருங்கினுநெருங்குசோலைத்
தலையினுங்கமலவாவித்தடத்தினுந்தண்முத்தார
முலையினுமன்றிக்கோடைமுடிவிடங்காணார்மைந்தர். (௨௧)

நிலந்தருதிருவினுன்றரிழன்மணிமாடக்கூடல
வலந்தருதடந்தோரணமைந்தர்வானமுமவீழும்போக
நலந்தருமகளிரோடுநாகநாடவர்தஞ்செலவப்
பொலந்தருவனையகாட்சிப்பூம்பொழினுகாவான்போவார். (௨௨)

மேற்படி - வேறு.

மாத்தாணமதமாவெருத்தின்மடங்கலெனச்செலவாரும்
பூத்தாரொலிவாம்பரிமேற்புகர்மாவெனப்போவாரும
பாத்தாரபரிதியெனவாமபரித்தேருகைத்தூர்வாரும
தேத்தாருளர்வண்டலம்பசிலம்பினடக்கினரூரும. (௨௩)

நீலப்பிடிமேற்பிடிபோனெறிகொளவாருந்தரள
மாலைச்சிவிகைமிசைவெண்மலராளெனச்செலவாரு
மாலைக்கரும்பன்றுணைபோலளித்தார்ப்பரியூர்வாரும்
கோலத்தடக்கைபற்றிக்கொழுநருடன்போவாரும். (௨௪)

(௨௦) காமரம்-இசைப்பாட்டு. (௨௧) செய்தமலை - செய்குன்றம். வீழும்-விரும்பும். பொலந்தரு - பொற்றருவாகிய கற்பகம். வானம்-இடவாகுபெயர்.

(௨௩) புகர்மா - யானை. பாத்தார்பரிதி - பன்னிருபகுதியவாயசூரியர்கள். சிலம்பு மலை. (௨௪) கரும்பன்-மன்மதன். துணைஎன்றது-இரதிதேவியை.

சுருப்புக்கமழ்தேங்கண்ணித்தொடைபைங்கழலாடவருங்
கருப்புச்சிலைமன்னவனுற்கருவிப்படையன்னவரும்
விருப்புற்றெரிநீர்வைகைவெள்ளாத்தரளந்தெள்ளிப்
பொருப்பிற்குவிக்கும்புளினமபுறனுசூழ்சோலைபுகுவார். (உரு)

கூந்தற்பிடியும்பரியுமூர்வார்கொழுநர்தடந்தோ
ளேந்தச்சயமாதென்னததழுவாவிழிந்துபொழில்வாய்ப்
பூந்தொத்தலர்பொற்கொடிதாதுகுமாறென்னப்புனைந்த
சாந்தக்கலவையுகப்போய்வனமங்கையாபோறசார்ந்தார். (உசு)

ஏமாசலமென்முலையாாநடையோவியமேயென்னப்
பூமாதவிசேர்வாரும்புன்னைநிழலிசேர்வாருந
தேமாநிழல்சேர்வாருஞ்செருந்திநிழலசேர்வாருங
காமாயுதசாலைகள்போற்கைதைநிழலசேர்வாரும். (உஎ)

கோடும்பிறைவாணுதலார்குழலைக்கருவிக்காரென்
றூடுங்தோகையவர்கணணேகைகிககணையென்றஞ்சி
யோடுங்கொடியினன்ஞருருமாந்தளிரென்றயிலவா
ஞடுங்குயிலன்னவர்பணணிசைகேட்டொதுங்கிநாணும். (உஅ)

நீடுந்தரங்கமிரங்குநிறைநீாநிலையேயன்றிப்
பாடுஞ்சுரும்புணகழுநீர்பைந்தாட்குமுதம்பதுமங
கோடும்பூத்தவென்னக்கொடியேரிடையார்குழையுந
தோடுங்கிடந்தவதனத்தொகையாற்பொலிவசோலை. (உகூ)

பிடிகளென்னநடந்தாருடன்போயக்கொழுநாபெருந்தண
கொடிகணமிடைந்தவிலவியககாபோலககுறுகிக்
கடிகொள்பனிநீாதெளிதது வைடைதணிததுங்கன்று
மடிகள்பிடிததுஞ்சேடியவாகைக்குதவியாவார் (௩0)

மைவார்தடங்கண மடவார்வளைபபாாகொமபின்மலரைக்
கொய்வார்குமிழ்மோந்துயிர்ப்பார்குழையுஞ்செவியுங்குழலும்
பெய்வார்மகிழ்சசிசெய்வார் [illegible]மையல்கூர
வெய்வாாகணைபோற்றைபபக [illegible]காழுநர்மாாபத்தெறிவார் (௩க)

---

(உரு)படையனனவா - மனமதன் சேனையாகிய பெண்கள். தெள்ளி - கொழிதது புளினம் மணற்குன்று

(உசு) கூந்தற்பிடி - புறமயிரினையுடைய பெண்யானை. தொத்து - கொத்து. வனமங்கையர் - வனதேவர்கள்.

(உஎ) ஏமாசலம் - பொனமலை. கைதை - தாழை.

(உஅ) கருவிக்கார்-சூன்முதிர்ந்தமேகம். உகூ) தரங்கம்-அலை. கோடு - பூங்கொம்பு. (௩க) குமிழ் என்றது - நாசியை.

முத்தேர்நகையார்வளைப்பமுகைவிண்டலர்பூங்கொம்பர்ப்
புத்தேள்வணமெம்பெடையும்புலம்பிக்குழலிற்புகுந்து
தெத்தேயெனப்பாணசெய்துதீந்தேனருந்துந்துணையோ
டொத்தேழிசைபாடிக்களுணணும்பாணரொத்தே. (கூ௨)

மேற்படி - வேறு.

இம்பர்வீடளிக்குந்தெய்வமகளிரேயென்பார்கூற்றம்
வம்பலமெய்யேபோலும்வளைக்கையார்வளைப்பத்தாழ்ந்து
கம்பமுற்றடிப்பூச்சிந்திமலர்முகங்கணணீர்சோரக்
கொம்பருமபணிந்ததென்றாலுலகியல்கூறறபாறறே. (கூ௩)

மைக்கணொளொருத்தியெட்டாகிமிர்கொம்பைவளைக்குந்தோறுங்
கைக்குநேர்படாமைவாடுங்கடிமலர்க்கொடிபோனிற்பத்
தைக்கும்பூங்கணைவேளன்றொருமகன்றலைப்பட்டென்னை
யெய்க்கின்றாய்தோணமேலேறிப்பறியெனவேந்திநின்றான். (கூ௪)

தையலாளொருத்தியெட்டாமலர்க்கொம்பைத்தளிர்க்கைநீட்டி
யையநுணமருங்குநோவவருந்தலுமாற்றாக்கேள்வ
ணெய்யெனவிதுவுமென்னையூடியமகளிரேயோ
கொய்யெனவளைத்துநின்றான்கணமுத்தங்கொழிப்பநின்றாள். ()

மைக்குழலொருத்திகாதில்வட்டப்பொன்ஞேலையூடே
திக்கயமனையான்கொய்தசெருந்திப்பூசெருகிநோக்கி
யிக்குழையழகிதென்றானிடுமெங்கைக்கிடுதியென்று
யக்குழையோடும்வீசியன்பனுககலககணசெயதாள (கூ௫)

மயிலிளம்பெடையன்றோளோர்மாதர்மாங்குடம்பைசெல்லுங்
குயிலிளம்பெடைதன்றுவிசசேவலைக்கூவநோக்கி
யயிலிளங்களிறன்றனைககடைக்கணித்தளியுந்தேனும்
பயிலிளஞ்சோலைமாடோர்மாதவிப்பந்தர்சேர்ந்தாள். (கூ௭)

யாசிழையொருத்தியாற்றுப்புலவியாள்பைந்தாரான்முன்
பூசில்வாசங்காலிற்போக்கியும்புனைபூண்காஞ்சி
யோசையைச்செவியிலுய்த்துங்கலவியினுருவந்தீட்டுந்
தூசினையுடுத்தும்போர்த்துந்துவிட்டவள்போனின்றாள். (கூ௮)

---

1 (கூ௨) புத்தேள்-புதுமை. (கூ௩) கம்பம்-நடுக்கம்
(கூ௫) எங்கை என்றது—தங்கையாயமைந்த பரத்தையை.
(கூ௭) குடம்பை-கூண்டு. களிறன்னான்என்றது-கணவனை.
அளி-ஆண்வண்டு. தேன்-பெண்வண்டு. மாதவி - குருக்கத்தி.
(கூ௮) புலவி - ஊடல்.

வாய்ந்தநாண்மலர்கொய்தீவான்மெய்யிலம்மலர்த்தேந்தாது
சாந்தமான்மதம்போற்சிந்திக்கிடப்பவோர்தையல்யாரைத்
தோய்ந்தசாந்தென்றாளுள்ளத்துன்னையுஞ்சுமந்துகொய்த
வாய்ந்தசணபகத்தாதென்றனெய்சொரியழலினின்றாள். (௩௯)

பிணியவிழ்கோதையாளோர்பேதைதன்பதிதன்னூட
றணியவந்தடியிலவீழ்ந்ததன்னிழலையான்சென்னி
மணியிடைக்கண்டுகைவகைமணாளனையொப்பீரெம்மைப்
பணிவதென்னெனறூநக்குப்பரிவுமேற்பரிவுசெயதாள். (௪0)

மதுகைவாளொருவனங்கோர்மங்கைதனவடிவைநோக்கிப்
பதுமமேயடிகைகாந்தள்பயோதரங்கோங்குகாவிப்
புதுமலர்விழிவாயாமபறபோதுநும்மூரலெப்போ
ததனைவாயதிறநதுகாட்டிப்போமினென்றடுத்துநின்றான். (௪௧)

விடைத்தனியேறன்றோனோவிடலையோராவேற்கணான்முன்
கிடைத்துநும்மிடத்தென்னெனநகைகெட்டுவாநதொளிதகுதல்குற்
றடத்திடையொளித்ததேயோதனததிடையொளிக்கதோபூம்
படத்தினைத்திறநதுகாட்டிப்போகெனப்பற்றிசசென்றான். (௪௨)

மாந்தளிரடியாாசாய்ப்பவனைந்தபூஞ்சினைவணடனாஞர்
கூந்தலிற்கிடந்தசெம்மற்கோதைமேலவீழ்ந்ததற்பி
னேந்திழைபவரைநீததுப்பலாநுகாநதெசசிலாகரும்
பூந்தொடிபவரைதனுயககும்பேதையாபோனறதன்றே. (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

புலவிமைந்தாபொருள்கவாநதாரென
வலவியனனமடந்தையர்கொய்தலி
னல்விநாணமலரறறபின்கைப்பொரு
ளிலவியென்னவிளைததனகாவெலாம. (௪௪)

மையுணகணணியர்மைந்தரொடமமலா
கொயயுஞ்செல்வநுகர்ந்துகொழுநகணு
மெய்யுந்தோயிற்கொழுநரின்வேற்றுமை
செய்யும்பொய்கைதிளைப்பசசென்றாரரோ. (௪

(௩௯) உன்னையும்என்றஉம்மை, நாயகன்கருததில் உயர்வுசிற
ப்பும்மையாகவும் - நாயகியின்கருத்தில் இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்
மையாகவும்பொருள் பயந்துநின்றது. (௪0) பிணி-கட்டு. பரிவு-து
ன்பம். (௪௧) மூரல்-பல். மதுகை-பலம். (௪௨) படம்-வஸ்திரம்.
(௪௩) செம்மல்-பழம்பூ. பூந்தொடியவர் என்றது-விலைமாதரை.

அன்னமன்னவராடுங்கயந்தலை
நன்னர்நீலநளினங்குமுதமென்
றின்னவன்றியெழின்முல்லைசணபகம்
பொன்னங்கோங்கமும்பூத்தது போன்றதே. (௪௬)

கலிநிலைத்துறை.

குரவவோதியர்கயந்தலைகுறுகுமுனகயலு
மரவும்யாமையுமலவனுமன்னமுமகன்ற
பருவரால்களுமிரிந்தனபகைஞர்மேலிட்டு
வருவரேலெதிர்நிற்பரோவலியிழந்தவரே. (௪௭)

பண்ணெனுஞ்சொலார்குடைதொறும்பன்மலர்வீழ்ந்து
தண்ணெனுந்திரையலைதொறுநிரைநிரைதாக்கல
கண்ணுநீலமுமுகங்களுங்கமலமும்வாயும்
வண்ணவாம்பலுந்தத்தமின்மலைவனவனைய (௪௮)

கூழைபாசியின்விரிந்திடமலர்ந்துநீர்குடைய
மாழையுண்கணார்கொங்கையுமுகங்களுமருங்கா
சூழரும்பொடுமலர்ந்தசெந்தாமரைத்தடாகத்தி
யாழ்தரங்கநீரிடைக்கிடந்தலைவனவனைய (௪௯)

தூயநீர்குடைந்தேறுந்தன்றுணைவிழைந்துணைவன
வாயுங்கண்களும்வேறுற்றவண்ணங்கண்டென்க
ணேயவின்னுயிரனையவளங்குளாளென்றான்
காயும்வேறகணுள்முலைதுளிப்பாடிறளகண்ணீர். (௫௦)

மங்கைநல்லவளொருத்திநீராடுவானமகிழ்ந
னங்கைபற்றினளேகுவாளவனகுடைந்தேறும்
பங்கயக்கணொருத்தியைப்பார்த்தனன்சீசீ
யெங்கையெசினீராடலேனனக்கரைநின்றாள். (௫௧)

வனைந்தபைங்கழலான்புனலாடலின்மார்பி
னனைந்தகுங்குமத்தலையெறிகளினமொட்டழுந்தப்
புனைந்தகொங்கையால்வடுப்படப்பொறித்தவள்யாரென்
றினைந்தழுங்கினணெய்சொரியெரியெனவொருத்தி. (௫௨)

---

(௪௬) முல்லை, சணபகம், கோங்கு என்பன - நீராட்டயரும் மகளிரது, பல், மேனி, தனம் இவற்றை இலக்கணையால் விளக்கி நின்றது.

(௪௯) கூழை - கூந்தல். (௫௨) மொட்டு - அரும்பு.

வீழ்ந்தகாதலன்செய்ததீயகாகியவேலாற்
போழ்ந்தநெஞ்சினுள்புலவிநோய்பொருளவன்காண
வாழ்ந்தநீரிடையமுழ்ந்துவாள்போன்றயர்ந்தயலே
தாழ்ந்தவன்னத்தைநோக்கிக்கைதாவெனவிரந்தாள். (ருங)

கரும்புபோன்மொழியாளொருகாரிகைவதனஞ்
சுரும்புசூழ்கமலங்களுட்கமலமாய்த்தோன்ற
விரும்புகாதலனேயுற்றுமெலிந்தனன்மெல்ல
வரும்புமுல்லேகணடையத்தினீங்கிசசென்றணேந்தான். (ருச)

களித்தகாதலன்மொக்குள்வாய்த்தன்னிழல்கணடு
தெளிததுவாணகைசெய்யமாறருளென்றுசீறித
தளிர்க்கைநீட்டினள்கணடிலடடவினளசலதது
ளொளித்திடயோவெனுவுதைத்தனள்பேதைமாதொருத்தி. (ருரு)

நாறுசுணணமென்கலவையுநானமுநதமமின
மாறிவீசிநின்றுடுவொர்மாலேதாழகலத
தூறுபாடறவநதரததளிகவர்நதுணப
வாறுசெல்பவாபொருள்வெளவுமரட்டரேபோல. (ருசு)

கொய்யுநீலமுஙகமலமுமகொணடுகொணடனஙக
ளெய்யும்வாளியினெறிவராலெறிநதிடுமெலரைக
கையினுற்புடைத்தெறிந்தவாகதிரமுகமபடக்கண
டைதுவாணகைசெயததமகிழ்சசியுளாழ்வாா. (ருஎ)

வாசமென்பனிநீரொடுசுணணமுமவாரி
வீசுவாரிளம்பிடியொடுவேழமாநிரைபோற
காசுலாந்தொடிவிலலிடகைகளாலளளிப
பூசசாந்தவையழிந்திடப்புனிதநீரிறைப்பாா. (ருஅ)

அப்பெரும்புனறறடஙகுடைநதாடுவாாாயத
தொப்பருந்தனியொருமகளொருவன்றனமுகதது த
துப்பைவென்றசெநதுவரிதழ்சசெயயவாய்த்தூநீர்
கொப்பளித்தனளாம்பலநதேனெனகருடித்தான். (ருகூ)

ஆழமவ்விடைச்செல்லலேநில்லெனவடுத்தோர்
வேழமன்னவன்விலக்குவான்போலொருவேற்க

(ருங) வீழ்தல்-விருமபல். கைதா-கைகொடு; தாழை.
(ருரு) மொக்குள்-நீர்க்குமிழி. தன்னிழல் என்றது—மனேவியி
ன் பிரதிபிம்பததை. (ருசு) உளறுபாடு - கவலே. அரட்டர்-குறுநில
மன்னர். (ருஅ) வில் - ஒளி (ருகூ) துப்பு-பவளம். துவர்-செம்மை.

ணைழைதன்னைக்கையால்வளைத்தேந்திவண்டறைதார்
சூழுமார்பணைத்திரதிதோடோய்ந்தவனொத்தான். (சுO)

மாசினுனமுஞ்சூடியமாலையுமெய்யிற்
பூசுசாந்தமுமார்பமும்பொய்கைக்குக்கொடுத்து
வாசமெய்யினிலம்புயவாசமுமயங்க
வாசைமைந்தரோடிளையவரகன்கரையடைவார். (சுக)

தையலார்சிலாங்கைநந்நுணடாளையுட்பொதிந்த
மெய்யெலாமவெளிப்படக்கரையேறுவான்வெள்கி
யையதாபொலந்துகிலெனவன்பரைக்கூய்க்கண்
செய்யமாயனைக்கேட்குமாய்சசிறுமிபொாதார். (சுஉ)

உலத்தைவென்றதோளாடவருசசிவேற்பொறித்த
வலத்தகத்தொடுகுங்குமமளைந்துசெமபுனலாய
மலர்த்தடங்குடைந்தவாககுழாசனவட்டக்
கலத்தையொததனசுற்றநினைறுமொ ாதக்கடிககா. (சுங)

பட்டும்பன்னிறக்கலிங்கமும்பன்மணிக்கலனுங்
கொட்டுஞ்சாந்தமுநானமுங்குங்குமசசேறுங்
கட்டுந்தாமமுந்தமதுகட்டழகெலாங்கவர
மட்டுணகோதையராடவாமனமெலாங்கவாந்தாா (சுச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

காவியுங்கமலப்போதுங்கள்ளொழுகாம்பறபோது
மாவியுட்பூத்தபோலவாடியுட்பூப்பநோக்கி
யேவிரணடன்னகணணுலனங்கனையேவல்கொளளும்
பூவிரிபொலங்கொம்பன்னாபுதுமதுநகரப்புக்காா. (சுரு)

பொன்னினுமவெளளியாலுமபளிங்கினும்புலவன்செய்த
நன்னிறக்கலத்திற்கூாவாணட்டெனவாக்கிசசேடி
மின்னனாளிததசேறற்சிறுதுளிவிரலிறறெளளித்
துன்னிவீழ்களிவணடோசசிதறொணடைபங்கனிவாய்வைப்பார். ()

(சுக) மைந்தா என்றது—கணவரை. (சுங) அலத்தகம்-செம்பஞ்சுக்குழம்பு.

(சுரு) காவி-நீலோற்பலம். ஏ-அம்பு. (சுசு) சிறுதுளிவிரலிற்றெள்ளி என்றது—கள்ளுணபோர் மதுவைவிரலாற் றெட்டுத்தெறித்துப் பின்னருணணும் முறைமையை. தொண்டை-கோவை.

வள்ளத்துவாள்போல்வாக்குமதுக்குடந்தன்பாற்பெய்த
கொள்ளைத்தெண்மதுவைக்கொள்ளைகொளவந்தவள்ளமீதென்
றுள்ளத்துவெகுண்டுவைவாளுன்றிமார்பிடப்பதொத்த
கள்ளைச்சூழ்காலைவண்டுசெருசசெயல்காணபவொத்த. (கூஎ)

தணியலுண்டுள்ளஞ்சோருமொருமகடணியலுணபான்
பிணியவிழ்கோதையாளோர்பெணமகள்கலத்தில்வாக்குந்
துணிமதுத்தாரைதன்னைவாளெனததுணிந்துபேதாய்
திணிகதிரவாளால்வள்ளஞ்சிதைத்தியோவென்றுநக்காள். (கூஅ)

மலர்தொறுஞ்சிறுதேனககித்திரிவணடுமெடவார்தஙகைத்
தலனெடுத்தோசசவோடாதழீஇததடஞ்சாடிமொய்ப்ப
விலமெனப்பல்லோர்மாட்டுமிரந்திரந்தின்மைநீஙகா
தலமரும்வறியோர்வைத்தநிதிகண்டாலகல்வரேயோ. (கூகூ)

உண்டவளொருத்திகள்வாயுதிக்குந்தன்முகமுஙகணணுங
கண்டுதாமரைகள்வேலைமுளைத்ததக்களலையார
மொண்டுணுப்பேதைத்தும்பியம்மதுமுளரிவாராதே
னுண்டுளிசெறிவதென்றுநொடித்துநகைபுடைத்துநக்காள். (எ0)

மஙகையாளொருததிதானுணடெஞ்சியமதுவுட்டோன்றுந்
திஙகளைநோக்கியென்னைப்பிரிவின்கட்டியாயசசுட்டா
யிங்குவந்தகப்பட்டாயேயினிவிடேன்கிடததியென்று
வஙகொருவள்ளஙகொணடுசேமித்தாளருநதலசெய்யாள. (எக)

வெவ்வியநறவமுணடவிளஙகிழையொருத்திகையிற்
கௌவியவாடிதன்னிற்கருஙகயனெடுஙகட்சேப்புங
கொவ்வைவாய்விளர்ப்புநோககியென்னலஙகூட்டுணடேகு
மௌவியமனத்தான்யாரென்றயர்கின்றாளயலாரெள்ள. (எஉ)

ஒருத்திகள்ளுணகின்றுடன்னுருவமநநறவுட்டோன்ற
வொருத்தியென்னுடன்வந்துணபாள்காணெனவுணடதோழி
யொருத்திவந்தென்செய்வாடன்னுருவமுநோக்கிப்பேதா
யொருத்தியோவிருவரென்றுளெசசிலென்றுருத்துநக்காள். (எங)

---

(கூஎ) காணப என்றது—பகரவீற்றுயர் திணைப்பலர்பாற்படர்க்கைவினை முற்றாதலின், காணபோர் எனப்பொருள்பயந்துநின்றது.

(கூஅ) தணியல் - கள். (எ0) வேலை - கடல். (எக) சேமித்தல்-சிறைப்படுத்தல். (எஉ) விளர்ப்பு-வெண்மை. கூட்டுணல் - கொள்ளைகொள்ளல்.

சாடியுணறவமுண்டாடன்னுறுவேறுபாட்டை
யாடியுனோக்கினானோவல்லனோவெனைத்தான்கைக்கொண்
டோடினர்பிறருமுணடோவுயிரன்னான்வந்திங்கென்னைத்
தேடினனென்செய்கேனென்னைததேடித்தாசேடியென்றாள். (௭௪)

களித்தவளொருத்திநின்றவாடியுட்கணவன்றன்பி
னொளித்தவனுருவுந்தானுநேர்படவுருததுநோக்கித்
துளித்தகண்ணீரளாகியேதிலாடோடோய்ந்திப்பங
குளித்தனையிருத்தியோவென்றுரைத்தனள்கோபமூண்டாள். (௭௫)

இளம்புளிந்தயிர்விராயவின்சுவைபொதிந்தசோறு
வளம்படவிருந்தினோடுமருந்துவார்வசந்தவீணை
களம்படுமெழாலினோடுகைவிரனடத்திக்காம
னுளம்புகுந்தலைப்பவெண்ணெய்ப்பாவைபோலுருகிசசோர்வார். ()

இவ்விளவேனிற்காலத்தின்னுயிர்த்துணைவியோடுஞ்
செவ்வியசெஙகோனேமிசசெண்பகமாறனோர்நாள்
கைவ்வினைவல்லோன்செய்தகதிர்விடுகோந்தகுன்றில்
வெவ்வியவேடைநீப்பானிருந்தனன்வேறுவைகி. (௭௭)

மாந்தளிரீன்றுகோஙகுவண்டளவரும்பிததண்டேங
காந்தள்செஙகமலமாம்பல்சணபகஙகழுநீர்பூத்துச
சாய்ந்தமென்கொடியுநதானுந்தனியிடத்திருப்பானேரே
யாய்ந்ததோர்நாற்றந்தோன்றவசைநததுவசந்தத்தென்றல். (௭௮)

வெவ்வியவேலான்வீசும்வாசமோந்தீதுவேறு
திவ்வியவாசமாகவிருநததுதென்றலகாவில்
வெளவியவாசமன்றுகாலுக்கும்வாசமில்லை
யெவ்வியல்வாசமேயோவிதுவெனவெணணஙகொள்வான் (௭௯)

திரும்பித்தன்றேவிதன்னைநோக்கினான்றேவியைம்பா
லிரும்பித்தைவாசமாகியிருந்ததுகணடிவ்வாசஞ்

---

(௭௬) வசந்தவீணை என்றது—பாலையாழினை. எழாலென்றது-பெரும்பாலை எழனுள், நாகநாதம் ஆசரி, தோடி, கௌளி, காந்தாரம், செந்துருத்தி, உதயகிரிமுதலிய செம்பாலையை.

(௭௭) கைவினை - சிற்பத்தொழில். (௭௮) தளவு-முல்லை மாந்தளிர்முதலிய உவமானச்சொற்கள், மேனிமுதலிய உவமேயங்களை யுணர்த்திநின்றது. (௭௯) திவ்ய—திவ்-விண்ணுலகில்,ய-பிறப்பது.

(௮௰) ஐம்பால் என்றது—முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சையென ஐம்பகுப்பினவாயமைந்த கூந்தலை. பித்தை-கூந்தல்.

சுரும்பிற்குந்தெரியாதென்னாச்சூழ்ந்திறும்பூதுகொண்டு
தரும்பித்தைக்கியல்போசெய்கையோவெனவையங்கொண்டான்.

ஐயுறுகருத்தையாவராயினுமறிந்துபாடல்
செய்யுநாவாக்கேயின்னவாயிரஞ்செம்பொனென்றக்
கையுறைவேலானீந்தபொற்கிழிகைக்கொண்டேகி
மெய்யுணர்புலவர்முன்னாத்தூக்கினார்வினைசெய்மாக்கள். (௮௧)

வங்கத்தார்பொருளபோலவேறுவகையமைகேழ்விநோக்கிச்
சங்கத்தாரெல்லாந்தம்மிற்றனித்தனிதேர்ந்துதேர்ந்து
துங்கத்தார்வேம்பனுள்ளஞ்சூழ்பொருடழாவியுற்ற
பங்கத்தாராகியெயத்துப்பட்டுருறுமனத்தரானா. (௮௨)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலையிலாதிசைவரில
வந்தமாணவன்மணஞ்செய்வேட்கையான்
முந்தையாசிரமமுயலும்பெற்றியான்
றந்தைதாயிலான்றருமியென்றுளான். (௮௩)

ஒருவனான்முகனொருவன்மார்புறை
திருவனோடருந்தேவனுரு
வருவனாலகன்றனைத்தனகலி
வெருவநாடிமுனவீழ்ந்துவேண்டுவான். (௮௪)

தந்தைதாயிலேன்றனியனாகிய
மைந்தனேன்புதுவதுவைவேட்கையேன்
சிந்தைநோய்செயுஞ்செல்லறீர்ப்பதற்
கெந்தையேயிதுபதமென்றேத்தியே. (௮௫)

நெடியவேதநூனிறையவாகம
முடியவோதியமுறையினிறகெனும்

---

(௮௧) கிழி-முடிப்பு. (௮௩) மாணவன்-பிரமசாரி.

(௮௪) ஒருவன் என்றது-தனக்கோர் ஒப்புயர்விகந்துநின்றசிவ பெருமானை. திரு-இலக்குமி. உருவருவனாலகன்றான் என்றது-மகேஸ்வரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன்என்னும் உருவமும், சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து எனனும்அருவமும்; சதாசிவமென்னும் அருவுருவமுமாகிய முத்திறப்பட்ட தத்துவங்களை யதிட்டித்து நிற்கும் சிவமுதற் பிரமனீறாகிய முத்திறத்தொன்பது வர்க்கங்களிலும் வேற்றுமையின்றிக் கலந்துநின்று. அவ்வத்தொழில்களைநடத்தித், தன்னியல்பு சிறிதும் விகாரமின்றிநிற்கும் சுத்தசிவத்தை.

(௮௫) செல்லல் - வறுமை.

வடிவிலில்லறவாழ்க்கையின்றிநின்
னடியருச்சனைக்கருகனாவனோ. (௮௬)

ஐயயாவையுமறிதியேகொலோ
வையைநாடவன்மனக்கருத்துணர்ந்
துய்யவோர்கவியுரைத்தெனக்கருள்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்துசெப்பினான். (௮௭)

தென்னவன்குலதெய்வமாகிய
மன்னர்கொங்குதேர்வாழ்க்கையின்றமிழ்
சொன்னலம்பெறச்சொல்லிநல்கினா
ரின்னறீர்ந்தவனிறைஞ்சிவாங்கினான். (௮௮)

பொற்றளிர்ச்சடைப்புவனநாயகன்
சொற்றபாடல்கைக்கொண்டுதொன்னிதி
பெற்றெடுத்தவன்போன்றுபீடுறக்
கற்றநாவலர்கழகநண்ணினான். (௮௯)

கல்வியாளர்தங்கையினீட்டினான்
வல்லையாவருமவாங்கிவாசியாச்
சொல்லின்செல்வமும்பொருளுநோக்கியே
நல்லநல்லவென்றுவகைநண்ணினார். (௯௦)

அளக்கில்கேள்வியாரரசன்முன்புபோய்
விளக்கியக்கவிவிளம்பினார்கடன்
னுளக்கருத்துநேரொத்தலாற்சிரந்
துளக்கிமீனவன்மகிழ்ச்சிதூங்கினான். (௯௧)

உணர்ந்தகேள்வியாரிவரொடொல்லைபோய்ப்
புணர்ந்தவாயிரம்பொன்னுமின்றமிழ்
கொணர்ந்தவேதியன்கொள்கவின்றென
மணந்ததாரினான்மகிழ்ந்துநல்கினான். (௯௨)

வேந்தனேவலால்விபுதர்தம்மொடும்
போந்துமீண்டவைப்புறம்புதூங்கிய
வாய்ந்தபொற்கிழியறுக்குநம்பியை
நேர்ந்துகீரனில்லெனவிலக்கினான். (௯௩)

---

(௯௩) விபுதர் என்றது—தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சங்கப் புலவரை.

குற்றமிக்கவிக்கென் றுகூறலுங்
கற்றிலானெனேகாலம்வெம்பசி
யுற்றவன்கலத துணைணுமெல்லைகைப்
பற்றவாடினுன்பண்புபற்றினுன். (௯௪)

உலர்ந்தநெஞ்சுகொண்டொதுங்கிநாயக
னலந்தருஙகழனணணினனவன்
மலர்ந்தபாடல்கொணடறிஞாவைகிடத்
தலாந்தசிந்தைகொணடைடந்தமைந்தனே. (௯௫)

செய்யுளகொணடுபோய்த்திருமுன்வைத்துளப்
பையுள்கொணடவப்பனவனென்னைநீ
மையுள்கணடவிவ்வழுவுபாடலைக்
கையுணல்கிஞய்கதிபிலேற்கெஞ. (௯௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வறுமைநோயபிணிப்பப்பனஞள்வழிபடுமடியேனின்பாற்
பெறுபொருளிழந்தேனென் றுபேசிலேன்யாாக்குமேலாங
கறைகெழுமிடற்றுய்நின்றன்கவிக்குற்றஞ்சில்வாழ்நாட்சிற்
றறிவுடைப்புலவாசொன்ஞலாருனைமதிககவல்லார். (௯௭)

எந்தையிவ்விகழ்ச்சிநின்னதல்லதையெனக்கியாதென்ஞச்
சிந்தைநோயுழந்துசைவச்சிறுவனின்றிரங்கயார்கரும்
பந்தமும்வீடுமவேதப்பனுவலுமபயனுமான
சுந்தரவிடங்கனங்கோாபுலவஞய்தகோற்றஞ்செய்தான். (௯௮)

கணடிகைமதாணியாழிகதிாமுடிவயிரமவேய்ந்த
குணடலஙகுடிகொணடாகத்தழகெலாங்கொள்ளைகொள்ளத்
தணடமிழ்மூன்றும்வலலோன்ருனெனக்குறியிட்டாஙகே
புண்டரநுதலிற்பூததுப்பொய்யிருளகிழித்துத்தள்ள. (௯௯)

விரிகதிர்ப்படாத்திற்போர்த்தமெய்ப்பையுளடஙகிப்பக்கத்
தெரிமணிக்கடகததிணடோளிளையவரடைப்பையோடு
குருமணிக்களாஞ்சியம்பொற்கோடிகந்தாஙகமுத்தாற்
புரிமதிக்குடைக்கீழ்ப்பொற்காற்கவரிபால்புரணடுதுள்ள. (௧00)

சொல்வரம்பிகந்தபாதமென்பதுதோன்றவேத
நல்லபாதுகையாய்ச்சூடநவின்றனகற்றுப்பாட

---

(௯௫) அவன்என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை.
(௯௬) பையுள் - கவலை. (௯௯) பொய்யிருள்-மலவிருள்.

வல்லவர்மறையினாறுமனுமுதற்கலைபோற்பின்பு
செல்லநூலாய்ந்தோர்வைகுந்திருந்தவைக்களத்தைச்சேர்ந்தான். ()

ஆரவைகுறுகிநேர்நின்றங்கிருந்தவரைநோக்கி
யாரைநங்கவிக்குக்குற்றமியம்பினாரென்னாமுன்னங்
கீரனஞ்சாதுநானேகிளத்தினேனென்றானின்ற
சீரணிபுலவன்குற்றம்யாதெனத்தேராக்கீரன். (௧௦௨)

சொற்குற்றமின்றுவேறுபொருட்குற்றமென்றான்றூய
பொற்குற்றவேணியண்ணல்பொருட்குற்றமென்னையென்றான்
றறகுற்றம்வருவதோரான்புனைமலர்ச்சார்பாலன்றி
யறகுற்றகுழற்குநாற்றமில்லையேயென்றானையன். (௧௦௩)

பங்கயமுகமென்கொங்கைப்பதுமினிகுழலோவென்ன
வங்கதுமன்னதேயென்றானாலவாயுடையான்றெய்வ
மங்கையர்குழலோவென்னவன்னதுமந்தாரத்தின்
கொங்கலரளைந்துநாறுங்கொள்கையாற்செய்கையதென்றான். ()

பரவிநீவழிபட்டேத்தும்பராஞ்சுடர்திருக்காளத்தி
யரவுநீர்ச்சடையார்பாகத்தமர்ந்தஞானப்பூங்கோதை
யிரவினீர்ங்குழலுமற்றோவெனவஃதுமற்றேயென்றா
வெருவிலான்சலமேமுற்றச்சாதிக்கதானவிளைவுநோக்கான். (௧௦௫)

கற்றைவார்சடையானெற்றிக்கண்ணினைச்சிறிதேகாட்டப்
பற்றுவானினனுமஞ்சானும்பராபதிபோலாக
முற்றுநீர்கண்ணானாலுமொழிந்தநும்பாடல்குற்றங்
குற்றமேயென்றான்றன்பாலாகியகுற்றந்தேரான். (௧௦௬)

கலிநிலைத்துறை.

தேய்ந்தநாணமதிக்கண்ணியானுதல்விழிச்செந்தீப்
பாய்ந்தவெம்மையிற்பொறாறுபொற்பங்கயத்தடத்து
ளாய்ந்தநாவலன்போய்விழுந்தாழ்ந்தனனவனைக்
காய்ந்தநாவலனிம்மெனத்திருவுருக்கரந்தான். (௧௦௭)

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௬௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௫௩௧.

---

(௧௦௧) மறையினாறும் என்றது-சிட்சைமுதலியசடங்கங்களை.
(௧௦௨) ஆரவை - நிறையவை.
(௧௦௩) பொற்குற்றவேணி என்றதில்-குற்றஎன்பது குறுகிய வென்னும் பொருளது. (௧௦௪) மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களிலொன்று.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்துமூன்றாவது,

# கீரனைக்கரையேற்றியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மாரனைப்பொடிகண்டவனந்தணைமைந்தனுக்
காரநற்கனகக்கிழியீந்ததறைந்தன
மேரனத்திரள்சூழ்மலரோடையிடத்தினுங்
கீரனைக்கரையேற்றியவாறுகிளத்துவாம். (௧)

தாழ்ந்தவேணியனெற்றிமுளைத்தழற்கணுற்
போழ்ந்தநாவலனுடகபங்கயப்பொய்கைவாய்
வீழ்ந்தரும்படாவேலையில்வீழ்ந்தனன்விம்முறச்
சூழ்ந்தநாவலர்கண்டுபொறாதுதுளங்குவார். (௨)

ஏன்றவேந்தனிலாக்குடியீட்டமுமின்கதிர்
கான்றநாயகமாமணிபோகியகண்டியு
மான்றஞானமிலாதவர்கல்வியுமானதே
சான்றகீரனிலாதவைகூடியசங்கமே. (௩)

ஐயசொற்பொருடனவடிவானவராலவாய்
மைதழைத்தமிடற்றினர்தம்மொடும்வாதுதான்
செய்தவிப்பிழையோபெரிதெப்படிதீருமோ
யுய்வதற்புதமேயெனயாவருமுன்னினார். (௪)

எய்திவெள்ளிமலைபெயர்த்தானுமிறுத்ததன்
கையில்வீணைதொட்டின்னிசைபாடக்கனிந்தவன்
செய்ததீங்குபொறுத்ததுமன்றித்திண்டேரொடு
மொய்கொள்வாளுங்கொடுத்தனன்புண்ணியமூர்த்தியே. (௫)

யாவராலுமகற்றரிதிப்பிழையாவர்க்குந்
தேவராமவரேதிருவுள்ளந்திரும்பினாற்
போவதேயிதுவேதுணிபென்றுபுகன்றுபோய்ப்
பாவலோர்பரன்றாணிழலிற்பணிந்தேத்துவார் (௬)

திருத்தனேசரணஞ்சரணம்மறைச்சென்னிமே
னிருத்தனேசரணஞ்சரணங்கிறைவேதநூ
லருத்தனேசரணஞ்சரணந்திருவாலவா
யொருத்தனேசரணஞ்சரணங்களுனக்குநாம். (௭)

---

(௭) திருத்தன் - விசுத்ததேகமுடையவன்.

பாயுமால்விடைமேல்வருவோர்பல்லுயிர்க்கெலாந்
தாயுந்தந்தையுமாகுநின்றணணளிதாமரைக்
கேயுமாதவன்போனல்லதீயவியற்றிஞர்க்
காயுமின்பமுந்துன்பமுமாக்குவதாதலால். (அ)

அத்தகற்றசெருக்கினறிவழிகீரனின்
வித்தகக்கவியைப்பழுதென்றவிதண்டையான்
மத்தகக்கணவிழித்துவெதுப்பின்மலர்ந்தபொன்
முத்தகக்கமலத்திடைவீழமுடிகிறாய். (கூ)

இருணிறைந்தமிடற்றடிகேளினியிப்பிழை
கருணைசெய்துபொருததருளென்றுகபிலனும்
பரணனும்முதலாகியபாவலர்யாவருஞ்
சரணமென்றுவிழுந்திறந்தாரடிசாரவே. (கO)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கீரவேலையாலமயின்றவெங்கருணைவள்ள
லிக்கீரமழலைத்தீஞ்சொலிறைவியோடெழுந்துபோந்து
நக்கீரன்கிடந்தசெம்பொனளினப்பூந்தடத்துஞாங்கர்ப்
புக்கீரமதுரத்தீஞ்சொற்புலவர்தங்குழாத்துணின்றான். (கக)

அனற்கணுனோக்கினன்பின்னருட்கணானோக்கவாழ்ந்த
புனற்கணேகிடந்தகீரன்பொறிபுலன்கரணமெல்லாங்
கனற்கணார்தமவேயாகக்கருணைமாகடலிலாழ்ந்து
வினைக்கணேயெடுத்தயாக்கைவேறிலன்புருவமானான். (கஉ)

போதையாருலகமீன்றபுனிதையார்பரஞானப்பூங்
கோதையார்குழற்குத்தீங்குகூறியகொடியநாவின்
றீதையார்பொறுப்பரேயோவவரன்றித்திருக்காளத்திக்
காதையார்குழையினரைககாளத்திகைலையென்ற. (கங)

எடுத்தசொன்மாறிமாறியிசையநேரிசைவெண்பாவாற்
றொடுத்தவந்தாதிசாத்தத்துணைசெவிமடுத்துநேர்வந்

(கூ) விதண்டை - பிறர்கூறுங் கூற்றுலக் கூற்றை மறுத்துத் தன்னுட்கோளை நாட்டல்.

(கக) கீரம்-பால்; இதுக்ஷீரமென்பதின்றிரிபு. இக்கு-கரும்பு. நக்கீரன் - உயர்ந்தசொல்லையுடையவன். (கங) போதம்-ஞானம்.

(கச) எடுத்தசொன்மாறிமாறி என்றது - ஒருபாசுரத்தில்கை லையையும், மற்றொரு பாசுரத்தில் காளத்தியையும், சிறப்பித்துப் பாடியதை.

தடுத்தவன்கையைப்பற்றியகன்கரையேற்றினார்தாள்
கொடுத்தெழுபிறவிவேலைக்கொடுங்கரையேற்றவல்லார். (௧௪)

கைதந்துகரையேறிட்டகருணையங்கடலைத்தாழ்ந்து
மைதந்தகயற்கணாளைவந்தித்துத்தீங்குநன்கு
செய்தந்தோர்க்கிகலுமன்புஞ்செய்தமைபொருளாச்செய்யுட்
பெய்தந்துபாடுகின்றான்பிரானருணாடுகின்றான். (௧௫)

அறனிலானிழைத்தவேள்வியழித்தபேராண்மைபோற்றி
மறனிலாத்தண்டிக்கீந்தமாணபெருங்கருணைபோற்றி
கறுவிவீழ்கூற்றைக்காய்ந்தகனைகழற்கமலம்போற்றி
சிறுவனுக்கழியாவாழ்நாளளித்தருள்செய்திபோற்றி. (௧௬)

சலந்தரனுடலந்தீண்டசக்கரப்படையாய்போற்றி
வலந்தருமதனைமாயோனவழிபடக்கொடுத்தாய்போற்றி
யலர்ந்தசெங்கமலப்புத்தேணடுச்சிரமரிந்தாய்போற்றி
சிலந்தியைமகுடஞ்சூட்டாவரசருள்செல்வம்போற்றி. (௧௭)

திரிபுரம்பொரியநக்கசேவகம்போற்றிமூவர்க
கருளியதலைமைபோற்றியனங்கனையாகந்தீய
வெரியிடுநயனம்போற்றியிரதிவந்திரப்பமீளக
கரியவன்மகனுக்காவியுதவியகருணைபோற்றி. (௧௮)

நகைத்திடவந்தவந்தநகுசிரந்திருகிவாங்கிச
சிகைத்திருமுடிமேலவைத்ததிண்டிறல்போற்றிகோயி
லகத்தவிசுடரைத்தூண்டுமெலிக்கரசாளமூன்று
சகத்தையுமளித்ததேவாதம்பிரான்சரணம்போற்றி. (௧௯)

பொருப்பகழ்ந்தெடுத்தோனசென்னிபுயமிறமிதித்தாய்போற்றி
யிருக்கிசைத்தவனேபாடவிரங்கிவாளகொடுத்தாய்போற்றி
தருக்கொடுமிருவர்தேடத்தழற்பிழம்பானாய்போற்றி
செருக்குவிட்டவரேபூசைசெய்யநோக்கின்றாய்போற்றி. (௨௰)

பருங்கைமால்யானையேனம்பாயபுலியரிமான்மீன
மிருங்குறள்யாமைகொண்டவிகல்வலிகடந்தாய்போற்றி

---

(௧௫) பெய்தந்து - அமைத்து. (௧௬) அறனிலான் - தக்கன். சண்டி - சண்டேசுரநாயனார். (௧௮) மூவர் என்றது-வித்துன்மாலி, தாருகாக்கன், கமலாக்கனென்னுந்திரிபுராதிகளை. கரியவன்-திருமால். (௧௯) நகுசிரம் - வெண்டலை.

ஊரங்குபாம்பெறும்புநாரைகோழியாணலவன்றேரை
ஈருங்குரீஇக்கழுகினன்புக்கிரங்கியகருணைபோற்றி. (உக)

சாலநாணிழைத்தநீங்குக்கென்னையுந்தண்டஞ்செய்த
கோலமேபோற்றியஞ்சிக்கொடியனேன்றொடுத்தபுன்சொன்
மாலைகேட்டென்னையாண்டமலைமகணமணாளபோற்றி
யாலவாயடிகள்போற்றியம்மைநின்னடிகள்போற்றி. (உஉ)

கலிநிலைத்துறை.

ஆவலந்தனேனடியனேற்கருளருளென்னுக்
கோவமும்பிரசாதமுங்குறித்துரைபனுவற்
பாவலங்கலாற்பரனையும்பங்கிலங்கயற்கட்
பூவைதன்னையுமுறைமுறைபோற்றியென்றேத்தா. (உங)

தேவதேவனைப்பின்பெருந்தேவபாணியொடுந்
தாவிலேழிசையேழுகூற்றிருக்கையுஞ்சாததிப்
பூவர்சேவடிசென்னிமேற்பூப்பவீழ்ந்தெழுந்தான்
பாவலோர்களுந்தனித்தனிதுதித்தனர்பணிந்தார். (உச)

துதித்தகீரனுக்கின்னருள்சுரந்துநீமுன்போன்
மதித்தநாவலர்குழாத்திடைவதியெனமறைநூ
லுதித்தநாவினார்கருணைசெய்துருக்கரந்தயன்சேய்
விதித்தகோயில்புக்கமர்ந்தனர்விளங்கிழையோடும். (உரு)

கற்றகீரனுங்கலைஞருங்கழகமண்டபத்தி
லுற்றவாடகக்கிழியறுத்தந்தணற்குதவிக்
கொற்றவேந்தனும்வரிசைகள்சிலசெயக்கொடுப்பித்
தற்றநீங்கியகல்வியின்செல்வராயமர்ந்தார். (உசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சணபகமாறனென்னுந்தமிழாதம்பெருமான்கூட
லம்பகநுதலினுனையங்கயற்கணணனுளை
வம்பகநிறைந்தசெந்தாமரையடிவந்துதாழ்ந்து
நம்பகநிறைந்தவன்பாற்பல்பணிநடத்திவைகும். (உஎ)

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் சுஉ - க்கு திருவிருத்தம் - உருசுசு.

---

(உஉ) மாலை-திருவந்தாதி. (உங) பனுவல்-கோபப்பிரசாதம்.
(உச) ஏழிசைஎன்றது - சப்தசுரங்களை.
(உரு) அயன்சேய் - விஸ்வகர்மன்.

சிவமயம்.

ஐம்பத்துநான்காவது,

# கீரனுக்கு இலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொன்றையந்தெரியல்வேய்ந்தகூடலெம்பெருமான்செம்பொன்
மன்றலங்கமலத்தாழ்ந்துவழிபடுநாவலோனை
யன்றகன்கரையேறிட்டவருளுரைசெய்தேமிப்பாற்
றென்றமிழனையான்றேறத்தெருட்டியதிறனுஞ்சொல்வாம். (௧)

முன்புநான்மாடக்கூடன்முழுமுதலாணையாற்போய்
மின்புறவறிஞரீட்டந்தெய்தியாவகுறையுங்கீரன்
வன்புறுகோட்டந்தீர்ந்துமதுரையெம்பெருமான்றளி
லன்புறுமனத்தனாகியாய்ந்துமற்றிதனைச்செய்வான் (௨)

கட்டவிழ்கடுக்கையண்ணல்கண்ணருள்விழித்தகாலை
மட்டவிழ்மலரோனாலுமாயவனாலுமாகாப்
பட்டவனல்லனானானல்விழிப்படுதீநன்மைச
சுட்டபோதுருப்பதீர்ந்துக்காந்திசுவணகஞ்சம (௩)

இப்பெருந்தடமேயெம்மையெம்மையுங்காப்பதென்னாக்
கப்பிலாமனத்தானமூன்றுகாலமுமூழ்கிமூழ்கி
யப்பனையாலவாயெம்மடிகளையடியார்சேம
வைப்பினையிறைஞ்சிநித்தம்வழிபடுநியமம்பூண்டான். (௪)

மையறுமனத்தானார்த்துவழிபடுநியமமேகாகி
பையரவாரம்பூண்டபரஞ்சுடர்மாடக்கூட
லையனுமினியனாகியகமகிழ்ந்தவற்கொன்று
செய்யநன்கருணைபூத்துத்திருவுளத்திதனைத்தேர்வான். (௫)

இலக்கணமிவனுக்கின்றுந்தெளிகிலனிதனாலாய்ந்த
நலத்தசொல்வழூஉச்சொலென்பதறிகிலனைவதீர்கேள்விப்
புலத்தவர்யாரைக்கொண்டுபோதிக்குமிவனுக்கென்னா
மலைத்தனுவளைத்தமுக்கண்மன்னவனுன்னுமெல்லை (௬)

(௧) தமிழ்-கருவியாகுபெயராய நூலின்மேல் நின்றது.

(௨) கோட்டம்-மாறுபாடு (௩) சுவணகஞ்சம்-பொற்றாமரை.

(௪) கப்பிலாமனம்-பிளவுபடாதமனம்; எனவே ஒன்றுபட்ட மனம் என்பதுபொருள்.

பங்கயசெங்கைகூப்பிப்பாலினேர்மொழியாள்சொல்வா
ளங்கணுவங்கைநெல்லிக்கனியெனவனைத்துங்கண்ட
புங்கவாநினதுசங்கைக்குத்தரம்புகலவல்லா
ரெங்குளாரேனுமென்னெஞ்சுதிப்பதொன்றிசைப்பேனையா. (எ)

பண்டொருபோதுவெள்ளிப்பனிவரையிடத்துன்பாங்கர்ப்
புண்டவிழ்குலிசக்கோமானபூமகனமாயப்புத்தே
ளண்டருஞ்சனகனாதியருந்தவர்பிறருமீண்டிக்
கொண்டனரிருந்தாரிந்தக்குவலயம்பொறாதுமாதோ. (அ)

தாழ்ந்ததுவடக்கீழெல்லையுயாந்ததுதெனமேற்கெல்லை
சூழ்ந்ததுகண்டுவானோர்தொழுதுனைப்பரவியைய
வாழ்ந்திடுமேரவம்பூண்டோயொருவனின்னொப்பானங்கே
வாழ்ந்திடவிடுத்தாலிந்தவையநேர்நிற்குமென்றார். (கூ)

பைத்தலைபுரட்டுமுந்நீர்ப்பௌவமுண்டவனையெம்மை
யொத்தவனனையான்வாழ்க்கைக்குரியளாகியவுலோபா
முத்திரையிமவானபெற்றமுகிழ்முலைக்கொடியொப்பாளென்
றத்திருமுனியைநோக்கியாயிடைவிடுத்தாயன்றே. (கO)

விடைகொடுபோவாரென்றுனைறைவேண்டிஞனேகுந்தேயத்
தொடைபெறுந்தமிழ்நாடென்றுசொலலுபவாநநாட்டி
னிடைபயின்மனிதத்தரெல்லாமினறமிழாய்ந்துகேள்வி
யுடையவரென்பகேட்டாரகுத்தரமுரைத்தலவேண்டும். (கக)

சித்தமாசகலவந்தசசெந்தமிழியனூறனை
யத்தனேயருளிசசெயதியெனறனனையான்றேற
வைத்தனைமுதனூறன்னைமற்றதுதெளிந்தபினனு
நித்தனேயடியேனென்றுநினனடிக்காண்பேனென்றான். (கஉ)

கடம்பமாவனத்திலெமமைநகண்டனையிறைஞ்சியுளளத்
திடம்பெறயாதுவேட்டாயவையெலாமெம்பாறபெற்றுத்
திடம்பெறமலயத்தெயதியிருக்கெனவிடுத்தாய்சென்று
குடம்பெறுமுனியுமங்கேயிருக்கினறான்கொடியினுேடும். (கங)

இனையதுன்றிருவுள்ளத்துக்கிசைந்ததேலிவற்குக்கேள்வி
யினையமாதவனைகக்கூவியுணாத்தெனவணங்குகூற
வினையநாணிகழ்ச்சியெலலாமறந்திடாதின்றுசொன்னு
யனையதேசெய்துமென்னுவறிவனைநினைந்தானையன். (கச)

---

(கூ) உளழ்த்தல் - கருதல. (கO) பைத்தல் - பரத்தல்.
(கங) கொடி என்றது—உலோபாமுத்திரையை.
(கரு) அஞ்சலி - கூப்புகரம்.

கலிநிலைத்துறை.

உடையநாயகன் றிருவுளமுணர்ந்தனனமுடிமே
லடையவஞ்சலிமுகிழ்த்தனனருந்தவவிமானத்
திடைபுகுந்தனன்பனனியோடெழுந்தனனகல்வா
னடையனுகிவந்தடைந்தனனற்றமிழ்முனிவன். (கரு)

இயஙகுமாதவத்தேரினும்பன்னியோடிழிந்து
புயஙகனுலயம்புகுநதுநாற்புயமபுடைகிளைதது
தயஙகுசெமபவளாசலந்தனையுமதன்பால்
வயஙகுமிந்திரநீலமாலவரையையுமபணியா. (கசு)

பெருகுமன்புளந்துளுமபமெய்யானந்தம்பெருக
வருகிருந்தனனுவயிறகீரனுமம்பொன்
முருகவிழ்ந்ததாமரைபடிந்திறைவனைமுன்போ
லுருகுமன்பினுலிறைஞ்சுவாளுெல்லைவநதடைந்தான். (கஎ)

இருந்தமாதவசசெல்வனையெதிர்வரநோக்கி
யருந்தவாவிவற்கியற்றமிழமைந்திலவெம்பாற்
றெரிந்தநீயதையரிறபத்தெருட்டெனப்பிணியு
மருநதுமாகியபெருந்தகைசெய்யவாயமலர்ந்தான். (கஅ)

வெள்ளைமாமதிப்பிளவணிவேணியஙகருணை
வளளலாாபணிசிரததினுமனததினுநதாஙகிப்
பள்ளமேழையும்பருகினேன்பணியுநககீர
னுளளமாசறவியாகரணததினையுணர்த்தும். (கக)

இருவகைப்புறவுரைதழீஇயெழுமதமொடுநாற
பொருளொடும்புணர்ந்தையிருகுற்றமும்போக்கி
யொருவிலையிரணடழகொடுமுததியெணணுன்கு
மருவுமாதிநூலினைததொகைவகைவிரிமுறையால். (உo)

(கசு) புயஙகன - கருமபாமபையணிநத சிவபெருமான். பவள மலை நீலமலை என்றது—சிவபெருமானையும் உமாதேவியையும்.

(கஅ) பிணியுமருந்துமாகி என்றது—தம தாணைவழி யொழுகாத உயிர்களுக்கு நோயும், அவ்வழியினிற்பவர்க்கு மருந்துமாகி நிற்றலை.

(கக) பள்ளம்-கடல். (உo) புறவுரை-நூல்நுதலிய பொருளல்லாதவை; எனவேபாயிரம் என்பதுபொருள். எழுவகைமதமாவன, உடன்படல்முதலியன. நாற்பொருளாவன, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. ஐயிருகுற்றமாவன-குன்றககூறல் முதலியன. ஐயிரண்டழகாவன-சுருஙகசசொல்லன்முதலியன. உத்தி எணணான்காவன: நுதலிப்புகுதல்முதலியன. ஆதிநூல் - முதனூல்.

கருத்துக்கண்ணழிவாதியகாண்டிகையானும்
விருத்தியானுநூற்கிடைப்பொருளைக்கறவிளக்கித்
தெரித்துரைத்தனனுரைத்திடுதிறங்கண்டுநூலி
னருத்தமேவடிவாகியவாதியாசிரியன். (உக)

தருக்குமின்பமுங்கருணையுந்தழையமாதவனைத்
திருக்கரங்களான்மகிழ்ச்சியுட்டிளைத்திடத்தழுவிப்
பெருக்கவேண்டியபேறெலாம்பீடுறநல்கி
யிருக்கையிற்செலவிடுத்தனனாலவாயிறைவன். (உஉ)

பொன்னனாளொடுங்குறுமுனிவிடைகொடுபோன
பின்னையாருயிர்க்கிழத்திதன்பிரானைநேர்நோக்கி
யென்னைநீயிவற்குணர்த்திடாதித்தவப்பொதியின
மன்னனாலுணர்த்தியதெனமதுரைநாயகனும். (உங)

தன்னைநித்தலும்வழிபடுந்தகுதியோர்சாலப்
பொன்னளிப்பவாதொடுத்தமற்சரமிலாப்புனிதா
சொன்னசொற்கடவாதவாதுகடவிநெஞ்சத்
தின்னவர்க்குநூல்கொளுத்துவதறனெனவிசைப்ப (உச)

இவனெடுத்தமற்சரத்தினல்யாமுணர்த்தாத
தவனைவிட்டுணர்த்தினமெனச்சாற்றினன்கேட்டுக்
கவலைவிட்டகமகிழ்ச்சிகொண்டருந்தனளகிர்கா
னவமணிக்கலம்பூத்ததோர்கொடிபுரைநங்கை. (உரு)

கற்றகீரனும்பின்புதான்முன்செய்தகவிகண
முற்றுமாய்ந்தசொல்வழுக்களுமவழாநிலைமுடிபு
முற்றுநோக்கினனறிவின்றிமுழுதொருங்குணர்ந்தோன்
சொற்றபாடலிற்பொருள்வழுச்சொலலினனென்று. (உசு)

மறையினந்தமுந்தொடாததாணிலந்தொடவந்த
நிறைபரஞ்சுடாநிராமயநிருத்தகற்குப்பிழைத்தேன
சிறியகேள்வியோர்கழியவுஞ்செருக்குடையோரென்
றறிஞர்கூறியபழஞ்சொலெனனளவிற்றேயம்ம. (உஎ)

அட்டமூர்த்திதன்றிருவடிக்கடியனேன்பிழைக்கப்
பட்டதீங்கினலெனையவனுதல்விழிப்படுதீச

---

(உக) கண்ணழிவு-பதச்சேதம். துளக்கம-சந்தேகம்.
(உஉ) மாதவன்-அகத்தியமுனிவர். (உங) பொன்னனாள் என்றது—உலோபாமுத்திரையை. உச, மற்சரம்-அழுக்காறு.
(உஎ) மறையினந்தம்-உபநிடதம். (உஅ) விழுமம-துன்பம்.

சட்டதன்றியென்னெஞ்சமுஞ்சுடுவதேயென்றென்
றுட்டதும்பியவிழுமநோயுவரியுளாழ்ந்தான். (௨அ)

மகவையீன்றதாய்கைததிமெருந்துவாய்மடுத்துப்
பகைபடும்பிணியகற்றிடும்பான்மைபோலென்னை
யிகலிழைத்தறிவுறுத்திஞய்க்கேழையேன்செய்யத
தகுவதியாதெனவரம்பிலாமகிழ்ச்சியுட்டாழ்ந்தான். (௨௯)

மாதவன்றனக்காலவாய்மன்னவனருளாற்
போதகஞ்செய்தநூலினைப்புலவரேனோர்க்கு
மாதரஞ்செயக்கொளுத்திபிட்டிருந்தனனமலன்
பாதபங்கயமூழ்கியபத்திமைக்கீரன் (௩௦)

கீரனுக்கு இலக்கணமுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருசு - க்கு . திருவிருத்தம் - ௨௫௬௯.

ஐம்பத்தைந்தாவது,

## சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

காமனைப்பொடியாகக்கண்டகண்ணுதறென்னூலகீர
நாமநற்புலவற்கீந்ததலமிதுபொலம்பூவிகொன்றைத
தாமனைச்சங்கத்துள்ளார்கலேதமொறறந்தேற
வாமனைக்கொண்டபொடலுணர்த்தியவொழுக்கஞ்சொல்வாம் (௧)

அந்தமில்கேள்விபோரெண்ணுறுவரும்வேறுவேறு
செந்தமிழ்செய்துதமமிரசெருக்குறுபெருமைகூறித
தந்தமினமாறுய்த்தகதந்தராதரமளக்கவல்ல
முந்தைநூன்மொழிந்தவாசான்முன்னர்வந்தெய்தினரே (௨)

தொழுதனரடிகள்யாங்கடொடுத்தவிப்பாடறம்முள்
விழுமிதுந்தீதுந்தூக்கிவேறுபாடாக்குகாட்டிப்
பழுதறுதகையந்தீரப்பணிகெனப்பணிந்தார்கேட்டு
முழுதொருங்குணர்ந்தவேதமுதல்வனுமுக்கணமூர்த்தி. (௩)

(௩௦) நூல் இறையனாரகப்பொருள்.

(௨) எண்ணறுவராவார்—சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர். ஆசான் என்றது—சோமசுந்தரக்கடவுளை.

இருவருந் துருவநீண்டவெரியழற்றூணிற்றோன்று
முருவெனவறிவானந்தவுண்மையாயுலகுக்கெல்லாங்
கருவெனமுளைத்தமூலலிங்கத்துணின்றுங்காண்டற்
கரியதோர்புலவனாகித்தோன்றியொன்றருளிச்செய்வான் (௪)

கலிவிருத்தம்.

இம்மாநகருள்ளானொருவணிகனதனபதியென்
றம்மாநிதிக்கிழவோன்மனைகுணசாலினியனையாள்
தம்மாதவப்பொருட்டால்வெளிற்றறிவாளரைத்தழுவும்
பொய்ம்மாசறவினன்போலவதரித்தானொருபுத்தேள். (௫)

ஓயாவிறன்மதனுக்கிணையொப்பானவனாமச்
சேயாமவனிடைநீருரைசெய்யுட்கவியெல்லாம்
போயாடுமினனையானதுபுந்திக்கிசைந்தானன்
றுயாவருமதிக்குந்தமிழதுவேயெனவறைந்தான். (௬)

வன்றாண்மழவிடையாயவனமணிவாணிகனாம
னென்றாலவன்கேட்டங்கனமிப்பாடலிற்கிடக்கு
நன்றானவுந்தீதானவுநயந்தாய்ந்ததனன்மை
குன்றாவகையறிவானெனமன்றாடியகூத்தன். (௭)

மல்லார்தடம்புயவாணிகமைந்தன்றனக்கிசையச்
சொல்லாழமும்பொருளாழமுங்கண்டான்முடிதுளக்காக்
கல்லார்புயம்புளகித்துளங்களிதூங்குவன்கலக
மெல்லாமகன்றிடுமிங்களுக்கென்றாலயஞ்சென்றான். (௮)

பின்பாவலரெல்லாம்பெருவணிகக்குலமணியை
யன்பாலழைத்தேகித்தமதவையத்திடையிருத்தா
நன்பான்மலர்நறுஞ்சாந்துகொண்டருச்சித்தனர்நயந்தே
முன்பாலிருந்தருந்தீந்தமிழ்மொழிந்தாரவைகேளா. (௯)

மகிழ்ந்தான்சிலர்சொல்லாழ்ச்சியைமகிழ்ந்தான்சிலர்பொருளை
யிகழ்ந்தான்சிலர்சொல்வைப்பினையிகழ்ந்தான்சிலர்பொருளைப்

---

(௪) கரு என்றது—மேருமுதலிய திவ்யக்ஷேத்திரங்களி லெழுந்தருளிய அருட்குறியினை; அல்லது உலகத்தோற்றத்திற்குக் காரணமாய்நின்ற வெனப்பொருள் கோடலுமொன்று.

(௫) வெளிற்றறிவு-மந்தபுத்தி. பொய் - அஞ்ஞானம். ஒருபுத்தேள் என்றது—முருகக்கடவுளை; இதனைவலைவீசியபடலத்தினும். இறையனாரகப்பொருள் நக்கீரர் உரையிலும் காணக.

(௬) ஆடல் - சொல்லல்.

புகழ்ந்தானசிலர்சொல்லின்பமும்பொருளின்பமுமொருஙகே
திகழ்ந்தான்சிலர்சொற்றிண்மையும்பொருட்டிணமையுந்தேர்ந்தே.

இததன்மையனுகிககலைவல்லோர்தமிழெல்லாஞ்
சிததஙகொடுதெருட்டுஞ்சிறுவணிகன்றெருளகீரன
முத்தணடமிழ்கபிலன்றமிழ்பரணன்றமிழ்மூன்று
மததன்மையனறியுநதொறுமறியுந்தொறுமெலலாய. (கக)

நுழைந்தான்பொருடொறுஞ்சொற்றொறுநுணடுஞ்சுவையுணடே
தழைந்தானுடல்புலனைந்தினுநதனிததான்சிரம்பனிததான்
குழைநதானவிழிவழிவேலையுட்குளிததானறனையளிததான்
விழைந்தான்புரிதவப்பேறறினைவிளைததான்களிதிளைத்தான். ( )

பல்காசொடுகடலிறபடுபவளஞசுடாதரள
மெலலாநிறுததளப்பானெனவியலவாணிககுமரன
சொலலாழமுமபொருளாழமுநதூலநாவெனததூககக
நலலாறறிபுலவோாகளுநட்டாரிகலவிட்டாா. (கங)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

உலகினுட்பெருகியந்தவொணடமிழ்மூன்றுமபாடற
றிலகமாயசசிறநதவாயந்ததெயவநாவலருநதஙகள
கலகமாநவையிறறீாந்துகாசறுபனுவலாய்ந்து
புலமிகுகோட்டிசெய்துபொலிநதனரிருநதாாபோலும். (கச)

சஙகததாாகலகநதீாததபடலம முறறிற்று.

ஆ படலம் கூச - கசு திருவிருததம - உகூகO.

(கஉ) பொருடொறும எனறது-காமம, கருணை, நகை, வீரம், உருத்திரம, அசசம, குறிப்பு, வியப்பு சாநதம்என ஒன்பான்வகைப் பட்டபொருட்சுவைகளை. சொற்றொறும் என்றது - குணம், அலங காரம் என்னும சொறசுவைகளை. புலனைந்தினுந் தனித்தான் என் றது-சத்தாதியைம்புலஙகளுள் சததததின்வழியே நின்றமையை.

(கங) காசு - மணி.

(கச) தமிழ் மூன்றுவண - நககீரர், கபிலர், பரணர்கூறியதமி ழ்நூல்கள். தெய்வநாவலர்-சஙகப்புலவர்.

சிவமயம்.

ஐம்பத்தாறாவது,

# இடைக்காடன் பிணக்குதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

குடைக்காடன் பசிக்கனலைக் குழியருத்தி வேட்கையறக்கொ டுத்த கங்கைச் சடைக்காடன் புலவரிக்கறணிவித்தமுறையிதுமேற் றனைப்பாடுந், தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவனை முனிந்துதன்னைத் தொழுதுபோன விடைக்காடனுடன்போயப் பின் பெழுந்தருளிப் பிணக்கறுத்த வியல்பு சொல்வாம். (௧)

இந்திரன்றன் பழிதுரந்தி யரசளித்துப்பினபுகழி யின்பமீந்த, சுந்தரன்பொன்னடிக்கனபு தொடுத்துநாறுஞ்சண்பகத்தார் தொடுத் துச்சாத்தி, வந்தனைசெய திருப்பொண்டின் வழிக்கேற்பச் சண்ப கப்பூ மாறவேந்த, னந்தரசூடாமணியாஞ் சிவபுரத்து ணிறைசெல் வமடைந்தா னிப்பால் (௨)

ஆற்றன்மிகுபிரதாபசூரியனைவங்கிசத்துவசனைவிலசீர்த்தி
சாற்றறியவிரிபுமருத்தனனைச்சோழவங்கிசாந்தகன்றனைவென்றி
மாற்றறியபுகழ்ச்சேரவங்கிசாந்தகன்பாண்டிவங்கிசேசன்
றேற்றமுறுபரிதத்தோவங்கிசசிரோமணிபாண்டீசசுரனறுமன்றே.

துணிவுடையகுலத்துவசன்வங்கிசவிபூடணமாறன்சோமசூடா
மணிகுலசூடாமணியேயிராசசூடாமணியேமாற்றார்போற்றிப்
பணியவரும்பூபசூடாமணியேகுலேசபாண்டியனேயென்னக்
கணிதமுறுபதினைவர்வழிவழிவர்துதித்துநிலங்காவல்பூண்டோர். ( )

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண் டியனென்னு மரசன் றேணமேல், வைத்தவனி தலம்புரப்பா னிலக்கணமு மிலக்கிய மும் வரம்புகண்டோ, னத்தகைய பெருநூலு மெல்லைகண்டோ னுதலினு லிவனுக்கேற, முத்தமிழோர் பயிலசங்க மிடங்கொடுத்த தனையமணி முழவுத்தோளான். (௫)

கழிந்தபெருங் கேள்வியினு னெனக்கேட்டு முழுதுணர்ந்த கபிலன் றன்பாற், பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையினு

(௧) தென்னவன்-குலேசபாண்டியன். (௨) அந்தரசூடாமணி யாஞ்சிவபுரம் என்றது-புவலோகம்முதலிய எழுலகங்களுக்குமதலை மையாய் விளங்குஞ் சிவபுரத்தினை. (௩) இரிபுமருத்தனன் - பகை வரைமர்த்தனஞ்செய்பவன். (௫) பெருநூல் - அறுபத்துநான்கு கலைகள்.

னிடைக்காட்டுப்புலவன்றென்சொன், மொழிந்தரசன்றனைக்காண
டு மெனத்தொடுத்த பனுவலொடுமூரித்தீர்த்தேன், வழிந்தொழுகு
தாரானைக் கண்டுதொடுத் துரைப்பனுவல் வாசித்தானால். (௬)

வழுக்காதசொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் பகிர்ந்தருந்தவல்
லோனுள்ளத், தழுக்காற்றுறசிரந்துளக்கா னகமகிழ்ச்சிசிறிதுமுக
த்தலர்ந்து காட்டா, னெழுககாயுந் திணிதோளா னென்றமுறை
யான்வாளாவிருந்தானய்ந்த, குழுக்காதனணபுடையான் றனைமா
னம்புறந்தள்ளக் கோயிலபுககான். (௭)

சன்னிதியிலவீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும்பெருமானே தன்னை
சசேர்ந்தார், நன்னிதியேதிருவாலவாயுடைய நாயகனேநகு..ர்வே
ம்பன, பொன்னிதிபோலளவிறந்த கல்வியுமிககுளனென்று புகல
கேட்டுச, சொனனிறையுபகவிதொடுத்தே னவமதித்தான்சிறிது
முடிதுளககானகி. (௮)

பரிவாரினமொழி கொடுத்தது வருனி..ம்நாக ககமகிழ... ...ர
பயனுகல்கா, விரிவாயநடஙகடலே நெடுபகழியேயடுககான ...ஙக
கேபுளளே. பொரிவாயபாரைமர ...ஐ யேவான்றொடு குடிபிப
பொருபபேவெமபு. மெரிவாயகொடுஞ்சு மே யெனவிவற்றொ...
றிணையொத திருந்தானெநதாய. (௯)

என்னையிகழ்நதனேசொல வடிவாயகினனிடம்பிரியா விம
யப்பாவை, தன்னையுஞ்சொற்பொருளான வென்னையுமேயிகழ்நதன
னென்றனககியாதெனறு, முன்னைமொழிந்திடைக்காடன றானி
யாதமுனிவீரபபமுநதிசசெனறு. னனனவுரைதிருசசெவியிறாறு
பாடெனவுறைப்பவருளினமூர்த்தி. (௧௦)

போனவிடைககாடனுககுங கபிலனுககுமகததுவகைபொலியு
மாற்றான், ஞானமயமாகியதன னிலிஙகவுரு மறைததுமையா ளங
கையோடும், வானவாதம்பிரானெழுநதுபுறம்போய்த தன்கோயிலி
னேர்வடபாலவையை, யானைநிதனெதனபாலோ ராலயஙகணடஙக
ணினிதமர்ந்தான்மன்றோ. (௧௧)

சஙகவான்றமிழ்ததெயவப்புலவோருமுடனெழுந்துசைலவோந்தன்
மஙகைநாயகனபோனவழிபோயஙகிருந்தாரவ்வழிநாள்வைகற்
கஙகுல்வாய்ப்புலரவரும்வைகறையிற்பள்ளியுணர்காலத்தெய்தி
யஙகணுயகனடியாாசேவிபபாரிலிஙகவுருவஙகுகாணார். (௧௨)

---

(௭) ஆய்ந்தகுழு - புலவர்கூட்டம். (௧௦) ஊறுபாடு - துன்பப்
படுத்துவது; இது-ஈணடு நாராசத்தைவிளக்கிநின்றது.

என்னவதிசயமோ வீதென் றயிர்த்தா ரிரங்கினரித்தனையோடி, மன்னவனுக்கறிவிப்பான் வேண்டுமெனப்புறப்பட்டு வருவாராவி, யன்னவரைப்பிரிந் துறையுமணங்களையா ரெனவுமலரணங்குநீத்த பொன்னவிர்தாமரையெனவும் புலம்படைந்து பொலிவழிந்தபுரமுங்கண்டார். (௧௩)

அரசனிடைப்புகுந் துள்ளநடுநடுங்கி நாவுணங்கியரசே யாமொன், றுரைசெயவஞ்சுதுமுங்க ளையகனைத் திருப்பள்ளி யுணர்ச்சிநோக்கி, மரைமலாசசேவடிபணியப் புகுந்தனமினறுங்கவன்றன் வடிவங்காணேம், புரமுநனிபுலம்படைந்த தென்றழல்வேலெனச செவியிற்புகுத்தலோடும். (௧௪)

வழுதியரியணையிலிருந் தடியிறவீழ் பழுமரம்போன் மணமேல் யாக்கை, பழுதுறவீழ்ந் துயிரொடுங்கவறிவொடுங்கிமட்பாவைபடிந் தாங்கொல்லைப், பொழுதுகிடந் தறிவுசிறிதியங்க வெழுந்தஞ்சலிக் கைப்போதுகூப்பி, யழுதிருகணணீரவெள்ளந் தாழ்ந்தடியேனென் பிழைநதேனண்ணலண்ணல். (௧௫)

கொலையினையோரவுணர்புரநொடிவரையிற்பொடியாகக்குனித்தமேருச, சிலையினையோபழையசிவபுரத்தினையோவருவிமணிதெறிக்கும்வெள்ளி, மலையினையோதம்மைமறந் துனைநினைப்பார மனத்தினையோவாழ்ந்ததும்வேதத், தலையினையோவெங்குற்றாயெங்குற்றாயென்றென் றுதளருமெல்லை. (௧௬)

சிலர்வந்துமன்னவோ ரதிசயங்கணடனம்வைகைத்தென்சாரா க, வலாவந்தோன்படைத்தநாணமுத லொருகாலமுங்கணடதன்று கேள்வித், தலைவந்தபுலவரொடுமொலவாயுடையபிரான்றனே செம் பொன், மலைவந்தவல்லியொடும வந்திறைகொணடுறைகின்றன் மாதோவென்றார். (௧௭)

அவ்வுரைதன்செவிநுழைந்து புகுந்தீர்ப்ப வெழுந்தரசனசசத் தாழ்ந்து, தெவ்வர்முடித்தொகையிடறுங் கழற்காலா னடந்தேகிச் செழுநீர்வையை, கௌவைநெடுந்திரைக்கரத்தாற் கடிமலர்தூஉய்ப் பணியத்தென்கரைமேல்வந்து, மௌவலிளமுகைமூரன் மாதிடுைேமிருக்கின்றமணியைக்கணடான். (௧௮)

படர்ந்துபணிந்தன்புருக்குங கண்ணீர்சோர்ந்தானந்தப் பௌவத்தாழ்ந்து, கிடந்தெழுந்துநாக்குழறித்தமொறி நின்றிதனைக்கிளக்

(௧௬) ஓர்-தேர்ந்த. (௧௭) அலர்வந்தோன்-பிரமன்.
(௧௮) தெவ்வர் - பகைவர். கௌவை - ஒலி.

கும்வேதந், தொடர்ந்தறியாவடிசிவப்ப நகர்புலம்பவுலகின்ற தோகையோடிங. கடைந்தருளுநகாரணமென் னடியேனுற்பிழையுள தோவையாவையா. (கக)

அல்லதையென்றமராலென் பகைஞராற்களவரா லரியகானத, தெலலிலங்காதிகளா லிடையூறின்றமிழ்நாட்டி லெய்திற்றுலோ, தொல்லைமறையவரொழுக்கங் குன்றினரோதவந்தருமஞ்சுருங்கிற்றுலோ, வில்லறனுந்துறவறனும் பிழைத்தனவோ யானறியேனெநதாயெந்தாய். (உ0)

கள்ளேறுகடுகைநறுஞ் சடையானேபோற்றி பெருங்கருணைபோற்றி, வெள்ளேறுகொடியுயர்ந்த விடையானே போற்றியருள் விகிர்தாபோற்றி, புள்ளேறுகொடியுயாந்த புனிதனயன்றேறுதபுனிதாபோற்றி. வள்ளேறுசிறுகுழவிமதிநுதலங்கயற்கண்ணிமணாள போற்றி. (உக)

பாதமலரிணைபோற்றிபன்னிரண்டுகையானைப்பயந்தாய்போற்றி
வேதமுடிகடந்தபரஞானததிலானந்தவிளைவேபோற்றி
போதவடிவாய்நாலவர்க் கசைவிறந்துநிறைந்தபரம்பொருளேபோற்றி
மாதவளநீறணிந்தடன்ஞவங்கயற்கணணிமணாளபோற்றி. (உஉ)

பொககமுடையார்செய்யும்பூசை தவங்கணடுகும்புராணபோற்றி, தககனமகம்பொடியாகத் திருப்புருவநெரித்தகொடுந் தழலேபோற்றி, செக்கமலககணணிடந்த கண்ணனுக்குத திகிரியருள் செல்வாபோற்றி, மைக்குவளையனையமணிகணடா வங்கயற்கண்ணிமணாளபோற்றி. (உ௩)

மேற்படி - வேறு.

தென்னவனின்னவணணமேத்தினன்செம்பொற்கூடன்
மன்னவன்கேட்டாகாயவாணியாலவையைநாட
வுன்னதுசோத்தநாங்கேட்டுவந்தனமினியதாயிற
தின்னமொன்றுளதுகேட்டியென்றனனருளிசசெயவான். (உச)

இயம்பரும்பதிகடம்முலாளவாயேற்றமீங்குச்
சயம்புவாயனநதமுள்ளதானவரியககர்சிததா
வயம்புரியரக்கர்வானோர்முனிவரர்மனிதருள்ளார்
நயம்பெறவிதியாற்கண்டநங்குறியனந்தமுணடால். (உ௫)

---

(உக) வள் - கூாமை. விகிர்தம்-வேறுபாடு. (உஉ) பன்னிரணடுகையான்-குமாரக்கடவுள். (உ௩) பொக்கம்-பொய்நெறி.

(உ௩) செங்கமலம் - செக்கமலமென வலிந்துநின்றது.

(உச) சோத்தம்-இழிந்தோர்செய்யும்வந்தனம். இதனை "சோத்துன்னடியமென்றோரைக்குழுமி" என்னுந் திருக்கோவையார்க்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய வுரையானுமுணர்க.

அக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறியறுபத்துநான்கா
மிக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறிகளெட்டினையவெட்டுத்
திக்குறைவானோர்பூசைசெய்தனவிவற்றியாம்வந்து
புக்குறைகுறிநந்தோழன்பூசித்தகுறியதாகும். (உசு)

அறைந்தவித்தெய்வத்தானமனைத்துமோரூழிக்காலத்
திறந்தநந்தோழன்கண்டவிலிங்கமாமதனாலிங்கே
யுறைந்தனமுறைதலாலேயுத்தரவாலவாயாய்ச்
சிறந்திடத்தகுவதின்றுமுதலிந்தத்தெய்வத்தானம். (உஎ)

ஓங்குதண்பணைசூழ்நீபவனத்தைநீக்கொருபோதேனு
நீங்குவமல்லேங்கண்டாயாயினுநீயும்வேறு
தீங்குளையல்லைகாடன்செய்யுளையிகழ்தலாலே
யாங்கவனிடத்தியாமவைத்தவருளினாலவந்தேமென்றான். (உஅ)

பெண்ணணிபாகங்கொண்டபெருந்தகைப்பரமயோகி
விண்ணிடைமொழிந்தமாற்றமீனவன்கேட்டுவானோ
புண்ணியாசிறியோர்குற்றம்பொறுப்பதுபெருமையன்றோ
வெண்ணியபெரியோர்க்கென்றுவேகதிநனிறைஞ்சினானே. (உகூ)

அடிபணிந்தேத்தினானையருள்சுந்தரனுமீண்டுங்
கொடியணிமனையிற்போக்கிக்கோமளவல்லியோடு
முடனுறைபுலவரோடுமொல்லைதன்கோயில்புக்கான்
வடதிருவாலவாயில்வந்துவீற்றிருந்தவள்ளல். (௩0)

மின்மதிச்சடையினானைப்பின்னடந்துபோய்விடைகொண்டேகு
மன்னவன்றன்னைப்பாடிவந்தவத்தனனைமாட்சித்
தன்மைசால்சங்கவாணர்தம்மொடுங்கொடுபோயனறம
பொன்மகள்சாணிகொண்டபுரிசைசூழ்கோயில்புக்கான். (௩க)

விதிமுறைகழலிபூகங்கவரிவால்விதானந்தீபம்
புதியநாண்கிறைநீக்கும்பங்கதலிகைபுனைந்தமன்ற
கதிர்மணிமாடத்தம்பொற்சேக்கைமேற்கற்றோர்சூழ
மதிபுனைகாடன்றன்னைமங்கலவணிசெய்தேற்றி. (௩உ)

---

(உசு) தோழன் என்றது-குபேரனை.

(உஎ) உத்தர ஆலவாய் - வடமதுரை (உஅ) காடன்-இடைக்காடன். இது முன்மொழிகெட்டுப் பின்மொழியிற் பொருள்சிறந்து நின்றது; இதனைத் தார்க்கீகர் நாமைகதேசநாமக்கிரகணம் என்பர்.

(௩க) விதானம் - மேற்கட்டி. கதலிகை - துவசம். சேக்கை-ஆதனம்.

சிங்கமான்சுமந்தபொன்னஞ்சேக்கைமேலிருந்துவெள்ளைக்
கொங்கவிழ்தாமந்தூசுகுளிர்மணியாரந்தாங்கி
மங்கலமுழவமார்ப்பமறையவராக்கங்கூற
நங்கையர்பல்லாண்டேத்தநன்மொழிப்பனுவல்கேட்டு. (ரு௫)

அறிவுடைக்காடனுக்குமருமைமாண்புலமையோர்க்கு
முறைமையாலாரந்தூசுமுகிழ்முலைக்கொடியினன்னார்
நிறைநிதிவேழம்பாய்மான்விளைநிலநிரம்பநல்கி
யறைகழற்காலிற்பின்னேழடிநடந்திதனைவேண்டும். (ரு௪)

புண்ணியப்புலவீர்யானிப்போழ்திடைக்காடனார்க்குப்
பணணியகுற்றமெல்லாம்பொறுக்கெனப்பரவித்தாழ்ந்தா
னுணணியகேள்வியோருமன்னநீநுவன்றசொல்லாந்
தணணியவமுதாலெங்கள்கோபந்தீர்த்தணிந்ததென்று. (ரு௫)

இன்னமுமாலவாயெம்மிறையவன்கருணைநோக்காற்
பன்னரும்புகழ்மைகுன்றாப்பாக்கியமுனக்குண்டாக
வென்னநல்லாக்கங்கூறியேகினாராகவந்தத
தென்னவன்குலேசன்செய்ததவமுருத்திரிந்தாலென்ன. (ரு௬)

எரிமருத்தவனிமுன்றுமெணவகைமூர்த்தியன்பு
புரிமருத்துவனைசசூழ்ந்தபொருபழிதுடைததோன்சோதி
விரிமருத்துடல்வான்றிங்கணமிலேந்தவனருளின்வந்தா
னரிமருத்தனனாநதென்னனடலரிக்குருளையன்னான். (ருஎ)

கலிநிலைத்துறை.

பரிசிலைப்புல்லவருககருள்குலேசன்பலபகல்கழீஇத்
திரிமருப்பிரலைவெம்மழுவெடுத்தவன்மதிசசென்னிமேல்
வரிசிலைப்படைபொறிததவனெனப்பெறுவரமைந்தனு
மரிமருத்தனனிடத்தவனிவைத்தரனடியெய்தினான். (ரு௮)

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சுரு - க்கு - திருவிருத்தம் - உசுச௮.

(ரு௫) வெள்ளைக்கொங்கவிழ் தாமந்தூசுகுளிர்மணியாரந்தாங்கியென்றது-பாட்டுடைத்தலைவன், வெணமலர்மாலையும், வெள்ளாடையும், வெள்ளணியுந் தரித்துக்கேட்கவேணடுமென்னுஞ் சம்பிரதாயத்தை. (ரு௫) தண்ணியவமுது - நீர், இன்சொல்லாகிய அமிர்தம் எனசசெம்மொழிசசிலேடைப் பொருள்தந்துநின்றது. (ருஎ) எரி-நெருப்பு. மருத்து-காற்று. மருத்துவன்-இந்திரன். மருத்துடல்-அமிர்தம்நிறைந்தவுடல். மருந்து-அமுதம். (ரு௮) பரிசில் - பேறு. இரலை-மான்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தேழாவது,

# வலைவீசின படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்றிரித்தன்னவேணிவேதியனிடைக்காடன்பின்
சென்றுமீண்டனையான்கொண்டபிணக்கினைத்தீர்த்தவண்ண
மின்றுரைசெய்துமுந்நீரெறிவலைவீசிஞாழன்
மன்றலங்குழலினாளை மணந்துமீள்வண்ணஞ்சொல்வாம் (க)

அந்தமிலழகன்கூடலாலவாயமர்ந்தநீல
கந்தரனுலகமீன்றகன்னியங்கயற்கணாளாங்
கொந்தவிழலங்கற்கூந்தற்கொடிக்குவேறிடத்துவைகி
மந்தணமானவேதமறைப்பொருளுணர்த்துமாதோ. (௨)

நாதனின்னருளாற்கூறுநான்மறைப்பொருளையெல்லாம்
யாதுகாரணத்தான்மன்னோவறிகிலேமெம்பிராட்டி
காதரமடைந்தாள்போலக்கவலையுஞ்சிறிதுதோன்ற
வாதரமிலளாய்க்கேட்டாளஃதறிந்தமலச்சோதி. (௩)

அராமுகமனையவல்குலணங்கினைநோக்கியேனை
யிராமுகமனையவுள்ளத்தேழைமார்போலவெம்பாற்
பராமுகையாகிவேதப்பயனொருப்படாதுகேட்டாய்
குராமுகையவிழ்ந்தகோதாயுற்றவிக்குற்றந்தன்னால். (௪)

விரதமுமறனுமின்றிமீன்படுத்திழிஞரான
பரதவர்மகளாகென்றுபணித்தனன்பணித்தலோடு
மரதனவாரந்தாழ்ந்தவாரமென்முலையாளஞ்சி
வரதநிற்பிரிந்துவாழவல்லனோவென்றுதாழ்ந்தாள். (௫)

வீங்குநீர்ச்சடையானீங்குமெல்லியல்பரிவுநோக்கி
வாங்குநீர்க்கானல்வாழ்க்கைவலைஞர்கோன்மகளாய்வைகி
யாங்குநீவளர்நாள்யாம்போந்தருங்கடிமுடித்துமென்னாத்
தேங்குநீரமுதன்னாளைச்செலவிடுத்திருந்தானிப்பால். (௬)

---

(க) ஞாழல் - குங்குமமரம். மந்தணம் — இரகசியம்.

(௩) காதரம் - மறதி. அல்லது தீவினைப்பகுதி. (௪) அராமுகம்-பாம்பின்படம். இராமுகம் - இருள். (௫) பரதவர் - நெய்தனிலமாக்கள். (௬) கானல் - கடற்கரைச்சோலை.

அன்னதுதெரிந்துநால்வாயைங்கரக்கடவுடாதை
முன்னர்வந்திதனாலன்றேமூண்டதிசசெய்தியெல்லா
மென்னவீரங்கவளம்போலாங்கிருந்தபுத்தகங்களெல்லாந்
தன்னெடுங்கரத்தால்வாரியெறிந்தனன்சலதிமீதால். (எ)

வரைபகவெறிந்தகூர்வேன்மைந்தனுந்தந்தைகையி
லுரைபெறுபோதநூலையொல்லெனப்பறித்துவல்லே
திரைபுகவெறிந்தானாகச்செல்வநான்மாடக்கூட
னரைவிடையுடையநாதனந்தியைவெகுண்டுநோக்கா. (அ)

அடுத்துநாமிருக்குஞ்செவ்வியறிந்திடாதிவரைவாயில்
விடுத்துநீயிருந்தாயதீங்குவிளைந்ததுன்றனக்குமிந்தத்
தொடுத்ததீங்கொழியவின்றோசுறவுருவாகிவைய
முடுத்தகாரோதநீர்புக்குழல்கெனப்பணித்தான்மன்னோ. (கூ)

வெருவருஞ்செலவின்வேழமுகத்தனைவிதித்தசாபப்
பெருவலிதன்னைச்சாரும்பெற்றியாற்சாபங்கூறு
னருவரைநெஞ்சுபோழ்ந்தவள்ளிலைவடிவேற்செங்கை
முருகனைவணிகர்தம்மின்மூங்கையாகென்றுனிப்பால். (க௦)

நாயகனேவலாலேநாயகிவலைஞர்மாத
ராயதுநந்திப்புத்தேளடுசுறவாகிமுந்நீ
மேயதுங்கருணைவள்ளன்மீன்படுத்தணங்கைவேட்டுப்
போயதுமவட்குக்கேள்விபுகன்றதுமுறையிற்சொல்வாம். (கக)

கலிநிலைத்துறை.

சூழும்வார்திரைவையையந்துறைகெழுநாட்டுட்
கீழையார்கலிமுகத்ததுநெய்தலங்கீழ்நீ
ராழநீள்கருங்கழியகழ்வளைந்துகாரளைந்து
தாழைமூதெயிலுடுத்ததோர்தண்டுறைப்பாக்கம். (கஉ)

முடங்குமுள்ளிலையாற்புதைந்தெதிரெதிர்மொய்த்து
நுடங்குகைதைபோதொடுவளிநூக்கநின்றசைவ
மடங்குமெய்யராக்கையிருங்கேடகவட்டத்
தடங்கிவாள்பணித்தாடமராற்றுவாரனைய. (கங)

---

*. (கூ) செவ்வி-அமையம். சுறவு-மகரமீன். (க௦) மூங்கை-உருத்திரசன்மனாகியஊமன். (கஉ) பாக்கம்-நெய்தனிலத்தூர். கீழ்நீர் - கடல். (கங) வளி - காற்று.

புலவுமீனுணக்கோசையும்புட்களோப்பிசையும்
விலைபகிர்ந்திடுமமலையுமீன்கொள்கம்பலையும்
வலையெறிந்திடுமரவமும்வாங்குமாரவமு
மலையெறிந்திடுபேரவைவாயடைப்பனமாதோ. (கச)

வாட்டுநுண்ணிடைநுளைசசியர்வணடலம்பாவைக்
கூட்டுகின்றசோறருகிருக துடைந்தபூங்கைதை
பூட்டுகின்றனசிதநிலம்பொருகடற்றரங்கஞ்
சூட்டுகின்றனகடிமலர்சூழல்சூழ்ஞாழல். (கரு)

நிறைந்ததெண்கடலாடிநீணெறியிடைசசெல்வோர்க்
கறந்தெரிந்தபோற்பொதிந்தசோறவிழ்ப்பனதாழை
சிறந்தமுத்தொடுபசும்பொனும்பவளமுநதிரட்டிப்
புறந்தெரிந்திடக்கொடுப்பனமலாநதபூம்புன்னை. (கசு)

கொன்றமீன்பகர்பரதவர்குரம்பைகடோறுஞ்
சென்றுதாவிமேற்படாவனதிரைபடுபவள
மன்றல்வார்குழனுளைசசியர்மனையின்மீனுணக்கு
முன்றில்சீப்பனகடலிடுமுழுமணிக்குப்பை. (கஎ)

கூற்றம்போன்றகணனுளைசசியர்குமுதவாய்திறந்து
மாற்றம்போக்கினர்பகர்தருங்கயற்குநேர்மாறுந்
தோற்றம்போக்குவதவர்விழித்துணைகளக்கயன்மீ
னூற்றம்போக்குவவார்குழனைதமலர்க்கைதை. (கஅ)

அலர்ந்தவெணடிரைகதருங்கழிக்கிடங்கரினரும்பர்
குலைந்தவிழ்ந்துதேன்றுளும்பியகுமுதமேயல்ல
கலந்தருங்கடலெறிகருங்காற்பனங்கள்வாய்
மலர்ந்தருந்தியகுமுதமுமொய்ப்பனவணடு (ககூ)

ஆயபட்டினத்தொருவன்மேலாற்றியதவத்தாற்
றாயவானவர்தம்மினுந்தூயனுய்சசிறிது
தீயதீவினைசசெய்தியாறறிணடிமிலவாணர்
மேயசாதியிற்பிறந்துளான்மேம்படுமெனையான். (௨௦)

(கரு) வணடல்-மகளிர விளையாடுமிடம். சோறுஎன்றது-மகரந்தத்தை. (கஎ) குரம்பை - சிறுகுடில். உணக்கல் - காயசசெய்தல்.

(கஅ) நேர்மாறுந்தோற்றம் போக்குவ என்றது - கயலைவென்றமையை. (ககூ) குமுதமிரண்டனுள் முன்னையது-அல்லிமலர்பின்னையது - அல்லிமலர்போன்ற பெண்களதுவாய்.

(௨௦) திமில்-தோணி.

செடியகாருடற்பரதவர் திணடிமினடத்தா
னெடியவாழியிற்படுத்தமீன் றிறைகொடுநிறைக்கும்
கடியவாயிலோனவர்க்கெலாங்காவலோனேற்றுக்
கொடியவானவனடிக்குமெய்யன்புசால்குணத்தோன். (௨௧)

மகவிலாமையாலாற்றநாண மறுமையோடிம்மைப்
புகவிலாளெனவருந்துவாளொருபகற்போது
தகவுசால்பெருங்கிளையொடுஞ்சலதிமீன்படுப்பா
ணகலவார்கலிக்கேகுவான தன்கரையொருசார். (௨௨)

தக்கமேருமாமலைமகளோடையிற்றவத்தான்
மிக்கமீனவன்வேள்வியின விரும்பியமகவாய்ப்
புக்கநாயகிதன்பதியாணையாறபுலவ
தொக்கமீன்விலைவலைஞனமேற்றவப்பயன்றாப்ப (௨௩)

இசசையாலவனன்பினுக்கிரங்குவாள்போலச
செசசைவாய்திறந்தழுதொருதிருமகவாகி
நெய்சசபாசிலைப்புன்னைநன்னீழலிறகிடநதாண
மைச்சகாருடறகொடுந்தொழிலவலைஞாகோனகணடான். (௨௪)

கார்கொணீததிருமாதுகொல்கரந்துநீருறையும்
வார்கொள்பூணமுலைமடந்தைகொல்வனத்துறைவாழ்க்கைத்
தார்கொள்பூங்குழலணங்குகொறடங்கணுமிமைப்ப
வார்கொலோமகவாகியீண்டிருந்தவளென்று. (௨௫)

பிள்ளையின்மையேற்கிரங்கியெமபிரான்றமிழ்க்கூடல
வள்ளனல்கியமகவிதுவேயெனவலந்தோ
டுள்ளவன்புகூர்ந்தெடுததிருதோளுறப்புல்லித
தள்ளருந்தகைக்கறபினுடனதுகைக்கொடுத்தான். (௨௬)

பிறவியந்தகன்றெரிந்துகண்பெற்றெனக்கழிந்த
வறியனீணிதிபெற்றெனவாங்கினுள்வலைஞ
ரெறியும்வேலையினார்த்தனர்கையெறிந்திரட்டிக்
குறியவாணகைவலைச்சியர்குழறினார்குரவை. (௨௭)

---

(௨௧) செடி - முடைநாற்றம்.

(௨௩) ஓடை - மலர்த்தடம். மேரு என்றது - இமயமலை மகம் மேருவின் ஓர் கிளையாதலின்.

(௨௪) செச்சை - செந்நிறம். நெய்ச்ச, மைச்ச என்றது-நெய்த்த, மைத்த என்பதன் போலி. (௨௭) இரட்டி - வீசி.

பிழையில்கற்புடைமனைவியும்பெருதுபெற்றெடுத்த
குழவியைத்தடங்கொங்கையுங்கண்களுங்குளிரத்
தழுவிமுத்தமிட்டுச்சிமோந்தன்புளந்ததும்ப
வழகிதாகியமணிவிளக்காமெனவளர்ப்பாள். (உஅ)

புலவுமீன்விலைப்பசும்பொனாற்செய்தபல்பூணு
மிலகுமாரமும்பாசிபுஙகாசிடையிட்டுக்
குலவுங்கோவையுஞ்சங்கமுஙகுலத்தினுக்கிசைய
வலகிலாதபேரழகினுக்கழகுசெய்தணிந்தாள். (உகூ)

தொண்டைவாய்வலைச்சிறுமியர்தொகையொடுந்துறைபோய்
வண்டலாடியுகித்திலமாமணிகொழித்தும
கண்டன்ஞாழல்சூழ்கானலஙகடிமலர்கொய்தும
கொண்டலோதிபின்றாழ்தரக்குரைகடல்குளித்தும். (௩0)

தளர்ந்தபைஙகொடிமருஙகுலுந்தன்னுயிர்தத்லைவ
னளந்தவைகலுஙகுறைபடவவனிடததார்வங
கிளர்ந்தவன்புமொணகொஙகையுஙகிளரநாட்சிறிதில்
வளர்ந்துவைகினள்வைகலுமுயிரெலாம்வளர்ப்பாள். (௩க)

ஆலவாயுடைநாயகனேவியவாறே
மாலைதாழிளமதிசசடைமகுடமுஙகரங்க
ளாலுமாகியவடிவுடைநந்தியுஞ்சுறவக்
கோலமாகிவெணடிரைக்கடல்குளிதகினிதிருந்தான். (௩உ)

குன்றெறிந்தவேற்குழகனுஙகரிமுகக்கோவு
மன்றெறிந்ததந்திரமெலாஞ்சிரயிசையடக்காக்
கன்றெறிந்தவனறிவருஙகழன்மனததடக்கா
நின்றெறிந்தகன்மத்தெனவுழகிடாநிறகும். (௩௩)

இட்டுந்தோணியைப்படகினைக்கிழிபடவிசைபோய்த்
தட்டுஞ்சோஙகினைமேலிசெரக்கொடுஙகவிழ
முட்டுஞ்சீறிமேல்வரும்பலசுறவெலாமுடுக்கி
வெட்டுங்கோடுகோத்தேனையமீனெலாம்வீசும். (௩௪)

---

(உகூ) காசு - மணி. (௩0) வணடலாடல் — சிற்றில் விளையாடல். கண்டல் - செந்தாழை.

(௩௩) குன்று - கிரவுஞ்சமலை. தந்திரம் - ஆகமநூல். கன்றெறிந்தவன் — திருமால். கல் என்றது - மந்தரகிரியை. (௩௪) தோணி-படகு, சோங்கு என்னுமிவைகள், மரக்கலத்தின் வேறுபாடுகள்.

தரங்கவாரிநீர்கலக்கலாற்றந்திரங்கொடுமே
விரங்குவான்புலவோர்க்கமுதீகையாலெண்ணார்
புரங்கண்மூன்றையும்பொடித்தவனாணையாற்புனலிற்
கரங்களான்கையுங்கரந்தமீன்மந்தரங்கடுக்கும். (௩௫)

தள்ளாநீர்த்திரைபோய்நுளைச்சேரிகள்சாய்ப்பத்
துள்ளாநீர்குடித்தெழுமழைசூலிறப்பாயு
முள்ளாநீணமருப்புடையமீன்மொய்கலமந்தத்
தெள்ளாநீர்த்துறைநடையறவின்னணந்திரியும். (௩௬)

எற்றிதாலெனத்துறைமகன்யாமிதுபிடிக்கும்
பெற்றியாதெனக்கிளையொடும்பெருவலைப்பாசம்
பற்றியாழியூர்படகுகைதெறிந்தனன்படவைச்
சுற்றிவாய்கிழித்தெயிற்றிறப்பாய்ந்ததுசுறவம். (௩௭)

படவுடைப்பவோர்தோணிமேற்பாய்ந்துமத்தோணி
விடவுறத்தெறித்தெறிந்திடவிசைத்தொருசோங்கி
னிடைபுகுந்துநீள்வலையெறிந்திங்ஙனம்வெவ்வே
றுடல்புகுந்துழலுயிரெனப்பரதனுமுழல்வான். (௩௮)

முன்னர்வீசினார்பின்னுறமுளைத்தெழுமுயன்று
பின்னாவீசினான்முன்னுறப்பெயர்ந்தெழுமவலத்தி
லுன்னிவீசினானிடம்படவுருத்தெழுமிடத்தின்
மன்னிவீசினான்வலத்தெழுமகரவேறதுதான். (௩௯)

எறிவலைப்படுமகமலாந்தீரபவனுள்ள
மறுதலைப்படவலையினும்வழீஇப்பொருளாசை
நெறிமலர்க்குழனல்லவர்நினைவெனாநினைவுற்
றறிபவர்க்கரிதாமபரம்பொருளெனவகலும். (௪0)

ஏவலாளரோடின்னவாறின்னமீன்படுத்தற்
காவதாந்தொழிலியற்றவுமகப்படாதாக
யாவரேயிதுபடுப்பவரென்றிருங்கானற்
காவலாளரும்பரதருங்கலங்கஞருழந்தார். (௪௧)

---

(௩௫) அமுதென்றது-ஆகமப்பொருளை. (௩௬) சூல்-கரு.
(௩௭) துறைமகன் - நெய்தனிலத்தலைவன். (௩௯) மகர வேறென்றது-கடல்வாழ்சுறவு மேறெனப்படுமே என்னு மிலக்கணம் பற்றி. (௪0) நல்லவர் என்றது - விலைமாதரை.
(௪௧) ஆவதாந்தொழில்-பிடித்தற்குக்கூடியதொழில்.

சங்கலம்புதண்டுறைகெழுநாடனிச்சலதித்
துங்கமந்தரமெனக்கிடந்தலமருஞ்சுறவை
யங்கணைந்தெவன்பிடிப்பனவனியானீன்ற
மங்கைமங்கலக்கிழாவெனமனம்வலிததிருந்தான். (௪௨)

நந்திநாதனுமிளையனாய ஙகயனாட்டத்
திந்துவாணுதலாளுமங்களையளாயிருப்பத்
தந்திநாலிரண்டேந்தியதமனியவிமானத்
துந்துநீர்ச்சடையார்மணமுன்னினார்மன்னோ. (௪௩)

உயர்ந்தசாதியுந்தம்மினுமிழிந்தவென்றுன்னிக்
கயந்தநெஞ்சுடைவலைக்குலக்கன்னியைவேட்பான்
வியந்துகேட்பதெவ்வாறவர்வெறுக்குமுன்னவருந
கியைந்தமீன்வலையுருவெடுத்தேகுதுமென்னா. (௪௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருகிருண்முகந்தாலன்னகச்சினன்கச்சோடார்த்த
சுரிகையன்றோண்மேலிட்டதுகிலினன்குஞ்சிசூட்டு
முருகுகொப்பளிக்குநெய்தற்கண்ணியனமூததவானோ
ரிருவருமறையுந்தேடியிளைப்பவோர்வலைஞனானான். (௪௫)

முழுதுலகீன்றசேற்கண்முதல்வியையருளிலார்போ
லிழிதொழில்வலைமாதாகச்சபித்தவாறென்னையென்றும்
பழிபடுசாபமேற்றார்பரதராய்வரவும்வேண்டிற்
றழகிதுநன்றுநன்றேயாலவாயடிகள்செய்கை. (௪௬)

தன்பெருங்கணத்துளாரோர்தலைவனுஞ்சலதிவாண
னென்பதுதோன்றவேடமெடுத்தெறிவலைதோளிட்டு
வென்புறமலைப்பக்காவிமீனிடுகுடம்பைதாங்கிப்
பின்புறநடந்துசெல்லப்பெருந்துறைப்பாக்கம்புக்கான். (௪௭)

கழித்தலைக்கண்டற்காடுங்கைதையுங்கானுநெய்தற்
சுழித்தலைகிடங்குநீத்துச்சுஃறெனுந்தோட்டுப்பெண்ணை
வழித்தலைசுமந்துவார்கள்வார்ப்பவாயங்காந்தாம்பல்
குழித்தலைமலர்பூங்கானற்கொடுவலைசேரிசேர்ந்தான். (௪௮)

---

(௪௨) கிழான்-உரியவன். (௪௪) கயம்-பெருமை.

(௪௮) தோடு-மடல். பெண்ணை-பனை. சுஃறு - ஒலிக்குறிப்பு. கைதை-வெண்டாழை.

பெருந்தகையமுதன்னுளைப்பெறுதுபெற்றெடுப்பானேற்ற
வருந்தவவலைஞர்வேந்தனதிசயமகத்துட்டோன்ற
வருந்தகையுடையகாளைவலைமகன்வரவுநோக்கித்
திருந்தழகுடையநம்பியாரைநீசெப்புகென்றான். (சகூ)

சந்தநான்மறைகடேறாததனியொருவடிவாய்த்தோன்றி
வந்தமீன்கொலைஞன்கூறுமதுரையில்வலைஞர்கட்கெல்லாந்
தந்தைபோற்சிறந்துளாரேனர்தனிவலையுழவனல்ல
மைந்தன்யான்படைத்துக்காத்துத்துடைக்கவும்வல்லனுவேன். ()

அல்லதுவான்மீனெலலாமகப்படவலைகணடோசச
வல்லவனுலேனென்னமற்றிவன்வலைஞன்கோலம்
புல்லியமகன்கொன்முன்னம்புகன்றசொல்லொன்றிப்போது
சொல்லியதொன்றிரணடுஞ்சோதனைகாணடுமென்னு. (ருக)

தொண்டுறைமனததுக்கானற்றுறைமகனஃதேலிந்தத
தணடுறையிடதேதார்வன்மீன்றழுலெனககரந்துசீற்றங
கொண்டுறைகின்றதையகுறிததுபிடிததியேலென்
வண்டுறைகோதைமாதைமணஞ்செயத்தருவேனென்றான். (ருஉ)

கிஙகவேறனையான்காலிற்சென்னடைப்படவிற்பாய்ந்து
சஙகெறிதரஙகந்தட்பத்தடஙகடல்கிழித்துப்போகிக்
கிங்கரனைகாளைவரையெனக்கிளைததேதாண்மேற்
றாஙகலிற்கிடந்துஞான்றதொகுமணிவலையைவாஙகி. (ருங)

செவ்விதிரேக்கியாகந்திருகநின்றெறிந்தான்பக்கங்
கௌவியமணியில்வீசவிசையொலிகறஙகிப்பாயப்
பைவிரித்துயிர்த்துநாகம்விழுஙகவாய்ப்பட்டமீன்போல்
வெவ்வினைசசுறவேறையன்விடுவலைப்பட்டதன்றே. (ருச)

மாசறுகேளிரன்பின்வலைப்படும்வலைஞாகோன்றாய்
வீசியவலையிற்பட்டமீனினைசசுருக்கிவாஙகிக்

---

(சகூ) நமபி - ஆணிற சிறநதனன. (ருo) சநதம் ஆவது-உக்தைமுதலிய சந்தோபேதஙகளுக்கு அக்ஷர சஙகியை கற்பிப்பது. படைத்துக் காததுத்துடைககவும வல்லனென்றது—தமதியற்கைக்குணமும், கடல்வாணராதலின் கடலிற்குரிய முத்தொழிற் குணமுந்தமக்குளவென்பதும் தோன்றநின்றது.

(ருக) வான்மீன் - பெரியமீன், நட்சத்திரஙகள்.

(ருங) கிஙகரன்-பணிசெய்வோன். (ருரு) கேளிர் என்றது—அடியார்களை. தாய் - தாவி.

காசெறிதரங்கமுந்நீர்க்கரையிடையிட்டான்கள்வாய்
மூசுதேனென்னவார்த்துமொய்த்தனபரதசசாதி. (௫௫)

இளையுநங்கோனும்வீசுவலைஞராய்க்கிளர்தோளாற்றல்
விளைவொடுமுயன்றுபன்னாள்வினைசெயப்படாதமீனிவ்
விளையவனொருவன்றானேயொருவிசையெறிந்தானீர்த்தா
னளியநங்குலத்தோர்தெய்வமகனிவனாகுமென்றார். (௫௬)

கைதைசூழ்துறைவனோகைமிகப்பம்பையேங்க
நொய்தெனுநுசுப்பிற்கள்வாய்நுளைச்சியர்குரவைதூங்கப்
பைதழைபகுவாய்க்கச்சைப்பரதவர்கலங்கஞாழல்
செய்தெழுங்கோதைமாதைத்திருமணம்புணர்த்தினானே. (௫௭)

அந்நிலையதுவைக்கோலமாயினமருகனாரு
மின்னிலைவேற்கணாளும்விண்ணிடைவிடைமேற்கொண்டு
தன்னிலைவடிவாய்த்தோன்றத்தடங்கரைமீனுந்தானு
நன்னிலைவடிவேபோன்றநந்தியாய்முந்தித்தோன்ற. (௫௮)

கொற்றவெள்விடைமேற்காட்சிகொடுத்தவர்கருணைநாட்டம்
பெற்றவின்மேலைச்சாபாற்பிணித்தவிப்பிறவிவாழ்க்கைச்
சிற்றறிவொழிந்துமுந்நீர்ச்சேர்ப்பநல்லறிவுதோன்றப்
பொற்றனுமேருவீரன்பூங்கழலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்தான். (௫௯)

இரக்கமிலிழிந்தயாக்கையெடுத்துழலேழையேனைப்
புரக்கவின்றென்போல்வந்தபுண்ணியவடிவம்போற்றி
யரக்கெறிபவளச்செவ்வாயணங்கினைமணந்தென்பாசங்
கரக்கவெள்விடைமேனின்றகருணையேபோற்றியென்றான். (௬௦)

அகவிலான்பரவிநின்றவன்பனைநோக்கிப்பன்னா
மகவிலாவருத்தநோக்கியுமையைநாமகளாத்தந்து
தகவினான்மணந்தேநீயித்தரணியிற்றனதனென்ன
நகவிலாப்போகமூழ்கிநம்முலகடைவாயென்ன. (௬௧)

பெண்ணினைவதுவைசெய்தபெருந்துறைச்சேர்ப்பற்கன்று
தண்ணளிசுரந்துநல்கித்தருமமால்விடைமேற்றோன்றி

---

(௫௬) தெய்வமகன் என்றது—வருணனை

(௫௭) பம்பை-நெய்தற்பறை. பகுவாய்-வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடராய் அரவின் மேல்நின்றது. (௫௮) தந்நிலை வடிவம்-தமக்குரிய அருளுருவம்.

(௬௧) அகம்-அடியாரிருதயம். தகவினால் என்றது—எண்வகை மணங்களுள் பிரமமணம் புணர்ந்தமையை.

விண்ணிடைநின்றான்சென்றான்வேத்திரப்படையாளோடு
முண்ணிறையன்பரோடுமுத்தரகோசமங்கை. (௬௨)

அங்கிருந்தனாதிமூர்த்தியாதிநான்மறைகளேத்துங்
கொங்கிருங்கமலசெவ்விக்குரைகழல்வணங்கிக்கேட்ப
பங்கிருந்தவட்குவேதப்பயனெலாந்திரட்டிமுந்நீர்ப்
பொங்கிருஞ்சுதைபோலட்டிப்புகட்டினான்செவிகளார. (௬௫)

மேற்படி - வேறு.

அவ்வேலையன்புடையாரறுபதினாயிரவர்க்குமளித்துப்பாச
வெவ்வேலைகடப்பித்துவீடாதபரானந்தவீடுநல்கி
மைவ்வேலையனையவிழியங்கயற்கண்ணங்கையொடுமதுரைசார்ந்தா
னிவ்வேலைநிலம்புரக்கமுடிகவித்துப்பாண்டியனென்றிருந்தமூர்த்தி.

வலைவீசினபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௬௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௭௧௨.

---

ஐம்பத்தெட்டாவது,

## வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கலைவீசுமதிச்சடையோன்கடற்றுறைவன்றலைச்சென்று
வலைவீசியவன்பாசவலைவீசும்பரிசிதுவே
லலைவீசும்புனல்வாதவூரரைவந்தவிச்சைவலி
நிலைவீசிப்பணிகொண்டநெறியறிந்தபடிமொழிவாம். (௧)

தொடுத்தவறுமையும்பயனுந்தூக்கிவழங்குநாபோல
வடுத்தவயற்குளநிரப்பியறம்பெருக்கியவணியெலா
முடுத்தகடலொருவற்குமுதவாதவுவரியென
மடுத்தறியாப்புனல்வைகைக்கரையுளதுவாதவூர். (௨)

---

(௬௫) சுதை-அமுதம். அட்டி-திரட்டி.

(௬௪) அறுபதினாயிரவராவார்—சிவபெருமானனுக்ஞையால், திருவுத்தரகோச மங்கையில் ஞானோபதேசம்பெற வீற்றிருந்த அடியார்களும், சிவயோகிகளுமென்க.

(௧) அவிச்சை - அஞ்ஞானம்.

விழவறாநகரெங்கும்விருந்தறாமனையெங்கு
மழவறாமகிழ்வெங்குமறையறாகிடையெங்கு
முழவறாவரங்கெங்குமுகிலறாபொழிலெங்கு
முழவறாவயலெங்குமுட்டம்பறாவுயிரென்ன. (௩

ஆயவளம்பதியதனினமாத்தியரிலருமறையின்
றாயசிவாகமநெறியின்றுறைவிளங்கவஞ்சனையான்
மாயனிடும்புத்தவிருளுடைநதோடவந்தொருவர்
சேயவிளம்பரிதியெனச்சிவனருளாலவதரித்தார். (௪

பேர்வாதவூரரெனப்பெற்றுத்தம்பிறங்குமறைச
சார்வாயநூல்வழியாற்சடங்கெல்லாநிறைவெய்தி
நீர்வாயவிளமதிபோனிரம்புவார்வேதமுதர
பார்வாயெணெணகலையும்பதினாறாண்டினிற்பயின்றார். (௫)

இத்தகையோர்நிகழ்செய்தியறிந்தவர்சென்றியம்பவரி
மர்த்தனபாண்டியன்கேட்டவரவழைத்துமறறவரைச
சித்தமகிழ்வரிசையினாற்சிறப்பளித்துத்தனகோயில்
வித்தகன்மதியமைச்சின்றொழில்பூட்டிமேம்படுத்தான். (௬

செற்றமிகுங்கருவிகளின்றிறநூலுமனுவேந்தன்
சொற்றபெருந்தொன்னூலுந்துளக்கமுறவிளக்கமுற
கற்றறிந்தோராதலினாற்காவலறகுக்கணபோன்ற
முற்றுணர்ந்தவமைச்சரினுமுதலமைச்சராயநிகழ்வார. (௭)

பல்லாதார்முரணடக்கிப்பொருள்கவாவாரென்பதெவன்
செல்லாதபல்வேறுதீபத்துசசெஙகோன்மை
வல்லாருந்தத்தமதேத்தரியபொருள்வரவிடுத்து
நல்லாராயொப்புரவுநட்படையநடக்கின்றார். (௮)

---

(௩) மழவறாமகிழ்வுஎன்றது-பொன், மணி. நெல்முதலியவற்றால் வரும்மகிழ்ச்சி, மகவில்லாத விடத்து சிறப்படையா வெனும் பொருள்பயந்துநின்றது-மழவு-பிள்ளைகள். (௪) மாயனிடும்புத்தவிருள் என்றது-திரிபுராதியரை வஞ்சித்தற்பொருட்டுமாயையில்வல்ல திருமால்நிறுத்திய புத்தசமயமாகிய பேரிருளை.

(௬) சிறப்பென்றது—அமைச்சியற் கேற்பத் தென்னவன் பிரமராயனென் றரசனுலமைத்த சிறப்புப்பெயரை. (௭) கருவி-சேனை. கருவிகளின்றிறநூல்-போர்ப்பயிற்சியை யுணர்த்தும் நூல். தொன்னூல் என்றது—மநுநூன்முதலிய தருமசாத்திரங்களை.

(௮) புல்லாதார் - பகைவர். தீபம் - தீவு.

அண்ணலரிமருத்தனனுக்கடல்வாதவூரமைச்சர்
கண்ணுமிடுகவசமும்போற்காரியஞ்செய்தொழுகுவார்
தண்ணளிசெய்தவனியெலாந்தங்கிளைபோற்குளிர்தூங்க
வண்ணமதிக்குடைநிழற்றிமுறைசெய்துவாழுநாள். (க)

கலிநிலைத்துறை.

மெய்ம்மையாம்பொருள்விவேகமும்வேறுபாடாய
பொய்ம்மையாம்பொருள்விவேகமும்புந்தியுட்டோன்ற
விம்மையாசையுமறுமையிலாசையுமிகந்து
செம்மையாகியகருத்தராயப்பரகதிதேர்வார். (கO)

புத்தராதியோர்புறவுரைநெறிகளும்பொய்யா
நித்தவேதநூறழுவியவகவுரைநெறியுஞ்
சித்தமாசறுத்தரனருட்டெளிவியாவதனுன்
மித்தையாணவத்தொடக்கறுவில்லையாமவீடும். (கக)

பத்திசெய்தரனருட்பெறுமபகதருககன்றி
முத்தியெய்தரிதெனமறைமொழிவதப்பொதுநூல்
சத்தியப்பொருட்டெளிவெலாஞ்சத்திநிபாதர்க்
குய்த்துணர்த்தியதாகமமெனபாமெய்யுணாந்தோர். (கஉ)

வேதவாகமசசென்னியில்விளைபொருளபேதம்
பேதமாகியபிணககறுததிருட்பிணியவிழ்தது
நாதனுகியதன்னையுமென்னையுநல்கும்
போதனுகியகுருபரன்வருவதெப்பொழுதால். (கங)

கரவிலாதபேரன்பினுக்கெளிவருங்கருணைக்
குரவனுரருளன்றியிக்கொடியவெம்பாசம்
புரையிலகேள்வியாற்கழிப்பதுபுணையினுலன்றி
யுரவுநீர்க்கடல்கரங்கொடுநீந்துவதொககும். (கச)

(கO) மெய்ம்மையாம்பொருள் என்றது-தனககோர் ஆக்கக்கேடு களின்றிசுட்டறிவிற்படாதுநின்றசத்தகனை. வேறுபாடாயபொய் ம்மையாம் பொருளென்றது-ஆக்கக்கேடுக ளுடைத்தாய்க்கால மிட முதலியவற்று லேகதேசப்படுதலும், அதுவதுவாய்ப் பலவேறுவ கைப்படுதலும் உடைத்தாய்ச சுட்டறிவிறபட்டு நிற்கும் அசத்த தனை.

(கக) புறவுரைநெறி என்றது - புறப்புறச்சமயம் புறசசமயங் களை. அகவுரைநெறிஎன்றது அகப்புறசசமயம் அகசசமயஙகளை.

(கஉ) பொதுநூல்-பலபொருள் படத்தோன்றுந் தன்மையதா யவேதம். சத்திநிபாதம்-திருவருட்பதிவு. சத்தி-திருவருள்-பாதம்-பதிவு. நி-அனு சுவர்க்கம்.

என்றிவ்வாதவூர்மறையவரின்பவீடெய்தத்
துன்றுமாசையாற்றொடக்குண்டுசுருதியாகமநூ
லொன்றுகேள்வியோர்வருந்தொறுமுணர்ந்தவரிடைத்தாஞ்
சென்றுகாண்டொறுமளவளாய்த்தேர்குவாரானார். (௧௫)

எண்ணிலாரிடத்தளந்தளந்தறிபொருளெல்லா
முண்ணுநீர்விடாய்க்குவரிநீருண்டவரொப்ப
வண்ணலாரகத்தமைவுறுதரசனுக்குயிருங
கண்ணுமாயமைச்சுரிமையுங்கைவிடாதிபல்வார். (௧௬)

கள்ளக்காதலனிடத்தன்புகலந்துவைத்தொழுகு
முள்ளக்காரிகைமடந்தைபோலும்பரைக்காப்பான்
பள்ளக்காரியுண்டவனிடத்துள்ளன்புபதிந்து
கொள்ளக்காவலனிடையுறத்தொழிலுமுட்கொண்டார். (௧௭)

இன்னசெய்கையினொழுகுவாரொருபொழுதேகித்
தென்னர்தம்பிரானவையினிடைச்சென்றெதிர்நின்று
ரன்னபோதபெரிநிரைகாப்பவரரசன்
முன்னர்வந்துதாழ்ந்தொருசிறைநின்றிதுமொழிவார். (௧௮)

மறந்தவாதவேலவலவாநம்வயப்பரிவெள்ளத்
திறந்தவாம்பரிபோகநின்றெஞ்சியவெல்லா
நிறைந்தநோயவுநெடிதுமூப்புடையவுமன்றிச
சிறந்தவாம்பரியொன்றிலைதேர்ந்திடினென்றார். (௧௯)

மன்றல்வேம்பனும்வாதவூர்வள்ளலைநோக்கி
யின்றுநீர்நமதறைதிறந்திருநிதியெடுத்துச
சென்றுவேலையந்துறையில்வந்திறங்குவதெரிந்து
வென்றிவாம்பரிகொடுவரப்போமென்றுவிடுத்தான். (௨௦)

உள்ளம்வேறுபட்டமைச்சியநெறியினின்றொழுகும்
வள்ளலார்நிதியறைதிறந்தரும்பெறல்வயமான்
கொள்ளவேண்டியபொருளெலாங்கொண்டுதாழிறுக்கி
வெள்ளைமாமதிவேந்தனைவிடைகொடுபோவார். (௨௧)

---

(௧௮) சிறை-பக்கம். இன்ன, அன்ன என்பன - இகர அகரச் சுட்டின்திரிபுகள். (௧௯) வலவன் - சமர்த்தன். எஞ்சிய-இதுவினை முதற்பொருண்மேல் நிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர்.

(௨௦) வேம்பன் - அரிமர்த்தனபாண்டியன். அறை என்றது-பொக்கிஷசாலையை. (௨௧) மதிவேந்தன் - சந்திரவமிசத்திற் றோன்றிய அரசன்.

எடுத்தபொற்சுமையொட்டகத்திட்டுமுன்னேக
விடுத்துவிண்டொடுதிண்டிறல்விடையவன்கோயி
லடுத்தவிழ்ந்தபொன்னம்புயத்தடம்படிந்தனைய
மடுத்தடங்கரைசசித்தியைங்கரத்தனைவணங்கா. (உஉ)

கருணைநாயகியங்கயற்கண்ணியெம்பிராட்டி
யருணநாணமலர்ச்செய்யசீறடித்தலயிறைஞ்சி
வருணனூர்பெருவயிற்றுநோய்வலிகெடுத்தாண்ட
தருணநாணமதிச்சடையுடையடிகளைமுன்றூழா. (உங)

ஒன்றுவேண்டுமிப்பொருளெலாமுனக்குமைம்பொறியும்
வென்றுவேணடுகின்னன்பர்க்குமாக்குகவெள்ளி
மன்றுவேண்டிநின்றூடியவள்ளலென்குறையீ
தென்றுவேண்டிநின்றேத்துவார்கதிறைவனின்னருள்போல்.(உச)

ஆதிசைவனுமருச்சகனொருவனோரனைந்து
பூதியீந்தனனமக்கிதுபோலிலேகமித்த
மீதுநன்னெறிக்கேதுவென்றிருகையேற்றணிந்து
வேதநாதனையிறைஞ்சினார்விடைகொடுமீண்டார். (உரு)

கலிவிருத்தம்.

இன்னியமதிர்ந்தனவெழுந்தனபதாதி
துன்னியவிணைக்கவரிதுள்ளினதுகிர்க்காற்
பொன்னியன்மதிக்குடைநிழன்றனபொலங்கொண்
மின்னியுமணிச்சிவிகைமேறகொடுநடந்தார். (உசு)

மற்றிவர்வழிப்படுமுன்மாறிநடமாடும்
வெற்றிவிடையாரிவர்வினைதொகையிணைப்பும்
பற்றியவிருட்டுமலபக்குவமுநோக்கா
வுற்றடிமைகொண்டுபணிகொண்டருளவுன்னு. (உஎ)

---

(உஉ) திணடிறல - ஒருபொருட்கிளவிகள்.

(உங) அருணம் - செம்மைநிறம். (உரு) பூதி - (ஐஸ்வரியத்தைத்தருவது) திருவெண்ணீறு ஏது - சாதனம் (உசு) மதிக்குடை-முத்தாலாகியகுடை. அதிர்ந்தன முதலியனமுற்றெச்சங்கள்.

(உஎ) வினைத்தொகையிணைப்பும் என்றது-சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியாற் சுகதுக்கங்களைத் தருதற்குக்காரணமாகிய கன்மமலம் ஒன்றற்கொன்று ஏறுதுலைபோலத தம்முளொத்தலாகிய இருவினையொப்பினை. மலபக்குவமும் என்றது - தனது சத்திகெடுதற்குரிய காரணங்களோடுகூடிப்பதனழியும் பருவமுடையதாயமலபரிபாகத்தை.

சந்தமறைநீண்டரியதங்கருணையாலோ
ரந்தணர்குலக்குரவனுகியடிநீங்கா
மைந்தர்பலர்தம்மொடுபெருந்துறையில்வந்தோர்
கொந்தலர்நெருங்கியகுருந்தடியிருந்தார். (உஅ)

பொருங்கடலனீகமொடுபோய்ப்புறவடுத்த
விருங்கடமளப்பிலகடந்தெழுபிறப்பாங்
கருங்கடல்கடக்கவருவார்கருணைவெள்ளப்
பெருங்கடனிறைந்துறைபெருந்துறையடைந்தார். (உகூ)

அடுத்திடவடுத்திடவகததுவகைவெள்ள
மடுத்திடமுகிழ்த்தகைம்மலர்க்கமலமுசசி
தொடுத்திடவிழிப்புனறுளிததிடவினைக்கே
விடுத்திடுமெனத்தருள்விளைந்திடநடந்தார். (௩0)

பித்திதுவெனப்பிறர்நகைககவருநாலாஞ்
சத்திபதியத்தமதுசத்தறிவுதன்னைப்
பொத்தியமலத்தினும்வெரீஇசசுமைபொறுத்தோ
ஞெத்திழிபிணிப்புறுமொருததனையுமொததாா. (௩க)

நெருப்பிலிடுவெணணெயெனநெஞ்சுருகவென்னை
யுருக்குமிதனுலெனையொளிததமலவாற்றல்
கருக்குமவனுகியெனையாள்கருணைவெள்ள
மிருக்குமிடனேயிதெனவெணணிநகர்புக்கார். (௩௨)

காயிலையடைந்தகழுமுட்படைவலததாா
கோயிலையடைந்துகுளிர்வான்புனல்குடைந்து
வாயிலையடைந்துடலமண்ணுறவிழுந்து
வேயிலையடைந்தவரைமெயப்புகழ்வழுததா. (௩௩)

---

(உஅ) மைந்தர் என்றது - திருவடிஞான சம்பந்திகளாயுள்ள மாணவர்களை. (உகூ) அநீகம் - சேனை. புறவு - முல்லைநிலம். இருங் கடம்என்றது - பாலைநிலத்தை. (௩0) உவகை-ஆராமகிழ்சசி. முகி ழ்த்த - கூப்பிய. வினை என்றது - சிவன்றிருப்பணிகளை.

(௩க) நாலாஞ்சத்திபதிய என்றது-மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவாதரம்என்னு நான்கனுள் தீவரதரசத்திநிபாதத்தை. சத்தறிவு என்றது - சிவத்தொடுகலந்து பேரின்பநுகருஞ் சிவஞானவுணர்ச் சியை. பொத்தியமலம் என்றது - கன்மம், மாயை, ஆணவமென்னு மும்மலங்களை. (௩௨) ஆற்றல் - வன்மை.

(௩௩) வே இல் - மூங்கிலாகிய இடம்.

ஆலயமருங்குவலமாகவருவார்முன்
மூலமறையோதிமுடியாதபொருடன்னைச்
சீலமுனிவோர்தெளியமோனவழிதேற்றுங்
கோலமுறைகின்றதோர்குருந்தையெதிர்கண்டார். (௩௪)

கலிநிலைத்துறை.

வேதநூலொருமருங்கினுமெய்வழிசைவப்
போதநூலொருமருங்கினும்புராணத்துட்கிடந்த
கீதநூலொருமருங்கினுங்கிளைகெழுசமய
பேதநூலொருமருங்கினுமவாய்விட்டுப்பிறங்க. (௩௫)

சுருதிகூறியவறமுதனான்குமதகொன்றாற்
கரியதாங்கதிக்கேதுவெனறுகமங்காட்டுஞ்
சரியையாதிநாற்பாதமுந்தலைதெரிந்துணர்ந்த
பெரியமாணவாகழகமுமவிழுவிடைபேச. (௩௬)

சரியைவல்லமெய்த்தொண்டருஞ்சம்புவுக்கினிய
கிரியைசெய்யுநன்மைந்தருங்கிளாசிவயோகந்
தெரியுஞ்சாதககேளிருந்தேசிகத்தன்மை
புரியும்போதகச்செல்வருமளவிலர்பொலிய. (௩௭)

(௩௪) முனிவோர்-சநகாதிகள் மோனம்-மௌனநிலை. கோலம் - ஆசிரியத்திருக்கோலம். (௩௫) சைவப்போத நூல - ஆகமம். கீதநூல என்றது-இசையமைந்த கலை மிருதிமுதலியநூல்களை.

(௩௬) அறமுதனானகாவன-தர்மார்த்தகாமமோட்சஙகள். சரியையாதிநாற்பாதமாவன-சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய சோபான மார்க்கங்கள். தலைதெரிந்து என்றது - பாகுபாடு செய்தாராய்ந்தறிந்தமையை.

(௩௭) சரியையாவது புறத்தொழிலொன்றால் உருவத்திருமேனியைநோக்கிசசெய்யும்வழிபாடு கிரியையாவது-புறத்தொழி லகத்தொழிலிரண்டாலும் அருவுருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு யோகமாவது - அகத்தொழிலொன்றால் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கிசசெய்யும்வழிபாடு. இவற்றுள்சரியை, தாதமார்க்கமாதலால் மெய்த்தொண்டரெனவும்—கிரியை, புத்திரமார்க்கமானதால், மைந்தரெனவும், யோகம், சகமார்க்கமாதலாற்கேளிர் எனவுங்கூறினர். சாதகக்கேளிர் என்றது - இறைவன்திருவடியிலன்புமிகுந்து தமதுமலங்களை யொழிப்பவராதலின். போதகச்செல்வர் - போதகாசிரியர்.

ஒழித்தநோன்பினராடலர்பாடலருலகம்
பழித்தசெய்கையரழுகையர்நகையினர்பாசங்
கழித்தகண்களாலரனுருக்கண்டுகொண்டுலகில்
விழித்தகண்குருடாத்திரிவீரரும்பலரால். (௩௮)

கரவிலுள்ளமாம்விசும்பிடைக்காசறவிளங்கும்
பரசிலாச்சுடர்க்குதயமீறின்மையாற்பகலு
மிரவுநேர்படக்கண்டிலரியன்றுசெய்நித்த
விரதமாதிநோன்பிழந்துறைவிஞ்சையர்பலரால். (௩௯)

உடையுங்கோவணமுண்டிங்கைப்பலியுறவென்
றடையுங்கேளிருமரனடியார்கண்டிகலன்கண
படையும்பாரிடமாயினும்பகலிராமுதலீ
றிடையின்றுமிடத்துறங்குவதிஃதவர்வாழ்க்கை. (௪௦)

இத்தகைப்பலதொண்டர்தங்குழாத்திடையால
மொத்தபைங்குருந்தடியினில்யோகவாசனத்திற்
புத்தகத்தெழுதியசிவஞானமெய்ப்போதங்
கைத்தலந்தரித்திருப்பதோர்கருணையைக்கண்டார். (௪௧)

மன்றுளாடியவானந்தவடிவமும்வடவா
லொன்றிநாலவருக்கசைவறவுணர்த்தியவுருவு

---

(௩௮) ஒழிந்தநோன்பினர் என்றது-விதிவிலக்கின்றிச்செய்வன வெல்லாந் தவமாக்கொண்டொழுகுவோராதலின். பாசங்கழித்த கண்ணினாலரனுருக்கண்டுகொண்டுலகில்விழித்தகண் குருடாய்த்திரிவீரர் என்றது-முப்பத்தாறு கருவிகளுங்கழன்று அருளிடத்தே நின்றுஞேயத்தழுந்துவதாகிய சாக்கிராதீதாவஸ்தையை யுடையவராதலின்.

(௩௯) கரவு-மும்மலங்களின்குணம். பரசிலாச்சுடர் என்றது-நிட்களசிவத்தை. உதயமீறின்மை என்றது-தோற்றக்கேடுகளின்றி நிற்றலை. பகலுமிரவுநேர்படக்கண்டிலர்என்பது-கேவலசகலங்களினீங்கிய சுத்தநிலையினின்றமையை. நித்தவிரதமாதி நோன்பிழந்துறைவிஞ்சையர் என்றது - உறங்கினவன் கையிலுள்ள பாக்குத் தானேதவிர்தல்போல ஞானநிட்டை மேலீட்டால் நித்தியகன்ம முதலியதவங்கள் தாமேயொழியப்பெற்றவராதலின்.

(௪௦) பலி-பிச்சை. பாரிடம்-பூமி பகலிராமுதலீறிடை யின்றுமிடத்து என்றது - சுத்தநிலையாகிய சாக்கிராதீதம், கேவலசகலத்தோற்றம், கேடுநிலைகளினிகந்து நிற்றலை. (௪௧) ஆலம் - வடவாலவிருட்சம். (௪௨) நால்வர் - சநகாதியர் - உருவும் என்றது— தட்சணாமூர்த்தத்தை.

மின்றுநாயினேற்கெளிவந்தவிவ்வுருவென்று
வன்றுநாயகன்குறிப்புளத்துணர்த்திடவறிந்தார். (சஉ)

முன்பணிந்தனரணிந்தனரஞ்சலிமுடிமே
லென்புநெக்கிடவுருகினரினியராயெளிவந்
தன்பெனும்வலைப்பட்டவரருளவலைப்பட்டார்
துன்பவெம்பவவலையறுத்திடவந்ததொண்டர். (சங)

காலமுங்களுக்காட்சியுநித்தமுங்கடிந்தார்
சீலமாணவாசெவ்விதோதேசிகனென்ன
மூலவாகமமோதினான்முறுக்கவிழ்கழுநீர்
மாலைசாத்தணிந்தடியினைமேல்வன்கழல்வீக்கி. (சச)

அண்ணல்வேதியரொழுக்கமுமனம்புங்கண்டியாக்கை
யுண்ணிலாவுயிர்பொருட்புனலுடனகவாந்துள்ளக்
கண்ணினான்மலங்கழீஇப்பத்தகமலமுஞ்சூட்டி
வண்ணமாமலர்ச்செய்கரஞ்சென்னிமேல்வையா. (சரு)

சூக்கமாகுமைந்தெழுத்தினிற்சுற்றியபாச
வீக்கநீக்கிமெய்யானந்தமவிளைநிலத்துய்த்துப்
போக்குமீட்சியுட்புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாகினொருதீபகம்போலவருமண்ணல். (சசு)

(சங) துன்பவெம்பவம் என்றது—ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகம், ஆத்தியான்மிகமுதலிய பிறவித்துன்பங்களை.

(சச) காலம்-தீட்சாகாலங்கள். நிமித்தம்-சகுனம். செவ்வி-பக்குவம். ஆகமமோதினான்-சிவபெருமான். கழல-வீரகண்டை.

(சரு) வேதியர்-திருவாதவூரர் உள்ளக்கண்ணினான் மலங்கழீஇ என்றது—அருணோக்கால மும்மலங்களிற் சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்த ஆன்மாவையும்மலங்களினீக்கி, யேகதேசவறிவினைக்கழித்து வியாபகவறிவைத்தருஞ்சட்சுதீட்சையை. பத்தகமலமுஞ்சூட்டி என்றது-திருவருட் பதிவுசெய்தமையை. செங்கரஞ் சென்னிமேல் வையா என்றது—சீடர்மலவாதனையைத் தவிர்க்க உள்ளும் புறம்பும் தம் வண்ணமாகச்செய்யும் பரிசதீட்சையை.

(சசு) சூக்கமாகுமைந்தெழுத்து என்றது—தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் என்னுமுத்திறப்பட்ட ஸ்ரீபஞ்சாக்கரங்களுள் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தை. சூக்குமம்-பிராகிருதசிதைவு. பாசவீக்கம் நீக்கி என்றது—நமவொழித்துரைத்தமையை-இதனை. "நகரமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து, மகரமாகியவேரெலா மயலறக்களைந்து" என்னுந்திருவாக்கால்தெளிக. விளைநிலத்துய்த்து என்றது-உச்சாரணை முறையினன்றித் திருவருளிடமாகத் தம்பாலழுத்தினமை. தீபகம்-பார்வைமிருகம்.

பார்த்தபார்வையாலிரும்புண்டநீரெனப்பருகுந்
தீர்த்தன்றன்னையுங்குருமொழிசெய்ததுந்தம்மைப்
போர்த்தபாசமுந்தம்மையுமறந்துமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன்றுமறிந்திலர்வாதவூர்முனிவர். (௪௭)

தேனும்பாலுந்தீங்கன்னலுமமுதுமாய்த்தித்தித்
தூனுமுள்ளமுமுருக்கவுள்ளொளியுணர்ந்தின்ப
மானவாறுதேக்கிப்புறங்கசிவதொததொழியா
ஞானவாணிவந்திறுத்தனளன்பர்தந்நாவில். (௪௮)

தொழுதகையினர்துளங்கியமுடியினர்துளும்ப
வழுதகண்ணினர்பொடிப்புறுமியாக்கையர்நாக்குத்
தழுதழுத்தவன்புரையினர்தமையிழந்தழல்வா
யிழுதையன்னமெய்யினர்பணிந்தேத்துவாரானார். (௪௯)

பழுதிலாதசொன்மணியினைப்பத்திசெய்தன்பு
முழுதுமாகியவடத்தினன்முறைதொடுத்தலங்க
லழுதுசாத்துமெய்யன்பருக்ககமகிழ்ந்தையர்
வழுவிலாதபேர்மாணிக்கவாசகனென்றார். (௫0)

பாட்டிற்கின்புறுகுருபரன்பாதமேற்கண்ணீ
ராட்டிச்சொன்மலரணிந்துதற்போதவின்னமுதை
யூட்டித்தற்பரஞானமாமோமவெங்கனலை
மூட்டிச்சம்புவின்பூசைமேன்முயற்சியாரானார். (௫௧)

ஆசைவெம்பவவாசனையற்றுமாணிக்க
வாசகப்பிரான்றேசிகன்மாணவரோது
மோசையாகமவுபனிடப்பொருளெலாங்கேட்டு
நேசமங்குவைத்திருந்தனனதுகண்டிருத்தன். (௫௨)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தித்திக்குமணிவார்த்தை யின்னஞ்சின்னாட் டிருச்செவியிலரு
த்தவுங்கைச் செம்பொனெல்லாம், பத்திப்பேரன்பளித்துக் கவர்ந்
துவேண்டும் பணிகொடுபாண்டியனையிவர் பண்புதேற்றி, முத்திச்
சேவிடுத்திடவும் புத்தைவாது முடிந்திடவுந் திருவுள்ள முன்னெ

---

(௪௭) தீர்த்தன்-ஞானாசாரியன். மெய்ப்போதம்-ஞானநிட்டை.
(௪௮) ஊன்-உடல். ஒளி-திருவருட்பிரகாசம். (௪௯) தமை என்றது—தற்போதத்தை. (௫௧) தற்போதம்-சிவபோதம்.
(௫௨) பவவாசனை-பிறவிக்கேதுவாய மலவாசனை.
(௫௩) பாண்டியனை-உருபுமயக்கம்.

ய்தி. யெத்தித்தொண்டரைக்கருமஞ் சிறிதுண்டிங்கே யிருத்தியெ
னவுருக்கரந்தானடியரோடும். (௫௩)

கனவில்வருங்காட்சியெனக் கருணைமூர்த்தி காட்டிமறைத்த
லுமன்பர்கலக்கத்தாழ்ந்து, நனவுகொல்லோகனவுகொல்லோவின்
றுநாதன் ஞமலிகருத்தவிசிட்ட நலமபோலென்னை, நினைவரியதி
ருமேனிகாட்டியாண்டு நீத்ததையென்றையுற்று நெஞ்சந்தேறி, யி
னவடியாருடன்கூட்டா தேகினையோ வென்னையுமென் வினையையு
மிங்கிருத்தியெந்தாய. (௫௪)

வஞ்சவினைகொள்கலனு முடலைத்தீவாய் மடுக்கிலேன்வரையு
ருண்டுமாய்ப்பேனல்லே, னஞ்சொழுகுவாளாலுங் குறைப்பேனல்
லே னுதனையதுவுகின துடைமையென்றே. யஞ்சினேனன்றுனேயு
மழியாதாவி யையனேநினைப்பிரிந்து மாற்றகில்லே, னென்செய்
கோவெந்தாயோ வெந்தாயோவென் றிரங்கினார்புரண்டழுதாரினை
யசொல்வார். (௫௫)

வறியனுமொருபிறவிக குருடன்கையில் வந்தபெருவிலைமணி
போன்மழலைதேருச, சிறியனுமொருமதலைகையிற்கொண்ட செம்
பொன்மணிவள்ளம்போற்றேவாயார்க்கு,மறிவரியாய்சிறியேனையெ
ளிவந்தாண்டவருமையறியேன்றுன்பத்தழுவத்தாழப், பிறிவறியாவ
ன்பரொடு மகன்றுய்கல்லாப் பேதையேன்குறையலதெம் பிரானு
லென்னே. (௫௬)

கலிநிலைத்துறை.

மண்ணாதியாறு றுமனந்துழாவிததமொறிப்
புணணுகியெனைக்காணு துழல்கின்றேனைப்போதவருட்
கணணுலவைமுழு துங்கரையநோக்கியான்யாவெனன்
றெணணுவெனைததந்தாயெங்குற்றுயோவெந்தாயே. (௫௭)

(௫௫) வஞ்சவினைக கொளகலனுமுடல எனறது-புணணியமு
ம்பொன்விலங்குபோல்வதாதலின. கலன்-மரககலம்

(௫௬) அழுவம்-பரப்பு. இதுபரவை என்றுற்போலக்கடல்மே
ல்நின்றது. துன்பததுஎன்றதில அத்து தவிர்வழி வந்தசாரியை.

(௫௭) மண்ணுதியாறுறும் என்றது - பிருதிவிமுதல் நாதகத்
துவமீறுகிய முப்பத்தாறுதததுவங்களை. எனைக்காணு துழல்கின்
றேனென்றது-தன்னையடுத்த பலநிறங்களாகிய பொதுவியல்பை
த்தன்பாற் காட்டிநிற்கும் பளிங்குபோல ஆன்மாவும் தன்னுறசார
ப்பட்ட தத்துவங்களி னியலபாகிய பொதுவியல்பே தன்பாற்காட்
டிநிற்கும்பெத்த நிலையை. அவைஎன்றது - மந்திரம், பதம், வண்
ணம், புவனம், தத்துவம்-கலைஎன்னு மத்துவாக்களை.

வானாதியைந்துமுதல்வகுத்தவோசைமுதலைந்து
மானாதியங்குமனமாதிநான்கும்வழியடைப்பத்
தேனாதியறுசுவையுங்கழியவூறுந்தெள்ளமுதம்
யானாரநல்கினையாலெங்குற்றாயோவெந்தாயே. (௫௮)

மாசாய்மறைக்குமலவலியும்நானும்வேறின்றி
யாசாவிகாரமலமாயினேனைப்பொருட்படுத்திப்
பேசாதவின்புருவினின்றோடென்னைப்பின்வைத்த
வீசாவெனையிங்கிட்டெங்குற்றாயோவெந்தாயே. (௫௯)

மேற்படி-வேறு.

என்றுவாய்திறந்தரற்றினாரிரங்கினார்புனிற்றுக்
கன்றுநீங்கியவாவெனக்கரைந்தநெஞ்சினராய்ச்
சென்றுகோபுரவாயிலின்புறம்புபோய்த்திரண்டு
நின்றகாவலன்றமர்களைநேர்ந்தனர்நோக்கா. (௬0)

துங்கவாரியிற்கடும்பரித்தொகையெலாமாடித்
திங்களின்றலைவருமெனமுன்புபோய்த்தென்னர்
புங்கவன்றனக்குணர்த்துமின்போமெனவிடுத்தா
ரங்கணாயகன்பெருந்துறைநாயகனன்பர். (௬௧)

புரசைமாவயப்புரவிதேர்ப்பொருநர்போய்ப்பொறிவண்
டிரைசெய்தார்முடிவேந்தன்முனிறைஞ்சினருள்ள
துரைசெய்தாரதுகேட்டொன்றுமுரைத்திலனிருந்தா
னிரைசெய்தார்ப்பரிவரவினைநோக்கியநிருபன். (௬௨)

வள்ளல்வாதவூர்முனிகளுமன்னவன்பரிமாக்
கொள்ளநல்கியபொருளெலாங்குருந்தில்வந்தாண்ட

---

(௫௮) வானாதியைந்தாவன -பஞ்சபூதங்கள். ஓசைமுதலைந்தாவன-சத்தமுதலிய தன்மாத்திரைகள். ஆனாது-நீங்காது மனமாதி நான்காவன - அந்தக்கரணங்கள். வழியடைப்ப என்றது - மேற்கூறிய தநுகரணபுவன போகங்களுக்கேதுவாகிய பிறவிநீக்கத்தை. தேனாதியறுசுவை - தேன், பால், கன்னல், கனி, சீனி, கற்கண்டு. தெள்ளமுதம் என்றது – அமுதம் நரைதிரை மூப்புக்களை யொழித்தல்போல. இதுஆணவாதி மும்மலங்களை ஒழித்தலின் உவமவாகுபெயராய்சிவானந்தத்தை யுணர்த்திநின்றது சுவை-இது சுவைப்பொருள் மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயர். (௫௯) ஆசாவிகாரமென்றது-இச்சைகாரணமாய்வரும் தநுகரண புவனபோகங்களை.

(௬௨) புரசைமா-யானை. புரசை-கழுத்திடுகயிறு.

பிள்ளைவாண்மதிச்சடைமுடிப்பெருந்துறைமறையோர்க்
குள்ளவாதரம்பெருகமுன்வேண்டியாங்குய்ப்பார். (௬௩)

சிறந்தபூசைக்குந்திருவிழாச்சிறப்புக்குஞ்செல்வ
நிறைந்தவாலயத்திருப்பணித்திறத்துக்குநிரப்பி
யறந்தவாதபேரன்பர்க்குஞ்செலுத்தியதலத்தே
யுறைந்தவாவறவின்னணமொழுகுநாள்கழிப்பார். (௬௪)

எல்லைகூறியகுளிர்மதியடுக்கவந்தெய்த
மல்லலையானையானின்னமும்வயப்பரிவந்த
தில்லையாலிதுவென்னெனவோலையுமெழுதிச்
செல்லவுய்த்தனன்வாதவூரமைச்சர்தந்திருமுன். (௬௫)

மன்னவன்றிருமுகங்கண்டுமுறைமையால்வாங்கி
யன்னவாசகந்தெரிந்துகொண்டாதியீறில்லா
முன்னவன்றிருவருட்கடன்மூழ்கியமுனிவ
ரென்னைவேறினிச்செய்யுமாறென்றுநினைறயாவார். (௬௬)

சிந்தையாகியசெறுவினுட்சிவமுதலோங்கப்
பந்தபாசமவேரறக்களைந்தருட்புனல்பாய்ச்சி
யந்தமாதியின்றாகியவானந்தபோகந்
தந்ததேசிகவுழவன்றன்கோயிலைச்சார்ந்தார். (௬௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னாயகனேபொன்னாடரேறேயேறுகொடியுயர்த்த
மன்னாதென்னாபெருந்துறையெம்மணியேவழுதிபொருளெல்லா
நின்னாலயத்துநின்னடியாரிடத்துஞ்செலுத்துநெறியளித்தாய்
பின்னானவனுக்கென்கொண்டுபரிமாச்செலுத்தப்பெறுமாறே. ()

என்னாவிறைஞ்சியெழுந்தேத்தியிரந்தாரெதிரேபெருந்துறையின்
மின்னார்சடைமேற்பிறைமுடித்தோன் விசும்பினிறைந்ததிருவாக்
மன்னானவற்குப்பரியெல்லாம்வருமென்றோலைவிடுதியெனச் [காண்
சொன்னாதுகேட்டகத்துவகைதுளும்பிவரைந்துசுருள்விடுத்தார்

அந்தவோலைப்பாசுரமுமறையக்கேட்டுநின்றாங்கோர்
சிந்தையானுமகிழ்சிறப்பவிருந்தான்புரவித்தேரோடும்

(௬௫) குளிர்மதி-கடகமாதம். (௬௭) செறுவு-வயல். சிவமுதல் என்றது-அன்பென்னும் பைங்கூழை; இதனை "அன்புசிவமிரண் டென்பரறிவிலார்-அன்பேசிவமாவதாருமறிகிலர், அன்பே சிவமா வதாருமறிந்தபின், அன்பேசிவமாயறிந்திருப்பாரே" என்ற திரும ந்திரத்தாலறிக.

வந்தவாதிசசெங்கதிரோன்மறைந்தானவனுல்லையமெலாம்
வெந்தவேடைதணிப்பான்போன்முளைத்தானுதிவெணகதிரோன்.

அன்றுதுயிலும்வாதவூரடிகள்கனவிற்சுடர்வெள்ளி
மன்றுகிழவாகுருந்தடியில்வடிவஙகாட்டியெழுந்தருளி
வென்றிவேந்தன்மனஙகவரும்விசயப்பரிகொணடணைகின்றே
மின்றுநீமுன்னேகுதியென்றருளிசசெய்யவெழுந்திருந்தார். (எக

கனவினிடதுந்தேவர்க்குஙகாணடற்கரியகருணையுரு
நனவினிடத்துஙகனவிடத்துமெளிதேயனறேநமகென்ன
நினைவினிடைக்கொணடிருக்கின்றார்நிருத்தானந்தசசுடருள்ளத
தினவிருளைதின்றெழுவதெனவெழுந்தானிரவிபிரவொதுஙக. ()

எழுந்தாருடையபெருந்துறையாரிநுதாள்பணிந்தாரினிப்பிறப்பி
லழுந்தாவழிகொணடாரடைந்தாரகன்றாநெறிகளவிநிஙகட்
கொழுந்தாசடையாராவிடையார்தென்கூடலணைநதார்பாடளிவண
டுழுந்தார்வேந்தன்பொற்கோயிலுற்றாகாணப்பெற்றாரல். (எஙு)

மன்னாபெருமானெதிர்வந்தமறையோாபெருமான்வழிபாடு
முன்னாமுறையாறசெயதொழுகிமுனனேநிற்கமுகநோககித
தென்னாபெருமானெவ்வளவுசெமபொனகொடுபோயெவ்வளவுடு
நன்னரிவுளிகொணடெதனக்கேட்டான்கேட்டநான்மறையோர். ()

பொன்னுமளவோவிலைகொணடபுரவித தொகையுமளைத்தவைதா
பின்னாவரக்கணடருளுதியெமபெருமானித்குற்றநாஙகபதி [ம்
யென்னுநாமம்பெறுதிமதியென்றுரெனறமநநிராகருத
தென்னன்சிறந்தவரிசைவளஞ்செய்துவிடுப்பசசெல்கின்றார். (எரு)

பொன்னஙகமலததடமபடிநதுபுழைககைமதமாமுககடவு
டன்னஙகமலசரணிறைஞ்சிததனியேமுளைதசிவக்கொழுந்தை
மின்னஙகயற்கட்கொடிமருஙகிலவிளைந்தகேனைமுகந்துணடு
முன்னஙகருத்துமொழியுடம்புமூன்றுமன்பாயததோன்றினார். ()

மன்னேயென்னையாட்கொணடமணியேவெள்ளிமன்றுடு
மன்னேயடியேன்வேணடியவாறரசனீந்தநிதியெல்லா
முன்னேகொணடென்பணிகொணடாய்முனியாதரசனனிமகிழ
வென்னேபுரவிவரும்வண்ணமென்றுவேண்டிநின்றிடலும் (எஎ)

(எ0) ஆதிசசெஙகதிர, ஆதிவெணகதிர என்றது-சூரியசந்தி ரர்கள்செல்லும் மேஷவீதி, ரிஷபவீதி, மிதுனவீதிஎன்று மூன்ற னுள், ஆடிமாதம் மேடவீதியாகியமுதல்வீதியாதலின். (எ௨) இன இருள் என்றது-ஆணவமலவிருளை. (எ௪) இவுளி-குதிரை.

மெய்யன்புடையாயஞ்சலேநீவேட்டவண்ணம்விண்ணிரவி
வையம்பரிக்கும்பரியனேயவையமாக்கொண்டுவருதுமென
வையன்றிருவாக்ககல்விசும்பாறெழுந்ததாகவதுகேட்டுப்
பொய்யன்பகன்றூசிவன்கருணைபோற்றிமனேயிற்போயினர். ()

மேற்படி - வேறு.

கடிமனேயடைந்தவெல்லேவாதவூர்க்காவலோரை
மடிமையில்சுற்றத்தோருமகேளிருமாணடகாத
லடிமையுள்ளாருமேதிலாளரும்பிறருமீணடி
யிடிமழைவாய்விட்டென்னப்புந்திகளினையசொல்வார். (எகூ)

மந்திரக்கிழமைபூணடுமென்னவர்கருமஞசெய்வ
தந்தணர்ககறனேயல்லவமைசசியலறததுசின்றூல்
வெந்திறலரசர்க்கேற்றசெய்வதேவேணடுமென்னத்
தந்திரமநுநூல்வல்லோர்சாற்றுவாரன்றேவையா. (அ0)

அரைசியலமைசசுநீதியாய்ந்தநுஙகட்குநாஙக
ளுரைசெய்வதெவனீர்செய்வதொன்றுநன்றுவதில்லே
விரைசெறிதாராற்கின்றுவெம்பரிவருவதாக
வரையறைசெய்தீர்நாளேயென்சொலவல்லீரையா. (அக)

தழுவியகிளேஞர்நட்டோர்சார்வுளோராதக்கசான்றோர்
குழுவினேக்காக்கவேணடுநகுறிப்பிலீர்போலுநீவி
ரொழுகுறுசெயலினுலேயுஞ்செயலுமக்கேசால
வழகிதுபோலுமென்னக்கழறினூதுகேட்டையன். (அ௨)

சுற்றமுந்தொடர்புநீத்தேந்துன்பமுமினபமற்றேம் [ஞ்
வெற்றுடன்மானநீாந்தேம வெறுககைமேல வெறுக்கைவைத்தே
செற்றமுஞ்செருக்குஙகாயந்தேநதீவினேபிரணடுந்தீாந்தேங
கற்றைவார்சடையான்கோலஙகாட்டியாட்கொணடவன்றே. (அங)

தந்தைதாய்குரவனுசான்சஙகரனிராசைபெணடிர்
மைந்தர்பல்லுயிருஞ்சுற்றமாசிலாவீசனன்ப
ரந்தமில்பிறவியேழுமபெகையென்பதோர்ந்தே
மெந்தையார்கருணேகாட்டியெம்மையாட்கொண்டவன்றே. (அச)

---

(எஅ) வையம்-தோ. (எகூ) வாயவிடல்-ஒலிததல்.

(அ0) தந்திரமநுநூல் என்றது - அறுபததுநான்கு கலேகளுள் மநுநூலு மொன்றுதலின். (அங) வெறுககை -செல்வம்.

(அச) குரவன் - போதகாசிரியன். ஆசான் - ஞானசிரியன். நிராசை - ஆசையின்மை.

ஊரெலாமட்டசோறுநம்மதேயுவரிசூழ்ந்த
பாரெலாம்பாயறுன்னற்கோவணம்பரிக்குமாடை
சீரெலாஞ்சிறந்தசாந்தந்தெய்வநீறணிபூணகணடி
நீரெலாஞ்சுமந்தவேணிநிருத்தனுட்கொண்டவன்றே. (அ௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறக்கினுமின்றே யிறக்குகவென்று மிருக்கினுமிருக்குக வேந்த, னொறுக்கினுமொறுக்க வுவகையுமுடனே யூட்டினு மூட்டுக வானிற், சிறக்கினுஞ்சிறக்க கொடியநீரகஞ் சேரினுஞ்சேருக சிவனே, மறக்கிலம்பணடைப் பழவினைவிளைந்தான் மாற்றுவார் யாரெனமறுத்தார். (அ௬)

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬௭ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௭௬௪.

ஐம்பத்தோன்பதாவது,

## நரிபரியாக்கியபடலம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரிகணைதொடுத்துவேழமட்டவன்செழியன்வாயிற்
றெரிகலையமைச்சரேற்றைதேசிகவடிவநதிணடி
வரிகழல்சூட்டியாண்டவண்ணமிவ்வண்ணமைய
னரிகளைப்பரிகளாக்கிநடத்தியவாறுஞ்சொல்வாம். (௧)

சுற்றமாம்பாசநீவித்துகளறுத்திரு தார்தம்மை
மற்றைநாளழைத்துவேந்தன்வந்திலபோலுமின்னம
கொற்றவாம்பரிகளென்னக்குறுமதிமுடித்தானன்ப
ரிற்றைநாணமுதனுணமூன்றிலீணடுவவிறைவவென்று. (௨)

சிந்துரநுதன்மால்யானைசசெல்வவப்பரிக்குவேறு
மந்துரையகன்றவாகவகுக்கசூழ்தணணீரூட்ட
நந்துறைதடஙகள்வேறுதொடுகநீணகரமெஙகு
மிந்துறைமாடமெல்லாமழகுசெய்திடுகவென்றார். (௩)

(அ௫) துன்னம்-தைத்தல்

(௧) அரிகணை-நாரசிம்மாஸ்திரம். இதில்ககரமெய்தொகுத்தல்.

(௨) பாசத்தைச் சுற்றமென்றது, உயிர்ச்சார்பாய்நிற்றலின்.

(௩) மந்துரை - குதிரைலாயம்.

காவலன்கருமஞ்செய்வோர்கந்துகப்பந்தியாற்றி
யோவறநகரமெங்குமொளிபெறவழகுசெய்யத்
தாவுதெண்கடலேழ்கண்டசகரர்போல்வைகன்மூன்றில்
வாவியுங்குளனுந்தொட்டார்மண்டொடுகருவிமாக்கள். (௪)

வரையறைசெய்தமூன்றுவைகலுங்கழிந்தபின்னாட்
கரையறுபரிமாவீண்டக்கண்டிலமின்னமென்னா
விரையரைவண்டார்தண்டார்வேம்பனும்விளித்துவந்த
வுரையறைநாவினாரையொறுப்பவனெனத்துசீறா. (௫)

என்னிவன்பரிமாக்கொண்டதென்றவைவருவதென்னாற்
தன்னெதிர்நின்றவஞ்சத்தறுகணார்சிலரைநோக்கிக்
கொன்னுமிக்கள்வன்றன்னைக்கொண்டுபோய்த் தண்டஞ்செய்தெம்
பொன்னெலாமறுவுகொண்டுவாங்குமின்போமினென்றான். (௬)

கற்றிணிதோளான்சீற்றங்கண்டெதிர்நில்லாதஞ்சிச்
சுற்றியபாசம்போலத்தொடர்ந்துகொண்டேகிமள்ள
ரெற்றினிவகைதான்பொன்னுக்கியம்புமென்றெதிர்த்துச்சீறிச்
செற்றமில்சிந்தையார்மேற்செறிந்தகல்லேற்றினாரே. (௭)

பொன்னெடுஞ்சைலங்கோட்டிப்புரம்பொடிபடுத்தவீரர்
சொன்னெடுந்தாளையுள்கிநின்றனர்சுமந்தபார
மந்நெடுந்தகையார்தாங்கியாற்றினாரடைந்தவன்பர்
தந்நெடும்பாரமெல்லாந்தாங்குவாரவரேயன்றோ. (௮)

சிலையதுபொறைதோற்றாதுசிவனடிநிழலினின்றார்
நிலையதுநோக்கிமாயநெறியிதுபோலுமென்னாக்
கொலையதுவஞ்சாவஞ்சர்கொடுஞ்சினந்திருகிவேதத்
தலையதுதெரிந்தார்கையுந்தாள்களுங்கிட்டியார்த்தார். (௯)

அக்கொடுந்தொழிலுமஞ்சாதிருந்தனரரனையுள்கி
யிக்கொடுந்தொழிலினார்தாமினிநனிபொறுப்பரென்னாப்
புக்கதுகாண்டற்குள்ளம்பொறாதெனவிரவிப்புத்தேண்
மிக்கதன்னொளிகண்மாழ்கிவிரிகடலழுவத்தாழ்ந்தான். (௧௦)

சுந்தரவிடங்கரன்பர்சூழ்துயரகற்றநேரே
வந்தெழுகாட்சிபோலவந்ததுசெக்கர்வான

---

(௫) கரை - அளவு. விரை - வாசனை.

(௬) தறுகணார் - கொடுமையாளர். என் என்றது இகழ்வின்மேனின்ற வினாவிடைச்சொல். அறுவு - அறுதி.

(௯) வேதத்தலை-உபநிடதம். (௧௦) அழுவம்-பரப்பு.

மிந்தவர்மார்பந்தூங்குமேனவெண்கோடுபோன்ற
தந்தரவுடுக்களெல்லாமயன்றலைமாலையொத்த. (௧௧)

சுழிபடுபிறவித்துன்பத்தொடுகடலழுவத்தாழ்ந்து
கழிபடுதனையுங்காப்பான்கண்ணுதன்மூர்த்திபாதம்
வழிபடுமவரைத்தேறுன்வன்சிறைப்படுத்ததென்னன்
பழிபடுபுகழ்போலெங்கும்பரந்ததுகங்குலீட்டம். (௧௨)

கங்குல்வந்திறுத்தலோடுங்கருஞ்சிறையரையிற்போக்கிச்
சங்கிலிநிகளம்பூட்டித்தவததினைசசிறையிட்டென்னச்
செங்கனல்சிதறநோக்குஞ்சினங்கெழுகாவலாளர்
மங்குலினிருண்டகண்டர்தொண்டரைமறுக்கஞ்செய்தார். (௧௩)

மிடைந்தவர்தண்டஞ்செய்யவெஞ்சிறைவெள்ளத்தாழ்ந்து
கிடந்தவர்கிடந்தோன்பூமேலிருந்தவன்றேடக்கீழ்மே
னடந்தவர்செம்பொற்பாதநகைமலர்புணையாப்பற்றிக்
கடந்தனர்துன்பவேலைபுலர்ந்ததுகங்குல்வேலை. (௧௪)

அந்தமிலழகன்றன்னையங்கயற்கண்ணியோடுஞ்
சுந்தரவமளிப்பள்ளியுணர்த்துவான்றொண்டர்சூழ
வந்தனைசெய்யுமார்ப்புமங்கலசங்கவார்ப்பும்
பந்தநான்மறையினார்ப்பும்பருகினார்செவிகளார. (௧௫)

போதவானந்தசசோதிபுனிதமெய்த்தொண்டர்க்காக
நாதமாமுரசமார்ப்பநரிப்பரிவயவர்சூழ
வேதவாம்பரிமேற்கொண்டுவீதியிலவரவுகாணுங
காதலான்போலதேர்மேறகதிரவனுதயஞ்செய்தான். (௧௬)

கயனெடுங்கண்ணியோடுங்கட்டவிழ்கடிப்பூஞ்சேக்கைத்
துயிலுணர்ந்திருந்தசோமசுந்தரககருணைவெள்ளம்
பயினெடுஞ்சிகரநோக்கிப்பங்கயசசெங்கைகூப்பி
நயனபங்கயநீர்சோரநாதனைப்பாடலுற்றார். (௧௭)

---

(௧௩) நிகளம் - விலங்கு. மங்குல - மேகம். கருஞ்சிறை என்றதில் - கருமை இழிவின்மேலது. (௧௪) கிடந்தோன் என்றது-திருமாலை. பூமேலிருந்தவன் - பிரமன். வேலையிரண்டனுள், முன்னது - கடல், பின்னது - பொழுது. (௧௫)அமளிப்பள்ளி - படுக்கை; இது ஒருபொருட்கிளவி. (௧௬) போதம் - அறிவு. நாதம் - நாதத்துவம். வயவர் - வீரர். (௧௭) பூஞ்சேக்கை - மலர்ப்பள்ளி. துயிலுணர்தல் - நித்திரையினின்றும் எழுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

எந்தாயனைத்துலகுமீன்றுமெத்தேவர்க்குந்
தந்தாய்செழுஙகுவளைத்தாராய்பெருந்துறையில்
வந்தாய்மதுரைத்திருவாலவாயுறையுஞ்
சிந்தாமணியேசிறியேற்கிரங்காயோ (௧௮)

மூவாமுதலாய்முதுமறையாயம்மறையுந்
தாவாதசோதித்தனிஞானபூரணமாய்த
தேவாதிதேவாய்த்திருவாலவாயுறையு
மாவாரகொடியாயடியேற்கிரங்காயோ. (௧௯)

முன்னுமுதுபொருட்குமுனனுமுதுபொருளாய்ப்
பின்னுமபுதுமைகுமபினனுமபேரொளியாய்த்
தென்னுமதுரைத்திருவாலவாயுறையு
மென்னையகனேயெளியேற்கிரஙகாயோ. (௨௦)

மண்ணுயப்புனலாய்க்கனலாய்வளியாகி
விண்ணுயிருசுடராயித்தனையும்வேறுகிப்
பண்ணுயிசையாயப்பனுவலாயெஙகணுங
கண்ணுறுயென்னுறுகணகாணுவாறென்கொல்லோ. (௨௧)

பொஙகுஞ்சினமடஙகல்போனறுருகதுவெங்கூற்ற
மஙகுமபுரியாவருந்துன்பததாழ்ந்துநான்
மஙகும்படியறிந்தும்வந்தஞ்சலெனகிலையா
லெஙகுஞ்செவியுடையாயகேளாயோவென்னுரையே. (௨௨)

பூட்டியருட்பாசமிருபாதம்பொறிததுடலிற
கூட்டியடியாருளகப்படுத்தாட்கொணடருமை
காட்டியவோவினறென்னைககைவிட்டாயவெய்யரென
யாட்டியொறுககுமிடததாரேன்றுகொள்வாரே. (௨௩)

ஊராருனைசசிரிப்பரோராயென்றுன்னடிமைக்
காராயடியேனயாவேணஃததறிநதும்
வாராயரசன்றமரிழைக்குமவன்கணணேய்
பாராயுன்றன்மையிதுவோபாரமேட்டீ. (௨௪)

(௧௮) செழுஙகுவளைத்தாராய் என்றது - ஆசிரியத்திருக்கோலமாயெழுந்தருளினமைபற்றி (௧௯) மூவாதஎன்றது - ஈறுகெட்டு மூவாஎனநின்றது; மூத்தலில்லாதஎன்பதுபொருள். ஆஆர்கோடி, இடபக்கொடி. (௨௦) "முன்னும்—ஒளியாய் - என்றதை" முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளேயென்னுந் திருவாசகத்தாலுணர்க. (௨௨) அஙகும் என்றது - இயமபுரியை.

### கலிநிலைத்துறை.

என்றிரங்குவோரிரங்கொலியிளஞ்சிறாரழுகை
சென்றுதாயர்தஞ்செவித்துளை நுழைந்தெனச்செல்லக்
குன்றிருஞ்சிலைகோட்டியகூடனாயகன்கேட்
டன்றுவன்சிறைநீக்குவான்றிருவுளத்தமைத்தான். (உரு)

நந்தியாதியாம்பெருங்கணநாதரைவிளித்தான்
வந்தியாவரும்பணிந்தனர்மன்னவற்கின்று
முந்திபாவணிமூலநாள்வந்ததுமுனிவு
சிந்தியாமுனம்பரியெலாஞ்செலுத்துவான்வேண்டும். (உசு)

யாவரும்புனத்தியங்குறுநரியெலாமீட்டித்
தாவருமபரியாக்கியத்தாமபரிநடத்துஞ்
சேவகஞ்செய்வோராகிமுன்செலலுமின்யாமும்
பாவகம்படவருதுமப்படியெனப்பணித்தான். (உஎ)

ஏகனாயகனாணைபூண்டெழுகணத்தவரு
நாகநாடரும்வியப்புறநரியெலாந்திரட்டி
வேகவாமபரியாக்கியவ்வெம்பரிநடத்தும்
பாகராயினாரவர்வரும்பரிசதுபகர்வாம். (உஅ)

தூக்கியார்த்தசெம்பட்டினாசுரிகையர்தொடுதோல்
வீக்குகாலினரிருப்புடற்காப்பினாவெருளி
னோக்குபார்வையர்புண்டரநுதலினரிடியிற்
றூக்கியார்ப்பெழுநகையினாதழனறெழுசினத்தோர். (உகூ)

வட்டத்தோல்வரிபுறங்கிடந்தசையவைவடிவா
டொட்டகையினர்சிலர்நெடுங்தோமரஞ்சுழல
விட்டகையினர்சிலர்வெரிநிடைநெடுவிசிகப்
புட்டில்வீக்கிவிற்றூக்கியபுயத்தினர்சிலரால். (௩0)

செம்படாஞ்செய்தபோர்வையர்சிலர்பசும்படத்தான்
மொய்ம்புவீக்கியகவயத்தர்சிலர்கருமுகில்போ
லம்புயம்புதைகாப்பினர்சிலர்சிலரவிரும்
பைம்பொன்வாணிறப்படாஞ்செய்குப்பாயத்தர்சிலரால். (௩க)

---

(உரு) இரங்கொலி-முறையீடு. (உசு) பெருங்கணநாதராவார்—நந்தி, பிருங்கி, மகாகாளர், கும்போதரர், முதலாயினோர்.

(உஎ) பாவகம் - பாவனை. தாவும் - தாமெனநின்றது இடைக்குறை. (உகூ) உடற்காப்பு - கவசம்.

(௩0) வட்டத்தோல்-கேடகம். வை-கூர்மை. வெரிந்-முதுகு. விசிகப்புட்டில் - அம்பறாத்தூணி. விசிகம் – அம்பு. (௩க) குப்பாயம் - சட்டை.

பிச்சவொண்குடையார்பலர்கவரிவால்பிறங்கத்
தைச்சதண்குடையார்பலர்சல்லிசூழ்நாற்றி
வைச்சவணகுடையார்பலர்வாணிலாமுத்த
மொய்சசவெணகுடையார்பலர்மொய்ம்பினரிவருள். (௩௨)

தருமமாதிநாற்பொருளெனுநதாளதுஞான
கருமகாண்டமாஞ்செவியதுகாட்சியைக்கடந்த
வொருமையாம்பரமபரமாமுணர்வெனுஙகண்ண
தருமையாம்விதிமுகத்ததுநிடேதவாலதுவால். (௩௩)

தந்திரங்களாற்புறவணிதரித்ததுவிரிதத
மந்திரஙகளாறசதஙகைதார்மணிசசிலம்பணிந்த
தந்தரஞ்சுழல்சோமனுமருககனுமிதிக்குஞ்
சுந்தரப்பதம்பொறைகொளத்தூஙகிருபுடைத்தால். (௩௪)

மாணடதாரகப்பிரமமாஙகலினம்வாய்கிழியப்
பூண்டதாற்புறசசமயமாமபொருபடைமுரிய
மூணடுபோரெதிர்விளைததிகனமுடிப்பதுமுளரி
யாணடகோமுகமந்திரமாகமேவியதால். (௩௫)

அண்டகோடிகளனைத்துமோர்பிணடமாவடுக்கி
யுணடநீரதாமுதுகினமேலுபநிடக்கலனை
கொணடவாலியவைதிகப்புரவிமேறகொணடான்
றொணடர்பாசவன்றொடரவிழ்த்திடவருஞ்சோதி. (௩௬)

ஆனமந்திரக்கிழார்பொருட்டன்றியும்வென்றி
மீனவன்பிறப்பறுக்கவும்வார்கழல்வீக்கி
வானநாயகனேந்தியமறையுறைகழித்த
ஞானவாள்புறவிருளையுநக்கிவாளெறிப்ப. (௩௭)

(௩௨) பிசசம்-வெணகுடை. (௩௩) நாற்பொருள்—அறம்பொருள் இன்பம் வீடுஞானம். பரம் அபரமாம்உணர்வுஎன்றது—பரஞானம், அபரஞானங்களை. நிடேதம்-விலக்கு.

(௩௪) தந்திரம்-சிவாகமம். தந்திரஙகளாற் புறவணி தரித்தது என்றது—வேதஙகளை விளக்கஞ்செய்வன ஆகமஙகளாதலின். இருபுடைத்து என்றது—குளம்பின்மேலிடத்துள்ள புடைப்புகளை.

(௩௫) தாரகம்–பிரணவம். முளரி ஆண்டகோ-பிரமன். மந்துரை-லாயம். (௩௬) கல்லணை - இது கலணைஎன தொகுத்தற்பெற்றது. வாலிய-தூய.

(௩௭) மந்திரக்கிழார்-வாதவூரடிகள். மீனவன் - அரிமருத்தன பாண்டியன்.

சாய்ந்தகொண்டையுந்திருமுடிச்சாத்தும்வாள்வைரம்
வேய்ந்தகண்டியுந்தொடிகளுங்குழைகளும்வினையைக்
காய்ந்தபுண்டரநுதலும்வெணகலிங்கமுங்காப்பு
மாய்ந்ததொண்டர்தமகம்பிரியாதழகெறிப்ப. (௩அ)

பிறக்குமாசையோர்மறந்துமிங்கணுகன்மின்பிறப்பை
மறக்குமோசையோரிம்மெனவம்மினன்பரைவேர்
தொறுக்குநோயகளைவானெனவொருவனும்பிறவி
யறுக்கவந்தனனென்பபோற்பரிசசிலம்பலம்ப. (௩௯)

கஙகையைசசடைமுடியினமேறகரந்தனைபவளபோ
லெஙகடம்மையுங்கரந்திடெனறிரந்துகாவேரி
துஙகபத்திரியாதியாநதிகளுஞ்சூழப்
பொஙகிவீழ்வபோலொலியலுங்கவரியுமபுரள. (௪0)

வாவிநாறியவாலிதழ்த்தாமரைமலரோ
னுவிஞளுமைநாயகனுன்மறைபரியா
மேவினுனெனத்தானொருவெணகுடையாகிப்
பாவினுலெனமுடியின்மேறபானிலாககால. (௪௧)

முறையினுேதியபுராணமூவாறுநாமொழிபு
மிறைவனுமிவன்படைககளித்தழிப்பவனிவனே
மறையெலாமுறையிடும்பரம்பொருளெனவாய்விட்
டறையுமாறுபோலியங்களீரொன்பதுமார்ப்ப. (௪௨)

மிடைந்தமாயவாம்பரித்திரணமேற்றிசைநோக்கி
நடந்தநாயகனுன்மறைப்புரவியுநாப்ப
ணடைந்ததாலெழுந்துளிகளணடமுந்திசையும்
படர்ந்தபோம்வழியாதெனமயங்கினுன்பரிதி. (௪௩)

பள்ளமாக்குவதிடரினைப்பள்ளத்தைமேடு
கொள்ளவாக்குவபாரெலாம்விலாழிகொப்புளித்த
வெள்ளமாக்குவதுளியால்வெள்ளத்தைவெறிதா
யுள்ளதாக்குவபுள்ளுவவுருகொணடபரிமா. (௪௪)

(௩அ) வினை என்றது—சஞ்சிதவினையை. கலிங்கம்-வஸ்திரம்.
(௩௯) பரி-வேதக்குதிரை. (௪0) ஒல்லியல்-ஈயோட்டுங்கருவி.
(௪௧) நாறல்-தோன்றல். (௪௨) இயம்-வாத்தியம்.
(௪௩) மாயவாம் புரவி என்றது—மாயையாலமைந்த நரிகளாகிய குதிரைகளாதலின்.
(௪௪) விலாழி வாய்நுரை. புள்ளுவம்-வஞ்சகம்.

கொய்யுளைப்பரியெழுந்ததுள்கோப்பவான்கஙகை
வையையொத்ததேழ்பசும்பரிசெம்பரிமாவாச
செய்ததொததது சிந்துரந்திசைககயமுகததுப்
பெய்ததொத்ததாலொத்ததுபெரும்பகன்மாலை. (சரு)

விளம்புகின்றவசசம்புவெமபரிததிரணமிதிகருங
குளம்புகிணடியவெழுநததூளகுன்றிறகரிநதோன்
வளம்புகுந்தடைவார்குரவழிபுரிவேளவிக்
களம்புகைந்தெழுதோறறமேயல்லதுகடாதால். (சசு)

மட்புலந்திசைவான்புதைபூழியுணமறைநது
கொட்புறும்பரிசசதஙகைதாரொலியினுஙகுளிரவான்
பெட்புறுஙகுரலொலியினுஞ்செவியினிற்பிறிது
கட்புலஙகளாற்கணடிலர்வழிவரக்கணடோர். (சஎ)

கலிவிருத்தம்.

தரஙகமெறிமுத்திரைவேலாழியலதார்மா
விரஙகுமொலியல்லதிரையேஙகுமொலியின்ன
துரஙகமலமற்றிவைசுரர்க்கரசனின்றும்
புரங்கொலவிடுத்திடவரும்புணரியென்பார். (சஅ)

இம்பருலகுள்ளவலபணடினையபாய்மா
வும்பருலகாளிபரியேகொலதுவொன்றே
வெம்பரிதிவெம்பரிகொலேழவைகளேழும்
பைம்பரிகள்யாவினையபாய்பரிகளெனபார் (சகூ)

வெம்பணிகளைப்பொரவெகுணடெழுவதேயோ
பைம்புனலுடுத்தமுதுபாரமுதுகுகீறு
மும்பருலகைப்பொரவுருததெழுவதேயோ
வம்பரமுகட்டளவடிக்குரமமுழககும (ருO)

---

(சரு) பெருமபகல-நடுபகல (சசு) சமபு-நரி-சிவபெருமான். இது செம்மொழிச் சிலேடை. குரம் - குளம்பு. கடாது - ஒவ்வாது. (சஎ) பூழி-புழுதி. கொட்புறல் - கொள்ளிவட்டம்போறசுழலுதல். வான்-மேகம்.

(சஅ) சுரர்க்கரசன்-இந்திரன் (சகூ) பைம்பரிகள்-பச்சைக்குதிரைகள். யா-பலவின்பாலில் வந்த வினவிடைச்சொல்.

(ருO) பணிகள்-பாதலத்தில் வசிக்கும் ஆதிசேடன்முதலியசர்ப்பங்கள். உம்பருலகு-தேவருலகம். அம்பரம்-ஆகாயம். அடிக்குரம் - காற்குளம்பு.

உத்தரதிசைப்புரவிதெற்கடையுமாறு
மத்தகையதொருகுளவடக்கடையுமாறு
மித்தகைகுடக்கொடுகுணக்கடையுமாறுஞ்
சித்தர்விளையாடலின்வெளிப்படுதல்செய்யா. (௫௧)

மறைமரபுசாலவருவன்னியிவைபொன்னித்
துறைவனுளமுஞ்சுடுமிரும்பனைதொடுக்கு
மறவனுளமுஞ்சுடுமமைசசரையொறுக்கு
மிறைவழுதியுள்ளமுமினிசசுடுவதென்பார். (௫௨)

முந்தையொருமந்திரிபொருட்டரசன்முன்னு
வந்தமிலனீகமொடரும்பரியில்வந்தாங
கிந்தமறைமந்திரியிடும்பைதணிவிப்பான்
வந்தனர்கொலிப்பரிவரும்பொருநரென்பார். (௫௩)

காமனிவனேகொலறுகாலுழுகடப்பந்
தாமனிவனேகொல்பொருதாரகனைவென்றோன்
மாமனிவனேகொன்மலைவன்சிறகரிந்த
நாமனிவனேகொலெனநாரியரயிர்த்தார். (௫௪)

அடுத்திடுவர்கணணிறையவணலழகெல்லா
மடுத்திடுவர்கைவளையமாலைவிலையென்னக
கொடுத்திடுவர்மாலைகள்கொடுத்திடுதியன்றே
லெடுத்திடுதியெங்கள்வளையெங்கள்கையிலென்பார். (௫௫)

எந்தன்முடிமாலைமலர்சிந்தினவெடுத்துக்
கூந்தலின்மிலைந்துமதன்வாகைமலர்கொள்வார்
சாந்தனையசிந்தினதனந்தடவியணணற்
றேய்ந்தளவிலாமகிழ்துளும்பினவராவார். (௫௬)

பொட்டழகன்மார்பிலிடுபோர்வைகவசப்பே
ரிட்டதுமெய்நம்முயிர்தடுத்தமையினென்பார்

---

(௫௨) மறைமரபு என்றது - வேததத்தின் வழிநூலாகிய அஸ்வ சாஸ்திரத்தை. வன்னி - குதிரை. பொன்னித்துறைவன் - சோழன். பனைதொடுக்கு மறவன் - பனைமாலைசூடிய சேரன். வழுதி-அரிமருத்தன பாண்டியன் (௫௩) தந்திரி என்றது - சேனை காவலராகியசவுந்தர சாமந்தரை. பொருநர் - வீரர்.

(௫௪) கடப்பந்தாமன்-கடப்பமாலைசூடிய முருகக்கடவுள். தாருகனைவென்றோன் மாமன்-தாருகாசுரனை வதைத்தமுருகக்கடவுள்மாமனாகிய திருமால். மலைவன் சிறகரிந்தநாமன்-இந்திரன். நாரியர்-பெண்கள்.

கட்டழகன்மாலையதுகண்ணியெனவோதப்
பட்டதுமெய்நம்முயிர்படுத்தமையினென்பார். (கஎ)

கலிநிலைத்துறை.

இச்சையால்வடிவெடுப்பவனிந்திரசால
விச்சைகாட்டுவானெனப்பரிவீரனிலுலகைப்
பிச்சதேற்றிடமயக்கியுங்காமனிற்பெரிது
நச்சமாதரைமயக்கியுமிங்கனநடந்தான். (கஅ)

தாவுகந்துகமிந்தியமொத்தனசயமா
வாவுதிண்கணமன்னர்கணமனங்களையொத்தார்
மேவியம்மனந்தொறுமிடைவிடாதுநின்றியக்கு
மாவியொத்ததுநவ்வருமருமறைப்பரியே. (கக)

துன்னுமின்னியமுழக்கமுந்துரகதவொலியு
மன்னவீராவாயரவமுந்திசைசெவியடைப்பக்
கன்னிமாமதில்சூழ்கடிநகாககரைக்காத
மென்னவெய்திஞன்மறைப்பரிப்பாகனவ்வெல்லை. (௬0)

தாழிசையொருபோகு கொச்சகம்.

கண்டவர்கடிதோடிக்கடிநகர்குறுகிக்கார்
விண்டவழ்மணிமாடத்தசிறைமிடைகின்ற
கொண்டலினனையார்முன்குறுகினாமலாசெவ்வி
முண்டகவதனத்தார்முகிழ்நகையினர்சொல்வார். (௬க)

மன்னவனெறிகோடாமந்திராடலேறே
பன்னிறவெழுமுந்நீர்ப்பறவைகள்வருமாபோற்
றுன்னினவருகின்றதுரகதமுளவெல்லாம்
பொன்னெயின்மணிவாயில்புகுவனவிதுபோதில். (௬௨)

ஒல்லையிலதுமன்னற்குரையுமினெனமேரு
வில்லவனருள்பெற்றவேதியர்பெருமான்போய்ச
செல்லதுதளையிட்டதிருமகனருகெய்தி
மல்லணிதிணிதோளாய்வருவனபரியென்றார். (௬௩)

---

(கஅ) பிச்சு-மயக்கம; இது பித்து என்பதன்போலி.

(கக) கந்துகம், சயமாஎன்பன-குதிரைகள்.

(௬க) கொண்டலினனையார் என்றது-மேகம்கைம்மாறுவேண்டாதுலகிற்கு இன்பந்தருவதுபோல, ஆன்மாக்களுக்குப்பிறபிவெப்பொழித்துப் பேரின்பந்தரும் அருமைத் திருவாசகமருளியவாதவூரடிகளை. (௬௨) எழுமுந்நீர்-எழுகடல். (௬௩) செல்-மேகம்.

மருத்தெனவருகின்றமாக்கடலென்னமன்னன்
றிருத்தணிகடகப்பூண்டெரித்திடவுடல்வீங்கப்
பெருத்தெழுமகிழ்தூங்கிப்பெருவிலைமணியார
மருத்திகொள்கலைநல்கியமைச்சரைமகிழ்வித்தான். (௬௪)

எந்தரியணைநீங்கியெழுதியதலைவாயிற்
போந்தருகொளிர்மாடம்புகுந்தரியணைமேவிக்
காந்தளின்விரனல்லார்கவரிகள்புடைவீச
வாய்ந்தவர்புறஞ்சூழவபெரிவரவேறபான். (௬௫)

பரனருள்விளையாடல்காட்டியபரிவெள்ளம்
வருவனசிறுகாலந்தாழ்த்ததலுமதிவேந்தா
புரவலன்மனமவெள்கிப்பொய்யிதுவெனவுள்கி
யருகணையுழையோரைக்குறித்தனனழலகண்ணான். (௬௬)

மன்னவனினைவாற்றான்மந்திரர்பெருமானைத
துன்னினர்கொடுபோயததோள்வலிமறமள்ள
ருன்னரிதெனவஞ்சாதொறுத்தனருரவோாதந்
தென்னவர்தமையுளகிசசேவடிதுதிசெயவாா. (௬௭)

கலிநிலைத்துறை.

பூவார்முளரிப்புத்தேளறியாநெறிதந்தாய்
பாவார்தென்சொற்பனுவன்மாலைப்பணிகொண்டாய
தேவாதேவர்க்கரசேசிரியேனுறுதுன்ப
மாவாவென்றுவஞ்சேலென்றையறனேயோ. (௬௮)

நெஞ்சேயுரையேசெயலேயெல்லாநினவென்றாய்
வஞ்சேபோலுமஃதேவின்றுவாராயோ
பஞ்சேரடியாள்பாகாகூடற்பரமேட்டி
யஞ்சேலென்றேலிதுவோவருளுக்கழகையா. (௬௯)

காவிநேருங்கண்டாநாயிற்கடையான
பாவியேனைப்பொருளாக்கொண்டென்பணிகொண்டா
யாவியோடிவ்வுடலுநினதேயன்றேவின்
றேவிவாளாதிருந்தால்யாரென்னுடையானே. (௭௦)

---

(௬௪) மருத்து-காற்று. திருந்தவென்றது - அகரவீறுதொக்குவ லித்தற்பெற்று திருத்தென நின்றது. (௬௫) ஆய்ந்தவரென்றது - அமைச்சர், புரோகிதர் முதலாயினோரை.

(௬௬) உழையோர்-தண்டலாளர். (௬௭) உரவோர்-பெரியோர். தென்னவரென்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. (௬௮) நெறிஎன்றது-திருவடிஞானத்தை. (௬௯) வஞ்சகம்-இதுகடைக்குறையாய்வஞ்செ னநின்றது. (௭௦) காவி-நீலோற்பலம். ஒவி-கைவிட்டு

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றிரங்திரங்குமன்பரிருசெவியூடேயெங்குங்
கன்றிளஞ்செவியினல்லான்கனைகுரலோசைபோல
வொன்றியசின்னங்காளங்காகளமொலிககுமோசை
வென்றிகொள்புரவிசசெந்துடிசையெலாம்விழுஙகக்கண்டார். (௭௧)

வழுதியுமறிந்துவாதவூரரைவிளித்துவந்த
தொழுகுலவமைசசர்தம்பாற்றுகடவிரன்புகூர்ந்தெம்
பழுதறுகருமநும்போற்பரிக்குகர்யாரையென்று
வெழுகருமகிழ்சசிமேற்கொணடவளவளாபிருக்குமெல்லை. (௭௨)

பாயிருட்படலங்கீறிப்பல்கதிர்பரப்பித்தோன்றுஞ்
சேயிளம்பரிதிவானோரனையராய்சசிறந்தகாட்சி
மேயினபாகரோடெவிலாழியாறபரவைசெய்யும்
வாயினவாகிவநதமாயவாமபரிகளெல்லாம. (௭௩)

வணடுழுதாரிதன்றன்மரபின்மன்னவருமுன்னாட்
கணடறியாதகாட்சிக்கவனவாமபரியைநோக்கி
யண்டர்நாயகன்போனுமுமாபிரஙகண்பெற்றானு
முணடமையாவென்றுள்ளக்குறிப்பொடுமுவகைபூததான். (௭௪)

தானெனமகிழ்சசியென்னததலைதடுமாறிவேந்தன்
மானவெம்பரிமேலவந்தவயவரைவியந்துமிக்கா
ரானவரிவருள்யாரென்றமைசசரைவினவவையா
யானதுவறியேனென்றார்யாரையுமறியவல்லார். (௭௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அணடமெலாமாதாரமாகக நாஙகுமானந்தத் தனிசசோதியண்
டந்தாஙகுரு, சணடமறைப்பரிதனக்காதாரமாகிைத தரிக்கவொருகா

---

(௭௨) அளவளாய - மனஙகலநது. (௭௩) சேயிளம்பரிதி வானோர் என்றது - துவாதசாதித்தர்களை. (௭௫) மானம் - பெருமை. இது அளததற்கரிய வேதத்தின்மேல் நின்றமையால் பண்பாகுபெயர்.

(௭௬) சண்டம் - வேகம். அணடந்தாஙகுஞ் சண்டமறைப்பரி என்றது - இலக்குமியின்சாபத்தால் கோட்டான்வடிவமான பிரமனிட்ட முட்டையில் தோன்றிய வேதப்பரியை இதனை - "மிக்க செழுமறை நாவில் கமலநாதன் விழிப்புனலே விணணோர்களெண்மர்தம்பால், மைக்கடன்மேலமிர்தக திலங்கிமீதில் மல்குகருப்பையிலூகவணடந்தன்னிற், றெக்கவெழுபேரமெனு மிவற்றிற்றோன்றுந்தொன்மையவாய்" எனவரும் வாதவூரடிகள் புராணத்தானுமுணர்க. அண்டம்-முட்டை. குதிரையேற்றம் என்றது-ஐஙகதிபேதமும், இருவகைசசாரியும், நாகபந்தம், விருத்தம், செடிலீதிமுதலிய விசித்திர விகற்பஙகளையும்.

லத்துமசைவிலாத, புண்டரிகத்தாளசையப் பாசநீக்கும்புனைகரத்தா
ற்பரிபூண்டபாசம்பற்றிக், கொண்டரசனெதிர்போந்து மன்னவெ
ங்கள்குதிரையேற்றஞ்சிறிதுகாண்டியென்றார். (௭௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இசைத்தவைங்கதியுஞ்சாரியொன்பதிற்றிரட்டியாதி
விசித்திரவிகற்பந்தோன்றவேந்தனுமவையுமன்றித
திசைப்புலத்தவருமேலைத்தேவருமருளமேற்கொண
டசைத்தனரசைவற்றெல்லாவுலகமுமசைக்கவல்லார். (௭௭)

ஆண்டகையவர்போனின்றவடுகணத்தவருந்தத்தங்
காண்டகுபுரவியெல்லாநடத்தினர்காட்டக்கண்டு
பாண்டியனவரைநோக்கிநுங்களிற்பதியாந்தன்மை
பூண்டவர்யாவரென்றானிவரென்றார்புரவிவீரர். (௭௮)

சுட்டுதற்கரியசோதிசுருதிவாம்புரவியோடு
மட்டவிழ்தாரினான்முன்வருதலுங்கருணைநாட்டம்
பட்டுளமயங்கித்தன்னைமறந்தெழீஇப்பாண்டிவேந்தன்
றட்டவிழ்கமலச்செங்கைத்தலைமிசைக்கூப்பிநின்றான். (௭௯)

பின்னவனுணையாமேமறைப்புண்டபெருநீர்க்கூடன்
மன்னவனறிவுதோன்றவினையுருவமாவீரன
தன்னைநாங்கண்டெழுந்துதடங்கரங்கூப்பிநின்ற
தென்னெனத்தவசினமீளவிருந்திடநாணிநின்றான். (௮௰)

நிற்கின்றான்முகத்தைநோக்கிநோக்கினர்மறைமாவீரர்
பொற்குன்றம்புயத்தாயுன்றன் பொருளெலாங் கொண்டுபோந்து
சொற்குன்றாவமைச்சன்றானேநமக்குநஞ்சூழனீங்கா [ன்
மற்குன்றநமாக்குமாரவழங்கினானவழங்கலாமல. (௮௧)

வானவர்தமக்கேயன்றிமனிதருக்கிசையத்தக்க
வானவன்றறிஞரிட்டவிலைவரம்பகன்றநூலின

---

(௭௭) ஐங்கதியாவன-மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானரகதி, இடபகதி. (பின்னிரண்டையுநீக்கி. சசகதி, சரகதியெனக் கூட்டியுரைப்பதுமொன்று) இருவகைச்சாரியாவன-வலசாரி இடசாரிகள். இவற்றை அசுவநூலுட் காண்க. (௭௯) சுட்டுதற் கரிய சோதியென்றது-மனவாக்கிற் கோசரப்பட்டு நின்றவராதலின்.

(௭௮) அறிஞர்-குதிரைநூலுணர்ச்சியில் வல்லவர். நூலின்மானமுள்ளன என்றது - அசுவநூலிற்கூறிய இலக்கணங்கள்முற்றுமுடைமையை. ஊனமில்பரி என்றது - "கொம்புகன்னந்திருகு கன்னநஞ்சபாதம் கொள்ளிக்கால வெள்ளிக்கண் டனிகுன்று, வெம்புதழற்சுடலை முகப்பரனேர்கண்ட-மண்டப்பாழ்விலங்கிபலவண்டமாதல், செம்பொறியாமக்கினி சித்திரங்கள்மூன்று, சிறந்தினிய மட்டிற்பாலறுபாறெண்றே - அம்புவியோர்மொழிந்த பழுது" என வாதவூரடிகள் புராணத்தில் வருதல்காண்க.

மானமுள்ளன்வாய்நல்லவாசிகளுனக்குவந்த
வூனமில்பரிமாவிற்கும்வாணிபமுரைப்பக்கேட்டி. (அஉ)

இன்னவாம்பரிகளென்பாலின்றுநீகயிறுமாறி
நின்னவாக்கொள்ளுநீரானின்னவாம்பரியோநாளை
யென்னவாயிருந்தவேனுமெனக்குமுன்றனக்குங்கொண்டு
மன்னராகருமமில்லைபரிவிலைவழக்கீதென்றார். (அங)

அப்பொழுதரசன்றானுமகமகிழ்ந்ததற்குநேர்ந்தெம்
மெய்ப்புகழமைச்சாதம்மின்மேம்படுவாதவூர
ரொப்பருந்திறத்தராகியும்மிடைநட்பான்மிக்க
துப்புறவுடையராணூரெனநனிசொலலினானே. (அச)

உரகதவாரந்தோற்றுதுயர்மறைப்பரிமேல்வந்தார்
மரகதநிறத்துநிம்பமாலைதாழ்மார்பினாற்குக்
குரகதங்கயிறுமாறிக்கொடுப்பவர்பொதுமையாய
துரகதவிலக்கணங்கள்சொல்லுவான்றொடங்கினாரே. (அரு)

காயும்வேன்மன்னவோரிக்கடும்பரியமையம்வந்தான்
ஞாயிலுந்தாணடிசசெல்லுநாட்டமுநுழையாசசால
வாயிலுநுழையுங்கணடவெளியெலாம்வழியாசசெல்லுந்
தீயவெம்பசிவந்துற்றற்றினருதவெனினுந்தின்னும். (அசு)

கலிவிருத்தம்.

பொருவில்சீரிலக்கணப்புரவியொன்றுதா
னொருவனதிடைவதிந்துறையினல்லென
மருவுறுந்திருமகன்மல்லற்செல்வமும்
பெருகுறுங்கீர்த்திகள்பல்குமபெற்றியால். (அஎ)

நெய்த்திடுமாந்தளிர்நிறத்தநாவின
வைததிடுகுளமபுகளுயர்ந்தவார்ந்துநே
ரொததிடுமெயிறறினவுரமுங்கணடமும்
பைத்திடுமராப்படம்போன்றபாடலம். (அஅ)

(அங) பரிவிலை-வழக்கு அசுவவாணிப வழக்கம்.

(அச) துப்புரவு-ஐம்புலநுகர்சசி (அரு) உரகதம்-சர்ப்பம்.

(அசு) ஓரிக்கடும்பரி என்றது-ஒப்பில்லாத வேகத்தையுடைய இந்தக் குதிரைகள்-நரியாகிய வேகத்தையுடைய குதிரைகள் எனக்கவர் பொருள்படநின்றது. அமையம்-போர்ச்சமையம். ஞாயில்-மதிலுறுப்பு. (அஅ) பாடலம்-பாடலமென்னும் பெயரையுடையகுதிரைகள்.

அகலியநுதலின்வாய்ந்தகுஞ்சிபோ
ணிகராறுகொய்யுளைநிறமொன்றாயின
புகராறுகோணமூன்றாகிப்பொற்புறு
முகமுடையனவயமொய்கொள்கோடகம். (௮௯)

முட்டியசமரிடைமுகத்தில்வாளினால்
வெட்டினுமெதிர்ப்பதாயகுரங்குவேங்கைதோல்
பட்டிமைநரியரிசரபம்பாய்முய
லெட்டியகதியினவிவுளியென்பவே (௯௦)

உன்னதநீளமுண்டாகிச்சங்குவெண்
கன்னலின்வாலியவிலாழிகால்வதாய்ப்
பின்னமாகியதனிவன்னம்பெற்றுமை
வன்னமுமுடையதுவன்னியாவதே (௯௧)

திணிதருகழுத்தினிற்சிறந்ததெய்வத
மணியுளதாகியெண்மங்கலத்ததா
யணிதருபஞ்சகல்யாணமுள்ளதாய்க்
குனிதருநீரதுகுதிரையாவதே (௯௨)

குங்குமங்கருப்புரங்கொழுந்திண்காரகிற்
பங்கமான்மதமெனக்கமழும்பாலதாய்ச்
சங்கமுமேகமுஞ்சரபமுங்கொடுஞ்
சிங்கமும்போலொலிசெயவதாம்பரி. (௯௩)

நாலுகால்களுங்கடைந்தெடுத்துநாட்டினாற்
போல்வதாய்க்கொட்புறும்போதுசுற்றுநீக்
கோலையொப்பாகிமேற்கொண்டசேவகன்
காலினுள்ளடங்குவதாகுங்கந்துகம். (௯௪)

---

(௮௯) கோணமூன்று-முக்கோணம். இது கோடகமென்னுங் குதிரையினிலக்கணங் கூறியது. (௯௦) தோல்-யானை. பட்டிமை-வஞ்சகம். அரி - சிங்கம். இச்செய்யுள் இவுளியென்னுங் குதிரையினிலக்கணங் கூறியது. (௯௧) உன்னதம்-உயரம். வெண்கன்னல்-வெள்ளைக்கரும்பு. பின்னமாகிய வன்னம் என்றது - கபிலநிறத்தை.

(௯௨) தெய்வதமணி என்றது-கழுத்தில் வலமாகச் சுழித்திருக்குந் தேவமணியை. எண்மங்கலம்-பஞ்சகல்யாண மென்பவற்றின் விரிவை, இப்படலம்-௧௧௦-வது செய்யுளிற்காணக.

(௯௩) அகிற்பங்கம்-அகிற்குழம்பு. (௯௪) கொட்புறல்-சுற்றிவருதல். சுற்றுநீக்கோல்-கொள்ளிவட்டம்.

அரணமுந் துருக்கமுமாறுந்தாண்டிடு
மூரணதுவாகியிம்முற்றிலக்கணப்
புரணமெல்லாநிறைபுரவிபோந்தன
விரணவேலாய்வயதெட்டுச்சென்றதால். (௯௫)

பகைத்திறமுருக்குமிப்பரிகணமன்னநீ
யுகைத்திடத்தக்கவென்றோதிவேதநூற்
சிகைத்தனிச்சேவகர்திருமபித்தம்மனோர்
முகத்தினைநோக்கினார்மொய்த்தவீரரும். (௯௬)

வாமபரிமறைக்கெலாம்வரம்புகாட்டுவ
தாமபடிகண்டவரறிவுமபிற்படப்
போம்படிமுடுக்கினார்புரவியாவையும்
வேம்பணிதோளினானவியப்பமெய்தியே. (௯௭)

ஆகத்தராய்மருங்குறையமைச்சராயாரையும
பார்த்தசையாமுடியசைத்துப்பைப்பயப்
பூத்தவாணகையொடுமகிழ்ச்சிபொங்கினான்
றீர்த்தனூடத்தினானெறியவமாவினை. (௯௮)

இருவகைச்சாரியுமெதிர்ந்துவட்டமாய்
வருவழிஞெகிழிபோன்மறுகெலாமொரு
துரகதமேநிலைநின்றதோற்றமொத்
தொருவனடத்தினாரொருகணத்தினே. (௯௯)

இந்நிலையலமருமிவுளிமேலொரு
மின்னிலைவேலினான்வினவகத்தங்கையின்
மன்னியகங்கணமவிடுத்துயாங்கா
தன்னிலைகாட்டியதன்மையொத்ததே. (௪௦௦)

பன்னிறமுடையவாம்பரியுமவீதியுட்
பின்னியவாவெனப்பினனிவட்டமாய்த்
தன்னிகர்மதுரயாந்தையலகையணி
துன்னியபன்மணித்தொடியுமபோன்றவே. (௪௦௧)

---

(௯௫) அரணம் - கோட்டை. துருக்கம்-மலைக்கோட்டை. புரணம் - ஒளி. (௯௬) வேதநூற்சிகைத தனிசசேவகர் என்றது - ஞானகாண்டத்தி னுட்கிடைசிவமே பொருளெனத் தேற்றுதலை.

(௯௭) பரிமறை - அசுவநூல். ஞெகிழி - கொள்ளிவட்டம்.

(௪௦௦) வேலினான் என்றது - வங்கியசேகர பாண்டியனை.

இந்தியனுதலினூரிடித்தபொற்சுணஞ்
சிந்தியமறுகிடைநடக்குந்திண்பரிப்
பந்தியினெழுந்ததூள்சுவணப்பாரின்மா
வுந்தியவெழுந்தபொற்பூழியொத்ததே. (கOஉ)

தேவருமனிதருந்திருந்துகூடலார்
யாவருமுவப்புறவிவுளிவிட்டிமண
காவலன்முன்குறீஇக்கருணைமாக்கடன்
மாவருதிறனெலாமவருக்குத்தேற்றுமால். (கOஙு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வளங்கொள்காம்போசமிப்பரியிம்மாமந்தரமிந்தவாம்புரவி
விளங்குகாந்தாரமிக்குரங்குளைவான்மீகமிக்கந்துகஞ்சிந்து
துளங்கில்பாஞ்சாலமிககனவட்டந்துளுவமிக்குதிரையிதுரகங்
களங்கமிலிமயப்பருப்பதமிந்தக்கறகியினமண்டலங்கவிங்கம். (கOச)

ஆரியமிந்தப்பாடலமிந்தவசசுவங்கூர்ச்சரமிந்தச
சீரியதுரங்கங்கேசேதையமிந்தத்திறலுறுகொய்யுளையவனம
வேரியம்பணைசூழ்மக்கமிக்கொக்குவிரிபொழில்வனுயுசமிந்தப்
போரியலிவுளிபல்லவமிந்தப்பொலம்புனைதார்நெடும்பாய்மா. (கOரு)

கற்றவர்புகழ்சவ்வீரமிககோரங்கன்னிமாராட்டமிவ்வன்னி
கொற்றவர்பயில்வாசந்திகமிந்தகோடகங்காடகங்கன்ன
லுற்றகான்மீரமிவ்வயமிந்தவுத்தமகோணமாளவமிவ்
வெற்றிசேர்குந்தங்கந்தரமிந்தவிறல்புனையரிசவுராட்டம். (கOசு)

விரிபொழிற்சாலிவேய்மிகுகிள்ளைவேறுநீவாந்தரமிநதத்
துரகதமிந்தக்குரகதங்கொண்டல்சூழ்குருக்கேத்திரமின்ன
பரவுபல்வேறுதேயமுமுள்ளபரியெலாமிவன்றருபொருளின்
விரவியநசையாற்கொணாந்திவர்வந்தார்வேந்தகேளிந்தவாம்பரியுள்

வெண்ணிறஞ்செவப்புப் பொன்னிறங்கறுப்பும்வேறறவிரவிய நான்கு, வண்ணமுள்ளனவும்வேறுவேருய மரபுமைவண்ணமும்வந்த, வெண்ணியவிவற்றின்சிறப்பிலக்கணத்தே யியம்புதுங்கேளென விகல்கா, யணணலங்களிற்ருற்கருமறைப்பரிமேலழகியா ரடைவுற விரிப்பார். (கOஅ)

---

(கOஉ) சுவணப்பாரின்மா என்றது - தெய்வலோகத்திலுள்ள உச்சைசசிரவ மென்னுங் குதிரையை. பூழி - புழுதி.

(கOச) குரங்கு உளை - வளைந்த புறமயிர். மண்டலம் - நாடு. பரிமுதலியன சாதியொருமை. (கOசு) கன்னி - அழிவில்லாதது.

வெள்ளிசித்திலம்பால் சந்திரன்சங்கு வெண்பனிபோல்வது வெள்ளைத், துள்ளியபுரவி மாதுளம்போது சுகிர்ந்தசெம்பஞ்சியின் குழம்பிற், றெள்ளியநிறத்த செம்பரிமாமை சிறைக்குயில்வண்டுகார் முகில்போ, லொள்ளியகரிய பரியெரியழலா னுரோசனைநிறத்த பொற்பரியே. (கOக)

தெரிதரவகுத்த விந்நிறநான்குஞ் செறிந்தனமிச்சிரமிதன்பே, ருரைசெய்வர்முகமார்புச்சிவால்காலென் றுரைத்தவெட் டுறுப்பி னும் வெண்மை, விரவியதட்ட மங்கலந்தலைவால் வியனுரமென்ற விம்மூன்று, மொருவியவுறுப்போரைந்திலும்வெள்ளையுள்ளதுபஞ் சகல்யாணி. (ககO)

அணிகிளர்கழுத்திலவலஞ்சுழித்திருந்தாலறிந்தவரதனையேதெய்வ
மணியெனவிசைப்பர்முகநதலைநாசிமார்பமிந்நான்குமிவ்விரண்டு
பணிதருசுழியுநுகனடுப்பின்னைப்பககமுமொவ்வொருசுழியுந்
துணிதரவிருப்பதிலக்கணமுளதிச்சுழியிலதிலக்கணவழுவே. ()

பிரிவறவுரத்திலைஞ்சுழியுளதுபேர்சிரீவற்சமாநுதலி
லிருசுழியாதன்முசசுழியாதலிருககினுநன்றதுவன்றே
லொருவறநான்குசுழிவலமபுரியாயுள்ளதுநல்லதுவன்றி [ர்.
யிருசுழிமுன்னஙகால்களினமூலத்திருக்கினுநல்லதென்றிசைப்பா
களநடுவிரட்டைச்சுழியுடைப்பரிதன்கருத்தனுககறமிடிகாட்டு
மளவறுதுன்பமரணமுமுண்டாகுமவைகணைககாலுளவாகி
லுளபயந்துன்பரிகளபந்தனமேலுதடுமுற்காலடிகபோலம் [கும்.
வளாமுழநதாளிந்நானகினுஞ்சுழிகண மன்னினுந்தலைவனைவதைக்

இச்சுழியுடைய புரவிபந்தியில்யாத் திருக்கினும்பழுதிவைகிட க்க, வச்சமிலபரிககுப் பிராயநாலெட்டா மவத்தைபத் தாகுமொவ் வொன்றில், வைச்சதுமூன்று வருடமுமிரண்டு மதியமும்பன்னிரு நாளு, நிச்சபிததளந்தா ரின்னமுமொருசார் நிகழ்த்திடு மிலக்கண மதுகேள். (ககச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எவ்வணணபேதமிருந்திருந்தாலும்வெள்ளைகலந்திருந்ததானு, லவ்வணணப்பரிநன்றுகரும்புரவிக்ககடேனுமகன்மார்பேனுஞ், செ

---

(கOக) சுகிர்ந்த-சீவிய. மை-கருமை. உரோசனை - கோரோசனை. (ககO) உறுப்போரைந்தாவன - உச்சியும் நான்கு கால்களுமாகிய வைந்துறுப்புகள். (ககங) களநடு-கண்டத்தினடு. மிடி-வறுமை. அவை என்றது—அவ்விரட்டைச சுழிகளை. நிகளபந்தனம்-தளைபூணல். (ககச) அவத்தை - தசை. (ககடு) அகடு-வயிறு. வாருணம்-வயிற்றிலும் மார்பிலும் வெண்மைகலந்த கரும்புரவி.

வ்வண்ணமிருக்கின துசயமுளதப்படிவெண்மை சேர்ந்தாலங்க,மை வ்வண்ணப்பரியின்பேர் வாருணமாஞ்சயங்கொடுக்கு மாற்றாம்போ ரில். (௧௧௫)

மகவளிக்கும்பிடர்வெளுப்பு மகிழ்வளிக்கு முரவெளுப்பு மணி ததார்க்கணடத், தகவெளுப்புப் பொருள்கொடுக்கு முகவெளுப்புச் சயங்கொடுக்கு மதன்பினபசகத், தகவெளுப்புச சுகம்பயக்கு மிட வெளுப்புச சந்தானந் தழைக்குஞ்செல்வ, மிகவளர்க்குந் தனமபல தானியநல்கும் வலப்புரத்து வெள்ளைமாதோ. (௧௧௬)

நற்புறம்வான முகமூன்றும வெளுததபரி வென்றிதரு நாபி கொட்டு முறபுறமெல்லாம்பரிதி யெனசசிவந்து மதியெனப்பின் முழுதும்வெள்கும் பொறபுடைய வயப்பரிகருப பகலவிசயமகியெ னமுற்புறம்புவெள்கிப். பிறபுறமெலலாஙகதிரம்போற் சிவநதபரிக்கி ராவிசயம் பெருக்குமன்றே. (௧௧௭)

வந்தனவாலிவ்விரணடு வகைப்பரியுமபுரவியடி வைதததெவா த்த, பந்தெனவுநினறுலோ மலையெனவுமொலித்தாலோ பகடுசீறு ம். வெந்தறுகணரியெனவும் வேககதாரகாறறெனவு மிதிக்குநகூத் தாற், சந்தநடமகனெனவு நடககிலரிகளிறெனவுந் தகைபவாகி ()

குலமகள்போற் கவிழ்முகமுங கருநெய்த லெனக்கணணுங கொணடகொர்போ. னிலவியசீா வணணமுஙகார் நெய்தலெனககடி மணமு நிறைந்துநாறற. மலரகில்சந் தெரிமணிப்பூ ணலஙகரிககி லாளுத மகிழ்சசியெய்தி. யிலகுவதுத்தமவாசி யென்றுரைப்பாபரி வேதத் தல்லைகணடோர். (௧௧௯)

நூறுவிரலுத்தமவாம பரிகருயர்வீ ரெட்டுவிர ஞறுநீககிக், கூறுவிரன்மத்திமவாம பரிக்கறுபதெதான்றதமக் குதிரைகளெனப, வீறில்புகழாயவொரு நரிப்பரியைப்பூசனஞ்செய் திறைஞ்சிப்பாச, மாறுவராலெனமணித்தாா சதஙகைசிலம்பணிவித்து மதிக்கோமா றன். (௧௨௦)

கொத்தவிழ்த்தார் நறுஞ்சாந்தங கொணடுசெழும் புகைதீபங கொடுத்துப்பூசை, பத்திமையாற் செய்திறைஞ்சி யெதிர்நிறபவால வாய்ப் பரனைநோக்கிக, கைததலந்தஞ் சிரமுகிழ்தது வாழியெனப் பரிகொடுததான் கயிறுமாறி, முத்தொழிலின மூவராய் மூவாககுந் தெரியாத முக்கண்மூர்த்தி. (௧௨௧)

(௧௧௭) புறம்—முதுகு. கதிர்-சூரியன. (௧௧௮) அரி-சிஙகம். நடமகன்-நாட்டியப்புலவன். களிறு - யானை. (௧௧௯) கார்நெய்தல்-கருநெய்தல். (௧௨௦) ஈரெட்டு விரனூறுநீக்கிக்கூறுவிரல்-எணபத்துநான்குவிரலளவு. பூசனம்-பூசை ஒருநரிப்பரியை-ஒருநரியாகிய குதிரையை. ஒருநர் இ பரியை-எனப்பிரித்துச் செம்மொழிச் சிலேடையாக்குங்கால் ஒருநர் என்பதில் நகரம்பெயரிடைநிலை.

மேற்படி - வேறு.

உபனிடக்கலனைவாசியொன்றலானின்றமாயக்
கவனவாம்புரவியெல்லாங்கொடுத்திடக்கவர்ந்துவீறு
தவனனில்விளங்குந்தென்னன்றன்பெருங்கோயிலுய்ப்பப்
பவனமுங்கடலும்போலக்கொண்டுபோய்ப்பந்திசேர்த்தார். (கஉஉ)

வாசிவாணிபர்க்குத்தென்னனவெண்டுகில்வரிசையாக
வீசினன்பாணற்கேவலசெய்தவர்வெள்குவாரோ
கூசிலானேசர்க்காப்பான்குதிரையினிழிந்தேற்றந்தத்
தூசினையிரண்டாங்கங்கையெனமுடிசூடினார். (கஉங)

இளையதூசிவன்பாலூர்தியிழிந்துநின்றேற்றுச்சென்னி
புனைவதென்னிவாகையோடும்புனைந்ததிக்குடையும்பூண்ட
கனலராப்பூணுமன்னன்கவருமோவென்றுதம்மில்
வினவினர்வெகுண்டுசொன்னார்கணத்தனிவீரரெல்லாம். (கஉச)

அறந்தருகோலான்வெவ்வேறடுபரிவயவர்யார்க்கு
நிறந்தருகலிங்கமீந்தானோர்ந்தவைவாங்கியன்பிற்
சிறந்தருளவடிவாய்வந்தார்செழுமறைப்புரவியோடு
மறைந்தனாமறைந்தாரொக்கமாயவாம்பரிமேல்வந்தார். (கஉரு)

இருமைக்குந்துணையாய்நின்றவிருபிறப்பாளர்க்கேற்ப
வருமைத்தாஞ்சிறப்புநல்கியவரிடத்தவரையுய்த்துப்
பருமத்தயானைவேந்தன்பகற்கதிர்வானத்துச்சி
வருமப்போதெழுந்துசெம்பொன்மாடநீள்கோயில்புக்கான். (கஉசு)

ஏனைமந்திரருந்தத்தமில்புகப்புரவிபார்த்த
மாநகராருந்தத்தமனைபுகப்பரியின்பாக
ரானவர்தாமுங்கோயிலடைந்துதம்விளையாட்டெல்லா
மீனெடுங்கண்ணினாட்குவிளம்பினரிருந்தாரன்றே. (கஉஎ)

நரிபரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. படலம் சுஅ - கரு - திருவிருத்தம் - உகூஉரு.

---

(கஉஉ) தவனன்-சூரியன் பவனம்-காற்று.

(கஉச) ஓடு - பலிப்பாத்திரம். திக்குடை - திக்காகிய ஆடை. கனல்-விஷம். (கஉசு) பருமம்-கவசம். (கஉஎ) பரியின்பாகர் என்றது—வேதப்புரவியின்மேல் வந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை.

சிவமயம்.

அறுபதாவது,

# பரிநரியாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஞானநாயகனுனையானரிபரிவெள்ள
மானவாறுரைசெய்துமீணடப்பரிநரியாய்ப்
போனவாறுகணடமைசசரைப்புரவலனகறுப்ப
வானவாறுபோல்வைகைநீரவந்தவாறுரைப்பாம். (க)

நெருஙகுதூரியமுழக்கமுந்தானையுங்கிமிர
மருஙகிலாதவர்வந்தெதிர்மஙகலமேந்த
வரஙகொல்வேலினனருளியவரிசையோடணைந்து
புரஙகொல்வேதியாக்கன்பாதநதிருமனைபுகுந்தார். (உ)

உடுத்தசுற்றமுஙகழகமுமொட்டியநட்பு
மடுத்தகேணமையால்வினவுவாரவரவர்க்கிசைய
வெடுத்தவாய்மையான்முகமனுமகிழ்சசியுமீந்து
விடுத்தவாதவூராளிகள்வேறிடத்திருந்து (ங)

கரந்தைசூடியவாலவாயக்கணனுதனுமன
றிரந்தவணணமேயாஙகொடுபோகியவெல்லாம்
பரந்தவன்பருந்தானுஙகொணடெமைமபுமபணிகொண
டரந்தைதீர்தகனனன்றியுமரசனுககிசைய. (ச)

நல்லவாம்பரிசெலுததினனமககினிககவலை
யில்லவாம்படியாகினனினனமொன்றுலகை
வெல்லவாம்படிதன்னருள்விளைகருமானந்தம்
புல்லவாம்படியெமமததவம்பூட்டுவான்வேணடும். (ரு)

என்றவாதரந்தலைக்கொளவிகபரத்தாசை
யொன்றுமின்றியேயுணர்வினுகருள்ளுணர்வாகத்

---

(உ) தூரியம்-வாத்தியம். தானை-சேனை. கிமிர-நெருஙக. மருஙகு-இடை. அரஙகொல்வேல்-அரத்தினலராவிசசெய்தவேல். புரம்-திரிபுரம். (ங) கழகம் என்றது—இடவாகுபெயராய்க் கல்விபயின்றோர்மேல் நின்றது. (ச) அரந்தை-பிறவித்துன்பம்.

(ரு) உலகை என்றது—அவனவளதுவென்று சுட்டப்படும்பிரபஞ்சத்தை.

துன்றுபூரணமாகியசுந்தரசசோதி
மன்றுளாடியசேவடிமனம்புதைத்திருந்தார். (௬)

நாளையுந்திருவாலவாய்நாயகன்றமரை
யாளமண்சுமந்தருளுமென்றதனையுங்காண்பா
னூளைவெம்பரிதூளிபோர்ப்புண்டமெய்கழுவி
மீளவேண்டுவான்போற்கடல்குளித்தனன்வெய்யோன். (௭)

ஈசனுடல்வெம்பரிக்குழாத்தெழுந்தசெந்தூளான்
மாசுமூழ்கியவண்டத்தைவானிலாவென்னுந்
தூசிலானவைதுடைப்பவெனமணித்தொகுதி
வீசுமாழியுண்முளைத்தனன்வெண்மதிக்கடவுள். (௮)

சேயதாரகைவருணமாத்தீட்டியவான
மாயவேட்டினையிருளெனுமஞ்சனங்கடவித்
தூயவாணிலாவெனும்வெண்ணீசிறுறறுடைப்பான்
பாயவேலையின்முளைத்தனன்பனிமதிக்கடவுள் (௯)

கள்ளொழுகுதார்மீனவன்கடிமனைபுகுந்த
புள்ளுவப்பரிநள்ளிருட்போதுவந்தெய்தப்
பிள்ளையாகியமதிமுடிப்பிரானவிளையாட்டா
லுள்ளவாறுதம்வடிவெடுத்தொன்றொடொன்றுசாவும். (௧௦)

சங்கினோசையும்பிணப்பறையோசையுஞ்சரிந்த
மங்குலோதியாழுகுரலோசையும்வடந்தாழ்
கொங்கைசேப்புறக்கையெறியோசையுங்குளிர
வெங்குநாஞ்செவிபருகுவமின்னமுதென்ன (௧௧)

வாமபரித்திரளாகிநாமனித்தரைச்சுமந்து
தாமபுசங்கிலிதொடக்குண்டுமத்திகைதாக்க
வேம்பலுற்றனமபகலெலாமிப்பொழுதீண்டு
நாமடைத்தன்னமுருநமவிதிவலத்தால (௧௨)

கானகந்தனிலொழுகுநாண்முதலிந்தக்கவலை
யானதுன்பநாமறிந்திலமின்னமுமார்த்த
மானவன்றொடர்வடுக்களுமத்திகைத்தழும்பும்
போனவன்றினிப்புலருமுன்போவதேகருமம். (௧௩)

---

(௬) பூரணம்-நிறைவு. (௭) தமர் என்றது—வாதவூரடிகளை.
(௮) தூசு-வஸ்திரம். (௯) தாரகை-நட்சத்திரம். வருணம்-எழுத்து. (௧௨) மத்திகை-குதிரைச்சம்மட்டி. எம்பல்-வருத்தம். விதிவலம்-ஆகூழின்வன்மை. (௧௩) புலர்தல்-விடிதல்.

உள்ளமாரநாந்தின்பதற்கூன்சரிந்தொழுகு
கொள்ளைநாகிலநந்திலநுழைந்தளையொதுங்கும்
கள்ளநீள்கவைக்கான்ஞெணடுமிலவிணிக்கடலை
கொள்ளிஞேடுமைம்பயறுபுற்கொள்வகையடாதால். (௧௪)

நாடிக்காவலன்றமருளார்நகருளார்கணடாற்
சாடிக்காய்வரேபுலருமுன்சங்கிலித்தொடர்சீத
தோடிப்போவதேசூழ்ச்சியென்றாக்கமுற்றொருங்கே
கூடிப்பேசினவூளைவாயக்குறுநரிக்குழாங்கள். (௧௫)

வெறுத்தகாணமுங்கடலையும்விரும்பினகோழூன்
றுறுத்தநாகுநந்தலவளைசசங்கிலித்தொடரை
முறித்தகால்களிற்கட்டியகயிற்றொடுமுளையைப்
பறித்தவூளையிட்டெழுந்தனபோமவழிபாரப்ப. (௧௬)

நின்றநீணிலைப்பந்தியுணொருங்குமாரிரையைச
சென்றுதாவிவாளெயிறுறச்சிதைபடகாடித்து
மென்றுசோரியைகுடிப்பனவீக்கியமுளையோ
டொன்றவோடவேயணடத்திலூறுசெயவனவால். (௧௭)

ஊளையோசைகேட்டிம்மெனநகரத்தெழுந்து
காளைவீரராய்மந்துரைகாப்பவர்செருந
லாளிபோல்வருபரியெலாநரிகளாய்மறைறை
யோளிமானிரைகுடர்பறித்துணபனகணடார் (௧௮)

காணடலுஞ்சிலவலியுளகடியமுள்ளரணந்
தாணடியோடினசிலநரிசாளரமுழையை
தூணடியோடினசிலநரிசுருங்கைபினவழியா
லீண்டியோடினநூழில்புக்கேகினசிலவே. (௧௯)

முடங்குகாலுடைசசம்புவுமூப்படைந்தாற்ற
வடங்குமோரியுங்கண்குருடாகியநரியு
மொடுங்குகோயுழந்தலமருமிகலனுமோடு
மிடங்கள்கணடிலபந்தியிற்கிடந்தனவோங்கி. (௨0)

---

(௧௪) கொள்ளைநாகு-கட்புலனில்லாதநத்தைகள். நந்து-சங்கு. அளை-வளை. (௧௫) சூழ்ச்சி-ஆலோசனை. ஊக்கம்-மனவெழுச்சி.

(௧௭) அண்டம்-பீஜம். (௧௮) ஓளி-ஒழுங்கு.

(௧௯) அரணம்-கோட்டை. சாளரம்-பலகணி. முழை - துவாரம். சுருங்கை கள்ளவழி. நூழில்-கரந்துறைவழி.

(௨0) ஓரி-கிழநரி. இகலன் சம்பு—நரி.

இட்டியோடினர்வெருட்டுவோர்கீழ்விழக்கடித்துத்
தட்டியோடுவசிலவெதிர்தடுப்பவரடிக்கீ
ழொட்டியோடுவசிலகிடந்தூளையிட்டிரங்குங
குட்டியோடணைதெதயிலிறக்குதிப்பனசிலவே. (௨௧)

புறம்புனைந்தவேன்மீனவன்மாளிகைதள்ளிப்
புறம்படைந்தவிந்நரியெலாம்பொய்கையுய்யான
மறம்பயின்றநீண்மனைமறுகாலயங்கவலைத்
திறம்படர்ந்தபன்மாடநீணகரெலாஞ்செறிந்த (௨௨)

மன்றுஞ்சித்திரகூடமுமாடமுமணிசெய்
குன்றுந்தெற்றியுமுற்றமுநாளொடுகோள்வந்
தென்றுஞ்சுற்றியபொங்கருமெங்கணுநிரம்பி
யொன்றுஞ்சுற்றமோரேளையிட்டுழல்வனநரிகள். (௨௩)

கரியினோசையும்பல்லியவோசையுங்கடுந்தேர்ப்
பரியினோசையுமின்றமிழோசையும்பாணர்
வரியினோசையுநிரம்பியமணிநகரெங்கு
நரியினோசையாய்க்கிடந்ததுவிழித்ததுநகரம். (௨௪)

விழித்தஞாளிகள்விழித்தனகேகயம்வெருவி
விழித்தகோழிகள்விழித்தனமதுகரம்வெருண்டு
விழித்தவோதிமம்விழித்தனகுருகினம்விரைய
விழித்தவாரணம்விழித்தனகருங்கொடிவெள்ளம். (௨௫)

அட்டில்புக்கனநிணத்தினையழற்பசியுருக்கப்
பட்டடுக்கியகருங்கலமுருட்டுவபாகு
சுட்டசோறுபலவுணவுவாய்மடுப்பனசூழ்ந்த
குட்டியுணணவுங்கொடுப்பனகூவிளிகொள்வ. (௨௬)

---

(௨௨) உயயானம் - பூந்தோட்டம் அறம்பயின்ற நீள் மனை- தருமசத்திரம். மறுகு - வீதி. கவலை - முத்தெருக்கூடுமிடம்.

(௨௩) தெற்றி - திண்ணை. முற்றம் - முன்றில். நாள்-நட்சத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள். பொங்கர் - சோலை.

(௨௪) வரி – இசை. நகரம் - இடவாகுபெயராய் அஃறிணைச் சொல்லாய் நிற்றலால், விழித்ததுஎன அஃறிணையொருமை முடிபுதந்தார். (௨௫) ஞாளி - நாய். கேகயம்-மயில். மதுகரம் - வண்டு. குருகினம் - பறவைக்கூட்டம். வாரணம்-யானை. கொடி-காக்கை.

(௨௬) சுட்டசோறு-வெந்தஅன்னம். கூவிளி - பேரிரைச்சல்.

புறவுபூவைபைங்கிள்ளைகள்பூந்தலைச்சேவல்
பிறவும்வாருவவுறங்கியபிள்ளையைக்கொடுபோய்
நறவுநாறியகுமுதவாய்நகையெழநக்கி
யுறவுபோல்விளையாடுவவூறுசெய்யாவால். (௨௭)

பறிப்பவேரொடுமுன்றில்வாய்ப்படாபசுங்கொடியைக
கறிப்பனகிழங்காயெலாங்கரும்புதேன்கவிழ
முறிப்பவாயிட்டுக்குதட்டுவவணுவாயமொய்ப்பத
தெறிப்பவூளையிட்டாடுவதிரிவனபலவே (௨௮)

ஆயிரம்பொரிதிரிமருப்பபடல்கெழுமேட
மாயிரங்கருந்தாதுநேராக்கையவேன
மாயிரங்கவிரனையகுட்டவிதலைககோழி
யாயிரங்குறும்பார்ப்பொடுமாருயிர்செகுப்ப (௨௯)

பின்றொடாந்துநாய்குழைப்பொடுதொடாந்திடப்பெயர்ந்து
முன்றொடாந்துயிர்செகுப்பனவெஞ்சினமூட்டி
வன்றடம்புயமள்ளர்போய்வலிசெயப்பொருது
கன்றிவந்துசெம்புனலுகக்கடிப்பனவந்தம (௩௦)

பன்றிவாய்விடுமிரக்கமும்பலபொறிமுள்வாய
வென்றிவாரணச்சும்மையுமேழகத்தொலியு
மன்றிநாய்குரைப்போசையுமாடவராரப்பு
மொன்றியூளைவாய்நரிக்குரறசொப்பதுண்டொருசார். (௩௧)

கங்குலெல்லைகாணியசகாக்கண்விழித்தாங்கு
மங்குறோய்பெருவாயிலகடிறக்கனுமாறு
தெங்குமீண்டியநரியெலாமிம்மெனவோடிப்
பொங்குகாரிருட்டுணியெனப்போயினகானம. (௩௨)

ஈறிலாசசிவபரஞ்சுடரிரவிவந்தெறிப்பத்
தேறுவாரிடைத்தோன்றியசிறுதெய்வம்போல

(௨௭) புறவு-புறா. பூந்தலைச்சேவல்-முண்முருக்கம்பூவை யொத்த சூட்டுப்பொருந்திய தலையையுடையசேவல். ஊறு-துன்பம்.

(௨௯) பொரிதிரிமருப்பு - பொறுக்குப் பொருந்திய முறுக்கிய கொம்பு. கருந்தாது-இரும்பு ஏனம் - பன்றி. ஆயிரம்-அளவின்மை மேல்நின்றது. (௩௧) இரக்கம்-இதில் அம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. இரக்கு-முழக்கம். வாரணம் - சேவற்கோழி மேழகம் - ஆடு.

(௩௩) தேறுவாரிடைத்தோன்றிய சிறுதெய்வம்போல என்றது-சிவஞானத்தால் பதிலக்கணத்தையாராய்வாருக்குத்தத்துவங்கள்தோறும்நின்ற அவ்வத்தெய்வங்கள் பொய்த்தேவர்களாகக்கழிந்து தத்துவங்களைக் கடந்துநின்ற நிட்களசிவம்பொருளாய் நின்று விளங்கலை.

மாறிலாதபன்செங்கதிர்மலர்ந்துவாளொறிப்ப
வீறுபோயொளிமழுங்கினமீன்கணமெல்லாம். (௩௩)

அண்டருக்கரிதாகியமறைப்பொருளழுகைத
தொண்டருக்கெளிதாகிமண்சுமந்தருளவருத்தங
கண்டருட்கழல்வருமேவான்கைகளாயிரமுங
கொண்டருக்கவெங்கடவுளுங்குணகடலுதித்தான். (௩௪)

கவனவெம்பரிசெலுத்திமேற்கவலைதீர்ந்துள்ளே
சிவமுணர்ந்தவர்சிந்தைபோனமலர்ந்தசெங்கமல
முவமையிலபரமபொருளுணர்ந்துரையிறந்திருந்தோர்
மௌனவாயெனவடங்கினமலர்ந்தபைங்குமுதம். (௩௫)

பந்தியாளர்கள்யாதெனப்பகாதுமெனறசசரு
சிந்தியாவெழுந்தொலலைபோயத்திரணமதங்கவிழ்க்குந்
தந்தியானரசிறைகொளுமிருகைகைபைசசார்ந்து
வந்தியாவுடல்பனிப்புறவந்ததுமொழிவாா (௩௬)

காறறினுங்கடுங்கதியவாயக்கட்கினியனவாய்
நேறறுவந்தவாம்பரியெலாநின்றவாமபரிககுக
கூற்றெனும்படிநரிகளாயநகரெலாங்குழுமி
யூறரஞ்செய்துபோயககாட்டகந்தோடியவெனரூா. (௩௭)

கருததுருதவிசசொல்லெனுங்கடியகாலசெவியாந
துருததியூடுபோய்ககோபமாஞ்சுடுதழனமூட்டி
யெரிதததீப்பொறிசிதறிடககண்சிவந்திறைவ
னுருததவாறுகண்டமைசசரும்வெருவினுரொதுங்கி. (௩௮)

அமுதமுண்டவனஞ்சமுண்டாலெனமுக ..ட்
சமரவெம்பரிமகிழ்ச்சியுட்டாழ்ந்தவனவையெ
திமிரவெங்குறுநரிகளாய்சசென்றவேயென்று
வமரரஞ்சியவாணையானரஞராழ்நதான (௩௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருகிருக்குந்தொல்லமைசசர் தமைநோககிவாதவூ ராளியெ
ன்னுங, கருகிருட்டுமனக்கள்வனம்முடையபொருணமுழுதுங்கவர்

---

(௩௪) கைகளாயிரம் என்றது - சூரிய கிரணத்திற்குக் கரம் என்பதோர் பரியாயநாமமாதலின்

(௩௫) உள்ளே - சிவமுணர்ந்தவர் என்றது - ஆன்மாவிடத்து விரவிய சிவத்தைத தரிசித்துநின்ற வாதவூரடிகளை

(௩௯) சமரம் - போர். திமிரம் - இருள். அஞர் - துன்பம்.

க்துகாட்டிற, குருதிநிணக்குடர்பிடுங்கித்தின்று திரிநரிகளெல்லாங் குதிரையாக்கி, வரவிடுத்தானிவன்செய்த மாயமிதுகண்டீரோ மதிநூல்வல்லீர். (௪0)

இம்மாயஞ்செய்தானையென்செய்வதெனவுலகி லெமருக்கெல்லாம், வெம்மாசுபடுபாவம்பழியிரண்டும்படவிழுக்குவிளைத்துத்தீய, கைம்மாறுகொன்றான்றன் பொருட்டினியாமேதுரைக்கக் கடவேமென்று, சும்மாதுசிரந்தூக்கியெதிராடாதிருந்தாரசசூழ்வல்லோர்கள். (௪௧)

அவ்வேலைமனக்கினியபரிசெலுத்தியரசகாரியநன்றாக்கி
வெவ்வேலைமனக்கவலைவிடுத்தனமென்றகமகிழ்சசிவிளைவுகூர
மைவ்வேலைவிடமுண்டவானவனைநினைந்தறிவுமயமாமின்ப [டே.
மெய்வ்வேலையிடைவீழ்ந்தார் விளைந்ததறியார்வந்தா வேந்தன்மா

வந்தவரைசசிவந்தவிழிப் பொறிசிதறககடுகெடுத்துமறவோனோக்கி, யந்தமிலாப்பொருள்கொடுபோய் நல்லவயப்பரிகொடுவந்தழகிதாகத், தந்தனையன்றோ வரசகருமமுடித்திசைநிறுத்தத் தக்கோர்நின்போ, லெந்தவுலகுளரேயோ வெனவெகுண்டானதுகேட்டவீசன்றொண்டா. (௪௩)

குற்றமேதப்புரவிக்கெனககேட்டார்கோமகனுங்குற்றமேது
மற்றதாலரையிரவினரியாகியயனின்றபுரவியெல்லாஞ்
செற்றுவார்குருதியுநிணஞ்சிதறக்குடர்பிடுங்கித்தின்றுநேர்வந்
துற்றபேர்க்கூற்றமிழைததூர்கலங்கக்காட்டகத்திலோடிற்றன்றே.

கண்ணுமிடுகவசமும்போறகாரியஞ்செய்தொழுகியதுங்காலம் பார்த்தெம், மெண்ணரிய நிதியீட்டங் கவர்வதற்கோ நின்னமைச்சினியற்கைநன்றாற், புண்ணியவேதியர்மரபிற் பிறந்தனமென்றொரு பெருமை பூண்டாயேனீ, பண்ணியகாரியம்பழுது பிறராகிற்றண்டிக்கப் படுவரென்றான். (௪௫)

தண்டலாளர்களிவனைக் கொடுபோய்நம்பொருண்முழுதுந்தடுத்துமீர்த்து, மிண்டினால்வலிசெய்தும்வாங்குமெனவெகுண்டரசன் விளம்பக்கூற்று, மண்டுமேன்மறஞ்செய்யும் வலியுடையார் கதிரையிருளடுத்துப்பற்றிக், கொண்டுபோனாலென்னக் கொடுபுறம்போயறவோரைக் கொடுமைசெய்வார். (௪௬)

---

(௪௧) இழுக்கு - மறுவு சும்மாது-இதில் து பகுதிப்பொருள் விகுதி; வாளாது என்றாற்போல. (௪௪) புரவி - சாதியொருமை.

(௪௫) பிறராகில் தண்டிக்கப்படுவரென்றான் என்றது - அந்தணரை அரசனொறுத்தல் மநுநூல்முறை யன்றென்பதை விளக்கி நின்றது. (௪௬) தடுத்து என்றது - கீறிய கீற்றினின்றுந் தப்பாது நிறுத்துதலை.

கதிர்நோக்கிக்கனன்மூட்டுகைகடும்பகலுச்சியிலிரவிக்கடவுளை ர்பின், றெதிர்நோக்கநிலைநிறுத்திக் கரஙகளிலுநுதலிலுங கல்லே, திச்செந்தீப், பிதிர்நோக்கத்தவரொறுப்ப வாற்றாராய் வீழ்ந்திருவே ப்பிளப்போன்செந்தீ. மதிநோக்கத்தனிசசுடரை யழைத்தழுதுத திசெய்வார் வாதவூரர். (சஎ

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாதவோநாதமுடிவிறந்தநாடகஞ்செய்
பாதவோபாதகனுமென்னைப்பணிகொணட
வேதவோவேதமுடிவின்விளைந்ததனிப்
போதவோபோதநெறிகடந்தபூரணவோ. (சஅ)

ஐயவோவென்னுடையவன்பவோவன்பாக்கு
மெய்யவோமெயயிலவினையேன்றலைவைத்த
கையவோசெய்யகழற்காலவோகாலனைககாய்
செய்யவோவேதப்பரியேறுஞ்சேவகவோ. (சகூ)

அத்தவோகல்லாக்கடையேனையாட்கொணட
பித்தவோபொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ்
சித்தவோசித்தந்தெளிவித்தென்னை த்தந்த
முத்தவோமோனமயமானமூர்த்தியவோ. (ருO)

ஒருபோகு கொச்சகக்கலிப்பா.

என்றேறியபுகழ்வேதியரிரஙகுந் துதிசெவியிற்
சென்றேறலும்விடையேறுசுந்தரன்மற்றிவர்செயலை
மன்றேறவுமுடிமேனதிமணவேறவுமுதியா
ளன்றேறியதேரோடும்விணணடைந்தேறவுநினைந்தான். (ருக)

---

சஅ) நாத என்றது—நாதத்ததுவ வடிவுடைய ஆன்மாககளைப் பெத்தத்திற் செலுத்தும ஊனநடன முடைமையை. நாதமுடிவிற ந்தநாடகஞ்செய்பாதவோ என்றது - அப்பெத்தத்தைக் கழற்றிமு த்தியிற்செலுததும ஞானநடன முடைமையை. போதவோபோத நெறிகடந்த பூரணவோ. என்றமை முறையே அபரஞானம், பர ஞானஙகளை யருள்வோனென்பதை விளககிநின்றன.

(ருO) பொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ் சித்தஎன்றது-ஆன் மாக்களுக்குப் பக்குவம் வருவிக்கப் பொயயாகிய அவனவளதுவெ ன்னும் பிரபஞ்சத்தை மெய்மமையாகப் பேதித்து வினைக்குத்தக்க படியூட்டுவோனுகலின். சித்தந்தெளிவித்தென்னையாணடமுத்தஎன் றது-சாதாரத் திருவுருக்கொணடுவந்தருளி ஆன்மதரிசனமும், ஆ ன்மசுத்தியும், ஆன்மலாபமும் பெற அருளினமையை.

(ருக) மன்று-சபை. முதியாள் என்றது - வந்தியாகியமூதாட் டியை.

கங்கைப்புனம்வடிவாகியகௌவைத்திரைவையைச்
சங்கச்சரியறலாமலர்த்தாரோதியைநோக்கா
வங்கக்கடல்பேரூழியில்வருமாறெனவெவரு
மிங்கற்புதமடையப்பெருகென்றானருள்குன்றான். (௫௨)

தும்பைச்சடைமுடியானொருசொல்லாடவுமுன்னாள்
வம்பைப்பொருமுலையாலவரிவளையால்வடுவெழுத்துங்
கொம்பைத்தவங்குலைப்பானடுங்கோபங்கொடுநடக்குங்
கம்பைப்பெருநதியிற்கடுங்கதியால்வரும்வையை. (௫௩)

பத்திக்குளிர்கமுகின்குலைபரியக்கரைமுரியக்
குத்திப்பழஞ்சிதறச்செறிகோட்டங்களைவீட்டி
முத்திக்கொடுகதலிப்புதன்முதுசாலிகள்பரித்துத்
தத்திப்பலதருவேரொடுந்தள்ளிக்கடுகியதே. (௫௪)

பல்லாயிரஞ்செந்தாமரைபரப்பிக்கொடுவரலா
னல்லாயிரங்கண்ணனெழினயக்குங்குளிர்நளினங்
கல்லாரமுங்கடிமுல்லையுங்கரும்புங்கொடுவரலால்
வில்லாயிரங்கொடுபோர்செயுமவ்வீரனுமானும். (௫௫)

மணிமாலையும்மலர்மாலையுஞ்சிதறுவிறுமருங்கே
யணிகாஞ்சியுமொளிசங்கமுமலறப்புடையெறியாக்
கணியாவெழின்முகதாமரைகண்ணீரொடுங்கவிழத்
தணியாமுனிவுடனூடியதடங்கண்ணியர்போலும். (௫௬)

வரையுந்தியமதுமுல்லையினையபாறயிர்மருதத்
தரையுந்தியகரும்பின்குறைசாறொடுவரனறி
யிரையுந்தெழுதூநீர்வையையிந்நன்னகர்வைகுந்
திரையுந்தெழுகடற்றமிடஞ்சென்றலைவைபோலும். (௫௭)

கல்லென்றதிர்சும்மைப்புனல்கடிமாமதிற்புறம்போ
யில்லங்களுஞ்சிறுதுச்சிலுமறிதந்திட்டிருங்கடல்வாய்ச

---

(௫௨) கங்கைப்புனல வடிவாகிய வையையென்றது - குண்டோதரனிமித்தம் முன்கங்கையையே வையையாக வரச்செய்தமையை. கௌவை-ஒலி. சரி-வளை. அறல்-கருமணல். பேரூழி - மகாப்பிரளயகாலம்.

(௫௩) வம்பு - கச்சு. (௫௪) கோட்டம்-வயல். முந்தி-முத்தியென வலித்தல்பெற்றது. புதல்-புல் வாழையைப்புல்லென்றது - புறக்காழனவே புல்லெனப்படுமே என்ற சூத்திரத்திற்காண்க.

(௫௬) இது செம்மொழிச் சிலேடையாதலின் நதிக்குக்கூறுங்கால். காஞ்சி-ஓர்விருட்சம். முகதாமரை - முகம்போலுள்ளதாமரை. கண்ணீர்-கள்ளாகிய நீரெனப் பொருள்கொள்க.

(௫௭) இரை - ஒலி. (௫௮) துச்சில் - சிறு குடிசை.

செல்லுங்கலநாவாய்பலதிமில்போற்சுமந்தேங்கிப்
புல்லும்புரிசையுந்தள்ளியுள்புகுகின்றதையன்றே. (ருஅ)

மறுகும்பலபொருளாவணமணிவீதியுமன்றுஞ்
சிறுகுநகணமதமாநிரைசேருந்தெருவும்போய்
முறுகுஞ்சினமொடுதெணடிரைமூரிப்புனறாவிக்
குறுகும்படிகணடஞ்சினர்கொடிமாநகருள்ளார். (ருகூ)

சிலர்மைந்தரையெடுப்பார்களுஞ்சிலர்மைந்தரைக்காணு
தலமந்தழுவாழுஞ்சிலரங்கைத்தளிர்பற்றிக
குலமங்கையர்தமைகொணடெப்போவார்களுங்குறுகுந்
தலமெங்கெனத்திகைப்பார்களுநதமொறுகின்றாரும். (சுo)

பொன்னுள்ளனபணியுள்ளனபொருளபேணல்செய்வாரு
மன்னுஞ்சிலபொருள்கைகமொளமறப்பார்களுமாட
மின்னுங்கொடிநெடுமாளிகைமேலேறுகின்றாரு
மிந்நனனகாதுயாழ்குந்றமேகேதுவெனபாரும. (சுக)

நேறறும்பரிநரியாயினநெடுமாநகரெங்கு
மூறறருசெய்தவெனபாாகளுமொருகாலமுமிநத
வாற்றின்பெருககிலையெனறயாவாருங்கடலரசன்
சீறறங்கொடுமுனபோலவருஞெசயலேகொலென்பாரும். (சுஉ)

நங்கோமகனசெங்கோலபிழைத்தனனேவெனநவில்வா
ரஙகோல்வளைபங்கனவிளையாட்டோவெனவறைவா
ரிங்காரிதுதணிப்பாரெனவிசைப்பாரிதுதணிப்பான்
பொஙகாலமுணடருள்சுநதரனலதியாரெனப்புகல்வார். (சுங)

அடுத்தாயிரங்குணடோதரரெதிரேறறிருநதகல்வாய்
மடுத்தாலுமிதடஙகாதெனமதிப்பாரிதுதனையு
மெடுத்தாயிரமுககங்கையினிறைவனசடையேறக்
கொடுத்தாலலதடஙகாதிதன்கொடுங்கோபமதென்பார். (சுச)

வாஞறிழிநதியாயிரமுகத்தால்வருவதுபோ
லாஞறெழுநீத்தந்தணியாவாறுகணடனபு
தாஞகியசிவனனபரையொறுக்குந்தறுகணணர்
போஞர்நமதகத்தேயுளபொருளபேஞதல்கருதா. (சுரு)

---

(ருஅ) புல் என்றது - கமுகு, தெங்குமுதலியவற்றை.

(ருகூ) கண்ண-இது இடைக்குறையாய் கணவென நின்றது.

(சுச) ஆயிரமுகம் - ஆயிரந துறைகள்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வழுதிதன்றமர்விட்டேகமதுரைநாயகன்பாலேகி
யழுதிசைபாடுந்தொண்டிலகப்படும்பாதம்போற்றித்
தொழுதுகொண்டறிவாயூறுஞ்சுகப்பெருங்கடலின்மூழ்கி
யெழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிருந்தனர்வாதவூரர். (௬௬)

பரிநரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬௯ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௯௯௧.

---

அறுபத்தோன்றாவது,

## மண்சுமந்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்சுமந்தமறைநாடரும்பொருள்பதஞ்சுமந்தமுடியார்மனம்
புண்சுமந்ததுயர்தீரவந்தபரிநரிகளாயடவிபோனபின்
விண்சுமந்தசுரநதியெனப்பெருகுவித்தவைகையிதுவிடையவன்
மண்சுமந்துதிருமேனிமேலடிவடுச்சுமந்தகதையோதுவாம். (௧)

கருங்கடற்றிரையிடைக்கிடந்துசுழல்கலமெனக்ககனமுகடளாய்
வரும்புனற்பரவையுட்கிடந்துநகர்மறுகியுட்கமறவேலினா
னொருங்கமைச்சரைவிளித்துநீர்கரைசுமந்தொதுக்கிவருமோதநீர்ப்
பொருங்கதத்தினையடக்குவீரெனவமைச்சருந்தொழுதுபோயினார்.

வெறித்தடக்கைமதயானைமந்திரிகள்வேறுவேறுபலகுடிகளுங்
குறித்தெடுத்தெழுதியெல்லையிட்டளவுகோல்கிடத்திவரைகீறியே
யறுத்துவிட்டுநகரெங்கணும்பறையறைந்தழைத்துவிடுமாளெலாஞ்
செறித்துவிட்டவரவர்க்களந்தபடிசெய்மினென்றுவருவித்தனர். ()

மண்டொடுங்கருவிகூடையாளருமரஞ்சுமந்துவருவார்களும்
விண்டொடும்படிநிமிர்ந்துவண்டுபடுவிரிபசுந்தழைபலாலமுங்
கொண்டதிர்த்துவருவாரும்வேறுபலகோடிகூடியகுழாமுநீர் [ர்.
மொண்டருந்தவருமேகசாலமெனவருபுனற்கரையின்மொய்த்தன

---

(௨) பரவை - பரப்பு. (௩) பறையறைந்து என்றது - இயற்றுவோன் றொழிலுக்கு ஏவுவானும் வினைமுதலாதலின்.

(௪) பலாலம்—வைக்கோல். மேகசாலம் - மேகபடலம்.

இட்டுவார்பரிநிறுத்துவாரரவுருட்டுவாரடிகிடத்துவா
ரிட்டுவார்தழைநிரப்புவாரவிளியெழுப்புவார்பறையிரட்டுவார்
வெட்டுவார்மணலெடுத்துவாரசெலவெருட்டுவார்கடிதுதுடுமெனக்
கொட்டுவார்கரைபரப்புவாருவகைகூறுவார்குரவைகுழறுவார். (ரு)

கட்டுவார்கரை யுடைப்பநீகடுகல் கணடுநெஞ்சது கலஙகுவா
ர், மட்டிலாதமுனி வென்னையன்னையினி யாறுகென்றெதிர் வண
ஙகுவார், கொட்டுவாரமண லுடைப்படஙகமகிழ் கொள்ளுவார்குர
வைதுள்ளுவா, ரெட்டுமாதிரமு மெட்டவாயொலி யெழுப்புவார்ப
றையிரட்டுவார். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இந்நிலையூரிலுள்ளார்யாவர்கருஙகூலியாளா
துன்னிமுன்னளந்தவெல்லைத்தொழின்முறைமூண்டுசெய்வா
ரந்நிலைநகரின்றென்கீழ்த்திசையுள்ளாளவிலாணடு
மன்னியநரைமூதாட்டியொருத்திபோவந்தியென்பாள். (எ)

செவியுணவானவேதசிரப்பொருளுணாந்துசெந்தீ
யவியுணவூட்டுமீசனன்பரினுற்றநோற்ற
தவநிறைபேறுதுய்ப்பாடாயிலார்க்கன்னையொப்பாள்
சுவையுறுபிட்டுவிற்றுணடொழிலினுடமியளாவாள். (அ)

வைகலுமவித்தசெவ்விப்பிட்டினைமருஙகுநான்கு
கைகளாய்முளைத்தமுக்கட்கரும்பினையரும்புமூரற்
செய்கதிரமுகத்தாநநததேறலையாலவாயெம்
மையனையகத்தானேக்கியனபினலருத்துவிற்பாள். (கூ)

வளைந்தமெய்யுடையவந்தமாதவநரைமூதாட்டிக
ளந்தபஙகடைப்பான்கூலியாள்கிடையாமலாற்றத்
தளர்ந்தினியென்னேமன்னனறணடிக்கினென்செய்கேனென்
றுளந்தடுமாறிக்கூடலுடையநாயகனையுன்னு. (கo)

பிட்டுவிற்றுண்டுவாழும்பேதையேனிடும்பையென்ப
தெட்டுணையேனுமின்றியிரவியெஙகெழுகென்றிந்நாண்
மட்டுநின்னருளாலிஙகுவைகினேர்கின்றுவந்து
விட்டதோரிடையூறையமீனவனுணையாலே. (கக)

---

(ரு) பரிநிறுததல்-குதிரைமரஙகளைநிறுததல். அரவுருட்டல்-பாம்புபோல வைக்கோலாலுருட்டுதல். (சு) மாதிரம் - திசை.

(கக) எழுகென்று என்றதில் - எழுக என்னும் வியஙகொளீறுதொக்கது.

துணையின்றி மக்களின்றித் தமரின்றிச் சுற்றமாரும்
பணையின்றியேன்று கொள்வார் பிறரின்றிப் பற்றுக்கோடாம்
புணையின்றித் துன்பத்தாழ்ந்து புலம்புறும் பாவியேற்கின்
றிணையின்றி யிந்தத் துன்பமெய்துவாதறனோ வெந்தாய். (கஉ)

தேவர்க்குமரியனாகுந் தேவனே யன்பராவா
ரியாவர்க்குமெளியனாகுமீசனே வேந்தனேணைக்
கல்வற்செங்கோலானீற்றங்கடுஞ்சுமுன் கூலிடாளா
யேவற்செய்வாரைக்காணேனேழையேனினியென்செய்கேன். ( )

கூலியாள் வருவதுண்டோ வென்று தன் கொங்கைமுற்றத்
தாலிபோற் கண்ணீர் சோர்வாள் குறித்து முன் பருத்த பிட்டை
வேலைநீர் ஞாலங்காணமிசைந்தவரி மெய்யைதீர்ப்பான்
பாலினேர் மொழியாள் பாகமறந்தருட்படிவங்கொள்வான். (கச)

குறட்குநீரருத்திமையைக் குடிஞையாயொழுகுங்கங்கை
யறற்குழல்பிரிவினுற்று நனபிறைலவளைக்காணபான்
மறக்கயனெடுங்கணுளைவஞ்சித்து வடிவமாறிப்
புறப்படுவோனைப்போலப் போதுவான போதமூர்த்தி. (கரு)

கொச்சகக்கலிப்பா

அழுக்கடைந்த பழந்துணியொன்றரை நகைச்சுத்து விழுததொண்டா
குழுக்கடந்த விண்டைக்காசுமையடைமேற் கூடைகவிழ்த்
தெழுக்கடந்து திசைகடந்திட்டிணை நடந்திருந்தோணமேன்
மழுக்கடைந்து விளங்கியவாயமண்வெட்டி யணபடையேந்தி (கசு)

திடங்காதல் கொண்டுற்றோர் திருவேள்வி தருமமுது
மிடங்காவல் கொண்டுறைவாளருத்தமுதுமினிதுண்டு
மடங்காதபசியினர்போலன்னை முலைப்பாலருந்த
மடங்காதபெருவேட்கைமகவுபோற் புறப்பட்டார். (கஎ)

ஆலுமறைச்சிரமுடியாரடிக்கமலநிலஞ்சூடக்
கூலிகொடுத்தென் வேலைகொள்வாருண்டோவென்றென்
றோலமறைத்திருமொழிபோலுரைபரப்பிக்கலுழ்ந்தண்ணீர்
வேலையிடைப்படிந்தயர்வாள் வீதியிடைத்தணைகின்றார். (கஅ)

---

(கச) ஆலி-மழைத்துளி (கரு) போதம்-ஞானம்.

(கசு) இண்டை - கண்ணிமாலை. (கஎ) வேள்விதரு மமுது- அவியுணவு.

தந்தைதாய்பிறரின்றிவருகின்றதனிக்கூலி
மைந்தனூர்வாய்மலருங்குரல்கேட்டுவந்தியுந்தன்
சிந்தையாகுலமிழந்துநலகூர்ந்தார்செல்வமகத்
தந்தபோதெழுமகிழ்ச்சிதலைக்கொள்ளப்புறம்போந்தாள். (க௯)

அன்னையெனத்தன்பாலின்னருள்சுரந்துவருகாளை
தன்னையழைத்தெனக்களந்தகரையடைத்துத்தருவாயோ
வென்னவிசைத்தனளாகவடைக்கின்றேனெனக்கன்னை
பின்னையதரகிடுங்கூலியாதெனறானபெருமுதியாள். (உ௦)

பிட்டிடுவேனுனக்கென்றாளதற்கிசைந்துபெரும்பசியாற்
சுட்டிடானமிகமெலிந்தேன்சுவைப்பிட்டிலுதிர்ந்தவெலா
மிட்டிடுவாயதுமுந்தத்தினறுநானிளைப்பாறிக
கட்டிடுவேனின்னுடையகரையெனறான்கரையில்லான். (உக)

தெள்ளியடுசிறறுண்டிசிக்கடைநதபொதிநீக்கி
யள்ளியெடுத்தருந்தப்பாவெனறிட்டாளதைக்கசைத்த
புள்ளியுடைந்துகினீத்தான்புறத்தானைவிரித்தேந்தி
யொள்ளியதெனறவளனபுமுடன்கூட்டியமுதுசெய்தான். (உஉ)

அன்னைமுலைத்தீம்பாலினரியசுவைத்திரட்டுந்தக
தென்னவனுயுலகாணடதிருவாலவாயுடைய
மன்னாபிரான்றனக்கேயாமெனறெனறுவாயமலர்ந்து
சென்னியசைத்தமுதுசெயதாரீவாய்நஞ்சமுதுசெய்தார். (உ௩)

தந்தையொடுதாயினறித்தனிககூலியாளாக
வந்தவெனககொருதாயாயருளசுரநறுமாறுந
விந்தவிளைபபொழித்தனைபேயினிவேலைத்தலைசசென்றுன்
சிந்தைகளிப்பெழவேலைசெய்வேனெனறிசைத்தெழுந்தார். (உ௪)

தந்திவாய்மருப்பிடறிவருங்குடிஞைக்தடங்கரையில்
வந்தியான்வந்தியாளெனறேட்டிலவரைவித்துப்
புந்தியாலுரையானூர்பொருளினுலளப்பரிய
வந்திவான்மதிசசடையார்கரையடப்பாராயினர். (உரு)

வெட்டுவார்மண்ணைமுடிமேல்வைப்பார்பாரமெனக்
கொட்டுவார்குறைத்தெடுத்துககொடுபோவார்சுமடுவிழத்
தட்டுவார்சுமையிறககியெடுத்தத்தனைத்தலைபடியக
கட்டுவாருடன்சுமந்துகொடுபோவார்கரைசொரிவார். (உசு)

---

(உக) கரையிலலா எனறதில் கரை - அளவு.
(உஉ) சிக்கம் - உறி. இது ஈறுதொக்குநின்றது.

இவ்வண்ணமிவரொருகாலிருகாண்மண்சுமந்திளைத்துக்
கைவ்வண்ணமலரகன்றக்கதிர்முடிமேல்வடுவெழுந்த
மைவ்வண்ணனறியாதமலரடிசெம்புனல்சுரந்து
செவ்வண்ணம்படைப்பவொருசெழுந்தருவின்மருங்கணைந்தார். ()

தருமேவுமலைமகளுஞ்சலமகளுமறியாமற்
றிருமேனிமுழுதுநிலமகடீண்டித்திளைப்பெய்தக்
குருமேவுமதிமுடியைக்கூடையணைமேற்கிடத்தி
வருமேருவனையார்தம்வடிவுணர்ந்துதுயில்கின்றார். (௨௮)

அத்தருவேயாலநெடுந்தருவாகவலைபுரட்டித்
தத்திவரும்புனலடைப்பார்சநகாதிமுழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க்கணகளிப்பமெய்யுணர்ச்சிமோனமயச
சுத்தவுருத்தெளிவிப்பாரெனத்துயிலுந்துயிலுணர்ந்தார். (௨௯)

ஆடுவார்சாமமெனத்தித்திக்குமமுதவிசைப்
பாடுவார்நகைசெய்வார்தொழில்செய்வார்பராக்கடையக்
கோடுவார்மணல்குவிப்பார்குதிப்பார்தூளெழவடிபாய்ந்
தோடுவாருடன்மீள்வாருன்மததரெனவிருப்பார். (௩௦)

வேலையினாலறவருந்தியிளைததார்போன்மெய்வேர்வை
காலமிசைமூசசெறிந்துவாயொலியாறகாற்றழைகதுச
சாலநெடும்பசியினர்போற்றளர்ந்தடியாளிடும்பிட்டின்
மேலடைந்தவிருப்பினராய்மீண்டுமவள்பாலணைவார். (௩௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இடும்பைநோய்வெள்ளநீந்தியின்பநீர்வெள்ளத்தாழ்ந்த
கொடும்புறமுதியாண்முன்போயக்கூறுவார்கோலுக்கேற
விடம்படுகரைகளெல்லாமடைபடுகின்றவின்னங
கடும்பசியுடையேனன்னேபிட்டிடுகெடிதினென்றார். (௩௨)

ஆங்கவளப்போதட்டசிற்றுணவளித்தாளையன்
வாங்கியங்கையுநாவுங்கனலெழவாயிற்பெய்து

---

(௨௭) செழுந்தரு என்றது - கொன்றைவிருட்சத்தை இதனை "நிறங்கிளர் கொன்றை நீழனிரைமண லணையதாக" என்னும் வாதவூரடிகள் புராணத்திற் காண்க.

(௩௦) கோடு - நீர்க்கரை. கோட்டுஎன்பது - கோடு எனதொகுத்தற்பெற்றது. அமுதம் - விட்டவாகுபெயராய் இனிமை மேல் நின்றது.

பாங்கிருகொடிறுமொற்றிப்பதமுறப்பருகிக்கொண்டு
நீஙகிமுன்போலப்போந்துசெடுங்கரையடைக்கலுற்றார். (௩௩)

பிட்டுவாய்மிதப்பவுணபார்பெருவலியுடையார்போல
வெட்டுவாரெடுத்தமணணைக்கொண்டுபோயவேற்றுப்பங்கிற்
கொட்டுவாருடைப்புமாறுங்கொள்கைகணடார்த்துத்திண்டோ
டட்டுவாரயனின்றுரைத்தமுவுவார்களிப்புக்காங்கி. (௩௪)

எடுத்தமண கூடையோடுமிடறிவீழ்வாரபோலாற்றின்
மடுத்திடவீழ்வர்நீந்திவல்லேபோய்க்கூடைதள்ளி
யெடுத்தகன்கரைமேலேறியடிததடிக்கரம்போக்கித்
தொடுக்ககட்டவிழப்பர்மீளத்துன்னுவர்தொடுவர்மணணை. (௩௫)

கொட்டுமணசுமந்துசெல்வர்கூடையையுடைப்பில்வீழத்
தட்டுவரெடுப்பாரபோலத்தாவிவீழ்ந்தலையிலோட
விட்டொருமரத்தைப்பற்றிமிதப்பர்திணகரையிலேற
முட்டுவர்சுழியிலாழ்வர்சேட்சென்றுமுளைப்பர்மீள்வர். (௩௬)

கொட்டினைக்கழலப்பார்ப்பர்கோப்பர்கோலிடையாப்பிட்டுத்
தட்டுவருபிர்ப்புவீங்கிததள்ளாகின்றிளைப்பர்கசசிற்
பிட்டினைநுகர்வர்வேலைவினைகெடப்பிறர்க்குமள்ளி
யிட்டுமாறேசசநோக்கிநகைப்பாரகையிரணடுந்தாங்கி. (௩௭)

வானததின்மணணிற்பெண்ணின்மைந்தரிற்பொருளிலாசை
தானறறுததமையுநீத்துததததுவமுணர்ந்தயோகா
ஞானக்கணகொணடேயன்றிநாடருஞ்சோதிமணணே
ரூனக்கணகொணடுகாணவுடன்விளையாடல்செய்வான். (௩௮)

அருளினாலுலகமெல்லாமாக்கியுமளித்துநீத்தும்
பெருவிளையாடலசெய்யும்பிறைமுடிப்பெருமானிங்ங
னொருவிளையாடல்செயயவோசசுகோற்கையராகி
யருகுநின்றேவல்கொள்வாரடைகரைநோக்கப்புக்கார. (௩௯)

செட்டலையொதுங்கியோடநிவப்புறவரைபோலிட்டுக்
கட்டியகரைகளெல்லாங்கணடுகணடொப்புநோககி

(௩௫) மணகூடை - உருபுமபயனுந்தொக்க இரணடாம் வேற்றுமைத்தொகைநிலைதொடராதலால். "சாதி குழூ உப்பரண்" என்னுஞ்சூத்திரத்தில், பிறஎன்ற மிகையால் நிலைமொழி யீறுதிரியாதுநின்றது. (௩௭) மாறுஒசசஎன்றது - ஆளோட்டிகள்பிரம்பாற்புடைத்தோட்டுதலை. (௩௮) தமையுநீத்து என்றது-தற்போத மொழித்தமையை. ததததுவம் - உணமைநிலை.

யட்டமேசெல்வார்திங்களாயிரந்தொழுதாள்பேரால்
விட்டபங்கடைபடாமைகண்டனர்வெகுளிமூண்டார். (௪௦)

வந்திக்குக்கூலியாளாய்வந்தவன்யாரென்றோடிக்
கந்தர்ப்பனெனநேர்நின்றகாளையைநோக்கியேடா
வந்தப்பங்குள்ளவெல்லாமடைபட்டதெவனீயின்ன
மிந்தப்பங்கடையாய்வாளாவிருந்தியாறம்பியென்றார். (௪௧)

வேறுரையாதுதம்மைப்புணர்ந்தவர்வீறுதோன்ற
வீறிலாநிறுமாப்பெய்தியிருந்தனனாகமேலிட்
டாறுவந்தடுத்தபங்கிலடைகரைகல்லிச்செல்ல
மாறுகொண்டோச்சவஞ்சிமயங்கினார்வலியகோலார். (௪௨)

பித்தனோவிவன்றானென்பாரல்லதுபேய்கோட்பட்ட
மத்தனோவிவன்றானென்பாரவந்தனைப்பலேப்பான்வந்த
வெத்தனோவிவன்றானென்பாரிந்திரசாலங்காட்டுஞ்
சித்தனோவிவன்றானென்பாரொன்றுந்தெரியோமென்பார் (௪௩)

பாடல்விஞ்சையனோவென்பார்பண்ணினாணிக்கோ
வாடல்விஞ்சையனோவென்பாரரும்பெறற்செல்வந்தாழ்ந்து
வாடியமகனோவென்பாரிசைபடவாழ்ந்துகெட்ட
வேடவிழ்தாரினருள்யார்மகனிவன்கொலென்பார். (௪௪)

கரும்பனும்விரும்பநின்றகட்டழகுடையனென்பா
ரரும்பெறலிவன்றான்கூலிக்காட்செய்ததெவனோவென்பா
ரிரும்பெருங்குரவரற்றதமியனோவென்பாரவேலை
புரிந்தவனல்லனென்பாரதுமேனிபுகலுமென்பார். (௪௫)

கூலியுங்கொண்டான்றானேகணக்கிலுங்குறிக்கச்சொன்னான்
வேலையுஞ்செய்யானின்சொல்விளம்பினுங்கேளான்கல்லின்
பாலறைமுளையேயாகிப்பராமுகம்பண்ணிநின்றா
னேலநாமிதனைவேந்தற்குணர்த்துதுமென்றுபோனார். (௪௬)

தலைமகனறிமுன்றாழ்ந்துசாற்றுவாரடிகேளிந்த
வலைபுனனகரார்தத்தம்பங்கெலாமளந்தவாற்றான்

---

(௪௦) அட்டம் - குறுக்கு. இது திசைச்சொல். திங்களாயிரந் தொழுதாளென்றது - ஆயுளவரை யறைசெய்யும்நூலோருளொரு சாரார் பத்துமாதம் ஓராயுளாகக் கோடலின்.

(௪௧) கந்தர்ப்பன் - மன்மதன். (௪௨) வலியகோலார்என்றது-வேலைவாங்கும் அதிகாரிகளை. (௪௫) இரும்பெருங் குரவர் - தாய் தந்தையர்; இரும்பெரு - ஒருபொருட் பன்மொழி.

மலையினும்வலியவாசசுமந்தனர்வளைந்தசிற்றாண்
விலைகரையாட்டி ன்பங்கடைததிலள்வென்றிவேலோய். (௪௭)

வேளையும்வனப்பிநுலேவெனறவொருவன்வந்தி
யாளெனவங்கேவந்துபதிந்தனனரசாசெல்வக்
காளைபோற்களிப்பனபாடுமாடுவென்காலம்போககி
நீளுவன்வேலையொன்றுநெஞ்சினுநினைதல்செய்யான். (௪௮)

ஆண்டகைவனப்பைநோககியடிக்கவுங்கில்லேமஞ்சி
யீண்டினேமென்றுகூறவிம்மெனவமைச்சரோடும
பாண்டியனெழுந்துநாமபோய்ப்பங்கடைபட்டவெல்லாங
காணடுமென்றெறிநீர்வையைக்குடிஞையங்கரையைச்சார்ந்தான். ()

எடுத்ததிணகரைகளெல்லாமிறைமகனுள்ளத்தோகை
மடுத்தனனேக்கிசெலவான்வந்திபங்கடைப்பாரின்றி
யடுததநோனகரையுங்கல்லியற்றமெழுவெள்ளநோககிக்
கடுத்துநின்றெங்குற்றாணிக்கரைசுமந்தடைப்பானென்றான. (௫௦)

வள்ளறன்கோபங்கண்டமாறுகோறகையரஞ்சித்
தள்ளருஞ்சினத்தராகித்தடக்கைதொட்டேர்த்துப்பற்றி
யுள்ளொடுபுறங்கீழ்மேலாயுயிர்தொறுமொளிததுநின்ற
கள்வனையிவன்றான்வந்தியாளெனககாட்டிநின்றார். (௫௧)

கண்டனன்கனன்றுவேந்தன்கையிற்பொறபிரம்புவாங்கி
யண்டமுமளவிலாதவுயிர்களுமாகமாகக்
கொண்டவன்முதுகில்வீசிபபுடைத்தனன்கூடையோடு
மண்டனையுடைப்பிறகொட்டிமறைந்தனனிறைந்தசோதி. (௫௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாணடியன் முதுகிற்பட்டது செழியன்பன்னியருடம்பினிற்பட்ட, தாணடகையமைச்சர்மேனிமேற்பட்டதரசிளங்குமரர்மேற்பட்ட, தீணடியகழறகாலவீரர்மேற்பட்டதிவுளிமேற்பட்டதுபருமம், பூண்டவெங்கரிமேற்பட்ட தெவ்வுயிர்க்கும்போதன்மேற்பட்டவத்தழும்பு. (௫௩)

பரிதியுமதியும்பாம்புமைங்கோளும்பன்னிறம்படைத்தநாண்மீனு
மிருநிலம்புனல்காலெரிகடுங்கனல் வானென்னுமைம்பூதமுங்காரு
சுருதியுமாறுசமயவானவருஞ்சுரர்களுமுனிவருந்தொணடின் [ஞ்
மருவியமுனிவர்கணங்களும்பட்டமதுரைநாயகனடித்தழும்பு. (௫௪)

---

(௪௭) சுமததினரெனறவிடதது - சுமந்தனரெனறும்பாடம்.
(௪௯) கில் எதிர்மறைப்பொருளையுணர்த்துமோரிடைச்சொல்.
(௫௦) சுமந்து - முதனிலைதிரியாதுவந்த பிறவினைவினையெச்சம்.

வானவர்மனிதர்நாகர்புள்விலங்குமாசுணஞ்சிதலெறும்பாதி
யானபல்சரமுமலைமரங்கொடிபுல்லாதியாமசரமும்பட்ட
வூனடைகருவும்பட்டனதழும்போடுதித்தனவுயிரிலோவியமுந்
தானடிபட்டசராசரசடங்கடமக்குயிராயினோன்றழும்பு. (௫௫)

துண்ணெனமாயோன் விழித்தனன்கமலசசோதியும்யாதெனை
வியந்தான், விண்ணவர்பெருமான்வெருவினன்வானோர்வேறுளார்
மெய்ப்பனிப் படைந்தார், வண்ணயாழியகர் சித்தசாரணாதம்
வடுப்படாவுடம்பினிற்பட்ட, புண்ணையாதென்று தத்தமிற்காட்டி
மயங்கினர் புகுந்தவாறறியார். (௫௬)

ஏகநாயக னெவ்வுயிர்களுந் தானேயென்பதுமன்பினுக்கெளி
ய, னாகியதிறனுங் காட்டுவானடிபட் டங்கொரு கூடைமண்கொட்
டி, வேகநீர்சுருங்கக் கரையினையுயர்த்திமிகுத்துடன்வேலைநீத்தொ
ளித்துப், போகியவாறு கண்டுகோற்கையர்போய்நரையாட்டியைத்
தொடர்ந்தார். (௫௭)

வன்புதாழ்மனத்தோர் வலிசெயவின்ன மன்னனுன்மறுக்க
முண்டேயோ, முன்புபோகியவாளென்செய்தானென்னுய் முடியு
மோவினியெனத்திரங்கி. யெனபுபோல்வெளுத்த குழலினளகூட
லிறைவனைநோக்கிநின்றிரங்க. வன்புதேனுகவருத்தியசிற்றாணமு
துசெய்தருளினாருளால். (௫௮)

கண்ணுதனந்திகணத்தவர்விசும்பிக்கதிர்விடுதிப்பியவிமான
மண்ணிடயிழச்சியன்னைவாவென்றுவல்லைவைத்தமரர்பூமழையும்
கண்ணிறைகீதவோதையும்வேதப்பனுவலுந்துந்துபியைந்தும்
விண்ணிடைநிமிரச்சிவனருளடைந்தோர்மேவியசிவபுரத்துய்த்தார்.

மனறுடையானோர்கூடைமண்கொட்டி மறைந்ததுமடைகரை
நீண்ட, குன்றெனவுயாநததன்மையுந்தம்மேற்கோலடிபட்டதுநோ
க்கி, யென்றன்மேறபட்டதெனறனமேற்பட்டதிதுவெனவதுவெ
னவமைச்சர், நின்றவருணாதததுநிகழ்ச்சியுமபிறர்பானிகழ்ச்சிபுநோ
க்கியந்நிருபன். (௬0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உள்ளத்தாசங்கைபூணடானுகமணனுடைப்பிர்கொட்டிக்
கள்ளத்தாராகிப்போனாககனததா ராகிச சே ன

(௫௫) ஓவியமுந் தானடிபட்ட என்றது - சித்திரங்களுயிரில்ல
னவாயினும் உடம்போடு கூடிநிற்றலின் ௫௬ வண்ணயாழ் என்
றது - பெருவண்ணமுதலிய பாடறொழிலமைந்த வீணைபை

(௫௯) நந்திகணத்தவர்என்றது – நந்திநாயனுரா லேவப்பட்ட
சிவகணத்தவரை. (௬௧ ஆசங்கை - ஐயம். ககனததாராகிஎன்றது-
திருவுருவந்தோற்ருது நின்றனராதலின்

வெள்ளத்தார்பிறருஙகேட்பமீனவற்குவகைவெள்ளங்
கொள்ளத்தாமழைத்தாகாயவாணியாற்கூறலுற்றார். (சுக)

மறத்தாறுகடந்தசெஙகோல்வழுதிநின்பொருள்களெல்லா
மறததாற்றினீட்டப்பட்டவனையவைபுனிதமான
திறத்தாலேநமககுநமமைசசேர்ந்தவர்தமக்குமார்வ
முறத்தாவில்வாதவூரனுதவினனுதலாலே. (சுஉ)

அனையனைமறுக்கஞ்செய்தாயருமபிணைப்புலவுத்தீவாய்
வனநரிததிரளையீட்டிவாம்பரியாக்கிததந்தேந
கனையிருட்கஙகுறபோதிறகழிந்தனபினனுநதணட
வினையாபால்விடுததுததுனபமவிளைததனையதுபொறுதேம். (சுங)

வரும்புனல்பெருககபபாாததேமவந்திகைப்பிட்டோாஙகிப்
பருகிவநதாளாயமாறுபட்டனமணபோகட்டுப்
பொருககரையுயரசசெய்துபோகியவ்வன்னைபோல்வாள்
பெருகியவிடும்பைதீர்கசெதம்பேருலககடையபசசெய்தேம். (சுச)

இததனைபெலலாஙுசெயததிவனபொருட்டிந்தவேத
விததகனறனமைமபொனறுமறிந்திலைகெட்கையென்பால்
வைததுனககிமனமபோாடுமெறுமையுநபேறுடிநதநத
வுததமன்ெறுடைசநகாதிப்புறப்பறறுமொழிந்தநீரான். (சுரு)

நிறையுடையிவனைவிசசைவழியினுனிறுகதியானற
மறைவழிநின்றுநீதிமனனவாககளாநகவாழ்நாள்
குறைபடாதாஞசசெலவவாரியுட்குளிததுவாழ்கென்
றிறையவனமொழிநதமாறறமிருசெவிநிரப்பத்தென்னன். (சுசு)

அசசமுற்றுவளைசபோப்பவதிசயவெள்ளததாழ்ந்து
பொாசசமிலனபரெஙகுறறுரெனப்புகுநதுதேடி
நசசரவைசததகூடனுயகனகோயினணணி
விசசையிலிருககின்றுரைக்கணடுபோயிறைஞ்சிவீழ்ந்தான். (சுஎ)

தொலலைநீருலகமாணடுசுடுதுயாநரகததாழ
வல்லவென்னறிவுகக்கேறறவணணமேசெயதேனீரென்
னெல்லைதீர்தவப்பேறுய்வந்திகபரவேதுவாகி
யல்லல்வெம்பிறவிநோய்ககுமருமருநதானீரையா. (சுஅ)

---

(சுஉ) மறம் - பாவம். (சுச - மாறு - அடி. (சுசு) மறைவழி என்றது - வேதத்தின்வழிநூலாகிய மநுநூன்முறையை.

(சுஎ) பொச்சம் - பொய். விசசை - சிவஞானம்,

செறுத்துநானும்மையெண்ணாதிழைத்தவித்தீங்குதன்னைப்
பொறுத்துநீர்முன்போலுங்கள்புவியெலாங்காவல்பூண்டு
மறுத்துடைத்தாள்வதாகென்றிரந்தனன்மண்ணிலாசை
வெறுத்தவர்நகையுட்டோன்றவேந்தனைநோக்கிச்சொல்வார். (௬௯)

பாய்திரைபுரளுமுந்நீர்ப்படுகடலுலகுக்கெல்லா
மாயிரஞ்செங்கணான்போலரசுவீற்றிருப்பீருங்க
ணாயகனருளிச்செய்தவண்ணமேநயந்துசெய்வீர்
தூயவரன்றோநுங்கள்சூழல்சேர்ந்தொழுகவல்லார். (௭௦)

உம்மைநானடுத்தநீராலுலகியல்வேதநீதி
செம்மையாலிரண்டுநன்றாய்த்தெளிந்ததுதெளிந்தநீரான்
மெய்ம்மையாஞ்சித்தசுத்திவிளைந்ததுவிளைந்தநீராற்
பொய்ம்மைவானவரினீங்கிப்போந்ததுசிவன்பாற்பத்தி. (௭௧)

வந்தவிப்பத்தியாலேமாயையினவிருத்தியான
பந்தமாம்பவஞ்சவாழ்க்கைவிளைவினுட்பட்டதுன்பம்
வெந்ததுகருணையாகிமெய்யுணாவின்பந்தன்னைத்
தந்ததுபாதஞ்சூட்டித்தன்மயமாக்கிற்றன்றே. (௭௨)

சச்சிதானந்தமாமத்தனிப்பரசிவனேதன்ன
திச்சையாலகிலமெல்லாம்படைத்தளித்தீறுசெய்யும்
விச்சைவானவரைத்தந்தமேலவன்பிறவிகதுன்பத்
தச்சமுற்றடைந்தோர்க்கானவின்பவீளளிக்குமன்றோன். (௭௩)

மந்தரங்கயிலைமேருப்பருப்பதம்வாரணாசி
யிந்தநல்லிடங்கடோறுமிகபரபோகம்யார்க்குந்
தந்தருள்செய்தெம்போல்வார்தம்மனம்புறம்போகாமற்
சிந்தனைதிருத்திஞானதிருவுருவாகிமன்னும். (௭௪)

ஒப்பவர்மிக்கோர்வேறற்றொருவனாயெங்குந்தங்கு
மப்பரஞ்சுடரேயிந்தவாலவாயுறையுஞ்சோதி
கைப்படிகனிபோன்மேனாட்சனகனாதியோர்க்கு
மெய்ப்பொருள்விளங்கித்தோன்றாவேதத்தைவிருத்திசெய்தான். ()

---

(௭௨) பவஞ்சம் - பிரபஞ்ச மென்பதன் திரிபு. (௭௩) இச்சை என்றது – ஆன்மாக்களுக்குமலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டு வைத்தநேயம். வானவர் என்றது-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரனென்னு மிவர்களை. (௭௪) பருப்பதம்-ஸ்ரீபர்வதம். வாரணாசி-காசி.

(௭௫) வேறற்று என்றது-உயிர்கடோறும்விரவிநிற்றலை.

தன்னருளானஞானத்தமனியமாகுந்தில்லைப்
பொன்னகரிடத்திலென்னைப்போகெனப்பணித்தானீரு
மன்னதற்கிசைந்தீராகென்றாலவாயடிகடம்மைப்
பன்னருந்துதியாலேத்திவிடைகொடுபணிந்துபோவார். (எசு)

தன்றொடக்கறுத்தநாதன்றாட்டொடக்குண்டுபோவார்
பின்றொடர்ந்தரசன்செல்லப்பெருந்தவர்நின்மினின்மி
னென்றனர்செலவுங்கூப்பிடெல்லைசென்றணியனாகிச்
சென்றடிபணிந்தத்தென்னன்விடைகொடுதிரும்பினானே. (எஎ)

துறந்தவர்போகமீண்டுதொன்னகரடைந்துதென்ன
னறந்தருபங்கினாரையடைந்துநான்பிரமபுரீட்டப்
புறந்தருகருணைவெள்ளம்பூரிப்பத்தாழ்ந்துநெஞ்ச
நிறைந்ததுவாய்க்கொள்ளாமனின்றெதிர்துதிப்பதானான். (எஅ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அடையாளம்படவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலைத்தழும்புந்
தொடையாகவொருதொண்டனெடுத்தெறிந்தகல்லும்போற்
கடையானேன்வெகுண்டடித்தகைப்பிரம்புமுலகமெல்லா
முடையானேபொறுத்ததோவுனருமைத்திருமேனி. (எகூ)

கடியேறுமலர்மகன்மான்முதலாயகடவுளரும்
படியேழுமளவிறந்தபலவுயிருநீயேயோ
முடியேறமண்சுமந்தாயமுதுகுதனிலடிபட்ட
தடியேனும்பட்டேனின்றிருமேனியானேனே. (அ0)

கைக்குமருந்தின்சுவைபின்காட்டுமாறெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங்கலனாகிமண்ணாண்டுபுலைநரகந்
துய்க்குமருந்துயர்களைவான்மாறாய்நின்றுணையடிக்கே
யுய்க்குமருந்தவரிவரென்றறியாமையொறுத்தேனே. (அக)

பாதியுமையுருவானபரமேட்டியெனக்கிம்மை
யூதியமும்பரகதியுமுறுதியெனவிளைவிக்கும்
நீதியினான்மந்திரியாய்நின்னருளாயவதரித்த
வேதியரையறியாதேவெறுத்துநானொறுத்தேனே. (அஉ)

மாயாவிருத்தியினான்மாழாந்துமாதவரை
யாயாதொருத்தேனருநரகத்தாழ்ந்துநான்

---

(எஎ) தொடக்கு - பாசபந்தம். (அக) வினை - கன்ம மலம். பொய் - மாயாமலம். (அங) மாழாந்து - மயங்கி.

வீயாமலின்றளையார்மெய்ம்மையெலாந்தேற்றியவென்
றாயானுய்தண்ணளிக்கென்றமியேன்செய்கைம்மாறே. (அங)

நின்னையுணர்ந்தவர்வேதநெறிவேள்விசெய்தூட்டு
மின்னமுதிற்கழிசுவைத்தோவிவளிமெமிட்டெவ்வுயிர்க்கு
மன்னவனேசெந்துவர்வாய்மலர்ந்தமுதுசெய்தனையா
லன்னையிலாவுனக்கிவளோரன்னையாயவாற்காளோ. (அச)

அன்றுசிறுதொண்டரிடுபிள்ளைக்கறியமுது
மென்றுசுவைதெரிந்தவேடனிட்டவூனுமபோ
னன்றுநரையாட்டிபிடுபிட்டுநயந்தருந்தி
யென்றுமடியார்க்கெளிவந்தாயெந்தாயே (அரு)

நரியாவும்பரியாக்கிநடத்திபுமம்பரமன்றித்
தரியாயான்றருதுகிலைத்திருமுடிமேற்றரித்துமறைக
கரியாய்நீயென்பாசமறுக்கவருந்திருமேனி
தெரியாதேபரியானைத்திளைத்திறமாந்திருந்தேனே. (அசு)

விண்சுமக்கும்புள்ளாய்விலங்காயசசுழன்றுமன்ம
புண்சுமக்குஞ்சூழ்சசிவலியுடையபுத்தேளிர
மண்சுமக்குமள்ளராயவந்திலரேவந்தகாற
பண்சுமக்குஞ்சொலலிபங்கனபாதமுடிகாணபரே. (அஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

என்றுபலமுறையாலே துதித்தடைந்தோர்க் கன்பரிவரிவரைத் தேறி, நன்றுமிகப்பரபோகம் வீடுபெறவெளிதென்று நகைத்தா ர்வேந்த, னன்றுதிருப்பணிபூசை பிறவுநனிவளம்பெருக்கி யழகார் வெள்ளி. மன்றுடையானடிக்கன்பு முதிர்க்கன்புஞ்சுரந்தொழுகி வாழுநாளில் (அஅ)

முன்புபெருந்துறையார்க்கு மடியார்க்குமறந்தெரிந்த முறையா லீட்டுந், தன்பொருள்போயுடன்பலவாய்த் தழைத்துவருபயனை போற்றலையுவாவி, னன்பனிதான்மதிகண்ட வுவரியெனப்பலசெல் வ நாளுமோங்க, வின்புறுவான்சகாத னெனுமகப்பெற்றின்பத்து ளின்பத்தாழ்ந்தான். (அகூ)

அம்மகனைமுடிசூட்டி யரசாக்கிவாதவூ ரமைச்சர்சார்பான், மெ ய்ம்மைநெறிவிளங்கியிரு வினையொப்பிலான்கருணை விளைந்தநோக்

(அசு) அம்பரம் - ஆகாயம். (அஎ) புள்ளாய் விலங்காய் என் றது - அன்னமும்பன்றியுமாய்த்தேடிய பிரமவிஷ்ணுக்களை.
(௯௦) வினையொப்பு - கன்மசத்துவம்.

கான், மும்மைமலத்தொடர்நீங்திச் சிவானந்தக்கடற்படிந்து முக்க ண்மூர்த்தி, செம்மலர்த்தாணிழலடைந்தான் றிறலரிமர்த்தனனெ ன்னுந் தென்பார்வேந்தன. (௬0)

மேறபடி - வேறு.

வழுதியால்விடுக்கப்பட்டவாதவூர்முனிகடமைப்
பழுதிலாப்பாடல்கொள்வாாபதிபலபணிந்துபோந்து
முழுதுணர்மறையோர்வேள்விப்புகையணடமுடிகீணடேழி
யெழுவடவரைபோறறோன்றுமெழிற்றிலலைமூதூர்சேர்ந்தார். (௬௧)

மேற்படி - வேறு.

வீதிதொறும்வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சியாலயததெயதிமெய்மையான
சோதியறிவானநதசசுடருருவாஞ்சிவகஙகைதோய்ந்துமேனி
பாதிபகிர்ந்தவள்காணப்பரானந்தநதனிக்கூத்துப்பயிலாநிற்கு
மாதியருளாகியவம்பலஙகண்டுகொந்தநேரயமபோற்சார்ந்தார். (௬௨)

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாணடகோலமே யருளானந்த, மன்றினிடத் தெதிர்தோன்றி வாவென்பாரெனமூரன் மணிவாய் தோற்றி, நின்றதனிப்பெருங்கூத்தா நிலைகணடாரஞ்சலிததாாநில மேல்வீழ்ந்தா. ரொன்றறியபுலன்கரண வழிநீந்திமெய்யன்பினுருவ மானார். (௬௩)

வணடுபோறபுணடரிக மலரிலவிளைசிவானந்த மதுவைவாரி, யுணடுவாசகம்பாடி யாடியழலவெணணெணயெனவருகுந்தொணடர், விணடுழா வியகுடுமி மனறுடையான றிருவாககானமிருநதநேயங, கொணடுபோயக் குணதிசையி லருந்தவாவாழ தபோவனநதைக் குறுகியஙகண. (௬௪)

குறிகுணஙகள் கடநதுனிககூததனுருவெழுததைநதின்சொ டுவாளோசசிப், பொறிகரணககாடெறிநதுவீசிமனப்புலந்திருததிப்

---

(௬௨) வீதிதொறும்வீழநது வீழநதிறைஞ்சினைறது - திருவீதி களிலுள்ள அநதணா மூவாயிரவரும சிவகணநாதாகளாதலின.

(௬௪) புணடரிக மலா எனறது - (பிரமாணடமே பிரமபுரமெ னவும் இப்பிரமாணடததி னுள்ளிருககுந தில்லைவனம புணடரிக மெனவும, சாந்தோக்கியவுபநிடதஙகூறலின) தில்லைவனத்தை. வா சகமபாடி என்றது -கணடபபதது எனனுந்திருப்பதிகமருளிசசெய் தமையை. (௬௫) கூததனுரு வெழுததைந்து என்றதை— ஆடும படிகேணல்லம்பலத் தானையனே, நாடுந் திருவடியிலேநகரம். கூடு ம் - மகரமுதரம் வளாதோள்சிகரம, பகருமுகம் வாமுடியபார்" என்னும் உண்மைவிளககச செய்யுளானுணர்க. அருந்தாதருந்தல்- ஆன்மபோதவழிநின்று நுகர்தல்.

புனிதஞ்செய்து, நிறைசிவமாம் விதைவிதைத்துப் பசுபோதங்க ளைந்தருணன் னீகாலபாய. வறிவுருவாய் விளைநததனிப் பரானந் தவமுதருந்தா தருந்நிசின்றார் (சுரு)

மானிரையுங்குயவரியும்வந்தொருநங்குசின்றரிஞ்சமயங்குகானத் தானிரைகன்றெனவிரங்கி மோர்ந்துநசுவானந்தவருட்கண்ணீரை க். கானிரைபுள்ளினம்பருசக் கருணைநெடுநகடலிருக்குங காட்சி போலப், பானிறவெண்ணீற்றனப ரசைவின்றிச சிவயோகம் பயி லுநாளில். (சுசு)

புத்தர்சிலரிலங்கையினும்போந்தூழவா பிரமெப்பி போ தவேத வித்தகரோடேழுநாளவரையறுத்துசூ ொட்டிவிவாதஞ்செயவா ரித்தகையநாளேழில்யாமிவரைவேறுமெறுமெண்ணமபூணட சித்தமுடையவராகவவர்கனவிலெழுந்தருளித்தேவதேவர் (சுஎ)

வாதவூரனைவிடுத்துவாதுசெய்வீரெனவிழித்துமறையோரந்தப் போதவேதியரைவனம்புருந்தழைத்தாரப்போதுபொதுவிலாடும் வேதநாயகன்பணிததவழிநின்றாரெதிமறுப்பமீணடுபோந்து காதராகுலமூழ்கியிருந்தார்முத்தழனிமிாததுக்கலியைக்காய்வார் ()

பின்னுமவர்கனவின்கண் மன்றுணடம்பிரியாதபெருமான்வந் து, முன்னவனைப்பெருந்துறையிற் குருந்தடியிலாட்கொண்ட மு றைபினுனு, மின்னிசைவணடமிழ் மணிபோற் பாடுங்காரணத்தா லும் யாமன்றிட்ட. மன்னியபேர்மாணிக்கவாசகனென் றழைமின் கள்வருவனென்றான். (சுசு)

உறக்கமொழிந்தறவோர்சென் றவர்நாமமொழிந்தழைப்பவுண ர்ந்துநாத, னறக்கருணையிதுவோவென்றவரோடுமெழுந்துநகரடை ந்துமணனுந். துறக்கமுநீத்தருவருத்தார்மன்றுடுந் துணைக்கமலந் தொழுது மீண்டோா, நிறகநனகமண்டபததிற புக்கிருந்தாரறிஞர் சூழா நெருங்கிச்சூழ. (௪00)

மேற்படி - வேறு.

தத்துநீர்க்கலத்திற்போந்தசீவரப்போர்வைதாங்கும்
புத்தரைவேறுவைத்துப்புகன்மினும்மிறையுநூலு
மத்தலேநின்றேரெய்துங்கதியுமென்றூழ்ந்தகேள்வி
மெய்த்தவநெறிமாணிக்கவாசகர்வினவினாரே. (௪0௧)

(சுசு) குயவரி - அரிவாள்போலும் வரிகளையுடையபுலி. இது உவமைத் தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நி லைத்தொடர். (சுஅ) காதரம் – அச்சம். ஆகுலம் - துன்பம். வேத நாயகன் பணித்த வழிநின்றார் என்றது-தில்லையிலிருக்கவென மு ன்னருளியவழி நிற்பவராதலின். (௪0௧) சீவரம் - கடுக்காயிற் றோ ய்த்த போர்வை ; (மரவுரி என்பதுமொன்று.)

கனவினுநீறுகாணுக்கைதவர்காட்சியானு
மனவனுமானத்தானுமவாசகப்பெருமான்றம்மை
வினவியமூன்றுமுத்தேசாதியின்விதித்தாவேத
மனையவாகேட்டமூன்றுமநுவாதஞ்செய்துட்கொள்ளா. (௧௦௨)

இன்றிவாககநுமானுதியெப்படுதென்னென்றுகாட்சி
யொன்றுகொண்டவாகடாமேயுடம்படன்மறுத்தார்காட்சி
யன்றியேயின்மையாலேயநுமானவளவையாலு
நின்றதனூங்கோணுதிநிறுத்தியமூன்றுமென்றார். (௧௦௩)

பொன்றுதன்முத்தியெனபார்பூசுராபிரானைநோக்கி
யின்றமைக்காட்சியெனரூலவெனறனமென்றீராணு
னன்றுநுங்கடடன்னையளவையானுட்டியெம்மை
வென்றியமெனறுரைநதுமவெனறவாமுறுவலசெயயா. (௧௦௪)

பிறவியந்தகாககுவெய்யோன்பேரொளிகாட்டலாமோ
மறைகளாலளவைதனுறநேரவரானமனததாலவாக்கா
லறிவருஞ்சோதியெங்கோனவன்றிருநீற்றுநதொணடின்
குறிவழியன்றிககாணுங்கொள்கையானலலனென்றார். (௧௦௫)

தோற்றமிலலாதாருங்களசிவனுக்குந்திருநீற்றுக்குந
தோற்றமெப்படிதிட்டாநதஞ்சொலலுமினெனறார்தூயோர்
வேற்றுமையறநாமினனேவிளக்குதுமதனைநீங்க
டோற்றபிமனுக்குததணடமயாதுகொலசொனமினென்றா. ()

செக்குரலிடையிட்டெமமைத்திரிப்பதுதணடமென்று
வெகக்ராமபுத்தாதாமேயிசைந்தனரெரிவாயநாகங
கொக்கிறககணிந்தாரன்பருலர்ந்தகோமயத்தைவாங்கிச
செககரந்தழல்வாய்ப்பெய்துசிவந்திடவெதுப்பிவாங்கி. (௧௦௭)

இவ்வண்ணமிருக்குமெங்களிறைவண்ணவடிவுமந்தச
செவ்வண்ணமேனிபூத்ததிருவெண்ணீறதுவுமென்று
மெய்வ்வண்ணமுணாந்தவேதவித்தகரவைமுன்காட்ட
வுய்வ்வண்ணமறியாமூடருள்ளமுமுயிருந்தோற்றார். (௧௦௮)

(௧௦௨) காட்சியானு மனவநுமானத்தானும என்றது - புத்தச மயிகளுக்கு அளவைகளுளகாட்சியும் அநுமானமுமே யளவைகளாதலின. (அளவை-அளந்தறியப்படுவது) உத்தேசாதியின் என்றது- உத்தேசம, இலக்கணம் சோதனைகளை. (௧௦௩) ஏது என்றது- சுபாவ ஏது, காரிய ஏது, அநுபலத்தி ஏதுக்களை. (௧௦௪) அளவையால் என்றது-காட்சியளவையை. (௧௦௫) தோற்றம்-இயைபு.

(௧௦௭) எக்கர்-பொருதறெருழிலுடையவர்.

இங்கிவர்தோற்றவண்ணங்கேட்டவரிறப்பதின்பந்
தங்குவீடென்றுதேற்றுஞ்சமயத்திலாழ்ந்தவாத்திக்
கொங்கிவர்தாரான்மூங்கைக்குயிற்பெடையெனத்தானீன்ற
மங்கையைக்கொண்டுதில்லைமல்லன்மாநகரில்வந்தான். (கOக)

யாவரேயாகவின்றிங்கென்மகண்மூங்கைதீர்த்தோ
ராவரேவென்றோரென்றூறுற்றவுமானம்பூண்டு
சாவதேமுத்தியென்பார்மணிமுதன்மூன்றுந்தங்க
டேவரேயென்றென்றுள்கிச்செய்பவுந்தீராதாம். (கக0)

அந்தணர்பெருமான்முன்போயரசன்றன்மகளைபபோகட்
டிந்தநோய்நீரேதீர்க்கவேண்டுமென்றிரந்தானையன்
சுந்தரநாதன்மன்றுளாடியதுணைத்தாடன்னை
சிந்தைசெய்தருட்கண்ணோக்காற்றிருந்திழையவளைநோக்கா (கக்க)

வேறுவேறிறைவன்கீர்த்திவினாவுரையாகப்பாடி
யீறிலானன்பாகேட்கவிறைமொழிகொடுத்துமூங்கை
மாறினாள்வளவன்கன்னிமடவரலவளைவனகண்டு
தேறினான்சிவனேயெல்லாத்தேவாக்குந்தேவனென்று. (ககஉ)

பின்பரவாரம்பூண்டபிரானருள்விளையப்பாடு
மன்பரைமுனிவர்மூவாயிரவரையடியிற்றாழ்ந்து
முன்பவர்சொன்னவாறேமூரககரைதத்டிந்துமன்று
ளின்பரைநடங்கணடேத்தியிறைமகனைசவனானான். (ககங)

மாசறுபணிபோற்பன்னாள்வாசகமாலைசாத்திப்
பூசனைசெய்துபன்னாட்புண்ணியமன்றுளாடு
மீசனதடிக்கீழெய்தியீறிலாவறிவானந்த
தேசொடுகலந்துநின்றார்சிவனருள்விளக்கவந்தார். (ககச)

மண்சுமந்தபடலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் எ0 - க்கு - திருவிருத்தம - ங0கரு.

---

(கOக) இறப்பதின்பந்தங்குவீடு என்று தேற்றுசமயம் என்றது-பஞ்சகந்தங்கெடுதலே இன்பமிக்க முத்திநிலையென்று தேற்றிய புத்தசமயத்தை. (கக0) மூங்கை - ஊமை.

(ககஉ) இறைமொழி - விடை. மூர்க்கர் - அறிவிலிக ளாகிய புத்தர்கள்.

உ

சிவமயம்.

## அறுபத்திரண்டாவது,

# பாண்டியனசுரந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானலமுதமதிமுடிமேன்மதுரைப்பெருமான்மண்சுமந்து
தேனலமுதவாசகரைக்கதியில்விடுத்ததிறமிதுமேற்
பானன்மணிவாய்க்கவுணியனைவிடுத்துச்சமணர்படிற்றொழுகுங்
கூனல்வழுதிசுரந்தணித்ததாட்கொண்டகொள்கைகூறுவாம். (க)

வாகுவலத்தான்சகநாதவழுதிவேந்தன்மகன்வீர
வாகுவவன்சேய்விக்கிரமவாகுவவன்சேய்பராக்கிரம
வாகுவனையான்மகனசுரதமாறனனையான்றிருமைந்தன்
வாகுவலத்தான்மறங்கடிந்துமண்ணாளுங்குங்குமத்தென்னன். (உ)

அன்னான்குமரன்கருப்பூரபாண்டியனுமவன்சேய்காருணிய
மன்னுமவன்றன்மகன்புருடோத்தமனுமவன்றன்மகனாகு
மின்னார்மௌலிசத்துருசாதனபாண்டியனும்விறல்வேந்த [ன்.
னின்னான்மகன்கூன்பாண்டியனா மிவன்றோள்வலியால்விசைமிக்கா
திண்டோள்வலியாற்குடநாடர்செம்மறனையுமாரலங்கல்
வண்டோலிடுதாரிரவிகுலமருமான்றனையுமலைந்துபுறங்
கண்டோர்குடைக்கீழ்நிலமூன்றுங்காவல்புரிந்துகோலோச்சிப்
புண்டோயகுருதிமறக்கன்னிப்புகழ்மேவலவழுதிநிகழ்நாளில். (ச)

விண்டுழாவுங்கைம்மாவும்வெறுக்கைக்குவையுமணிக்குவையும்
வண்டுவீழுந்தாரளகவல்லியாயமொடுநெலகிக
கண்டுகூடற்கோமகனைக்காலில்வீழ்ந்துதன்னாடு
பண்டுபோலக்கைக்கொண்டுபோனான்றேனார்பனந்தாரான். (ரு)

சென்னிக்கோனுந்தானீன்றதிலதப்பிடியையுலகமெலா
மின்னிக்கோதில்புகழொளிபால்விளக்குஞ்சைவமணிவிளக்கைக்

---

(க) அல-இருள். பாலநலமணிவாய-பால் மணங்கமழும் மிகவு மழகிய திருவாய. கவுணியன்என்றது - கவுணியர் கோத்திரோற்பவராகிய ஆளுடையபிள்ளையாரை. கூனலவழுதி-கூன்பாண்டியன்.

(உ) வாகுவலம்-புயவலி. (ச) குடம்-மேற்கு. குடநாடர் செம்மல் என்றது—சேரனை. இரவிகுலமருமான் - சோழன். மறக்கன்னி-வீரலக்குமி. (ரு) ஆயம்-மகளிர்கூட்டம். (சு) திலதப்பிடி-இது இல் பொருளுவமையில்வந்த ஆகுபெயர். வன்னிக்கோ - தீக்கடவுள்.

கன்னிக்கோலமங்கையருக்கரசிதன்னைக்கௌரியர்க்கு
வன்னிக்கோமுன்மணம்புணர்த்திவாங்கினான்றன்வளநாடு. (சு)

மேற்படி - வேறு.

வளவர்கோன்செழியன்கற்பின்மங்கையர்க்கரசியாருக்
களவறுநிதியஞ்செம்பொற்கலிங்கமுமணியுமபோகம
விளைநிலமனையவாயவெள்ளமும்பிறவுந்தென்ன
னுளமகிழ்சிறப்பவேந்தர்வரிசையாலுதவிப்பின்னர். (எ)

கோதறுகுணத்தின்மிக்ககுலசசிறையென்பானங்கோர்
மேதகுகேள்வியானைவிடுத்தனன்மீனடுதென்னன்
காதலியோடுமாயக்கடவுள்செம்பதுமக்கோயின்
மாதரைமணந்துசெல்வான்போல்வந்துமதுரைசேர்ந்தான். (அ)

மலர்மகணமார்பன்பொன்னிமன்னவன்பயந்ததெய்வக்
குலமகளுடனேவந்தகுலசசிறைகுணனுங்கேள்வித
தலைமையுமதியுமிக்கதன்மையுந்தூக்கிநோக்கி
நலமலியமைச்சனுக்கினானிலம்புரக்குநாளில். (கூ)

வல்வினைவலியான்மெய்யில்வலியகூனடைந்தான்போலக
கொல்வினையிலராய்வஞ்சங்கொண்டுழன்றுடுத்தபாசம்
வெல்வினையறியாநக்கன்வேடர்சொல்வலையிற்பட்டு
நல்வினையுதவாததென்னனான்மறையொழுககநீத்தான். (கo)

போதவிழ்தாரானக்கர்புன்னெறியொழுககம்பூணடோ
ருதலிற்கன்னிநாடுமெமணிருணமூழ்கிப்பூதி
சாதனநெறியாஞ்சைவசமயமுமுததிசசெல்வ
மாதவநெறியுங்குன்றமறைந்ததுவேதநீதி (கக)

பறிபடுதலையுமபாயினுடுகைகையுமபாசிப்பல்லு
முறிபொதிகலனுமததிநாததியென்றுரைகருநாவு
மறிவழியுளம்போலணறறழிந்தவெறறமையுங்கொணடு
குறிகெடுமணங்குசூழ்ந்தாங்கமணிறைகொணடதெங்கும். (கஉ)

---

(எ) பொற்கலிங்கம-பீதாம்பரம். (அ) மாயககடவுள் என்றது-திருமாலை. செம்பதுமக்கோயின் மாதர் - செந்தாமரை யென்னுங கோயிலில் வசிக்குந் திருமகள்.

(கூ) மலர்மகண் மார்பன்-திருமாலையொத்த பாணடியன்.

(கo) வெல்வினை என்றதில், வினை-சற்கருமங்களை யுணர்த்தி நின்றது. நக்கன்-அருகன். மாதவநெறி என்றது-சிவபுண்ணியவழியை. (கக) வேதநீதி-சிவாகமம்.

(கஉ) கலன் - கமண்டலம். அத்திநாத்தி - சுவர்க்கம், நரகம், கருத்தா இம்மூன்று பொருள்களையு மில்லையெனல். குறிகெடு மணங்கு - பொலிவழிந்த மூதேவி.

அருந்தமிழ்ப்பாண்டிவேந்தர்க்குறுதியாவாக்கஞ்செய்யு
மருந்தினிற்சிறந்தகற்பின்மங்கையர்க்கரசியாரும்
பெருந்தகையமைச்சுநீரிற்குழைத்தன்றிப்பிறங்கப்பேறு
தருந்திருநீறிடாராய்ச்சிவனடிசசார்பினின்றார். (கங)

பொய்யுரைபிதற்றுமிந்தப்புன்சமணகளைகட்டுணடு
மெய்யுரைவேதநீதிவியன்பயிர்தலைசெய்தோஙகச்
செய்யுநரெவரேயென்றுசிந்தையிற்கவலைபூணடு
நையுநராகிக்கூடலுறதனைவணஙகப்போனார். (கச)

பேதுற்றமுனிவர்ககன்றுபெருமறைவிளக்கஞ்செய்த
வேதத்தினபொருளேயிநதவெஞ்சமணவலையிற்பட்டுப்
போதத்தையிழந்தவேந்தன்புநதியைமீட்டிப்போதுன்
பாதத்திலடிமைகொள்வாயென்றடிபணியுமெல்லை. (கரு)

வேதியனொருவன்கணடிவேடமுமபூணடோன்மெய்யிற்
பூதியன்புணடரீகபுரததினும்போந்தோன்கூட
லாதியைப்பணிவான்வந்தான்மஙகையாககரசியாரு
நீதியவமைசசரேறுநேர்படவவனைநோககா. (கசு)

எஙகிருந்தந்தணாளீர்வந்தனிரென்றாராய்ந்த
புஙகவன்சென்னிபொன்னிநாட்டினும்போந்தேனென்று
னஙகவரஙகுணடானபுதுமையாதறைதிரென்றார்
சஙகரற்கன்புபூணடோனுணடென்றுசாற்றுகின்றான். (கஎ)

எழிசைமறைவலலாளர்சிவபாதவிதயரென்னக்
காழியிலொருவருள்ளார்காரமணகஙகுல்சீப்ப
வாழியிலிரவியென்னவொருமகவளி; தியன்ன
வூழியிலொருவன்றனையுள்கிநோற்றெழுகின்றார். (கஅ)

ஆயமாதவர்பாலீசனருளினாலுலகமுய்யச
சேயிளஙகதிரபோலவந்தானசெலவனுககிரணடாணடெல்லை
போயபினமூன்றுமாணடிற்பொருகடன்மிதந்ததோணி
நாயகன்பிராட்டியோடும்விடையினமேனடந்துநஙகை. (ககூ)

---

(கங) மருந்து - அமுது குழைததன்றிப் பிறஙகப்பேறுதருந் திருநீரிடாராய் என்றது-பாணடியனுக்கஞ்சி விதிப்படி நீரிற்குழைத்தணியாமல மறைவுபட அணிந்துவந்தன ரென்பதை விளக்கி

(கஅ) ஊழியிலொருவன் என்றது - மஹாப்பிரளய காலத்தில், சராசரப்பொருள்களை. தன்சத்தியா லொடுக்கி நின்றவராதலின். காழி-இது காளி என்னும நாகம் பூசிததலவந்த காரணப்பெயர்.

(ககூ) பொருகடன்மிதந்த தோணி எனறது - மகாப்பிரளயகாலத்தில் சீகாழி தோணியாக மிதந்தமையை.

திருமுலைப்பாலினேடுஞானமுந்திரட்டிச்செம்பொற்
குருமணிவள்ளத்தேந்திக்கொடுப்பவப்பாலன்வாங்கிப்
பருகியெண்ணிறந்தவேதாகமமிவைபற்றிச்சார்வாய்
விரிகலைபிறவுமோதாதுணர்ந்தனன்விளைந்தஞானம். (உ௦)

நம்பந்தமறுப்போன்ஞானநாயகன்ஞானத்தோடு
சம்பந்தஞ்செய்யுஞானசம்பந்தனுகநாவில்
வம்பந்தமூலமெய்ஞ்ஞானவாணியுங்காணிகொள்ள
வம்பந்தமறைகளெல்லாமருந்தமிழாகக்கூறும். (உக)

கரும்பினிற்கோதுநீத்துச்சசாறடுகெட்டியேபோல்
வரம்பிலாமறையின்மாணடபொருளெலாமாணதடுதள்ளிச
சுரும்பிவர்கொன்றைவேணிப்பிரானிடந்தோறும்போகி
விரும்பியதென்சொன்மாலைசிவமணம்விளையசசாத்தி. (உஉ)

பருமுத்தமுலையாள்பங்கனருளினுறபசும்பொற்றாளந்
திருமுத்தின்சிவிகைகாளந்தெணமுந்தின்பந்தரின்ன
நிருமித்தவகைபோற்பெற்றுப்பாலையைநெய்தலாக்கிப்
பொருமுத்தநதிசூழ்வீழிப்பொறபடிக்காசுபெற்று. (உ௩)

அருமறைவணங்குஙகோயிற்கதவினையடைககப்பாடிப்
பரனுறைபதிகளெங்குந்தொழுதனர்பாடிப்பாடி
வருமவர்நுஙகளுட்டுவெணங்கஎம்வருவரென்றுந்
தருமநூலணிந்ததெய்வததாபதனசாற்றலோடும். (உ௪)

கற்பலர்கொடியன்னுருந்தென்னவன்கணபோல்வாரு
மற்புரையமண்பேயோட்டியன்றுதஙகோமானமெய்யிற்
பொற்புறுநீறுகணடுபூதிசாதனத்தாலெய்துஞ்
சிற்பரவீடுகண்டமகிழ்ச்சியுட்டிளைத்தோரானூர். (உ௫)

தஙகள்பேர்தீட்டியோலைவிண்ணப்பஞ்சண்பைநாடர்
புங்கவர்க்குணர்த்தவந்தப்பூசுரன்கையிற்போக்கி

---

(உ௦) சார்வாய்விரிகலை என்றது—காருடம், தக்கிணமுதலிய ஆகமாங்கங்களும், சிக்ஷை. கற்பசூத்திர முதலியவேதாங்கங்களும், வழிநூலாகிய உபாகமம். மிருதி, புராணங்களுமாகியவற்றை.

(உக) வம்பு அந்தம்-கச்சினழகு. அம் பந்தம் என்றதில்-பந்தம் வேதத்திணுருறுப்பு. (உ௪) மறைவணஙகுஙகோயில் - வேதாரண்யம். தருமநூல் - வேதம்விதித்த தருமநெறியாற்பூண்ட உபவீதம்.

(உ௫) கொடியன்னுர் என்றது-மஙகையர்க்கரசியாரை. தென்னவன் கண்போல்வார் - குலச்சிறையார். சிற்பரவீடு-ஞானமயமாகியபரமுத்தி. (உ௬) சண்பைநாடர் - ஆளுடைய பிள்ளையார். சண்பை-சீகாழி.

மங்கையர்க்கரசியாருமரசற்குமருந்தன்னானு
மங்கையற்கண்ணிகோனைப்பணிந்துதம்மகத்திற்புக்கார். (உசு)

பண்படுவேதசெல்வன்வல்லைபோய்ப்பழனவேலிச்
சண்பையாபிரானைக்கண்டுபெறியுணடுதலைகளெல்லாம்
புண்படத்திரியுங்கையர்பொயயிருள்கடந்தார்தந்த
வெண்படுமோலைகாட்டிப்பாசுரமெடுத்துச்சொன்னான் (உஎ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வெங்குருவேந்தரடிபணிந்தடியேன் குலச்சிறைவிளம்பும் விண்ணப்ப, மிங்கெழுந்தருளிச் சமணிருளொதுக்கி யெம்மிறைமகற்கு நீறளித்துப், பொங்கிருமபணைசூழ் தென்றமிழ்நாட்டைப் பூதிசாதனவழிநிறுத்தி, யெங்களைக்காக்க வென்றபாசுரங்கேட் டெழுந்தனர் கவுணியாகிறைவா. (உஅ)

ஆங்காதிதுவென் றேதுவானாவுக்கரையாசிறியவரவரோ, பாதகமருசார் மமமொழிமபனனாட் பழகியவெனையவர்செயத, வேதனையளந்து கூறவதெனனை விடுகதில்லமமவோவுமக்கிப், போதுநாளகோள்கள் வலியிலவென்னப புகலியர்வேநதரும் புகல்வார்.

எந்தையெம்பெருமா னருளிலார்போல வின்னணமிசைப்பதெனவர்செய். வெந்தவேதனையி னுய்ந்தநீர்நாள்கோள் விலங்குபுள்ளவுணர்பேய்பூத, மந்தமிலபலவு மம்மையோடப்ப ஞனையானடப்பனவவர்நஞ், சிந்தையேகோயில கொணடுவீற்றிருப்பத் தீங்கிழையாவென வெழுந்தார். (ஙo)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாமுரசொலிப்பசசங்கங்காகளம்வாயவிட்டேங்கச
சாமரைபனிப்பமுத்தின்பந்தரிற்றரளதெய்வக்
காமருசிவிகைமேற்கொணடமணிருள்கழுவுஞ்சோதி
யாமெனநெறிகொணடீசனிடந்தொறுமடைந்துபாடி. (ஙக)

செம்பியனுடுநீங்கித்தென்னவனுநேணணி
வெம்பியசுரமுமுல்லைப்புறவமுமேகவில்லைத
தும்பிகைநீட்டிவாங்குமலைகளுந்துறந்துபாகத
தம்பிகையுடையான்கூடனகர்ப்புறனணுகச்செல்வார். (ஙஉ)

புண்ணியநீற்றுத்தொண்டர்குழாத்தினுட்புகலிவேந்தர்
நண்ணியசிவிகைமீதுநகைவிடுதரளப்பந்தர்

(உஅ) வெங்குரு - சீகாழி.

கண்ணியதோற்றந்தீம்பாற்கடல்வயிறுதித்துந்தீர்ந்து
விண்ணியன்முழுவெண்டிங்கள்விளக்கமேயொத்ததன்றே. (௩௩)

தேமபடுகுமுதசசெவ்வாய்ச்சிரபுரச்செல்வர்முன்னம்
போம்பரிசனததாரதமமிறபொன்னெடுஞ்சின்னமார்ப்பேர்
தாம்பரசமயசிஙகஞ்சமணிருள்கிழியப்பானு
வாம்படிவந்தானென்றென்றூர்தெழுமோசைகேளா. (௩௪)

நின்றுண்டுதிரியுஙகையரெதிரவநதுநீவிர் நுஙகள்
கொன்றறஞ்சொன்னதேவைக்கும்பிடவந்தாலிந்த
வென்றிகொள்சின்னமென்கொலவீறென்கொல்யாரைவென்றீ
ரென்றனர்தடுத்தாரென்றுமீறிலானடியாரதம்மை. (௩௫)

மாமதமொழுகச்செல்லுந்திண்டிறன்மதததவேழந்
தாமரைநூலாற்கட்டககதடைபடவற்றேகொறறக
காமனைமுனிந்தார்மைந்தாகடவர்தந்தடையைநீததுக்
கோமணிமாடமூதூரடைந்தரனகோயில்புககாா. (௩௬)

கைம்மலைசாபநீர்த்தகருணையஙகடலைத்தாழ்ந்து
மும்முறைவளைந்துஞானமுகிழ்முலைப்பாலினோடு
செம்மணிவள்ளதநீந்ததிருவொடுந்தொழுதானநத
மெய்ம்மயவெள்ளததாழ்நதுநின்றனர்வேதசசெல்வர். (௩௭)

மறைவழிநின்றுநின்னைவநதிசெய்துய்யமாட்டா
நிறைவழிவஞ்சநெஞ்சசசமணரைநெறிகளெல்லாஞ்
சிறைபடவாதுசெய்யததிருவுள்ளஞ்செய்திகூற்றைக்
குறைபடவுதைத்தோயெனறுகுறிததுரைபதிகம்பாடி. (௩௮)

வேணடுகொணடருளைப்பெற்றுமீளுமப்போதுகணடு
மூணடவைம்பொறியும்வென்றவாகீசமுனிகளென்ன
வாண்டளாரொருவர்வேணடவவர்திருமடததிலன்பு
பூணடெழுகாதலோடும்போயினர்புகலிவேந்தர். ௩௯)

---

(௩௩) தீர்ந்து-நீஙகி. விளக்கம் - தோற்றம்.

(௩௪) பரசமய சிஙகம் - பரசமயகோளரி. (௩௫) 'கொன்றறஞ் சொன்னதேவை என்றது - உயிர்களனைத்தையுஙகொன்று தருமங் கூறிய கடவுளென இழிவுபடுத்திக் கூறியபடி.

(௩௬) காமனைமுனிந்தார் மைந்தர் என்றது-சிவகுமாரராகிய இளையபிள்ளையாரே ஆளுடையபிள்ளையாராக வந்தமையின்.

(௩௭ கைம்மலை என்றது-வெள்ளையானையை. திரு என்றது உமாதேவியாரை.

(௩௯) வாகீசமுனிகளென்றது-ஆளுடைய வரசினை.

அங்கெழுந்தருளியெல்லினமுதுசெய்திருப்பவற்றைக்
கஙகுல்வாயமணர்செய்யுஙகருதருளுசெயலுந்தஙகண்
மஙகலமரபின்வந்தாள்வருததமுஙகாணவஞ்சிச
செஙகதிரவன்போயமேலைசசெழுஙகடலவெள்ளத்தாழ்ந்தான். ()

மாறுகொளவுணர்செய்யுமவஞ்சனைக்கிடனுயொததது
வேறறநட்புச்செய்வான்வந்தெனவிரிந்தககஙகு
லீறறமுனைததவான்மீனினமவர்பறித்தசென்னி
யூறுபட்டெழுந்தமொக்குளொத்தவக்கஙகுலெல்லை. (சக)

கலிநிலைததுறை.

வைதிகத்தனியிளஞ்சிறுமடஙகலேறனைந்த
செய்தியைததெரிநதயன்மலையிடஙகளிறறிரண்ட
கைதவத்தவெணணாயிரஙகயவருமொருஙகே
யெய்திமுத்தமிழ்விரகாமேற்பழிததழலிழைததார். (சஉ)

மெய்யில்சிந்தையாரத்தழறகடவுளைவிளிததாங
கெய்தியெமபகையாயினோரிருக்கையையமுது
செய்துவாவெனப்பணிததனாசிறுவிதிமகததுக
கையிழந்தவன்செல்லுமோவஞ்சினேன்கலஙகி. (சஙூ)

ஈனர்தானுசடததீயினையெடுததனரேகி
ஞானபோனகர்மடததினிறசெருகினார்நந்தா
தானதீப்புகையெழுவதையடியவர்கணடு
வானநாயகன்மைந்தருக்குணர்ததினார்வல்லை. (சச)

சிட்டர்நோக்கியததீயினைததென்றமிழ்க்கூட
லட்டமூர்த்தியையங்கிருந்தருமறைப்பதிகந்
துட்டாபொய்யுரைமேறகொணடதொனமுறைதுறநது
விட்டவேந்தனைப்பற்றெனப்பாடினார்விடுத்தார். (சரு)

(சO) மஙகலமரபினவந்தாள என்றது-பாணடிமாதேவியாரை.

(சக) வான்மீன் - நட்சத்திரம். ஊறுபட்டெழுந்தமொக்குள்- புண்பட்டெழுந்த கொப்புளஙகள

(சஉ) கைதவம் - வஞ்சனை. பழிததழல் - அபிசாரவேள்வி.

(சஙூ) சிறுவிதி - தக்கன். (சச) சடத்தீ - கட்புலஙகளுக்குத் தோன்றுந்தீ. ஞானபோனகர் - சிவஞானத் திருவமுதுசெய்தபிள்ளையார். (சரு) சிட்டர் - மேலானவர். தொன்முறை - தொன்று தொட்டுவந்த மநுநூன்முறை.

அடுத்ததக்கணத்தரசனைவெப்புநோயாகித்
தொடுத்ததிட்டபல்கலன்களுந்துகளெழப்பனிநீர்
மடுத்தசாந்தமுங்கலவையுமாலையுங்கருகப்
படுத்தபாயலுஞ்சருகெழப்புரவலன்பதைத்தான். (௪௬)

வளவர்கோன்றிருமடந்தையுமந்திரரேறுந்
தளாவடைந்துநன்மருத்துநூல்விஞ்சையர்தமைக்கூஉய்ப்
பளகில்பன்மருந்தருத்தவும்பார்வையினாலும்
விளைவதேயன்றிவெஞ்சுரந்தணிவதுகாணார். (௪௭)

சவலைநோன்புழந்திம்மையுமறுமையுஞ்சாரா
வவலமாசறைவிடுத்தனரனைவரும்பார்த்துத்
தவலத்தினுமருந்தினுந்தணிந்திலதாகக்
கவலையெய்தினரிருந்தனராவிடந்தத்துங்குல். (௪௮)

வட்டவாழியொன்றுடையரோப்பரிதிதன்மருமான்
பெட்டகாதல்கூர்மருகனைப்பெற்றியபின்கேட்
டிட்டகாரிருளெழினியையெடுத்தெடுத்தங்கை
தொட்டுநோக்குவான்வந்தெனத்தொடுகடன்முளைத்தான். (௪௯)

வாலிதாகியசைவவான்பயிரினைவளர்ப்பான்
வேலிதாகியோரிருவருமவேந்தனைநோக்கிக்
காலபாசமுஞ்சுடுமிநோயருமறைக்காழிப்
பாலராலன்றித்தீர்த்திடப்படாதெனப்பகர்ந்தார். (௫௦)

பொய்யர்சார்பினைவிடாதவனீங்குநீபுகன்ற
சைவர்நீறிட்டுப்பார்ப்பதுதகுவதோவென்ன
வையநீயெனைத்திறத்தினாலாயினுநோய்தீர்ந்
துய்யவேண்டுமேயிதனில்யாதுறுதியென்றுரைத்தார். (௫௧)

அழைமினீண்டெனவரசனுமிசைந்தனனார்வந்
தழையுமந்திரத்தலைமகன்றனிநகரெங்கும்
விழவுதுங்கநன்மங்கலவினைகளால்விளக்கி
மழலையின்றமிழ்விரகர்தம்மடத்தில்வந்தெய்தா. (௫௨)

(௪௬) வெப்புநோய் - சுரநோய். (௪௭) மருத்துநூல - ஆயுள்வேதம். பார்வை என்றது-உபசரிப்பினை.

(௪௮) சவலைநோன்பு - பயனில்லாத தவம். அவலம்-வலியின்மை. மாசு - குற்றம். (௪௯) பரிதிதன் மருமான்-சோழன். எழினி-திரை. (௫௦) இருவராவார் - பாண்டிமாதேவியாரும், குலச்சிறையாரும். (௫௨) மந்திரம் - ஆலோசனை. தமிழ்விரகர் என்றது-ஓதாதே முத்தமிழிலும் பேரறிவுடையா ராதலின்.

அன்றுகேள்வியாலருந்தியஞானவாரமுதை
யின்றுகண்களாலுண்டுகண்பெற்றபேறெய்திச
சென்றிறைஞ்சினனெழுந்திருந்தியமணசூழ்ச்சி
வென்றசிந்தையீரென்றனர்பூந்தராய்வேந்தர் (௫௩)

நன்றிருந்தனிரேயெனநகைமலர்த்தடந்தார்
வென்றிமீனவன்சற்பினார்தம்மையும்வினவ
வென்றுநும்மருளுடையவர்க்கெவன்குறையென்று
வொன்றுகேண்மைகூரன்பினரிதனையுமுரைப்பார். (௫௪)

கையர்மாளவுநீற்றினற்கவுரியன்றேய
முய்வதாகவுமின்றுநும்மருளினலொலிசீர்
வையைநாடன்மேல்வெப்புநோய்வந்ததாலதனை
யையதீர்த்திடல்வேண்டுமென்றடியில்வீழ்ந்திரந்தார் (௫௫)

இரந்தவன்பருக்கன்னதாகென்றருளசுரந்து
பரந்தநித்திலயானமேற்பணிக்கதிர்மருமான்
சுரந்தணிப்பவென்றேகுவானெத்துமெய்ச்சுருதி
புரந்தளிப்பவர்பாண்டியன்கோயிலிற்புகுவார். (௫௬)

வாயிலெங்கணுந்தூபமுமங்கலவிளக்குந்
தோயகும்பமுங்கொடிகளுஞ்சுண்ணமுந்துவன்றிச
சேயகாகளவொலிமன்னன்செவிப்புனல்சுவைப்பக்
கோயிலெய்தினாரமணர்தங்கோளரியனையார். (௫௭)

காவலோன்மருங்கிட்டதோர்கதிர்மணித்தவிசின
மேவினாரவாநோக்கினன்மீனவனெளிந்து
வாவிதாழ்செழுந்தாமரையெனமுகமலர்ந்து
பாவியேன்பிணிதணித்தெனைப்பணிகொண்மினென்றான். (௫௮)

புலைத்தொழிற்குவித்தாயினோர்கேட்டனையபுழுங்கிக்
கலைத்தடங்கடனீந்தியகாவலோயுனதன
வலைப்புறத்ததுநோயிவரையுமற்றைநோயெமையுந்
தொலைத்திடப்பணியெனத்தனாகைத்தவனசொல்வான. (௫௯)

அனையசெய்திரென்றிசையுமுன்சமணருமசோகன்
றனைநினைந்துகைப்பீலியாற்றடவியுங்கரத்துக்

---

(௫௩) பூந்தராய் - சீகாழி. (௫௫) கையர் - கீழ்மக்களாகியசமணர். (௫௬) யானம் - சிவிகை. பனிக்கதிர் - சந்திரன்.

(௫௭) தோயம் - நீர். சேயகாகளம் - திருப்பொற் சின்னம்.

(௫௯) புலைத்தொழில்-இழிதொழில். (௬௦) அசோகன்-அசோகமர நிழலில் வசிக்கும் அருகன். பீலி-மயிலிறகு.

கனைகொளாலிநீர்சிதறியுநெய்சொரிகனல்போற்
சினவிமேலிடக்கண்டனர்தீர்ந்திடக்காணுர். (௬0)

தீயர்மானமிக்குடையராய்ச்செருக்கழிந்திருப்ப
பாயகேள்வியோர்புண்ணியப்பையுணீறள்ளிக்
காயுநோயதுதணித்திடக்கருதிஞரதனை
மாயநீறெனவிலக்கிஞர்மாயைசெய்தழிவார். (௬௧)

அண்டநாயகன்றிருமடைப்பள்ளிநீறள்ளிக்
கொண்டுவாருமென்றருமறைக்கவுணியர்கூறக்
கண்டுகாவலனேவலர்கைகொடுவந்தார்
வண்டுலாவுதார்வழுதிநோய்தணிப்பவர்வாங்கி. (௬உ)

மருந்துமந்திரம்யாவையுமறையுரைப்பதுவும்
பொருந்துமின்பவீடளிப்பதும்போகமும்பொருளுந்
திருந்துமாலவாயரன்றிருநீறெனச்செப்பி
யருந்துமின்னமுதனையசொறபதிகமதறைந்து. (௬௩)

மெய்யிலிட்டனர்வருடலும்வெஞ்சுரந்துறந்த
மையில்சிந்தையோரவெகுளியிற்றணிந்ததுவாசஞ்
செய்ததணபனிநீர்விரைசசந்தனந்திமிரந்தா
லெய்துதணமையதாயினதிறைவலப்பாகம் (௬௪)

பொழிந்ததணமதுததார்புனைபூழியாகோனுக்
கிழிந்தசெய்கையாகைதொடவெரியிடுசுரத்தாற்
கழிந்ததுன்பமுநகவுணியர்கைதொடசசுரநதீர்ந
தொழிந்தவின்பமுமிருவிளையொததபோலொதத. (௬௫)

ஐயவிச்சுரமாற்றரிதாற்றரிதென்று
வையைநாடவன்வலலமணமாசுதீரந்தடியே
னுய்யவேண்டுமேலதனையுமடிகளேயொழிததல்
செய்யவேணடுமென்றிரந்தனன்சிரபுரக்கோனை. (௬௬)

பிள்ளையாரிடப்பாகமுமபணடுமபாற்பெருமான்
வெள்ளைநீறுதொட்டநகையானீவுமுன்மேனு
ளுள்ளகூனுடுவெப்புநோயொழிந்துமீனுயர்த்த
வள்ளன்மாசறக்கடைந்தவிணமணியெனப்பொலிந்தான். (௬௭)

---

(௬௧) பாயகேள்வியோர்-பிள்ளையார். புண்ணியப்பை - விபூதிப்பை. (௬௩) பதிகம்என்றது ' மந்திரமாவதுநீறு'' என்னுந்திருப்பதிகத்தை. (௬௪) மை-குற்றம். ௬௫) கழிந்த-மேலிட்ட; கழி - மிகுதி. (௬௭) உள்ளகூனுடுஎன்றது - கூன் இடப்பாலுள்ளதாதலின்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அன்னதொருகாரணத்தாற் சவுந்தரியபாண்டியனென் றுகிய ன்ன, தென்னவர்கோன் கவுணியர்கோன்றிருநோக்காற் பரிசத்தா ற்றெருட்டும்வாக்காற், பொன்னடிதாழ்ந் தைந்தெழுத்து முபதே சப்பேறடைந்து பொலிவால்வஞ்சந், துன்னமணர்நெறியிகழ்ந்து தொல்வேத நெறியடைந்து தூயனுனன்.

பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகூ படலம் எக - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩கஎ௩.

அறுபத்துமூன்றாவது,

## சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சவனடைக்தநோயைப்பாலறுவாயாதீர்தது
நஞ்சணிகணடனீறுநல்கியவணணறுசொனனே
மஞ்சலராகிப்பின்னும்வாதுசெய்தடஙகததோற்ற
வஞ்சரைக்கழுவேறிட்டவணணமுஞ்சிறிதுசொல்வாம். (க)

தென்னவன்றேவியாருமமைசசருட்சிறந்தசிஙக
மன்னவன்றனுஙகாழியந்தணரடியிலவீழ்நதெம
மன்னவன்வெப்புநகூனுமபாசமுமாறறினீரஈ
யின்னமுமடியேம்வேணடுகுறைசெய்யததகக்தென்றூர். (உ)

கன்னிநாடெஙகுமிந்தக்காரமணகாடுமூடித
துன்னினவிதனையின்னே துணிததிடலவேணடுமென்று
ரன்னவராலவாயார்திருவுளளமறிவோமெனறு
வுன்னியமனத்தராகியொய்யெனக்கோயில்புக்கார். (௩)

அவ்விருவோருஙகூடவடைந்துபொற்கமலம்பூதத
திவ்வியதீர்த்தந்தோய்ந்துசேனைடுஙகணணிபாக
னவ்வியங்கமலச்செஙகைநாதனைததாழ்ந்துவேந்தன்
வெவ்வியவெப்புதீத்தார்தொழுதிதுவினவுகின்றூர். (௪)

(சூஅ) நோக்கு, பரிசம், வாக்கு என்றது - சட்சுதீட்சை, ஸ்ப ரிசதீட்சை, வாசக தீட்சைகளை. (க) பாலறுவாயர் - சிவஞானப் பாலி னறுமணஙகமழும் திருவாயினையுடைய பிள்ளையார்.

(௪) நவ்வி - மான்.

காயமேயொறுத்துநாளுங்கைதவம்பெருகநோற்கும்
பேயரையிம்மையோடுமறுமையும்பேறற்றாரை
நீயுரைசெய்தவேதவேள்வியைநிந்தைசெய்யுந்
தீயரையொறுத்தல்செய்யத்திருவுளஞ்செய்தியென்றார். (௫)

வெம்மதவேழங்காய்ந்தவிடையவர்விசும்பிற்சொல்வா
ரெம்மனோராவீர்நுங்கட்கிசைந்ததேயெமக்கும்வேண்டுஞ்
சம்மதமதனால்வெல்லத்தக்கவராகநீரே
யம்மதமுடையார்தோற்கத்தக்கவராகவென்றே. (௬)

எம்மொழிதேறினீர்போயிறைமகனவையத்தேறிச
செம்மையிலாரைவாதுசெய்திர்நீரிளையாரதோற்று
வெம்முனைக்கழுவிலேறிவிளிகுவரென்னக்கேட்டு
மைம்மலிகளத்தானமைந்தர்தொழுதும்தம்மடத்திறபோனார். (௭)

இருவருமீண்டுதத்தமிருக்கையிற்போகியன்றைப்
பருவமங்கலப்பின்னுட்பாண்டிமாதேவியாரும்
பெருமதியமைச்சரேறும்பிள்ளையாரமடத்திற்போகி
யருகரைவெல்லுஞ்சூழ்ச்சியாதெனவளந்துதேர்வார். (௮)

பேரருணிறைந்தகாழிப்பெருந்தகையுடன்போய்த்தங்கோன்
சீரவைகுறுகியீதுசெப்புவாரசெய்யகோலாய்
காரமணகாடேயெங்குங்கழியவுமிடைந்தவின்ன
வேரொடுங்களைந்தாறசைவவிளைபயிரோங்குமென்றார். (௯)

அவ்வணணஞ்செயவதேயெனறரசனுமனுசசைசெய்யச
செவ்வணணவெணணீறறணணலனுசசையுந்தெரிந்துதேய
முய்வணணமிதுவென்றஙஙனுணமகிழ்ந்திருந்தார்நீண்ட
பைவணணவாரம்பூணடாரபுகழெங்குமபரப்பவல்லார். (௧௦)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலையருகநதக்கையரைக்
குந்தவேற்கட்குலமடமாதரு
மைந்தராகியமக்களுங்கணணழல்
சிந்தநோக்கியிகழ்ந்திவைசெப்புவார். (௧௧)

---

(எ) எம்மொழி என்றது - வேதாகமங்களை. விளிதல்-சாதல்.

(௧௦) பை வணண ஆரம - படத்தையுடைய அழகிய சர்ப்பாப ரணம். அனுச்சை - விடை. (௧௧) அருகந்தர்-அருகர்.

செழியர்கோமகன்மூழ்கியதீப்பிணி
கழியமாற்றும்வலியின்றிக்கற்றிலா
மழலைவாயொருமைந்தற்குத்தோற்றுவெம்
பழிவிளைத்தீர்பகவன்றமர்க்கெலாம். (௧௨)

சாம்பராடுஞ்சமயம்புகுந்துவெம்
பாம்பணிந்தவனேபகவானென
வேம்பனுங்கள்விரதநெறியெலாஞ்
சோம்பலெய்தத்துறந்தானிகழ்ந்தரோ. (௧௩)

ஏதுமக்குநிலையினியென்றவப்
போதுமற்றவர்தம்மைப்புறகிட
வாதுசெயதற்கெழுந்தனர்வஞ்சகர்
போதுமென்னத்தடுத்தனர்பூவைமார். (௧௪)

செல்லன்மின்கணுமக்கிதுசெவ்வியன்
றல்லல்கூரவருந்துன்பத்தாழநா
மெலலிகண்டகனவுணடிதனையாஞ்
சொல்லுகேமின்றுகேணமெனசசொல்லுவார். (௧௫)

கலிநிலைத்துறை.

இடையறாதுநம்பாழியும்பள்ளியுமெங்குஞ்
சடையாமுஞ்சியாசாம்பலாதாங்கியசூலப்
படையர்தீவிழிப்புலவுவாய்ப்பாய்பெருஞ்புலித்தோ
லுடையராய்சசிலர்வந்துவந்துலாவுதலகண்டேம். (௧௬)

கன்னியிற்றுறவனனங்கள்கணவனிற்றுறவின
மன்னுமாரியாங்கனைகணூல்வாங்குமக்குசைக
ளென்னமூவகைப்பெணடவப்பளளிகளெல்லாஞ்
சின்னவெணபிறைக்கோட்டுமாசிதைந்தவுங்கணடேம். (௧௭)

(௧௨) பகவன் என்றது - அருகக்கடவுளை. (௧௪) நிலை-ஆதரவு.
(௧௫) செவ்வி - காலம் எல்லி - இரவு

(௧௬) பாழி-தேவர்கோயில். பள்ளி-முனிவரிருப்பிடம், முஞ்சி-ஓர் வகைப்புல். (௧௭) அன்னங்கள், ஆரியாங்கனைகள், அக்குசைக ள் என்றது - கன்னிப்பருவத்தில் ஆசாரியனிடத் துபதேசம்பெற்றுத் துறவுபூணடு தவமேற்கொணடபெண்களுக்கு அம்சமெனவும், இல்லறத்திற் கணவனோடு வாழுங்காலையில் துறவுபூண்டுஉபதேசம் பெற்றுத தவம்நோற்கும் பெணகளுக்கு ஆரியாங்கனைஎன்றும், மங்கலமிழந்த பெணகளுள் அவ்வாறுநிற்பவர்க்கு அக்குசைஎனவும் சமணபரிபாஷையில் வழங்கலை.

முண்டிதஞ்செய்ததலையராய்முறுக்குறிதூங்கு
குண்டிகைத்தடங்கையராய்க்கோவணம்பிணித்த
தண்டுதாங்கியசுவலராய்ச்சடையன்பேர்நாவிற்
கொண்டசைத்தனராயெங்குங்குலாவவுங்கண்டேம். (௧௮)

காந்துவெங்கதமுடையதோர்கயந்தலைவந்து
சூழ்ந்துகொண்டெம்மடிகண்மார்களைமெலாந்துரத்தி
யேய்ந்துபூஞ்சினையலைந்திடவிரங்கிவண்டிரியப்
பாய்ந்துபிண்டியைவேரொடும்பறிக்கவுங்கண்டேம். (௧௯)

அந்தமூவிலைவேலினுமயின்முனைக்கழுவின்
பந்திமீதுநீரேறவுங்கணுளம்பனிப்பச
சந்தமார்பகஞ்சேப்பவந்தளிர்க்கரம்புடைத்துக்
கந்தவார்குழல்சோரவுங்கலுழவுங்கண்டேம் (௨௦)

தள்ளருந்திறலிந்திரசாலமோகாதி
யுள்ளவிஞ்சையிவ்வெல்லைவந்துதவிலவொன்றுங்
கள்ளராற்பறிபட்டவோகனவில்வெந்தனவோ
வெள்ளங்கொண்டவோசேமதிறங்கிடப்பவோவிளம்பீர். (௨௧)

தாவுதீவளர்த்தெழுகரிதன்னையாடரவை
யாவையேவிமுன்னமமணோர்பட்டதுமறிந்தீர்
காவலன்பிணிதணித்திலீரினிசெயுங்கருமம்
யாவதாகுமோவதனையுமெண்ணுமினென்றார். (௨௨)

இற்றைவைகலுக்கேகன்மினென்றனரறத்தைச
செற்றவஞ்சகர்செல்லுவார்திரும்பவுங்கையைப்
பற்றியீர்த்தனர்பெண்டிர்சொறகேட்பதும்பழுதென்
றுற்றதீவினைவழிசெல்வாரொளித்தனர்செலவார். (௨௩)

கொங்கலர்க்குழல்சரிந்திடக்குரத்தியர்பின்னு
மெங்கள்சொற்கொளாதேகுவீர்பரிபவமெய்தி
யுங்களுக்கிடையூறுவந்துறுமெனசசபித்தா
ரங்கதற்குமஞ்சார்செல்வாரழியுநாளடுத்தார். (௨௪)

---

(௧௯) காந்தல் - சுடுதல். கதம் - கோபம். கயந்தலை - யானைக் கன்று. பிண்டி - அசோகு. (௨௦) கலுழ்தல் - அழுதல்.

(௨௧) மோகாதிவிஞ்சை என்றது - மோகனம், ஆக்ருஷணம், வசியம், அதிரிசயம், அஞ்சனம், வயத்தம்பம், வாதங்களை.

(௨௪) குரத்தியர் - ஆசிரியன் மனைவிமார். பரிபவம்-துன்பம்.

புட்களும்பலவிரிச்சியும்போகவென்றெதிரே
தட்கவுஙகடந்தேகுவார்தடஙகயலுகைப்பக்
கட்கவிழ்ந்தலர்கிடஙகர்சூழ்கடிநகர்ப்புறம்போ
யுட்குநெஞ்சராயாவருமோரிடததீண்டி. (உ௬)

யாதுசூழ்ச்சியென்றெண்ணுவாரிறைவனைக்கண்டீ
தோதிநாமவனுமதியுறுதிகொண்டனைய
வேதிலாளனைவாதிலுவேறுமென்றிசைந்து
போதுவார்நகர்புகுந்துவேததவைக்களம்புகுவார். (உ௭)

ஆயபோதிளஙகாலையிற்கவுணியராலவ
வாயர்சேவடிபணிந்துதம்மடததினிற்செல்லக்
காயுமாதவசெல்வனைக்கஙகுல்சூழ்ந்தாஙகு
மாயவஞ்சகர்வந்திடைவழித்தலைமறித்தார். (உ௮)

மறித்தகையர்பின்செல்லமுன்மன்னவைகுறுகிக்
குறித்தவாளரிததவிசின்மேற்கொச்சையர்பெருமா
னெறித்தசேயிளம்பரிதியினேறிவீற்றிருந்தார்
பறித்தசித்தலைப்புலையர்கள்பொருதிவைபகர்வார். (உ௯)

மழலையின்னமுந்தெளிகிலாமைந்தகண்மணியொன்
றுழல்கருங்கொடியிருந்திடக்கனியுதிர்ந்தாஙகுன்
சுழல்கொள்விஞ்சையினன்மையான்மன்னனைத்தொடுத்த
தழலவித்தனமென்றுநீதருக்குறத்தகுமோ. (௩௦)

நந்துநாகுநீர்வணடுசென்னடைவழியெழுததாய்
வந்துவீழினும்வீழுமவ்வழக்கினின்கையிற்
சிந்துசாம்பருஞ்சிறுசொலுமருந்துமந்திரம்போற்
சந்துசூழ்மலையான்சுரந்தணித்தனகணடாய். (௩௧)

உஙகணமந்திரமேடொன்றிற்றீட்டுகவோரேட்
டெங்கணமந்திரந்தன்னையுந்தீட்டுகவிரணடு

---

(உ௬) விரிச்சி - சகுனம். தட்கல் - தடைசெய்தல். உட்கல்- வாடல். (உ௭) வேறும் - வெல்லோம். ஏதிலாளன்என்றது - அயலவராகிய பிள்ளையாரை. வேத்தவை - வலிக்கும்வழி வலித்தல்.

(உ௯) கொச்சை - சீகாழி. (௩௦) சுழல்கொள்விஞ்சை - மயங்குதற்குரியவித்தை. தழல் என்றது - வெப்புநோயை.

(௩௧) நடைவழி - ஒருபொருட்கிளவிகள். எழுத்தாய்வந்து வீழினும் வீழும் என்றது - சஙகுமுதலியவை சேற்றிலுழுது சென்றவழி, அவ்வுழுதல் ஓர்காலத்தில் எழுத்தாய்க் காணப்படுதலை. சிறுசொல் என்றது - பாடலை.

மங்கிவாயிடின்வெந்ததுதோற்றதவ்வங்கி
துங்கிடாததுவென்றதென்றொட்டியேநுவலா. (௩௧)

செக்கரஞ்சடையானுறைபதிகளிற்செய்யத்
தக்கதன்றவனருகிலேபிழைத்துநுஞ்சார்வாய்
விக்கமெம்மனோர்க்கியற்றுவானவேறொருதலத்திற்
புக்கமர்ந்துவாதஞ்செயப்போதுகமென்று. (௩௨)

வென்றிமாமுரசுறங்கிடாவியனகாப்புறம்போய்
மன்றல்வேம்பன்முனகதழெரிமதெதிடிற்பிழைப்ப
தொன்றுவேவதொன்றீதுகொணர்மெனமெமரு
மின்றுவெல்வதுந்தோற்பதுங்காணுமென்றெழுந்தார். (௩௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈட்டுவஞ்சநெஞ்சரேயெழீஇநகர்ப்புறம்புபோயக்
கீட்டிசைக்கணோரமுற்கிடங்குதொட்டெழுந்துவா
னீட்டுகோடரங்குறைததுநிறையவிட்டுநெட்டெரி
மூட்டினார்தமாதரார்வயிற்றுமிட்டுமூட்டினார். (௩௪)

ஞானமுண்டமுனிவர்தமமையெளளியெள்ளிநாயினு
மீனரங்கியைத்தடுத்திருப்பவெண்ணிராயிர
ரானதொண்டருடனெழுந்துசண்பைவேந்துமரசனு
மானனுருமந்திரக்கிழானும்வந்துவைகினார். (௩௫)

உளளவிழ்ந்தமுலைசுரந்தொழுகுபாலருந்தியே
துள்ளியோடுகன்றுபின்றொடர்ந்துசெலலுமானென
வெள்ளியம்பலத்துளாடும்வேதகீதர்காதலகூர
பிள்ளைபோனவாறுதமபிராட்டியோடுமெய்திறோ. (௩௬)

ஆறிரண்டடுத்தவாயிரஞ்சமணரும்
வேறுவேறுதாமுயன்றமந்திரங்கள்வேறுவே
றாறுநீர்சுரந்தவோலையிற்பொருததொருங்குபோய்ச
சீறிவானிமிர்ந்தெழுந்ததீயின்வாய்நிரப்பினார் (௩௭)

அக்கிவாய்மடுத்தவேடனைத்துமக்கணத்தினை
யிக்குவாயுலர்ந்ததோடெனக்கரிந்துசாம்பரா

(௩௧) நுங்கல் - நுகர்தல் (௩௨ வீக்கமென்னும் தொழிற்பெயர்விக்கம் எனநின்றது, குறுக்கும்வழிநுறுக்கல். வீ - கெடுதி.
(௩௪) கோடரம் - மரக்கொம்பு. (௩௫) தடுத்திருப்ப என்றது-தம்வழிப்படுத்தி நின்றமையை. (௩௬) பிள்ளை - ஆளுடைய பிள்ளையார். (௩௭) ஆறுநீர் சுரந்தவோலை-பச்சோலை. பொறித்து-எழுதி.

யுக்கவாறுகண்டுநீசருட்கிடந்துபொங்கவே
திக்குளார்கள்கண்டபேர்சிரித்துளார்களாயினார். (௩௮)

விரிந்தவேதநாவர்தாம்விரிக்கவேதமெய்ப்பொருள்
வரைந்தபுத்தகத்தைவண்கயிற்றினல்வகிர்ந்துதா
மருந்தஞானவமுதளித்தவம்மைபேரகப்படத்
தெரிந்தவேடெடுத்ததைத்தீயின்வாயிலிட்டனர். (௩௯)

மறைபுலப்படுத்தநூல்வரைந்தவேடநந்தநா
ளறைபுனற்கிடந்ததாமெனப்பசந்ததாரசனு
நிறையமைச்சுமரசியாருநின்றபேருமந்தணர்க்
கிறைவரைப்புகழ்ந்தளப்பிலின்பவெள்ளமூழ்கினார். (௪௦)

வெந்தசிந்தையமணர்வாதுவெல்வதற்குவேறிடம்
புந்திசெய்துவந்தவப்பொதுத்தலம்பொதுக்கடிந்
தந்தணாளர்வாதுவென்றவன்றுதொட்டுஞானசம்
பந்தனென்றநாமமேபடைத்துபார்த்தின்றுமே. (௪௧)

அன்னவேடுமுறையினோடிறுக்கிபந்தணார்கோன்
மன்னனோக்கவினையினோடுபாயுடுத்தமாசர்தாஞ்
சொன்னசூள்புலப்படத்துணிந்துவாய்மைநாவொணாரிக்
கன்னிநாடனவைசிரிப்பவாறலாதுகத்துவார். (௪௨)

ஏடநாகமெழுதியிட்டபச்சையேடெனாயிரம்
வீடவந்தநீவரைந்துவிட்டவோலையொன்றுமென்
வாடலின்றிநீரிலிட்டவண்ணமானதாலிதுன்
பாடவஞ்செய்விஞ்சைகொண்டுபாவகற்பிணித்ததே. (௪௩)

உங்களோடுமெங்களோடுமும்பர்வானளாய்விரைஇப்
பொங்கியோடும்வைகைநீரில்விடுகவிட்டபோதுதா
னங்குநேரெதிர்க்குமோலைவெல்லுமோலையன்றியே
துங்கவோலைசெல்லுமோலைதோற்குமோலையாவதே. (௪௪)

---

(௩௮) அக்கினி எனபது - அக்கிஎன நின்றது கடைக்குறை. உக்கல் - அழிதல். (௩௯) அம்மைபேரகப்படஎன்றது - திருமுறையிற் கயிறுசாத்தியருளுகையில் "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னுந் திருப்பதிக முதயமானதை (௪௦) மறைபுலப் படுத்தநூல் என்றது - தேவாரத்திருமுறையை.

(௪௩) பாடவம் - களிப்பு. பாவகன் - அக்கினி. (௪௪) ஓலை என்றது - இங்கு சமயத்தினை.

வென்றவீறடைந்தவர்க்குவீறழிந்துதோற்றபே
ரென்றுமேவலடிமையாவதென்றிசைந்துகைதவக்
குன்றுபோலுநின்றகுண்டர்கூறலோடுமீறிலா
மன்றுளாடுமடிகண்மைந்தர்வாய்மலர்ந்துபேசுவார். (௪௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பதினாறுயிரவருள்ளார்சிவனையவமதித்த
கொடியார்நீவிருமக்கேற்றதண்டமிதுவோகொன்றைமதி
முடியாரருளாலுங்களைநாம்வென்றேமாயின்மூவிலைவேல்
வடிவாணிரைத்தகழுமுனையிலிடுவேமதுவேவழக்கென்றார். (௪௬)

ஊழின்வலியாலமணரதற்குடன்பட்டார்களஃதறிந்து
சூழியானைக்குலச்சிறையுந்தசசர்பலரைத்தொகுவித்துக்
காழினெடியபழுமரத்திற்சூலவடிவாக்கழுநிறுவிப்
பாழிநெடியதோள்வேந்தன்முன்னேகொடுபோய்ப்பரப்பினார். (௪௭)

தேறலாதார்தமைக்காழிச்செம்மனோக்கியினிவம்மி
னீறுபூசிக்கணடிகையும்பூணுநிருத்தரெழுத்தைந்து
மூறவோதிப்பாசமொழிதுய்மினென்னாவறநோக்கிக்
கூறினார்மற்றதுகேட்டுக்குண்டரெரியிற்கொதித்துரைப்பார். (௪௮)

முன்புதீயில்வென்றனமேநீரில்யாதாய்முடியுமென
வன்புபேசியெமையிணக்கியகலநினைந்தாயல்லதைநீ
பின்புவாதுசெயத்துணியும்பெற்றியுரைத்தாயல்லைபுலா
லென்புபூணியடியடைந்தவேழாய்போதியெனமறுத்தார். (௪௯)

ஆகந்தவழும்பழுமரத்தையுதைத்துக்கரைமாறிடவொதுக்கிப்
பூகந்தடவிவேர்கீண்டுபொருப்பைப்பறித்துப்புடைபரப்பி
மாகந்துழாவிக்கடுகிவரும்வையைப்புனலைமந்திரத்தால்
வேகந்தணிவித்தேடெழுதிவிடுத்தார்முன்போல்வெள்காதார். (௫௦)

சிறையேய்புனல்சூழ்வேணுபுரச்செல்வர்யாருந்தெளிவெய்த
மறையேவாய்மையுரையாகின்மறைகண்முழுதுந்துணிபொருடா
பிறையேய்வேணிப்பிரானாகிற்பெருநீரெதிரேசெல்கவென
முறையேபதிகமெடுத்தெழுதிவிட்டார்முழங்கிவருபுனலில். (௫௧)

---

(௪௭) சூழி - முகபடாம். பழுமரம் - ஆலமரம்.

(௫௦) பூகம் - கருங்குரங்கு. மாகம் - ஆகாயம்.

(௫௧) பதிகமெடுத்தெழுதியென்றது —"வாழ்கவந்தணர்வானவ ரானினம்" என்னுந் திருப்பதிகம் ஓதிவரைந்து விட்டமையை.

தேசம்பரவுஙகவுணியர்கோன்விடுத்தவேடுசெழுமதுரை
யீசனருளாஙகயிறுபிணித்தீர்ப்பநதியிலெதிரேற
நாசஞ்செய்யும்பொறிவழியேநடக்குமுள்ளமெனசசென்று
நீசரேடெண்ணுபிரமுநீததவழியேயொழுகியவால். (ருஉ)

சிங்கமனையாரெழுதுமுறையெதிராற்றேறததெரிந்தமர (தார்
ரஙகணறும்பூமழைபொழிந்தா ரறவோராதுகில விணைணெறிந்தார்த்
கஙகையணிந்தார்திருத்தொண்டர்கணணீர்க்கடலிலழுந்திஞர்
வெஙகணமணர்நடுஙகியுடல்வெயர்வைக்கடலிலழுந்திஞர். (ருங)

வேமேயென்பதறியாதேவெல்வேமென்றேருளொட்டி
நாமேயிட்டவேடெரியில்வேவக்கணடுநதிக்கெதிரே
போமேயின்னம்வெலவேமென்றிட்டவேடும்புணரிபுகத்
தாமேதம்மைசசுடநாணிநின்றாரமணர்தலைதூக்கி. (ருச)

பொருப்பேசிலையாப்புரஙகடந்தபுனிதனேயேதேவர்கரும்
விருப்பேய்போகம்வீடுதருமேலாஙகடவுளெனநான்கு
மருப்பேய்களிற்ருன்முடிதகர்த்தான் மருமானறியகுருமொழிபோ
னெருபபேயன்றிவேகவதிநேருமபினனர்ததேற்றியதால். (ருரு)

பொய்யின்மறையின்புறத்தமணர்புத்தர்க்கன்றிவாய்மையுரை
செய்யுமறைநூல்பலதெரிநதுஞசிவனேபரமென்றறியாதே
கையில்விளககிஞெடுஙகிடஙகிலவீழ்வார்போலக்கலஙகிமன
மையமடைந்தபேதையர்க்குமறிவிததது வேயதுவன்றே. (ருசு)

கணடுகூடற்கோமகனுஙகற்புநிறைந்தபொற்புடைய
வணடுகூடுந்தாரளகவளவன்மகளுமந்திரியுந்
தொணடுகூடுமடியாருஙகாழிக்கரசைத்தொழுதுதுதி
விண்டுகூடற்கரியமகிழ்வெள்ளத்தழுந்திவியநதனரால். (ருஎ)

நன்றிதேறார்பின்புள்ளமானமிழந்துநாணழிந்து
குன்றுபோலுந்தோணிபுரக்கோமானெதிரேயாஙகளுமக்

(ருங) அறவோர் - முனிவர்கள். (ருச) போம்-புகும் என்னும் வினைமுற்றின்றிரிபு. (ருரு) நான்குமருப்பேய்களிற்றுன்முடிதகர்த்தான்மருமான் என்றது-ஐராவதத்தையுடைய இந்திரன் முடியைத்தகர்த்த உக்கிரகுமாரபாண்டியன் மரபில்வந்த சவுந்தரிய பாணடியனை. (ருசு) கிடங்கு-கிணறு. புறத்தமணர் புத்தர் என்றது - அவர்கள் புறப்புறச்சமயிகளாதலின்.

(ருஅ) குன்றுபோலும் தோணிபுரம் என்றது - மலைபோலத் தோணிபுரம் பலராலு மறியப்பட்டுநிற்றலின்.

கின்றுதோற்றேமெமையீண்டுநீரேவென்றீரெனநேர்ந்து
நின்றுகூறக்கவுணியர்கோனனையாருய்யுநெறிநோக்கா (௫௮)

இன்னமறத்தாறிசைக்கினறேநீரேன்வாளாவிறகின்றீ
ரன்னையனையானெமயிறைவனவனுக்காளாயும்மின்க
ளென்னவேடசிறியாய்நீயெவ்வாறெங்கட்கடாதமொழி
சொன்னதென்றுமானமுளார்கழுவிலேறத்தொடங்கினர். (௫௯)

மேற்படி - வேறு.

மதத்தினின்மானமிக்காதாங்களேவலியவேறிப்
பதைத்திடவிருந்தாரேனைப்பறித்தலைபவணர்சமைவ
விதத்திறனொழுக்கம்பூண்டவேடத்தாபற்றிப்பற்றிச்
சிதைத்திடர்செய்தேறிட்டார்திரிதலைக்கழுக்கோறன்னில். (௬௦)

வழிவழிவருமாணுக்காசாதரக்குவருந்திநெஞ்ச
மழிபவர்திருநீறிட்டாரதுகிட்டாதயர்வாராவி
னிழிவில்கோமயத்தையள்ளிப்பூசினாரிதுவுங்கிட்டா
தொழிபவராவினங்கன்றைத்தோளிலிட்டுயிரைப்பெற்றார் (௬௧)

கூறிட்டமூன்றுங்கிட்டாதயர்பவர்குற்றந்தீர
நீறிட்டார்நெறியோடுதிருமலகோமயத்தின்
சேறிட்டார்நெறியோடுநெற்றியைச்செறியத்தாக்கி
மாறிட்டபாசந்தன்னை மறித்திட்டுப்பிறப்பைவெல்வார். (௬௨)

மற்றிவர்தம்மையூற்றஞ்செய்திலர்மடிந்தோர்யாருஞ்
சுற்றியசேனங்காகநரிகளுந்தொடர்ந்துகௌவிப்
பற்றிநின்றீர்த்துத்தின்னக்கிடந்தனர்பருமபானை
வெற்றிகொள்வேந்தன்காழிவேந்தரைத்தொழுதுநோக்கா. (௬௩)

இன்றுநீரிட்டவேடிங்கியாவருங்காணநேரே
சென்றதேயெங்கேயென்றானதனையாஞ்செம்பொற்கூடன்
மன்றவரருளாலின்னேவருவிப்பமென்றுவாது
வென்றவர்நதியின்மாடேமேற்றிசைநோக்கிச்செல்வார். (௬௪)

செல்லுநர்காணவோலைகாவதஞ்செல்வதப்பா
லொல்லையங்கொளித்தவோடும்வியந்தவனொருங்குகூடிக்
கொல்லையான்மேய்த்துநின்றார்சிலர்தமைக்குறித்துநீரிவ்
வெல்லையுள்விசேடமுண்டோவிவன்கண்டதிசையினென்றார். ()

(௫௯) எட - தோழன் முன்னிலைப்பெயர்.

(௬௩) பருமம் - தவசம்.

அவ்விடைச்சிறார்கள்யாங்களொன்றையுமறியேமென்ன
விவ்விடைவிசேடங்காணல்வேண்டுமெத்திறத்துமென்னாத்
தெவ்விடைவாதுசெய்ததிருவுளக்கருணைசெய்த
வெவ்விடைக்கொடியினாரைப்பாடினார்வேதநாவார். (௬௬)

பாட்டின்மேற்கருணைவைத்தாசயம்புவாய்ப்பராரைவில்லக்
காட்டினுளிருப்பநேரேகண்டுதாழ்ந்தெழுந்துசண்பை
நாட்டினார்வலங்கொண்டேத்தியெதிர்நின்றார்நகைத்தார்நிம்பத்
தோட்டினானதுகேட்டங்கேதோன்றினான்றனையோடும். (௬௭)

அந்தமாவிலிங்கத்தீசனுயிரமதியங்கண்ட
முந்தைவேதியராய்த்தோன்றிமுத்தமிழ்க்கரசைநீயென்
மைந்தனுமிளையோனொப்பாய்வருகெனநீறுசாத்திச
சிந்தைநீளார்வங்கூரத்திருவருள்சுரந்தினார். (௬௮)

நின்றவந்தணரையன்றுதிருமலஞானமீந்தா
ரென்றுகண்டிறைஞ்சியையநீரில்யாணிடடவேடு
சென்றதிங்கெடுத்தீர்நீரேயஃதுநுஞ்செல்வர்க்கேற்ற
தன்றதைத்தருதிரென்றாராறுமுகச்செம்மலனார். (௬௯)

இன்னமும்பன்னாளெம்மைபிடநதொறும்பாடியெஞ்சும்
புன்னெறியொழுகுவாரைவென்றுநம்புனிதவீடு
பின்னர்நீபெறுதியென்றுவேடுதந்தாசிபேசி
மின்னெனமறைந்தினார்வேதியராயவேடர். (௭௰)

தாதையார்கவர்ந்துமீளத்தந்தவேடந்தனைவாங்கிப்
போதையார்ஞானமுண்டார்புரிசடைப்பிரானார்வெளவி
யீதையாமிரந்துவேண்டத்தந்தனமென்றுகூறிக்
கோதையார்வேலினாற்குக்காட்டவக்கொற்கைவேந்தன். (௭௧)

கச்சானவரவமார்த்தகருணையங்கடலிற்றோன்று
விச்சானஞானமுண்டோராற்றலின்விளைவுதேரு
தச்சானவலியானுமமையளந்தனனடியேனிந்தத் [ன்.
துச்சானபிழைதீர்த்தாள்கென் றிறைஞ்சினன் றுணர்த்தார்வேம்ப

---

(௬௬) பாடினார் என்றது-" வன்னியுமத்தமு மதிபொதிசடையினன்" என்னுந் திருப்பதிகமருளினமையை.

(௬௮) மைந்தனுமிளையோனொப்பாய் என்றது – பிள்ளையார் முருகக்கடவுளமிசமாதலின் சிலேடைப்பொருள் விளங்குகின்றது.

(௭௨) விச்சானஞானம் – முத்திநிலைக்கு வித்தாகிய சிவஞானவமுதம். விச்சு-வித்து என்பதன்போலி-அச்சு என்றது - தற்போதத்தை. துச்சம்-இழிவு.

அந்நெடுமேருவாங்குமாடகச்சிலையினூர்க்குப்
பொன்னெடுஞ்சிகரக்கோயின் மண்டபம்புயலைக்கீண்டு
மின்னெடுமதியஞ்சூடுங்கோபுரமேகந்தாவுங
கன்னெடும்புரிசைவீதியாவையுங்களிப்பக்கண்டான். (எங)

அற்றைநாளாதியாகவேடகமென்னுநாமம்
பெற்றதாலேடகத்தின்மேவியபிரானைப்பாண்டிக்
கொற்றவன் சமணரோடுங்கூடியபாவமெல்லாம்
பற்றறப்பூசைசெய்துபாசமுங்கழியப்பெற்றான். (எச)

நறைகெழுதுழாயினானுங்கலுழனுநாகர்வேந்து
முறையினாலுங்கங்கணமூன்றும்பூசித்துமுடியாவின்ப
நிறையருள்பெற்றாரன்னநிராமயவிலிங்கந்தன்னை
யிறுதியாமுகத்திற்பாண்டியிறைமகன்பூசைசெய்தான். (எரு)

அங்கணமாநகர்கண்டாங்கோராணடிறைகொணடுகாழிப்
புங்கவரோடும்பின்னாட்பூழியர்பெருமான் மீண்டு
மங்கலமதுரைசேர்ந்துவைகுநாணீற்றுசசெல்வ
மெங்கணும்விளங்கசசின்னாளிருந்துபின்னானசசெல்வர். (எசு)

வடபுலத்துள்ளவீசன்பதிகளும்வணங்கிப்பாடக்
கடவமென்றெழுந்துகூடற்கண்ணுதற்பெருமான்றன்னை
யிடனுறைகயற்கண்ணாளையிறைஞ்சிப்பல்வரனும்பெற்று
விடைகொடுதமிழ்நாடெங்கும்பணிந்தனர்மீண்டுபோவார். (எஎ)

தன்பெருங்கற்பினாளுமமைசசனுந்தமிழ்நர்கோனும்
பின்புமுனந்தண்காழிப்பிரானடிபிரிவாற்றாரா
யன்புதந்தவர்பானட்டவன்றுதொட்டாளுக்கேண்மை
யின்பமூர்துன்பமாகிவிளைந்துமுன்னீாப்பப்போனார். (எஅ)

சண்பையர்தலைவர்தாமுமனையராய்த்தம்பின்செல்லு
நண்புடையவரைநோக்கிநம்மிடத்தன்புநீங்காப்
பண்பினராகிநீறுபாதுகாத்தீசன்கீர்த்தி
மண்படவாழ்மினீதுமறுக்கன்மினினிமினென்றார். (எகூ)

ஆளுடைப்புகலிவேந்தருண்மொழிமறுக்கவஞ்சித்
தாளுடைப்பதுமச்செந்தாடலையுறப்பணிந்துமீண்டு

(எச) ஏடகம் - ஏடுதங்கிய இடம். (எரு) நாகர்வேந்து - ஆதிசேடன். (அ0) தாள்-தாமரைத்தண்டு. கஞ்சத்தோளுடைச் சிங்கம் என்றது-அந்தணர்குலத்துக்குரிய தாமரைமலர் மாலையணிந்த தோளினையுடைய சிங்கவேற்றையொத்த ஆளுடையபிள்ளையாரை

வாளுடைத்தானைத்தென்னன்மதுரையில்வந்தான்கஞ்சத்
தோளுடைச்சிங்கமன்னூர்சோழர்கோனுபுக்கார். (௮௦)

ஞானமாமதநீர்சோரஞானசம்பந்தரெனனு
மானமாயானைவந்துகடமபமாவனத்திற்றுன்னு
மூனமாஞ்சமணரென்னுந்தருக்களையொடித்துவெண்ணீ
றானமாப்பூழியள்ளிதூற்றியதவனியெங்கும். (௮௧)

கலிநிலைத்துறை.

ஆதியாலயததடலைகொண்டாழிசூழ்காழிச
சோதிவேதியர்பாண்டியன்சுரந்தணித்துடலிற்
பேதியாதகூனிமிர்த்துலாற்பிறங்குகற்பாதிப்
பூதியாவினுஞ்சிறந்ததவ்வட்டில்வாய்ப்பூதி. (௮௨)

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௨௫௫.

அறுபத்துநான்காவது,

## வன்னியுங்கிணறுமிலிங்கமுமழைத்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சென்னிவெண்டிங்கண மிலைசியமதுரைச சிவனருளடைந்த சம்பந்தர் துன்னிருஞ்சமணைக கழுமுனையேற்றித் துணித்தவாறி சைத்தனமவணிகக, கன்னிதன்மன்றற் கரியினைமாற்றுள் காணவு க்கணனுதலருளால் வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமுமாங்கு வந்தவா றெடுத்தினியுரைப்பாம. (௧)

பொன்மலர்க்கைதை வேலிசூழ்வேலைப் புறத்தொருபட்டின த்துள்ளான், மின்மணிக்கொடிம்பூ ணொருகுலவணிகன் வேறுவே றும்பலசெல்வத, தன்மையிறசிரந்தோன் மகவிலனுகித் தன்மனக் கினியதோர்காட்சி, நன்மனைகொடியோ டறம்பலபுரிந்தோர் ந கைமதிக் கொம்பையீன்றெடுத்தான். (௨)

அத்தனவணிகற் குரியநன்மருக னவன்முதறகடிமண முடித் தோன், முத்தமிழ்மதுரைப் பதியுளானவற்கே முறையினுனேற்

(௮௨) ஆதி என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை. கற்பாதிபூதி எ ன்றது-கற்பம், அநுகற்பம், உகற்பம், அகற்பம் என்னும்நால்வகை ப்பூதியினை. கற்பம்-இது கடைக்குறையாய் கற்பு எனநின்றது.

றுநான்பயந்த, வித்தகமயிலைக் கொடுப்பலென்றனைய வியற்குலவணிகர்கோன்றன்னோ, டொத்தபல்கிளைஞர் யாவருமறியவுணர்த்தினன்சிலபகலொழிய. (௩)

ஊழ்வினைவலியா லாருயிரிழந்தா னுயிர்க்குடம் பனையதன்கற்பின், சூழ்கதிர்மணிப்பூண் மனைவியுமிறப்பத் துணிந்தனளவரிருவோர்க்கு, மாழ்கடற்கிளைஞர் செயத்தகுகடன்க ளாற்றியசசெய்தியைமதுரை. வாழ்தருமருகற குணர்த்துவாரோலை விடுத்தனர்மருமகன்வாங்கா. (௪)

தன்னருணமாமன் றுஞ்சினன்கூடத் தாரமுந்துஞ்சியதிப்பா, லன்னவர்க்களவின் றாகியதனமுண் டவனணிநாணமகவின்றிப், பின்னொருபெண்ணைப் பெற்றனனவளைத் தனக்கெனப்பேசினனனைய, கன்னியையமணந்து செல்கெனமுடங்கற் கழறியபாசுரந்தெரியா. (௫)

வீழ்ந்தனன்றரைமேற் புரண்டனனுயிர்ப்பு வீங்கினனவிழிப்புனல்வெள்ளத, தாழ்ந்தனன்விமமுற் றமமவோவென்றென் றரற்றினன் கிளைஞர்கட்படைந்து, வாழ்ந்தவர்தழுவத் தழீஇத்தழீஇக்கரைந்தான் மற்றவர்தேற்றிடத்தெளிந்து, சூழ்ந்தவெந்துயர்தீர்தொருதலைமாமன் றொன்னகர்க்கேகுவான் றுணிந்தான. (௬)

அங்குளகிளைஞர்சிலரொடுங்கூடி யருங்கடிமதுரைநீத்தேகிப், பொங்கிருங்கழிசூழ் பட்டினங்குறுகிப் புகுதுவானவரவறிந்தவருத, தங்குதங்கிளைஞர் வினவினோவாரைத் தழீஇத்தழீஇசசெலவிடுத்தேகி,கொங்கிவாதளவத்தாரினன்மாமன் கோயிலபுகுகிருந்தனனாக.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நான்சிலகழிந்தபின்னாநாய்கரேறனையானனன
வாள்புரைகண்ணினளைமதுரையிறகொடுபோயமணகெவ
கேளிர்முன்வேட்பலென்றுகிளந்துதன்மாமனீட்டு
நீள்பெருமபொருளகணமறறுங்கைக்கொணடுநெறியிற்செல்வான்.

வழிவிடவருவார்தம்மைநிறுத்திப்பின்மதுரைமூதாக்
கெழுதருசுறறத்தாரைமுன்சென்மினென்றுபோககித
தொழுபரிசனமுந்தானுந்தோகையும்வைகலொன்றிற
கழிவழியரைமேற்பெய்தகாவதமாகப்போவான். (௯)

---

(௫) தனிநாள-நெடுநாள். தன்என்பது - முன்னிலையில் வந்த இடவழுவமைதி. தாரம்என்றது - பொருளாலுயர்திணையாயினுஞ் சொல்லாலஃறிணையாதலின் துஞ்சியதுஎன அஃறிணைமுடிபுதந்தார்.

(௬) உயிர்ப்புவீங்கல் - நெட்டுயிர்ப்பெறிதல். ஒருதலை - ஒருவாறு. (எ) தளவத்தார்-முல்லைமலர்மாலை. (அ) நாய்கர் - வணிகர்.

(௯) அரமேற்பெய்த காவதம் - ஒன்றரைக்காதவழி.

வெங்கதிர்வேலைசெல்லும்வேலைவந்தணையுமுன்ன
மிங்கிருந்தொழிகமென்றுப்புறம்பியமூதூரெய்தி
யங்கிறைகோயின்முன்னிக்கூவனீராடியங்குத்
தங்கியவன்னிமாடேபோனகஞ்சமைத்துணடெல்வாய். (௧௦)

மலைவைத்தசிலையான்கோயின்மருங்கொருபடியினும்பர்த்
தலைவைத்துத்துயிலுமெல்லைவிதிவழிசசாரவந்தோர்
கொலைவைத்தவிடவாய்நாகங்கடித்ததுகொதித்துநீண்ட
விலைவைத்தகொடும்பூணுய்கன்விடந்தலைக்கொண்டுமாய்ந்தான். ( )

அங்குளபரிசனங்களாவலித்திரங்கிசசூழக்
கொங்கைகள்புடைததுசசேடிக்குற்றிடைமகளிரேங்கச
சிங்கவேறனையானாகந்தீண்டிடாதொதுங்கிப்போந்த
பங்கயமலர்கொம்பன்னாள்பாவைபோற்புறம்புநின்றாள். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

ஆளியேறன்னவனரவின்வாய்ப்பட்டதுமவித்தது
மீளிவேலுணகணார்கைககுலைததழுவதும்விழுவதுங
கேளிர்சூழ்ந்தயர்வதுஞ்சோர்வதுங்கணடிளங்கிளியனாள்
வாளியேறுணடதோமயலின்வீழ்ந்துயங்கினணமயங்கினாள். (௧௩)

வடிக்கணுட்செருகினவருகினயுயிர்ப்பழல்வாய்ப்படுந்
தொடுத்தபூங்கோதைபோறசோரநததாகங்கரஞ்சோர்ந்தன
வடிதகளிர்சோரந்தனகன்னியனனப்பெடையன்னவ
ளிடிக்கெதிர்ப்பட்டுவீழ்ந்தாளெனக்கிடந்தனளென்செய்வாள். (௧௪)

சாயும்பூங்கொம்பிறசூழ்ந்திறந்தானபுறஞ்சார்ந்தழூஉ
மாயமென்மகளிர்மீணடன்பஞ்ஞொடங்கைதன்னுவியும்
போயதேகொல்லெனமடியுறககொடுங்கையாறபுறந்தழீஇத்
தூயதூசெறிந்திளைப்பாற்றினார்சிறிதுபிராந்தோற்றவே. (௧௫)

---

(௧௦) வேலை-மேற்றிசைககடல் வேலை-சமயம். கூவல்-கிணறு. போனகம்-சோறு. அல்-இரவு.

(௧௧) இலைவைத்த கொடும்பூண - வளைந்த வெற்றிலைச் சரப்பணி என்னுமாபரணம். (௧௨) பரிசனங்கள்-ஏவலாளாகள். ஆவலித்தல்-வாய்திறத்தல். (௧௩) மீளிவேலுணகணா என்றது-பெருமையிற்சிறந்த வேலினைவென்ற கணகளையுடைய தோழியரை.

(௧௪) வடி-மாவடுவின் பிளவு. அருகல்-ஒடுங்கல்.

(௧௫) கொடுங்கை-வளைந்தகை. தூசெறிந்து - வஸ்திரத்தால் விசிறி.

மெய்கரிந்தின் னுயிர்மீண்டுதென்யாக்கையின்மெல்லவே
கைகலந்தாங்கிருகாலியங்குற்றனகணகளும்
பொய்கைநீலஞ்சிறிதவிழ்ந்தெனவலர்ந்தெனபூவையை
மைகழிநாண்முதலுன்குகால்வேலியாய்வளர்ந்தவே. (௧௬)

கையெறியுங்குழற்கற்றைசோருந்திரிகாறுளி
நெய்யெனக்கணபுனல்கொங்கைமுற்றற்றுகநெஞ்சுகும்
பையவாய்விடும்புறம்பார்க்குநாணொடுந்தளைப்படுஞ்சிறு
தெய்வந்தொட்டாளெனத்தேம்பிவிம்மாந்தொளிதேயுமால். (௧௭)

வணங்கில்செல்வந்தழீஇப்பிறந்தாடொட்டொருவைகலு
மணங்கெனக்கனவிலுங்கண்டிலாளன்பன்மேலன்பென
மிணங்குதன்னுருவமாய்நிறைவரம்பிற்றெனவிருந்தொர்பெண்
ணணங்குவாய்விட்டழுதாளெனப்புலம்பலுற்றுளரோ (௧௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னுயகனேயோவென்னிருகணமணியேயோவென்னையீன்றன்
றன்னுவியன்னதனிமருகாவோமுருகாவோதாரார்முல்லை
மன்னுவோவணிகர்குலமணியேயோவிடவரவின்வாய்ப்பட்டாயோ
வன்னுகநிழலானவென்னைவிடுதெவ்வணமொளிப்பதேயோ.()

பொன்னுட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ நம்மளகா புரத்துவேந்த, னன்னுட்டின்மடவாரை மணப்பதற்கோ வுனைக்கடித்த நாகர்வேந்தன், றன்னுட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கோ வென்னுவித தலைவாவெனனை. யிந்நாட்டி லிருத்தியெனை வஞ்சித்துப்போயினவா றென்னேயென்னே (௨௦)

தென்னுலகிற் புகுந்தனையோ பணிந்தனையோ மாதுலனைத் தேவியோடுந், தன்னிருதோளுறவாரத் தழுவினனோநானுமுடன் சார்ந்தேனுகி, லென்னுரியகுரவரையுங் கணுறக்காணேனேவெனையீங்கிட்டாய், பினனுரிய பரிசனமுங் கைவிட்டாய் தனிப்போயென்பெற்றுயையா. (௨௧)

---

(௧௬) நீலம்-நீலமலர். பூவையை என்றது—வைசியகுலக் கன்னியை. (௧௭, திரிகால் - திரியினின் றுஞ் சிந்துகிற. தளை - கட்டு. சிறுதெய்வம் என்றது—கன்னி, காட்டேரிமுதலிய தெய்வங்களை.

(௧௮) வணங்கு இல் செல்வம்-குறைவில்லாத பெருஞ்செல்வம். அணங்கு-துன்பம். வரம்பிற்று-அளவினையுடையது.

(௧௯) என்னுயகனே என்றது—தனது தந்தையால் நாட்டிய கணவனுதலின். முருகன்-கட்டிளமையுடையவன்.

(௨௧) தென்னுலகம்-பிதிருலகம்.

வரிசைமருமகனரவால்விளிந்ததுநானறைபோயமனத்தோடிங்குப்
பரிவுறலுமெனைப்பயந்தாரோற்றபயனன்றாகப்பளித்ததேயோ
பெரிதவரிக்கட்கலக்கஙகாணுமுனிறந்தன்றேபிழைத்தாரந்தோ
வரியதிலுமரியபயனிதுவனறேவெவர்பெறறாரவர்போலம்மா. ()

உன்காதன்மாமனெனைப் பயந்தவன்றேயுறவறியவுனக்கேபே
சிப், பின்காதன்மனைவியொடு முயிரிழந்தான்யானுமந்தப் பெற்றி
யாலே, யென்காதலுயிர்போக வெறறுடமபோவிருக்குமுட னிறப்
பேனென்னுத் தன்காதற்றுணையிழந்த வனறிலெனவிருந்தழுதா
டமியளானுள். (உரு)

மேறபடி — வேறு.

நன்னகருறக்கநீஙகிநடுக்கமுற்றழுஙகக்காடித்
தென்னகாஞானசசெல்வாசிவனகாதொறுமபோய்ப்பாடி
யந்நகரடைநதா ஙகோரணிமடததிருந்தார்கேட்டு
தென்னெனவாள்விட்டாய்ந்துகோயிலினிடைவந்தெய்தி (உச)

கன்னிநீயாரையுறறதென்னெனக்கன்னிதாழ்ந்து
தன்னருமரபுமீன்றார்தமமையுமருகற்கெனறே
யுன்னினர்மனறலபேசியிறந்தது முயிரன்றுடே
டிந்நெறியடைந்தீஙகுற்றநிகழ்ச்சியுமெடுததுசசொன்னுள். (உரு)

தந்தையுந்தாயுமனனோரதமியளாயிரஙகும்பேதைப்
பைந்தொடியாவிகாப்பானபாம்புகோட்பட்டான்மாடே
வந்தவனுகமெலலாமருந்துருவாகும்வணணஞ்
சிந்தைசெய்தருட்கணவைததார்குதித்தது தீவாய்நஞ்சம். (உசு)

எழுந்தனனுறஙகினுன்போலிறந்தவன்யாருங்கணடு
தொழுந்தகைஞானவேநதைத தொழுதனாதுதிசெய்தார்வத
தழுநதினாகன்னியனனமனையவளினபததீநதேன்
பொழிந்தொருபுறததேகஞ்சம்பூததோர்கொம்பினின்றுள். (உஎ)

தலைவனையிறந்தபோதுந்தனியுயிர்பெற்றபோதுஞ்
சிலைநுதல்காதன்மாமனசெலவியாயிருந்துந்தீணடா
நிலைமையுமன்புநகறபினீர்மையும்வியநதுநோக்கி
மலைமகணஞானமுணடாாவணிகனைநோககிசசொல்வார். (உஅ)

வருதிநின்மரபுக்கெல்லாமணியனுயுன்றன்மாமன்
றருதிருவனையாளின்பஞ்சாருநாடுன்பம்வந்து

(உஉ) அறைபோதல-ஓட்டைபோதல. பரிவு-துன்பம்.
(உரு) உறவு-சுற்றம் (உசு) மருந்து-அமுதம்.
(உஎ) ஆர்வம்-இன்பம்.

பெருகுநாளன் றியென் றன்மெய்தொடப்பெறுவளீண்டே
திருமணமுடித்துக்கொண்டுபோகெனச்செப்பலோடும். (உக)

செங்கணேறனையானையன் றிருமொழிதலைமேற்கொண்டு
பங்கயன்படைத்தசாதிநான்கையும்பாதுகாப்பீ
ரெங்குலவணிகரின்றிக்கரிகளுமின்றியீங்கே
மங்கலமுடிக்கும்வண்ணம்யாதெனவணங்கிச்சொன்னான். (௩௦)

கன்னியையீன்றளுன்றேயுனக்கென்றன்காதன்மாம
னுன்னியதுறவினுள்ளாரறிவரேயுனக்கீதன்றி
வன்னியுங்கிணறுமிந்தவிலிங்கமுங்கரிகணமைந்தா
வின்றிலைவதுவைசெய்திமுறைகடவாதென்றார். (௩௧)

மாசறுமணத்தான்காழிவள்ளலைப்பணிந்துநீரே
தேசிகர்குரவர்நட்டோர்தெய்வமுமுவகிளையுமென்னப்
பேசியவாறேவேள்விப்பெற்றியானிரீஇத்தான்வேட்ட
பாசிழையோடுந்தாழ்ந்துவிடைகொடுபெயர்ப்போனான். (௩௨)

ஏவல்செய்யாயத்தாருமடியருமீண்டவீண்டிக
காவல்செய்மதுரைமூதூர்குறுகித்தன்காதன்மாமன்
பூவையைமணந்தவண்ணங்கேட்டங்குப்புடைசூழ்சுற்றம்
யாவருமுவப்பவின்புற்றிருந்தனனிளங்கோமன்னன். (௩௩)

தன்பெருந்தனமுமாமனீட்டியதனமுமீட்டி
மன்பெருநிதிக்கோனென்னவாணிபம்பெருககிநாய்க
னின்புறுகாதலாகளிருவருமீன்றகாத
னன்பொருணமகிழ்ச்சிசெய்யநலம்பெறவாழுநாளில். (௩௪)

மூத்தவள்சிறுவர்சாலமூர்ககராயுள்ளாரேனை
மாத்தளிரியலிளுட்கோர்மைநதனுணடிவனுமன்ன
தீத்தொழிலுகமன்னசிறார்களுமல்லறசெல்வம்
பூத்தநீணியமத்தூடுபோய்விளையாடல்செய்வார். (௩௫)

முந்தியமணுட்டிமைந்தர்முகிழ்முலையிளையபாவை
மைந்தனையொருநாட்சீறியடித்தனர்வருந்தியீன்ற

(௩௨) வேள்வி-மணவினை. (௩௩) இளங்கோ மன்னன் - வைசியகுலத் தலைவன். (௩௪) இருவரும் ஈன்றகாதல் நன்பொருள் என்றது—இம்மை மறுமை இன்பங்களைத்தரும்புதல்வர்களை. பொருள்-பிள்ளை. இதனைத் "தம்பொருளென்ப தம்மக்கள்" என்னுந் திருக்குறளா லுணர்க. (௩௫) மல்லல்-செல்வவளம். நியமம்-வீதி.

சந்தணிமுலையாண்மாற்றூடநயரைவைதாளீன்ற
பைங்தொடிதானுஞ்சீறியிளையளைப்பழித்துவைவாள். (௩௬)

எந்தலூரெந்தசசாதியார்மகள்யாவர்காணச
செந்தழல்சான்றுவெங்கோன்கடிமணஞ்செயதுவந்த
கொந்தவிழ்கோதைநீயென்கொழுநனுக்காசைப்பட்டு
வந்தவளானகாமகிழத்திகேன்வாயுமவீறும. (௩எ)

உரியவன்றீமுன்மகவுன்னைவேட்டதறகுவேறு
கரியுளதாகிற்கூறிக்காட்டெனககழறலோடு
மெரிசுடவாடிச்சாயந்தவிணாமலாகமெகாமபிறசாமபித்
தெரிபிழைநானஞ்சாயட்பசினறிதுசெப்புகினறாள். (௩அ)

அரவினவாயபபட்டவைகலாருயிரளிதகஞானப
புரவலரருளாலெஙகோனபுறமபியாதனவனனிக
தருவொடுகிணறுஙகாணசசெய்தனனசாறமமூனறு
கரிகளுமுளளவெனறளகறபிலுலொபபிலாதாள. (௩௯)

மாறறவணகைநதுநன்றுநன்றுநின்மனறல்வேளவிக
கேறறனகரியெொனனுயிஙகுமககரிகண மூனறுந்
தோறற மேலதுவுமெயயெயனறனடோகையோடும
வேறறுமைமிலாதசாயலி ளையவளவிழுமஙகூரா. (௪0)

வெவ்வுயிரப்பெரியவிலபோயமெலவிரனெரிகருஙகையா
லவவிறதுககுமவீழுஙகணபுனலவெளளநதாழுங
கொவ்வைவாய்துடிககுநாணநதலைகொளுஙகூசுமன்றோ
தெய்வமேயாவாவெனறுமெனெயகேனசிறியேனென்னும். (௪௧)

தாதைதாயிறந்தவன்றேதமியளாயிஙகுப்போநத
பேதையேறகாருணடையபெதுறும்வாரிகறகன்று
மாதுலஞ்கிஞாதிவழக்கறுத்துரிமையீநத
நாதனேயேநிலாள்வாய்நவையினிற்காத்தியென்று. (௪௨)

அன்றிரவுணடியின்றித துயிலின்றியழுஙகிப்பின்றுட்
பொன்றிணிகமலவாவிப்புணணியப்புனறேய்ந்தண்ட
நின்றிழிவிமானக்கோயினிரலபியவழகாமுன்றுச
சென்றிருதாளில்வீழ்ந்துதன்குறைசெப்பிவேணடும். (௪௩)

(௩அ) சாம்பி-புலர்ந்து. (௩௯) சாறு-கலியாணம்.

(௪0) தோகை - மயில். (௪௧) அதுக்கும் - பிசையும். ஆவா-ஐயோ. இது வியப்புக் குறிப்பிடைச்சொல்.

(௪௨) ஏதிலாள் - மாற்றாள். நவை - பழிமொழி.

அன்றெனைக்கணவன்வேட்டவிடத்தினிலதற்குச்சான்றாய்
நின்றவைந்தருவுநீயுங்கிணறுமங்நிலையேயிங்கு
மின்றவங்தேதிலாள்வாய்நகைதுடைத்தெனைக்காவாயேற்
பொன்றவலென்றாள்கற்பின்புகழினைநிறுத்தவந்தாள். (௪௪)

அல்லலூற்றழுங்கிநின்றாள்பரிவுகண்டந்தண்கூட
லெல்லையில்கருணைமூர்த்தியருளினுலெவருங்காண்த்
தொல்லையின்படியேயன்னாள்சொல்லியகரிகண்மூன்று
மொல்லைவந்திறுத்தகோயிலுத்தரகுணபாலெல்லை. (௪௫)

அன்னபோதிலோயாணமூத்தாட்கொணடுபோயாலவாயெம்
முன்னவன்றிருமுன்றாழ்ந்துகாட்டுவாணமுகிறேய்சென்னி
வன்னியீதிலிங்கமீதுகிணறிதெனமன்றற்சான்றாத
துன்னியவென்றாள்கணடாணமுடித்தலைதூக்கிநின்றாள். (௪௬)

அவ்விடைத்தருவுநீருமன்றுபோலின்றுசான்றா
யிவ்விடைப்பட்டவென்னவதிசயமெவர்க்குந்தோற்றத்
தெய்வமுமெளிவந்தநகைக்கனியினித்திருவினன்னாள்
கைவசப்பட்டதெனறாறகற்பினுககரிதேதம்ம. (௪௭)

மங்கைதன்கற்புமீசனிடத்தவள்வைததவன்பு
மங்கணனவட்குசசெய்தவருளையும்வியந்துநோக்கி
மங்கலநகராரெல்லாமகிழ்ச்சியுளாழ்ந்தார்முல்லைத்
தொங்கலான்முதுமணுட்டியொருத்தியுந்துன்பததாழ்ந்தாள். (௪அ)

மேதகுவணிகர்மூத்தவினைக்கொடியாளைப்பொல்லாப்
பாதகியிவளாமென்றுபழித்தனர்படிறுபேசிக
கோதறுகுணத்தினளைக்குடிப்பழுதுரைத்தாயநீயென்
காதலியாகாயென்றுகணவனுந்தள்ளிவிட்டான். (௪௯)

அந்நிலையிளையாள்கேள்வனடியில்வீழ்ந்திரப்பாளைய
வென்னதுகற்பையின்றுநிறுததினளிவண்மாற்றாளன்
றன்னையிலாதேற்கன்னையாயினளிவளும்யானு
மின்னுயிருடல்போல்வாழ்வேமெனத்தழீஇத்தம்மினட்டார். (௫0)

உடம்பினுலிரணடேயன்றியுயிர்பொருளிரண்டற்றுள்ள
மடம்படுமெழுக்காறற்றுமைந்தருமனையராக
விடம்படுமைவாய்நாகம்விழுநகிரையொத்துத்தம்மி
லிடம்படுமன்புற்றின்புற்றிருவருமிருந்தார்மன்னோ. (௫க)

---

(௪௬) தூக்கி - கவிழ்த்து. (௫க) இடம்படும் - மிகுந்த.

அருந்ததியனையாள்கேள்வற்காயுளுமாஞுச்செல்வப்
பெருந்தனநிறைவுஞ்சீருமொழுக்கமும்பீடும்பேறு
தருந்தவநெறியுங்குன்றாத்தருமமும்புகழும்பல்க
விருந்தனள்கமலச்செல்வியென்னவீற்றிருந்துமன்னோ. (௫௨)

பொன்னவிர்கமலம்பூத்தபொய்கைசூழாலவாயெம்
முன்னவன்விளையாட்டெல்லைகணடியார்மொழியவல்லா
ரின்னமுமளவின்றென்பவென்குருநாதசாமி
சொன்னவாறுங்கட்கெணணெணகாதையுஞ்சொனனேனம்ம. ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுதென்மலேமே விருநதமாதவதேர னின்னருட்குருப ரன்றனையு, மன்றவன்றிருவாய்மலர்ந்தவாசகமு மருள்கனிந்தொ ழுகவுள்ளடக்கித், தென்றமிழால வாய்ததனிப்பதியைச சென்னி மேற் பன்னிரணடும்ப. ரொன்றவைததிமையா வஙகயற்கணணி யுடனுறை யொருவனை நினைந்தான. (௫௪)

பரவசமடைந்து வழிகவர்ந்துணனும் பழிப்புலவேடாபோ யொளிப்ப, விருள்வெளிகடந்து திருவருள்வழிசசென் றெணணி லாச சராசரமனைத்தும், புரைவறநிறைநது காட்சிகணகாணபான் புதைபடத் தனிததபூரணமா. யுரையுணர்விறந்த வுணமையானந்த வுணர்விளையுணர்வறவுணர்ந்தான். (௫௫)

வன்னியுஙகிணறுமிலிஙகமுமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௭௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௩௪௦.

---

(௫௩) குருநாதசாமி எனறது - முருககடவுளை.

(௫௪) தென்மலே-பொதியமலே. என்னி என்றது - பிரமரந்திர த்தை. பன்னிரணடும்பர் என்றது - துவாதசாநதமாகிய நிராமயத் தானத்தை.

(௫௫) பரவசமடைந்து என்றது - பசுகரணஙகெட்டுச் சிவகர ணமாய் நிற்றலே. புலம் - பஞ்சேந்திரியம். இருளவெளி என்றது - கேவல சகலஙகளை; கேவலம் ஆன்மா இசசாஞானக் கிரியைகளின் றி ஆணவமலத்தோடொன்றிநிற்பது, சகலம்-மாயாமலத்தால்போ கபோக்கியஙகளைப்பொருந்தி எல்லாயோனிகளிலும்புக்குழல்வது. காட்சி கண்காணபான் புதைபட என்றது - ஞாதுரு ஞானநேயங் களாகிய சஙகற்பனைகளை. (௫௫) உரை என்றது-விந்துவின் காரிய மாகிய சொற்பிரபஞ்சத்தைத உணர்வு என்றது - கருவிகளைப்பற்றி யுணரும் சுட்டுணர்வை

சிவமயம்.

அறுபத்தைந்தாவது,

# அருச்சனைப்படலம்.

---

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிதன்வதுவைக்கரிகளாயிலிங்கக் கடவுளுங்கவைக்கருங் கோட்டு, வன்னியும்படுநீர்க்கூவலுமவந்தவழிபிதுமதுரைநாயகனைச், சென்னியில்வைத்த முனிவனைப்பூசை செய்துமாதவரொருங் கெய்தி, பன்னிறமலர்தூஉயாலவாயானைப்பரவியபரிசதுபகர்வாம்.

போதவானந்ததனிக்கடலபருகும்புடல்புரைமுனிவனைவசிட்ட
மாதவனத்திமுனிவருமுலோபாமுத்திரைதன்னொடும்வரித்துப்
போதொடுசாந்தமானமதநதீபமபுகைமுதற்கருவிகைகொண்டு
மதகுசிறப்பாலருச்சனைசெய்துபின்னுமோர்வினாவுரைசெய்வார்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோட்டஞ்சிலைகுனித்தகூடற்பிரானுடல்
கேட்டஞ்செவிபடைத்தபேறடைந்தீங்கேட்டபடி
நாட்டங்களிப்பநறுமலர்தூஉய்க்கண்டிறைஞ்ச
வேட்டங்கள்யாங்களெனவோதினாமெய்த்தவரே. (ந)

என்றவரவோரெதிரிம்முகமலர்ந்து
குன்றமடக்குங்குறுமுனிவன்கூறுவா
னன்றுமுனிகாளிந்நாளுள்ளத்தெண்ணியாங்
கொன்றவொழிந்தீரென்றனபின்னுமவியந்தோதுவான். (ச)

பண்ணுண்மறைமுடியுந்தேருப்பரசிவனை
யெண்ணுலவாவிறந்தவெண்கலைபாறகண்டுமுளக்
கண்ணுலறியாதாரவீட்டினபங்காண்பரோ
மண்ணுதியாருறுநீத்ததனிமாதவரே. (ரு)

அஞ்செவியினூறுபடக்கேட்டபடியாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச்சோதிப்பரனைப்போயர்ச்சித்து

---

(க) வதுவை-கலியாணம. (உ) வரித்தல-அழைத்தல் கருவி என்றது - பூஜோபகரணங்களை. (ந) கோடு - சிகரம். இது சினையாகுபெயராய் முதலைவிளக்கிநிற்றலின் மேருவென்பது பொருள்.

(ச) குன்றம் - விந்தமலை (ரு) மண்ணுதியாரும் என்றது- முப்பத்தாறுதத்துவங்களை. (சு) பஞ்சம்-ஐந்து. நினையாவழி நினைதலாவது - தற்போத வழியாலன்றி அருட்போதவழியால் நினைத்தல். வஞ்சவினை - ஆகாமியம்.

நெஞ்சநெகக்கண்டுநினையாவழிநினைந்து
வஞ்சவினைவேர்களைவான்வம்மின்களென்றனே. (௬)

மங்கலவோரைவருதினத்தில்வானிழிந்த
கங்கைபடிந்துலகநாயகனைக்கைதொழுது
புங்கவர்முன்சங்கற்பஞ்செய்தனுசசைபூண்டொழுகி
யங்கவர்வாயாசிமொழிகேட்டகமகிழ்ந்தே (௭)

ஐம்புலனுங்கூடப்பெருமானடியொதுக்கி
நம்பனுருவைந்தெழுத்துநாவாடக்கைக்கூப்பித்
தம்புனிதசைவத்தவத்தெய்வத்தோமேற்கொண்
டும்பர்வழிநடக்கலுற்றார்கண்ணற்றவரே (௮)

செய்யசடையர்திருநீறுசண்ணித்த
மெய்யர்தவநோற்றினைத்தமேனியினருட்புறம்புந
துய்யரணிகண்டிகையர்சொலுமருங்குடைய
ரையத்தவத்துக்கணிகலம்போற்போதுவார் (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணியநாழைகருந்தெய்வத்தலங்களுமபுலன்களவென்றோ
ரண்ணியமனமுற்றீர்த்தநதிகளுந்தவத்தோர்நோற்கும
வண்ணமுநோக்கிநோக்கிமலயமாமுனிவனைகாட்டக
கண்ணினைகளிப்பநோக்கிக்கைதொழுதிறைஞ்சிச்செல்வார் (௧௦)

சீறுகொளிலங்கைவேந்தைச்செகுத்திடவிராமன்பூசித்
தாறணிவிருபக்கண்ணனருள்பெறுதலமீதும்ப
ரேறிவீழ்ந்திறந்தோர்முன்னமெண்ணியதெண்ணியாங்கே
மாறியபிறப்பினல்குமலைபிதுகாண்மின்காண்மின். (௧௧)

சுரபிநீள்செவியிலிங்கச்சுடருருவாயினன்ற
னிரவினிற்றிருத்தேர்மன்றனடக்குமிவ்வூர்மேலை

(௭) மங்கலவோரை - சுபவிலக்கினம். உலகநாயகன்-விச்சுவநாதர். உலகம் - விசுவம் அனுசசை - உடன்பாடு. (௯) சண்ணித்தல் - பூசல். (௧௦) மலயம் - பொதியமலை (௧௧) செகுத்தல்-கொல்லல் விருபக்கண்ணன் - விருபாக்ஷராகிய சிவபெருமான். அருள்பெறுதலம்-ஏமகூடம். உம்பர்என்றது-மலையினுச்சியை மாறியபிறப்பு-மறுமை. மலை - திருப்பருப்பதம். (௧௨) சுரபி-பசு. இரவு-சிவராத்திரி. இவ்வூர் என்றது-கோகருணத்தை. தேள்மாதம்-கார்த்திகைமாதம். வேள்வி - திருவிழா. அவ்வூர் - திருவஞ்சைக்களம்.

யுரவுநீர்க்கரைத்தேணமாதத் துயர்ந்தகார்த்திகையிற்றேரூர்ந்
தரவுநீர்ச்சடையான்வேள்விநடக்குமூரவ்வூர்காணமின. (௧௨)

விற்பயிறடக்கைவேடன்மென்றவூன்பாகம்பார்த்தோன்
பொற்புறுகிரியீத்தண்டமபுழைபடவிடத்தாணீட்டி
யற்புதனகாளிதோற்பவாடியதிதுமாநீழற்
கற்புடையொருத்திநோற்குயபிலமிதுகாணமின்காணமின். (௧௩)

திருமறுமார்பன்காவற்செயல்பெறவரனைப்பூசித்
திருக்கரமுகிழ்த்துநேர்நின்றேத்திடமிதுவாமோத்தி
னுரைவரம்பகன்றமுக்கணுத்தமன்சங்கைகூட்டி
யருமறையறவோர்க்கோதுவித்திடமதனைக்காணமின். (௧௪)

அடிமுடிவிலங்கும்புள்ளுமளந்திடாதண்டங்கீண்டு
நெடுகியநெருப்புநின்றநிலையிதுமுள்வாய்க்கங்க
வடிவெடுத்தருவாநோற்குமலையிதுபலவேறாழ்
யிடையுறமுனனும்பின்னுமிருக்குமிகுன்றைக்காணமின். (௧௫)

அவுணரிற்களவஞ்ஞனவந்தகற்காய்ந்துமூன்று
புவனமுங்கவலைதீர்த்தபுண்ணியன்புறமீதாகும
தவலரும்புரங்கண்மூன்றுந்தழனுதற்றிருக்கண்சாத்திப்
பவமறுமூவரன்பிறபட்டவன்பதியைக்காணமின (௧௬)

சத்தியஞானானந்தத்துவமசைவறாரு
நித்தியபரமானந்தநிறையருணமன்றமீது
முத்தியங்குதித்தோரெய்தும்பதியிதுமுத்தனானங்கும்
பத்தியிற்பூசித்தேத்தும்பதியிதுவாகுமபாரமின. (௧௭)

பிரமனமான்முதலாந்தேவாபிரளயத்திறவாவண்ணம்
பரமனாதோணியேற்றும்பன்னிருநாமம்பெற்ற

---

(௧௩) வேடன-கண்ணப்பா கிரி-திருக்காளத்திமலை ஆடியது என்றது-திருவாலங்காட்டை ஒருத்திஎன்றது - உமாதேவியை. பிலம-காமக்கோட்டிபீடம. (௧௪) திருமறுமார்பன்-திருமால. இடம-திருமாற்பேறு. ஓத்து-வேதம் ஓதுவித்திடம் - திருவோத்தூர்.

(௧௫) விலங்குமபுளளுமெனறது-பனறியுமனனமுமாகிய விஷ்ணுவையும் பிரமனையும் (௧௬) புரம என்றது - திருக்கோவலூரை. பவம்-பிறப்பு மூவராவா - வித்துன்மாலி. தாருகாக்கன், கமலாக்கனெனனுந திருபுரத்தவரை பதிஎன்றது - திருவதிகையை.

(௧௭) சத்திய ஞானானந்தம் - உண்மையறிவானந்தம மன்றம் திருவம்பலமாகிய சிதம்பரம் பதிஎன்றது - திருவாரூரை. ஏத்தும் பதி - வேதாரணியம். (௧௮) பன்னிருநாமம்பெற்றபுரம் - பிரமபுரம, வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு. தோணிபுரம், பூந்தராய். சிரபுரம், புறவம், சண்பை, காழி, கொச்சை, கழுமலம் என்னும் பன்னிருநாமங்களையுடைய சீகாழி. மருந்துறைபதி என்றது - வயித்தீசரெழுந்தருளியபுள்ளிருக்கும் வேளூரை.

புரமிதுசடாயுசம்பாதிகள்பெரும்பூசைசெய்ய
வரமளித்திருணோய்தீர்க்குமருந்துறைபதியீதாகும். (கஅ)

மதிநுதலிமயச்செல்விமஞ்ஞையாய்வழிபட்டேத்து
மிதுதுலாப்பொன்னிக்கானமெம்மனோர்மூன்றுகோடி
மதிபெறுமுனிவர்வந்துவழிபடுமூதூரீதிப்
பதியறக்கடவுள்பூசைபண்ணியதானங்காணமின். (க௯)

கோடுநோன்குடையவேழந்தாருகன்குறைத்தகோட்டைப்
பாடறநோற்றுப்பெற்றபதியிதுமாலைசாத்துந்
தாடகைமானங்காப்பான்சூழ்ந்துபூங்கச்சிட்டேர்க்கும்
பீடுறுகலையனன்பினிமிர்ந்தவெம்பிரானூரீதால். (௨௦)

கரிமுகத்தவுணற்காய்ந்துகரிமுகத்தண்ணல்பூசை
புரிசிவங்கரமீதுதாருகறபொருதுசெவ்வே
ளரனையர்ச்சித்ததாகக்கீழ்மணற்குறியான்பாலாட்டிப்
பரன்முடிமாலைசூடுஞ்சேய்வளம்பதியீதாகும் (௨க)

(க௯) மஞ்ஞை - மயில். துலாப்பொன்னித்தானம்-துலாரவியில் தன்னில மூழ்குவோர்க்கு முத்திதரும காவிரி தீர்த்தத்தையுடைய திருமாயூரம மூதூர் என்றது-திருக்கோடிகாவென்னுர் திருப்பதியை. அறக்கடவுள் - இயமன். தானம என்றது - திருத்தருமபுரத்தை.

(௨௦) தாபதனை என்றது-முற்கலமுனிவர்குமாரராகிய சிவப்பிரிய முனிவரை. தாரகனை எனவும் பாடம் பதி - திருவெண்காடு. தாடகை மானங்காப்பான் சூழ்ந்துபூங் கச்சிட்டேர்க்கும் பீடுறுகலையனன்பி னிமிர்ந்த வெம்பிரான் என்றது - தாடகையென்னு மோரரக்கி சிவபெருமானை வழிபட்டுப்பூசித்துவருங்காலோர்நாள் திருப்பள்ளித்தாமஞ்சாத்தக்கைகளைத்தூக்கியகாலத்து இடையிற் புனைந்த கலை நழுவ அதை அவள்கண்டு கவலையுறும்போது சிவபெருமான் தலைவணங்கி பூசனையையேற்று அவ்வாறேநின்றருள, அதைக் கண்டசோழர்பிரான் வளைந்திருந்த பெருமானை நேர்நிறுத்தி தரிசிக்க முயன்றும் அதுகைகூடாமையால் மனம் வருந்துவதைக் குங்கிலிக்கலயநாயனாரறிந்து அங்குச்சென்று சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் தங்கழுத்துக்கும கயிறுபூட்டிக் தமது சிவநேயவலியால் வலித்து நேர்நிறுத்திய திருப்பனந்தாளென்னுந் திருப்பதியை.

(௨க) கரிமுகத்தவுணன்-கயமுகாசுரன். கரிமுகத்தண்ணல்-விநாயகர். சிவங்கரம்-திருச்செங்காட்டிலுள்ளகணபதீச்சரம். சேய்வளம்பதி - திருச்சேய்ஞலூர்.

கறுவிவீழ்காலன்மார்பிற்சேவடிக்கமலஞ்சாத்திச்
சிறுவனுக்காயுளீந்தசேவகப்பெருமான்மேய
வரைபுனற்பழனமூதூரதுவிதுவானைதந்த
குறையுடற்போர்வைபோர்த்தகொற்றவன்கோயில்காண்மின். ()

பங்கயக்கடவுளீந்தபரிகலம்வாங்கிக்கொண்ட
வங்கணனிடமீதாடலனங்கனையமுதுசெய்த
செங்கணனிருக்கையீதுமேழகசென்னிதன்னை
மங்கலமாமற்கீந்தமருகனிருக்கைகாண்மின. (௨௩)

திண்டிறலவுணன்றன்னைப்பெருவிரற்கீட்டுநேமி
யுண்டிடவிருந்தாக்கொண்டோனுறையதாமொருத்திமன்றல்
கண்டுகேரியாய்க்கூவல்கண்ணுதலிலிங்கம்வன்னி
யெண்டிசையறியக்காட்டினநிடமிதனைக்காண்மின். (௨௪)

சாமகண்டத்தன்றன்னைத்தானருச்சித்ததென்னர்
கோமகன்பிரமசாயைகுறைந்ததிப்பதியாங்கங்கை
மாமகந்தோறும்வந்துவந்துதற்படிந்தோர்விட்டுப்
போமகம்போகமூழ்குமபுனிதநீர்ப்பதியைக்காண்மின். (௨௫)

குருமொழிதந்தைக்கீந்தெங்குருவுறைமலையீதெங்கோன்
கருமுகில்வண்ணத்தண்ணல்கண்ணிடந்தடியிற்சாத்தப்
பொருவிறலாழியீந்தபுரமிதுநந்தியெந்தை
திருவுருவடையநோற்றதலமிதுதெரிந்துகாண்மின். (௨௬)

---

(௨௨) சிறுவன் - மார்க்கண்டேயர். சேவகம் - வீரம். மூதூர் என்றது-திருக்கடவூரை. யானை என்றது-தாருகா வனத்து முனிவர்கள்விடுத்தயானையை. கோயில் என்றது - திருவழுவூரை.

(௨௩) பங்கயக்கடவுளீந்தபரிகலம் என்றது-பிரமகபாலத்தை. இடம் என்றது-திருக்கண்டியூரை. அனங்கன்-மன்மதன். இருக்கை என்றது-திருக்குறுக்கையை. மேழகம்-ஆடு. மாமன் என்றது-தக்கனை. மருகனிருக்கை என்றது - திருப்பறியலூரை.

(௨௪) அவுணன் - சலந்தரன். நேமி - சக்கரம். உறையிது என்றது - திருவிற்குடியை. இடம் என்றது-திருப்புறம்பயத்தை.

(௨௫) தென்னர்கோமகன் - வரகுணபாண்டியன். பதி என்றது - திருவிடைமருதூரை. அகம்-பாவம். நீர்ப்பதி என்றது-கும்பகோணத்தை. (௨௬) குரு என்றது-முருகக்கடவுளை. மலை என்றது-திருவேரகமென்னும் சாமிமலையை. அண்ணல்-திருமால். புரம் என்றது-திருவீழிமிழலையை. எந்தை என்றது-சிவபெருமானை. தலம் என்றது - திருவையாற்றை.

முடங்குகாற்சிலந்தியானை மலைமகண்முளரிநாட்டத்
தடங்கடல்வண்ணனேற்றதவநகரிதுமுசசென்னி
மடங்கலேறனையாளுமவரையிதுகுடைந்தோர்பாவ
மடங்கலும்பருகும்பொன்னியாறிதுகாணமின்காண்மின். (உஎ)

இந்திவெணமுத்தாரமெனக்கிடந்திலங்குஞ்சென்னி
மன்னவனுடதென்பதமிழறிவையைப்பேர்யா •
றந்திதுறககமணமேல்வழுக்கிவீழ்ந்தாங்குத்தோற்றித்
தென்னவனுடசேய்ததாததெரிவதேகாணமினென்றான் (உஅ)

பொங்கர்மென்புதல்கனென்னப்பொருநதிசிறுகாலென்னக்
கொங்கலர்தடஞ்சிற்றூறற்குழியெனப்பழனஞ்சில்லி
தங்குமென்பாததியென்ன ததாழைதாழ்சிறுபுல்லென்னப்
பைங்குலைகதலிமஞ்சட்பாததிபோறளுறறக்கணடார். (உகூ)

பன்னிறமாடமாலையுபரிகைப்பநதிசெய்குன்
[illegible]னம்வெணகுருகுசெம்போத்தழகுபைங்கிள்ளைமஞ்ஞை
யின்னைபுள்வேறுவேறாயொழுங்குபட்டிருப்பதொப்ப
மின்னுபூங்கொடியபுட்கள்சிறகெனவிதிர்ப்பக்கணடார். (௩0)

மேறபடி - வேறு.

கணடுநாட்டுநகர்வளங்கணடந்துநடந்துகணகள்விருந்
துணடுமீளவகலவிசும்பாறொழுகிவலமாவருமுனிவர்
விணடுழாவுங்கொடுங்குன்றுநகளிப்புகதாநமவிரிபொழில்வாய்
வணடுபாடன்மயிலாடல்பயிலாடானைவளநகரும். (௩௧)

சுரதவேதம்பரவுபுனவாயினகருநதவசிதத
ரிரதவாதஞ்செய்துசிவனுருவங்கணடவெழினகரும்

(௩௨) சரதம்-உண்மை எழிலநகா என்றது - திருப்பூவணத்தை. வரதன்-அடியாா வேணடும வரததைதகொடுப்பவன். கானப்பேர் - காளையார்கோயில் சுழியல - திருசசுழியல்.

(உஎ) மலைமகள் - உமாதேவி கடலவணணன்-திருமால். தவநகர் என்றது - திருவானைக்காவை. முசசென்னி-திரிசிராவென்னும் அரக்கன். வரை - திரிசிராமலை. பொன்னி - காவிரிநதி.

(உஅ) தமிழறிவையை என்றது-ஆளுடைய பிள்ளையார் விடுத்ததேவாரத்தமிழ்வேதசசுவையையறிந்தவையைநதியை. துறக்கம்-விண்ணுலகம் சேய்தது - தூரம் (உகூ) பொங்கர் - சோலை. புதல்-[illegible]. ஊறல்குழி ஊற்றுக்குழி. பழனம - வயல். சில்லி-சிறுகீரை.

(௩0) மாலை - வரிசை குருகு - நாரை. விதிர்த்தல்-அசைதல்.

(௩௧) கொடுங்குன்று - திருக்கொடுங்குன்றம். தளி-கோவில்.

வரதனுகியரனுறையுங்கானப்பேருமலைமகளை
விரதயோகநெறிநின்றுமணந்தார்சுழியல்வியனகரும். (௩௨)

மறவாளிலங்கையிறைமகனைவதைத்தபழியான்மருண்டரியன்
றறவாணேமியளித்தவனையர்சசித்தன்றவணிநகரும்
நிறவாணமுத்தும்வயியேநிரையும்பொன்னும்விளைபொருநைத்
துறைவாய்ப்பிறவாக்கடவுள்வேய்வயிற்றிற்பிறந்ததொன்னகரும்()

துளபக்குன்றைக்கொன்றைமுடிக்குன்றமாக்குந்தொன்னகரும்
அளகைப்பொறித்தகொடியிளையோன்மானேர்நோகநிறுனைமகள்
புளககுன்றைமணர்ந்துமுதலிருந்தபொருப்பும்போர்விசயன்
வளைவிற்றுக்கவடுக்கிடந்தமுடியோன்மேயவளநகரும். (௩௪)

கொணடல்படியுந்திருவாப்பனூருந்தொழுதுகுளிர்திரைக்கை
வணடுபடியுங்கமலமுகைவையைப்பிராட்டியெதிர்வணங்கிக்
கண்டுபணிந்துதிசையெட்டும்விழுங்கியணடங்கடந்துலக
முண்டநெடியோனெனவுயாகோபுரமுன்னிறைஞ்சியுள்புகுதா. ()

மறுகுதோறும்பணிந்தெழுந்துவளைந்துவளைந்துபொற்கோயில்
குறுகிவிதியாறபொற்கமலங்குடைந்துசெய்யுங்குறைநிறுவி
யுறநிபெறவைந்தெழுதநெணணீயூற்றுமதத்துநாற்றடநதோட்
சிறுகணணைவங்கரத்துசசிகறியானையடிவணங்கா (௩௬)

மும்மையுலகுநான்மறையுமுறையாலின்றவங்கயற்க
ணம்மையடிகணமுடியுறததாழ்ந்தனபுகொடுந்தின்னருள்வாங்கி
வெம்மையொளிகான்மணிக்கனகவிமானத்தமர்ந்ததனிசசுடரின்
செம்மையடித்தாமரைவேணிசசிரமேன்மலரப்பணிந்தேத்தா. (௩௭)

---

(௩௩) மறம் - கொலைத்தொழில். அரி-இராமமூர்த்தி. வாள்-ஒளி. அணிநகர்என்றது - திருவிராமேசுரத்தை. வேய்-மூங்கில். தென்னகர் என்றது - திருநெல்வேலியை.

(௩௪) துளபக்குன்று-திருமால். கொன்றைமுடிக் குன்றம்-சிவபெருமான் தொன்னகர்-திருக்குற்றாலம். அளகு-கோழி. பொறித்தல் - எழுதல். இளையோன்-முருகக்கடவுள். ஆனைமகள்-தெய்வயானை. முதல் - இடம். பொருப்பு-திருப்பரங்குன்றம். விசயன்-அருச்சுனன். வளநகர் என்றது - திருவேடகத்தை.

(௩௫) நெடியோன்-திருமால்.

(௩௬) மறுகு-வீதி.

மேற்படி - வேறு.

அன்றிருபோதுமுண்டிதுறந்திராவறுக்குந்தீவா
ளென்றெழுமுன்னீராடிநியதிகளியற்றியைந்தும்
வென்றுளத்தன்புபாயவிளைமுழுமுதலைப்பார்மேன்
மின்றிரண்டென்னநின்றவிமானமீதிருப்பக்கண்டார். (ருஅ)

வாசமஞ்சனநறுந்தேன்கன்னறபைங்கனிமறுவிலானைந்
தாசறுமமுதமைந்துதென்மலையாரம்வாசம
வீசுதண்பனிநீர்வெள்ளமான்மதம்விரைமென்போது
தூசணிமணிபூணலலசுவையமுதினனதாஙகா. (ருக)

சதவுருத்திரத்தாலாட்டிமட்டித்துசசாந்திப்பூட்டிப்
பதமுறமனுவாலட்டபாலமுதருத்திப்பஞ்ச
விதமுறுவாசமபாகுவெள்ளிலையளித்துபபோக
முதவுறுதூபதீபாதிகளபலவுவப்பநலகா. (சo)

ஐம்முகசசைவசசெந்தீயகத்தினுந்துடுவையார
நெயமமுகநதருந்திப்பூசைநிரபபிநாலவேதஞ்சொனன
மெய்ம்மனுநூற்றுப்பத்தானமூவிலைவில்லநீலங
கைமமலரேநநிசசாநநிக்கடவுளையுவப்பச்செயது. (சக)

வாசமஞ்சனமீமராடு மந்திரமலர்கைக்கொண்டு
பூசையினபயனைமுகக்கட்புணணியன்கையினல்கி
நேசநெருக்குறக்கணகணீரையயரூறிசசோர
வீசனையிறைஞ்சியாருமஞசலிதமித்தலசெயவார். (சஉ)

---

(ருஅ) என்று-சூரியன. புந்துமென்றது - பஞ்சேந்திரியங்களை.

(ருக) மஞ்சனம-நீர கன்னல - கருப்பஞ்சாறு. ஆனைந்து-பஞ்சகௌவியம அமுதமைந்து-பஞ்சாமிர்தம். தென்மலை-பொதியமலை. ஆரம - சந்தனம மானமதம - கஸ்தூரி. விரை - வாசனை. போது - மலா. தூசு - வஸ்திரம்.

(சo) சதருத்திரமாவது - யசுர்வேதம பிரமன்முதல் சதாசிவமீறாக முறையே யேற்றங்கூறுதலால், அதனுள் நடுகண்டமாகிய சதவுருத்திர மநுக்களை யோகநாமத்தால் உருத்திரகணங்களைச் சங்காக்கிரமத்தில்வைத்து அதீத சிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக்கூறுதல் மட்டித்து - பூசி. மநு என்றது - சுவாகாந்த மூலமந்திரத்தை; அல்லது பஞ்சவாப்பு மந்திரம் என்பதுமொன்று.

(சக) ஐம்முகச சைவசசெந்தீ என்றது - பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களாற் செய்யும சிவாக்கினியை துடுவை - நெய்த்துடுப்பு. மெய்ம்மனு நூற்றும்பத்து என்றது - சகஸ்திரநாமங்களை. மூவிலைவில்லம்-மூன்று தளம்வாய்ந்த வில்வம். நீலம்-நீலோற்பலம். கைமலர்-கைகளாகிய மலர்.

## எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பழியொடுபாசமாறுகெடவாசவன் செய்பணிகொண்டவண்ட சரணம், வழிபடுதொண்டர்கொணட நிலைகண்டுவெள்ளிமணிமன் றுளாடிசரணஞ், செழியன்விளிந்திடாதபடிமாறியாட றெளிவித்த சோதிசரண, மெழுகடல்கூவிமாமியுடன்மாமனுட விசைவித்தவா திசரணம். (௪௩)

வெங்கரியாவிசோரநரசிங்கவாளிவிடுவேடரேறுசரணம்
புங்கவர்தேறவாதிமறையுட்கிடந்தபொருளோதுபோதசரணம்
வங்கமதேறிவேலைமகரம்பிடித்தவலையாண்மணாளசரணங்
கங்கணநாகம்வீசிநகரெல்லைகண்டகறைகொண்டகண்டசரணம். ( )

மைந்தனிலாழிமேருமகவானகந்தைமடிவித்தசித்தசரணஞ், சுந்தர நாமவாளிபணிகொண்டுகிள்ளிதொகைவென்றவீரசரணம், வெந்தி

(௪௩) பழி என்றது-விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பிரமஹத்தியை. பாசமென்றது-ஆணவம் மாயை கன்மம். திரோதானம், மாயேயம் என்னும் பஞ்சமலங்களை. இவற்றுள் கன்மமலமாவது, நெல்லின்கண் முளை. முளைத்தற் சத்தியைத் தோற்றுவிப்பதுபோல, உயிரின்கணுள்ள சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல். மாயாமலமாவது-முளைப்பதற்கு அநுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந் தவிடுபோல அச சுகதுக்கங்கள் அவ்விடத்துத் தோன்றுதற்குத்துணைக்காரணமாய் நின்று தன்காரியமாகிய ¤நுகரணமுதலியவற்றையும் உயிரையும்இயைவித்துநிற்றல் ஆணவமலமாவது-அம்முளை அவ்விடத்துத தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உமியைப்போலவற்றை முறுகுவித்து அசசுகதுக்கங்களை யுயிர் நுகருவண்ணம் நிலைபெறுத்துதல். மாயேயமலமாவது-அச சுகதுக்கவிளைவுகளுக்கெல்லாம் இடனாய்நின்று ஆன்மாவின் அறிவு. இச்சை. செயல்களையேகதேசப்படுத்தி நிற்றல். திரோதானமலமாவது - அம்மலங்கட்கு அநுகூலமாய் நின்று பக்குவம்வருங்காறும் அவ்வான்மாவை மறைத்துப் பாகம்வருவித்து நிற்றல். தொணடாரவார்-பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதர். நிலை என்றது - திருநடங் தரிசித்துணணும் நியமத்தை.

(௪௪) கரிஎன்றது-சமணரால் விடுக்கப்பட்ட யானையை. புங்கவர்என்றது-கண்ணுவர்முதலிய முனிவர்களை. கறை-கருநிறம்.

(௪௫) மைந்தன் என்றது - உக்கிரகுமார பாணடியனை. ஆழி-கடல்; ஆழத்தையுடையதென்னும் பொருளது. மகவான் - இந்திரன். கிள்ளி - (விக்கிரமச்) சோழன். தொகை என்றது - சேனைகளின்கூட்டத்தை. மாறன்என்றது - அபிடேகபாண்டியனை. கல்லின் மாதர் என்றது-பட்டமங்கையென்னுந் திருப்பதியில் நூற்பட்டபாறை வடிவமைந்த இயக்கமாதராறுவரை.

றன்மாறன்முன்கலுருவானைகன்னன்மிசைவித்தசித்தசரண, மூந்
தியகல்லின்மாதர்பெறவட்டசித்திமுயல்வித்தயோகிசரணம். (௬௫)

திருமணிமைந்தன்மைந்தன்முடிசூடவிற்றதிருமல்குசெல்வசரண
மருமகனென்றுமாமனுருவாய்வழக்குவலிபேசுமைந்தசரணங்
குருமொழிதந்துநாரைகுருவிக்குவீடுகுடிதந்தவெந்தைசரணம்
வருபழியஞ்சிவேடமகனுகிரங்குமதுராபுரேசசரணம். (௬௬)

விருத்தகுமாரபாலவருணமேனிகொண்டுவிளையாடுமணணல்சரண
குரததியைநசசுபாவிபுயிருண்டுசோரிகுடைவாகைவேலசரணங்
கருததிசைபாணனுளினிசைபாடிமாறுகளைவேதகீதசரண
நரிததிரணமாவைமீளநகரஙகலஙகநரிசெய்தநம்பசரணம். (௬௭)

முறபகலாறிரணடுசிறுபனறிபுணணமுலைதந்தவனனைசரணம்
பொறபுறுமாயவாளையடலேறுகொணடுபொருதட்டசிட்டசரணம்
பறபலஞாலமெஙகுமடையப்பிரமபுபடுமெட்டமூாததிசரணங
கறபிஞெநததிமனறலறிவிககமூன்றுகரிதந்தவள்ளல்சரணம். (௬௮)

அளவைகளாலுமவேத முதனூலகளாலு மயன்மாயனாலுமளவா
க், களவையுனக்குநாம குணசினனசாதி கதிசெய்தியில்லையவையு,
முளவெனயாமறிந்து துதிசெய்யவேகொலுலகஞ் செயன்பினெளி
தாய், விளையருணமேனிகொணடிவ் வறுபத்துநாலுவிளை யாடல்
செய்தபடியே. (௬௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

எனததுதிததவசிட்டாதி யிருடிகளைக்குறுமுனியை யெறிதே
னீப, வனததுறையுஞ்சிவபெருமா னிலிஙகத்தின் மூர்த்தியாய் வந்
துநோககிச. சினததினைவெனறகந்தெளிந்தீர் நீர்செய்த பூசைதுதி

---

(௬௬) மைநதன்மைநதன எனறது - உக்கிரகுமார பாணடியன் பேரனாகிய அபிடேகபாணடியனை. (௬௭) சோரி-உதிரம். வாகை-வெற்றிமாலை மாறு எனறது - பகைவனாகிய ஏமநாதனை.

(௬௮) ஒருததி என்றது - வைசியப்பெணணை. மன்றல்-கலியாணம். கரி - சாட்சி. (௬௯) அளவை என்றது - காட்சி, அநுமான முதலியபிரமாணஙகளை. வேதமுதனூல்களென்றது-வேதமுதலிய முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல்களை. வேதமுதலியநூல்களும் ஓரளவையேயாதலின் வேறுபிரிததுக்கூற லெற்றுக்கெனின், ஏனைக் காட்சியனுமானஙகள் போலாது, அறியக்கூடாத பொருளை ஆத்த வாக்கியமாக்கொண்டுணாகிற்றலின்.

(௬௯) சின்னம் - குறி. கதி - பிறப்பு. செய்தி - தொழில்.

தெய்வத்தான, மனைத்தினுக்குமனைத்துயிர்க்கு நிறைந்துநமக்கான
ந்தமாயிற்றென்னு. (௫0)

சிறந்தவருள்சுரந்துகுரு முனியைவருகென்றுகரஞ் சிரமேல்
வைத்துப், புறந்தடவியெமையொப்பாய நீயேநின்கற்புடைய பொ
லங்கொம்பன்னு, ளறந்தழையு முமையொப்பா ளாதலினு லுமை
யொப்பா ரகிலத்தியாரே, நிறைந்ததவம் புரிந்தோனுந் தவத்துறுதி
பெற்றோனுநீயேயன்றோ (௫க)

உனக்கரிய வரமினியாந் தருவதெவனுனக்கரிதா வொன்றுங
காணே, மெனக்கருணைசெய்திலிங்கத் திடையிச்சைவடிவாய்ச்செ
ன்றிருந்தானுக்த, னக்கரியவரநல்குஞ் சிவலிங்கந்தன பெயராற்
றுபித்தான்றன், னினக்கருணைவசிட்டாதி முனிவர்களுந் தம்பெய
ரா லிலிங்கங்கண்டார். (௫உ)

எத்தியருச்சனைசெய்து நினைவிலரிதாயனபி லெளியவட்ட,
மூர்த்தியையங்கயற்கண்ணி யன்பனைமுப்போதும்போய் முடிதாழ்
ந்தின்பம், பூத்தமனத்தினராகிக் கருவித்தேனபொதிந்தசிறு புட்
போலந்த, மாத்தலனில்வசிட்டாதி முனிவர்தபோ வனஞ்செய்து
வதிந்தார்மன்னோ. (௫௩)

அருச்சனைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் எ௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௩௬௩.

# திருவிளையாடற்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்.

(௫உ) இச்சைவடிவாய்என்றது - இயல்பாகவே பாசங்களினீ
ங்கிய சுதந்திரராதலின்.

(௫௩) கருவித்தேன்-மிக்கதேன்; கருவி—கூட்டம். இது தா
னியாகுபெயராய்த் தேனடைமேல் நின்றது. நினைவில் அன்பில்
என்றதில் நான்கனுருபு நிற்குமிடத்து ஏழனுருபு நிற்றல் உருபும
யக்கம். உம்மை - முற்றும்மை

உ

சிவமயம்.

சுத்தசைவராகிய

# பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

# மதுரைப்

# பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

காப்பு.

பைந்தொடிபாற் சொக்கர் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிச்
செந்தமிழைப் பாடச் செயலளிக்குஞ் - சந்ததமுஞ்
சிந்தாவளமதுரைச் சித்தி விநாயகனே
தந்தா வளமதுரை தந்து

## நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மேகம்வரக்கண்டுளங்களித்து விரிக்குந்தோகைமயிலாடப்
பூகமனைத்தும்வெண்டரளம்பொழியுமதுரைக்கயற்கண்ணாள்
பாகமிருக்குஞ்சொக்கபசுபதியாயண்டப்பரப்பாகி
எகமெனக்கொண்டிருப்பாரென்னிதயத்தலத்துமிருப்பாரே. (க)

இருக்குந்திருக்கோலமுமுமையாளிடப்பாகமுநூலிலங்குகின்ற
மருக்குலவுமார்பமுமபயமுமவரதாபயமுமான்மழுவுந்
திருக்குண்டலமுமதுரேசர்சின்மூரலுமென்கண்மனத்தை
யுருக்கும்வதனம்புயமுமெனக்குவகைவிளைக்குமுயிராமே. (உ)

விளக்குமுயிரிற்பிறந்தொடங்கிமேவுமவத்தைதனைப்போலக்
கிளக்குமுலகநின்பால்வந்தடங்கக்கிடந்தகீர்த்தியெல்லாம்
வளைக்குமிடமோசிறக்கிலமதுரைக்கயற்கண்மடந்தைமுலை
திளைக்குமணியேதெவிட்டாததேனேமுக்கட்செழுங்கனியே (௩)

---

(காப்பு) சிந்தா என்னுமாறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் கெடாத என்னும்பொருளதாய நித்தியத்தையுணர்த்திநின்றது. தந்தாவளம்-யானை. அது-பகுதிப்பொருள்விகுதி. (க) அண்டப்பரப்பு-அண்டகோடிகள். ஏகம்-விராட்டுருவரும். (உ) வரதம்-விரும்பியவற்றைத்தருங்கரம். அபயம் - பயந்தீர்க்குங் கரம். வதனம்புயம்-முகமாகியதாமரைமலர். (௩) அவத்தை - துன்பம்; பஞ்சாவஸ்தைகளென்பதுமொன்று.

கனியுங்கிழங்குங்கருக்காயுங்காற்றுஞ்சருகுமருந்தியிரு
பனியுமழையும்வெயிலுநின்றுபடிவந்திரிந்துபுலனைந்தும்
முனியும்படிவீணருந்தவஞ்செய்முனிகாண்மதுரைபுகுவீரேல்
இனியுங்களுக்குமதுரேசரெல்லாப்பதமுந்தருவாரே. (௪)

தருவேவறிஞர்க்கிருநிதியேசனகாதியர்க்குப்பொருளுரைத்த
குருவேகுருமாமணிச்சுடரேகோதிலாதசெழுந்தேனே
யருவேயுருவேயருவுருவேயகிலாண்டமுமவந்தடங்குதற்கோர்
கருவேமதுரைவருகடப்பங்காட்டாயுனைநீகாட்டாயோ. (௫)

காட்டத்தெரிபோற்கலந்தநெறிகாட்டதெரியுமேங்குமனக்
கோட்டத்தெனதுசிற்றறிவாற்குறிக்கப்படுமோகூறாயநீ
ஈட்டக்களிவண்டடைகிடக்குமிதழிக்கினம்போலவேப்பலங்கல்
சூட்டப்பசும்பொன்முடிசூடுஞ்சொக்கேமதுரைத்தூயோனே. (௬)

தூயகயற்கண்மடக்கொடிசேர்சொக்கேமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே
சேயபவளகிரியேயென்சிந்தாமணியேதெள்ளமுதே
காயமுதலாங்கடைச்சரக்குனக்கருவூலத்திலிருந்துவரும்
மாயமறியேனிச்சரக்குமாறாச்சரக்கோகூறாயே. (௭)

கூறென்றுளதாஞ்சத்தியொருகூறுஞ்சிவமேகூறுங்கால்
வேறென்றுளதோமெய்யுனக்குமெய்கண்டவர்க்குவெளியாமால்
ஏறென்றுடையபசுபதியேயெழுவாரிதியுமழைத்ததுவையை
ஆறென்றழைத்தவருட்கடலேயாலவாயிலமர்ந்தானே. (௮)

அமரர்க்கிறைவாமும்முலைப்பெண்ணுனைக்குமரிக்கழகாதென்
குமரித்துறைவாவென்றுநித்தயக்கூடற்சிவனைப்பாடாமல்
தமருக்கெனினும்பசிதணிக்கத்தறுகட்கொடியர்தமைப்பாடிக்
கமருக்கிறைப்பாக்கினமானகலைவாணருநெஞ்சுலைவாரே. (௯)

---

(௪) இருபனி-முன்பனிபின்பனிகள். பனியும் மழையும்வெயிலும் என்றவற்று ளேழனுருபு தொக்குநின்றது. (௫) இருநிதி-சங்கநிதி, பதுமநிதிகள். பொருள்-பதிப்பொருள்.

(௬) காட்டம்-விறகு. கலந்தநெறி என்றது-சகலான்மாக்களிடத்தும் அந்தரான்மாவாகவிரவிநிற்றலை. கோட்டம்-இடம். வேம்பு-வேப்பென வலிந்துநின்றது. (௭) காயமுதலாங் கடைச்சரக்கு என்றது-தனுகரண புவனபோகங்களை. கருவூலம்-பண்டசாலை. மாறா-அழியாத. (௮) மெய்கண்டவா – சித்தாந்த உண்மையுணர்ந்த பெரியோர்கள்.

(௯) மும்முலைப்பெண்-தடாதகைப்பிராட்டியார். குமரித்துறைவா என்றது-சோமசுந்தரபாண்டியனை. தமர்-சுற்றம். கமர்-வெடிப்பு.

உலைமேன்மெழுகொத்துறுபிணியாலுருகவிதிசற்றுருகாதென்
தலைமேலெழுதுந்தீயெழுத்தைத்தணணீரெழுததாத்தணிப்பாயோ
முலைமேல்விளங்குமுத்தெனவெண்முறுவலரும்புமோட்டிமய
மலைமேன்மருந்துகலந்தமுக்கண்மருந்தேயாலவாயானே. (௧௦)

வேறு.

வாயினுமபுலையுடம்பினுமனத்தினுமறத்துறைபடிந்தாடு
நாயினுங்கடையேனகிடைநோயொடுநலகுரவொழிக்காயோ
தீயினுங்கொடியார்புரம்பொருந்தனிச்சிங்கமேயெனநோவே
தாயினுந்துணையேமதுரேசனேத்தாவங்கடந்தோனே. (௧௧)

தத்துவப்பெருநாடகசாலையுஞ்சமைத்தவிநயங்காட்டி
அத்தலத்தெனையாட்டுவிப்பாயுமெனறுடலைக்காணபாணும்
எய்த்திடப்பெருகெழுதிரைநீங்கிலாகெடுதெனக்கிளைப்பாற
வைததுமெய்ப்பதந்தந்தருள்வள்ளலுமதுரைவெள்விடையானே. ()

வெள்விடைக்கொடியுயாத்துசொக்கேயைந்துவிடயமென்ற
டுதேதாதுங, கள்வருக்கெனதறிவறைபோனதென் கருத்தைநீயறி
யாயோ. உளவருத்தமுமபிறவமேகணடிருகதொளித்தனையெனையு
ய்யக், கொள்வதறகிதுபருவமெனறேயினிக்கூப்பிடச்கடவேனே.

கடவதொன்றிலையுரைசெயமனமுதறகரணமுஞ்செயலாதி
அடவருந்துயரின்பமுநீயெனையருத்துதலறியேனன்
மடவனம்பெடைக்குருகொடுமணநதெயமணஞ்செறிமலர்க்காவிற்
குடவலம்புரிமுழங்கவானமுழவதிர்கூடலம்பதியானே (௧௪)

கூடலாதியையணங்கொருபாகனைக்குணங்குறியிலலானை
வீடலாவெளிவீட்டிருந்திமையிலாவிழியினுறக்கணடோர்கள் [ப்
ஓடலாதுபொற்கலத்துண்டு பெண்ணலாரொண்ணலத்துறையாடி
பாடலாடலிறபயிலினுமிருவயிற்பற்றறுந்திருப்பாரே (௧௫)

(௧௦) விதி-பிரமன். தீயெழுத்து - போகூழ். இமயமலை மேல் மருந்து உமாதேவி (௧௧) மறத்துறை-தீநெறி கிடை-படுக்கை.

(௧௨) தத்துவம்-தேகேந்திரியப்பிராணாந்தக்கரணசமூகங்களை. அவிநயம்-நாடகாங்கம். எழுதிரை-எழுபிறவிக்கடல் தீயினுங்கொடியார்-திரிபுராதிகள் இளைப்பாறவைத்தது என்றது-சங்காரநிலையை.

(௧௩) அறைபோதல - ஓட்டைபோதல். (௧௪) மனமுதற் கரணம்-அந்தக்கரணங்கள். செயலாதி என்றது-இச்சாஞானக்கிரியைகளை. துயர் இன்பம் என்றது-இருவினைப்போகங்களை. குருகு என்னும் பறவைப் பொதுப்பெயர் பெட்டையன்னத்தை யுணர்த்தி நின்றது. வான்முழவு - மங்கலவாத்தியம்

(௧௫) வெளிவீடு-சிதாகாசம். இமையிலாவிழி - அகநாட்டம். இருவயிற்பற்று-அகப்பற்றுப்புறப்பற்றுகள்.

பற்றுக்கோடுநின்பதமன்றி யிலைநெடும்பாய்மரக் கொடிபோலச், சுற்றுக்கோடியுஞ் சுழன்றுமெய்த்தேனினித துன்புறுந்தகை யென்னேனே, கற்றுகசோதறக் தெளிந்தவர்க்கமுதமே கயற்கண்ணாதிடப்பாகம், பெற்றுக்கோயில்கொண் டமர்ந்தருளாலவாய்ப் பிறையணிசடையா. (கசு)

சடைக்கிசைந்தவெண் டிங்களுங்கங்கையுஞ்சங்கவெண்குழைக்காதும், படைக்கணிச்சியுஞ் சூலமுஞ்செங்கையும் பங்கயத்திருத்தாளும். கடைக்கணித்தருள் சுரந்தகண்களுமணிக் கண்டமுமதுரேசர், அடைக்கலப்பொருள் காக்குநன்னெறியுமியா னயர்ப்பனோ வயரேனே. (கஎ)

அயாக்கிலேனுனைநினைக்கிலேன் பிறரைநின்னாலவாயகம்விட்டுப், பெயர்க்கிலேன்பதமென்னவும்பெறுவனோபெறற்கரும்பொருள்யாதோ துயர்க்கிலேசமற்றனதுபொன் னாலயஞ்சூழ்ந்துகை தொழுதேமெய் வெயர்க்கிலேனையும் புரந்தருள்வள்ளலே வெள்ளியம்பலத்தானே. (கஅ)

வெள்ளியம்பலவாணனைப்பாணனுக்கால்விறகுவிற்றுழல்வானைப்
புள்ளியம்புலித்தோலுடையாளனைப்புந்தியாறத்தொழுதார்கள்
பள்ளியந்துலாவேறுவாமணிமுடிபரிப்பர்பாரமுழுதாள்வார்
தெள்ளிருங்கலைஞானமகப்பெறுவர்பின்சிவகதியடைவாரே (ககூ)

அடைந்தவாக்கருள்வெள்ளிமன்றுடையசெயானந்தக்கடலூடு
குடைந்தவாக்கமுதெழுமதிலெழுபவக்குரைகடற்கரைகாண்பார்
மிடைந்தவாக்கவெண்குடைவளைமுழக்கவிரிகடல்கிடந்தார்ப்பக்
கடைந்தவாக்கமுதெழுமதிற்பவக்கடலகடப்பரோகடவாரே (உ0)

வேறு.

கடவரையுரிவைபோர்த்துக்கதம்பகாந்தாரத்தாடும்
வடவரைவளைத்தசெந்தேன்வான்மகன்முடிக்குமேலாந்
தடவரைச்சென்னிதாங்குந்தண்ணறுந்துறையின்வேட்ட
முடவரைநிகர்ப்பநாலுமுகந்துணத்தொடங்கினேனே. (உக)

---

(கசு) பற்றுக்கோடு-ஆதரவு. கோது-குற்றம்.

(கஎ) கணிச்சி-மழு. மணிக்கண்டம்-நீலகண்டம். அயர்ப்பு-மறதி. (கஅ) பெறற்கரும் பொருள்-கிடைத்தற்கரியபொருள். துயர்க்கிலேசம்-ஒருபொருட்பன்மொழி; மிகு துன்பம் என்பது பொருள். (ககூ) வாணன்-வாழ்நன் என்பதன் றிரிபு. பள்ளியந்துலா-சயனதண்டிகை. கலை-சாமுத்திரிக நூல்.

(உ0) ஆனந்தக்கடல்-சொக்கநாதப்பெருமான். அமுது - சிவானந்தவமுது. பவம்-பிறப்பு. வர்க்கம்-கூட்டம்.

(உக) கடவரை-யானை. கதம்பம்-கடப்பமரம். காந்தாரம் - வனம். வடவரை-மேருமலை. வான்மகன்-இந்திரன். நறா-தேன்.

தொடங்குமைந்தொழிலுமோயப்பெயர்த்துமோதொடங்குவாயீ
தடங்குவதெந்தக்காலமாருணக்கயிக்கமையா
முடங்குபைங்குலையிற்பூந்தேன்முரிதிரைப்பரவைக்கேழு
மடங்குதண்கதலிசாய்க்குமதுரையிற்சிவபிரானே. (௨௨)

சிவமொடுசத்தியாகிசகமெலாநிறைந்தநீயே
நவவடிவெடுத்தாயிந்த்ரஞாலமோகோலமேயோ
பவமறத்தவஞ்செயாதபழவினைகொடியேற்கின்று
தவவெனப்பொலியுங்கூடற்சயம்புவேயியம்புவாயே. (௨௩)

இயம்பிடுமிருளைநீக்கியென்னைவெளிப்படுத்தலவேண்டும்
கயம்படுதுறையிலவீழ்ந்தகண்ணிலிகருகுகவான்போற்
பயம்படவெண்பொறசோதிபடருமன்றத்திலூடு
நயம்படுமறைகளபாடநாடகநவிற்றுவோனே. (௨௪)

நாடகத்தொழிலவராதநட்டுவக்குறையோநாளும்
பாடகப்பதுமம்பூத்தபாதத்திரக்குறையோசொலலாய
சூடகத்தளிர்க்கைபாகாசோமசுந்தரனேகூடல
ஆடகக்குன்றேயென்னையாட்டுவித்தனைநன்றே. (௨௫)

நன்றுளேனலலேனயார்க்குநலலறம்புரியேனன்றிக்
கொன்றுளேனற்றம்பாரக்குங்கூற்றுவன்விடுவானல்லன்
இன்றுளேனுளையில்லேன்யமன்வருமபோதுனவெள்ளி
மன்றுளேயிருந்தசொக்கேவழக்குநீயென்சொல்வாயே. (௨௬)

என்சொல்வேனென்சொலவேனென்னேழைமையிருந்தபாவம்
புன்சொலாறபாடிப்பாடிப்புகழ்பெறவிருமபாநின்றேன்
வன்சொலார்முன்செலாதமதுரையிறசொக்கேவேதம்
உன்சொலாலுன்னைவாழ்த்தியுன்னையுமுணராதன்றே. (௨௭)

உன்னையேபொருளென்பாாமற்றொருவரைப்பொருளென்பா
ரோ, பொன்னையேபொதியப்பார்ப்பார்புழுதியைப்பொதிவார்கொ

---

(௨௨) ஐந்தொழில் என்றது-பஞ்சகிருத்தியங்களை. பரவை-கடல். கதலி-வாழை (௨௩) நவவடிவாவன-சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன். மகேசுரன், உருத்திரன், மால், பிரமன்என்னும்நவபேதங்கள். பழவினை-ஆணவமலம்

(௨௪) இருள்-ஆணவமலம கயம்-யானை.

(௨௫) பாடகப்பதுமம் என்றது - பாடகமணிந்த தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களை. பாத்திரம் என்றது-நடியை. சூடகம் - வளை. ஆடகம்-பொன். (௨௬) அற்றம் - சமயம். கூற்றுவன்-உடலுயிரினைக்கூறுபடுத்துவோன்; யமன். (௨௭) ஏழைமை-பேதமை. வன்சொலார்-கொடுஞ்சொலுடையவர். (௨௮) பொதிதல்-அணிதல்.

ல்லோ, அன்னையேதந்தையேதென்னாலவாய்சசொக்கேதஞ்சம், பி
ன்னையேதுணையலாமற்பிறந்திறந்துழலுவோர்க்கே. (உஅ)

பிறந்திறந்துழல்வீர்நீஙகள்பிறதெய்வந்தொழுதோவுய்வீர்
கறந்தருந்தினருமுணடோகறபசுமுலையைககையால்
அறந்துறந்தவர்கசெய்தாதவாலவாய்சசொக்கர்தாளை
மறந்திருந்தினிக்கெடாமல்வணஙகுவீர்வணஙகுவீரே. (உகூ)

வணஙகினர்க்கிதஞ்செய்யாமலமறலிவாய்க்கிரையாய்வாழும்
பிணஙகளைப்பின்செல்வீாநுமபேதைமைதவிரவேணடில்
அணஙகினுக்கணஙகுகூடலங்கயறகணணாள்பாகன்
குணஙகளைப்பரவியன்னோன்கோயிலைவலஞ்செய்வீரே. (௩௦)

வேறு.

செயவானுஞ்செய்விபபவனுஞ்செயும்பொருளும்
பைவாளரவப்பணிதரிததசொககேநீ
யுயவாரஃதறிவாருன்னருளென்றுன்னியவர்
வைவாரைநோவாாமதிப்பாரைவாழ்ததாரே. (௩க)

வாழ்வார்க்கியறகைமதுரேசாகோயில்வலஞ்
சூழ்வாாகருதசதொணடுசெயுந்துன்பமிலாப்பேர்வாழ்க்கை
வீழவார்ககடையாளமவீணரொடுகூடிவெறுங
கூழ்வார்ப்பவர்தமக்குககுறறேவல்செய்வதுவே. (௩உ)

குற்றேவலசெய்பவரைககுமபிடேன்கோயிலவலஞ்
சுற்றேன்மெழுகேன்சுடாததிரியுநதாணடுகிலேன்
கற்றேனுமல்லேன்கடம்பவனசசொககேநான்
மறறேதினியுரைககேன்வனகூறறுககென்கூறறே. (௩௩)

கூற்றுக்கோல்கோடான்கொடியவனென்றென்னையனல்
ஆறறுககோகீழ்ப்படுததியணணாததலசெய்யாத
சேற்றுக்கோவீழ்த்ததிரிகின்றான்வீழாமல்
ஊற்றுக்கோல்சொக்கேயுனதருளென்றுன்னேனே. (௩௪)

---

(உகூ) அறந்துறந்தவா-தருமவிரோதிகள். (௩0) இதம் - நன்மை. அணங்கு-தெய்வப்பெண்.

(௩க) பை-படம். வைதல் - இகழ்தல். (௩உ) வீழ்வார் என்றது-நரகத்திலழுந்துவோரை. (௩௩) கூற்று-யமன். என்கூற்று-என்சொல். (௩௪) கோல்கோடான்-நீதிதவறான். கோல் - நடுநிலை. ஊன்று கோலென்பது-ஊற்றுக்கோலென வலிந்துநின்றது.

உன்னார்பிறப்பருடையாய்கயற்கணமு
தன்னாளுநீயுமகலாதவீற்றிருப்புந்
தென்னாலவாயுந்திருமதிலுங்கோபுரமும்
பொன்னாலயச்சிறப்புமபொற்கமலவாவியுமே. (௩௫)

வாவியாகூடனமணிகண்டத்தானையின்னே
சேவியாநாட்குறித்துச்சேவிப்போமென்பதென்னே
ஆவியார்போமபோதவரைமறித்தாணையிட்டுக
கூவியார்மீட்பார்குடிபோனவீட்டிடே. (௩௬)

வீடுகட்டிமாடுகட்டிமெய்யிறுகக்கட்டுமெவினைப்
பூடுகட்டிவிட்டுப்புறப்படமாட்டாதுலண்டு
கூடுகட்டியாங்கேயெனகோட்டைகட்டினேன்கடப்பங்
காடுகட்டியாளுமுகக்கட்கட்டித்திரவியமே. (௩௭)

கட்டுக்கிடையாமென்கன்மவித்திலேகுருத்து
விட்டுப்படருமிந்தவேலிகட்டாவேளாண்மை
தட்டுப்படாதாயத்தலையானடப்பதென்று
மட்டுப்படுமோமதுரைச்சிவகொழுந்தே (௩௮)

கொழுந்துமதியணியுங்கூடலிலெங்கோவே
யுழுந்துருளும்போதெனினுமுள்ளுவகையுள்ளூறச்
செழுந்துளவநாறுந்திருவடிக்கீழ்நெஞ்சம
அழுந்துவதொன்றலலாலமருலகுமவேண்டேனே. (௩௯)

வேண்டாரபுரமெரியவில்வளைத்தசேவகனே
தூண்டாமணிவிளக்கேசொக்கப்பெருமானே

(௩௫) உன்னார் - நினையாதவர். (௩௬) வாவி - நடைக்கிணறு. ஆவியார் - பிராணனை. இது. "உயர்திணைமீறுபோ லஃறிணைவருதலும அஃறிணைமீறுபோ லுயர்திணைவருதலும், மருகல்விதியெனவறைந்தனர் புலவரெனவுஞ் சூத்திரத்தால ஆர் எனனும உயர்திணைப்பலர்பால விகுதிபெற்றது. குடிபோன வீடென்றது - உயிர்நீங்கியஉடலை

(௩௭) பூட்டு என்றது - பூடென நின்றது. இடைக்குறை உலண்டுகூடுகட்டியாங்கு என்றது - உலண்டாகிய கோற்புழுவானது அச்சமின்றி வசிக்கவெண்ணி வெளியிடஞ் சிறிதுமின்றிக் கட்டிய கூண்டுக்குளகப்பட்டிறந்தலை. கோட்டை என்றது - தேகத்தை.

(௩௮) கட்டு - பந்தம கன்மம்-காமியவினை. குருத்து - முளை. வேலி - வரம்பு. வேளாண்மை என்றது - பிறவியை.

(௩௯) செழுந்துளவநாறுந் திருவடி என்றது - எண்ணிறந்தவிஷ்ணுக்கள் வணங்குந்தோறும அவர்களணிந்த துளவமாலையின் மணந்தோயப்பெற்ற வடிகளாதலின். (௪௦) வேண்டார்-பகைவர். புரம்-திரிபுரம். அடிச்சேரி - திருவடியைசசேர்ந்தவன்.

ஆண்டார்பெருமையடிச்சேரிக்காகாதோ
நீண்டாவினையேன்சிறுமையென்றுதீர்ப்பாயே. (௪௦)

வேறு.

பாயிருக்கத்தரைகிடத்தும் வினையின்பான்மை பழமிருக்கக் காயுதிர்க்கும்பழுத்திடாத, காயிருக்கப்பழமுதிர்க்கு மெனவொணாத கழிமடனும்பிணியுங்கலியுநீக்காய், சேயிருக்குங்கொன்றையணிசொக்கேமிக்க திலகநுதற்கயற்கணுமைமுலகமீன்ற, தாயிருக்கநீயிருக்கத்துணையிலார்போற் றளர்ந்திருக்கநீதியுண்டோ சரணபுக்கேனே. (௪௧)

சரணமலர்கணடிறைஞ்சு மெதிகள்யோகர் தவமுனிவர்முதலோர்க்குச்சகளமாகி, அரணமலிதமிழ்க்கூடலாலவாயிலம்மையொடுமூலலிங்கத்தமர்ந்தகோவே, கரணமறியாதுயிருமறியாதென்று கடவுளருட்கணகாட்டக் காணகின்றோர்க்கு, மரணமுதல்வன்பிணிகள்வரவொட்டாதவயித்தியனீயுனதருளேமருந்துதானே. (௪௨)

தான்விளைகருங்கருஞ்சேறறைக்கழுவிநீக்குந் தணபுனல்போலிருவினைக்குந் தனுவாய்நின்ற. ஊன்விளைக்கு மொழிகருமெனுமுறையாலிந்த வுடலிருந்தன்றேவுறுதிபயககவேணடுமே நான்விளைக்குமிதன்றொழிலுக் கெனையுங்காட்டி நடத்துவிக்குமதிகாரிநானன்றேசெந், தேன்விளைக்குங்கடம்பவனநாதாதெய்வத திருவாலவாயமர்ந்ததேவதேவே. (௪௩)

தேவியரைத்திருக்கழுத்திலமரப்பூட்டுந் திருநாணமங்கலநிலையிற்றிரியாவண்ணம. மேவியமைக கடலவிடத்தை மிடறறேவைத்துவிரிஞ்சன்மாலாதியந்த விண்ணோர்கசெலலாம, ஆவியுறசசெய்தருளென்னப்பாகூட லாலவாயருமருந்தேயடியனேனைப், பாவியெனத்திருவுளத்திலடைத்தன்றோவென் பழவினையைத தீர்த்தருட்கணபார்க்கிலாயே. (௪௪)

பாரறியு மறிவினும்பபாரமேனின்ற பசுஞானத்தாலு மெட்டிப்பார்க்கொணாத, பேரறிவேசிறறறிவேற்கிருளைநீக்கும் பேரொளி

---

(௪௧) மடன் - அறியாமை. கலி - துன்பம். சே-இடபம். அல்லது பசுமைநிறம். சரண - அடைக்கலம.

(௪௨) எதிகள் - முற்றததுறந்தவர். சகளம் - உருவத்திருக்கோலம். அரணம்-காவல். கரணம் என்றது - பாசவறிவினை.

(௪௩) தனுவாய் - இருப்பிடமாய். ஊன் என்றது - உடலையுணர்த்திநின்றது. உறுதி - முத்திசாதனம்.

(௪௪) மை-கருமை. மிடறு-கணடம். விரிஞ்சன்-பிரமன்.

யேயங்கயற்கண் பிரியாதரனே,யாரறிவார்தமிழருமையென்கின்றே னென்னறிவினமன்றோ வுன்மதுரைமூதூர், நீரறியுநெருப்பறியும றிவுண்டாக்கி நீயறிவித்தாலறியுநிலமுந்தானே. (சுகு)

நிலத்தூடுநிலத்தினுயிர்ப்பயிர்களூடு நெடுவிறகிற்றீயூடுமபோ லின்பத, நிலததூடுதயிலமெனவுறைவாயிந்தச சீவன்முத்திபுரமெ ன்னுந்துவாதசாந்தத், தலததூடுனறிருவருளென் னிடத்தேதைவைத் துத்தருவாகிப்புதலாகித் தரியென்றாலும். மலத்தூடுபுழுவடிவாய்ப் பிறவென்றாலு மறிததுமொழியேன்செனன மனக்கொள்வேனே.

கொள்ளிவட்டமகறங்குதிரை சகடககாலவெண குறுந்தொடி யார்தயிர்மதது நெடுநதாளூஞ்சல், எள்ளிவிட்டதொழிற்பிறவித்த ண்டல்போக்கி யிறைவாயகுநமன்குடிகாளின்றுநீர்தாந், தெள்ளியி ட்டவெளளைநிலாததெளித்தல்போலுந் திருவாலவாயிறைவன் றிரு வெணணீற்றை. அள்ளியிட்டாறபுளளிபிட்டகணககுமாற்றி யமரு லகிற்கணக்கனெழுத்தழிக்கலாமே (சஎ)

அழித்தபடிபடைகது விளையாடுவானையா லவாயானையடலரிமா னேற்றைக, கிழித்தவதளூடுதது வள்ளிமன்று ளாடுங்கேடிலியை ற தொழுதிருக்ககிடைததமேலோர். பழிததலும்வாழ்த்தலுமெறி வாட்படையுஞ்சாந்தும் பாததிரப்பாலடிசிலுங்கை வார்த்தகூழும், மழித்தலுநீட்டலுந்தமர்சூழ்வளமைநாடும் வறுங்காடுமொருபடிதகதா ய்மதிப்பாதாமே. (சஅ)

(சகு) பாரறியுமறிவு-பாசஞானம. பசுஞானம்-ஆதமஞானம். இருள - ஆணவமலம. (சசு) அடுதல் - காய்சசுதல நிலம்-எள். சீ வனமுததிபுரம எனறது-யான, எனது என்னும் விகற்பதாற் ப சுகரணமாய்ப்பயிலாது சிவகரணமாய் உடையானுடைமைப்பொ ருளுமாய்த்தன் செயலற்றுச சாககிரதகே யதீததகதைப்புரிந்து நிற் குந்தன்மையைத தன்னில வசிப்பவாககருளூந் தலமாதலின். துவா தசாந்ததமம என்றது-பிரமரந்திரததுககுமேல உணமணி சத்திக் கதீதமாய விளஙகும நிராமயஸ்தானமாதலின.

(சஎ) கொளளிவட்டம்-கொளளிககட்டையைச் சுழற்றுவதா லுணடாகும் வட்டவடிவம் கறஙகு - காற்றாடி. திரை-அலை. சகட க்கால-சககரம். குருந்தொடியார்-சிறியவளையணிந்த கரததையுடை யமகளிர். இது அன்மொழித்தொகை. எள்ளல்-இகழ்தல். போக்கி- செலுததி இறை - உயிராகிய (கப்பம்.) புள்ளியிடல்-எழுதல். க ணக்கன்என்றது - பிரமனை; அவனுக்கு லிபிமான் என்பதோர்நாம மாதலின். (சஅ) அரிமான் என்றது நரசிங்கத்தை. அதள்-தோல். வெள்ளிமன்று-இரசிதசபை. கேடிலி-நித்தியன்.

மதியிலேனிதுவரையும்வரையாதீட்டும் வன்பாவச்சரக்கனைத் துமனவாக்காயப், பொறியிலேகொடுதிரிந் தும்பழுதுபோகாப்பொழுதுபோகாதுசிலபுசித்தேனெங்குந, கதியிலேபழவடியார்தம்மைக்கூட்டுங கயற்கணுமைகலந்துறையுங்கடவுள்கூடற், பதியிலேபுகுந்தளவில்வறிதேதீய பழஞ்சரக்கும்புதுச்சரக்கும்பணியற்றேனே.()

பணிவிடைசெய்பவர்க்கருள்கூர்பரனேசெங்கைப் பசுங்கிளியுந்தவளநகைப்பவளவாயுந், தணிவிடையும்பணைமுலையுமுடையாள்பங்கிற் சங்கரனேதென்கூடற்சயம்புவேகேள, அணிவிடயம்பொறிகலங்கியைம்மேலுந்து மனதையில்விணணப்பமின்றே யடியிட்டேனுன், மணிவிடையின்மணியோசைமறலியூர்தி மணிநாவையடக்கும்வகைவருதிநீயே. (௫0)

வே று.

நீயும்பசுபதியாகுஞ்சிவமயகினபாலனுதினமன்பான, தாயுந்திருவருளுகளந்தருமொருசகளமபொலிவதுதனைநாடேன், வாயுணடுரைசெயமனமுண்டுருகிடமயலகொண்டவரெனமருள்வேனோ, தேயும்பிறைநதிதோயுஞ்சடைபுனைதெனகூடலில்வருமெங்கோவே. ()

கோவேதமிழ்புனைதேவேவளமலிகூடற்பதிபொலிகுளிர்நீழற்
காவேயுயரியமலையேயருணிறைகடலேயிமையவரடலேறே
நீவேறுயிர்களுமூவேறியல்பெனநின்றாய்விதிமுறைநில்லாவென
நாவேமுதலியகரணங்களுமுனைநன்றாய்வழிபடநல்காயே (௫உ)

நல்குஞ்சுழுமுனையிடைபிங்கலையெனுநாடித்திரியமதைநாடாமே
மல்குங்கனலியில்வளிசென்றுருகியமதிவெணகலைபமுதயிலாமே

(௫௬ வரையாது-நீககாது மனவாககாயப்பொறி என்றது-மனோவாக்குக் காயங்களாகிய பைகளை. பழஞ்சரககு என்றது-பிராரத்தவினையை. புதுச்சரககு என்றது - ஆகாமிய வினையை பணி-தொழில். (௫0) தணிவிடை-தணிவுஇடை—நுடங்கிய இடை விடயம்-ஐம்புலன்கள். பொறி-பஞ்சேந்திரியம். ஐ-சிலேட்டுமம் அடியிட்டேன்-திருவடிக கறிவிததேன். மறலியூர்தி-யமன் வாகனமாகிய கடா. (௫க) திருவருள்-அருட்சததி. உகளம்-இரணடு.

(௫உ) கா-சோலை. உயிர்கள்மூவேறு என்றது-பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர், சகலர்என்னும் மூவகை ஆன்மாக்களை. கரணங்கள்-உறுப்புகள்.

(௫௩) இடை-இடைகலை. திரியம்-மூன்று. கனலி - மூலாக்கினி. வளி-பிராணவாயு. கனலியில்என்பதில்-மூன்றனுருபுநிற்கவேண்டியவிடத்து ஏழனுருபுநிற்றல் உருபுமயக்கம். கலையமுது என்றது-சந்திரமணடலத்திலெழும் சிவானந்தவமுதை. அவம்-வீண.

பல்குந்திருவருள்விழிகொணடுனதிருபதபஙகயமலர்பாராமே
யல்கும்பொழுதவம்விடுவேனருள்புரியாயேமதுரையிலேயாவே. ()

ஐயப்படுபொருளையப்படுமெவரறியத்தகும்வகையறிவித்தே
குய்யப்பிறவியைவிடுவித்தருள்புரிகூடற்பதிவருமுமைபாகா
பையத்திருவருள்செய்யப்பெறிலதிபாவப்பிணிதணிபான்மைத்தே,
யுய்யப்புகலிடமினிவேறிலையெனையுடையாயுறுவினைதுடையாயே.

துடையா விழைபுரை யிடையா லிடைபுனை துகிலால் வனி தையர் நகிலான்மைப், படையான மடவன நடையா லினியிடர் ப டவேகிலமிசை கடவேனோ, விடையார் பிறையணி சடையார் மது ரையில் வினையேன்வழிபட விலையோலை, யுடையா ரடியரொ டெ னையாள பவரென துள்ளேயுறைபவா தள்ளாரே.

தளளுணடவரொடுகள்ளுணடறிவழிதமியறகுறுகதிதருவார்
தெள்ளுநதமிழுயர்மதுராபுரிவருதிரிசூலப்படையுடையானை
யுள்ளுபபுறமுமொரொளியெனவுணர்பவருணசதவிபரமானந்தக்
கள்ளுணடுருகுவருணராாகமனவலைகட்டுணடுழலுவர்கருவூடே. ()

கருவி களாகதொரு விகிர்தி பிறந்திரு கால்கை குறைந்திரு கணபஞ்சிட் டிருவினை யின்பய னெனவுயா கொம்பிலி சைக்தகு டமபை தனித்தொழியக், குருவிபறந்தென வுயிர்செலு மன்றிகல் கொடியநமன்றமா கொடுபோமுன், வருவிகணஙகளையடிகளைநம்பி னன் மறையோய மதுரையி லிறையோயே. (ருள)

இறைவா பாமபரா மதுரை யுகந்தவ ரிருகரை வெணடிரை பொருவைவைக. துறைவரசஞ்சலா நிமலர்நிரஞ்சனாசொக்கர்பத

---

(ருச) குய்யப்பிறவி - யோனிசமபவம்.

(ருரு) நகில் - முலே. மைப்படை - மைதீட்டிய கண்களாகிய அம்பு. விலையோலை - முறிசீட்டு.

(ருசு) ஒளி என்றது - சடவொளிக் காதாரமாகிய சிவவொளி யை. ஊனம-குற்றம கரு என்றது-பிறவியை.

(ருள) கருவி-தத்துவஙகள. விகிர்தி-விகாரம் அல்லது முடிவு. குடம்பை தனிதொழியக் குருவி பறந்தென என்றதை- "குடம் பைதனித் தொழியப் புட்பறந்தாஙகே-உடம்பொ டுயிருடைநட்பு" என்பதனுலுணர்க. நமன் தமர்-யமபடாள். கணங்கள் - சிவகணங் கள் (ருஅ) பரம்பரர்-மேலானபரமர். அசஞ்சலர் - சஞ்சலமில்லா தவர். நிமலர்-மலரகிதர். நிரஞ்சனர்-களங்கமற்றவர். உறை என்ற து - அதர்வணவேதங கூறும் அதிஷ்டான பட்சம், ஆவேசபட்ச மென்னு மிரணடனுள் ஆவேசபட்சத்தை. மந்திரம் - காருடமந்தி ரம். நஞ்சு - விஷம்.

த்துணை துதிசெய்தாற், பிறைநுதல்வஞ்சிய ரனுபவமுண்டு பிழை
ப்பினு மங்கது பிழையன்றே, உறையொடு மந்திர முடையவர் நஞ்
சென வொழிவது கண்டன முலகூடே. (௫௮)

உலகமடக்கொடி மங்கலநாணென வோலைக் குழைபொரு நய
னமெனத், திலகமெனப்பொலி கூடலினுண்டொரு மாமணிசெப்
புமதோ, பலகலைகற்றவர் தாமறியாதொரு பசசைபழுத்த புரத்
தோடே, இலகொளிவிட்டொரு கோடிதிவாகர ரென்ன விளங்கி
யிருப்பதுவே. (௫௯)

இருவரு மன்றுவெ ளெகினமும் வன்றெழி லேனமு மாகியு
மெய்தாத. திருவடி யும்புரி சடைமுடி யுங்கொடு தெனகூடலில்வ
ரு சிவனேகேள. ஒருவரும் வந்துனை யறிகில ரென்கினு முடல்
பொருவேணடிரை யுலகெல்லாம், வெருவரு மன்பர்கள் வழிபடுபெ
ண்பினில் வெளிபட ரினரனை யொளியாயே (௬௦)

வேறு.

ஒளிமணிச சுடிகை யணைகொள் பாறகடலு மூற்றிருந் திளந
ரு வொழுகு, நளினமணட பமுங கறபகநாடு நாடரும பொருளெ
ன நாடேன், தெளிதமிழ்க்கூட லாலவா யமர்ந்ததெயவமே புகலெ
னச்சோநத, எளியனே னுனதின் னருளையே பொருளென் றெ
ன்னுளே யெழுதிவைத தனனே. (௬௧)

எழுநதி யடைத்திங கிருபில மிருத்திட் டென்பெலாம் வெள்
ளெனத தெரியக, கழுவினுங கழுவாத தகைத்தலா லகததிற கள
ங்க விட் டொழியுமோ கருதீர், முழுமதிற் கூடற் சொக்காபொற்

(௫௯) உலகமடககொடி-பூமீதவி பசசைபழுததபுரமஎனறது-
உமாதேவியாரையிடதுபாகத்திலுடைய வடிவினை. திவாகரர்-சூரி
யர்; பகலைசசெய்பவர் என்பதுபொருள்.

(௬௦) இருவர் – பிரமவிஷ்ணுக்கள். எகினம்-அன்னம். எனம்-
பன்றி.

(௬௧) பாற்கடல், நளினமணடபம், கற்பகநாடு இவைகளை நா
டேன் என்றவற்றிற்கு விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன் முதலியோர
து வாழ்வையும் விரும்பேனென்பது பொருள்.

(௬௨) எழுநதி- கஙகைமுதலிய எழு புண்ணியநதிகள். மிரு
த்து என்றது-மலையருகு, ஆறறஙகரை, புணணியபூமி, பிரமவிருட்
சத்தினடி, தருப்பையினடிமுதலிய சுத்தஸ்தானத்திலே எட்டங
குலவளவின்கீழே அஸ்திரமந்திரத்தினல் எடுத்தமண்ணினை. முண்
டகம்-தாமரை. அமலர்-பரிசுததர்.

சரணமுண்டகங் கண்டகண வழியே. யமுதமுதுருகு மானந்தவெ
ள்ளத் தாடினே ரமலராகுவரே. (௬௨)

ஆகமப்பொருளே யாரணத்தெளிவே யாலவாய்ச் சூலவேலர
சே, நாகணைக்கணையா யுனதருளன்றே நாரையைக் கதியிலுய்த்த
துவுஞ், சூகரக்குழவிக் கன்னையாய்முலைப்பால் சுரந்தளித்தது முப
தேசமு, காகம்விட்டிரியச் சிறைபுடைத்தலைக்குய கரிகுருவிக்கும்
வைத்ததுமே. (௬௩)

வைத்ததென் னிடத்தோர் வைப்புள ததனை மதுரையிற்கண
டனன்மாதோ. கைத்தலத் திலங்கு முத்தலை வேற்றுக் கயல்விழிக்
கரும்பொரு பாற்றுப், பைத்தலைப் பூட்டுப் பணைத்தவெண் டோ
ட்டொடு பாட்டினுக் கிரங்குபூந் தாட்டு, மூத்தரை யளந்த விடை
யுயர்கொடித்து மூன்றுகட் டிளம்பிறை முடித்தே. (௬௪)

முடித்தலை யிமையோர் வடித்தமிழ்க்கூடன் முதல்வர் பொன்
னடித்தலத் திறைஞ்சப், படித்தலத்தடைய நெருக்கலுந் திருக்க
ண பார்த்திட நந்திசென றடித்த, தொடுத்தலைப் பிரம்பு கமழ்வன
கமலத் தொடையலுஞ் சுரும்புறுதரும்பு, பிடித்தலர் துளவுங் கற்
பகம்பூத்த பெருவிரைக் குழங்கன்மாலையுமே (௬௫)

மாலையம் பொழுது மாலைகண் டரவினவடிவெனமயங்குவோ
ன்மயக்காய், வேலையம புவனமாயவாழ் வினைத்துமெய்யெனவினை
யனேன் மெலிகோ, காலையம புயம்போன் முகத்தெரிளிர கயற்கட்
கரும்பொடு மதுரைமூதூரில், ஆலயங் குடிகொ ளமுதவா ரிதியே
யாரணங் கடந்தபூ ரணனே. (௬௬)

பூரணமரியாமதியமேபிறையைப்புரையுமீராயிரமருப்பு
வாரணமிசையூர்மாமன்ககமலையேமதுரையம்பதியில்வாழ்வரதா

(௬௩) ஆரணம - வேத வுறுப்புக்களிலொன்று. நாகணைக்க
ணை என்றது - விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை. சூகரம் - பன்றி.

(௬௪) வைப்பு - நிட்சேபம. வேற்று, பாற்று, தோட்டு, தாட்
டு, கொடித்து, கட்டு, முடித்து என்பன குறிப்புவினை முற்றுகள்.
கயல்விழிக் கரும்பு என்றது - அங்கயற்கண்ணியை. பை – படம்.
மூத்தரையளந்தவிடை-மூன்றுலகத்தையும் மூவடியாலளந்த திரு
மாலாகியவிடபம். (௬௫) படித்தலம் - ஒருபொருட் கிளவிகள்; பூ
மி. தொடுத்தலைப்பிரம்பு-பூணகட்டிய பிரம்பு.

(௬௬) மாலைகண்டு-பூமாலையைக்கண்டு. (௬௭) பூரணம்-நிறை
வு. ஈராயிரமருப்பு வாரணம்–இரண்டாயிரங்கொம்புகளையுடைய ஐ
ராவணம். வரதன்-வரத்தைக்கொடுப்பவன். தீட்டு-எழுத்து.

காரணமூலகுக்குதவுகின்னடியார்கையெழுத்திட்டதீட்டன்றே
நாரணன்முதலோர்தோரணமசைத்துநகரெலாமுறைநடத்துவதே.

நடம்புரிமதுரைநம்பநீசிலர்க்குநல்கியஞானநற்பயனும்,குடம்பு
கைசெருத்தலா னினம்பரந்துகொண் டிமெண்டுதீம்புனல்போல்,ம
டம்படுசிலர்க்குத்தீவினைப்பயனும் வாளராப்பருகு பானியம்போல்,
கடம்பமா வனத்தா யினையவா வினையேன கடவுளே நோவதென்
கருத்தே. (சுஅ)

கருத்தனேபாச விருத்தனே துரியங் கடந்துநின்றுலகெலாங்
கலந்த. ஒருத்தனேகயற்க ணொருத்தி பங்கினனே யுயரியவெள்ளி
மன்றாடு, திருத்தனேயெனக்கெந் நேரமுமுதர நெருப்பவித்திருக்
கநேரமுங்கண், பொருந்தநேரமுநோய் வருந்தநேரமுமேற் புகழ்ந்
துனைத் தொழுவதெப்பொழுதே (சுகூ)

பொழுதறிந்தேத்து முழுவலன்புடையோர் புந்தியங்கோயில்
வீற்றிருப்போன், முழுதொருங்குணர்ந்தோ னகண்டிதனகம்பன்
முத்தமிழ்மதுரைவாழ் முதல்வன். எழுதருங்கடவு ளேனைதகையுங்
காட்டி யெவரறினுந் தோய்வதொன் றில்லான், பழுதகன் றடுத்த
துணர்ந்துவெண்படிகம பற்றிபாயாதவா றெனவே. (எ0)

வேறு

எனக்குன்சேவையைநல்கிடவென்மனம்
உனக்கிடுந்திறையுன்வசங்கைவிடேல்
கனகரும்வஞ்சமுங்கள்ளமுமுள்ளவன்
மனக்குறும்பெறிவாய்மதுரேசனே. (எக)

மதுரையாளும்வழுதிககிகலனைக
குதிரையாகககொடுவந்தகொறறவா
அதிருநான்மறையந்தணனேயுனக்
கெதிரிலாயெனககென்னிரங்காததே (எஉ)

இரங்குநீயினியென்னுடைச்சுற்றமுன்
பரங்கள்கூடற்பழியஞ்சியப்பனே
வரங்கண்மூன்றுளவாக்குனைவாழ்த்தவென்
கரங்கள்கூப்பிடக்கட்புலன்காணவே. (எங)

---

(சுஅ) செருத்தல்-மடி பானியம்-பாறசோறு. துரியம்-ஓரவ
ஸ்தை. கண்பொருத்தல் - நித்திரைசெய்தல்

(எ0) உழுவலன்பு-சிறந்த அன்பு. அகண்டிதன்-எங்கும் நிறை
ந்தவன். அகம்பன்-அசைக்கப்படாதவன். எழுதருங்கடவுள்-இன்
னதன்மையனென் றெழுதிக் காட்டொணாத விறைவன். (எக) தி
றை-இறை. (எஉ) இகலன்-நரி. (எங) பரம்-வசம்.

காணவந்தகடம்பவனேசர்தாள்
பூணவந்ததுபுந்தியெனறுலெமை
யாணவந்தொடுத்தருசுமிகஞ்சமே
நாணவந்தநமன்சினமாறுமே. (எச)

ஆறடைத்தவழுங்கியசொக்கரை
மாறெடுத்துவழுதிபடித்தநாள
றுபட்டவு-மபுமககிகலேயோ
வேறினித்தெய்வமெனகினறவீணரே (எரு)

வீணளந்தவிரதமிலலாமலெண
சாணளந்தசரீரந்தளாவரோ
சேணளந்தவெணடிங்களேசசெம்மாந்த
தாணளந்தமதுரையிற்சோதியே. (எசு)

சோதிவெண்பிறைசூடியகூடலான்
ஆதியந்தமிலானெழுத்தஞ்சுடன்
பூதிகண்டிகையைப்பொருட்கொண்டிடாச
சாதியனறியுண்டோபுலைச்சாதியே. (எஎ)

சாதிக்கின்றசமாதிவிட்டப்புறம
போதிக்கின்றபொருளையெங்ஙேயெனப்
பேதிக்கினறனைபேதைநெஞ்சேயினிச
சோதிக்கின்றதெனசொக்கரிருக்கவே. (எஅ)

சொக்கருண்டுதுணையெனறிராயவா
பக்கமன்புபழுத்தத்தெனறோகிலாய
மக்களென்றுமமனையென்றும்வாழ்வென்றும்
ஒக்கலென்றுமுருகுமெனனெஞ்சமே (எகூ)

நெஞ்சமாலயநெலவிருநாழிநந்
தஞ்சமானதமிழ்ச்சொக்காதங்கொடை
கஞ்சமாதுகயற்கட்பிராட்டிக்கு
மஞ்சமார்புமணவறைவாமமே (அ0)

(எரு) மாறு - பிரம்பு (எசு) வீணளந்தவிரதம் இல்லாமல் என்றது-சாமானிய தேவர்களை முன்னிட்டுச் செய்யும் விரதங்களி லல்லாமல்; எனவே சிவவிரதங்களில என்பதை விளக்கிகின்றது.

(எஅ) சமாதி சுட்டி நிற்கும்நிலை அப்புறம்போதிக்கின்ற பொருள்-சுட்டற்றுத் தானதுவாய்நிற்குமநிலை (எகூ) ஒக்கல்-சுற்றம்.

(அ0) கஞ்சமாது என்றது-பொற்றாமரைதீர்த்தத்தெழுந்த த டாதகையை. இச்செய்யுளை கயற்கட் பிராட்டிக்கு தமிழ்ச்சொக்கர். நெஞ்சம் ஆலயம், மார்பு மஞ்சம், மணவறை-வாமம். கொடை-இரு நாழிநெல். எனக் கூட்டுக

வேறு.

வாமாவுயர்நரவாகனமதமாவொடுதிண்டேர்
தாமாமவைகொடுவெந்திவைதாமென்பவர்தம்போற்
போமாகமுநாமென்றுரைபொய்யேயினிமெய்யே
ஆமாறருண்மதுராபுரியணிமால்விடையானே. (அக)

ஆனென்பதுதருமைந்தையுமாடும்பெருமானே
வானென்பதுமுதலாகியமதுரேசனைவாழ்த்தி
யானென்பதுமெனதென்பதுமிபமுண்டவிளாநேர்
தானென்பதுகுறியானதுதவமென்பதுமவமே (அஉ)

அவமேபொழுதொழியாதினியழியாநிலைவரவும்
பவமேமுதல்வினைநீடியபாசத்தளைவிடவும்
உவமேயமுமுவமானமுமொன்றாகியமதுரைச
சிவமேயருள்செயுநீயொருசெயலற்றிருமனமே. (அங)

மனவூசலிலுழல்வேனையுமதுராபுரியீசன்
நனவூடொருபொருளாயிருநயனங்களுநின்றுன்
கனவூடுமெனினைவூடுகலந்தானெளிலிதனமே
வினவூகியமுளதோகொடுவினைசூழ்வதுமிலையே. (அச)

இலையென்றுரைமனவஞ்சகரிடமனபொடுசெலுமா
புலையன்றவாபுகலும்பொருளபொருளொன்றறிவேனே
கலையென்றிலகருகொண்டிருள்கடிகின்றவெண்ணிலவே
மலையென்பதுசிலைகொண்டருணமதுராபுரியானே (அரு)

அரவம்புலிபணியும்பதமருளுஞ்சடையுடையாய
குரவங்கமழ்குழல்பங்கமாகூடறபெருமானே
பரவஞ்சியாகமனங்கொலைபழிவஞ்சமொருருவாய
வரவந்தவென்வினைதீரவரந்தந்தருளினியே. (அசு)

(அக) வாவும் என்பது - வாமனென நின்றது இடைக்குறை; தாவும் என்பதுபொருள். மா - குதிரை நரவாகனம்-தண்டிகை மதமா - யானை. இவைதாம் என்பவர் - இவற்றைததமது என்று கருதுவோர். ஆகம் - உடல். (அஉ) ஆனைந்து - பஞ்சகௌவியம்வான் என்பது முதலாகிய என்றது பஞ்சபூதங்களை. யான்என்பது-அகங்காரம். எனதென்பது-மமகாரம் இபம்-யானை. (அங) அவம-வீண். அழியாநிலை-முத்தி. தளை-விலங்கு. (அச நனவு-சாக்கிரம். கனவு-சொப்பனம் ஊதியம்-இலாபம். (அரு) தவர்-சிவஞானிகள். மலை-மேருமலை. (அசு அரவம்புலி என்றது - பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்களை. குரவம் - குராமலர். குரவங்கமழ்குழல் என்றது-அங்கயற்கண்ணம்மையை. கமனம்-கலவி. தெறுசுடர்-வருத்தும்சூரியன். கடையனல் - ஊழித்தீ.

இனிக்குந்தமிழ்மதுரேசனையிருபோதினுநினைவீர்
பனிகுந்திரைகடற்கும்யமபடர்க்குந்தெறுசுடர்க்குந்
தொனிக்கும்புயலிடிக்கும்புவிதொலைக்குங்கடையனற்குந்
தனிக்குந்தனிவழிக்கும்பிணிதனக்குந்தளரீரே. (அஎ)

தளவத்திருநகைபங்கினர்தக்கோர்பணிசொக்கர்
துளவைபபொதியிருசேவடிதுதியாரருள்பதியார்
களவைப்புரிநயனத்தியர்கலவித்தொழில்பொருளின்
அளவைக்களவெனவிறபவரழகைப்புகழ்வாரே. (அஅ)

புகழுந்தமிழ்மதுரேசர்பொலன்சேவடிபணியத்
திகழுங்கடலவையந்தொழுதெய்வந்தனைநிகர்வார்
நிகழுங்குலமிலராயினுநிலைகோடினரெனினும்
இகழுந்தொழிலினராயினுமெவராயினுமவரே. (அகூ)

ஏகத்திருவுருவத்தினனெங்கோனுமைபங்கன்
பாகத்தமிழ்பகருமபசுபதிமேவியகோயில்
பூகக்குலைமகத்திரள்பொரவிண்டபசுந்தேன்
மாகப்பெருநதிபோலவருமதுரைத்திருநகரே. (கூ0)

வேறு

நகைகொண்டதுட்டர்புரமன்றுசுட்டநடனேசர்நாதமுடியோர்
பகைகொண்டசித்தசனைவென்றசொக்கர்பவளம்பழுத்தசடையார்
முகைகொண்டவட்டமுலையங்கயற்கண்முத்தானகேள்வரொருநால்
வகைகொண்டிருக்குமறைநம்பர்பெற்றிவறியேனைநாளுநெறியே. ()

நெறிநின்றடங்கிநிலையானஞானநேயத்தழுந்தவருநாள்
அறிவென்றறிந்தமதுரேசரம்மையாராயவல்லருளரோ
பொறியைங்குமுந்துபுலனுங்கடந்துபுவியுங்கடந்துபுவிமேற்
குறியுங்கடந்துகுணமுங்கடந்துகுறியாதுநின்றகுறியே. (கூஉ)

ஏழைக்குகந்தபாகத்துநண்பரிளநீர்சுமந்தகுலைசூழ்
தாழைப்பொதும்பர்மதுரைக்குளாடுசரணாரவிந்தநினைவார்
பேழைத்தனங்கண்மூடித்திறந்துபெருமைத்தனங்கள்சிறிதாம்
வாழைக்குறங்கினமாழைக்கருங்கண்மடவார்தமாயமிலரே. (கூங)

---

(அஅ) தளவம்-முல்லை. களவு வஞ்சம். பொருளின் அளவைக் களவெனவிறபவரெனபது-வாங்கும்பொருளளவுக்குத்தக்குந்தநலம் காட்டுவோராதலின். (அகூ) நிலைகோடினர்-அசத்தியவாதிகள்.

(கூ0) ஏகத்திருவுருவம் என்றது-விராட்டுருவத்தை. தமிழ்பகரும்பசுபதிஎன்றது-தமிழ்மொழியைத்தந்த சிவபெருமானை. பூகம்-கமுகமரம். மாகம்-ஆகாயம். (கூக) துட்டர்என்றது - திரிபுராதிகளை. நாதம்-நாதத்தத்துவம். சித்தசன் - மன்மதன்; சித்தத்திற்றோன்றுவோனென்பதுபொருள். பெற்றி-தன்மை. (கூஉ) ஞானநேயம் என்றது - காட்சிப்பொருள், காணும்பொருள்களை.

(கூங) தாழைப்பொதும்பர் - தென்னஞ்சோலை. பேழ் ஐதனங்கள் - பெருமைதங்கிய அழகியமுலைகள். மாழை-அழகு.

மாயாவிகாரிபூபாரமானமாபாவிமூடன்வறிஞோர்க்
கீயாதலோபிநோயாளனானவெளியேனுமுய்வதுளதோ
பாயாடைமூடுசமணக்குறும்பாபகைவாதுவென்றகனிவாய்ச்
சேயானவர்க்கொர்தாயாயளித்ததிருவாலவாயிலரசே. (௯௪)

திருவாலவாயர்திருநீலகண்டர்திருவாதவூரின்முனிவர்
குருவாகிவந்தசிவஞானபோதர்குடியாகிவாழுமடியார்
உருவானமாயவடிவோடுகூடியுடைபாய்கழிப்பமுடைபாய்
கருவாசலூடுவருவார்களல்லர்காணுதுபாவகதியே. (௯௫)

கதியேதுமின்றியுனைவந்தடைந்தகடன்ஞாலமீதுபிறரை
மதியேனைமூடுமிருளோததுரக்கில்வசமாயமறிதுவருமோ
துதியேதுமின்றிநீரிற்பிரித்ததொய்யிற்குழம்பதலவோ
நதியேடெதிர்ந்தபுகழ்மேவுகூடனகர்வாழுஞானமுதலே. (௯௬)

முதலைகொடுங்குசிறுமீனிகர்ப்பமுடியக்கிடந்துனடியேன் [நாள்
விதலைகிடங்கொள்பிணியாலொடுங்கு மெலிவைத்தவிர்ப்பதெந்
மதலைப்பசும்பொன்மலர்வேணிநம்பர்மார்பிற்கரும்புவளர்பூங்
குதலைக்கரும்பினிடமேவிநின்றகூடற்பதிக்குளமுதே (௯௭)

தேடித்திரிந்துமகிலாகமங்கள்சிந்தித்துமன்புசிறியா
தாடித்திரிந்துமாடாதபாவையசையாதிருக்குமணிநா
நீடித்திரிந்தநிலைபெற்றிரிந்துரினைபோதிலனறிமறைநூல்
பாடித்திரிந்துண்மதுரேசர்தாள்கள்பதியக்கிடப்பதரிதே. (௯௮)

அரியாசனத்தினடுவேகயற்கணருள்சேர்ந்து வரப்பெணொருபாற்
பிரியாதிருக்குமதுரேசர்சித்தர்பிறைவேணிமுத்தர்புகழைப்
புரியாதிருக்கினுயர்சீவன்முத்திபுரமேவுகற்பகளியதோ
முரியாதகற்பதருவானிடத்தர்முனிவோர்முதற்பிறருமே. (௯௯)

பிறவாததெய்வமிறவாதவாழ்வுபேரின்பவெள்ளமுனிவோர்
துறவாதஞானமுமைமாதுபாகர்சொக்கேசர்முக்கண்முதல்வர்
நறவார்கடம்பவனநாதர்நீதிஞாலம்புரக்குமகுடன்
மறவாதுதிங்கண்மும்மாரிபெய்யமலிகின்றமேகம்வருமே. (௧௦௦)

மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றுப்பெற்றது.

---

(௯௪) சேய-ஆளுடையபிள்ளையார். (௯௫) முனிவர் - வாதவூரடிகள். முடை-நாற்றம் (௯௬) தொய்யிற்குழம்பு - கலவைச்சாந்து.

(௯௭) விதலை-துன்பம் மதலை-கொன்றை. மார்பிற்கரும்புவளர்பூங்குதலைக்கரும்பு-மன்மதனுக்குரிய கருப்புவில் வடிவைச்சந்தனக்குழம்பாற்றீட்டிய அழகிய மதலைச்சொலலையுடைய உமாதேவியார்.

(௯௯) அரியாசனம் - சிங்காதனம். கற்பதருவானிடத்தர் என்றது - இந்திரன்முதலிய தேவர்களை.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

## திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்

அருளிச்செய்த

# திருவாலவாய்த்தேவாரம்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மஙகையர்க்கரசிவளவாகோன்பாவைவரிவளைக்கைமடமாணி
பஙகயசசெல்விபாணடிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொஙகழலுருவன்பூதநாயகனுலவேதமுமபொருள்களுமருளி
யஙகயறகணணிதன்னெடுமமாந்தவாலவாயாவதுமிதுவே. (௧)

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழுமவிருப்பினன்வெள்ளைநீறணியுங,
கொற்றவன்றனககுமநதிரியாயகுலசசிறைகுலாவிநின்றேத்து,மொ
றறைவெள்விடையனுமபரார்தலைவனுலகினிலியறகையையொழித்
திட், டறறவர்ககறறசிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (௨)

செந்துவர்வாயாள்சேலனகணணுள்சிவன்றிருநீற்றினைவளர்க்கும்
பந்தணைவிரலாளபாணடிமாதேவிபணிசெயபபாரிடைநிலவுஞ்
சந்தமார்தரளம்பாமபுநீர்மததந்தணணெருக்கம்மலர்வன்னி
யந்திவான்மதிசோசடைமுடியணணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௩)

கணஙகளாய்வரினுந்தமியராயவரினுமடியவாதஙகளைககணடாற்
குணஙகொடுபணியுஙகுலசசிறைகுலாவங கோபுரஞ்சூழ்மணிக்கோ
மணஙகமழ்கொனறைவாளராமதியமவனனிவணணகூவிளமாலை[யின்
யணஙகுவீற்றிருந்தசடைமுடியணணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௪)

செய்யதாமரைமேலன்னமேயனையசேயிழைதிருநுதற்செல்வி
பையரவலகுறபாணடிமாதேவிநாடொறுமபணிநதினிதேத்த
வெய்யவேறசூலமபாசமஙகுசமான்விரிகதிாமழுவுடன்றரிதத
வையனுருமையோடினபுறுகினறவாலவாயாவதுமிதுவே. (௫)

நலமிலராகநலமதுணடாகநாடவர்நாடறிகின்ற
குலமிலராககுலமதுணடாகததவமபணிகுலசசிறைபரவுங
கலைமலிகரததன்மூவிலைவேலன்கரியுரிமூடியகணட
னலைமலிபுனல்சேர்சடைமுடியணணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௬)

முத்தின்றாழ்வடமுஞ்சந்தனக்குழம்புநீறுந்தன்மார்பினின்முயங்கப்
பத்தியார்கின்றபாணடிமாதேவிபாஙகொடுபணிசெயநின்ற

சுத்தமார்பளிங்கின்பெருமலையுடனேசுரர்மரகதமதொத்தாற்போ
லத்தனருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (எ)

நாவணங்கியல்பாமஞ்செழுத்தோதிநல்லராய்நல்லியல்பாகுங
கோவணம்பூதிசாதனங்கண்டாற்றொழுதெழுகுலச்சிறைபோற்ற
வேவணங்கியல்பாமிராவணன்றிண்டோளிருபதுநெரிதரவூன்றி
யாவணங்கொண்டசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (அ)

மண்ணெலாநிகழமன்னனாய்மன்னுமணிமுடிசோழன்றன்மகளாம்
பண்ணினேர்மொழியாள்பாண்டிமாதேவிபாங்கினாற்பணிசெய்துப
விண்ணுளாரிருவர்கீழொடுமேலுமளப்பரிதாம்வகைநின்ற [ரவ
வண்ணலாருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (௯)

தொண்டராயுள்ளார் திசைதிசைதோறுந் தொழுதுதன்குண
த்தினைக்குலாவக், கண்டநாடோறு மின்புறுகின்ற குலச்சிறைகரு
திநின்றேத்தக், குண்டராயுள்ளார் சாக்கியர்தங்கள் குறியினகணெ
றியிடைவாரா, வண்டநாயகன்றா னமர்ந்துவீற்றிருந்த வாலவாயா
வதுமிதுவே. (௧௦)

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவிகுலச்சிறையெனுமிவர்பணியு
மந்நலம்பெறுசீராலவாயீசன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிதே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

## திருவிருக்குக்குறள்.

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற்
றாலவாயிலான்
பாலதாயினார்
ஞாலமாள்வரே. (௧)

ஞாலமேழுமா
மாலவாயிலார்
சீலமேசொலீர்
காலன்வீடவே. (௨)

ஆலநீழலா
ராலவாயிலார்
காலகாலனார்
பாலதாமினே. (௩)

அந்தமில்புக
ழெந்தையாலவாய்
பந்தியாகழல்
சிந்தைசெய்ம்மினே. (௪)

ஆடலேற்றினான்
கூடலாலவாய்
பாடியேமன
நாடிவாழ்மினே. (௫)

அண்ணலாலவாய்
நண்ணினான்றனை
யெண்ணியேதொழத்
திண்ணமின்பமே. (௬)

அம்பொனாலவாய்
நம்பனார்கழல்
நம்பிவாழ்பவா
துன்பம்வீடுமே. (எ)

அருவனாலவாய்
மருவினான்றனை
யிருவரேத்தநின்
றுருவமோங்குமே. (க)

அரக்கனார்வலி
நெருக்கனாலவா
யுரைகளுமுள்ளத்தார்க்
கிரக்கமுண்மையே. (அ)

ஆரநாகமாஞ்
சீரனாலவாய்த்
தேரமணசெற்ற
வீரனென்பரே. (௧0)

அடிகளாலவாய்ப் - படிகொள்சம்பந்தன்
முடிவிலின்றமிழ் - * செடிகணீக்குமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

## பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய்மேவிய
வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாணடியற்காகவே. (௧)

சித்தனே திருவாலவாய்மேவிய
வத்தனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெத்தராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்ப்
பத்திமன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (௨)

தக்கன்வேள்விதகர்த்தருளாலவாய்ச்
சொக்கனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெக்கராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பக்கமேசென்றுபாணடியற்காகவே. (௩)

சிட்டனே திருவாலவாய்மேவிய
வட்டமூர்த்தியனேயஞ்சலென்றரு
ளிட்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பட்டிமன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (௪)

நண்ணலார்புரமூன்றெரியாலவா
யண்ணலேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெண்ணிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்ணியற்றமிழ்ப்பாணடியற்காகவே. (௫)

தஞ்சமென்றுன்சரணபுகுந்தேனையு
மஞ்சலென்றருளாலவாயண்ணலே

* செடிகள்-பழிபாவங்கள்.

வஞ்சஞ்செய்தமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பஞ்சவன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (௬)

செங்கண்வெள்விடையாய்திருவாலவா
யங்கணவஞ்சலென்றருள்செய்யெனைக்
கங்குலாரமண்கையரிடுகனல்
பங்கமிறென்னன்பாணடியற்காகவே. (எ)

தூர்த்தன்வீரந்தொலைத்தருளாலவா
யாத்தனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யேத்திலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பார்த்திபன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (அ)

தாவினனயன்றானறியாவகை
மேவினாய்திருவாலவாயாயரு
ளேவிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பாவினன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (௯)

எண்டிசைக்கெழிலாலவாய்மேவிய
வண்டனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைக்
குண்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்டிமன்றென்னன்பாணடியற்காகவே (௧௦)

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பஞானசமபந்தனுரைபத்துஞ்
செப்பவல்லவர்தீதிலாசெல்வரே. ௧௧)

திருச்சிற்றமபலம.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரித்துரிபோர்த்துட
ஞட்டமூன்றுடையாயுரைசெய்வனன்
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமணகையரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௧)

மத்தயானையினீருரிமூடிய
வத்தனேயணியாலவாய்பணி
பொய்த்தவன்றவவேடத்தராஞ்சமண்
சித்தரையழிக்கத்திருவுள்ளமே. (௨)

மண்ணகத்திலும்வானிலுமெங்குமாந்
திண்ணகத்திருவாலவாயாயருள்
பெண்ணகத்தெழிற்சாக்கியப்பேயமண்
டெண்ணர்கற்பழிக்கத்திருவுள்ளமே. (௩)

ஓதியோத்தறியாவமணாதரை
வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
யாதியேதிருவாலவாயண்ணலே
நீதியாகநினைந்தருள்செய்திடே. (௪)

வையமார்புகழாயடியார்தொழுஞ்
செய்கையார்திருவாலவாயாய்செப்பாய்
கையிலுண்டுழலுமமண்கையரைப்
பையவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௫)

நாறுசேர்வயற்றண்டலைமிண்டிய
தேறலார்திருவாலவாயாய்செப்பாய்
வீறிலாத்தவமோட்டமண்வேடரைச
சீறிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௬)

பண்டடித்தவத்தாரபயில்வாற்றொழுந்
தொண்டருக்கெளியாயதிருவாலவா
யண்டனேயமண்கையரைவாதினிற்
செண்டடித்துளறத்திருவுள்ளமே. (௭)

அரக்கனான்கிரியேற்றவன்றன்முடிச
செருக்கினைத்தவிர்த்தாய்திருவாலவாய்ப்
பரக்குமாண்புடையாயமண்பாவரைக்
கரக்கவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௮)

மாலுநான்முகனும்மறியாநெறி
யாலவாயுறையுமண்ணலேபணி
மேலைவீடுணராவெற்றரையரைச்
சாலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௯)

கழிக்கரைப்படுமீன்கவர்வாரம
ணழிப்பரையழிக்கத்திருவுள்ளமே
தெழிக்கும்பூம்புனல்சூழ்திருவாலவாய்
மழுப்படையுடைமைந்தனேநல்கிடே. (௧௦)

செந்தெனமுரலுந்திருவாலவாய்
மைந்தனேயென்றுவல்லமணாசறச
சந்தமாத்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம
பந்தன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

## நாலடி மேல்வைப்பு.

---

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ
லாதமில்லியமணொடுதேரரை

வாதில்வென் றழிக்கத்திருவுள்ளமே
பாதிமாதுட னாயபரமனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே (க)

வைதிகத்தின்வழியொழுகாதவக்
கைதவமுடைக்காரமணரை
யெய்திவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மைதிகழ்தருமாமணிகண்டனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே. (உ)

மறைவழக்கமிலாதமாபாவிகள்
பறிதலைக்கையர்பாயுடுப்பார்களை
முறியவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மறியுலாங்கையின்மாமழுவாளனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே. (௩)

அறுத்தவங்கமாறாயினநீர்மையைக்
கறுத்தவாழமணகையர்கடம்மொடுஞ்
செறுத்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
முறித்தவாணமதிக்கண்ணிமுதல்வனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே. (௪)

அந்தணாளர்புரியுமருமறை
சிந்தைசெய்யாவருகர்திறங்களைச்
சிந்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
வெந்தநீறதணியும்விகிர்தனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே. (௫)

வேட்டுவேள்விசெயும்பொருளைவிளி
மூட்டுசிந்தைமுருட்டமண்குண்டரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
காட்டிலானையுரித்தவெங்கள்வனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே. (௬)

அழலதோம்புமருமறையோர்திறம்
விழலதென்னுமருகர்திறத்திறங்
கழலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
தழலிலங்குதிருவுருச்சைவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயி லுறையுமெம்மாதியே. (௭)

நீற்றுமேனியராயினர்மேலுற்ற
காற்றுக்கொள்ளவுநில்லாவமணரைத்
தேற்றிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
யாற்றவாளரக்கர்க்குமருளினாய்
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (அ)

நீலமேனியமணர்திறத்துநின
சீலமவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மாலுநான்முகனுங்காணபரியதோர்
கோலமேனியதாகியகுன்றமே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (கூ)

அன்றுமுப்புரஞ்செற்றவழகநின
றுன்றுபொற்கழல்பேணாவருகரைத்
தென்றவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
கன்றுசாக்கியர்காணாத்தலைவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (க0)

கூடலாலவாய்க்கோனைவிடைகொண்டு
வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப்
பாடல்வல்லவர்பாக்கியவாளரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சே
ரீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (க)

ஆகமத்தொடுமந்திரங்களமைந்தசங்கதபங்கமாப்
பாகதத்தொடிரைத்துரைத்தசனங்கள்வெட்குறுபக்கமா
மாகதக்கரிபோற்றிரிந்துபுரிந்துநின்றுணுமாசுசே
ராகதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (உ)

அத்தகுபொருளுண்டுமில்லையுமென்றுநின்றவர்க்கச்சமா
யொத்தொவ்வாமைமொழிந்துவாதிலழிந்தெழுந்தகவிப்பெயர்ச்
சத்திரத்தின்மடிந்தொடிந்துசனங்கள்வெட்குறநக்கமே
சித்திரர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ங)

சந்துசேனனுமிந்துசேனனுந்தருமசேனனுமகருமைசேர்
கந்துசேனனுமகனகசேனனுமுதலதாகியபெயர்கொளா
மந்திபோற்றிரிந்தாரியதமொடுசெந்தமிழ்ப்பயனறிகிலா
வந்தகர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ரு)

கூட்டினார்கிளியின்விருத்தமுரைத்ததோரொலியின்றொழிற்
பாட்டுமெய்சொலிப்பககமேசெலுமெக்கர்தங்களைப்பல்லறங்
காட்டியேவருமாடெலாங்கவாகையரைக்கசிவொன்றிலாச
சேட்டைகட்கெளியேனலேனறிருவாலவாயரனிற்கவே. (௬)

கனகநந்தியும்புட்பநந்தியும்பவணநந்தியுங்குமணமா
சுனகநந்தியுங்குனகநந்தியுந்திவணநந்தியுமொழிகொளா
வனகநந்தியர்மதுவொழிந்தவமேதவம்புரிவோமெனுஞ்
சினகருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௬)

பந்தணம்மவையொன்றிலம்பரிவொன்றிலம்மெனவாசக
மந்தணம்பலபேசிமாசறுசீர்மையின்றியநாயமே
யந்தணம்மருகந்தணம்மதுபுத்தணமமதுசித்தணச
சிந்தணர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (எ)

மேலெனக்கெதிரில்லையென்றவரக்கனார்மிகைசெற்றதீப்
போலியைப்பணியகிலாதொருபொய்த்தவங்கொடுகுண்டிகை
பீலிகைக்கொடுபாயிடுக்கிநடுக்கியேபிறர்பின்செலுஞ்
சீலிகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (அ)

பூமகற்குமரிக்குமோரவருபுண்ணியன்னடிபோற்றிலார்
சாமவத்தைபினார்கள்போறலையைப்பறித்தொருபொய்த்தவம்
வேமவத்தைசெலுத்திமெய்ப்பொடியட்டிவாய்சகதிக்குநே
ராமவாகெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௯)

தங்களுக்குமசாக்கியர்க்குந்தரிப்பொணாதநற்சேவடி
யெங்களுயகனேதமொழிந்திடுக்கேமடுத்தொருபொய்த்தவம்
பொங்குநூலவழியன்றியேபுலவோர்களைப்பழிகரும்பொலா
வங்கதர்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிறகவே. (௧௦)

எக்கராமமணைகையருககெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச
சொக்கனென்னு ளிருககவே துளங்கும்முடித தென்னன்முன்னி
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ்நாதன்ஞானசமபந்தன்வா [வை
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

## திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு

தந்திரமாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (௧)

வேதத்திலுள்ளது நீறு வெந்துயர்தீர்ப்பது நீறு
போதந்தருவது நீறு புன்மைதவிர்ப்பது நீறு
வோதத்தகுவது நீறு வுண்மையிலுள்ளது நீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்ததிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (௨)

முத்திதருவது நீறு முனிவரணிவது நீறு
சத்தியமாவது நீறு தக்கோர்புகழ்வது நீறு
பத்திதருவது நீறு பரவவினியது நீறு
சித்திதருவது நீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. (௩)

காணவினியது நீறு கவினைத்தருவது நீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பது நீறு
மாணந்தகைவது நீறு மதியைத்தருவது நீறு
சேணந்தருவது நீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே (௪)

பூசவினியது நீறு புண்ணியமாவது நீறு
பேசவினியது நீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகெடுப்பது நீறு வந்தமதாவது நீறு
தேசம்புகழ்வது நீறுதிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (௫)

அறுத்தமதாவது நீறு வவலமறுப்பது நீறு
வருத்தந்தணிப்பது நீறு வானமளிப்பது நீறு
பொருத்தமதாவது நீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே (௬)

எயிலதுவட்டது நீறு விருமைக்குமுள்ளது நீறு
பயிலப்படுவது நீறு பாககியமாவது நீறு
துயிலைத்தடுப்பது நீறு சுததமதாவது நீறு
வயிலைப்பொலிதருசூலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (௭)

இராவணன்மேலது நீறு வெண்ணத்தகுவது நீறு
பராவணமாவது நீறு பாவமறுப்பது நீறு
தராவணமாவது நீறு தததுவமாவது நீறு
வராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே (௮)

மாலொடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளது நீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவது நீறு
வாலமதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. (௯)

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பது நீறு கருதவினியது நீறு
வெண்டிசைப்பட்டபொருளா ரேத்துந்தகையது நீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்து மாலவாயான்றிருநீறே. (௧௦)

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும் பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றிதென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும் வல்லவர்நல்லவர்தாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

## திருப்பாசுரம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவ ரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே. (௧)

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசேர்
எரியரேறுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரறிவாரவர்பெற்றியே. (௨)

வெந்தசாம்பல்விரையெனப்பூசியே
தந்தையாரொடுதாயிலாதம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினைதீர்ப்பரால்
எந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ. (௩)

ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ணமுமாதிமாண்பும்
கேட்பான்புகிலளவில்லைகிளக்கவேண்டா
கோட்பாலனவும்வினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பால்வணங்கித்தலைநின்றிவைகேட்கதக்கார். (௪)

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடர்விட்டுளனெங்கள்சோதி
மாதுக்கநீங்கலுறுவீர்மனம்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கண்மிக்கீரிறையேவந்துசார்மின்களே. (௫)

ஆடுமெனவுமருங்கூற்றமுதைத்துவேதம்
பாடும்மெனவும்புகழல்லதுபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்புமறுக்குமெனக்கேட்டீராகில்
நாடுந்திறத்தார்க்கருளல்லதுநாட்டலாமே. (௬)

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டுநல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடத்தாதைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
அடிசேர்ந்தவண்ணமறிந்தார்சொலக்கேட்டுமன்றே. (௭)

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளங்கிவையம்
ஏதம்படாமையுலகத்தவரேத்தல்செய்யப்

பூதம்முதல்வன்முதலேமுதலாப்பொலிந்த
சூதன்ஒலிமாலையென்றேகலிக்கோவைசொல்லே. (அ)

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவற்குப்
பேராழியீந்தபுகழும்புகழுற்றதன்றே (௯)

மாலாயவனுமறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்க்கடைந்தார்க்கரிதாயெழுந்த
ஆலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்செய்ததாமே (க0)

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினானும்
தெற்றென்றுசெய்வந்தெளியாதகூரைக்கோலைதெண்ணீர்
பற்றின்றிப்பாங்கெதிர்வின்னம்பண்புநோக்கிற்
பெற்றொன்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே. (கக)

நல்லார்கள்சேர்புகலிஞானசம்பந்தனல்ல
எல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லார்களுமதிப்பப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்களவானோருலகாளவும்வல்லரன்றே (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

## திருவிராகம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாயவிழுமியார்கணின்கழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே (க)

பட்டிசைந்தவல்குளாள்பாவையாளோர்பாகமா
வொட்டிசைந்ததன்றியும்முச்சியாளொருத்தியாக்
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
யெட்டிசைந்தமூர்த்தியாயிருந்தவாறிதென்னையே. (உ)

குற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே. (ங)

முதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வநீமுழங்கழ
லதிரவீசியாடுவாயழகனீபுயங்கனீ

மதுரனீமணாளனீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரனீசதுமுகன்கபாலமேந்துசம்புவே. (௫)

கோலமாயநீண்மதிற்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனாயதொண்டுசெய்துபண்டுமின்றுமுன்னையே
நீலமாயகண்டனேநின்னையன்றிநித்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேர்வதில்லைதேவரே. (௬)

பொன்றயங்கிலங்கொளிந்நலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாடுவாய்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொன்றையம்முடியினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பதேநியமமே. (௭)

ஆதியந்தமாயினாயாலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினாய்சோதியுள்ளோர்சோதியாய்
ஓதம்வந்தவாய்மையாற்கிளாதருக்கினார்க்கலா
லோதிவந்தவாய்மையாலுணர்ந்துரைக்கலாகுமே. (எ)

கறையிலங்குகண்டனேகருத்திலாக்கருங்கடற்
றுறையிலங்கைமன்னனைத்தோளடரவூன்றினாய்
மறையிலங்குபாடலாயமதுரையாலவாயிலாய
நிறையிலங்குநெஞ்சினானினைப்பதேநியமமே. (அ)

தாவணவ்விடையினாயதலைமையாகநாடொறுங்
கோவணவ்வுடையினாய்கூடலாலவாயிலாய்
பூவணம்மலர்மிசைததிசைமுகனுமாலுநின்
றூவணமளக்கிலாதுபாககமெய்துவார்களே. (௯)

தேற்றமிலவினைததொழிற்றேரருஞ்சமணரும்
போற்றிசைததுநின்கழற்புகழ்ந்துபுண்ணியங்கொளார்
கூற்றுதைதததாளினாய்கூடலாலவாயிலாய
நாற்றிசைக்குமூர்த்தியாகிநின்றதென்னநன்மையே. (௧0)

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனறபுகலியான்
பாயகேளவிஞானசமபநதனலலபணபினு
லாயசொல்லின்மாலைகொண்டாலவாயிலண்ணலைத்
தீயதீரவெண்ணுவார்களசிநதையாவர்தேவரே. (௧௧)

திருசசிற்றம்பலம.

## திருவியமகம்.

திருசசிறறம்பலம்.

ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையேயானபாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
யாலநஞ்சமுதுண்டகளத்தனேயாலவாயுறையண்டர்களத்தனே. ()

பாதியாயுடன் கொண்டதுமாலையே பாம்புதார்மலர்க் கொன்றைநன்மாலையே, கோதினீறதுபூசிமேகனே கொண்டநற்கையின் மானிடமாகனே, நாதனுடொரு மாவெதானையே நாடியன் றுரிசெய்ததுமானையே, வேதநூல்பயில் கின்றதுவாயிலே விகிர்தனூர்திருவாலநல்வாயிலே (௨)

காடுநீடதுறப்பலகத்தனே காதலாளினைவார்தமகத்தனே
பாடுபேயொடுபூதமசிக்கவே பல்பிணத்தசைநாடியசிக்கவே
நீடுமாநடமாடவிருப்பனே நின்னடிதொழநாளுமிருப்பனே
யாடனீள்சடைமேவியவப்பனே யாலவாயினின்மேவியவப்பனே. ()

பண்டயன்றலை யொன்றுமறுத்தியே பாதமோதினர் பாவமறுத்தியே, துண்டவெண்பிறை சென்னியிருத்தியே தூயவெள்ளெருதேறியிருத்தியே, கண்டுகாமனை வேவவிழித்தியே காதலில்லவர் தமமை * விழித்தியே. யண்டநாயகனே மிகுகண்டனே யாலவாயினின் மேவியகண்டனே. (௪)

சென்றுதாதை யுகுத்தனன்பாலையே சீறியன்புசெகுத்தனன் பாலையே, வென்றிசேரமழுக்கொண்டுமுன்காலையே வீடவெட்டிடக்கண்டுமுனகாலையே, நின்றமாணியை யோடினகங்கையா னிலவமல்கியுதித்தனகங்கையா, லன்றுநின்னுரு வாகத்தடவியே யாலவாயரனுகத்தடவியே. (௫)

நக்கமேகுவர் நாடுமோரூருமே நாதன்மேனியின மாசுணமூருமே, தக்கபூமனைச சுற்றக்கருளோடே தாரமுய்த்ததுபாணக் கருளோடே, மிக்கதென்னவன றேவிக்கணியையே மெல்லநல்கிய தொண்டர்க்கணியையே. யகினுரமு துணகலனேடுமே யாலவாயரனுருமையோடுமே. (௬)

வெய்யவன்பல் லுகுத்ததுகுட்டியே வெங்கணமாசுணங் கையதுகுட்டியே, மையனேயன லாடியமெய்யனே யன்பினுனினைவார்ககருணமெய்யனே வையமுய்யவன் றுண்டதுகாளமே வள்ளல் கையது மேவுகங்காளமே, மையமேற்ப துரைப்பதுவீணையே யாலவாயரன் கையதுவீணையே. (௭)

தோள்கள்பத்தொடு பத்துமயக்கியே தொக்கதேவா செருக்கைமயக்கியே. வாளரக்க னிலத்துக்களித்துமே வந்தமால்வரை கண்டுகளித்துமே, நீள்பொருப்பை யெடுத்தவுன்மத்தனே நின்விர

* யிழித்தியே என்றும் பாடம்.

ற்றலையான்மதமத்தனே, யாளுமாதி முறித்ததுமெய்கொலோவா லவாயர னுய்த்ததுமெய்கொலோ. (அ)

பஙகயத்துள நான்முகன்மாலொடே பாதநீண்முடி நேடிடமா லொடே, துஙகநற்றழ லின்னுருவாயுமே தூயபாடல் பயின்றது வாயுமே, செஙகயற்கணி னரிடுபிச்சையே சென்றுகொண்டுறை செய்வதுபிச்சையே, யஙகியைததிகழ் விப்பதிடக்கையே யாலவா யர ஞரதிடக்கையே. (௯)

தேரரோடமணர்க்கு நல்கானையே தேவர்நாடொறுஞ் சேர்வ துகானையே, கோரமட்டது புணடரிகததையே கொணடநீள்கழல் புண்டரிகத்தையே, நேரிலூர்களழித்ததுநாகமேநீள்சடைத்திகழ்கி ன்றதுநாகமே, யாரமாகவுகந்ததுமென்பதே யாலவாயரனரிடமெ ன்பதே. (௧0)

ஈனஞானிக டம்மொடுவிரகனே யேறுபல்பொருண முத்தமி ழ்விரகனே, யானகாழியுண் ஞானசமபந்தனே யாலவாயினின் மே யசம்பந்தனே, யானவானவர் வாயினுளததனே யன்பரானவர் வா யினுளத்தனே, நானுரைததன செந்தமிழ்பததுமே வல்லவாக்கி வை நற்றமிழ்பத்துமே. (௧௧)

திருசசிற்றமபலம

---

## திருநாவுக்கரசு நாயனார்

### திருநேரிசை.

---

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரணுவென்றென்
றோதியேமலர்கவேயொருநகுநின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சூடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௧)

நம்பனேநான்முகத்தாய்நாதனேஞானமூர்த்தி
யென்பொனேயீசாவென்றென்றேத்திநானேசற்றென்றும்
பின்பினேதிரிந்துநாயேன்பேர்ததினிப்பிறவாவணண
மன்பனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௨)

ஒருமருந்தாகியுள்ளாயும்பரோடுலகுக்கெல்லாம்
பெருமருந்தாகிநின்றாய்பேரமுதின்சுவையாய்க்
கருமருந்தாகியுள்ளாயாளும்வல்வினைகடீர்க்கு
மருமருந்தாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௩)

செய்யநின்கமலபாதஞ்சேருமாதேவர்தேவே
மையணிகண்டத்தானேமான்மறிமழுவொன்றேந்துஞ்
சைவனேசாலஞானங்கற்றறிவிலாதநாயே
னையனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௪)

வெண்டலைகையிலேந்திமிகவுமூர்பலிகொண்டென்று
முண்டதுமில்லைசொல்லிலுண்டதுநஞ்சுதன்னைப்
பண்டுனைநினையமாட்டாப்பளகனேனுளமதார
வண்டனேயாலவாயிலப்பனேயருளசெயாயே (௫)

எஞ்சலில்புகலிதென்றென்றேததிநானேசற்றென்றும்
வஞ்சகமொன்றுமின்றிமலரடிகாணும்வண்ண
நஞ்சினைமிடற்றில்வைததநற்பொருட்பதமேநாயேற்
கஞ்சலென்றாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௬)

வழுவிலாதுன்னைவாழததிவழிபடுந்தொண்டனேனுன்
செழுமலாப்பாதங்காணததெண்டிரைநஞ்சமுண்ட
குழகனேகோலவில்லீகூததனேமாத்தாயுள்ள
வழகனேயாலவாயிலபபனேயருளசெயாயே. (௭)

நறுமலர்நீருங்கொணடுநாடொறுமேததிவாழ்ததிச
செறிவனசித்தம்வைததுததிருவடிசேரும்வணண
மறிகடல்வண்ணன்பாகாமாமறையங்கமாறு
மறிவனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௮)

நலந்திகழ்வாயினூலாற்சருகிலைப்பந்தாசெயத
சிலந்தியையரசதாளவருளினையென்றுதிண்ணங
கலந்துடன்வந்துநின்றாள்கருதிநான்காணபதாக
வலந்தனனாலவாயிலப்பனேயருளசெயாயே. (௯)

பொடிக்கொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றாள்களென்றும்பிதற்றிநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

## திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி முதிருஞ் சடைமுடிமேன் முகிழ்வெண் டிங்கள், வளைத்தானை வல்லசுரர்புரங்கண்மூன்றும், வரைசிலையா வாசுகிமா நாணுக்கோத்துத், துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற் றுவளநீறாத், தூமுத்த வெண்முறுவ லுமையோடாடித, திளைத்தானைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனன்றே. (௧)

விண்ணுலகின் மேலார்கண் மேலான்றன்னை, மேலாடுபுரமூன்றும் பொடிசெய்தானைப், பண்ணிலவு பைம்பொழில்சூழ் பழனத்தானைப், பசுமபொன்னி னிறத்தானைப் பானீற்றானை. யுண்ணிலவு சடைக்கற்றைக் கங்கையானைக், கரந்துமையோ டுடனாகியிருந்தான் றன்னைத். தெண்ணிலவு தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச, சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனன்றே. (௨)

நீர்த்திரளை நீள்சடைமே னிறைவித்தானை. நிலமருவி நீரோடக் கண்டான்றன்னைப், பாற்றிரளைப் பயின்றாட வல்லான்றன்னைப், பதைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தான்றன்னைக், காற்றிரளாய் மேகத்தினுள்ளேநின்று, கடுங்குரலா யிடிப்பானைக் கண்ணார்நெற்றித், தீத்திரளைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனன்றே. (௩)

வானமிதுவெல்லா முடையானறன்னை. வரியரவக் கச்சானை வன்பேய்சூழக், கானமதி னடமாட வல்லான்றன்னைக், கடைக்கண்ணான் மங்கையுமை நோக்காவென்மே, லூனமதுவெல்லாமொழித்தான்றன்னை, யுணர்வாகி யடியேன துள்ளேநின்ற, தேனமுதைத் தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனன்றே.

ஊரானை யுலகேழாய் நின்றான்றன்னை, யொற்றைவெண் பிறையானை யுமையோடென்றும், பேரானைப் பிறர்க்கென்று மரியான்றன்னைப், பிணக்காட்டி னடமாடல் பேயோடென்று, மாரானையமரர்களுக் கமுதீந்தானை, யருமறையா னான்முகனுமாலும் போற்றுஞ், சீரானைத்தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனன்றே. (௫)

மூவனைமூர்த்தியைமூவாமேனியுடையானை, மூவுலகுந்தானேயெங்கும் பாவனைப்பாவ மறுப்பான்றன்னைப், படியெழுதலாகாதம

ங்கையோடு, மேவனை விண்ணோர்நடுங்கக்கண்டு, விரிகடலினஞ்சுண் டமுதமீந்த, தேவனைத்தென்கூடற்றிருவாலலாய்ச, சிவனடியேசிந் திக்கப்பெற்றேனே. (௬)

துறந்தார்க்குத்தூநெறியாய் நின்றான்றன்னைத் துன்பந்துடைத் தாளவல்லான்றன்னை, யிறந்தார்களென்பே யணிந்தான்றன்னை, யெல்லினடமாடவலலான்றன்னை, மறந்தார்மதின்மூன்று மாய்த்தா னறனனை, மறவொருபற்றில்லாவடியேற்கென்றுஞ், சிறந்தானைத் தென்கூடற்றிருவாலவாயச, சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனே.

வாயானைமனத்தானைமனத்துணின்ற, கருத்தானைக்கருத்தறிந் துமுடிப்பான்றனனைத். தூயானைத்தூவெள்ளை யேற்றான்றன்னை ச, சுடர்த்திஙகட் சடையானைத் தொடர்ந்துநின்ற, தாயானைத்தவ மாய தன்மையானை ந. தலையாயதேவாதி தேவர்க்கென்றுஞ், சே யானைத தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச, சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற் றேனே. (௮)

பகைசசுடராயபபாவ மறுப்பான்றன்னைப், பழியிலியாய்நஞ்ச முணடமிர்தீந்தானை. வகைசசுடராய்வல்லசுரர்புரமட்டானை, வனை விலியா யெல்லார்க்குமருள்செய்வானை, மிகைசசுடரை விணணவர் கணமேலப்பாலை, மேலாயதேவாதிதேவர்க்கென்றுந், திகைச்சுடரைத்தென்கூடற திருவாலவாய்ச. சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றே னே. (௯)

மலையானைமாமேருமன்னினானை, வளர்புன்சடையானைவானோ ர்தஙக, டலையானையென் றலையினுசசியென்றுந், தாபிததிருந்தா னைத்தானேயெஙகுந், துலையாகவொருவரையு மில்லாதானைத். தோன்றாதார் மதின்மூன்றுந் துவளவெய்த, சிலையானைத்தென் கூடறறிருவாலவாயச, சிவனடியேசிந்திககப்பெறறேனே. (௧௦)

தூர்த்தனைத்தோணமுடிபத் திறுத்தான்றன்னைத், தொன்ன ரம்பினின்னிசை கேட்டருளசெய்தானைப், பார்த்தனைப்பணிகண்டு பரிந்தான்றன்னைப். பரிந்தவற்குப் பாசுபதமீந்தான்றன்னை, யாத் தனையடியேனுக் கன்பன்றன்னை, யளவிலாப்பல்லூழிகண்டுநின்ற, தீர்த்தனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப்பெ ற்றேனே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

# திருவாலவாய்த் திருப்புகழ்.

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன-தனதனத்தனதான.

பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயாதமை
யொருத்தர் வாய்சசுரு ளொருவர்கை யுதவுவா
பணத்தைநோக்குவா பிணமதுதழுவுவ—ரளவளப் பதனாலே

படுக்கை வீட்டினு ளழுகழு தணைவர்பின்
னணைப்பர் கார்த்திகை வருகென வுறுபொருள்
பறிப்பர் மாத்தையி லொருவிசைவருகென-வவரவர்க்குறவாயே

யழைப்ப ராஸ்திகள் கருதுவ ரொருவரை
முடிக்கி யோட்டுவெ ரிழிகுடி யரிவைய
ரலட்டி னாற்புணர் மயலெனு நரகமு—மிடையிடைப்புகநாளு

மவத்த மாய்சசில படுகுழி தனில்விழும
விபத்தை நீக்கியுன் னடியவ ருடனென [யே
யமர்த்தி யாட்கொள மனதினி லருள்செய்து-கதிதனைத தருவா

தழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள
குருக்கள் போற்செயல் தவநெறி யடைவொடு [ளே
தகப்ப னாககொரு செவிதனி லுரைசெய்த—முருகவிக்ரமவே

சமத்தி னாற்புகழ் சனகியை நலிவுசெய்
திருட்டி ராக்கத னுடலது துணிசெயது
திருதத யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு—மருமகக் கனகோவே

செழித்த வேற்றனை யசுரர்க ளுடலது
பிளக்க வோசசிய பிறகம ரர்கள்பதி
செலுத்தி யீட்டிய சுரர்பதி மகடனை—மணமதுற் றிடுவோனே

திறத்தி னாற்பல சமணரை யெதிரெதிர்
கழுக்க ளேற்றிய புதுமையை யினிதொடு
திருத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையிலுறைதரு-மறுமுகப் பெருமாளே.

தானதனதத்த தானதனதத்த தானதனதத்த—தனதான.

ஆனைமுகவற்கு நேரிளையசுத்த
வாறுமுகமுற்ற வழகோனே
ஆதியரனுக்கும் வேதமுதலுக்கு
மாரணமுரைத்த வடிவேலா
தானவர்குலத்தை வேல்கொடுதுணித்த
சாரசதுர்மிக்க திரடோளா
தாளிணைவழுத்த மேவினர்மனத்தில்
தாழ்வுகெடநித்த மருளவோனே
வானெழுபுவிக்கு மாலுமயனுக்கும்
யாவரொருவற்கு மறியாத
மாமதுரையுற்று வாழுமொருசொக்கர்
வாமமயில்பெற்ற குமரேசா
தேனெழுபுனத்தில மான்விழிகுறத்தி
சேரமகிழ்வுற்ற திறன்மார்பா
தேவர்கள்கருத்தில மேவியபயத்தை
தீரவிடுவிக்க பெருமாளே.

---

தனனதன தானதத்த தனனதன தானதத்த
தனனதன தானதத்த—தனதான.

நடையுடையி லேயரிக்கி
நெடியதெரு வீதிபுக்கு
நடனமிடு மாதரைப்போல் வருவாரை
நணுகிமய லேவிளைத்து
முலையைவிலை கூறிவிற்று
நயனமுட னேபசப்பி யுறவாடி
வடிவுதிகழ் வீடுபுக்கு
மலரணையின் மீதிருத்தி
மதன * னுடை காவியத்தை யடைவாக
மருவியுள மேயுருக்கி
நிதியுளதே லாமபறிக்கும்
வனிதையர்க ளாசைபற்றி யுழல்வேனே

* உடையஎன்னும் குறிப்புபெயரெச்சத்தின் அகரஈறு தொக்கி நின்றது கடைக்குறை.

இடையர்மனை தோறுநித்த
முறிதயிர்நெய் பால்குடிக்க
விருகையுற வேபிடித்து வுரலோடே

யிறுகிடவே தோள்கள்கட்டி
யடிபடுகோ பாலகிஷ்ண
னெழின்மருக னேகுறத்தி மணவாளா

அடலெழுதி யேயிருத்து
வருபுனலி லேறவிட்ட
வரியதமிழ் வாதுவெற்றி கொளும்வேலா

வமணர்குலம் வேரறுத்து
மதுரைநகர் வாழவைத்த
வறுமுகவ வீரமுற்ற பெருமாளே.

---

தாதந்த தாததத—தனதான.

நீலங்கொணா மேகத்தின் மயின்மீதே
நீவந்த வாழ்வைக்கண் டதனாலே

† மாலொன்று பேதைக்கும் மணநாறு
மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே

வேல்கொண்டு ‡ வேலைக் § குன் றெறிவோனே
வீரங்கொள் சூரர்க்கு கொலைகாரா

நாலங்க வேதத்தின பொருளோனே
நானென்று மார்தட்டும் பெருமாளே.

---

† மார்பு என்பது மார் எனநின்றது கடைக்குறை. ‡ வேலை - கடல். § குன்று - கிரவுஞ்சமலை

சிவமயம்.

# புத்தகப்பிரகடனம்.

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி மகாவித்வான் ஸ்ரீமந் நா-கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பட்டதும் பரிசோதிக்கப்பட்டதும் ஆன புத்தகங்கள் எம்மிடம் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்க.

| | | | |
|---|---|---|---|
| | ரூ. | அ. | பை. |
| நைடத மூலமும் விருத்தியுரையும். | 2 | 0 | 0 |
| தமிழ்ப் பேரகராதி. | 4 | 0 | 0 |
| பழநித் தலபுராணவுரை. | 0 | 12 | 0 |
| பிரபுலிங்கலீலை அரும்பதவுரையுடன். | 0 | 8 | 0 |
| தாயுமான சுவாமிகள் பாடல் | 0 | 12 | 0 |
| அகத்தியா தேவாரத் திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு. பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டு. | 1 | 12 | 0 |
| திருவாசகம். | 0 | 12 | 0 |
| சுப்பிரமணியா பராக்கிரமம் | 1 | 4 | 0 |
| சைவபூஷண சந்திரிகை. | 0 | 8 | 0 |
| ஏகாதசி புராணம் குறிப்புரையுடன். | 0 | 4 | 0 |
| சிவக்ஷேத்திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம். | 0 | 6 | 0 |
| கதிரா காமக் கலம்பகம். | 0 | 1 | 6 |
| சூடாமணிநிகண்டு பத்துத்தொகுதி | 1 | 0 | 0 |
| சூடாமணி நிகண்டு பதினோராவது பன்னிரண்டாவது தொகுதிகள். | 0 | 8 | 0 |
| சூடாமணிநிகண்டு 12-தொகுதியும் | 1 | 4 | 0 |
| திருவிளையாடற்பாட்டு கலிக்கோபயிண்டு. | 2 | 8 | 0 |
| வில்லிபுத்தூராழ்வார்கவி. | 3 | 0 | 0 |
| நல்லாப்பிள்ளை இயற்றிய பாரதச் செய்யுள் | 9 | 0 | 0 |
| பாரதகீர்த்தனை. | 2 | 8 | 0 |
| கம்பராமாயணப்பாட்டு 2-வால்யம். | 6 | 0 | 0 |
| கிளேஸ் இராமாயணவசனம் ஜதீகப் படத்துடன். | 5 | 0 | 0 |
| பெரியபுராண வசனம் 72-படத்துடன். | 1 | 8 | 0 |
| மேற்படி கிளேஸ். | 2 | 8 | 0 |
| திருவிளையாடல்வசனம் 64-படத்துடன். | 1 | 8 | 0 |
| மேற்படி கிளேஸ். | 2 | 8 | 0 |

| | | | |
|---|---|---|---|
| கந்தபுராணப்பாட்டு. | 7 | 0 | 0 |
| கந்தபுராணம் ஐதீகப்படி 64 - படத்துடன் ரப்புகடிதம். | 3 | 0 | 0 |
| மேற்படிகிளேஸ். | 5 | 0 | 0 |
| இராமலிங்கப்பிள்ளை திரு அருட்பா 6-திருமுறை. | 3 | 8 | 0 |
| மூவர் அடங்கன்முறை கிளேஸ்கடிதம். | 3 | 0 | 0 |
| தனிப்பாடல் உரை. | 1 | 8 | 0 |
| மேற்படி உ-வது. | 1 | 8 | 0 |
| சுந்தரகாண்டஉரை. | 3 | 0 | 0 |
| பாலகாண்டம் | 3 | 8 | 0 |
| அயோத்தியாகாண்டம். | 3 | 0 | 0 |
| ஆரணியகாண்டம். | 2 | 8 | 0 |
| விநாயகபுராணவசனம். | 2 | 0 | 0 |
| விநாயகபுராணவசனம் கிளேஸ் | 2 | 8 | 0 |
| அருணாசலபுராணம் யாழ்ப்பதிப்பு படத்துடன் | 0 | 12 | 0 |
| நைடதமூலம கிளேஸ்கடிதம். | 0 | 12 | 0 |
| நைடதமூலம் உரை கிளேஸ்கடிதம கலிக்கா பயிண்டு. | 1 | 4 | 0 |
| நாலாயிரப்பிரபந்தம யாழ்ப்பதிப்பு கலிக்கா பயிண்டு. | 2 | 8 | 0 |
| விநாயகர் தோத்திரக்கொத்து | 0 | 10 | 0 |
| சிவமஹா புராணம் | 5 | 0 | 0 |
| ஞானவாசிட்டம் மூலமும் உரையும. | 3 | 0 | 0 |
| மேற்படி கிளேஸ். | 5 | 0 | 0 |
| வாசுதேவமனனம | 1 | 0 | 0 |
| குறள் மூலமும் உரையும கிளேஸ். | 2 | 0 | 0 |

தபால் கூலி பிரத்தியேகம். இன்னும் பலவித மான புத்தகங்கள் விற்கப்படும். அரைஅணாத் தபால் ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் புத்தக விளம்பரம் அனுப்புவோம்


## அ. இரங்கசாமிமுதலியார் & சன்ஸ்.

பூமகள்விலாசம்பிரஸ்.

சௌகார்பேட் போஸ்டு.

சென்னை.